Stjórnartíðindi
1979 - A-deild

Útgáfa 2.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Bls. 196 og 197 innihalda kort og það vantar í miðjuna á því.
Gallar á bls. 28, 31, 35-36, 40, 46, 50, 54, 58, 67, 71, 77-78, 85-87, 89, 159, 170, 175, 193, 201, 206, 219, 224, 234-237, og 320.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1979

A-DEILD

REYKJAVÍK — 1979
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
7	8. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	8
1	26. jan.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum	1
2	12. febr.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum	2—3
3	2. mars	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febrúar 1976	4
4	2. mars	Lög um tímabundið olíugjald til fiskiskipa	5
5	12. mars	Lög um breyting á lögum nr. 80/1971, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	6
6	13. mars	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	7
8	15. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 31 28. mars 1974, um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot	8—9
9	16. mars	Lög um vörugjald	9—12
10	28. mars	Lög um breyting á leiklistarlögum, nr. 33 12. maí 1977	12
11	29. mars	Lög um breyting á lögum nr. 120 31. des. 1976, um tollskrá o. fl.	13
12	29. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 87 24. des. 1971, um orlof	14
14	4. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd þrjá alþjóðasamninga um varnir gegn mengun sjávar af völdum olíu — með fylgiskjölum	31—93
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
17	11. apríl	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 17. júní 1958, fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum	96—97
15	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 101/1966, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	94—95
16	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	95—96
18	27. apríl	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum	98
19	1. maí	Lög um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum og til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla	99—101

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
29	8. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	112—113
22	18. maí	Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu	106—108
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
21	21. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 29 16. des. 1885, sbr. lög nr. 32 29. apríl 1967, um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar	106
23	21. maí	Lög um breyting á lögum nr. 3 12. apríl 1978, um skipti á dánarbúum og félagsbúum o. fl.	108—109
24	21. maí	Lög um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1973, um Hæstarétt Íslands	109—110
26	21. maí	Lög um breyting á lögum um lögræði, nr. 95 5. júní 1947, sbr. lög 75/1967, um breyting á þeim lögum	111
25	22. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 88 24. des. 1971, um 40 stunda vinnuviku	110
68	22. maí	Forsetabréf um þinglausnir	242
27	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960, um söluskatt, með síðari breytingum	111
28	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 36 frá 23. maí 1975, um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna framkvæmda við Norðurveg og Austurveg	112
30	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	113—114
31	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 59 28. maí 1969, um tollheimtu og tolleftirlit, sbr. lög nr. 2 11. febrúar 1970, lög nr. 66 30. apríl 1973 og lög nr. 71 31. maí 1976, um breyting á þeim lögum	115—116
32	29. maí	Lög um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	116—118
33	29. maí	Lög um breytingu á lausaskuldum bænda í föst lán	118—119
34	29. maí	Lög um veðdeild Búnaðarbanka Íslands	119—121
35	29. maí	Lög um breytt verðgildi íslensks gjaldmiðils	122—123
36	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 43 26. maí 1975, um heftingu landbrots og varnir gegn ágangi vatna	123—124
37	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 52 14. ágúst 1959, um kosningar til Alþingis	124—125
38	29. maí	Lög um heimild til hækkunar framlags Íslands til Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	125
39	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 46/1970, um Fjárfestingarfélag Íslands hf.	126
40	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 26 9. maí 1949, um hvalveiðar	126—127
43	29. maí	Lög um breytingu á jarðræktarlögum, nr. 79/1972	132—133
65	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 22 23. apríl 1968, um gjaldmiðil Íslands sbr. lög nr. 38 8. maí 1974, um breyting á þeim lögum	210

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
42	30. maí	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	131—132
45	30. maí	Lög um námsgagnastofnun	148—150
46	30. maí	Lög um breytingu á lögum um Háskóla Íslands, nr. 84/1970, sbr. l. nr. 7/1971, 67/1972, 88/1973, 3/1975 og 45/1976	150—154
47	30. maí	Lög um aðstoð við þroskahefta	154—160
48	30. maí	Lög um framkvæmd samnings um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi, með fylgiskjölum	161—188
49	30. maí	Lög um breyting á útvarpslögum, nr. 19/1971	189
50	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, sbr. lög nr. 59/1978	189
51	30. maí	Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1977	190
52	30. maí	Fjáraukalög fyrir árið 1977	191
53	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 74 1974, um meðferð opinberra mála	191—192
54	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 107 28. okt. 1970, um félagsheimili	192—193
55	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 94 29. des. 1962, um almannavarnir, sbr. lög 30/1967, um breyting á þeim	193—194
56	30. maí	Lög um dómvexti, viðauki við lög nr. 85 23. júní 1936, um meðferð einkamála í héraði	194
64	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 60/1972, um stofnun og slit hjúskapar	210
67	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands	241
57	31. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka eignarnámi hluta jarðarinnar Deildartungu í Reykholtsdalshreppi ásamt jarðhitaréttindum, með fylgiskjali	195—197
58	31. maí	Lög um sérstakt tímabundið aðlögunargjald	198—199
59	31. maí	Lög um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð, sbr. lög nr. 42 16. apríl 1971, lög nr. 50 25. apríl 1973, lög nr. 68 21. maí 1974, lög nr. 44 16. maí 1977, um breyting á þeim lögum	199—200
60	31. maí	Lög um Rafmagnseftirlit ríkisins	200—203
61	31. maí	Lög um sölu notaðra lausafjármuna	203—204
62	31. maí	Lög um landflutningasjóð	204—206
63	31. maí	Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	206—209
41	1. júní	Lög um landhelgi, efnahagslögsögu og landgrunn	127—130
44	1. júní	Lög um húsaleigusamninga	134—147
66	8. júní	Auglýsing um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1979—1982	211—241
69	11. júní	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir	243
70	19. júní	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands	244—245
75	23. júní	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	253

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
76	29. júní	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	253
71	10. júlí	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979	246
72	20. júlí	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu	247—248
78	22. ágúst	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	264—297
73	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	249—250
74	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	250—252
77	10. sept.	Lög um Háskóla Íslands	254—263
79	12. sept.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 10. október 1979	298
80	15. okt.	Auglýsing um skiptingu starfa ráðherra	299
81	15. okt.	Forsetabréf um þingrof	299
82	15. okt.	Forsetabréf um almennar þingkosningar til Alþingis 1979	300
83	16. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	300
84	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	300—302
85	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	302—303
86	16. okt.	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands	303—304
87	16. okt.	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979 o. fl.	305—306
88	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979	306—307
93	19. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	313
89	22. okt.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis	308—309
94	25. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	313
95	30. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	313
90	9. nóv.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 51/1972 um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 110/1976 og lög nr. 41/1977	310
91	9. nóv.	Bráðabirgðalög um ábyrgðarheimildir vegna lántöku Bjargráðasjóðs	311

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
92	20. nóv.	Bráðabirgðalög um 2% hækkun lægstu launa hinn 1. desember 1979	312
96	6. des.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 12. desember 1979	314
97	24. des.	Lög um eftirlaun aldraðra	315—322
98	31. des.	Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði og heimildir til lántöku á árinu 1980 o. fl.	323
99	31. des.	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	324
100	31. des.	Lög um álag á ferðagjaldeyri	325
101	31. des.	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febr. 1976	326

Yfirlit

eftir málaflokkum.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ábyrgðarheimildir, sjá Ríkisábyrgðir.	
		Almannavarnir.	
55	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 94 29. des. 1962, um almannavarnir, sbr. lög 30/1967, um breyting á þeim ..	193—194
		Almannatryggingar.	
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
50	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, sbr. lög nr. 59/1978	189
		Alþingi.	
7	8. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	8
68	22. maí	Forsetabréf um þinglausnir	242
79	12. sept.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 10. október 1979	298
81	15. okt.	Forsetabréf um þingrof	299
96	6. des.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 12. desember 1979	314
		Alþjóðasamningar.	
14	4. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd þrjá alþjóðasamninga um varnir gegn mengun sjávar af völdum olíu — með fylgiskjölum	31—93
48	30. maí	Lög um framkvæmd samnings um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi, með fylgiskjölum	161—188
		Alþjóðastofnanir.	
38	29. maí	Lög um heimild til hækkunar framlags Íslands til Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	125
		Atvinnuvegir, sjá Iðnaður; Landbúnaður; Sjávarútvegur.	
		Bankamál.	
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
22	18. maí	Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu	106—108

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
34	29. maí	Lög um veðdeild Búnaðarbanka Íslands	119—121
35	29. maí	Lög um breytt verðgildi íslensks gjaldmiðils	122—123
38	29. maí	Lög um heimild til hækkunar framlags Íslands til Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	125
63	31. maí	Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	206—209
65	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 22 23. apríl 1968, um gjaldmiðil Íslands, sbr. lög nr. 38 8. maí 1974, um breyting á þeim lögum	210
		Bráðabirgðalög.	
69	11. júní	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir	243
70	19. júní	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands	244—245
71	10. júlí	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979	246
72	20. júlí	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu	247—248
73	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	249—250
74	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	250—252
84	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	300—302
85	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	302—303
86	16. okt.	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands	303—304
87	16. okt.	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979 o. fl.	305—306
88	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979	306—307
89	22. okt.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis	308—309
90	9. nóv.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 51/1972 um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 110/1976 og lög nr. 41/1977	310
91	9. nóv.	Bráðabirgðalög um ábyrgðarheimildir vegna lántöku Bjargráðasjóðs	311
92	20. nóv.	Bráðabirgðalög um 2% hækkun lægstu launa hinn 1. desember 1979	312

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Dómsmál.	
8	15. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 31 28. mars 1974, um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot	8—9
21	21. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 29 16. des. 1885, sbr. lög nr. 32 29. apríl 1967, um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar	106
23	21. maí	Lög um breyting á lögum nr. 3 12. apríl 1978, um skipti á dánarbúum og félagsbúum o. fl.	108—109
24	21. maí	Lög um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1973, um Hæstarétt Íslands	109—110
53	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 74 1974, um meðferð opinberra mála	191—192
56	30. maí	Lög um dómvexti, viðauki við lög nr. 85 23. júní 1936, um meðferð einkamála í héraði	194
		Efnahagslögsaga, sjá Landhelgismál.	
		Efnahagsmál.	
3	2. mars	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febrúar 1976	4
4	2. mars	Lög um tímabundið olíugjald til fiskiskipa	5
9	16. mars	Lög um vörugjald	9—12
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
74	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	250—252
84	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	300—302
85	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	302—303
92	20. nóv.	Bráðabirgðalög um 2% hækkun lægstu launa hinn 1. desember 1979	312
		Eignarnám.	
57	31. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka eignarnámi hluta jarðarinnar Deildartungu í Reykholtsdalshreppi ásamt jarðhitaréttindum, með fylgiskjali	195—197
		Erfðamál.	
23	21. maí	Lög um breyting á lögum nr. 3 12. apríl 1978, um skipti á dánarbúum og félagsbúum o. fl.	108—109
		Félagsheimili, sjá Menntamál.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Félagsmál.	
12	29. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 87 24. des. 1971, um orlof	14
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
19	1. maí	Lög um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum og til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla	99—104
25	22. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 88 24. des. 1971, um 40 stunda vinnuviku	110
29	8. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	112—113
30	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	113—114
32	29. maí	Lög um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	116—118
47	30. maí	Lög um aðstoð við þroskahefta	154—160
97	24. des.	Lög um eftirlaun aldraðra	315—322
		Ferðamál.	
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
100	31. des.	Lög um álag á ferðagjaldeyri	325
		Fiskveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Fjárfestingarfélag Íslands hf.	
39	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 46/1970, um Fjárfestingarfélag Íslands hf.	126
		Fjárlög, ríkisreikningur.	
51	30. maí	Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1977	190
52	30. maí	Fjáraukalög fyrir árið 1977	191
98	31. des.	Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði og heimildir til lántöku á árinu 1980 o. fl.	323
		Forseti Íslands.	
75	23. júní	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	253
76	29. júní	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	253
83	16. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	300
93	19. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	313
94	25. okt.	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	313
95	30. okt.	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	313

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Gengismál, sjá Bankamál.	
		Gjaldeyrismál.	
22	18. maí	Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu	106—108
38	29. maí	Lög um heimild til hækkunar framlags Íslands til Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	125
63	31. maí	Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	206—209
100	31. des.	Lög um álag á ferðagjaldeyri	325
		Gjaldmiðill, sjá Bankamál.	
		Gjöld, sjá Skattar, gjöld.	
		Hafnir.	
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
		Happdrætti.	
28	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 36 frá 23. maí 1975, um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna framkvæmda við Norðurveg og Austurveg	112
		Háskóli Íslands.	
1	26. jan.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum	1
2	12. febr.	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum	2—3
17	11. apríl	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 17. júní 1958, fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum	96—97
18	27. apríl	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum	98
46	30. maí	Lög um breytingu á lögum um Háskóla Íslands, nr. 84/1970, sbr. l. nr. 7/1971, 67/1972, 88/1973, 3/1975 og 45/1976	150—154
77	10. sept.	Lög um Háskóla Íslands	254—263
78	22. ágúst	Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð fyrir Háskóla Íslands	264—297

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Heilbrigðismál.	
47	30. maí	Lög um aðstoð við þroskahefta	154—160
		Hitaveitur, jarðhiti.	
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
57	31. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka eignarnámi hluta jarðarinnar Deildartungu í Reykholtsdalshreppi ásamt jarðhitaréttindum, með fylgiskjali	195—197
71	10. júlí	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979	246
87	16. okt.	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979 o. fl.	305—306
		Hjúskaparmál, sjá Sifjaréttarmál.	
		Húsnæðismál.	
16	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	95—96
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
29	8. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	112—113
30	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	113—114
44	1. júní	Lög um húsaleigusamninga	134—147
		Hvalveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Hæstiréttur.	
24	21. maí	Lög um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1973, um Hæstarétt Íslands	109—110
		Iðnaður.	
58	31. maí	Lög um sérstakt tímabundið aðlögunargjald	198—199
59	31. maí	Lög um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð, sbr. lög nr. 42 16. apríl 1971, lög nr. 50 25. apríl 1973, lög nr. 68 21. maí 1974, lög nr. 44 16. maí 1977, um breyting á þeim lögum	199—200

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Innflutningsmál.	
58	31. maí	Lög um sérstakt tímabundið aðlögunargjald	198—199
63	31. maí	Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	206—209
73	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	249—250
74	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	250—252
84	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	300—302
85	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	302—303
		Jarðhiti, sjá Hitaveitur, jarðhiti.	
		Jarðir (kaup, sala).	
57	31. maí	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka eignarnámi hluta jarðarinnar Deildartungu í Reykholtsdalshreppi ásamt jarðhitaréttindum, með fylgiskjali	195—197
		Kosningar.	
37	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 52 14. ágúst 1959, um kosningar til Alþingis	124—125
82	15. okt.	Forsetabréf um almennar þingkosningar til Alþingis 1979	300
89	22. okt.	Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis	308—309
		Landbúnaður.	
15	18. apríl	Lög um breytingu á lögum nr. 101/1966, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	94—95
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
32	29. maí	Lög um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	116—118
33	29. maí	Lög um breytingu á lausaskuldum bænda í föst lán	118—119
36	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 43 26. maí 1975, um heftingu landbrots og varnir gegn ágangi vatna	123—124
43	29. maí	Lög um breytingu á jarðræktarlögum, nr. 79/1972	132—133
		Landgrunn, sjá Landhelgismál.	
		Landhelgismál.	
40	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 26 9. maí 1949, um hvalveiðar	126—127
41	1. júní	Lög um landhelgi, efnahagslögsögu og landgrunn	127—130
67	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands	241

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Lántökur.	
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
71	10. júlí	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979	246
87	16. okt.	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979 o. fl.	305—306
91	9. nóv.	Bráðabirgðalög um ábyrgðarheimildir vegna lántöku Bjargráðasjóðs	311
98	31. des.	Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði og heimildir til lántöku á árinu 1980 o. fl.	323
		Launamál.	
8	15. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 31 28. mars 1974, um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot	8—9
12	29. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 87 24. des. 1971, um orlof	14
19	1. maí	Lög um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum og til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla	99—101
25	22. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 88 24. des. 1971, um 40 stunda vinnuviku	110
32	29. maí	Lög um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum	116—118
70	19. júní	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands	244—245
72	20. júlí	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu	247—248
86	16. okt.	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands	303—304
92	20. nóv.	Bráðabirgðalög um 2% hækkun lægstu launa hinn 1. desember 1979	312
97	24. des.	Lög um eftirlaun aldraðra	315—322
		Lífeyrissjóðir.	
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
97	24. des.	Lög um eftirlaun aldraðra	315—322
		Lögræði.	
26	21. maí	Lög um breyting á lögum um lögræði, nr. 95 5. júní 1947, sbr. lög 75/1967, um breyting á þeim lögum	111

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Menntamál.	
10	28. mars	Lög um breyting á leiklistarlögum, nr. 33 12. maí 1977	12
45	30. maí	Lög um námsgagnastofnun	148—150
54	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 107 28. okt. 1970, um félagsheimili	192—193
		Milliríkjasamningar, sjá Alþjóðasamningar; Norræn samvinna.	
		Mynt.	
35	29. maí	Lög um breytt verðgildi íslensks gjaldmiðils	122—123
		Raforkumál.	
6	13. mars	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	7
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
60	31. maí	Lög um Rafmagnseftirlit ríkisins	200—203
99	31. des.	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	324
		Ráðherrar, sjá Ríkisstjórn.	
		Reykjavík.	
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
		Ríkisábyrgðir.	
8	15. mars	Lög um breytingu á lögum nr. 31 28. mars 1974, um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot	8—9
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
71	10. júlí	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979	246
87	16. okt.	Bráðabirgðalög um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979 o. fl.	305—306
91	9. nóv.	Bráðabirgðalög um ábyrgðarheimildir vegna lántöku Bjargráðasjóðs	311
		Ríkisborgararéttur.	
42	30. maí	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	131—132

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ríkisreikningur, sjá Fjárlög.	
		Ríkisstjórn.	
80	15. okt.	Auglýsing um skiptingu starfa ráðherra	299
		Ríkisstofnanir.	
16	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	95—96
29	8. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	112—113
30	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	113—114
45	30. maí	Lög um námsgagnastofnun	148—150
60	31. maí	Lög um Rafmagnseftirlit ríkisins	200—203
62	31. maí	Lög um landflutningasjóð	204—206
		Samgöngumál, sjá Bifreiðar; Flugmál; Hafnir, Siglingar, skip; Umferðarmál; Vegamál.	
		Sifjaréttarmál.	
64	30. maí	Lög um breyting á lögum nr. 60/1972, um stofnun og slit hjúskapar	210
		Siglingar, skip.	
4	2. mars	Lög um tímabundið olíugjald til fiskiskipa	5
14	4. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd þrjá alþjóðasamninga um varnir gegn mengun sjávar af völdum olíu — með fylgiskjölum	31—93
69	11. júní	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir	243
70	19. júní	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands ..	244—245
72	20. júlí	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu	247—248
86	16. okt.	Bráðabirgðalög um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands ..	303—304
88	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979	306—307
		Sjávarútvegur.	
3	2. mars	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febrúar 1976	4
4	2. mars	Lög um tímabundið olíugjald til fiskiskipa	5

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
5	12. mars	Lög um breyting á lögum nr. 80/1971, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	6
22	18. maí	Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu	106—108
40	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 26 9. maí 1949, um hvalveiðar	126—127
41	1. júní	Lög um landhelgi, efnahagslögsögu og landgrunn	127—130
48	30. maí	Lög um framkvæmd samnings um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi, með fylgiskjölum	161—188
67	30. maí	Lög um breytingu á lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands	241
69	11. júní	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir	243
72	20. júlí	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu	247—248
88	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979	306—307
101	31. des.	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febr. 1976	326

Sjóðir.

5	12. mars	Lög um breyting á lögum nr. 80/1971, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	6
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
59	31. maí	Lög um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð, sbr. lög nr. 42 16. apríl 1971, lög nr. 50 25. apríl 1973, lög nr. 68 21. maí 1974, lög nr. 44 16. maí 1977, um breyting á þeim lögum	199—200
62	31. maí	Lög um landflutningasjóð	204—206
69	11. júní	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir	243
88	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979	306—307
90	9. nóv.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 51/1972 um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 110/1976 og lög nr. 41/1977	310
91	9. nóv.	Bráðabirgðalög um ábyrgðarheimildir vegna lántöku Bjargráðasjóðs	311

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Skattar, gjöld.	
3	2. mars	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febrúar 1976	4
4	2. mars	Lög um tímabundið olíugjald til fiskiskipa	5
6	13. mars	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	7
9	16. mars	Lög um vörugjald	9—12
11	29. mars	Lög um breyting á lögum nr. 120 31. des. 1976, um tollskrá o. fl.	13
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
22	18. maí	Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu	106—108
27	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960, um söluskatt, með síðari breytingum	111
31	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 59 28. maí 1969, um tollheimtu og tolleftirlit, sbr. lög nr. 2 11. febrúar 1970, lög nr. 66 30. apríl 1973 og lög nr. 71 31. maí 1976, um breyting á þeim lögum	115—116
58	31. maí	Lög um sérstakt tímabundið aðlögunargjald	198—199
63	31. maí	Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	206—209
69	11. júní	Bráðabirgðalög um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir	243
73	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	249—250
74	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	250—252
84	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	300—302
85	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	302—303
88	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979	306—307
98	31. des.	Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði og heimildir til lántöku á árinu 1980 o. fl.	323
99	31. des.	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	324
100	31. des.	Lög um álag á ferðagjaldeyri	325
101	31. des.	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febr. 1976	326

Skip, sjá Siglingar, skip.

Skólar, sjá Menntamál.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Skyldusparnaður.	
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—30
		Tollamál, sjá Skattar, gjöld.	
		Utanríkismál, sjá Alþjóðasamningar; Alþjóðastofnanir; Norræn samvinna; Sendiráð; Siglingar, skip; Sjávarútvegur.	
		Útflutningur.	
3	2. mars	Lög um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febrúar 1976	4
63	31. maí	Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála	206—209
		Útvarp.	
20	21. maí	Lög um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979	102—105
49	30. maí	Lög um breyting á útvarpslögum, nr. 19/1971	189
		Vegamál.	
28	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 36 frá 23. maí 1975, um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna framkvæmda við Norðurveg og Austurveg	112
36	29. maí	Lög um breyting á lögum nr. 43 26. maí 1975, um heftingu landbrots og varnir gegn ágangi vatna	123—124
66	8. júní	Auglýsing um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1979—1982	211—241
		Verðlagsmál.	
4	2. mars	Lög um tímabundið olíugjald til fiskiskipa	5
6	13. mars	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	7
9	16. mars	Lög um vörugjald	9—12
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—16
15	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 101/1966, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.	94—95
22	18. maí	Lög um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu	106—108
27	25. maí	Lög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960, um söluskatt, með síðari breytingum	111
58	31. maí	Lög um sérstakt tímabundið aðlögunargjald	198—199
74	10. sept.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	250—252
84	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald	300—302

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
85	16. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum	302—303
99	31. des.	Lög um verðjöfnunargjald af raforku	324
		Verslun.	
58	31. maí	Lög um sérstakt tímabundið aðlögunargjald	198—199
61	31. maí	Lög um sölu notaðra lausafjármuna	203—204
		Vinnudeilur, sjá Félagsmál.	
		Vísitala.	
13	10. apríl	Lög um stjórn efnahagsmála o. fl.	15—16
92	20. nóv.	Bráðabirgðalög um 2% hækkun lægstu launa hinn 1. desember 1979	312

Skrá um útgáfudaga A-deildar 1979.

A	1, nr.	1	26. jan.
A	2, nr.	2	19. febr.
A	3, nr.	3—4	2. mars
A	4, nr.	5—6	14. mars
A	5, nr.	7—12	30. mars
A	6, nr.	13	10. apríl
A	7, nr.	14—18	3. maí
A	8, nr.	19	2. maí
A	9, nr.	20	22. maí
A	10, nr.	21—30	28. maí
A	11, nr.	31—41	1. júní
A	12, nr.	42—68	14. júní
A	13, nr.	69	12. júní
A	14, nr.	70	19. júní
A	15, nr.	71	11. júlí
A	16, nr.	72	20. júlí
A	17, nr.	73—74	10. sept.
A	18, nr.	75—79	26. sept.
A	19, nr.	80—88	16. okt.
A	20, nr.	89	22. okt.
A	21, nr.	90—91	9. nóv.
A	22, nr.	92	20. nóv.
A	23, nr.	93—96	11. des.
A	24, nr.	97—101	31. des.

Endurprentuð blöð:

111, 163, 205, 205- Nr. 2.

STJÓRNARTÍÐINDI A 1 — 1979

26. janúar 1979. 1 Nr. 1.

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 25. janúar 1979 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breytingu á reglugerð nr. 76, 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum.

1. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 42. gr., b. skal heimilt að fresta tilkynningu um ákvörðun um fjöldatakmörkun í læknadeild til 1. mars 1979.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 26. janúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi A 1, nr. 1. Útgáfudagur 26. janúar 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 2 — 1979

Nr. 2. 2 12. febrúar 1979.

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 7. febrúar 1979 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breytingu á reglugerð nr. 76, 17. júní 1958, fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum:

1. gr.

3. grein orðist svo:

Rektor er kjörinn til þriggja ára í senn, og eru skipaðir prófessorar einir kjörgengir. Atkvæðisrétt eiga prófessorar, dósentar og lektorar og allir þeir, sem fastráðnir eru eða settir til fulls starfs við háskólann og stofnanir hans og hafa háskólapróf. Nú er skipaður háskólakennari í orlofi og annar settur í hans stað, og fer hann þá með atkvæðisrétt hins skipaða. Þá eiga allir stúdentar, sem skrásettir eru í Háskóla Íslands tveimur mánuðum á undan rektorskjöri, atkvæðisrétt. Greidd atkvæði stúdenta skulu gilda sem einn þriðji hluti greiddra atkvæða alls, en greidd atkvæði annarra atkvæðisbærra aðila skulu gilda sem tveir þriðju hlutar greiddra atkvæða alls.

Nú hefur einhver þeirra, sem kosningarétt eiga, lögmæt forföll, og er honum þá heimilt að kjósa utan kjörfundar.

Rektorskjör fer fram í aprílmánuði, en rektor tekur við störfum með byrjun háskólaárs.

2. gr.

4. gr. orðist svo:

Sá er rétt kjörinn rektor, sem hlotið hefur meiri hluta greiddra atkvæða, sbr. 3. gr. Ef enginn fær svo mörg atkvæði, skal kjósa að nýju eftir viku um þá tvo eða fleiri, sem flest atkvæði fengu, og er þá sá rétt kjörinn, sem flest atkvæði fær. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Kjörgengum háskólakennara er skylt að taka við rektorskjöri, nema sérstök atvik hamli. Nú skorast sá, sem kjörinn hefur verið rektor, undan því að taka við kjöri, og metur þá háskólaráð, hvort fallist verði á afstöðu hans. Ef háskólaráð fellst á sjónarmið hins nýkjörna rektors, skal efna hið fyrsta til nýs rektorskjörs.

Rektor má endurkjósa, en honum er ekki skylt að taka við endurkjöri.

3. gr.

5. grein a) orðist svo:

Nú fellur rektor frá eða lætur af störfum, áður en kjörtímabil hans er liðið, og skal þá kjósa nýjan rektor svo fljótt sem því verður komið við, en varaforseti háskólaráðs gegnir rektorsstörfum þangað til. Varaforseti háskólaráðs gegnir störfum rektors, ef hann forfallast vegna veikinda eða fær leyfi frá störfum.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Ef varaforseti er forfallaður, gegnir sá deildarforseti rektorsstörfum, sem lengst hefur haft á hendi kennaraembætti við háskólann. Hinn nýkjörni rektor er kosinn til þriggja ára, en það, sem eftir er háskólaárs, er hann tekur við, skal teljast eitt ár.

4. gr.

5. grein b) orðist svo:

Í janúarmánuði það ár, sem rektorskjör skal fram fara, skipar háskólaráð kjörstjórn, sem ákveða skal kjördag og annast undirbúning og framkvæmd rektorskjörs. Kjörstjórn skal skipuð sex mönnum, tveimur úr hópi stúdenta og fjórum úr hópi annarra atkvæðisbærra manna, og skal einn þeirra síðartöldu skipaður formaður kjörstjórnar. Háskólaráð ákveður þóknun kjörstjórnar. Heimilt er kjörstjórn að ráða sér aðstoðarmenn.

Kjörstjórn gerir kjörseðil og gengur frá kjörskrá. Skal kjörskrá lögð fram einum mánuði fyrir kjördag og liggja frammi í tíu daga. Kærur skulu hafa borist kjörstjórn í síðasta lagi tveimur vikum fyrir kjördag, og skal úrskurður kjörstjórnar liggja fyrir eigi síðar en tíu dögum fyrir kjördag, og hefst þá kosning utan kjörfundar.

Kjörseðlar skulu gerðir í tveimur litum. Skal annar liturinn vera fyrir stúdenta, en hinn liturinn fyrir aðra, sem atkvæðisrétt eiga.

Kjördagur skal auglýstur tryggilega, og skal kjörfundur standa frá kl. 9 árdegis til kl. 18.00 síðdegis. Talning atkvæða hefst þegar að kjörfundi loknum.

Heimilt er kjörstjórn að efna til prófkjörs eigi síðar en mánuði fyrir kjördag.

Ákvæði greinar þessarar eiga og við um rektorskjör, sem fram fer skv. ákvæðum 5. gr. a), eftir því sem við getur átt.

5. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 12. febrúar 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

STJÓRNARTÍÐINDI A 3 — 1979

Nr. 3. 4 2. mars 1979.

LÖG

um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febrúar 1976.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: **Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:**

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Útflutningsgjald af sjávarafurðum samkvæmt lögum þessum skal vera 5% af f.o.b. verðmæti útflutnings.

2. gr.

1. mgr. 4. gr. orðist svo:

Ríkissjóður annast innheimtu útflutningsgjalds skv. 2. og 3. gr. og skiptast tekjur af því sem hér segir:

1. Til Aflatryggingasjóðs	
a) Almenn deild	19.5%
b) Áhafnadeild	31.0—
2. Til greiðslu á vátryggingarkostnaði fiskiskipa, samkvæmt reglum, sem sjávarútvegsráðuneytið setur	25.0—
3. Til Fiskveiðasjóðs Íslands og Fiskimálasjóðs	
a) Lánastarfsemi	20.0—
b) Styrkveitingar Fiskimálasjóðs	1.0—
4. Til sjávarrannsókna og Framleiðslueftirlits sjávarafurða, skv. reglum, sem sjávarútvegsráðuneytið setur	2.5—
5. Til Landssambands ísl. útvegsmanna	0.5—
6. Til samtaka sjómanna skv. reglum, sem sjávarútvegsráðuneytið setur	0.5—
Samtals	100.0%

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. mars 1979 og skulu ákvæði þeirra taka til útflutnings sjávarafurða, sem framleiddar eru eftir lok febrúarmánaðar 1979.

Ákvæði laga þessara gilda til ársloka 1979. Frá 1. janúar 1980 gilda eldri ákvæði laga nr. 5/1976.

Gjört að Bessastöðum 2. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

LÖG

um tímabundið olíugjald til fiskiskipa.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Þegar fiskiskip selur afla í innlendri höfn, eða afhendir afla sinn til vinnslu án þess að sala fari fram, skal fiskkaupandi eða fiskmóttakandi greiða útgerðarmanni eða útgerðarfyrirtæki olíugjald, er nemi 2.5% miðað við fiskverð eins og það er ákveðið af Verðlagsráði sjávarútvegsins. Hið sama gildir, þegar fiskiskip selur afla sinn öðru skipi til löndunar í innlendri höfn. Olíugjald þetta kemur ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

2. gr.

Þegar fiskiskip selur afla í erlendri höfn, skal auk frádráttartölu kjarasamninga og stofnfjársjóðsgjalds samkvæmt lögum nr. 4/1976 draga 1.0% olíugjald til útgerðar frá heildarsöluverðmæti (brúttósöluverðmæti) við ákvörðun aflaverðlauna, aukaaflaverðlauna og hlutar samkvæmt kjarasamningum.

3. gr.

Sjávarútvegsráðherra er heimilt að setja nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga með reglugerð.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. mars 1979 og gilda til loka þess árs.

Gjört að Bessastöðum 2. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

Stjórnartíðindi A 3, nr. 3—4. Útgáfudagur 2. mars 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 4 — 1979

Nr. 5. 6 12. mars 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 80/1971, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Síðasta mgr. 10. gr. laganna orðist svo:

Stjórn sjóðsins er heimilt að greiða bætur til báta, sem hafa þurft að hætta veiðum eða hafa ekki getað hafið veiðar á tilteknu veiðisvæði, sem hefur verið friðað um tiltekinn tíma vegna hrygningar nytjafiska eða hættu á seiðadrápi. Sjóðsstjórnin skal hafa hliðsjón af því, hvort friðunin hafi verið ákveðin fyrirvaralaust eða fyrirvaralítið, þannig að eigendur viðkomandi báta hafi ekki getað gert ráðstafanir til veiða með sömu eða öðrum veiðarfærum á öðrum veiðisvæðum með svipuðum árangri og vænta hefði mátt á hinu friðaða svæði. Greiðslur bóta skulu í meginatriðum við það miðaðar að útgerðarmaður sleppi skaðlaus af greiðslu kauptryggingar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Heimild skv. lögum þessum skal taka til veiða rækjubáta, sem ekki gátu hafið veiðar s. l. haust vegna mikils seiðafjölda, og gilda frá 1. okt. s. l.

Gjört að Bessastöðum 12. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

LÖG

um verðjöfnunargjald af raforku.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laga nr. 83/1974 orðast þannig:

Greiða skal 19% verðjöfnunargjald í Orkusjóð af seldri raforku á síðasta stigi viðskipta, þ. e. sölu til notenda, en notandi telst sá, sem endurselur ekki raforkuna.

Verðjöfnunargjaldinu skal varið til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða. Hækkun gjaldsins um 6% skal varið til að ná fram verðjöfnun á töxtum til heimilisnotkunar og iðnaðar hjá þessum aðilum. Rafmagnsveitur ríkisins skulu fá sem svarar 80% af tekjum af verðjöfnunargjaldi, en Orkubú Vestfjarða 20%.

2. gr.

Í stað „1975“ í 16. gr. laga nr. 83/1974 kemur: 1979.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 13. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hjörleifur Guttormsson.

Stjórnartíðindi A 4, nr. 5—6. Útgáfudagur 14. mars 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 5 — 1979

Nr. 7. 8 8. janúar 1979.

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Ég hef ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfundar fimmtudaginn 25. janúar 1979 kl. 14.00.

Gjört í Reykjavík, 8. janúar 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Nr. 8. 15. mars 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 31 28. mars 1974, um ríkisábyrgð á launum við gjaldþrot.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. og 2. málsgrein 2. gr. laganna orðist svo:

Ábyrgðin tekur til þeirra vinnulauna, sem forgangsréttur fylgir samkvæmt lögum um skipti á dánarbúum og félagsbúum o. fl. Sama gildir um bætur vegna riftunar eða uppsagnar á vinnusamningi, orlofsgreiðslur og bætur til launþega eða maka þeirra og barna, sem atvinnurekanda ber að greiða vegna örorku eða dauðsfalls af völdum vinnuslysa.

Hafi launþegi krafist gjaldþrotaskipta eða hafið innheimtuaðgerðir vegna vanskila á greiðslum þeim sem um ræðir í 1. málsgr. þessarar greinar, tekur ábyrgðin til alls nauðsynlegs kostnaðar, sem honum er skylt að greiða í því sambandi.

2. gr.

2. málsgrein 7. gr. laganna orðist svo:

Ef vafi leikur á um réttmæti kröfu eða um það hvort krafa fellur innan ríkisábyrgðar getur ráðuneytið leitað úrskurðar skiptaréttar um það.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og taka til allra ofangreindra krafna sem gjaldfallnar eru á árinu 1978 og eftir það.

Gjört í Reykjavík 15. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

16. mars 1979. Nr. 9.

LÖG
um vörugjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 8. gr. laga nr. 108 30. desember 1978, um breyting á lögum nr. 97 28. desember 1971, um vörugjald, hef látið fella meginmál hinna fyrrnefndu laga inn í lög nr. 97 28. desember 1971, um vörugjald, og gef þau út svo breytt.

1. gr.

Enginn má framleiða vöru í söluskyni, sem gjaldskyld er samkvæmt lögum þessum, nema hann hafi áður fengið til þess leyfisbréf hjá tollstjóra í því umdæmi, sem framleiðslan fer fram.

Leyfisbréf er veitir heimild til framleiðslu gjaldskyldrar vöru samkvæmt lögum þessum skal koma í stað iðnaðarleyfis samkvæmt iðnaðarlögum nr. 42/1978. Leyfisbréf skal gilda í 5 ár talið frá útgáfudegi þess.

Fyrir útgáfu leyfisbréfs skal greiða í ríkissjóð sérstakt leyfisgjald svo og fyrir endurnýjun þess. Leyfisgjald skal ákveðið samkvæmt 20. gr. laga nr. 79/1975 um aukatekjur ríkissjóðs með áorðnum breytingum.

2. gr.

Af vörum, sem inn eru fluttar eða framleiddar eru innanlands og flokkast undir tollskrárnúmer í eftirfarandi gjaldskrá, skal greiða vörugjald til ríkissjóðs sem hér segir:

Tollskrárnúmer	Vörutegund	Gjaldeining	Vörugjald í kr.
17.04	**Sykurvörur sem kakaó er ekki í:**		
01	— Lakkrís, sykraður og lakkrísvörur	1 kg	45,60
03	— Brjóstsykur, sælgætistöflur og pastillur, ót. a.	1 kg	45,60
04	— Tyggigúmmí, húðað með sykri og óhúðað	1 kg	45,60
05	— Karamellur	1 kg	45,60
06	— Vörur úr gúmmí arabikum	1 kg	45,60
09	— Aðrar	1 kg	45,60
18.06	**Súkkulaði og aðrar neysluvörur sem í er kakaó:**		
úr 04	— Suðusúkkulaði í stöngum og plötum, þ. e. súkkulaði sem í eru einungis kakaóbaunir, sykur og ekki yfir 30% af kakaósmjöri, í smásöluumbúðum 100 g og stærri	1 kg	20,80

Tollskrárnúmer	Vörutegund	Gjaldeining	Vörugjald í kr.
úr 04	— Annað	1 kg	45,60
05	— Annað súkkulaði í stöngum og plötum, ófyllt	1 kg	45,60
06	— Fyllt súkkulaði, súkkulaðihúðað sælgæti, þar með talið konfekt	1 kg	45,60
úr 09	— Súkkulaðiís og ís húðaður með súkkulaði		0,00
úr 09	— Annars	1 kg	45,60
22.01	**Vatn, ölkelduvatn og vatn með kolsýru; ís og snjór:**		
01	— Ölkelduvatn og annað vatn með kolsýru	1 l	17,00
22.02	**Límonaði, gosdrykkir, einnig með bragðefnum, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxta- og grænmetissafi er telst til nr. 20.07:**		
01	— Gosdrykkir	1 l	16,00
09	— Annað	1 l	16,00
22.03	**Öl gert úr malti:**		
01	— Maltöl og annað yfirgerjað öl, sem inniheldur minnst 8% af maltextrakti og minna en 2% af alkóhóli miðað við rúmmál	1 l	14,00
09	— Annað	1 l	17,00

3. gr.

Vörugjald skv. 2. gr. skal greiða eftir magni vöru, að öllum umbúðum frátöldum, en eftir rúmmáli, sé um vökva að ræða. Gjald reiknast af hverri heilli gjaldeiningu.

4. gr.

Framleiðandi gjaldskyldrar innlendrar vöru skal greiða gjaldið til hlutaðeigandi tollstjóra, áður en vara er afhent af framleiðslustað eða seld.

5. gr.

Vörugjald af innfluttum vörum skal innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau gjöld. Að þessu og öðru leyti skulu ákvæði laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. og laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum gilda eftir því sem við á um vörugjald af innfluttum vörum.

6. gr.

Heimilt skal að endurgreiða vörugjald af gjaldskyldum vörum sem settar hafa verið í tollvörugeymslu, fluttar hafa verið til útlanda til sölu þar eða endursendar, enda hafi verið gætt ákvæða laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl., laga nr. 47/1960 um tollvörugeymslur o. fl. og laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim.

Fjármálaráðuneytinu er heimilt að fella niður eða endurgreiða gjald, sem greiða ber samkvæmt lögum þessum, af vörum, sem seldar eru úr verslunum, sem eingöngu selja til farþega í ferðum milli landa.

7. gr.

Fjármálaráðherra sker úr, verði ágreiningur um, hvaða vörur séu gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum.

Fjármálaráðherra setur reglugerð um innlenda vörugerð, um hús, rúm og búnað, þar sem vörugerð fer fram, um geymslu á hráefnum og tilbúnum óafhentum vörum, um gerð og merkingu umbúða, um afhendingu og sölu varanna, um bókhald vörugerðar og annað það, er þurfa þykir til að tryggja gjaldheimtuna.

Þá skal ákveða með reglugerð, hvernig auðkenna skuli vörureikninga þá, er fylgja gjaldskyldri vöru framleiðanda eða umboðssala, svo og hvort og hvernig slík vara skuli auðkennd framleiðanda og innflytjanda, þegar varan er seld í smásölu.

8. gr.

Heimilt skal tollyfirvaldi eða öðrum aðila í umboði fjármálaráðuneytisins að kanna birgðir vörugjaldsskyldra vara verslana og annarra sölustaða, sem selja gjaldskyldar vörur samkvæmt lögum þessum til neytenda. Á slíkum stöðum skulu jafnan vera fyrir hendi auðkenndir innkaupsreikningar yfir allar innlendar vörugjaldsskyldar vörur, sem á boðstólum eru, og skulu eftirlitsmenn hafa aðgang að þeim, hvenær sem er.

9. gr.

Óheimilt er að taka við innlendum framleiðsluvörum, sem gjaldskyldar eru samkvæmt lögum þessum og ætlaðar eru til endursölu, nema þeim fylgi auðkenndur vörureikningur í samræmi við ákvæði reglugerðar, sem fjármálaráðuneytið setur. Þá er og óheimilt að taka við innfluttum vörugjaldsskyldum vörum, nema fullnægt hafi verið ákvæðum sömu reglugerðar um merkingu smásöluumbúða.

Ef aðili verður uppvís að því að taka á móti vörugjaldsskyldri vöru á vörureikningi, sem ekki er auðkenndur samkvæmt framansögðu, eða án vörureiknings, eða án auðkennis innflytjanda á smásöluumbúðum, skal hann ábyrgjast greiðslu gjaldsins.

Að öðru leyti skal farið með mál hans skv. 11. gr. þessara laga.

10. gr.

Sé gjald af innlendri framleiðslu ekki innt af hendi á réttum tíma, getur tollstjóri látið lögreglu stöðva atvinnurekstur viðkomanda, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja verkstofur hans, tæki og vörur undir innsigli. Þó skal tollstjóri eigi láta stöðva framleiðslu á þeirri vöru, sem unnið er að við lokun, ef hann telur hættu á, að birgðir hálfunninna vara, vélar eða verkfæri skemmist, verði vörugerð eigi lokið. Gjaldskyldar vörur framleiðanda og birgðir efnis í þær skulu vera að veði fyrir gjaldinu, sektum og málskostnaði. Til lúkningar gjaldi, sektum og málskostnaði getur tollstjóri án undangengis lögtaks eða fjárnáms selt slíkar birgðir, sem fyrirfinnast, á uppboði, er boðað sé með viku fyrirvara.

11. gr.

Ítrekað brot gegn lögum þessum varðar missi leyfisbréfs um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, eftir ákvörðun fjármálaráðherra hverju sinni.

Mál, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal með farið að hætti opinberra mála, og varða brot sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Sektir renna í ríkissjóð.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 60 30. des. 1939, um gjald af innlendum tollvörutegundum, lög nr. 78 1. júlí 1966, um aðstoð við vangefið fólk og samtök hjarta- og æðarverndarfélaga, svo og 1. mgr. 1. gr. laga nr. 25 16. apríl 1962, um aðstoð til fatlaðra, og 2. og 3. gr. sömu laga, svo og lög nr. 9 25. mars 1965, um breytingu á sömu lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á árinu 1979 skal ríkissjóður greiða framlag til Styrktarsjóðs vangefinna er nemur 10 kr. af hverjum lítra innlendrar framleiðslu sem fellur undir tollskrárnúmer 22.01.01, 22.02.01, 22.02.09, 22.03.01 og 22.03.09. Sjóðurinn er í vörslu félagsmálaráðuneytisins.

Framlagi ríkissjóðs skal varið til að reisa og endurbæta stofnanir fyrir vangefið fólk

Gjört í Reykjavík 16. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Nr. 10. 28. mars 1979.

LÖG

um breyting á leiklistarlögum, nr. 33 12. maí 1977.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Liður IV. í 2. gr. laganna orðist svo: Til leiklistarstarfsemi áhugaleikfélaga.
Nýr liður (verður VI. liður) orðist svo: Til annarrar leiklistarstarfsemi.
Við 2. gr. laganna bætist nýr liður: Til óperustarfsemi.

2. gr.

I. töluliður 4. gr. laganna orðist svo:
Að vera vettvangur umræðna um leiklistarmál og stuðla að því að leiklistarstarfi séu búin þroskavænleg skilyrði.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 28. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

LÖG

um breyting á lögum nr. 120 31. des. 1976, um tollskrá o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

27. tl. 3. gr. laganna orðist svo:

Að lækka eða fella niður gjöld af allt að 400 bifreiðum árlega fyrir bæklað fólk eða lamað svo og fólk með lungnasjúkdóma, hjartasjúkdóma og aðra hliðstæða sjúkdóma, allt á svo háu stigi að það á erfitt með að fara ferða sinna án farartækis.

Lækkun gjalda af hverri bifreið má nema allt að 500 þúsund krónum og heildarlækkun að meðtöldu innflutningsgjaldi allt að 1 milljón króna.

Þó skal heimilt að lækka gjöld af allt að 25 bifreiðum árlega um allt að 1 milljón króna fyrir þá sem mestir eru öryrkjar, en geta þó ekið sjálfir sérstaklega útbúinni bifreið. Heildarlækkun að meðtöldu innflutningsgjaldi má nema allt að 2 milljónum króna af hverri bifreið samkvæmt þessari málsgrein.

Aðilar, sem njóta tollívilnunar samkvæmt 41. tl., geta eigi jafnframt fengið tollívilnun samkvæmt þessum tölulið.

Fjármálaráðherra skipar fimm manna nefnd er úrskurðar umsóknir og gerir tillögur um eftirgjöf gjalda af ofangreindum bifreiðum. Skulu fjórir nefndarmenn vera læknar og skipaðir samkvæmt tilnefningu Öryrkjabandalags Íslands, en sá fimmti skipaður án tilnefningar, og skal hann jafnframt vera formaður nefndarinnar.

Enn fremur er ráðuneytinu heimilt að lækka eða fella niður fyrir framangreint fólk gjöld af gervilimum, sem ekki verða gerðir hér á landi, svo og af áhöldum og hjálpartækjum sem sérstaklega eru gerð með tilliti til þarfa þess samkvæmt læknisvottorði og henta ekki öðru fólki.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 29. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 87 24. des. 1971, um orlof.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 5. mgr. 7. gr. laganna komi ný málsgrein svohljóðandi:

Launagreiðanda er skylt að veita innheimtuaðila orlofsfjár upplýsingar um greitt og vangreitt orlofsfé starfsmanna sinna.

Í því skyni að staðreyna slíkar upplýsingar er innheimtuaðila orlofsfjár heimill aðgangur að bókum og bókhaldsgögnum launagreiðanda.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 29. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

Stjórnartíðindi A 5, nr. 7—12. Útgáfudagur 30. mars 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 6 — 1979

10. apríl 1979. 15 Nr. 13.

LÖG

um stjórn efnahagsmála o. fl.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um stefnumörkun í efnahagsmálum.

1. gr.

Meginmarkmið stefnunnar í efnahagsmálum eru að tryggja næga og stöðuga atvinnu, að halda verðhækkunum í skefjum, að stuðla að jafnvægi í viðskiptum við önnur lönd og greiða fyrir félagslegum og efnahagslegum framförum og bættum lífskjörum alls almennings.

Ráðstafanir stjórnvalda í efnahagsmálum og fjármálum skulu jafnan við það miðaðar, að stefnt sé að framangreindum markmiðum á þann hátt, að þeirra á milli sé hæfilegt jafnvægi og fjárhagslegu öryggi þjóðarinnar sé ekki teflt í tvísýnu.

2. gr.

Fyrir hvert reglulegt Alþingi skal, þegar það er saman komið, leggja til kynningar skýrslu um þjóðhagsáætlun fyrir það ár, sem í hönd fer. Í skýrslunni skal gerð grein fyrir framvindu mikilvægustu þjóðhagsstærða á því ári, sem er að líða, og horfum á hinu næsta. Þá skal í skýrslunni greina frá þeim markmiðum, sem ríkisstjórnin setur sér um hagþróun á næsta ári, og helstu efnahagsráðstöfunum, sem hún hyggst beita til þess að þau náist.

Skýrslan um þjóðhagsáætlun skal lögð fram svo tímanlega, að umræður um hana geti farið fram á sama tíma og um stefnuræðu forsætisráðherra, sbr. 2. mgr. 52. gr. laga nr. 115 19. nóv. 1936 um þingsköp Alþingis, sbr. lög nr. 54 29. maí 1972 um breyting á þeim lögum.

A 3

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

II. KAFLI

Um samráð stjórnvalda við samtök launafólks, sjómanna, bænda og atvinnurekenda.

3. gr.

Efla skal reglubundið samráð og samstarf stjórnvalda og launafólks, sjómanna, bænda og atvinnurekenda í efnahags- og kjaramálum.

4. gr.

Þátttakendur í samráði samkvæmt 3. gr. skulu vera fulltrúar launafólks, sjómanna, bænda og atvinnurekenda og opinberra aðila. Samráðsfundi má halda bæði með fulltrúum einstakra samtaka og fulltrúum ríkisstjórnarinnar og öllum samráðsaðilum í senn. Skipa skal starfshópa til að vinna að einstökum málaflokkum á vegum ríkisstjórnarinnar.

5. gr.

Verkefni samráðs þessa skal m. a. vera:

1. Að ræða meginþætti í efnahagsmálum og helstu efnahagsmarkmið ríkisstjórnarinnar frá ári til árs og til lengri tíma, í því skyni að leggja grundvöll að samræmdum ákvörðunum á sviði opinberra fjármála, peninga- og lánamála, lífeyrismála og verðlagseftirlits af opinberri hálfu, og á sviði kjaramála af hálfu aðila vinnumarkaðarins.
2. Að fjalla um þjóðhags-, fjárfestingar- og lánsfjáráætlanir, tekjustefnu og forsendur þeirra.
3. Að fjalla um önnur þau atriði, sem horfa til framfara á sviði atvinnu-, verðlags-, kjara- og launamála og efnahagsmála almennt.

III. KAFLI

Um ríkisfjármál.

6. gr.

Frumvarp til fjárlaga skal samið með tilliti til þjóðhagsáætlunar, sem kveðið er á um í 2. gr. þessara laga. Skulu áætlanir um tekjur og gjöld í fjárlagafrumvarpi gerðar á sömu meginforsendum og þjóðhagsáætlun, sbr. 2. gr., og þær spár, sem eru hluti hennar, þar á meðal um breytingar verðlags og launa. Á sama hátt skulu þjóðhagsforsendur fjárlaga miðast við endurskoðaða þjóðhagsáætlun fyrir fjárhagsárið, sem í hönd fer, eins og hún liggur fyrir við afgreiðslu fjárlaga.

7. gr.

Með fjárlagafrumvarpi ár hvert skal leggja fram áætlun, er lýsi í aðalatriðum meginstefnu í ríkisbúskapnum næstu þrjú árin eftir lok þess fjárhagsárs, sem fjárlagafrumvarpið tekur til.

Með áætlun þessari skal sýna meðal annars:

1. Meginstefnu í ríkisfjármálum og þróun ríkisbúskaparins.
2. Samræmi milli stefnunnar í ríkisfjármálum og í efnahags- og atvinnumálum.

3. Stefnumótun um öflun tekna og skiptingu gjalda ríkisins.
4. Stefnumótun um framlög á fjárlögum til fjárfestingar ríkis, fjárfestingarsjóða, sveitarfélaga og einkaaðila.

8. gr.

Fyrir árslok 1979 skulu ákvæði í lögum, sem kveða á um skyldu ríkissjóðs til fjárframlaga til sjóða og einstakra verkefna með föstum reglubundnum hætti, tekin til endurskoðunar, og það kannað, að hve miklu leyti fjárframlög til þessara þarfa verði framvegis ákveðin með fjárlögum ár hvert, og í áætlun með fjárlagafrumvarpi næstu þrjú árin eftir lok hvers fjárhagsárs, sbr. 7. gr. Við endurskoðun þessa skal höfð sérstök hliðsjón af stöðu og verkefnum einstakra sjóða, m. a. með tilliti til félagslegra markmiða. Samráð skal haft við hagsmunaaðila.

Endurskoðun þessi skal jafnframt taka til ákvæða í lögum, er kveða á um mörkun einstakra tekjustofna til sjóða og verkefna.

9. gr.

Niðurgreiðsla landbúnaðarafurða úr ríkissjóði skal ekki vera hærri en svo, að útsöluverð hverrar afurðar til neytenda verði lægra en sem svarar verði til framleiðenda, sbr. 2. mgr. Þess skal jafnan gætt, að ákvarðanir um niðurgreiðslur miðist við það, að sem minnstar sveiflur verði í þeim.

Marki því, sem sett er fyrir niðurgreiðslur í 1. mgr., skal náð í áföngum á árunum 1979, 1980 og 1981. Skulu ákvarðanir um niðurgreiðslur teknar til endurskoðunar í því skyni.

10. gr.

Ráðuneyti skulu eigi síðar en 1. maí 1979 gera tillögur til fjárlaga- og hagsýslustofnunar um lækkun ríkisútgjalda á árinu 1979 um 1000 milljónir króna frá þeirri fjárhæð, sem fjárlög kveða á um, sbr. heimild í lið XLIII í 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1979. Skal fjárlaga- og hagsýslustofnun síðan skila samræmdum tillögum um lækkunina til ríkisstjórnarinnar fyrir 15. maí 1979.

11. gr.

Á árinu 1979 skulu ákvarðanir í ríkisfjármálum við það miðaðar, að heildartekjur og útgjöld á fjárlögum haldist innan marka, sem svara til 30% af vergri þjóðarframleiðslu. Svipað markmið skal gilda fyrir árið 1980. Frá þessu skal þó víkja, ef óvæntar og verulegar breytingar verða í þjóðarbúskapnum, og sérstaklega ef ætla má, að hætta sé á atvinnuleysi.

12. gr.

Ríkisendurskoðun skal fylgjast með framkvæmd fjárlaga í umboði Alþingis.

13. gr.

Fjárlaga- og hagsýslustofnun skal annast hagsýslustarfsemi fyrir ríkisbúskapinn í því skyni að auka á hagkvæmni og ráðdeild í ríkisbúskapnum og í meðferð opinberra fjármuna.

Meðal þess háttar verkefna fjárlaga- og hagsýslustofnunar skulu vera, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð:

1. Mat á fyrirhuguðum ríkisframkvæmdum með tilliti til arðsemi, kostnaðar, nytja og þjóðfélagslegs gildis.
2. Kostnaðarmat á tillögum frumvarpa sem hafa í för með sér kostnaðarauka fyrir ríkissjóð. Skal slíkt mat liggja fyrir áður en ákvarðanir eru teknar, enda sé því skilað til þingnefndar á tilskildum tíma.
3. Athuganir á hagkvæmni í rekstri ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja í því skyni að bæta rekstur og draga úr útgjöldum.
4. Athuganir á hagræðingu í starfsemi ríkisstofnana og fyrirtækja og í samskiptum einstaklinga og fyrirtækja við ríkið.

Þessi verkefni sín skal fjárlaga- og hagsýslustofnun leysa í samráði við hlutaðeigandi ráðuneyti og fjárveitinganefnd.

IV. KAFLI

Um fjárfestingar- og lánsfjáráætlanir ríkisstjórnarinnar.

14. gr.

Ríkisstjórnin skal leggja fyrir Alþingi fjárfestingar- og lánsfjáráætlanir fyrir eitt ár í senn, og skulu þær fylgja fjárlagafrumvarpi. Áætlununum skal fylgja stefnumótun í meginatriðum næstu þrjú árin eftir lok þess fjárhagsárs, sem fjárlagafrumvarpið tekur til. Markmið áætlananna er að tryggja, að heildarumsvif í fjárfestingu og þróun peningamála og lánamála samrýmist þjóðhagslegum markmiðum.

15. gr.

Í fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum skulu meðal annars eftirtalin atriði koma fram:

1. Heildaráætlun um opinberar framkvæmdir og fjármögnun þeirra með framlögum á fjárlögum, eigin fjármögnun opinberra fyrirtækja og lánsfé, ennfremur um framkvæmdir annarra aðila.
2. Framlög til framkvæmda atvinnuvega og einstaklinga.
3. Framlög til fjárfestingarlánasjóða.
4. Útlánaáætlanir fjárfestingarlánasjóða og fjármögnun þeirra.
5. Útlánareglur og lánskjör fjárfestingarlánasjóða.
6. Áætlun um erlendar lántökur opinberra aðila.

Ennfremur skal gera grein fyrir þróun og horfum um fjárfestingu í einstökum atvinnuvegum. Þá skal greina frá áætlunum um lánamarkaðinn í heild, þar með áætlun um erlendar lántökur og markmið í peningamálum og þeim tækjum, sem beita skal til þess að þeim verði náð, sbr. ákvæði 28. og 29. gr.

Fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum skal jafnan fylgja mat á mannaflaþörf áætlaðra framkvæmda í heild, og þar með mat á atvinnuástandi í byggingarstarfsemi og mannvirkjagerð sérstaklega.

16. gr.

Með skýrslu ríkisstjórnarinnar um fjárfestingar- og lánsfjáráætlanir skal lagt fram frumvarp um heimildir til lántöku innanlands og utan, ábyrgðarheimildir og aðrar nauðsynlegar fjáröflunarráðstafanir vegna opinberra framkvæmda og fjárfestingarlánasjóða að því marki, sem slík ákvæði eru ekki í frumvarpi til fjárlaga. Lántökuheimildir eða ábyrgðarheimildir, sem veittar eru vegna opinberra framkvæmda eða fjárfestingarlánasjóða í lánsfjárlögum þessum, skulu skoðast sem hámarksákvæði á því fjárlagaári, sem þær eiga við.

Skýrslu ríkisstjórnarinnar um fjárfestingar- og lánsfjáráætlanir skal og fylgja rammaáætlun um erlendar lántökuheimildir einkaaðila, sem langlánanefnd skal framfylgja sem hámarksáætlun.

17. gr.

Til undirbúnings fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum skulu einstök ráðuneyti í samvinnu við fjárlaga- og hagsýslustofnun gera tillögur hvert á sínu verksviði um einstakar opinberar framkvæmdir og fjárfestingarframlög til atvinnuvega og framlög til fjárfestingarlánasjóða. Jafnframt skulu þau gera grein fyrir mati sínu á fjárfestingarhorfum og fjármögnunarþörfum atvinnugreina þeirra, sem þau fjalla um. Ríkisstjórnin ákveður nánar til hvaða verksviða tillögur þessar og greinargerðir skulu ná. Tillögur þessar og greinargerðir skulu gerðar um leið og fjárlagatillögur ráðuneyta og ákveður ríkisstjórnin skiladag þeirra til fjármálaráðuneytisins.

18. gr.

Til undirbúnings fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum skal á vegum einstakra ráðuneyta og í samvinnu við Framkvæmdastofnun ríkisins eftir nánari ákvörðun þeirra gera áætlanir um þróun einstakra atvinnugreina og fjárfestingar þeirra, sbr. og II. kafla laga nr. 97/1976 um Framkvæmdastofnun ríkisins og V. kafla laga þessara.

19. gr.

Undirbúningur fjárfestingar- og lánsfjáráætlana skal vera á vegum ríkisstjórnarinnar og skulu Þjóðhagsstofnun, fjárlaga- og hagsýslustofnun, Seðlabanki Íslands og Framkvæmdastofnun ríkisins í samvinnu við einstök ráðuneyti annast nauðsynlega undirbúningsvinnu.

20. gr.

Á árinu 1979 skulu ákvarðanir stjórnvalda samkvæmt fjárfestingar- og lánsfjáráætlunum við það miðaðar, að heildarfjármunamyndun þjóðarbúsins verði innan við fjórðung af vergri þjóðarframleiðslu. Frá þessu má þó víkja, ef óvæntar og verulegar breytingar verða í þjóðarbúskapnum, og sérstaklega, ef ætla má, að hætta sé á atvinnuleysi.

21. gr.

Fyrir árslok 1979 skal ríkisstjórnin, að höfðu samráði við viðkomandi aðila, setja nýjar reglur um útlán allra fjárfestingarlánasjóða, er sérstaklega miði að því að samræma lánskjör sambærilegra lána, m. a. með tilliti til vaxta, verðtryggingar og lánstíma, sbr. VI. og VII. kafla þessara laga. Einnig skal gæta þess, að lánveitingar sjóðanna taki fyrst og fremst mið af sem hagkvæmastri nýtingu fjármagns til aukinnar framleiðni og framleiðslu og hver einstök lánveiting verði ákveðin

eftir samræmdum reglum um arðsemismat. Við ákvörðun lánskjara verði kannað, hvernig best verður fyrir komið tilliti til félagslegra sjónarmiða og þess gagns, sem af fjárfestingu er, án þess að það komi fram í peningalegum arði fjárfestingaraðila.

V. KAFLI

Um framfarir í atvinnuvegum og hagræðingu í atvinnurekstri.

22. gr.

Ráðuneyti einstakra atvinnuvega skulu hafa forgöngu um gerð atvinnuvegaáætlana hvert á sínu sviði.

Við áætlanagerðina skal sérstaklega miða að frekari vinnslu og bættri nýtingu innlendra hráefna og aukinni framleiðni atvinnuveganna og traustum rekstrargrundvelli þeirra. Jafnframt skulu kannaðar hugmyndir og gerðar áætlanir um nýjar atvinnugreinar, er treyst gætu undirstöðu þjóðarbúskaparins. Við undirbúning og skipulagningu áætlana skal leggja áherslu á skynsamlega og hagkvæma ráðstöfun auðlinda og skipulega landnýtingu til lengri tíma. Ennfremur skal hafa í huga æskilegt jafnvægi milli einstakra atvinnugreina auk þess sem áætlanir stuðli að skipulegri byggðastefnu og eflingu atvinnustarfsemi á félagslegum grundvelli.

23. gr.

Nauðsynleg samræming við gerð atvinnuvegaáætlana skal tryggð sameiginlega af ráðherrum viðkomandi atvinnugreina ásamt forsætisráðherra. Jafnframt skulu þessir aðilar sjá til þess, að samræmi sé milli atvinnuvegaáætlana og fjárfestingar- og lánsfjáráætlana, sbr. IV. kafla laganna, og áætlunar þeirrar um meginstefnu í ríkisbúskapnum, sem mælt er fyrir um í 7. gr. laganna.

Fela má opinberum stofnunum, sem starfa að áætlanagerð og tengdum verkefnum, vinnu við gerð atvinnuvegaáætlana eftir því, sem við á. Við undirbúning atvinnuvegaáætlana og aðgerða til hagræðingar í atvinnurekstri skal leita álits og tryggja samráð við samtök í viðkomandi greinum.

24. gr.

Ríkisstjórnin leggur atvinnuvegaáætlanir fyrir Alþingi sem þingsályktunartillögur eða lagafrumvörp, eftir því sem við á.

25. gr.

Til stuðnings áætlanagerðar um atvinnuvegina skal efla rannsóknastarfsemi í þeirra þágu með hliðsjón af langtímaáætlun Rannsóknaráðs ríkisins um það efni, eins og hún verður staðfest af stjórnvöldum.

26. gr.

Til hagræðingar í undirstöðugreinum atvinnulífsins mun ríkisstjórnin á árinu 1979 útvega sérstaklega 1000 m. kr. að láni. Á árinu 1980 mun ríkisstjórnin beita sér fyrir sérstakri fjáröflun í sama skyni, að upphæð 2000 m. kr.

Setja skal reglur um skiptingu þessa fjármagns til atvinnuveganna með tilliti til þess heildarfjármagns, sem til hagræðingarmála er ætlað.

27. gr.

Efla skal skýrslugerð um fjárfestingu í atvinnuvegunum og tengja hana fjárfestingaráætlun hvers árs og stefnumarkandi áætlunum fyrir atvinnuvegina.

Framkvæmdastofnun ríkisins skal fylgjast með framkvæmd atvinnuvegaáætlana.

VI. KAFLI

Um peninga- og lánamál.

28. gr.

Seðlabanki Íslands skal sjá um að peningamagn í umferð og framboð lánsfjár sé í samræmi við markmið ríkisstjórnarinnar í efnahags- og verðlagsmálum eins og það er sett fram í skýrslu ríkisstjórnarinnar um þjóðhagsáætlun skv. 2. gr. þessara laga.

29. gr.

Samin skal í tengslum við gerð fjárfestingar- og lánsfjáráætlana, sbr. 14. gr., áætlun til tveggja ára í senn um útlán bankakerfisins og um þróun lánamarkaðarins í heild, þar með taldar erlendar lántökur.

30. gr.

Á árinu 1979 skal að því stefnt, að aukning peningamagns í umferð fari ekki fram úr 25% frá upphafi til loka árs að teknu tilliti til árstíðabundinna sveiflna. Á sama hátt skal að því stefnt að vöxtur peningamagns verði að minnsta kosti 5% hægari á árinu 1980 en á árinu 1979. Frá þessum markmiðum má þó víkja, ef óvæntar breytingar verða á þjóðarbúskapnum, t. d. þannig, að atvinnuöryggi sé í hættu, eða ef séð er, að forsendur þjóðhagsspár um verðþróun á árinu 1979 standist ekki.

31. gr.

Í stað 2. tl. 5. mgr. 11. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 um Seðlabanka Íslands, með síðari breytingum, komi eftirfarandi:

Enn fremur skulu innlánsstofnanir þær, sem um ræðir í 10. gr., eiga fé á bundnum reikningi í Seðlabankanum sem svarar tilteknum hundraðshluta af innstæðufé viðkomandi stofnunar. Innstæðubindingin má hæst nema 28% af heildarinnstæðufé hjá hverri stofnun.

Seðlabankinn getur ákveðið, að tiltekinn hluti innlánsaukningar skuli bundinn á reikningi hjá honum, enda fari heildarinnstæða, sem viðkomandi stofnun sé skylt að eiga í Seðlabankanum, ekki fram úr því hámarki, sem sett er í 2. málsgrein.

Seðlabankinn setur nánari reglur um framkvæmd innlánsbindingar samkvæmt 2. og 3. málsgrein, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar, en bindiskyldan skal vera hin sama fyrir allar stofnanir.

32. gr.

Við 18. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 um Seðlabanka Íslands bætist ný málsgrein á þessa leið:

Ákvarðanir um gengi íslensku krónunnar skulu miðast við að halda sem stöðugustu gengi og að ná settu markmiði um viðskiptajöfnuð en tryggja jafnframt rekstrargrundvöll útflutningsatvinnuveganna og samkeppnisgreina.

33. gr.

Við 13. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 um Seðlabanka Íslands skal bæta eftirfarandi:

Ákvæði til bráðabirgða.

Vaxtaákvarðanir á árunum 1979 og 1980 skulu við það miðaðar, að fyrir árslok 1980 verði í áföngum komið á verðtryggingu sparifjár og inn- og útlána, sbr. VII. kafla þessara laga um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár. Meginreglan verði sú, að höfuðstóll skuldar breytist með verðlagsþróun en jafnframt verði nafnvextir lækkaðir. Afborganir og vextir reiknist af verðbættum höfuðstól. Verðtrygging verði reiknuð í hlutfalli við verðbreytingar. Samhliða verðtryggingu verði lánstími almennt lengdur og skal setja um þetta efni almennar reglur, þar á meðal um heimildir til skuldabréfaskipta af þessu tilefni.

VII. KAFLI

Um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár.

34. gr.

Stefna skal að því að verðtryggja sparifé landsmanna og almannasjóða. Í því skyni er heimilt, eins og nánar greinir í þessum kafla, að mynda sparifjárreikninga og stofna til lánsviðskipta í íslenskum krónum eða öðrum verðmæli með ákvæðum þess efnis, að greiðslur, þar með taldir vextir, skuli breytast í hlutfalli við verðvísitölu eða gengi erlends gjaldeyris, sbr. 39. gr.

35. gr.

Ákvæði þessa kafla gilda um skriflegar skuldbindingar, þar sem skuldari lofar að greiða peninga, hvort sem um er að ræða lánað fé, endurgjald eða eftirstöðvar endurgjalds fyrir verðmæti, sem hafa verið seld eða afhent.

36. gr.

Seðlabanki Íslands skal hafa umsjón með framkvæmd ákvæða þessa kafla. Hann veitir heimildir til verðtryggingar, nema hún sé heimiluð sérstaklega í lögum.

Reglur um verðtryggingu skulu einkum við það miðaðar að tryggja allt sparifé, sem bundið er til þriggja mánaða eða lengur, gegn verðrýrnun af völdum verðhækkana.

37. gr.

Seðlabankinn gefur út, hvaða reglur skuli gilda um rekstrar- og afurðalán atvinnuveganna að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar.

38. gr.

Ákvæði þessa kafla taka ekki til þeirra skuldbindinga, sem innlendir aðilar taka á sig gagnvart aðilum búsettum erlendis, að öðru leyti en því, er kveðið er á um í þessari og 39. gr.

Heimilt er þeim, sem endurlánar erlent lánsfé, að áskilja, að hið innlenda lán ásamt vöxtum endurgreiðist miðað við sama gengi og gildir um endurgreiðslu hins erlenda láns.

Sé hið erlenda lánsfé, sem þannig hefur verið endurlánað innanlands, endurgreitt fyrr eða á styttri tíma en innlenda lánið, er óheimilt að innheimta hið síðara eða vexti af því miðað við hærra gengi en gilti, þegar erlenda lánið var greitt.

39. gr.

Það eru skilyrði verðtryggingar samkvæmt lögum þessum:

1) að verðtryggðir sparifjárreikningar, kröfur og skuldbindingar séu ætíð skráðar á nafn;
2) að við endurlán verðtryggðra peningalána standist verðtryggingarákvæði í aðalatriðum á í báðum samningum;
3) að Seðlabankinn ákveði vexti og dráttarvexti af verðtryggðum skuldbindingum skv. 13. gr. laga nr. 10/1961;
4) að grundvöllur verðtryggingar sé sem hér segir:
   a) miðað sé við opinbera skráða vísitölu eða vísitölur eins og þær eru reiknaðar á hverjum tíma;
   b) miðað sé við gengi erlends gjaldeyris þar sem slíkt er heimilt samkvæmt lögum eða reglugerð.

Seðlabankinn skal birta vísitölur, sem heimilt er að miða verðtryggingu sparifjár og lánsfjár við, ásamt vaxtakjörum.

Ákvæði þessarar greinar gilda eftir því sem við á um endurlán erlends lánsfjár samkvæmt 38. gr.

40. gr.

Bönkum og öðrum innlánsstofnunum er heimilt að taka á móti sparifé og öðrum innistæðum gegn verðtryggingu og lána út samsvarandi fé, auk jafnvirðis eigin fjár með verðtryggingu, í samræmi við ákvæði þessa kafla.

Heimilt er að ákveða verðtryggingu í því formi, að sérstakur verðbótaþáttur vaxta, sem sé tengdur verðlagsbreytingum með formlegum hætti, leggist við höfuðstól láns eða sé hluti forvaxta.

Ákvarðanir samkvæmt þessari grein ber að tilkynna opinberlega á sama hátt og vaxtaákvarðanir, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1961.

41. gr.

Ákvæði 40. gr., um verðtryggingarkjör við banka og aðrar innlánsstofnanir, gilda einnig í sambærilegum viðskiptum utan banka og innlánsstofnana á grundvelli auglýsinga Seðlabankans þar um, sbr. 39. og 40. gr.

Önnur verðtryggð viðskipti utan banka og innlánsstofnana fara eftir þeim reglum, sem Seðlabankinn setur, skv. ákvæðum þessa kafla.

42. gr.

Opinberir fjárfestingarlánasjóðir hafa heimild til að veita verðtryggð lán af

eigin fé sínu og endurlána verðtryggt fé. Lánskjör slíkra lána eru ákveðin á þann hátt, sem greinir í 11. gr. laga nr. 13/1975.

Öðrum fjárfestingarlánasjóðum er og heimilt að veita verðtryggð lán af eigin fé sínu og endurlána verðtryggt fé. Lánskjör slíkra lána skulu vera í samræmi við reglur samkvæmt 2. mgr. 41. gr.

43. gr.

Viðurkenndum lífeyrissjóðum skal heimilt að ávaxta sjóði sína í verðtryggðum lánum, tryggðum með veði í íbúðarhúsum og með hliðstæðum vaxta- og verðtryggingarkjörum og gilda um íbúðalán Húsnæðismálastofnunar ríkisins við Veðdeild Landsbankans á hverjum tíma. Kjör annarra verðtryggðra lána lífeyrissjóða skulu vera í samræmi við reglur er Seðlabankinn setur, sbr. 2. mgr. 41. gr.

44. gr.

Rísi ágreiningur um grundvöll og/eða útreikning verðtryggingar, getur hver málsaðili vísað honum til þriggja manna nefndar, en hún fellir fullnaðarúrskurð í málinu. Verði gerð breyting á grundvelli einhverrar vísitölu, sem leyfð hefur verið í verðtryggðum samningum, skal nefndin fella úrskurð um það, hvernig umreikna skuli milli hinna tveggja vísitölugrundvalla. Hagstofustjóri skal vera formaður nefndarinnar, en auk hans tilnefnir Hæstiréttur mann í nefndina og Seðlabankinn annan.

45. gr.

Við skráningu veðtryggðra skuldbindinga með ákvæðum um verðtryggingu hjá hlutaðeigandi embættismönnum, er þinglýsingar annast, skal þess gætt, að verðtryggingar sé getið í veðmálaskrám og að þær komi fram á veðbókarvottorðum.

46. gr.

Eftirtalin lagaákvæði um vaxtakjör og verðtryggingarákvæði í lánssamningum skulu halda gildi sínu eftir að þessi lög taka gildi:

Lög nr. 68/1967, 6. gr., um Iðnlánasjóð

Lög nr. 9/1970, 3. liður fylgiskjals um Iðnþróunarsjóð.

Lög nr. 97/1976, 22. gr. um Framkvæmdastofnun ríkisins.

Lög nr. 44/1976, 16. gr., um Fiskveiðasjóð Íslands.

Lög nr. 60/1976, 3. og 4. mgr. 31. gr., um skipulag ferðamála.

Lög nr. 10/1964, 3. gr., um Seðlabanka Íslands.

Lög nr. 59/1964, 2. gr. um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka innlent lán með áorðnum breytingum í lögum nr. 23/1965. Hið sama gildir um hliðstæðar yngri heimildir ríkissjóðs til útgáfu og sölu spariskírteina og happdrættislána ríkissjóðs, skv. fjárlögum eða öðrum lögum, sbr. lög nr. 7/1974.

Lög nr. 30/1970, 5. og 10. gr., um Húsnæðismálastofnun ríkisins.

Lög nr. 13/1975, 11. gr., um launajöfnunarbætur, bætur almannatrygginga, verðlagsmál o. fl.

Lög nr. 114/1978 um breyting á lögum nr. 10 29. mars 1961 um Seðlabanka Íslands, sbr. 3. gr. laga nr. 10 13. maí 1964.

47. gr.

Með gildistöku ákvæða þessa kafla falla úr gildi lög nr. 71 frá 6. maí 1966 um verðtryggingu fjárskuldbindinga svo og önnur ákvæði í lögum, sem fara í bága við ákvæði þessa kafla. Þegar áunnin réttindi og skyldur skv. fyrri lögum skulu þó halda gildi sínu.

VIII. KAFLI

Um verðbætur á laun.

48. gr.

Greiða skal verðbætur á laun hinn 1. júní 1979 og síðan á þriggja mánaða fresti miðað við breytingar sérstakrar verðbótavísitölu, sem Kauplagsnefnd reiknar (með tveimur aukastöfum) á sama tíma og vísitölu framfærslukostnaðar.

49. gr.

Verðbótavísitala reiknast eftir vísitölu framfærslukostnaðar og hefur grunntöluna 100 miðað við febrúarvísitölu 1979.

50. gr.

Við útreikning verðbótavísitölu samkvæmt 49. gr. skal draga frá framfærsluvísitölu þá hækkun hennar eða lækkun, er leiðir af eftirtöldum breytingum milli útreikningsdaga verðbótavísitölu:

1. Breytingar búvöruverðs, er leitt hefur af breytingum á vinnulið verðlagsgrundvallar búvöru og stafa af launahækkun á almennum vinnumarkaði. Gildir þetta eins, þótt slík verðhækkun komi ekki fram í útsöluverði, sökum þess að hún hefur verið jöfnuð með niðurgreiðslu úr ríkissjóði að einhverju eða öllu leyti.
2. Breytingar á sköttum eða gjöldum eða álagning sérstakra skatta í því skyni að afla fjár til þess að draga úr áhrifum hækkunar olíuverðs á árunum 1979 og 1980 á framfærslukostnað þeirra heimila, sem hita hús sín með olíu. Verði fé varið úr ríkissjóði umfram áætlun fjárlaga 1979 til þessara þarfa án þess að skattar eða gjöld séu hækkuð af þeim sökum, eða á lagður sérstakur skattur, skal einnig draga jafngildi slíkrar fjárveitingar frá hækkun framfærsluvísitölu við útreikning verðbótavísitölu. Kauplagsnefnd skal meta þennan frádráttarlið sérstaklega hverju sinni, í fyrsta sinn við útreikning verðbótavísitölu frá 1. júní 1979.
3. Breytingar á áfengis- og tóbaksverði.

Leiðréttingar samkvæmt þessari grein eru gerðar sérstaklega hverju sinni og safnast ekki upp sem sérstakur vísitöluliður.

51. gr.

Rýrni viðskiptakjör þjóðarbúsins á gildistíma þessara laga frá viðskiptakjarastigi ársins 1978 þannig, að innflutningsverð hækki umfram útflutningsverð, skal draga frá hækkun verðbótavísitölu 30% þeirrar hlutfallstölu, sem viðskiptakjararýrnuninni nemur. Við mat á viðskiptakjaraviðmiðun verðbóta frá 1. júní 1979 skal byggt á viðskiptakjaravísitölu Hagstofu Íslands og Þjóðhagsstofnunar fyrir fyrsta ársfjórðung 1979 að tveimur þriðju, en að einum þriðja á mati á viðskiptakjörum á grundvelli dagverðs á helstu útflutnings- og innflutningsvörum eftir miðjan apríl

1979. Hliðstæð tímaviðmiðun skal gilda fyrir viðskiptakjaramat við síðari verðbótaútreikning.

Á sama hátt og í 1. málsgrein segir, skal viðskiptakjarabati koma til hækkunar verðbótavísitölu við verðbótaútreikning. Ekki skal taka tillit til breytinga á viðskiptakjörum samkvæmt þessari grein, nema breytingin nemi 1% eða meira milli útreikningsdaga verðbótavísitölunnar.

52. gr.

Kauplagsnefnd setur nánari reglur um framkvæmd 48.—51. gr. þessara laga.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Verðbætur samkvæmt ákvæðum 48.—51. gr. greiðast á grunnkaup sem svo er ákveðið: Greitt kaup í mars 1979, þ. e. grunnlaun, verðbætur og verðbótaauki samkvæmt þágildandi samningum og lögum, telst grunnkaup við upphaf gildistíma þessara laga. Grunnkaup þetta skal haldast óbreytt þar til um annað hefur verið samið. Að því er varðar félagsmenn í BSRB og BHM fer þó eftir samkomulagi því, sem gert hefur verið við fjármálaráðuneytið. Ákvæði þessara laga breyta í engu rétti til að gerðir séu nýir kjarasamningar, jafnt um grunnlaun sem verðlagsbætur á laun.

II.

Þrátt fyrir ákvæði 51. greinar skal frádráttur frá verðbótavísitölu hinn 1. júní 1979 vegna rýrnandi viðskiptakjara hæst nema 2% af verðbótavísitölu þann dag. Það, sem umfram 2% frádrátt kann að reynast, skal tekið til greina þegar reiknuð verður verðbótavísitala frá 1. september 1979.

Þó skal frádráttur frá hækkun verðbóta skv. ákvæðum 50. gr. ekki breyta rétti til verðbóta hinn 1. júní 1979 á laun, sem lægri eru en 210 000 krónur á mánuði fyrir fulla dagvinnu, sbr. 1. mgr. þessara ákvæða til bráðabirgða. Hinn 1. september 1979 skal breyting verðbóta frá 1. júní vegna viðskiptakjaraáhrifa vera hin sama fyrir þessi laun og aðra launataxta. Hinn 1. desember 1979 skal síðan gilda sama vísitala við ákvörðun verðbóta á öll laun eins og hún verður ákveðin skv. 48. til 51. gr. þessara laga. Kveða skal nánar á með reglugerð um framkvæmd þessara ákvæða, þar með hvað telja skuli laun fyrir fulla dagvinnu og hvernig tryggja skuli, að ákvæði þessi valdi ekki óeðlilegri röskun milli launataxta, og má í því skyni setja reglur um það, hvernig fara skuli með verðbætur á laun sem eru allt að 220 000 krónum á mánuði, sbr. hér að framan.

Þess skal gætt, þegar metin er hæð kauptaxta fyrir fulla dagvinnu, að jafnan sé miðað við endanlegan kauptaxta að meðtöldum hvers konar álögum, þó ekki erfiðis- og óþrifaálagi. Sama skal gilda um kauptaxta, sem ákveðnir eru sem hlutfall af öðrum kauptaxta, að miða skal við hinn endanlega taxta, en ekki grunninn, sem hann er á reistur. Með taxta skal telja hvers konar álög og kaupauka, sem ekki svara með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna. Með taxta skal einnig telja vaktaálag að því leyti sem það kann að vera hærra en svarar til eftirvinnu-, næturvinnu- og helgidagaálags.

Þegar metin er hæð mánaðarlauna fyrir fulla dagvinnu skv. ákvæðisvinnutöxtum til ákvörðunar verðbóta skv. þessu ákvæði, skal m. a. taka tillit til þess vinnuálags,

sem fylgja kann ákvæðisvinnu, og fyrirliggjandi upplýsinga Kjararannsóknarnefndar um tekjur ákvæðisvinnufólks.

III.

Þá skulu elli- og örorkulaun og aðrar hliðstæðar tryggingabætur njóta sömu meðferðar og laun undir 210 000 markinu og frá sama tíma.

IX. KAFLI

Um vinnumarkaðsmál.

53. gr.

Setja skal á fót sérstaka vinnumálaskrifstofu innan félagsmálaráðuneytisins. Verkefni sín skal vinnumálaskrifstofan leysa í samráði og samvinnu við samtök launafólks og vinnuveitenda, eftir því sem kostur er.

54. gr.

Verkefni vinnumálaskrifstofunnar skal meðal annars vera:

1. Að afla og koma á framfæri upplýsingum um atvinnutækifæri á landinu öllu og samræma það starf að vinnumiðlun, sem nú fer fram á vegum sveitarfélaganna.
2. Að beita sér fyrir ráðstöfunum í því skyni að greiða fyrir tilfærslum starfsmanna milli atvinnugreina og landshluta og jafnframt veita öryrkjum og unglingum aðstoð við að finna vinnu við hæfi eftir því sem kostur er.
3. Að bæta og samræma upplýsingasöfnun um atvinnuleysi og birta mánaðarlegar skýrslur um skráð atvinnuleysi á landinu öllu.
4. Að kanna ástand og horfur í atvinnumálum og birta niðurstöður sínar ársfjórðungslega.
5. Að gera tillögur um úrbætur í atvinnumálum.

55. gr.

Atvinnurekendum er skylt að tilkynna vinnumálaskrifstofunni og viðkomandi verkalýðsfélagi með tveggja mánaða fyrirvara ráðgerðan samdrátt eða aðrar þær varanlegar breytingar í rekstri, er leiða til uppsagnar 4 starfsmanna eða fleiri.

56. gr.

Nánar skal kveðið á um verkefni vinnumálaskrifstofunnar og starfsháttu í reglugerð, er félagsmálaráðherra setur.

X. KAFLI

Um verðlagsmál.

57. gr.

Skrifstofa verðlagsstjóra (Verðlagsstofnunin) skal í því skyni að örva verðskyn neytenda efla verðsamkeppni og til að tryggja sanngjarna verðlagsþróun rannsaka verð og álagningarhætti á einstökum vörum og vöruflokkum og birta

greinargerðir og fréttatilkynningar þar um. Í þessu efni skal taka upp samstarf við samtök neytenda og launafólks, m. a. um eftirlit og skýrslugjöf.

58. gr.

Skrifstofa verðlagsstjóra (Verðlagsstofnunin) skal gera reglulega athuganir á innflutningsvöruverði og bera það saman við verð í öðrum löndum eftir því sem kostur er og birta niðurstöður slíkra athugana almenningi.

59. gr.

8. gr. laga nr. 56 1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti orðist svo:

Þær samþykktir um hámarksálagningu, hámarksverð og aðra verðlagningu, sem í gildi eru þegar lög þessi koma til framkvæmda, skulu gilda áfram. Þegar samkeppni er nægjanleg getur verðlagsráð að fengnu samþykki ríkisstjórnar vikið frá þessum reglum og meðal annars heimilað að fella einstaka flokka vöru og þjónustu undan verðlagsákvæðum. Hafi slík heimild verið veitt, getur verðlagsstofnun engu að síður skyldað hlutaðeigandi aðila til að tilkynna stofnuninni verðhækkanir. Verðlagsráð getur við sérstakar aðstæður einnig ákveðið eftirtaldar aðgerðir til að ná því takmarki sem um getur í 1. gr.:

1. Hámarksverð og hámarksálagningu.
2. Gerð verðútreikninga eftir ákveðnum reglum.
3. Verðstöðvun allt að 6 mánuði í senn.
4. Aðrar reglur um verðlagningu og viðskiptakjör, sem verðlagsráð telur nauðsynlegar hverju sinni.

60. gr.

12. gr. laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti orðist svo:

Verðákvarðanir samkvæmt 8. gr. skulu miðaðar við afkomu fyrirtækja, sem rekin eru á tæknilega og fjárhagslega hagkvæman hátt og nýta eðlilega afkastagetu.

XI. KAFLI

Um jöfnunarsjóði sjávarútvegsins.

61. gr.

9. gr. laga nr. 72 28. maí 1969 með áorðnum breytingum um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins orðist svo:

Fyrir upphaf hvers árs eða framleiðslutímabils skal sjóðsstjórnin að fenginni staðfestingu sjávarútvegsráðherra ákveða verðgrundvöll þann, sem miða skal við verðhækkun samkv. 7. gr. eða verðlækkun samkv. 8. gr. Skal hún þá einkum hafa hliðsjón af verðlagi þriggja undanfarinna ára, svo og af mati á markaðs- og aflahorfum fyrir næstu ár, meðal annars með tilliti til þess, hvernig þær hafi verið

metnar af Verðlagsráði sjávarútvegsins, þó þannig, að tekið sé tillit til sérstakra ástæðna, svo sem óeðlilegra breytinga á erlendum mörkuðum, gengisbreytinga og annarra hliðstæðra atvika. Við ákvarðanir sínar skal sjóðsstjórnin einnig líta til afkomu viðkomandi sjávarútvegsgreina eftir því sem það getur samrýmst tilgangi sjóðsins og raunverulegri verðjöfnun.

62. gr.

2. gr. laga nr. 80 16. september 1971 með áorðnum breytingum um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins orðist svo:

Hlutverk sjóðsins er að bæta aflahluti skips og áhafnar, þegar almennan aflabrest ber að höndum, eða þegar brýna nauðsyn ber til að draga úr sókn til verndar mikilvægum nytjafiskstofnum á Íslandsmiðum.

63. gr.

Í 1. málsgrein 4. gr. laga nr. 80 16. september 1971 með áorðnum breytingum um Aflatryggingasjóð sjávarútvegsins bætist nýr töluliður og málsgrein á eftir 4. tölulið á þessa leið:

5. Við ákvörðun meðalveiðimagns, sem bætur miðast við, er heimilt að taka sérstakt tillit til sóknartakmarkana, sem stjórnvöld ákveða, og til langvarandi aflaleysis á einstökum svæðum vegna breytinga á fiskgengd og veiðisókn við landið, þannig að meðalveiðimagn miðist við aflabrögð, þegar sókn og ástand fiskstofna er með eðlilegum hætti. Leita skal álits Hafrannsóknastofnunar um þetta atriði.

Verði ágreiningur um einstök atriði reglugerðarinnar sker sjávarútvegsráðherra úr.

64. gr.

Á árinu 1979 verði lög um Aflatryggingasjóð tekin til gagngerrar endurskoðunar með það fyrir augum, að sjóðurinn gegni því hlutverki sínu að jafna aflasveiflur sem best við þær aðstæður, sem nú eru, m. a. vegna takmarkana á sókn í mikilvæga fiskstofna. Í þessu sambandi verði m. a. heimilað að beita fjármagni sjóðsins til þess að bæta upp verð á þeim tegundum, sem vannýttar kunna að vera, og leggja í því skyni sérstakt gjald á afla af þeim tegundum, sem taldar eru ofnýttar.

XII. KAFLI

Reglugerðarheimild, gildistaka o. fl.

65. gr.

Forsætisráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd I., II., V. og VIII. kafla og almenna framkvæmd laga þessara.

Fjármálaráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd III. og IV. kafla.

Viðskiptaráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd VI., VII. og X. kafla.

Félagsmálaráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd IX. kafla.

Sjávarútvegsráðherra er heimilt að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd XI. kafla.

66. gr.

Mál út af brotum á lögum þessum fara að hætti opinberra mála.

67. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 10. apríl 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Stjórnartíðindi A 6, nr. 13. Útgáfudagur 10. apríl 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 7 — 1979

4. apríl 1979. 31 Nr. 14.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd þrjá alþjóðasamninga um varnir gegn mengun sjávar af völdum olíu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að staðfesta fyrir Íslands hönd alþjóðasamning frá 29. nóvember 1969 um íhlutun á úthafinu þegar óhöpp koma fyrir sem valda eða geta valdið olíumengun, alþjóðasamning frá 29. nóvember 1969 um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar og alþjóðasamning frá 18. desember 1971 um stofnun alþjóðasjóðs til að bæta tjón af völdum olíumengunar. Samningarnir eru prentaðir sem fylgiskjöl með lögum þessum.

2. gr.

Þegar samningarnir hafa öðlast gildi að því er Ísland varðar skulu ákvæði þeirra hafa lagagildi hér á landi.

3. gr.

Ríkisstjórninni er ennfremur heimilt að staðfesta síðar breytingar á samningum þessum. Þegar gildistaka breytinga hefur verið auglýst í Stjórnartíðindum, C-deild, skulu þær hafa lagagildi hér á landi.

4. gr.

Ráðherra siglingamála fer með mál er varða samninga þessa. Siglingamálastjóri skal á vegum ráðherra annast eftirlit með framkvæmd samninganna.

5. gr.

Brot á ákvæðum samninga þessara varða sektum.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 4. apríl 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

A 5

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Fylgiskjal A.

ALÞJÓÐASAMNINGUR UM ÍHLUTUN Á ÚTHAFINU ÞEGAR ÓHÖPP KOMA FYRIR SEM VALDA, EÐA GETA VALDIÐ, OLÍUMENGUN

Aðildarríkin að þessum samningi,

gera sér grein fyrir þörfinni á að vernda hagsmuni þjóða sinna gegn hinum alvarlegu afleiðingum af óhappi á sjó sem hefur í för með sér hættu á óhreinkun sjávar og stranda af völdum olíu,

eru sannfærð um að undir þeim kringumstæðum gætu ráðstafanir þess eðlis að heyri til undantekninga verið nauðsynlegar á úthafinu til verndar slíkum hagsmunum, og að þær aðgerðir hafa ekki áhrif á meginregluna um frelsi úthafsins,

og hafa því komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

1. Aðildarríkin að þessum samningi mega gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar kunna að vera á úthafinu til þess að koma í veg fyrir, draga úr eða útiloka alvarlega og yfirvofandi hættu sem ströndum þeirra, eða hagsmunum í því sambandi, stafar af olíumengun, eða hættu á olíumengun sjávar eftir að óhapp hefur komið fyrir á sjó, eða vegna framkvæmda í sambandi við slíkt óhapp, sem ástæða er til að ætla að af muni hljótast meiri háttar vandræði.

2. Þó skal engar ráðstafanir gera samkvæmt þessum samningi gegn nokkru herskipi eða öðru skipi sem ríki á eða rekur og notað er að svo stöddu eingöngu í þjónustu ríkisvalds við störf sem ekki flokkast undir verslunarviðskipti.

INTERNATIONAL CONVENTION RELATING TO INTERVENTION ON THE HIGH SEAS IN CASES OF OIL POLLUTION CASUALTIES

The States Parties to the present Convention,

CONSCIOUS of the need to protect the interests of their peoples against the grave consequences of a maritime casualty resulting in danger of oil pollution of sea and coastlines,

CONVINCED that under these circumstances measures of an exceptional character to protect such interests might be necessary on the high seas and that these measures do not affect the principle of freedom of the high seas,

HAVE AGREED as follows:

Article I

1. Parties to the present Convention may take such measures on the high seas as may be necessary to prevent, mitigate or eliminate grave and imminent danger to their coastline or related interests from pollution or threat of pollution of the sea by oil, following upon a maritime casualty or acts related to such a casualty, which may reasonably be expected to result in major harmful consequences.

2. However, no measures shall be taken under the present Convention against any warship or other ship owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service.

2. gr.

Í þessum samningi:

1. merkir „óhapp á sjó“ árekstur skipa, strand eða annan siglingaatburð, eða annan viðburð um borð í skipi eða utan þess sem leiðir til verulegs tjóns, eða yfirvofandi hættu á verulegu tjóni, á skipi eða farmi;

2. „skip“ merkir:

a) sérhvern sjógengan farkost af hvaða tagi sem er, og

b) sérhvert fljótandi far, að undanteknum útbúnaði eða tæki til afnota við rannsóknir og nýtingu auðlinda sjávarbotnsins og hafsbotnsins og undirjarðlaga þeirra;

3. „olía“ merkir hráolíu, brennsluolíu, dísilolíu og smurningsolíu;

4. „hagsmunir í því sambandi“ merkir þá hagsmuni strandríkis sem óhapp á sjó gagngert snertir eða ógnar, svo sem:

a) starfsemi á sjó með ströndum fram, í höfnum eða við ármynni, þar á meðal fiskveiðar, sem hlutaðeigandi aðilum er ómissandi sér til framdráttar;

b) það sem ferðamannastraumur til viðkomandi svæðis byggist á;

c) heilsu fólksins sem býr við strendurnar og velfarnað hlutaðeigandi svæðis, þar á meðal verndun lifandi náttúruauðlinda sjávarins, og flóru og fánu;

5. „Stofnunin“ merkir Alþjóðasiglingamálastofnunina.

3. gr.

Þegar strandríki neytir réttar síns til að gera ráðstafanir í samræmi við 1. gr. skulu gilda eftirfarandi ákvæði:

a) áður en hafist er handa um nokkrar aðgerðir skal strandríki ráðfæra sig við önnur ríki sem óhappið á sjó snertir, einkum við fánaríkið eða fánaríkin;

b) strandríkið skal tafarlaust tilkynna þær aðgerðir sem ráðgerðar eru sérhverjum aðilum, einstaklingum eða lögpersónum, sem strandríkinu er

Article II

For the purposes of the present Convention:

1. "Maritime casualty" means a collision of ships, stranding or other incident of navigation, or other occurrence on board a ship or external to it resulting in material damage or imminent threat of material damage to a ship or cargo;

2. "Ship" means:

(a) any sea-going vessel of any type whatsoever, and

(b) any floating craft, with the exception of an installation or device engaged in the exploration and exploitation of the resources of the sea-bed and the ocean floor and the subsoil thereof;

3. "Oil" means crude oil, fuel oil, diesel oil and lubricating oil;

4. "Related interests" means the interests of a coastal State directly affected or threatened by the maritime casualty, such as:

(a) maritime coastal, port or estuarine activities, including fisheries activities, constituting an essential means of livelihood of the persons concerned;

(b) tourist attractions of the area concerned;

(c) the health of the coastal population and the well-being of the area concerned, including conservation of living marine resources and of wildlife;

5. "Organization" means the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization.

Article III

When a coastal State is exercising the right to take measures in accordance with Article I, the following provisions shall apply:

(a) before taking any measures, a coastal State shall proceed to consultations with other States affected by the maritime casualty, particularly with the flag State or States;

(b) the coastal State shall notify without delay the proposed measures to any persons physical or corporate known to the coastal State, or made known

kunnugt um, eða sem það fær vitneskju um meðan á ráðfærslu stendur, að hafi hagsmuna að gæta sem ástæða er til að ætla að þær aðgerðir muni snerta. Strandríkið skal taka tillit til allra sjónarmiða sem þeir kunna að hafa fram að færa;

c) áður en nokkur ráðstöfun er gerð, er strandríkinu heimilt að ráðfæra sig við óháða sérfræðinga og skulu þeir valdir af lista sem Stofnunin heldur;

d) þegar um brýna nauðsyn er að ræða sem krefst þess að ráðstafanir verði gerðar þegar í stað, er strandríkinu heimilt að gera þær ráðstafanir sem hið brýna ástand gerir nauðsynlegar, án undanfarandi tilkynningar eða ráðfærslu, ellegar án þess að halda áfram ráðfærslu sem var þegar hafin;

e) strandríki skal, áður en slíkar ráðstafanir eru gerðar og meðan á þeim stendur, gera það sem í þess valdi stendur til að forðast alla hættu á manntjóni og til að veita nauðstöddum alla þá aðstoð sem þeir kunna að þarfnast, og eftir atvikum að greiða fyrir heimsendingu skipshafna og ekki hindra hana á nokkurn hátt;

f) ráðstafanir sem hafa verið gerðar samkvæmt 1. gr. skal tafarlaust tilkynna viðkomandi ríkjum, og viðkomandi einstaklingum og lögpersónum sem vitað er um, svo og aðalritara Stofnunarinnar.

to it during the consultations, to have interests which can reasonably be expected to be affected by those measures. The coastal State shall take into account any views they may submit;

(c) before any measure is taken, the coastal State may proceed to a consultation with independent experts, whose names shall be chosen from a list maintained by the Organization;

(d) in cases of extreme urgency requiring measures to be taken immediately, the coastal State may take measures rendered necessary by the urgency of the situation, without prior notification or consultation or without continuing consultations already begun;

(e) a coastal State shall, before taking such measures and during their course, use its best endeavours to avoid any risk to human life, and to afford persons in distress any assistance of which they may stand in need, and in appropriate cases to facilitate the repatriation of ships' crews, and to raise no obstacle thereto;

(f) measures which have been taken in application of Article I shall be notified without delay to the States and to the known physical or corporate persons concerned, as well as to the Secretary-General of the Organization.

4. gr.

1. Undir yfirumsjón Stofnunarinnar skal gera og færa lista yfir þá sérfræðinga sem gert er ráð fyrir í 3. gr. þessa samnings og Stofnunin skal setja þær reglur sem nauðsynlegar og viðeigandi eru í því sambandi og einnig kveða á um hvaða hæfniskröfur skulu gerðar.

2. Þeim ríkjum sem eru meðlimir Stofnunarinnar og aðilar að þessum samningi er heimilt að tilnefna menn á listann. Sérfræðingunum skulu greidd laun fyrir unnin störf, af þeim ríkjum sem til þeirra leita.

Article IV

1. Under the supervision of the Organization, there shall be set up and maintained the list of experts contemplated by Article III of the present Convention, and the Organization shall make necessary and appropriate regulations in connexion therewith, including the determination of the required qualifications.

2. Nominations to the list may be made by Member States of the Organization and by Parties to this Convention. The experts shall be paid on the basis of services rendered by the States utilizing those services.

5. gr.

1. Ráðstafanir sem strandríki gerir í samræmi við 1. gr. skulu vera í hlutfalli við það tjón sem það raunverulega hefur beðið eða yfir því vofir.
2. Slíkar ráðstafanir skulu ekki fara fram úr því sem með sanngirni má telja nauðsynlegt til þess að ná þeim tilgangi sem getur í 1. gr., og þeim skal hætt jafnskjótt og þeim tilgangi hefur verið náð; þær skulu ekki að nauðsynjalausu ganga á rétt eða hagsmuni fánaríkisins, þriðju ríkja, eða annarra einstaklinga eða lögpersóna sem hlut eiga að máli.
3. Þegar metið er hvort ráðstafanir séu í hlutfalli við tjónið skal taka tillit til:

a) yfirgrips yfirvofandi tjóns og líkinda fyrir því, ef ráðstafanirnar væru ekki gerðar; og
b) líkindanna til þess að ráðstafanirnar nái tilgangi sínum; og
c) yfirgrips þess tjóns sem kann að leiða af slíkum ráðstöfunum.

6. gr.

Sérhverju aðildarríki sem hefur gert ráðstafanir sem brjóta í bág við ákvæði þessa samnings og valdið öðrum tjóni skal gert að greiða skaðabætur sem nemur því tjóni sem hlýst af ráðstöfunum sem fara fram úr því sem með sanngirni má telja nauðsynlegar til þess að ná þeim tilgangi sem greinir í 1. gr.

7. gr.

Nema öðruvísi sé kveðið á berum orðum, skal ekkert í þessum samningi skerða nein réttindi sem að öðru leyti eiga við, skyldu, sérréttindi, eða friðhelgi, eða svipta neitt aðildarríkjanna, eða neinn einstakling eða lögpersónu sem hlut á að máli, neinni úrlausn sem að öðru leyti á við.

8. gr.

1. Öllum ágreiningi milli aðildarríkjanna um það hvort aðgerðir samkvæmt 1. gr. hafi brotið í bág við ákvæði þessa samnings, um það hvort skaðabætur sé skylt að greiða samkvæmt 6. gr., og um upphæð slíkra skaðabóta, skal, ef ekki hafa tekist samningar milli aðildarríkjanna sem í hlut eiga eða ríkisins sem ráðstafanirnar gerði og þeirra sem krófu

Article V

1. Measures taken by the coastal State in accordance with Article I shall be proportionate to the damage actual or threatened to it.
2. Such measures shall not go beyond what is reasonably necessary to achieve the end mentioned in Article I and shall cease as soon as that end has been achieved; they shall not unnecessarily interfere with the rights and interests of the flag State, third States and of any persons, physical or corporate, concerned.

3. In considering whether the measures are proportionate to the damage, account shall be taken of:
(a) the extent and probability of imminent damage if those measures are not taken; and
(b) the likelihood of those measures being effective; and
(c) the extent of the damage which may be caused by such measures.

Article VI

Any Party which has taken measures in contravention of the provisions of the present Convention causing damage to others, shall be obliged to pay compensation to the extent of the damage caused by measures which exceed those reasonably necessary to achieve the end mentioned in Article I.

Article VII

Except as specifically provided, nothing in the present Convention shall prejudice any otherwise applicable right, duty, privilege or immunity or deprive any of the Parties or any interested physical or corporate person of any remedy otherwise applicable.

Article VIII

1. Any controversy between the Parties as to whether measures taken under Article I were in contravention of the provisions of the present Convention, to whether compensation is obliged to be paid under Article VI, and to the amount of such compensation shall, if settlement by negotiation between the Parties involved or between the Party which took the

gera, einstaklinga eða lögpersóna, og ef aðildarríkin koma sér ekki saman um annað, vísað að beiðni einhvers hlutaðeigandi aðildarríkis til sáttagerðar, eða, ef sáttagerð ber ekki árangur, til gerðardóms, svo sem greinir í viðauka þessa samnings.

2. Aðildarríkið sem ráðstafanirnar gerði skal ekki eiga rétt á að hafna beiðni um sáttagerð eða gerðardóm samkvæmt ákvæðum málsgreinarinnar næst á undan þessari á þeim forsendum einum að ekki hafi verið leitað einhverra úrlausna sem landslög heimila fyrir þess eigin dómstólum.

9. gr.

1. Þennan samning skal heimilt að undirrita þar til 31. desember 1970 og eftir þann tíma skal heimilt að gerast aðili að honum.

2. Ríkjum sem eru meðlimir Sameinuðu þjóðanna, eða einhverrar sérstofnananna, eða Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar, eða aðilar að samþykkt Alþjóðadómstólsins, er heimilt að gerast aðilar að þessum samningi með:

a) undirritun án fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu, eða samþykki;
b) undirritun með fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu, eða samþykki, sem á eftir fer fullgilding, staðfesting, eða samþykki, eða
c) afhendingu aðildarskjals.

10. gr.

1. Fullgilding, staðfesting, samþykki eða aðild skal fara fram með afhendingu formlegs skjals þar um í vörslu aðalritara Stofnunarinnar.

2. Sérhvert skjal um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild sem afhent er eftir að breyting á þessum samningi tekur gildi að því er varðar öll þau ríki sem þegar eru aðilar, ellegar eftir að lokið er öllum ráðstöfunum sem gera þarf vegna gildistöku breytingarinnar að því er þau aðildarríki varðar, skal teljast taka til samningsins eins og hann er með áorðinni breytingu.

measures and the physical or corporate claimants has not been possible, and if the Parties do not otherwise agree, be submitted upon request of any of the Parties concerned to conciliation or, if conciliation does not succeed, to arbitration, as set out in the Annex to the present Convention.

2. The Party which took the measures shall not be entitled to refuse a request for conciliation or arbitration under provisions of the preceding paragraph solely on the grounds that any remedies under municipal law in its own courts have not been exhausted.

Article IX

1. The present Convention shall remain open for signature until 31 December 1970 and shall thereafter remain open for accession.

2. States Members of the United Nations or any of the Specialized Agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice may become Parties to this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;
(b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
(c) accession.

Article X

1. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

2. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the present Convention with respect to all existing Parties or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those Parties shall be deemed to apply to the Convention as modified by the amendment.

11. gr.

1. Þessi samningur skal ganga í gildi á nítugasta degi eftir þann dag er ríkisstjórnir fimmtán ríkja hafa annaðhvort undirritað hann án fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu, eða samþykki, eða hafa afhent skjöl um fullgildingu, staðfestingu, samþykki, eða aðild í vörslu aðalritara Stofnunarinnar.

2. Að því er varðar hvert ríki sem síðar fullgildir, staðfestir, samþykkir, eða gerist aðili að þessum samningi, skal hann ganga í gildi á nítugasta degi eftir að það ríki afhendir viðeigandi skjal til varðveislu.

12. gr.

1. Þessum samningi getur sérhvert aðildarríki sagt upp hvenær sem er eftir þann dag er samningurinn gengur í gildi fyrir viðkomandi ríki.
2. Uppsögn skal tilkynna með því að leggja inn skjal þar um til aðalritara Stofnunarinnar.
3. Uppsögn skal taka gildi einu ári, eða eftir slíkan tíma lengri sem tiltekinn kann að vera í uppsagnarskjalinu, eftir að hún er lögð inn til aðalritara Stofnunarinnar.

13. gr.

1. Sameinuðu þjóðirnar skulu, þegar þær eru stjórnvald yfir einhverju landsvæði, eða sérhvert aðildarríki að þessum samningi sem ábyrgt er fyrir milliríkjaviðskiptum einhvers landsvæðis, eins fljótt og auðið er, ráðgast við hlutaðeigandi yfirvöld slíkra landsvæða, eða gera þær ráðstafanir aðrar sem viðeigandi kunna að vera til þess að koma því til leiðar að þessi samningur taki einnig til þess landsvæðis, og þeim er heimilt hvenær sem er að lýsa yfir, með skriflegri tilkynningu til aðalritara Stofnunarinnar, að þessi samningur skuli ná til slíks landsvæðis.
2. Þessi samningur skal ná til þess landsvæðis sem getur í tilkynningunni frá móttökudegi hennar, eða frá þeim degi öðrum sem tiltekinn kann að vera í tilkynningunni.
3. Sameinuðu þjóðirnar, ellegar sérhvert aðildarríki sem hefur gefið yfir-

Article XI

1. The present Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which Governments of fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization.
2. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it the present Convention shall come into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article XII

1. The present Convention may be denounced by any Party at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.
3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

Article XIII

1. The United Nations where it is the administering authority for a territory, or any State Party to the present Convention responsible for the international relations of a territory, shall as soon as possible consult with the appropriate authorities of such territories or take such other measures as may be appropriate, in order to extend the present Convention to that territory and may at any time by notification in writing to the Secretary-General of the Organization declare that the present Convention shall extend to such territory.

2. The present Convention shall, from the date of receipt of the notification or from such other date as may be specified in the notification, extend to the territory named therein.
3. The United Nations, or any Party which has made a declaration under para-

lýsingu samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar, mega, hvenær sem er eftir þann dag er samningurinn hefur þannig verið látinn ná til einhvers landsvæðis, lýsa yfir með skriflegri tilkynningu til aðalritara Stofnunarinnar að þessi samningur skuli ekki lengur ná til einhvers þess landsvæðis sem tilgreint er í tilkynningingunni.

4. Þessi samningur skal þá ekki lengur ná til hvers þess landsvæðis sem nefnt er í slíkri tilkynningu er liðið er eitt ár, eða slíkur tími lengri sem tiltekinn kann að vera í tilkynningunni, frá þeim degi er tilkynningin berst aðalritara Stofnunarinnar.

graph 1 of this Article may at any time after the date on which the Convention has been so extended to any territory declare by notification in writing to the Secretary-General of the Organization that the present Convention shall cease to extend to any such territory named in the notification.

4. The present Convention shall cease to extend to any territory mentioned in such notification one year, or such longer period as may be specified therein, after the date of receipt of the notification by the Secretary-General of the Organization.

14. gr.

1. Stofnunin má boða til ráðstefnu í þeim tilgangi að endurskoða eða breyta þessum samningi.

2. Stofnunin skal boða til ráðstefnu aðildarríkjanna að þessum samningi í því skyni að endurskoða eða breyta þessum samningi, ef þess er beiðst af eigi færri en einum þriðja hluta aðildarríkjanna.

Article XIV

1. A Conference for the purpose of revising or amending the present Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the States Parties to the present Convention for revising or amending the present Convention at the request of not less than one-third of the Parties.

15. gr.

1. Þessi samningur skal fenginn aðalritara Stofnunarinnar til varðveislu.

2. Aðalritari Stofnunarinnar skal:

a) tilkynna öllum ríkjum sem hafa undirritað eða gerst aðilar að þessum samningi
   i) hverja nýja undirritun, eða afhendingu skjals, og dagsetningardag hennar;
   ii) afhendingu sérhvers skjals um uppsögn á þessum samningi ásamt dagsetningardegi afhendingar;
   iii) ef þessi samningur hefur einnig verið látinn taka til einhvers landsvæðis samkvæmt 1. mgr. 13. gr., og þegar einhver slík útfærsla er felld úr gildi samkvæmt ákvæðum 4. mgr. þeirrar greinar, og tilgreina í báðum tilvikum þann dag er mörk þessa samnings hafa verið, ellegar hætta að vera, þannig víkkuð;

Article XV

1. The present Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to the Convention of:
   (i) each new signature or deposit of instrument together with the date thereof;
   (ii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date of the deposit;
   (iii) the extension of the present Convention to any territory under paragraph 1 of Article XIII and of the termination of any such extension under the provisions of paragraph 4 of that Article stating in each case the date on which the present Convention has been or will cease to be so extended;

b) senda staðfest rétt eftirrit af þessum samningi öllum ríkjum sem undirritað hafa þennan samning og öllum ríkjum sem gerast aðilar að samningnum.

16. gr.

Jafnskjótt og þessi samningur gengur í gildi skal aðalritari Stofnunarinnar senda texta hans til skrifstofu Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar og birtingar í samræmi við 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna.

17. gr.

Þessi samningur er gerður í einu eintaki á ensku og frönsku og eru báðir textar jafngildir. Lögmætar þýðingar á rússnesku og spænsku skulu gerðar og varðveittar ásamt með hinu undirritaða frumriti.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð hver frá sinni ríkisstjórn undirritað þennan samning.

Gert í Brussel hinn tuttugasta og níunda dag nóvembermánaðar 1969.

(b) transmit certified true copies of the present Convention to all Signatory States and to all States which accede to the present Convention.

Article XVI

As soon as the present Convention comes into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article XVII

The present Convention is established in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic. Offical translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed the present Convention.

DONE at Brussels this twenty-ninth day of November 1969.

VIÐAUKI

I. KAFLI. SÁTTAGERÐ

1. gr.

Ef hlutaðeigandi aðilar ákveða ekki annað, skal sáttagerð hagað í samræmi við þær reglur sem greinir í þessum kafla.

2. gr.

1. Sáttanefnd skal skipuð að tilmælum eins aðila til annars samkvæmt 8. gr. samningsins.

2. Beiðni um sáttagerð sem aðili leggur fram skal byggð á greinargerð um málið ásamt með öllum málsgögnum.

3. Ef til málsmeðferðar hefur verið stofnað milli tveggja aðila, er sérhverjum öðrum aðila hvers þegnar eða eignir hafa orðið fyrir afleiðingum af hinum sömu ráðstöfunum, eða sem er strandríki sem hefur gert sams konar ráðstafanir, heimilt að gerast aðili að sáttagerð-

ANNEX

CHAPTER I. CONCILIATION

Article 1

Provided the Parties concerned do not decide otherwise, the procedure for conciliation shall be in accordance with the rules set out in this Chapter.

Article 2

1. A Conciliation Commission shall be established upon the request of one Party addressed to another in application of Article VIII of the Convention.
2. The request for conciliation submitted by a Party shall consist of a statement of the case together with any supporting documents.
3. If a procedure has been initiated between two Parties, any other Party the nationals or property of which have been affected by the same measures, or which is a coastal State having taken similar measures, may join in the conciliation procedure by giving written notice to the

inni með skriflegri tilkynningu til þeirra aðila sem upphaf áttu að málsmeðferðinni, enda hafi hvorugur hinna síðarnefndu aðila mótmælt slíkri aðild.

3. gr.

1. Sáttanefndin skal skipuð þrem mönnum: einum tilnefndum af strandríkinu sem ráðstafanirnar gerði, einum tilnefndum af ríkinu hvers þegnar eða eignir hafa orðið fyrir afleiðingum af ráðstöfunum, og hinum þriðja, sem skal vera formaður nefndarinnar og tilnefnast samkvæmt samkomulagi milli upphaflegu meðlimanna tveggja.

2. Sáttanefndarmenn skulu valdir af lista gerðum fyrir fram með þeim hætti sem greinir í 4. gr. hér á eftir.

3. Ef aðilinn sem slíkum tilmælum er beint til hefur ekki tilkynnt, innan 60 daga frá því beiðni um sáttagerð er móttekin, hinum aðilanum að ágreiningnum um útnefningu sáttanefndarmanns sem honum ber að tilnefna, ellegar ef, innan 30 daga frá tilnefningu þess hins annars meðlims sáttanefndarinnar sem aðilunum ber að útnefna, hinir tveir fyrstu sáttanefndarmenn hafa ekki getað orðið ásáttir um útnefningu formanns nefndarinnar, skal aðalritari Stofnunarinnar, að tilmælum annars hvors aðilanna og innan 30 daga, annast hina tilskildu útnefningu. Meðlimir sáttanefndarinnar sem þannig eru tilnefndir skulu valdir af listanum sem ákvæði eru um í málsgreininni hér á undan.

4. Formaður nefndarinnar skal í engu tilviki vera eða hafa verið þegn eins hinna upphaflegu aðila að málsmeðferðinni.

4. gr.

1. Á listanum sem mælt er fyrir um í 3. gr. skulu vera hæfir menn tilnefndir af aðilunum og Stofnunin skal halda honum réttum á hverjum tíma. Hver aðili má tilnefna fjóra menn á listann sem ekki nauðsynlega þurfa að vera þegnar hans. Tilnefningar skulu vera til sex ára hverju sinni og þær skal vera heimilt að endurnýja.

Parties which have originally initiated the procedure unless either of the latter Parties object to such joinder.

Article 3

1. The Conciliation Commission shall be composed of three members: one nominated by the coastal State which took the measures, one nominated by the State the nationals or property of which have been affected by those measures and a third, who shall preside over the Commission and shall be nominated by agreement between the two original members.

2. The Conciliators shall be selected from a list previously drawn up in accordance with the procedure set out in Article 4 below.

3. If within a period of 60 days from the date of receipt of the request for conciliation, the Party to which such request is made has not given notice to the other Party to the controversy of the nomination of the Conciliator for whose selection it is responsible, or if, within a period of 30 days from the date of nomination of the second of the members of the Commission to be designated by the Parties, the first two Conciliators have not been able to designate by common agreement the Chairmen of the Commission, the Secretary-General of the Organization shall upon request of either Party and within a period of 30 days, proceed to the required nomination. The members of the Commission thus nominated shall be selected from the list prescribed in the preceding paragraph.

4. In no case shall the Chairman of the Commission be or have been a national of one of the original Parties to the procedure, whatever the method of his nomination.

Article 4

1. The list prescribed in Article 3 above shall consist of qualified persons designated by the Parties and shall be kept up to date by the Organization. Each Party may designate for inclusion on the list four persons, who shall not necessarily be its nationals. The nominations shall be for periods of six years each and shall be renewable.

2. Nú deyr maður sem er á listanum, eða segir af sér, og skal þá þeim aðila sem þann mann tilnefndi leyft að tilnefna mann sem komi í hans stað þann tíma sem eftir er af kjörtímabilinu.

5. gr.

1. Ef aðilar gera ekki samkomulag um annað, skal sáttanefndin setja sér eigin starfsreglur, sem skulu í öllum tilvikum veita aðilum jafna aðstöðu til málflutnings fyrir nefndinni. Að því er varðar rannsókn skal nefndin, nema hún sé sammála um aðra ákvörðun, fara eftir ákvæðum 3. kafla Haag-samningsins um friðsamlega lausn alþjóðadeilumála frá 18. október 1907.

2. Aðilar skulu hafa málsvara fyrir sáttanefndinni og þeim skal falið að annast milligöngu milli aðilanna og nefndarinnar. Hver aðili má einnig leita aðstoðar ráðunauta og sérfræðinga sem hann tilnefnir í því skyni, og má mælast til þess að allir þeir sem aðilinn telur gagnlegt að leiða fram sem vitni fái að mæta fyrir sáttanefndinni.

3. Nefndin skal hafa rétt til þess að krefjast skýringa af málsvörum, ráðunautum, og sérfræðingum aðilanna og einnig af sérhverjum þeim, með samþykki stjórnarvalda þeirra, sem nefndin kann að telja gagnlegt að kalla fyrir sig.

6. gr.

Ef aðilar gera ekki samkomulag um annað, skulu ákvarðanir sáttanefndarinnar gerðar með meiri hluta greiddra atkvæða og nefndin skal ekki tjá sig um efnisatriði ágreiningsins nema allir meðlimir hennar séu viðstaddir.

7. gr.

Aðilar skulu auðvelda störf sáttanefndarinnar og einkum í samræmi við sína löggjöf, með öllum tiltækum ráðum:

a) sjá nefndinni fyrir nauðsynlegum skjölum og upplýsingum;

b) gera nefndinni mögulegt að fara inn á sín landsvæði til þess að hlýða á framburð vitna eða sérfræðinga og til þess að fara á vettvang.

2. In the case of the decease or resignation of a person whose name appears on the list, the Party which nominated such person shall be permitted to nominate a replacement for the remainder of the term of office.

Article 5

1. Provided the Parties do not agree otherwise, the Conciliation Commission shall establish its own procedures, which shall in all cases permit a fair hearing. As regards examination, the Commission, unless it unanimously decides otherwise, shall conform with the provisions of Chapter III of The Hague Convention for the Peaceful Settlement of International Disputes of 18 October 1907.

2. The Parties shall be represented before the Conciliation Commission by agents whose duty shall be to act as intermediaries between the Parties and the Commission. Each of the Parties may seek also the assistance of advisers and experts nominated by it for this purpose and may request the hearing of all persons whose evidence the Party considers useful.

3. The Commission shall have the right to request explanations from agents, advisers and experts of the Parties as well as from any persons whom, with the consent of their Governments, it may deem useful to call.

Article 6

Provided the Parties do not agree otherwise, decisions of the Conciliation Commission shall be taken by a majority vote and the Commission shall not pronounce on the substance of the controversy unless all its members are present.

Article 7

The Parties shall facilitate the work of the Conciliation Commission and in particular, in accordance with their legislation, and using all means at their disposal:

(a) provide the Commission with the necessary documents and information;

(b) enable the Commission to enter their territory, to hear witnesses or experts, and to visit the scene.

8. gr.

Hlutverk sáttanefndarinnar verður það að upplýsa þau málsatriði sem um er deilt, að safna í þeim tilgangi öllum þeim upplýsingum sem málið varða með rannsókn eða með öðrum hætti og leitast við að sætta málsaðilana. Nefndin skal, eftir að hafa rannsakað málið, greina aðilum frá tillögu sem nefndin álítur hæfa málinu og hún skal ákveða frest eigi lengri en 90 daga og fara fram á það við aðila að þeir segi til um, áður en sá frestur rennur út, hvort þeir fallist á tillöguna eða ekki.

Article 8

The task of the Conciliation Commission will be to clarify the matters under dispute, to assemble for this purpose all relevant information by means of examination or other means, and to endeavour to reconcile the Parties. After examining the case, the Commission shall communicate to the Parties a recommendation which appears to the Commission to be appropriate to the matter and shall fix a period of not more than 90 days within which the Parties are called upon to state whether or not they accept the recommendation.

9. gr.

Tillögunni skal fylgja greinargerð. Ef tillagan er ekki að öllu eða einhverju leyti samdóma álit nefndarinnar, skal hver sáttamaður eiga rétt á að skila séráliti.

Article 9

The recommendation shall be accompanied by a statement of reasons. If the recommendation does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the Commission, any Conciliator shall be entitled to deliver a separate opinion.

10. gr.

Sáttagerð skal talin árangurslaus hafi, 90 dögum eftir að aðilum hefur verið tilkynnt tillagan, annar hvor aðilinn ekki tilkynnt hinum aðilanum að hann fallist á tillöguna. Sáttagerð skal einnig teljast árangurslaus, hafi sáttanefndin ekki verið stofnuð innan þeirra tímabila sem tiltekin eru í 3. mgr. 3. gr. hér á undan, eða, ef aðilar hafa ekki gert samkomulag um annað, hafi sáttanefndin ekki sent frá sér sína tillögu innan eins árs frá þeim degi er formaður sáttanefndarinnar var tilnefndur.

Article 10

A conciliation shall be deemed unsuccessful if, 90 days after the Parties have been notified of the recommendation, either Party shall not have notified the other Party of its acceptance of the recommendation. Conciliation shall likewise be deemed unsuccessful if the Commission shall not have been established within the period prescribed in the third paragraph of Article 3 above, or provided the Parties have not agreed otherwise, if the Commission shall not have issued its recommendation within one year from the date on which the Chairman of the Commission was nominated.

11. gr.

1. Hver meðlimur nefndarinnar skal fá þóknun fyrir sitt starf og skal þóknunarupphæðin ákveðin með samkomulagi milli málsaðila og skal hver þeirra leggja fram jafnan hluta.
2. Framlög vegna ýmissa útgjalda sem starf nefndarinnar hefur í för með sér skulu skiptast á sama hátt.

Article 11

1. Each member of the Commission shall receive remuneration for his work, such remuneration to be fixed by agreement between the Parties which shall each contribute an equal proportion.
2. Contributions for miscellaneous expenditure incurred by the work of the Commission shall be apportioned in the same manner.

12. gr.

Aðilum að ágreiningnum er heimilt hvenær sem er á meðan á sáttagerð stend-

Article 12

The parties to the controversy may at any time during the conciliation pro-

ur að ákveða í sameiningu að setja niður deilur með öðrum hætti.

II. KAFLI. GERÐARDÓMUR

13. gr.

1. Ef aðilar gera ekki samkomulag um annað, skal gerð fara fram samkvæmt þeim reglum sem greinir í þessum kafla.

2. Þegar sáttagerð er árangurslaus er ekki heimilt að beiðast gerðardóms nema það sé gert innan 180 daga frá þeim tíma er sáttagerð reyndist árangurslaus.

14. gr.

Gerðardómurinn skal skipaður þrem mönnum: einum gerðardómsmanni tilnefndum af strandríkinu sem gerði ráðstafanirnar, einum tilnefndum af ríkinu hvers þegnar eða eignir hafa orðið fyrir afleiðingum af þeim ráðstöfunum, og einum öðrum tilnefndum með samkomulagi milli hinna tveggja fyrrnefndu, og skal hann vera forseti gerðardómsins.

15. gr.

1. Hafi forseti dómsins ekki verið tilnefndur er liðnir eru 60 dagar frá því að sá hinn annar gerðardómsmaður var tilnefndur, skal aðalritari Stofnunarinnar að tilmælum annars hvors aðilans áður en liðnir eru aðrir 60 dagar annast slíka tilnefningu og velja af lista hæfra manna sem gerður er fyrir fram samkvæmt ákvæðum 4. gr. hér að framan. Sá listi skal vera aðskilinn frá listanum yfir sérfræðinga sem mælt er fyrir um í 4. gr. samningsins og frá listanum yfir sáttamenn sem kveðið er á um í 4. gr. þessa viðauka. Þó má nafn sama manns vera bæði á listanum yfir sáttamenn og á listanum yfir gerðardómsmenn. Þann sem gegnt hefur starfi sáttanefndarmanns í deilumáli má hins vegar ekki velja til þess að gegna starfi gerðardómsmanns í sama máli.

2. Hafi annar aðilanna ekki tilnefnt þann meðlim dómsins sem honum ber að tilnefna áður en liðnir eru 60 dagar frá móttökudegi beiðninnar, má hinn aðcedure decide in agreement to have recourse to a different procedure for settlement of disputes.

CHAPTER II. ARBITRATION

Article 13

1. Arbitration procedure, unless the Parties decide otherwise, shall be in accordance with the rules set out in this Chapter.
2. Where conciliation is unsuccessful, a request for arbitration may only be made within a period of 180 days following the failure of conciliation.

Article 14

The Arbitration Tribunal shall consist of three members: one Arbitrator nominated by the coastal State which took the measures, one Arbitrator nominated by the State the nationals or property of which have been affected by those measures, and another Arbitrator who shall be nominated by agreement between the two first-named, and shall act as its Chairman.

Article 15

1. If, at the end of a period of 60 days from the nomination of the second Arbitrator, the Chairman of the Tribunal shall not have been nominated, the Secretary-General of the Organization upon request of either Party shall within a further period of 60 days proceed to such nomination, selecting from a list of qualified persons previously drawn up in accordance with the provisions of Article 4 above. This list shall be separate from the list of experts prescribed in Article IV of the Convention and from the list of Conciliators prescribed in Article 4 of the present Annex; the name of the same person may, however, appear both on the list of Conciliators and on the list of Arbitrators. A person who has acted as Conciliator in a dispute may not, however, be chosen to act as Arbitrator in the same matter.
2. If, within a period of 60 days from the date of the receipt of the request, one of the Parties shall not have nominated the member of the Tribunal for whose desig-

ilinn tilkynna það aðalritara Stofnunarinnar beint og skal hann tilnefna forseta dómsins innan 60 daga og velja hann af listanum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar.

3. Forseti dómsins skal, þá er hann hefur verið tilnefndur, fara þess á leit við þann aðilann sem ekki hefur skipað gerðardómsmann að gera það á sama hátt og með sömu skilyrðum. Ef sá aðili annast ekki tilskilda útnefningu, skal forseti dómsins fara þess á leit við aðalritara Stofnunarinnar að annast útnefninguna með þeim hætti og skilyrðum sem mælt er í málsgreininni hér á undan.
4. Forseti dómsins, ef hann er tilnefndur samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, skal ekki vera eða hafa verið þegn eins aðilanna sem hlut eiga að máli, nema til komi samþykki hins aðilans, eða aðilanna.
5. Nú deyr gerðardómsmaður sem tilnefndur var af einum aðilanna, eða hann forfallast, og skal þá nefndur aðili tilnefna annan í hans stað innan 60 daga frá því hann lést eða forfallaðist. Ef nefndur aðili tilnefnir ekki, skal gerðinni haldið áfram með þeim gerðardómsmönnum sem eftir eru. Ef forseti dómsins deyr eða forfallast, skal tilnefna annan í hans stað samkvæmt ákvæðum 14. gr. hér að framan, ellegar, ef ekki hefur náðst samkomulag milli meðlima dómsins innan 60 daga frá þeim degi er hann lést eða forfallaðist, þá í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

16. gr.

Ef til málsmeðferðar hefur verið stofnað milli tveggja aðila, er sérhverjum öðrum aðila hvers þegnar eða eignir hafa orðið fyrir afleiðingum af hinum sömu ráðstöfunum, eða sem er strandríki sem hefur gert sams konar ráðstafanir, heimilt að gerast aðili að gerðinni með því að tilkynna það skriflega aðilunum sem upphaf áttu að málsmeðferðinni, enda hafi hvorugur hinna síðarnefndu aðila mótmælt slíkri aðild.

nation it is responsible, the other Party may directly inform the Secretary-General of the Organization who shall nominate the Chairman of the Tribunal within a period of 60 days, selecting him from the list prescribed in paragraph 1 of the present Article.
3. The Chairman of the Tribunal shall, upon nomination, request the Party which has not provided an Arbitrator, to do so in the same manner and under the same conditions. If the Party does not make the required nomination, the Chairman of the Tribunal shall request the Secretary-General of the Organization to make the nomination in the form and conditions prescribed in the preceding paragraph.
4. The Chairman of the Tribunal, if nominated under the provisions of the present Article, shall not be or have been a national of one of the Parties concerned, except with the consent of the other Party or Parties.
5. In the case of the decease or default of an Arbitrator for whose nomination one of the Parties is responsible, the said Party shall nominate a replacement within a period of 60 days from the date of decease or default. Should the said Party not make the nomination, the arbitration shall proceed under the remaining Arbitrators. In the case of decease or default of the Chairman of the Tribunal, a replacement shall be nominated in accordance with the provisions of Article 14 within a period of 60 days of the decease above, or in the absence of agreement between the members of the Tribunal or default, according to the provisions of the present Article.

Article 16

If a procedure has been initiated between two Parties, any other Party, the nationals or property of which have been affected by the same measures or which is a coastal State having taken similar measures, may join in the arbitration procedure by giving written notice to the Parties which have originally initiated the procedure unless either of the latter Parties object to such joinder.

17. gr.

Sérhver gerðardómur sem stofnað hefur verið til samkvæmt ákvæðum þessa fylgiskjals skal setja sér eigin reglur um starfshætti.

18. gr.

1. Ákvarðanir dómsins um starfsreglur sínar og dómþingsstað svo og sérhvern ágreining sem fyrir dóminn er lagður skulu gerðar með meiri hluta greiddra atkvæða meðlima hans; fjarvera eða hjáseta eins af meðlimum dómsins sem tilnefndur hefur verið af hálfu aðila skal ekki hindra dóminn frá því að komast að niðurstöðu. Ef atkvæði eru jöfn, skal atkvæði forseta ráða úrslitum.

2. Aðilar skulu auðvelda störf dómsins og einkum í samræmi við löggjöf sína með öllum ráðum sem þeim eru tiltæk:

a) verða dóminum úti um nauðsynleg skjöl og upplýsingar;
b) gera dómnum mögulegt að fara inn á sín landsvæði til þess að hlýða á framburð vitna og sérfræðinga og til þess að fara á vettvang.

3. Fjarvera eða forföll eins aðila skal ekki vera málsmeðferð til fyrirstöðu.

19. gr.

1. Úrskurði dómsins skal fylgja greinargerð. Hann skal vera endanlegur og ekki heimilt að áfrýja honum. Aðilar skulu þegar í stað hlíta úrskurðinum.

2. Um sérhvern ágreining sem kann að rísa milli aðila um túlkun og framkvæmd gerðardómsúrskurðarins er hvorum tveggja aðila heimilt að leita úrskurðar dómsins sem gerðardómsúrskurðinn kvað upp, ellegar, ef hann er ekki tiltækur, þá annars dóms sem stofnað er til í þeim tilgangi og með sama hætti og upphaflegi dómurinn.

Article 17

Any Arbitration Tribunal established under the provisions of the present Annex shall decide its own rules of procedure.

Article 18

1. Decisions of the Tribunal both as to its procedure and its place of meeting and as to any controversy laid before it, shall be taken by majority vote of its members; the absence or abstention of one of the members of the Tribunal for whose nomination the Parties were responsible shall not constitute an impediment to the Tribunal reaching a decision. In cases of equal voting, the Chairman shall cast the deciding vote.

2. The Parties shall facilitate the work of the Tribunal and in particular, in accordance with their legislation, and using all means at their disposal:

(a) provide the Tribunal with the necessary documents and information;
(b) enable the Tribunal to enter their territory, to hear witnesses or experts, and to visit the scene.

3. Absence or default of one Party shall not constitute an impediment to the procedure.

Article 19

1. The award of the Tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and without appeal. The Parties shall immediately comply with the award.

2. Any controversy which may arise between the Parties as regards interpretation and execution of the award may be submitted by either Party for judgment to the Tribunal which made the award, or, if it is not available, to another Tribunal constituted for this purpose in the same manner as the original Tribunal.

Fylgiskjal B.

ALÞJÓÐASAMNINGUR UM EINKARÉTTARLEGA ÁBYRGÐ VEGNA TJÓNS AF VÖLDUM OLÍUMENGUNAR

Þau ríki sem aðilar eru að þessum samningi

gera sér grein fyrir mengunarhættunni sem það hefur í för með sér að olía fermd án umbúða er flutt sjóleiðis um allan heim,

eru sannfærð um að þörf er á að tryggja að þeir aðilar sem verða fyrir mengunartjóni vegna leka eða losunar olíu úr skipum eigi kost fullnægjandi skaðabóta,

vilja taka upp samræmdar alþjóðlegar reglur og málsmeðferð til úrlausnar vandamálum um ábyrgð og til þess að veita fullnægjandi skaðabætur í slíkum tilvikum, og

hafa því komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Í þessum samningi

1. merkir „skip“ sérhvern sjógengan farkost og sérhvert fljótandi far af hvaða tagi sem er, sem raunverulega er að flytja umbúðalausa olíu sem farm.
2. „Aðili“ merkir sérhvern einstakling eða félag eða sérhverja opinbera eða einkastofnun, hvort heldur um lögpersónu er að ræða eða ekki, þar á meðal ríki eða sérhverjar undirstofnanir því tilheyrandi.
3. „Eigandi“ hefur merkinguna aðili, eða aðilar, sem skráður er eigandi skips, eða, ef um enga skráningu er að ræða, þann aðila, eða þá aðila sem skipið eiga. Nú er um að ræða skip sem er í eigu ríkis og rekið af félagi sem er skrásett í því ríki sem útgerðaraðili skipsins, og skal þá „eigandi“ merkja slíkt félag.
4. „Skráningarríki skipsins“ merkir, í sambandi við skráð skip, ríkið þar sem skipið er skráð og, í sambandi við óskráð skip, ríkið sem fáninn tilheyrir sem það siglir undir.
5. „Olía“ merkir sérhverja þrávirka olíu svo sem hráolíu, brennsluolíu, þykka

INTERNATIONAL CONVENTION ON CIVIL LIABILITY FOR OIL POLLUTION DAMAGE

The States Parties to the present Convention,

CONSCIOUS of the dangers of pollution posed by the worldwide maritime carriage of oil in bulk,

CONVINCED of the need to ensure that adequate compensation is available to persons who suffer damage caused by pollution resulting from the escape or discharge of oil from ships,

DESIRING to adopt uniform international rules and procedures for determining questions of liability and providing adequate compensation in such cases,

HAVE AGREED as follows:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Ship" means any sea-going vessel and any seaborne craft of any type whatsoever, actually carrying oil in bulk as cargo.
2. "Person" means any individual or partnership or any public or private body, whether corporate or not, including a State or any of its constituent subdivisions.
3. "Owner" means the person or persons registered as the owner of the ship or, in the absence of registration, the person or persons owning the ship. However in the case of a ship owned by a State and operated by a company which in that State is registered as the ship's operator, "owner" shall mean such company.
4. "State of the ship's registry" means in relation to registered ships the State of registration of the ship, and in relation to unregistered ships the State whose flag the ship is flying.
5. "Oil" means any persistent oil such as crude oil, fuel oil, heavy diesel oil,

dísilolíu, smurningsolíu og hvallýsi, hvort heldur flutt í skipinu sem farmur eða í eldsneytisgeymum skipsins.
6. „Mengunartjón" merkir tjón eða skaða sem hlýst utan skipsins sem olíu flytur, af völdum óhreinkunar sem stafar af leka eða losun olíu úr skipinu, hvar sem slíkur leki eða losun kann að eiga sér stað, og innifelur kostnað vegna ráðstafana til að koma í veg fyrir tjón, og frekara tjón eða skaða sem hlýst af slíkum ráðstöfunum.
7. „Ráðstafanir til að koma í veg fyrir tjón" merkir hvers konar réttmætar ráðstafanir sem gerðar eru af sérhverjum aðila eftir að atburður hefur átt sér stað til þess að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr mengunartjóni.
8. „Atburður" merkir sérhvert atvik, eða röð atvika af sömu rótum, sem veldur mengunartjóni.
9. „Stofnunin" merkir Alþjóðasiglingamálastofnunina.

2. gr.

Þessi samningur skal einvörðungu taka til mengunartjóns sem hlýst innan landsvæðis að meðtalinni landhelgi samningsríkis og til ráðstafana sem gerðar eru til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr slíku tjóni.

3. gr.

1. Nema ákvæði 2. og 3. mgr. þessarar greinar eigi við, skal eigandi skips á þeim tíma er atburður á sér stað, eða þegar atburðurinn samanstendur af röð atvika, á þeim tíma er hið fyrsta slíkt atvik bar að höndum, vera ábyrgur vegna sérhvers mengunartjóns af völdum olíu sem lekið hefur eða verið losuð úr skipi sem afleiðing atburðarins.
2. Eigandi skal engri ábyrgð sæta fyrir mengunartjón ef hann sannar að tjónið:

a) hafi verið afleiðing af hernaðaraðgerð, ófriði, borgarastyrjöld, uppreisn, eða náttúruhamförum þess eðlis sem heyrir til undantekninga, eigi verður umflúið og eigi viðnám veitt, eða
b) hafi að öllu leyti verið afleiðing af verknaði eða vanrækslu af hálfu þriðja aðila í þeim tilgangi gert að valda tjóni, eða

lubricating oil and whale oil, whether carried on board a ship as cargo or in the bunkers of such a ship.
6. "Pollution damage" means loss or damage caused outside the ship carrying oil by contamination resulting from the escape or discharge of oil from the ship, wherever such escape or discharge may occur, and includes the costs of preventive measures and further loss or damage caused by preventive measures.

7. "Preventive measures" means any reasonable measures taken by any person after an incident has occurred to prevent or minimize pollution damage.

8. "Incident" means any occurrence, or series of occurrences having the same origin, which causes pollution damage.
9. "Organization" means the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization.

Article II

This Convention shall apply exclusively to pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a Contracting State and to preventive measures taken to prevent or minimize such damage.

Article III

1. Except as provided in paragraphs 2 and 3 of this Article, the owner of a ship at the time of an incident, or where the incident consists of a series of occurrences at the time of the first such occurrence, shall be liable for any pollution damage caused by oil which has escaped or been discharged from the ship as a result of the incident.
2. No liability for pollution damage shall attach to the owner if he proves that the damage:
(a) resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character, or
(b) was wholly caused by an act or omission done with intent to cause damage by a third party, or

c) hafi að öllu leyti hlotist af skeytingarleysi eða öðrum ólögmætum verknaði einhverrar ríkisstjórnar eða annars yfirvalds sem ábyrgð ber á því að halda ljósum í lagi eða öðrum búnaði til aðstoðar við sjófarendur, í sambandi við að leysa það hlutverk sitt af hendi.

3. Ef eigandi sannar að mengunartjónið hafi stafað að öllu eða nokkru leyti annaðhvort af verknaði eða vanrækslu í þeim tilgangi gert að valda tjóni af hálfu þess aðila sem fyrir tjóninu varð, ellegar af skeytingarleysi þess aðila, má leysa hann að öllu eða nokkru leyti undan ábyrgð gagnvart slíkum aðila.

4. Engar skaðabótakröfur vegna mengunartjóns skulu gerðar á hendur eiganda öðruvísi en í samræmi við þennan samning. Enga kröfu vegna mengunartjóns samkvæmt þessum samningi eða á annan veg er heimilt að gera á hendur þeim sem eru í þjónustu eiganda eða umboðsmönnum hans.

5. Ekkert í þessum samningi skal skerða nokkurn rétt eiganda til að ganga að þriðja aðila.

4. gr.

Þegar olía hefur lekið eða verið losuð úr tveim eða fleiri skipum og af því hlýst mengunartjón, skulu eigendur allra skipanna sem í hlut eiga, nema þeir séu undan leystir samkvæmt 3. gr., bera ábyrgð einn fyrir alla og allir fyrir einn á öllu því tjóni sem ekki verður með sanngirni sundur greint.

5. gr.

1. Eiganda skips skal frjálst að takmarka ábyrgð sína samkvæmt þessum samningi, að því er varðar hvern einstakan atburð, við heildarupphæð sem nemur 2000 frönkum fyrir hverja rúmlest rúmlestatals skipsins. Sú upphæð skal þó í engu tilviki fara yfir 210 milljónir franka.

2. Ef raunveruleg sök eiganda eða vitorð hans hefur orðið því valdandi að atburðurinn átti sér stað, skal hann ekki eiga rétt á að notfæra sér þá takmörkun sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar.

3. Með það fyrir augum að notfæra sér þau hlunnindi sem fylgja takmörkun þeirri sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, skal eigandinn leggja fram

(c) was wholly caused by the negligence or other wrongful act of any Government or other authority responsible for the maintenance of lights or other navigational aids in the exercise of that function.

3. If the owner proves that the pollution damage resulted wholly or partially either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the owner may be exonerated wholly or partially from his liability to such person.

4. No claim for compensation for pollution damage shall be made against the owner otherwise than in accordance with this Convention. No claim for pollution damage under this Convention or otherwise may be made against the servants or agents of the owner.

5. Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse of the owner against third parties.

Article IV

When oil has escaped or has been discharged from two or more ships, and pollution damage results therefrom, the owners of all the ships concerned, unless exonerated under Article III, shall be jointly and severally liable for all such damage which is not reasonably separable.

Article V

1. The owner of a ship shall be entitled to limit his liability under this Convention in respect of any one incident to an aggregate amount of 2,000 francs for each ton of the ship's tonnage. However, this aggregate amount shall not in any event exceed 210 million francs.

2. If the incident occurred as a result of the actual fault or privity of the owner, he shall not be entitled to avail himself of the limitation provided in paragraph 1 of this Article.

3. For the purpose of availing himself of the benefit of limitation provided for in paragraph 1 of this Article the owner shall constitute a fund for the total sum

tryggingarfé, er nemi heildarupphæð þeirri sem ábyrgð hans takmarkast við, í vörslu dómstóls eða annars réttbærs yfirvalds einhvers eins samningsríkis þar sem mál er höfðað samkvæmt 9. gr. Tryggginguna má setja annaðhvort með því að afhenda fjárupphæðina til geymslu, eða með því að leggja fram bankaábyrgð eða aðra ábyrgð sem fullgild er að lögum þess samningsríkis þar sem tryggingarféð er lagt fram og dómstóllinn eða annað réttbært yfirvald telur fullnægjandi.

4. Tryggingarfénu skal skipt milli kröfuhafa í hlutfalli við réttmætar kröfur þeirra.

5. Hafi eigandi, eða einhver í hans þjónustu, eða umboðsmenn hans, eða einhver aðili sem sér honum fyrir vátryggingu eða annarri fjárhagslegri tryggingu, greitt, vegna þess atburðar sem um er að ræða, skaðabætur fyrir mengunartjón áður en tryggingarfénu er skipt, skal sá aðili, allt að því sem nemur þeirri upphæð sem hann greiddi, ganga inn í þau réttindi sem sá aðili sem þannig hefur hlotið skaðabætur mundi hafa notið samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

6. Réttar til inngöngu í réttindi sem kveðið er á um í 5. mgr. þessarar greinar má einnig annar aðili neyta en þeir sem þar greinir vegna einhverrar skaðabótaupphæðar fyrir mengunartjón sem hann kann að hafa greitt, en þó aðeins að því marki sem slík innganga í réttindi er heimil samkvæmt þeim landslögum sem við eiga.

7. Nú sýnir eigandi eða einhver annar aðili fram á að hann kunni síðar að verða knúinn til þess að greiða að öllu eða nokkru leyti einhverja þá skaðabótaupphæð sem hefði haft í för með sér að sá aðili hefði notið réttar til inngöngu í réttindi samkvæmt 5. eða 6. mgr. þessarar greinar, ef skaðabótaupphæðin hefði verið greidd áður en tryggingarfénu var skipt, og er þá dómstólnum, eða öðru réttbæru yfirvaldi þess ríkis þar sem tryggingarféð hefur verið lagt fram, heimilt að fyrirskipa að fullnægjandi upphæð skuli tekin frá til bráðabirgða til að gera þeim aðila kleift þegar þar að kemur að framfylgja kröfu sinni til tryggingarfjárins.

representing the limit of his liability with the Court or other competent authority of any one of the Contracting States in which action is brought under Article IX. The fund can be constituted either by depositing the sum or by producing a bank guarantee or other guarantee, acceptable under the legislation of the Contracting State where the fund is constituted, and considered to be adequate by the Court or another competent authority.

4. The fund shall be distributed among the claimants in proportion to the amounts of their established claims.

5. If before the fund is distributed the owner or any of his servants or agents or any person providing him insurance or other financial security has as a result of the incident in question, paid compensation for pollution damage, such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

6. The right of subrogation provided for in paragraph 5 of this Article may also be exercised by a person other than those mentioned therein in respect of any amount of compensation for pollution damage which he may have paid but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

7. Where the owner or any other person establishes that he may be compelled to pay at a later date in whole or in part any such amount of compensation, with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation under paragraphs 5 or 6 of this Article, had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

8. Kröfur vegna sanngjarns kostnaðar sem eigandi hefur tekið á sig, og það sem hann af sjálfsdáðum hefur lagt í sölurnar til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr mengunartjóni og sanngirni mælir með, skal vera jafnrétthátt og aðrar kröfur gagnvart tryggingarfénu.

9. Frankinn sem um getur í þessari grein skal vera eining sem samanstendur af sextíu og fimm og hálfu milligrammi gulls sem er að 900/1000 hlutum skirt gull. Tryggingarfénu sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal breyta í gjaldmiðil þess ríkis þar sem tryggingarféð á að leggja fram, á grundvelli hins opinbera verðgildis þess gjaldmiðils, miðað við eininguna sem skilgreind er hér að ofan, þann dag er tryggingarféð er lagt fram.

10. Að því er þessa grein varðar, skal rúmlestatal skips vera nettórúmlestatala skipsins að viðbættum þeim frádrætti frá bruttórúmlestatölu fyrir rúmtaki vélarrúms sem gerður er til að finna nettórúmlestatölu. Ef um er að ræða skip sem ekki er mögulegt að mæla samkvæmt venjulegum skipamælingareglum, skal rúmlestatal skipsins teljast vera 40 hundraðshlutar þess þunga af olíu sem skipið getur borið mælt í tonnum (tonnið 2240 lbs).

11. Vátryggjandi eða annar aðili sem sér fyrir fjárhagslegri tryggingu skal eiga rétt á því að leggja fram tryggingarfé samkvæmt þessari grein með sömu skilyrðum og sömu verkan sem hefði tryggingarféð verið lagt fram af eiganda. Slíkt tryggingarfé er heimilt að leggja fram jafnvel þó að um raunverulega sök eða vitorð eiganda sé að tefla, en í því tilviki skal framlagning fjárins ekki skerða rétt neins kröfuhafa gagnvart eiganda.

6. gr.

1. Þegar eigandi, eftir að atburður hefur átt sér stað, hefur lagt fram tryggingarfé í samræmi við 5. gr. og á rétt á að takmarka ábyrgð sína,

a) skal engum aðila sem kröfu hefur vegna mengunartjóns sem af þeim atburði hlaust heimilt að neyta nokkurs réttar gagnvart neinum öðrum eignum eiganda að því er varðar slíka kröfu;

8. Claims in respect of expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall rank equally with other claims against the fund.

9. The franc mentioned in this Article shall be a unit consisting of sixty-five and a half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The amount mentioned in paragraph 1 of this Article shall be converted into the national currency of the State in which the fund is being constituted on the basis of the official value of that currency by reference to the unit defined above on the date of the constitution of the fund.

10. For the purpose of this Article the ship's tonnage shall be the net tonnage of the ship with the addition of the amount deducted from the gross tonnage on account of engine room space for the purpose of ascertaining the net tonnage. In the case of a ship which cannot be measured in accordance with the normal rules of tonnage measurement, the ship's tonnage shall be deemed to be 40 per cent of the weight in tons (of 2240 lbs) of oil which the ship is capable of carrying.

11. The insurer or other person providing financial security shall be entitled to constitute a fund in accordance with this Article on the same conditions and having the same effect as if it were constituted by the owner. Such a fund may be constituted even in the event of the actual fault or of privity of the owner but its constitution shall in that case not prejudice the rights of any claimant against the owner.

Article VI

1. Where the owner, after an incident, has constituted a fund in accordance with Article V, and is entitled to limit his liability,

(a) no person having a claim for pollution damage arising out of that incident shall be entitled to exercise any right against any other assets of the owner in respect of such claim;

b) skal dómstóllinn eða annað réttbært yfirvald sérhvers samningsríkis fyrirskipa að laust skuli látið sérhvert skip eða önnur eign tilheyrandi eigandanum sem hald hefur verið lagt á vegna kröfu út af mengunartjóni sem af þeim atburði hlaust og skal eins láta sérhverja ábyrgð lausa eða aðra tryggingu sem sett hefur verið til að komast hjá slíku haldi.

2. Ofangreind ákvæði skulu þó því aðeins gilda að kröfuhafi hafi aðgang að þeim dómstól sem tryggingarféð hefur undir höndum og að greiðsla af tryggingarfénu sé raunverulega heimil að því er varðar hans kröfu.

7. gr.

1. Eiganda skips sem skráð er í samningsríki og flytur meir en 2000 tonn af umbúðalausri olíu sem farm, skal skylt að hafa vátryggingu eða aðra fjárhagslega tryggingu í gildi, svo sem bankaábyrgð eða vottorð afhent af alþjóðlegum skaðabótasjóði, að upphæð sem ákveðin er með því að beita þeim ábyrgðartakmörkunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 5. gr., á móti ábyrgð sinni vegna mengunartjóns samkvæmt þessum samningi.

2. Vottorð sem staðfestir að vátrygging eða önnur fjárhagsleg trygging sé í gildi samkvæmt ákvæðum þessa samnings skal gefið út fyrir hvert skip. Það skal gefið út eða staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi þess ríkis þar sem skipið er skráð, að fenginni fullri vissu um það að ákvæði 1. mgr. þessarar greinar hafi verið uppfyllt. Vottorðið skal útbúið eftir fyrirmynd á viðfestum viðauka og þar skal eftirfarandi tilgreint:

a) nafn skipsins og skráningarhöfn;
b) nafn eiganda og aðalstað viðskipta hans;
c) tegund tryggingar;
d) nafn og aðalstað viðskipta vátryggjanda eða annars aðila sem tryggingu lætur í té, og, þar sem við á, viðskiptalegt aðsetur þar sem til vátryggingar eða tryggingar er stofnað;
e) gildistími vottorðs, sem skal ekki vera lengri en gildistími vátryggingarinnar eða annarrar tryggingar.

(b) the Court or other competent authority of any Contracting State shall order the release of any ship or other property belonging to the owner which has been arrested in respect of a claim for pollution damage arising out of that incident, and shall similarly release any bail or other security furnished to avoid such arrest.

2. The foregoing shall, however, only apply if the claimant has access to the Court administering the fund and the fund is actually available in respect of his claim.

Article VII

1. The owner of a ship registered in a Contracting State and carrying more than 2,000 tons of oil in bulk as cargo shall be required to maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or a certificate delivered by an international compensation fund, in the sums fixed by applying the limits of liability prescribed in Article V, paragraph 1 to cover his liability for pollution damage under this Convention.

2. A certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship. It shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry after determining that the requirements of paragraph 1 of this Article have been complied with. This certificate shall be in the form of the annexed model and shall contain the following particulars:

(a) name of ship and port of registration;
(b) name and principal place of business of owner;
(c) type of security;
(d) name and principal place of business of insurer or other person giving security and, where appropriate, place of business where the insurance or security is established;
(e) period of validity of certificate which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other security.

3. Vottorðið skal vera á viðurkenndu tungumáli eða tungumálum þess ríkis sem gefur það út. Sé tungumálið sem notað er hvorki enska né franska, skal í textanum höfð þýðing á annað þessara tungumála.

4. Vottorðið skal haft um borð í skipinu og eftirrit skal afhent í vörslu yfirvaldanna sem geyma skráningarskjöl skipsins.

5. Vátrygging eða önnur fjárhagsleg trygging fullnægir ekki kröfum þessarar greinar ef hún getur fallið úr gildi af öðrum ástæðum en þeirri að gildistími vátryggingarinnar eða tryggingarinnar, sem tilgreindur er í vottorðinu samkvæmt 2. mgr. þessarar greinar, rennur út fyrr en að liðnum þrem mánuðum frá því að yfirvöldunum sem greinir í 4. mgr. þessarar greinar er tilkynnt að hún falli niður, nema vottorð hafi verið afhent þeim yfirvöldum, ellegar nýtt vottorð hafi verið gefið út innan áðurnefnds tíma. Ofangreind ákvæði skulu eins taka til sérhverrar breytingar sem leiðir til þess að vátryggingin eða tryggingin fullnægir ekki lengur fyrirmælum þessarar greinar.

6. Skráningarríkið skal, að áskildum ákvæðum þessarar greinar, ákvarða skilyrðin fyrir útgáfu og gildi vottorðsins.

7. Vottorð sem út eru gefin ellegar staðfest í umboði samningsríkis skulu af öðrum samningsríkjum vera tekin gild gagnvart þessum samningi, og skulu af öðrum samningsríkjum metin jafngild vottorðum sem útgefin eða staðfest eru af þeim. Samningsríki má hvenær sem er óska eftir að ráðfæra sig við skráningarríki skips, ef það telur að vátryggjandi eða ábyrgðarmaður sem tilgreindur er í vottorðinu hafi ekki fjárhagslegt bolmagn til að standa við þær skuldbindingar sem þessi samningur stofnar til.

8. Sérhverja kröfu um skaðabætur vegna mengunartjóns má gera milliliðalaust á hendur vátryggjanda eða öðrum aðila sem sér fyrir fjárhagslegri tryggingu á móti ábyrgð eiganda vegna mengunartjóns. Í því tilviki er varnaraðila heimilt, án tillits til raunverulegrar sakar eða vitorðs eiganda, að notfæra sér takmörkin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 5. gr. Honum er enn fremur heimilt að hafa uppi

3. The certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is neither English nor French, the text shall include a translation into one of these languages.

4. The certificate shall be carried on board the ship and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry.

5. An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this Article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate under paragraph 2 of this Article, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 4 of this Article, unless the certificate has been surrendered to these authorities or a new certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or security no longer satisfying the requirements of this Article.

6. The State of registry shall, subject to the provisions of this Article, determine the conditions of issue and validity of the certificate.

7. Certificates issued or certified under the authority of a Contracting State shall be accepted by other Contracting States for the purposes of this Convention and shall be regarded by other Contracting States as having the same force as certificates issued or certified by them. A Contracting State may at any time request consultation with the State of a ship's registry should it believe that the insurer or guarantor named in the certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

8. Any claim for compensation for pollution damage may be brought directly against the insurer or other person providing financial security for the owner's liability for pollution damage. In such case the defendant may, irrespective of the actual fault or privity of the owner, avail himself of the limits of liability prescribed in Article V, paragraph 1. He may further avail himself of the defences

þær varnarástæður (aðrar en gjaldþrot eða félagsslit eiganda) sem eigandinn sjálfur hefði átt rétt til að færa fram. Enn fremur er varnaraðila heimilt að hafa uppi þá varnarástæðu að mengunartjónið hafi verið afleiðing af vísvitandi röngu atferli eigandans sjálfs, en varnaraðili skal ekki hafa uppi neina aðra varnarástæðu sem hann kynni að hafa átt rétt á að færa fram í málssókn höfðaðri gegn honum af eiganda. Varnaraðila skal ávallt rétt að krefjast þess að eiganda sé gert skylt að eiga aðild að málaferlunum.

9. Sérhverjar fjárupphæðir í formi vátryggingar eða annarrar fjárhagslegrar tryggingar sem í gildi er haldið samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar skal einvörðungu mega nota til að greiða kröfur samkvæmt þessum samningi.

10. Samningsríki skal ekki heimila skipi sem siglir undir fána þess og ákvæði þessarar greinar taka til að vera í siglingum nema vottorð hafi verið gefið út samkvæmt 2. eða 12. mgr. þessarar greinar.

11. Að áskildum ákvæðum þessarar greinar, skal hvert samningsríki tryggja það, á grundvelli sinna landslaga, að vátrygging eða önnur trygging, að því marki sem tiltekið er í 1. mgr. þessarar greinar, sé í gildi fyrir hvert skip, hvar sem það kann að vera skráð, sem kemur til eða fer úr höfn á landsvæði þess, ellegar sem kemur til eða fer frá birgðastöð úti fyrir ströndu innan landhelgi þess, ef skipið raunverulega flytur meir en 2000 tonn af umbúðalausri olíu sem farm.

12. Ef ekki er í gildi vátrygging eða önnur fjárhagsleg trygging vegna skips sem er í eigu samningsríkis, skulu ákvæði þessarar greinar þar að lútandi ekki taka til þess skips, en þó skal skipið hafa vottorð útgefið af hlutaðeigandi yfirvöldum skráningarríkisins þar sem tekið sé fram að skipið sé í eigu þess ríkis og að ábyrgð skipsins sé tryggð innan þeirra marka sem kveðið er á um í 1. mgr. 5. gr. Slíkt vottorð skal vera í eins nánu samræmi og unnt er við þá fyrirmynd sem mælt er fyrir um í 2. mgr. þessarar greinar.

(other than the bankruptcy or winding up of the owner) which the owner himself would have been entitled to invoke. Furthermore, the defendant may avail himself of the defence that the pollution damage resulted from the wilful misconduct of the owner himself, but the defendant shall not avail himself of any other defence which he might have been entitled to invoke in proceedings brought by the owner against him. The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings.

9. Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 of this Article shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention.

10. A Contracting State shall not permit a ship under its flag to which this Article applies to trade unless a certificate has been issued under paragraph 2 or 12 of this Article.

11. Subject to the provisions of this Article, each Contracting State shall ensure, under its national legislation, that insurance or other security to the extent specified in paragraph 1 of this Article is in force in respect of any ship, wherever registered, entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving an offshore terminal in its territorial sea, if the ship actually carries more than 2,000 tons of oil in bulk as cargo.

12. If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a Contracting State, the provisions of this Article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry stating that the ship is owned by that State and that the ship's liability is covered within the limits prescribed by Article V, paragraph 1. Such a certificate shall follow as closely as practicable the model prescribed by paragraph 2 of this Article.

8. gr.

Réttur til skaðabóta samkvæmt þessum samningi skal falla niður nema mál sé höfðað samkvæmt honum innan þriggja ára frá þeim degi er tjónið bar að höndum. Þó skal í engu tilviki höfða mál að liðnum sex árum frá þeim degi er atburðurinn gerðist sem tjóninu olli. Þegar atburðurinn samanstendur af röð atvika, skal sex ára tímabilið reiknast frá þeim degi er fyrsta atvikið kom fyrir.

Article VIII

Rights of compensation under this Convention shall be extinguished unless an action is brought thereunder within three years from the date when the damage occurred. However, in no case shall an action be brought after six years from the date of the incident which caused the damage. Where this incident consists of a series of occurrences, the six years' period shall run from the date of the first such occurrence.

9. gr.

1. Þegar atburður hefur valdið mengunartjóni innan landsvæðis að meðtalinni landhelgi eins eða fleiri samningsríkja eða ráðstafanir hafa verið gerðar til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr mengunartjóni innan þess landsvæðis að meðtalinni landhelginni, má ekki höfða skaðabótamál nema fyrir dómstólum einhvers hlutaðeigandi ríkis eða ríkja. Varnaraðila skal tilkynnt um hverja slíka málshöfðun með hæfilegum fyrirvara.

2. Sérhvert samningsríki skal sjá um að dómstólar þess hafi nauðsynlega lögsögu til að fjalla um slík skaðabótamál.

3. Eftir að tryggingarfé hefur verið lagt fram í samræmi við 5. gr., skulu einvörðungu dómstólar þess ríkis þar sem tryggingarféð var lagt fram vera bærir um að úrskurða um öll málefni varðandi úthlutun og skiptingu tryggingarfjárins.

Article IX

1. Where an incident has caused pollution damage in the territory including the territorial sea of one or more Contracting States, or preventive measures have been taken to prevent or minimize pollution damage in such territory including the territorial sea, actions for compensation may only be brought in the Courts of any such Contracting State or States. Reasonable notice of any such action shall be given to the defendant.

2. Each Contracting State shall ensure that its Courts possess the necessary jurisdiction to entertain such actions for compensation.

3. After the fund has been constituted in accordance with Article V the Courts of the State in which the fund is constituted shall be exclusively competent to determine all matters relating to the apportionment and distribution of the fund.

10. gr.

1. Hver dómur sem kveðinn er upp af dómstól með lögsögurétt samkvæmt 9. gr., sem fullnægja má í því ríki þar sem hann var kveðinn upp og er þar ekki lengur háður venjulegum endurskoðunar- eða áfrýjunarreglum, skal viðurkenndur vera í sérhverju samningsríki, nema:

a) dómsúrskurðurinn hafi fengist með svikum;
eða

b) varnaraðila hafi ekki verið tilkynnt með hæfilegum fyrirvara og ekki gefinn sanngjarn kostur á að leggja mál sitt fyrir dóminn.

2. Sérhverjum dómi sem viðurkenndur er samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar skal mega framfylgja í hverju samnings-

Article X

1. Any judgment given by a Court with jurisdiction in accordance with Article IX which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be recognized in any Contracting State, except:

(a) where the judgment was obtained by fraud; or

(b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present his case.

2. A judgment recognized under paragraph 1 of this Article shall be enforceable in each Contracting State as soon as

ríki jafnskjótt og formskilyrðum í því ríki hefur verið fullnægt. Formskilyrðin skulu ekki leyfa að efnisatriði málsins verði tekin fyrir á ný.

11. gr.

1. Ákvæði þessa samnings skulu ekki taka til herskipa eða annarra skipa sem ríki á eða rekur og notað er að svo stöddu eingöngu í þjónustu ríkisvaldsins við störf sem ekki flokkast undir verslunarviðskipti.

2. Að því er varðar skip sem eru í eigu samningsríkis og höfð til viðskiptalegra nota, skal hverju samningsríki skylt að hlíta lögsögu í samræmi við ákvæði 9. gr. og afsala sér öllum varnarástæðum sem byggjast á stöðu þess sem fullvalda ríkis.

12. gr.

Þessi samningur skal koma í stað sérhverra alþjóðasamninga sem í gildi eru, til undirskriftar, fullgildingar eða aðildar þann dag er heimilað er að undirrita hann, en þó aðeins að svo miklu leyti sem slíkir samningar mundu brjóta í bág við þennan samning; þó skal ekkert í þessari grein hafa áhrif á þær skuldbindingar samningsríkja gagnvart öðrum ríkjum en samningsríkjum sem til er stofnað með slíkum alþjóðasamningum.

13. gr.

1. Þennan samning skal heimilt að undirrita þar til 31. desember 1970 og eftir þann tíma skal heimilt að gerast aðili að honum.

2. Ríkjum sem eru meðlimir Sameinuðu þjóðanna, eða einhverrar sérstofnananna, eða Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar, eða aðilar að samþykkt Alþjóðadómstólsins, er heimilt að gerast aðilar að þessum samningi með:

a) undirritun án fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu, eða samþykki;
b) undirritun með fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu, eða samþykki, sem á eftir fer fullgilding, staðfesting, eða samþykki,
eða
c) afhendingu aðildarskjals.

the formalities required in that State have been complied with. The formalities shall not permit the merits of the case to be re-opened.

Article XI

1. The provisions of this Convention shall not apply to warships or other ships owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service.

2. With respect to ships owned by a Contracting State and used for commercial purposes, each State shall be subject to suit in the jurisdictions set forth in Article IX and shall waive all defences based on its status as a sovereign State.

Article XII

This Convention shall supersede any International Conventions in force or open for signature, ratification or accession at the date on which the Convention is opened for signature, but only to the extent that such Conventions would be in conflict with it; however, nothing in this Article shall affect the obligations of Contracting States to non-Contracting States arising under such International Conventions.

Article XIII

1. The present Convention shall remain open for signature until 31 December 1970 and shall thereafter remain open for accession.

2. States Members of the United Nations or any of the Specialized Agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice may become Parties to this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;
(b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

14. gr.

1. Fullgilding, staðfesting, samþykki eða aðild skal fara fram með afhendingu formlegs skjals þar um í vörslu aðalritara Stofnunarinnar.

2. Sérhvert skjal um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild sem afhent er eftir að breyting á þessum samningi tekur gildi að því er varðar öll þau ríki sem þegar eru samningsríki, ellegar eftir að lokið er öllum ráðstöfunum sem gera þarf vegna gildistöku breytingarinnar að því er þau samningsríki varðar, skal teljast taka til samningsins eins og hann er með áorðinni breytingu.

15. gr.

1. Þessi samningur skal ganga í gildi á nítugasta degi eftir þann dag er ríkisstjórnir átta ríkja, þar á meðal fimm ríki með eigi minna en 1.000.000 brúttórúmlestir olíuflutningaskipa, hafa annaðhvort undirritað hann án fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu, eða samþykki, eða hafa afhent skjöl um fullgildingu, staðfestingu, samþykki, eða aðild í vörslu aðalritara Stofnunarinnar.

2. Að því er varðar hvert ríki sem síðar fullgildir, staðfestir, samþykkir, eða gerist aðili að þessum samningi, skal hann ganga í gildi á nítugasta degi eftir að það ríki afhendir viðeigandi skjal til varðveislu.

16. gr.

1. Þessum samningi getur sérhvert samningsríki sagt upp hvenær sem er eftir þann dag er samningurinn gengur í gildi fyrir viðkomandi ríki.
2. Uppsögn skal tilkynna með því að leggja inn skjal þar um til aðalritara Stofnunarinnar.
3. Uppsögn skal taka gildi einu ári, eða eftir slíkan tíma lengri sem tiltekinn kann að vera í uppsagnarskjalinu, eftir að hún er lögð inn til aðalritara Stofnunarinnar.

17. gr.

1. Sameinuðu þjóðirnar skulu, þegar þær eru stjórnvald yfir einhverju land-

Article XIV

1. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.
2. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the present Convention with respect to all existing Contracting States, or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those Contracting States shall be deemed to apply to the Convention as modified by the amendment.

Article XV

1. The present Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which Governments of eight States including five States each with not less than 1,000,000 gross tons of tanker tonnage have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization.
2. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it the present Convention shall come into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article XVI

1. The present Convention may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.
3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

Article XVII

1. The United Nations, where it is the administering authority for a territory,

svæði, eða sérhvert samningsríki sem ábyrgt er fyrir milliríkjaviðskiptum einhvers landsvæðis, eins fljótt og auðið er ráðgast við hlutaðeigandi yfirvöld slíks landsvæðis eða gera þær ráðstafanir aðrar sem viðeigandi kunna að vera til þess að koma því til leiðar að þessi samningur taki einnig til þess landsvæðis og er heimilt hvenær sem er að lýsa yfir, með skriflegri tilkynningu til aðalritara Stofnunarinnar, að þessi samningur skuli ná til slíks landsvæðis.

2. Þessi samningur skal ná til þess landsvæðis sem getur í tilkynningunni frá móttökudegi hennar, eða frá þeim degi öðrum sem tiltekinn kann að vera í tilkynningunni.

3. Sameinuðu þjóðirnar ellegar sérhvert samningsríki sem hefur gefið yfirlýsingu samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar mega, hvenær sem er eftir þann dag er samningurinn hefur þannig verið látinn ná til einhvers landsvæðis, lýsa yfir með skriflegri tilkynningu til aðalritara Stofnunarinnar að þessi samningur skuli ekki lengur ná til einhvers þess landsvæðis sem tilgreint er í tilkynningunni.

4. Þessi samningur skal þá ekki lengur ná til hvers þess landsvæðis sem nefnt er í slíkri tilkynningu er liðið er eitt ár, eða slíkur tími lengri sem tiltekinn kann að vera í tilkynningunni, frá þeim degi er tilkynningin berst aðalritara Stofnunarinnar.

or any Contracting State responsible for the international relations of a territory, shall as soon possible consult with the appropriate authorities of such territory or take such other measures as may be appropriate, in order to extend the present Convention to that territory and may at any time by notification in writing to the Secretary-General of the Organization declare that the present Convention shall extend to such territory.

2. The present Convention shall, from the date of receipt of the notification or from such other date as may be specified in the notification, extend to the territory named therein.

3. The United Nations, or any Contracting State which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may at any time after the date on which the Convention has been so extended to any territory declare by notification in writing to the Secretary-General of the Organization that the present Convention shall cease to extend to any such territory named in the notification.

4. The present Convention shall cease to extend to any territory mentioned in such notification one year, or such longer period as may be specified therein, after the date of receipt of the notification by the Secretary-General of the Organization.

18. gr.

1. Stofnunin má boða til ráðstefnu í þeim tilgangi að endurskoða eða breyta þessum samningi.

2. Stofnunin skal boða til ráðstefnu samningsríkjanna í því skyni að endurskoða eða breyta þessum samningi, ef þess er beiðst af eigi færri en einum þriðja hluta samningsríkjanna.

Article XVIII

1. A Conference for the purpose of revising or amending the present Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting States for revising or amending the present Convention at the request of not less than one-third of the Contracting States.

19. gr.

1. Þessi samningur skal fenginn aðalritara Stofnunarinnar til varðveislu.

2. Aðalritari Stofnunarinnar skal:

Article XIX

1. The present Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

a) tilkynna öllum ríkjum sem hafa undirritað eða gerst aðilar að þessum samningi
   i) hverja nýja undirritun, eða afhendingu skjals, og dagsetningardag hennar;
   ii) afhendingu sérhvers skjals um uppsögn á þessum samningi ásamt dagsetningardegi afhendingar;
   iii) ef þessi samningur hefur einnig verið látinn taka til einhvers landsvæðis samkvæmt 1. mgr. 17. gr., og þegar einhver slík útfærsla er felld úr gildi samkvæmt ákvæðum 4. mgr. þeirrar greinar, og tilgreina í báðum tilvikum þann dag er mörk þessa samnings hafa verið, ellegar hætta að vera, þannig víkkuð;
b) senda staðfest rétt eftirrit af þessum samningi öllum ríkjum sem undirritað hafa þennan samning og öllum ríkjum sem gerast aðilar að samningnum.

20. gr.

Jafnskjótt og þessi samningur gengur í gildi skal aðalritari Stofnunarinnar senda texta hans til skrifstofu Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar og birtingar í samræmi við 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna.

21. gr.

Þessi samningur er gerður í einu eintaki á ensku og frönsku og eru báðir textar jafngildir. Lögmætar þýðingar á rússnesku og spænsku skulu gerðar og varðveittar ásamt með hinu undirritaða frumriti.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð hver frá sinni ríkisstjórn undirritað þennan samning.

Gert í Brussel hinn tuttugasta og níunda dag nóvembermánaðar 1969.

(a) inform all States which have signed or acceded to the Convention of:
   (i) each new signature or deposit of instrument together with the date thereof;
   (ii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date of the deposit;
   (iii) the extension of the present Convention to any territory under paragraph 1 of Article XVII and of the termination of any such extension under the provisions of paragraph 4 of that Article stating in each case the date on which the present Convention has been or will cease to be so extended;

(b) transmit certified true copies of the present Convention to all Signatory States and to all States which accede to the present Convention.

Article XX

As soon as the present Convention comes into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article XXI

The present Convention is established in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed the present Convention.

DONE at Brussels this twenty-ninth day of November 1969.

VIÐAUKI

VOTTORÐ UM VÁTRYGGINGU EÐA AÐRA FJÁRHAGSLEGA TRYGGINGU VEGNA EINKARÉTTARLEGRAR ÁBYRGÐAR Á TJÓNI AF VÖLDUM OLÍUMENGUNAR

Gefið út í samræmi við ákvæði 7. gr. alþjóðasamningsins um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, 1969.

Nafn skipsins	Einkennistala eða bókstafir	Skráningarhöfn	Nafn og heimilisfang eiganda

Hér með staðfestist að í gildi er vegna ofangreinds skips vátryggingarskírteini eða önnur fjárhagsleg trygging sem fullnægir kröfum 7. gr. alþjóðasamnings um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, 1969.

Tegund tryggingar .....

Gildistími tryggingar .....

Nafn og heimilisfang vátryggjanda/vátryggjenda og/eða ábyrgðarmanns/manna

Nafn .....

Heimilisfang .....

Vottorð þetta gildir til .....

Gefið út eða staðfest af ríkisstjórn .....
(Fullt heiti ríkisins)

.....
(Staður) (Dagsetning)

.....
Undirskrift og embættisheiti þess sem gefur út eða staðfestir.

Skýringar:

1. Ef þess er óskað, má ásamt með heiti ríkisins tilgreina hið réttbæra, opinbera yfirvald landsins þar sem vottorðið er gefið út.
2. Ef heildarupphæð tryggingarinnar er fengin frá fleiri stöðum en einum, ætti að tilgreina upphæð frá hverjum stað fyrir sig.
3. Ef trygging er sett í mismunandi formi, ætti að telja upp þau form tryggingar.
4. Færslan undir „gildistími tryggingar" verður að tilgreina daginn sem tryggingin tekur gildi.

Fylgiskjal C.

ÁLYKTUN UM ALÞJÓÐASAMVINNU VARÐANDI ÖNNUR MENGUNAREFNI EN OLÍU

Ríki þau sem fulltrúa áttu á ráðstefnunni,

um leið og þau samþykkja alþjóðasamninginn um íhlutun á úthafinu þegar

RESOLUTION ON INTERNATIONAL CO-OPERATION CONCERNING POLLUTANTS OTHER THAN OIL

The States represented at the Conference,

IN ADOPTING the International Convention Relating to Intervention on the

ANNEX

CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY IN RESPECT OF CIVIL LIABILITY FOR OIL POLLUTION DAMAGE

Issued in accordance with the provisions of Article VII of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969.

Name of ship	Distinctive Number or Letters	Port of Registry	Name and Address of Owner

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article VII of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969.

Type of Security .....

Duration of Security .....

Name and Address of the Insurer(s) and/or Guarantor(s)

Name .....

Address .....

This certificate is valid until .....

Issued or certified by the Government of .....
(Full designation of the State)

At ..... (Place) On ..... (Date)

.....
Signature and Title of issuing or certifying offical.

Explanatory Notes:

1. If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.
2. If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
3. If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
4. The entry "Duration of Security" must stipulate the date on which such security takes effect.

óhöpp verða sem valda, eða geta valdið, olíumengun (hér á eftir kallaður „Samningurinn");

gera sér grein fyrir því að önnur efni en olía geta valdið mengun;

er það ljóst að takmörkun samningsins við olíu er ekki ætlað að skerða neinn rétt strandríkis til að verjast mengun af völdum einhverra annarra efna;

High Seas in Cases of Oil Pollution Casualties (hereinafter referred to as "the Convention");

NOTING that pollution may be caused by agents other than oil;

RECOGNIZING that the limitation of the Convention to oil is not intended to abridge any right of a coastal State to protect itself against pollution by any other agent;

þar til í gildi gengur alþjóðasamningur um mengun af völdum annarra slíkra efna, eða samningurinn yrði einnig látinn taka til slíkrar mengunar;

leggja til að Alþjóðasiglingamálastofnunin auki starfsemi sína, í samvinnu við allar alþjóðlegar stofnanir sem málið varðar, á öllum sviðum er lúta að mengun af völdum annarra efna en olíu;

leggja enn fremur til að samningsríki sem lenda í mengunarhættu af völdum annarra efna en olíu hafi samvinnu sín á milli, eftir því sem hentar, um að beita ákvæðum samningsins að öllu eða nokkru leyti.

PENDING the entry into force of an international Instrument concerning pollution by such other agents or that there should be an extension of the Convention to such pollution;

RECOMMEND that the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization should intensify its work, in collaboration with all interested international organizations, on all aspects of pollution by agents other than oil,

FURTHER RECOMMEND that Contracting States which become involved in a case of pollution danger by agents other than oil co-operate as appropriate in applying wholly or partially the provisions of the Convention.

Fylgiskjal D.

ÁLYKTUN UM STOFNUN ALÞJÓÐASJÓÐS TIL AÐ BÆTA TJÓN AF VÖLDUM OLÍUMENGUNAR

Alþjóðlega lagaráðstefnan um tjón af völdum olíumengunar sjávar, 1969,

veitir því athygli að alþjóðasamningurinn um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, 1969, þótt hann mæli fyrir um meginregluna um ófrávíkjanlega ábyrgð og kveður á um skyldutryggingarkerfi eða aðra fjárhagslega tryggingu vegna skipa er flytja umbúðalausa olíu sem farm, veitir ekki í öllum tilvikum fullar skaðabætur þeim til handa er verða fyrir tjóni af völdum olíumengunar,

viðurkennir það sjónarmið sem fram hefur komið á ráðstefnunni að nauðsynlegt er að til komi einhvers konar frekari skipan mála í þessu efni svo sem alþjóðasjóður til þess að tryggja að þeir sem verða fyrir stórfelldu tjóni af völdum olíumengunar eigi kost fullnægjandi skaðabóta,

tekur tillit til skýrslunnar sem lögð var fram af vinnunefndinni sem stofnuð var af allsherjarnefnd II til að rannsaka vandamál varðandi stofnun alþjóðlegs skaðabótasjóðs,

RESOLUTION ON ESTABLISHMENT OF AN INTERNATIONAL COMPENSATION FUND FOR OIL POLLUTION DAMAGE

The International Legal Conference on Marine Pollution Damage, 1969,

NOTING that the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969, although it lays down the principle of strict liability and provides for a system of compulsory insurance or other financial guarantee for ships carrying oil in bulk as cargo, does not afford full protection for victims in all cases,

RECOGNIZING the view having emerged during the Conference that some form of supplementary scheme in the nature of an international fund is necessary to ensure that adequate compensation will be available for victims of large-scale oil pollution incidents,

TAKING ACCOUNT of the report submitted by the working party set up by the Committee of the Whole II to study the problems relating to the constitution of an international compensation fund,

gerir sér þó grein fyrir því að sá tími sem ráðstefnan hafði til umráða hefur ekki gert það mögulegt fyrir ráðstefnuna að íhuga gaumgæfilega allar hliðar slíkrar skipanar skaðabóta,

fer þess á leit við Alþjóðasiglingamálastofnunina að annast samningu eins fljótt og unnt er, með milligöngu laganefndar sinnar eða annarra viðeigandi lagastofnana, uppkasts að skipan skaðabóta sem byggist á tilvist alþjóðasjóðs,

telur að slíkt fyrirkomulagsáform um skaðabætur ætti að gera og leggja til grundvallar eftirfarandi meginreglur:

1. Tjónþolar ættu að fá fullnægjandi skaðabætur samkvæmt kerfi sem grundvallast á meginreglu um hlutlæga ábyrgð.
2. Sjóðurinn ætti út frá meginreglu séð að leysa skipseiganda undan þeirri fjárhagslegu viðbótarbyrði sem þessi samningur leggur honum á herðar.

mælist til þess við Alþjóðasiglingamálastofnunina að boða, ekki síðar en árið 1971, til alþjóðlegrar lagaráðstefnu til þess að athuga og taka upp slíkt fyrirkomulag um skaðabætur.

REALIZING, however, that the time available for the Conference has not made it possible to give full consideration to all aspects of such a compensation scheme,

REQUESTS the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization to elaborate as soon as possible, through its Legal Committee and other appropriate legal bodies, a draft for a compensation scheme based upon the existence of an international fund,

CONSIDERS that such a compensation scheme should be elaborated taking into account as a foundation the following principles:

1. Victims should be fully and adequately compensated under a system based upon the principle of strict liability.

2. The fund should in principle relieve the shipowner of the additional financial burden imposed by the present Convention.

REQUESTS IMCO to convene, no later than the year 1971, an International Legal Conference for the consideration and adoption of such a compensation scheme.

Fylgiskjal E.

ÁLYKTUN VARÐANDI SKÝRSLU VINNUNEFNDAR Í „SJÓÐS"-MÁLINU

Ráðstefnan,

hefur veitt athygli skýrslu vinnunefndar í „sjóðs"-málinu, og

mælist til þess við Alþjóðasiglingamálastofnunina að athuga þessa skýrslu í sambandi við frekara starf varðandi „sjóðinn".

RESOLUTION ON REPORT OF THE WORKING GROUP ON THE "FUND"

The Conference,

HAVING TAKEN note of the report of the Working Group on the "Fund",

REQUESTS the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization to consider this report in connexion with further work with regard to the "Fund".

Fylgiskjal F.

ALÞJÓÐASAMNINGUR UM STOFNUN ALÞJÓÐASJÓÐS TIL AÐ BÆTA TJÓN AF VÖLDUM OLÍUMENGUNAR

(Í framhaldi af alþjóðasamningnum um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, 1969).

Aðildarríkin að samningi þessum,

sem eru aðilar að alþjóðasamningnum gerðum í Brussel 29. nóvember 1969 um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar,

gera sér grein fyrir mengunarhættunni sem það hefur í för með sér að olía fermd án umbúða er flutt sjóleiðis um allan heim,

eru sannfærð um að þörf er á að tryggja að þeir aðilar sem verða fyrir mengunartjóni vegna leka eða losunar olíu úr skipum eigi kost fullnægjandi skaðabóta,

telja að með alþjóðasamningnum frá 29. nóvember 1969 um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, sem setur ákveðnar reglur um skaðabætur vegna mengunartjóns í samningsríkjum og um kostnað vegna ráðstafana, hvar sem gerðar eru, til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr þess konar tjóni, sé stigið allstórt spor fram á við í þá átt að ná þessu marki,

telja samt að þær reglur, jafnframt því að leggja frekari fjárhagslegar byrðar á skipaeigendur, veiti ekki í öllum tilvikum fullar skaðabætur þeim til handa er verða fyrir tjóni af völdum olíumengunar,

telja enn fremur að útgerðarfyrirtækin ættu ekki að öllu leyti að bera hinar fjárhagslegu afleiðingar af tjóni sem hlýst af völdum olíumengunar, sakir leka eða losunar olíu sem skip ferma og sigla með án umbúða, heldur að þeir sem hlut eiga að olíuförmunum ættu að bera þær að nokkru leyti,

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE ESTABLISHMENT OF AN INTERNATIONAL FUND FOR COMPENSATION FOR OIL POLLUTION DAMAGE

(Supplementary to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969)

The States Parties to the present Convention,

BEING PARTIES to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, adopted at Brussels on 29 November 1969,

CONSCIOUS of the dangers of pollution posed by the world-wide maritime carriage of oil in bulk,

CONVINCED of the need to ensure that adequate compensation is available to persons who suffer damage caused by pollution resulting from the escape or discharge of oil from ships,

CONSIDERING that the International Convention of 29 November 1969, on Civil Liability for Oil Pollution Damage, by providing a régime for compensation for pollution damage in Contracting States and for the costs of measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage, represents a considerable progress towards the achievement of this aim,

CONSIDERING HOWEVER that this régime does not afford full compensation for victims of oil pollution damage in all cases while it imposes an additional financial burden on shipowners,

CONSIDERING FURTHER that the economic consequences of oil pollution damage resulting from the escape or discharge of oil carried in bulk at sea by ships should not exclusively be borne by the shipping industry but should in part be borne by the oil cargo interests,

eru sannfærð um að þess er þörf að byggja upp skaðabóta- og ábyrgðarbótakerfi í framhaldi af alþjóðasamningnum um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar, með það fyrir augum að tryggja að þeir sem verða fyrir tjóni þegar olíumengun á sér stað eigi kost fullra bóta og, um leið, að létta skipaeigendum þær fjárhagslegu viðbótarbyrðar sem áðurnefndur samningur leggur þeim á herðar,

taka tillit til ályktunarinnar um stofnun alþjóðasjóðs til að bæta tjón af völdum olíumengunar sem samþykkt var 29. nóvember 1969 af alþjóðlegu lagaráðstefnunni um tjón af völdum olíumengunar sjávar, og

hafa því komið sér saman um eftirfarandi:

CONVINCED of the need to elaborate a compensation and indemnification system supplementary to the International Convention on Civil Liability for oil Pollution Damage with a view to ensuring that full compensation will be available to victims of oil pollution incidents and that the shipowners are at the same time given relief in respect of the additional financial burdens imposed on them by the said Convention,

TAKING NOTE of the Resolution on the Establishment of an International Compensation Fund for Oil Pollution Damage which was adopted on 29 November 1969 by the International Legal Conference on Marine Pollution Damage,

HAVE AGREED as follows:

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í þessum samningi

1. merkir „ábyrgðarsamningurinn" alþjóðasamninginn um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar sem gerður var í Brussel 29. nóvember 1969.

2. „Skip", „aðili", „eigandi", „olía", „mengunartjón", „ráðstafanir til að koma í veg fyrir tjón", „atburður" og „Stofnunin" hafa sömu merkingu og í 1. gr. ábyrgðarsamningsins, en þó með því fororði að „olía", í sambandi við þessi hugtök, skal einvörðungu taka til þrávirkrar kolvatnsefna-jarðolíu.

3. „Gjaldskyld olía" merkir hráolíu og brennsluolíu samkvæmt skilgreiningu í stafliðum a) og b) hér á eftir:

a) „Hráolía" merkir hvers konar fljótandi blöndu af kolvatnsefnum sem fyrirfinnst í jörðinni frá náttúrunnar hendi, hvort eð hún hefur verið meðhöndluð til þess að gera hana hentuga til flutnings eða ekki. Það nær einnig til hráolíutegunda sem ákveðin eimi hafa verið fjarlægð úr (stundum kallaðar „topped crudes"), eða sem ákveðnum eimum hefur verið bætt í (stundum kallaðar „spiked" eða „reconstituted" hráolíur).

b) „Brennsluolía" merkir þykk eimi eða soraefni úr hráolíu, eða blöndur úr

General Provisions

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Liability Convention" means the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, adopted at Brussels on 29 November 1969.

2. "Ship", "Person", "Owner", "Oil", "Pollution Damage", "Preventive Measures", "Incident" and "Organization", have the same meaning as in Article I of the Liability Convention, provided however that, for the purposes of these terms, "oil" shall be confined to persistent hydrocarbon mineral oils.

3. "Contributing Oil" means crude oil and fuel oil as defined in sub-paragraphs (a) and (b) below:

(a) "Crude Oil" means any liquid hydrocarbon mixture occurring naturally in the earth whether or not treated to render it suitable for transportation. It also includes crude oils from which certain distillate fractions have been removed (sometimes referred to as "topped crudes") or to which certain distillate fractions have been added (sometimes referred to as "spiked" or "reconstituted" crudes).

(b) "Fuel Oil" means heavy distillates or residues from crude oil or blends

slíkum efnum, sem ætlað er til notkunar sem eldsneyti til framleiðslu hita eða orku og um eiginleika svarar til staðalkröfu „American Society for Testing Materials" fyrir brennsluolíu nr. 4 (Auðkenni D 396-69) eða þykkari.

4. Franki" merkir eininguna sem nefnd er í 9. mgr. 5. gr. ábyrgðarsamningsins.

5. „Rúmlestatal skips" hefur sömu merkingu og í 10. mgr. 5. gr. ábyrgðarsamningsins.

6. „Tonn" í sambandi við olíu merkir þúsund kílógrömm.

7. „Ábyrgðarmaður" merkir sérhvern aðila er sér fyrir vátryggingu eða annarri fjárhagslegri tryggingu til að mæta ábyrgð eiganda samkvæmt 1. mgr. 7. gr. ábyrgðarsamningsins.

8. „Birgðastöð" merkir sérhvern stað til geymslu á olíu án umbúða sem getur tekið á móti olíu úr fljótandi flutningatækjum, þar með talinn sérhver búnaður sem staðsettur er undan ströndu og tengdur við þess konar stað.

9. Þegar um það er að ræða að ákvarða dagsetningu atburðar og atburðurinn samanstendur af röð atvika, skal líta svo á að atburðurinn hafi átt sér stað þann dag er fyrsta atvikið kom fyrir.

2. gr.

1. Alþjóðasjóður til þess að bæta mengunartjón, sem kallist „The International Oil Pollution Compensation Fund" og hér á eftir nefnist „sjóðurinn", er hér með stofnaður með eftirfarandi markmið fyrir augum:

a) að veita skaðabætur vegna mengunartjóns að því marki sem trygging sú er ábyrgðarsamningurinn veitir er ófullnægjandi;

b) að létta skipaeigendum þær fjárhagslegu viðbótarbyrðar sem ábyrgðarsamningurinn leggur þeim á herðar, að því tilskildu að það sé bundið skilmálum sem miða að því að tryggja að breytt verði eftir samþykktum um öryggi á sjó og öðrum samþykktum;

c) að framkvæma skyldar fyrirætlanir sem frá greinir í þessum samningi.

2. Í hverju samningsríki skal sjóðurinn viðurkenndur sem persóna að lögum með

of such materials intended for use as a fuel for the production of heat or power of a quality equivalent to the "American Society for Testing and Materials' Specification for Number Four Fuel Oil (Designation D 396-69)", or heavier.

4. "Franc" means the unit referred to in Article V, paragraph 9 of the Liability Convention.

5. "Ship's tonnage" has the same meaning as in Article V, paragraph 10, of the Liability Convention.

6. "Ton", in relation to oil, means a metric ton.

7. "Guarantor" means any person providing insurance or other financial security to cover an owner's liability in pursuance of Article VII, paragraph 1, of the Liability Convention.

8. "Terminal Installation" means any site for the storage of oil in bulk which is capable of receiving oil from waterborne transportation, including any facility situated off-shore and linked to such site.

9. Where an incident consists of a series of occurrences, it shall be treated as having occurred on the date of the first such occurrence.

Article 2

1. An International Fund for compensation for pollution damage, to be named "The International Oil Pollution Compensation Fund" and hereinafter referred to as "The Fund", is hereby established with the following aims:

(a) to provide compensation for pollution damage to the extent that the protection afforded by the Liability Convention is inadequate;

(b) to give relief to shipowners in respect of the additional financial burden imposed on them by the Liability Convention, such relief being subject to conditions designed to ensure compliance with safety at sea and other conventions;

(c) to give effect to the related purposes set out in this Convention.

2. The Fund shall in each Contracting State be recognized as a legal person

hæfi að lögum þess ríkis til að takast á hendur réttindi og skyldur og vera aðili að málaferlum fyrir dómstólum ríkisins. Hvert samningsríki skal viðurkenna forstjóra sjóðsins (hér á eftir nefndur „forstjórinn“) sem löglegan umboðsmann sjóðsins.

3. gr.

Þessi samningur skal taka:

1. að því er varðar skaðabætur samkvæmt 4. gr., eingöngu til mengunartjóns sem hlýst innan landsvæðis samningsríkis að meðtalinni landhelgi þess, og til ráðstafana sem gerðar eru til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr slíku tjóni;

2. að því er varðar ábyrgðarbætur til handa skipaeigendum og ábyrgðarmönnum þeirra samkvæmt 5. gr., eingöngu til mengunartjóns sem hlýst innan landsvæðis að meðtalinni landhelgi ríkis sem er aðili að ábyrgðarsamningnum, af völdum skips sem skráð er í samningsríki eða siglir undir fána þess, og til ráðstafana sem gerðar eru til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr slíku tjóni.

Skaðabætur og ábyrgðarbætur.

4. gr.

1. Til að rækja hlutverk sitt samkvæmt 2. gr., mgr. 1(a), skal sjóðurinn greiða skaðabætur sérhverjum aðila er verður fyrir mengunartjóni, ef slíkur aðili hefur ekki getað fengið fullnægjandi bætur fyrir tjónið eftir ákvæðum ábyrgðarsamningsins,

a) sökum þess að um enga ábyrgð vegna tjónsins er að ræða samkvæmt ábyrgðarsamningnum;

b) sökum þess að eigandinn sem ábyrgð ber vegna tjónsins samkvæmt ábyrgðarsamningnum hefur ekki fjárhagslega getu til þess að standa að fullu við sínar skuldbindingar og sérhver fjárhagsleg trygging sem sett kann að hafa verið samkvæmt 7. gr. þess samnings nær ekki til tjónsins ellegar nægir ekki til þess að mæta að fullu þeim kröfum sem gerðar eru til skaðabóta vegna tjónsins; eigandi er þá talinn ekki hafa fjárhagslega getu til þess

capable under the laws of that State of assuming rights and obligations and of being a party in legal proceedings before the courts of that State. Each Contracting State shall recognize the Director of the Fund (hereinafter referred to as "The Director") as the legal representative of the Fund.

Article 3

This Convention shall apply:

1. With regard to compensation according to Article 4, exclusively to pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a Contracting State, and to preventive measures taken to prevent or minimize such damage;

2. With regard to indemnification of shipowners and their guarantors according to Article 5, exclusively in respect of pollution damage caused on the territory, including the territoral sea, of a State Party to the Liability Convention by a ship registered in or flying the flag of a Contracting State and in respect of preventive measures taken to prevent or minimize such damage.

Compensation and indemnification

Article 4

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 2, paragraph 1(a), the Fund shall pay compensation to any person suffering pollution damage if such person has been unable to obtain full and adequate compensation for the damage under the terms of the Liability Convention,

(a) because no liability for the damage arises under the Liability Convention;

(b) because the owner liable for the damage under the Liability Convention is financially incapable of meeting his obligations in full and any financial security that may be provided under Article VII of that Convention does not cover or is insufficient to satisfy the claims for compensation for the damage; an owner being treated as financially incapable of meeting his obligations and a financial security being treated

að standa við skuldbindingar sínar, og fjárhagsleg trygging ekki talin vera nægjanleg, ef sá aðili sem fyrir tjóninu verður hefur ekki getað fengið full skil á þeirri upphæð skaðabóta sem honum ber samkvæmt ábyrgðarsamningnum, eftir að hafa gert allar ráðstafanir sem með sanngirni má krefjast til að ná rétti sínum eftir leiðum sem honum eru opnar samkvæmt lögum;

as insufficient if the person suffering the damage has been unable to obtain full satisfaction of the amount of compensation due under the Liability Convention after having taken all reasonable steps to pursue the legal remedies available to him;

c) sökum þess að tjónið er meira en ábyrgð eiganda nemur samkvæmt ábyrgðarsamningnum, eins og hún er takmörkuð eftir ákvæðum 1. mgr. 5. gr. þess samnings, eða samkvæmt ákvæðum einhvers annars alþjóðasamnings sem í gildi er, heimilt að undirrita, fullgilda eða gerast aðili að á dagsetningardegi þessa samnings.

(c) because the damage exceeds the owner's liability under the Liability Convention as limited pursuant to Article V, paragraph 1, of that Convention or under the terms of any other international Convention in force or open for signature, ratification or accession at the date of this Convention.

Sanngjarn kostnaður sem eigandi hefur tekið á sig, eða það sem hann af eigin hvötum hefur lagt í sölurnar til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr mengunartjóni og sanngirni mælir með, skal skoðast sem mengunartjón hvað þessari grein viðvíkur.

Expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall be treated as pollution damage for the purposes of this Article.

2. Sjóðurinn skal ekki baka sér neina skuldbindingu samkvæmt undanfarandi málsgrein, ef:

2. The Fund shall incur no obligation under the preceding paragraph if:

a) hann sannar að mengunartjónið var afleiðing af hernaðaraðgerð, ófriði, borgarastyrjöld eða uppreisn, eða hlaust af olíu sem lak eða var losuð úr herskipi eða öðru skipi sem ríki á eða rekur og notað var þá er atburðurinn gerðist eingöngu í þjónustu ríkisvalds, við störf sem ekki flokkast undir verslunarviðskipti;
eða

(a) it proves that the pollution damage resulted from an act of war, hostilities, civil war or insurrection or was caused by oil which has escaped or been discharged from a warship or other ship owned or operated by a State and used, at the time of the incident, only on Government non-commercial service; or

b) sá sem kröfu gerir getur ekki sannað að tjónið hafi verið afleiðing atburðar sem eitt eða fleiri skip áttu hlut að.

(b) the claimant cannot prove that the damage resulted from an incident involving one or more ships.

3. Ef sjóðurinn færir sönnur á að mengunartjónið hafi að öllu eða nokkru leyti verið afleiðing annaðhvort af verknaði eða vanrækslu í þeim tilgangi gert að valda tjóni af hálfu þess aðila sem fyrir tjóninu varð, ellegar af skeytingarleysi þess aðila, má leysa sjóðinn að öllu eða nokkru leyti undan skyldu hans til að greiða slíkum aðila skaðabætur, en þó svo að eigi skal þannig leyst undan skyldu að því er varðar slíkar ráðstafanir sem

3. If the Fund proves that the pollution damage resulted wholly or partially either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the Fund may be exonerated wholly or partially from its obligation to pay compensation to such person provided, however, that there shall be no such exoneration with regard to such preventive measures which are com-

gerðar eru til að koma í veg fyrir tjón og bættar eru samkvæmt 1. mgr. Sjóðurinn skal í öllum tilvikum vera leystur úr ábyrgð að því marki sem skipseigandi kann að hafa verið leystur undan ábyrgð samkvæmt 3. mgr. 3. gr. ábyrgðarsamningsins.

4. a) Með undantekningu að því leyti sem öðruvísi er kveðið á í staflið b) þessarar málsgreinar, skal heildarupphæð þeirra skaðabóta sem sjóðnum ber að greiða samkvæmt þessari grein vegna hvers einstaks atburðar vera takmörkunum bundin, þannig að summa þeirrar upphæðar og skaðabótaupphæðar þeirrar sem raunverulega er greidd skv. ábyrgðarsamningnum vegna mengunartjóns er hlotist hefur innan landsvæðis samningsríkjanna, að meðtöldum sérhverjum þeim upphæðum sem hafa í för með sér bótaskyldu af hálfu sjóðsins gagnvart eigandanum samkvæmt 1. mgr. 5. gr. þessa samnings, skal eigi fara fram úr 450 milljónum franka.

b) Heildarupphæð þeirra skaðabóta sem sjóðnum ber að greiða samkvæmt þessari grein vegna mengunartjóns sem hlýst af náttúruhamförum sem eru þess eðlis að þau heyra til undantekninga, eigi verða umflúin og eigi viðnám veitt, skal ekki fara fram úr 450 milljónum franka.

5. Nú fer upphæð lögmætra krafna á hendur sjóðnum fram úr þeirri heildarupphæð skaðabóta sem greiða ber samkvæmt 4. mgr., og skal þá skipta þeirri upphæð sem til útborgunar er þannig að hlutfallið milli hverrar lögmætrar kröfu og skaðabótaupphæðarinnar sem kröfuhafi raunverulega fær samkvæmt ábyrgðarsamningnum og þessum samningi sé hið sama fyrir alla kröfuhafa.

6. Þingi sjóðsins (hér á eftir nefnt „þingið") er heimilt að ákveða, með tilliti til reynslu sem byggist á atburðum sem gerst hafa og sér í lagi því hve mikið tjón hefur af þeim hlotist, og til breytinga á verðgildi peninga, að upphæðinni, 450 milljónum franka sem um getur í 4. mgr., stafliðum a) og b), skuli breytt, þó að

pensated under paragraph 1. The Fund shall in any event be exonerated to the extent that the shipowner may have been exonerated under Article III, paragraph 3, of the Liability Convention.

4. (a) Except as otherwise provided in sub-paragraph (b) of this paragraph, the aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount and the amount of compensation actually paid under the Liability Convention for pollution damage caused in the territory of the Contracting States, including any sums in respect of which the Fund is under an obligation to indemnify the owner pursuant to Article 5, paragraph 1, of this Convention, shall not exceed 450 million francs.

(b) The aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article for pollution damage resulting from a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character shall not exceed 450 million francs.

5. Where the amount of established claims against the Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 4, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under the Liability Convention and this Convention shall be the same for all claimants.

6. The Assembly of the Fund (hereinafter referred to as "the Assembly") may, having regard to the experience of incidents which have occurred and in particular the amount of damage resulting therefrom and to changes in the monetary values, decide that the amount of 450 million francs referred to in paragraph 4,

því áskildu að þessi upphæð skal í engu tilviki fara fram úr 900 milljónum franka né heldur vera lægri en 450 milljónir franka. Upphæðin breytt skal gilda að því er varðar atburði sem eiga sér stað eftir þann dag sem ákvörðunin um breytinguna er tekin.

7. Sjóðurinn skal, að beiðni samningsríkis, hlutast til um það, eftir því sem nauðsyn ber til, að aðstoða það ríki við að útvega án tafar starfslið það, efni og þjónustu sem nauðsynlegt er til þess að gera ríkinu fært að hefjast handa um aðgerðir til að koma í veg fyrir eða draga úr mengunartjóni er hlýst af atburði sem getur leitt til þess að skaðabótakrafa verði gerð á hendur sjóðnum samkvæmt þessum samningi.

8. Sjóðnum er heimilt, með skilyrðum sem setja skal í reglugerð hans, að veita lánafyrirgreiðslu í því augnamiði að gerðar verði ráðstafanir til að koma í veg fyrir að mengunartjón hljótist af einhverjum sérstökum atburði sem getur leitt til þess að skaðabótakrafa verði gerð á hendur sjóðnum samkvæmt þessum samningi.

5. gr.

1. Í þeim tilgangi að inna af hendi sitt ætlunarverk í samræmi við 2. gr., mgr. 1(b), skal sjóðurinn vera bótaskyldur gagnvart eiganda og ábyrgðarmanni hans fyrir þeim hluta heildarupphæðar ábyrgðar samkvæmt ábyrgðarsamningnum sem:

a) er fram yfir upphæð sem jafngildir 1500 frönkum fyrir hverja rúmlest rúmlestatals skipsins, eða upphæð sem nemur 125 milljónum franka, hvor upphæðin sem lægri er, og

b) er ekki fram yfir upphæð sem jafngildir 2000 frönkum fyrir hverja rúmlest áðurnefnds rúmlestatals, eða upphæð sem nemur 210 milljónum franka, hvor upphæðin sem lægri er,

þó með þeim fyrirvara að sjóðurinn skal ekki baka sér neina skyldu samkvæmt þessari málsgrein í tilviki þar sem mengunartjónið var afleiðing af vísvitandi röngu atferli eigandans sjálfs.

2. Þinginu er heimilt að ákveða að sjóðurinn skuli, með þeim skilyrðum sem setja skal í reglugerð hans, undirgangast skuldbindingar ábyrgðarmanns vegna skipa sem um getur í 2. mgr. 3. gr., hvað

sub-paragraphs (a) and (b), shall be changed; provided, however, that this amount shall in no case exceed 900 million francs or be lower than 450 million francs. The changed amount shall apply to incidents which occur after the date of the decision effecting the change.

7. The Fund shall, at the request of a Contracting State, use its good offices as necessary to assist that State to secure promptly such personnel, material and services as are necessary to enable the State to take measures to prevent or mitigate pollution damage arising from an incident in respect of which the Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

8. The Fund may on conditions to be laid down in the Internal Regulations provide credit facilities with a view to the taking of preventive measures against pollution damage arising from a particular incident in respect of which the Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

Article 5

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 2, paragraph 1(b), the Fund shall indemnify the owner and his guarantor for that portion of the aggregate amount of liability under the Liability Convention which:

(a) is in excess of an amount equivalent to 1,500 francs for each ton of the ship's tonnage or of an amount of 125 million francs, whichever is the less, and

(b) is not in excess of an amount equivalent to 2,000 francs for each ton of the said tonnage or an amount of 210 million francs, whichever is the less,

provided, however, that the Fund shall incur no obligation under this paragraph where the pollution damage resulted from the wilful misconduct of the owner himself.

2. The Assembly may decide that the Fund shall, on conditions to be laid down in the Internal Regulations, assume the obligations of a guarantor in respect of ships referred to in Article 3, paragraph

snertir hluta þann af ábyrgð sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Þó skal sjóðurinn ekki taka á sig slíkar skuldbindingar nema því aðeins að eigandinn beiðist þess og að hann haldi í gildi fullnægjandi vátryggingu, eða annarri fjárhagslegri tryggingu á móti ábyrgð eiganda samkvæmt ábyrgðarsamningnum, allt að upphæð sem jafngildir 1500 frönkum fyrir hverja rúmlest rúmlestatals skipsins, eða upphæð sem nemur 125 milljónum franka, hvor upphæðin sem lægri er. Ef sjóðurinn tekur á sig slíkar skuldbindingar, skal í hverju samningsríki litið svo á að eigandi hafi uppfyllt ákvæði 7. gr. ábyrgðarsamningsins hvað snertir þann hluta af ábyrgð hans sem um getur hér að ofan.

3. Sjóðinn má leysa að öllu eða nokkru leyti undan skyldum sínum samkvæmt 1. mgr. gagnvart eiganda og ábyrgðarmanni hans, ef sjóðurinn sannar að það hafi beinlínis verið eiganda að kenna, eða gerst með hans vitorði að:

a) skipið sem olían fór úr sem mengunartjóninu olli hlýtti ekki þeim fyrirmælum sem sett eru í:

   i) Alþjóðasamþykktinni um varnir gegn óhreinkun sjávar af völdum olíu, 1954, með breytingum gerðum árið 1962; eða

   ii) Alþjóðasamþykktinni um öryggi mannslífa á hafinu, 1960; eða

   iii) Alþjóðasamþykktinni um hleðslumerki, 1966; eða

   iv) Alþjóðareglunum til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1960; eða

   v) sérhverjum breytingum á ofangreindum samningum sem hafa verið úrskurðaðar vera í eðli sínu mikilvægar í samræmi við 16. gr. (5) samþykktarinnar sem tilgreind er í (i), 9. gr. (e) samþykktarinnar sem tilgreind er í (ii), eða 29. gr. (3) (d), eða (4) (d) samþykktarinnar sem tilgreind er í (iii), þó að því áskildu að slíkar breytingar hafi verið í gildi a. m. k. tólf mánuði þann dag er atburðurinn á sér stað;

og

b) atburðurinn eða tjónið hafi hlotist að

2, with regard to the portion of liability referred to in paragraph 1 of this Article. However, the Fund shall assume such obligations only if the owner so requests and if he maintains adequate insurance or other financial security covering the owner's liability under the Liability Convention up to an amount equivalent to 1,500 francs for each ton of the ship's tonnage or an amount of 125 million francs, whichever is the less. If the Fund assumes such obligations, the owner shall in each Contracting State be considered to have complied with Article VII of the Liability Convention in respect of the portion of his liability mentioned above.

3. The Fund may be exonerated wholly or partially from its obligations under paragraph 1 towards the owner and his guarantor if the Fund proves that as a result of the actual fault or privity of the owner:

(a) the ship from which the oil causing the pollution damage escaped did not comply with the requirements laid down in:

   (i) the International Convention for the Prevention of Pollution of the Sea by Oil, 1954, as amended in 1962; or

   (ii) the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1960; or

   (iii) the International Convention on Load Lines, 1966; or

   (iv) the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1960; or

   (v) any amendments to the above mentioned Conventions which have been determined as being of an important nature in accordance with Article XVI(5) of the Convention mentioned under (i), Article IX(e) of the Convention mentioned under (ii) or Article 29(3)(d) or (4)(d) of the Convention mentioned under (iii), provided, however, that such amendments had been in force for at least twelve months at the time of the incident;

and

(b) the incident or damage was caused

öllu eða nokkru leyti sökum þess að ekki var farið eftir slíkum fyrirmælum.

Ákvæði þessarar málsgreinar skulu gilda án tillits til þess hvort samningsríkið þar sem skipið var skráð, eða fáninn tilheyrir sem það sigldi undir, er aðili að viðkomandi samningi.

4. Nú gengur í gildi nýr samningur sem ætlað er að koma í stað einhvers samninganna sem tilgreindir eru í 3. mgr., og er þá þinginu, eigi skemur en sex mánuði fyrir fram, heimilt að ákveða dag er hinn nýi samningur komi í stað slíks samnings eða hluta hans, hvað snertir 3. mgr. Þó er sérhverju ríki sem er aðili að þessum samningi, heimilt að lýsa því yfir, fyrir þann dag, við forstjóra sjóðsins að það samþykki ekki slík skipti; í því tilviki skal ákvörðun þingsins engin áhrif hafa að því er varðar skip sem skráð er í því ríki eða sem siglir undir fána þess þá er atburðurinn á sér stað. Slíka yfirlýsingu má afturkalla hvenær sem er síðar og hún skal í öllum tilvikum falla úr gildi þegar hlutaðeigandi ríki gerist aðili að slíkum nýjum samningi.

5. Skip sem hlítir ákvæðum sem felast í breytingu á samþykkt tilgreindri í 3. mgr., eða ákvæðum í nýjum samningi, og breytingunni eða samningnum er ætlað að koma í stað slíkrar samþykktar að öllu eða nokkru leyti, skal teljast hlíta ákvæðunum í fyrrnefndri samþykkt að því er tekur til 3. mgr.

6. Nú tekur sjóðurinn að sér hlutverk ábyrgðarmanns, í samræmi við ákvæði 2. mgr., og hefur greitt skaðabætur fyrir mengunartjón samkvæmt ábyrgðarsamningnum, og skal hann þá eiga rétt til innheimtu úr hendi eiganda, ef, og að því marki sem sjóðurinn hefði, samkvæmt 3. mgr., verið leystur undan skuldbindingum sínum samkvæmt 1. mgr. um að greiða eigandanum ábyrgðarbætur.

7. Sanngjarn kostnaður sem eigandi hefur tekið á sig, og það sem hann af eigin hvötum hefur lagt í sölurnar til þess að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr mengunartjóni og sanngirni mælir með, skal teljast vera innifalið í ábyrgð eiganda að því er tekur til ákvæða þessarar greinar.

wholly or partially by such non-compliance.

The provisions of this paragraph shall apply irrespective of whether the Contracting State in which the ship was registered or whose flag it was flying is a Party to the relevant Instrument.

4. Upon the entry into force of a new Convention designed to replace, in whole or in part, any of the Instruments specified in paragraph 3, the Assembly may decide at least six months in advance a date on which the new Convention will replace such Instrument or part thereof for the purpose of paragraph 3. However, any State Party to this Convention may declare to the Director before that date that it does not accept such replacement; in which case the decision of the Assembly shall have no effect in respect of a ship registered in, or flying the flag of, that State at the time of the incident. Such a declaration may be withdrawn at any later date and shall in any event cease to have effect when the State in question becomes a Party to such new Convention.

5. A ship complying with the requirements in an amendment to an Instrument specified in paragraph 3 or with requirements in a new Convention, where the amendment or Convention is designed to replace in whole or in part such Instrument, shall be considered as complying with the requirements in the said Instrument for the purposes of paragraph 3.

6. Where the Fund, acting as a guarantor by virtue of paragraph 2, has paid compensation for pollution damage in accordance with the Liability Convention, it shall have a right of recovery from the owner if and to the extent that the Fund would have been exonerated pursuant to paragraph 3 from its obligations under paragraph 1 to indemnify the owner.

7. Expenses reasonably incurred and sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall be treated as included in the owner's liability for the purposes of this Article.

6. gr.

1. Réttur til skaðabóta samkvæmt 4. gr., eða ábyrgðarbóta samkvæmt 5. gr., skal falla niður, nema mál sé höfðað samkvæmt þeim greinum, eða tilkynning hafi verið gefin samkvæmt 6. mgr. 7. gr. innan þriggja ára frá þeim degi er tjónið bar að höndum. Þó skal í engu tilviki höfða mál að liðnum sex árum frá þeim degi er atburðurinn gerðist sem tjóninu olli.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., skal réttur eiganda eða ábyrgðarmanns hans til að krefjast ábyrgðarbóta úr sjóðnum samkvæmt 1. mgr. 5. gr. í engu tilviki niður falla fyrr en sex mánaða tímabil er liðið frá þeim degi að telja er eigandinn, eða ábyrgðarmaður hans, fékk vitneskju um málshöfðun gegn sér samkvæmt ábyrgðarsamningnum.

7. gr.

1. Með fyrirvara að því er varðar þau ákvæði þessarar greinar sem á eftir fara, skal sérhver málsókn gegn sjóðnum til heimtingar skaðabóta samkvæmt 4. gr., eða ábyrgðarbóta samkvæmt 5. gr. þessa samnings höfðuð einungis fyrir dómstól sem bær er samkvæmt 9. gr. ábyrgðarsamningsins hvað varðar málaferli gegn eiganda sem er, ellegar sem hefði verið, ef ekki væri vegna ákvæða 2. mgr. 3. gr. þess samnings, ábyrgur fyrir mengunartjóni sem sá atburður olli sem um er að ræða.

2. Hvert samningsríki skal sjá um að dómstólar þess hafi nauðsynlega lögsögu til að fjalla um slíkar málshöfðanir á hendur sjóðnum sem um ræðir í 1. mgr.

3. Nú hefur skaðabótamál vegna mengunartjóns verið höfðað fyrir dómstól sem bær er samkvæmt 9. gr. ábyrgðarsamningsins gegn eiganda skips eða ábyrgðarmanni hans, og skal þá slíkur dómstóll og enginn annar vera bær um lögsögu í sérhverju máli á hendur sjóðnum til heimtu skaðabóta eða ábyrgðarbóta samkvæmt ákvæðum 4. gr. eða 5. gr. þessa samnings, viðvíkjandi sama tjóni. Þó skal, þegar skaðabótamál vegna mengunartjóns samkvæmt ábyrgðarsamningnum hefur verið höfðað fyrir dómstól í ríki sem er aðili að ábyrgðarsamningnum en

Article 6

1. Rights to compensation under Article 4 or indemnification under Article 5 shall be extinguished unless an action is brought thereunder or a notification has been made pursuant to Article 7, paragraph 6, within three years from the date when the damage occurred. However, in no case shall an action be brought after six years from the date of the incident which caused the damage.

2. Notwithstanding paragraph 1, the right of the owner or his guarantor to seek indemnification from the Fund pursuant to Article 5, paragraph 1, shall in no case be extinguished before the expiry of a period of six months as from the date on which the owner or his guarantor acquired knowledge of the bringing of an action against him under the Liability Convention.

Article 7

1. Subject to the subsequent provisions of this Article, any action against the Fund for compensation under Article 4 or indemnification under Article 5 of this Convention shall be brought only before a court competent under Article IX of the Liability Convention in respect of actions against the owner who is or who would, but for the provisions of Article III, paragraph 2, of that Convention, have been liable for pollution damage caused by the relevant incident.

2. Each Contracting State shall ensure that its courts possess the necessary jurisdiction to entertain such actions against the Fund as are referred to in paragraph 1.

3. Where an action for compensation for pollution damage has been brought before a court competent under Article IX of the Liability Convention against the owner of a ship or his guarantor, such court shall have exclusive jurisdictional competence over any action against the Fund for compensation or indemnification under the provisions of Article 4 or 5 of this Convention in respect of the same damage. However, where an action for compensation for pollution damage under the Liability Convention has been brought before a court in a State Party to

ekki að þessum samningi, sérhver málsókn gegn sjóðnum samkvæmt 4. gr. eða 5. gr., 1. mgr., þessa samnings, eftir vali þess er kröfu gerir, hafin annaðhvort fyrir dómstól þess ríkis þar sem sjóðurinn hefur sínar aðalstöðvar eða fyrir sérhverjum þeim öðrum dómstól aðildarríkis að þessum samningi sem bær er samkvæmt 9. gr. ábyrgðarsamningsins.

4. Hvert samningsríki skal sjá til þess að sjóðurinn hafi rétt til að gerast aðili að sérhverjum málaferlum sem til er stofnað í samræmi við 9. gr. ábyrgðarsamningsins fyrir bærum dómstól þess ríkis gegn eiganda skips eða ábyrgðarmanni hans.

5. Nema að því leyti sem öðruvísi er fyrir mælt í 6. mgr., skal sjóðurinn ekki vera bundinn af neinni dómsniðurstöðu eða úrskurði í málaferlum sem hann hefur ekki átt aðild að, eða af neinu samkomulagi sem hann er ekki aðili að.

6. Nú hefur skaðabótamál vegna mengunartjóns verið höfðað samkvæmt ábyrgðarsamningnum gegn eiganda eða ábyrgðarmanni hans, fyrir bærum dómstól í samningsríki, og skal þá, að áskildum ákvæðum 4. mgr., sérhver aðili að málaferlunum eiga rétt á því samkvæmt landslögum þess ríkis að tilkynna sjóðnum um málaferlin. Nú hefur verið þannig tilkynnt í samræmi við þau formsatriði sem kveðið er á um í lögum þess dómstóls sem málið hefur fengið til meðferðar, og með slíkum fyrirvara og með þeim hætti að sjóðurinn hafi í raun og veru haft aðstöðu til að gerast aðili að málaferlunum þannig að að gagni mætti koma, og skal þá sérhver dómur sem upp er kveðinn af dómstólnum í slíkum málaferlum, eftir að hann er orðinn endanlegur og hægt að fullnægja honum í því ríki þar sem dómurinn var upp kveðinn, verða bindandi fyrir sjóðinn í þeim skilningi að forsendur og niðurstöður þess dóms er sjóðnum óheimilt að vefengja, enda þótt sjóðurinn hafi ekki beinlínis skorist í málaferlin.

8. gr.

Með fyrirvara um sérhverja ákvörðun varðandi skiptingu þá sem um ræðir í 5. mgr. 4. gr., skal hver dómur sem kveðinn

the Liability Convention but not to this Convention, any action against the Fund under Article 4 or under Article 5, paragraph 1, of this Convention shall at the option of the claimant be brought either before a court of the State where the Fund has its headquarters or before any court of a State Party to this Convention competent under Article IX of the Liability Convention.

4. Each Contracting State shall ensure that the Fund shall have the right to intervene as a party to any legal proceedings instituted in accordance with Article IX of the Liability Convention before a competent court of that State against the owner of a ship or his guarantor.

5. Except as otherwise provided in paragraph 6, the Fund shall not be bound by any judgment or decision in proceedings to which it has not been a party or by any settlement to which it is not a party.

6. Without prejudice to the provisions of paragraph 4, where an action under the Liability Convention for compensation for pollution damage has been brought against an owner or his guarantor before a competent court in a Contracting State, each party to the proceedings shall be entitled under the national law of that State to notify the Fund of the proceedings. Where such notification has been made in accordance with the formalities required by the law of the court seized and in such time and in such a manner that the Fund has in fact been in a position effectively to intervene as a party to the proceedings, any judgment rendered by the court in such proceedings shall, after it has become final and enforceable in the State where the judgment was given, become binding upon the Fund in the sense that the facts and findings in that judgment may not be disputed by the Fund even if the Fund has not actually intervened in the proceedings.

Article 8

Subject to any decision concerning the distribution referred to in Article 4, paragraph 5, any judgment given against the

er upp gegn sjóðnum af dómstól sem hefur lögsögurétt samkvæmt 1. og 3. mgr. 7. gr., þegar svo er komið að honum megi fullnægja í því ríki þar sem hann var upp kveðinn og hann er í því ríki ekki lengur háður venjulegum endurskoðunar- eða áfrýjunarreglum, vera viðurkenndur og mega fullnægja honum í sérhverju samningsríki með sömu skilyrðum og þeim sem sett eru í 10. gr. ábyrgðarsamningsins.

9. gr.

1. Að áskildum ákvæðum 5. gr., skal sjóðurinn, að því er varðar sérhverja upphæð skaðabóta vegna mengunartjóns sem sjóðurinn hefur greitt samkvæmt 1. mgr. 4. gr. þessa samnings, ganga inn í þau réttindi sem sá aðili sem þannig hefur hlotið skaðabætur kann að hafa samkvæmt ábyrgðarsamningnum gegn eiganda eða ábyrgðarmanni hans.

2. Ekkert í þessum samningi skal skerða neinn rétt sjóðsins til að ganga að, eða ganga inn í réttindi gegn, öðrum aðilum en þeim sem um ræðir í undanfarandi málsgrein. Réttur sjóðsins til þess að ganga inn í réttindi gegn slíkum aðila skal ekki í neinu tilviki vera lakari en réttur vátryggjanda þess aðila sem skaðabætur eða ábyrgðarbætur hafa verið greiddar.

3. Að áskildum sérhverjum þeim rétti öðrum til inngöngu í réttindi eða aðgangs gagnvart sjóðnum sem um kann að vera að ræða skal samningsríki, eða stofnun í umboði þess, sem hefur greitt skaðabætur vegna mengunartjóns samkvæmt ákvæðum landslaga, ganga inn í þau réttindi sem sá aðili sem þannig hefur hlotið skaðabætur mundi hafa haft samkvæmt þessum samningi.

Framlög.

10. gr.

1. Framlög til sjóðsins skal inna af hendi, að því er varðar sérhvert samningsríki, af hverjum þeim aðila sem á almanaksárinu sem um ræðir í 11. gr., 1. mgr., varðandi byrjunarframlög, og í 12. gr., mgr. 2(a) eða (b), varðandi ársframlög, hefur samtals tekið á móti magni sem nemur meiru en 150.000 tonnum:

a) í höfnum eða í birgðastöðvar á landsvæði þess ríkis af gjaldskyldri

Fund by a court having jurisdiction in accordance with Article 7, paragraphs 1 and 3, shall, when it has become enforceable in the State of origin and is in that State no longer subject to ordinary forms of review, be recognized and enforceable in each Contracting State on the same conditions as are prescribed in Article X of the Liability Convention.

Article 9

1. Subject to the provisions of Article 5, the Fund shall, in respect of any amount of compensation for pollution damage paid by the Fund in accordance with Article 4, paragraph 1, of this Convention, acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy under the Liability Convention against the owner or his guarantor.

2. Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse or subrogation of the Fund against persons other than those referred to in the preceding paragraph. In any event the right of the Fund to subrogation against such person shall not be less favourable than that of an insurer of the person to whom compensation or indemnification has been paid.

3. Without prejudice to any other rights of subrogation or recourse against the Fund which may exist, a Contracting State or agency thereof which has paid compensation for pollution damage in accordance with provisions of national law shall acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

Contributions

Article 10

1. Contributions to the Fund shall be made in respect of each Contracting State by any person who, in the calendar year referred to in Article 11, paragraph 1, as regards initial contributions and in Article 12, paragraphs 2 (a) or (b), as regards annual contributions, has received in total quantities exceeding 150,000 tons:

(a) in the ports or terminal installations in the territory of that State contribu-

olíu sem flutt hefur verið sjóleiðis til slíkra hafna eða birgðastöðva; og

b) í hvers konar birgðastöðvar sem staðsettar eru á landsvæði þess samningsríkis af gjaldskyldri olíu sem flutt hefur verið sjóleiðis og losuð í höfn eða birgðastöð ríkis sem ekki er samningsríki, að því tilskildu að gjaldskyld olía skal aðeins reiknast samkvæmt þessum staflið við fyrstu móttöku í samningsríki eftir losun hennar í ríkinu sem ekki er samningsríki.

2. a) Nú er, að því er tekur til 1. mgr., það magn gjaldskyldrar olíu sem móttekið hefur verið innan landsvæðis samningsríkis af einhverjum aðila á almanaksári meira en 150.000 tonn þegar það er tekið með magni gjaldskyldrar olíu sem móttekin hefur verið í hinu sama samningsríki á því ári af sérhverjum með-aðila eða -aðilum, og skal þá slíkur aðili greiða framlög á grundvelli hins raunverulega magns sem móttekið hefur verið af honum, enda þótt það magn færi ekki yfir 150.000 tonn.

b) „Með-aðili" merkir sérhvert dótturfyrirtæki ellegar einingu undir sameiginlegri yfirstjórn. Hvort aðili fellur undir þessa skilgreiningu skal ráðast af landslögum hlutaðeigandi ríkis.

ting oil carried by sea to such ports or terminal installations; and

(b) in any installations situated in the territory of that Contracting State contributing oil which has been carried by sea and discharged in a port or terminal installation of a non-Contracting State, provided that contributing oil shall only be taken into account by virtue of this sub-paragraph on first receipt in a Contracting State after its discharge in that non-Contracting State.

2. (a) For the purposes of paragraph 1, where the quantity of contributing oil received in the territory of a Contracting State by any person in a calendar year when aggregated with the quantity of contributing oil received in the same Contracting State in that year by any associated person or persons exceeds 150,000 tons, such person shall pay contributions in respect of the actual quantity received by him notwithstanding that that quantity did not exceed 150,000 tons.

(b) "Associated person" means any subsidiary or commonly controlled entity. The question whether a person comes within this definition shall be determined by the national law of the State concerned.

11. gr.

1. Að því er hvert samningsríki varðar, skulu greidd byrjunarframlög að upphæð sem fyrir hvern aðila sem um ræðir í 10. gr. skal reiknast á grundvelli ákveðinnar upphæðar fyrir hvert tonn gjaldskyldrar olíu sem hann tók á móti á næsta almanaksári á undan árinu sem þessi samþykkt gekk í gildi fyrir það ríki sem um ræðir.

2. Upphæðin sem um ræðir í 1. mgr. skal ákveðin af þinginu innan tveggja mánaða frá gildistöku þessa samnings. Þegar þingið leysir þetta starf af hendi, skal það, að svo miklu leyti sem unnt er, ákveða upphæðina þannig að heildaruppæð byrjunarframlaga yrði jafngildi 75

Article 11

1. In respect of each Contracting State initial contributions shall be made of an amount which shall for each person referred to in Article 10 be calculated on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by him during the calendar year preceding that in which this Convention entered into force for that State.

2. The sum referred to in paragraph 1 shall be determined by the Assembly within two months after the entry into force of this Convention. In performing this function the Assembly shall, to the extent possible, fix the sum in such a way that the total amount of initial contribu-

milljóna franka ef framlög væru greidd af 90 hundraðshlutum þess magns gjaldskyldrar olíu sem flutt er sjóleiðis í heiminum.

3. Byrjunarframlög vegna hvers samningsríkis skulu greiðast innan þriggja mánaða frá þeim degi er samningurinn gekk í gildi fyrir hlutaðeigandi ríki.

tions would, if contributions were to be made in respect of 90 per cent of the quantities of contributing oil carried by sea in the world, equal 75 million francs.

3. The initial contributions shall in respect of each Contracting State be paid within three months following the date at which the Convention entered into force for that State.

12. gr.

1. Með það fyrir augum að ákvarða, fyrir hvern aðila sem um ræðir í 10. gr., upphæð gjaldkræfra ársframlaga, ef einhver eru, og með tilliti til þeirrar nauðsynjar að hafa að staðaldri nægilegt fé handbært, skal þingið gera áætlun fyrir hvert almanaksár í formi fjárhagsáætlunar yfir:

i) Útgjöld
   a) kostnaður og útgjaldaliðir í sambandi við starfrækslu sjóðsins á því ári sem um er að ræða og allur halli á starfsemi áranna á undan;
   b) greiðslur sem sjóðnum ber að inna af hendi á því ári sem um er að ræða til fullnægingar þeim kröfum gegn sjóðnum sem gjaldkræfar eru samkvæmt 4. eða 5. gr., að meðtöldum afborgunum af lánum sem sjóðurinn hefur áður tekið til að fullnægja slíkum kröfum, að svo miklu leyti sem heildarupphæð slíkra krafna vegna hvers einstaks atburðar fer ekki fram úr 15 milljónum franka;
   c) greiðslur sem sjóðnum ber að inna af hendi á því ári sem um er að ræða til fullnægingar þeim kröfum gegn sjóðnum sem gjaldkræfar eru samkvæmt 4. eða 5. gr., að meðtöldum afborgunum af lánum sem sjóðurinn hefur áður tekið til fullnægingar slíkum kröfum, að svo miklu leyti sem heildarupphæð slíkra krafna vegna hvers einstaks atburðar fer fram úr 15 milljónum franka;

ii) Tekjur
   a) fé afgangs frá starfsemi áranna á undan, ásamt öllum vöxtum;

Article 12

1. With a view to assessing for each person referred to in Article 10 the amount of annual contributions due, if any, and taking account of the necessity to maintain sufficient liquid funds, the Assembly shall for each calendar year make an estimate in the form of a budget of:

(i) Expenditure
   (a) costs and expenses of the administration of the Fund in the relevant year and any deficit from operations in preceding years;
   (b) payments to be made by the Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Fund due under Article 4 or 5, including repayment on loans previously taken by the Fund for the satisfaction of such claims, to the extent that the aggregate amount of such claims in respect of any one incident does not exceed 15 million francs;
   (c) payments to be made by the Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Fund due under Article 4 or 5, including repayments on loans previously taken by the Fund for the satisfaction of such claims, to the extent that the aggregate amount of such claims in respect of any one incident is in excess of 15 million francs;

(ii) Income
   (a) surplus funds from operations in preceding years, including any interest;

b) byrjunarframlög sem greiðast eiga á árinu;
c) ársframlög, ef nauðsyn krefur til þess að ná jafnvægi í fjárhagsáætlunina;
d) allar aðrar tekjur.

2. Upphæð ársframlags hvers aðila sem um ræðir í 10. gr. skal ákveðin af þinginu og skal reiknast að því er hvert samningsríki varðar:

a) að svo miklu leyti sem framlagið er til að inna af hendi greiðslur sem um ræðir í mgr. 1(i) (a) og (b) á grundvelli ákveðinnar upphæðar fyrir hvert tonn gjaldskyldrar olíu sem tekið hefur verið á móti í viðkomandi ríki af slíkum aðilum á almanaksárinu næst á undan; og
b) að svo miklu leyti sem framlagið er til að inna af hendi greiðslur sem um ræðir í mgr. 1(i) (c) þessarar greinar, á grundvelli ákveðinnar upphæðar fyrir hvert tonn gjaldskyldrar olíu sem tekið hefur verið á móti af slíkum aðila á almanaksárinu næst á undan árinu sem atburðinn sem um er að ræða bar að höndum, svo framarlega sem það ríki var aðili að samningi þessum þann dag er atburðurinn átti sér stað.

3. Upphæðirnar sem um ræðir í 2. mgr. hér að ofan skulu fengnar með því að deila viðeigandi heildarupphæð þeirra framlaga sem þörf er á með heildartölu gjaldskyldrar olíu sem tekið hefur verið á móti í öllum samningsríkjum á því ári sem um er að ræða.

4. Þingið skal ákveða þann hluta ársframlaga sem greiðast skal í peningum þegar í stað og taka ákvörðun um greiðsludag. Eftirstöðvar hvers ársframlags skulu greiðast þegar forstjórinn tilkynnir.

5. Forstjóranum er heimilt, í þeim tilvikum og í samræmi við þau skilyrði sem ákveða skal í reglugerð sjóðsins, að skylda framlagsgreiðanda til að setja fjárhagslega tryggingu fyrir þeim upphæðum sem gjaldkræfar eru frá honum.

6. Sérhver krafa um greiðslur sem inna ber af hendi samkvæmt 4. mgr. skal innheimt hlutfallslega frá öllum hinum einstöku framlagsgreiðendum.

(b) initial contributions to be paid in the course of the year;
(c) annual contributions, if required to balance the budget;

(d) any other income.

2. For each person referred to in Article 10 the amount of his annual contribution shall be determined by the Assembly and shall be calculated in respect of each Contracting State:

(a) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1 (i)(a) and (b) on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received in the relevant State by such persons during the preceding calendar year; and

(b) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1(i)(c) of this Article on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by such person during the calendar year preceding that in which the incident in question occurred, provided that State was a Party to this Convention at the date of the incident.

3. The sums referred to in paragraph 2 above shall be arrived at by dividing the relevant total amount of contributions required by the total amount of contributing oil received in all Contracting States in the relevant year.

4. The Assembly shall decide the portion of the annual contribution which shall be immediately paid in cash and decide on the date of payment. The remaining part of each annual contribution shall be paid upon notification by the Director.

5. The Director may, in cases and in accordance with conditions to be laid down in the Internal Regulations of the Fund, require a contributor to provide financial security for the sums due from him.

6. Any demand for payments made under paragraph 4 shall be called rateably from all individual contributors.

13. gr.

1. Af hverri framlagsupphæð sem gjaldkræf er samkvæmt 12. gr. og sem dráttur er orðinn á skal greiða vexti og ber þinginu að ákveða prósentutölu þá sem gilda skal fyrir hvert almanaksár, að því áskildu að heimilt er að ákveða mismunandi prósentutölur við mismunandi kringumstæður.

2. Hvert samningsríki skal sjá um að staðið verði við sérhverja skuldbindingu sem byggist á þessum samningi til að greiða framlag til sjóðsins vegna olíu sem tekið hefur verið á móti innan landsvæðis þess ríkis og skal gera allar viðeigandi ráðstafanir samkvæmt sínum lögum, þar á meðal að beita þeim viðurlögum sem það kann að telja nauðsynleg með tilliti til þess að röggsamlega verði staðið við sérhverja slíka skuldbindingu, enda skulu slíkar ráðstafanir beinast eingöngu gegn þeim aðilum sem sú skylda hvílir á að greiða framlög til sjóðsins.

3. Nú stendur aðili sem skylt er, samkvæmt ákvæðum 10. og 11. gr., að greiða framlög til sjóðsins ekki við sínar skuldbindingar að því er varðar eitthvert slíkt framlag, eða einhvern hluta af því, og greiðslan dregst lengri tíma en þrjá mánuði, og skal þá forstjórinn gera allar viðeigandi ráðstafanir gagnvart slíkum aðila vegna sjóðsins til að innheimta hina gjaldkræfu upphæð. Þó er þinginu heimilt, þegar sá sem er í vanskilum með framlag sitt er bersýnilega gjaldþrota, eða kringumstæður að öðru leyti gefa tilefni til þess, að ákveða, þegar forstjórinn mælir með, að mál skuli ekki eða ekki frekar sótt á hendur framlagsgreiðanda.

Article 13

1. The amount of any contribution due under Article 12 and which is in arrear shall bear interest at a rate which shall be determined by the Assembly for each calendar year provided that different rates may be fixed for different circumstances.

2. Each Contracting State shall ensure that any obligation to contribute to the Fund arising under this Convention in respect of oil received within the territory of that State is fulfilled and shall take any appropriate measures under its law, including the imposing of such sanctions as it may deem necessary, with a view to the effective execution of any such obligation; provided, however, that such measures shall only be directed against those persons who are under an obligation to contribute to the Fund.

3. Where a person who is liable in accordance with the provisions of Articles 10 and 11 to make contributions to the Fund does not fulfil his obligations in respect of any such contribution or any part thereof and is in arrear for a period exceeding three months, the Director shall take all appropriate action against such person on behalf of the Fund with a view to the recovery of the amount due. However, where the defaulting contributor is manifestly insolvent or the circumstances otherwise so warrant, the Assembly may, upon recommendation of the Director, decide that no action shall be taken or continued against the contributor.

14. gr.

1. Þá er það afhendir staðfestingar- ellegar aðildarskjal sitt, eða hvenær sem er eftir þann tíma, er hverju samningsríki heimilt að lýsa því yfir að það taki sjálft á sig skuldbindingar sem samkvæmt þessum samningi hvíla á einhverjum aðila sem skylt er að greiða framlag til sjóðsins samkvæmt 1. mgr. 10. gr. vegna olíu móttekinnar innan landsvæðis þess ríkis. Slíka yfirlýsingu skal gefa skriflega og í henni skal tilgreint hvaða skuldbindingar séu yfirteknar.

2. Þegar yfirlýsing er gefin samkvæmt

Article 14

1. Each Contracting State may at the time when it deposits its instrument of ratification or accession or at any time thereafter declare that it assumes itself obligations that are incumbent under this Convention on any person who is liable to contribute to the Fund in accordance with Article 10, paragraph 1, in respect of oil received within the territory of that State. Such declaration shall be made in writing and shall specify which obligations are assumed.

2. Where a declaration under paragraph

1. mgr. fyrir gildistöku þessa samnings samkvæmt 40. gr., skal hún send aðalritara Stofnunarinnar til varðveislu og honum ber að tilkynna forstjóranum um yfirlýsinguna eftir gildistöku samningsins.

3. Yfirlýsingu samkvæmt 1. mgr., sem gefin er eftir gildistöku þessa samnings, skal senda forstjóranum til varðveislu.

4. Yfirlýsingu sem gefin hefur verið samkvæmt þessari grein má afturkalla af hlutaðeigandi ríki með skriflegri tilkynningu þar um til forstjórans. Slík tilkynning skal taka gildi þrem mánuðum eftir að hún berst forstjóranum í hendur.
5. Sérhvert ríki sem skuldbundið er með yfirlýsingu samkvæmt þessari grein skal, í öllum málaferlum gegn því fyrir bærum dómstól vegna skuldbindingar sem tilgreind er í yfirlýsingunni, afsala sér hvers konar friðhelgi sem það annars gæti gert tilkall til.

15. gr.

1. Sérhvert samningsríki skal sjá um að hvern aðila sem tekur á móti gjaldskyldri olíu inn á landsvæði þess í slíku magni að honum sé skylt að greiða framlög í sjóðinn sé að finna á lista sem forstjóra sjóðsins ber að gera og halda réttum á hverjum tíma í samræmi við eftirfarandi ákvæði þessarar greinar.
2. Í þeim tilgangi sem frá greinir í 1. mgr., skal hvert samningsríki tjá forstjóranum, á þeim tíma og með þeim hætti sem mælt skal fyrir um í reglugerð sjóðsins, nafn og heimilisfang hvers aðila sem, hvað það ríki snertir, er skylt að greiða framlög til sjóðsins samkvæmt 10. gr., og einnig upplýsingar um tilheyrandi magn gjaldskyldrar olíu sem sérhver slíkur aðili hefur tekið á móti á almanaksárinu næst á undan.
3. Hvað því viðvíkur að ganga úr skugga um, á hvaða tilteknum tíma sem er, hverjir þeir aðilar eru sem skylt er að greiða framlög til sjóðsins samkvæmt 1. mgr. 10. gr. og, eftir atvikum, að fá vissu um magnið af olíu sem reikna ber með að því er hvern slíkan aðila varðar þegar ákvörðun er tekin um upphæð framlags hans, skal listinn vera *prima facie* sönnunargagn um þau atriði er þar greinir.

1 is made prior to the entry into force of this Convention in accordance with Article 40, it shall be deposited with the Secretary-General of the Organization who shall after the entry into force of the Convention communicate the declaration to the Director.
3. A declaration under paragraph 1 which is made after the entry into force of this Convention shall be deposited with the Director.
4. A declaration made in accordance with this Article may be withdrawn by the relevant State giving notice thereof in writing to the Director. Such notification shall take effect three months after the Director's receipt thereof.
5. Any State which is bound by a declaration made under this Article shall, in any proceedings brought against it before a competent court in respect of any obligation specified in the declaration, waive any immunity that it would otherwise be entitled to invoke.

Article 15

1. Each Contracting State shall ensure that any person who receives contributing oil within its territory in such quantities that he is liable to contribute to the Fund appears on a list to be established and kept up to date by the Director in accordance with the subsequent provisions of this Article.
2. For the purposes set out in paragraph 1, each Contracting State shall communicate, at a time and in the manner to be prescribed in the Internal Regulations, to the Director the name and address of any person who in respect of that State is liable to contribute to the Fund pursuant to Article 10, as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person during the preceding calendar year.
3. For the purposes of ascertaining who are, at any given time, the persons liable to contribute to the Fund in accordance with Article 10, paragraph 1, and of establishing, where applicable, the quantities of oil to be taken into account for any such person when determining the amount of his contribution, the list shall be *prima facie* evidence of the facts stated therein.

Skipulag og stjórn.

16. gr.

Sjóðurinn skal hafa þing, skrifstofu undir stjórn forstjóra og, í samræmi við ákvæði 21. gr., framkvæmdanefnd.

Þingið.

17. gr.

Þingið skal samanstanda af öllum samningsríkjum sem aðilar eru að þessum samningi.

18. gr.

Að áskildum ákvæðum 26. gr., skulu verkefni þingsins vera:

1. að kjósa sér, á hverjum reglulegum fundi, forseta og tvo varaforseta sem skulu gegna starfi til næsta reglulegs fundar;
2. að setja sér eigin reglur um starfshætti að áskildum ákvæðum þessa samnings;
3. að samþykkkja reglugerð fyrir sjóðinn sem nauðsynleg er til þess að starfsemi hans verði með þeim hætti sem vera ber;
4. að skipa forstjórann og setja ákvæði um skipun slíkra starfsmanna annarra sem nauðsynlegir kunna að vera, og ákveða ráðningarkjör forstjórans og annarra starfsmanna;
5. að samþykkja árlega fjárhagsáætlun og ákveða hin árlegu framlög;
6. að skipa endurskoðendur og samþykkja reikninga sjóðsins;
7. að samþykkja greiðslur krafna á hendur sjóðnum, taka ákvarðanir varðandi skiptingu meðal kröfuhafa á útborgunarupphæð skaðabóta samkvæmt 5. mgr. 4. gr. og ákveða þá skilmála sem fara skal eftir um bráðabirgðagreiðslur vegna krafna með það fyrir augum að tryggja að þeim sem verða fyrir tjóni af völdum mengunar séu greiddar skaðabætur eins fljótt og auðið er;
8. að kjósa þá meðlimi þingsins sem fulltrúa eiga að hafa í framkvæmdanefndinni, sbr. ákvæði 21., 22., og 23. gr.;

Organization and Administration

Article 16

The Fund shall have an Assembly, a Secretariat headed by a Director and, in accordance with the provisions of Article 21, an Executive Committee.

Assembly

Article 17

The Assembly shall consist of all Contracting States to this Convention.

Article 18

The functions of the Assembly shall, subject to the provisions of Article 26, be:

1. to elect at each regular session its Chairman and two Vice-Chairmen who shall hold office until the next regular session;
2. to determine its own rules of procedure, subject to the provisions of this Convention;
3. to adopt Internal Regulations necessary for the proper functioning of the Fund;
4. to appoint the Director and make provisions for the appointment of such other personnel as may be necessary and determine the terms and conditions of service of the Director and other personnel;
5. to adopt the annual budget and fix the annual contributions;
6. to appoint auditors and approve the accounts of the Fund;
7. to approve settlements of claims against the Fund, to take decisions in respect of the distribution among claimants of the available amount of compensation in accordance with Article 4, paragraph 5, and to determine the terms and conditions according to which provisional payments in respect of claims shall be made with a view to ensuring that victims of pollution damage are compensated as promptly as possible;
8. to elect the members of the Assembly to be represented on the Executive Committee, as provided in Articles 21, 22 and 23;

9. að koma á fót sérhverri undirstofnun sem það kann að telja nauðsynlega og ætlað er að starfa um tíma, eða vera til frambúðar;

10. að ákveða hvaða ríkjum sem ekki eru aðilar að samningnum, og hvaða milliríkjastofnunum, og alþjóðlegum stofnunum sem ekki eru milliríkjastofnanir, skuli leyft að taka þátt, án atkvæðisréttar, í fundum þingsins, framkvæmdanefndar, og undirstofnana;

11. að gefa forstjóra, framkvæmdanefnd, og undirstofnunum fyrirmæli varðandi stjórnun sjóðsins;

12. að ræða og samþykkja skýrslur og athafnir framkvæmdanefndar;

13. að hafa yfirumsjón með tilhlýðilegri framkvæmd samningsins og sinna eigin ákvarðana;

14. að sinna slíkum verkefnum öðrum sem því eru falin samkvæmt samningnum, eða sem eru að öðru leyti nauðsynleg til þess að sjóðurinn starfi með þeim hætti sem honum ber.

9. to establish any temporary or permanent subsidiary body it may consider to be necessary;

10. to determine which non-Contracting States and which inter-governmental and international non-governmental organizations shall be admitted to take part, without voting rights, in meetings of the Assembly, the Executive Committee, and subsidiary bodies;

11. to give instructions concerning the administration of the Fund to the Director, the Executive Committee and subsidiary bodies;

12. to review and approve the reports and activities of the Executive Committee;

13. to supervise the proper execution of the Convention and of its own decisions;

14. to perform such other functions as are allocated to it under the Convention or are otherwise necessary for the proper operation of the Fund.

19. gr.

1. Reglulegir fundir þingsins skulu haldnir einu sinni á hverju almanaksári samkvæmt boðun forstjórans, en ef þingið felur framkvæmdanefnd þau verkefni sem tilgreind eru í 5. mgr. 18. gr., skulu reglulegir fundir þingsins haldnir einu sinni á hverjum tveim árum.

2. Aukafundir þingsins skulu boðaðir af forstjóra að beiðni framkvæmdanefndar, eða hið minnsta eins þriðjungs meðlima þingsins, og þá má boða að eigin frumkvæði forstjórans eftir ráðfærslu við forseta þingsins. Forstjóranum ber að tilkynna meðlimum um slíka fundi með eigi minna en þrjátíu daga fyrirvara.

Article 19

1. Regular sessions of the Assembly shall take place once every calendar year upon convocation by the Director; provided, however, that if the Assembly allocates to the Executive Committee the functions specified in Article 18, paragraph 5, regular sessions of the Assembly shall be held once every two years.

2. Extraordinary sessions of the Assembly shall be convened by the Director at the request of the Executive Committee or of at least one-third of the members of the Assembly and may be convened on the Director's own initiative after consultation with the Chairman of the Assembly. The Director shall give members at least thirty days' notice of such sessions.

20. gr.

Til þess að fundir séu ályktunarfærir þarf meiri hluta meðlima þingsins.

Article 20

A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum for its meetings.

Framkvæmdanefnd.

21. gr.

Framkvæmdanefnd skal komið á fót á fyrsta reglulega fundi þingsins eftir þann dag er tala samningsríkja nær fimmtán.

22. gr.

1. Framkvæmdanefndin skal skipuð einum þriðja hluta meðlima þingsins, en þó ekki færri en sjö og ekki fleiri en fimmtán. Nú er tala meðlima þingsins ekki deilanleg með þrem, og skal þá umræddur þriðjungur reiknast af næstu tölu fyrir ofan sem deilanleg er með þrem.

2. Við kosningu í framkvæmdanefnd skal þingið:

a) tryggja sanngjarna landfræðilega dreifingu sæta í nefndinni á þeim grundvelli að um fullnægjandi fyrirsvar sé að ræða af hálfu samningsríkja sem eru sérstaklega illa sett að því er varðar hættu á olíumengun, og af hálfu samningsríkja sem hafa stóran flota olíuskipa; og

b) kjósa helming meðlima nefndarinnar, eða, ef heildartala meðlima sem kjósa skal er ekki jöfn, þá tölu meðlima sem jafngildir helmingi heildartölunnar að einum frádregnum, úr hópi þeirra samningsríkja sem það landsvæði tilheyrir sem almanaksárið á undan tók mest magn olíu sem reikna ber samkvæmt 10. gr., að því tilskildu að tala ríkja sem kjörgeng eru samkvæmt þessum staflið skal vera takmörkunum bundin svo sem sýnt er á töflunni hér á eftir:

Heildartala meðlima í nefndinni	Tala ríkja sem kjörgeng eru samkv. staflið b)	Tala ríkja sem kjósa ber samkv. staflið b)
7	5	3
8	6	4
9	6	4
10	8	5
11	8	5
12	9	6
13	9	6
14	11	7
15	11	7

Executive Committee

Article 21

The Executive Committee shall be established at the first regular session of the Assembly after the date on which the number of Contracting States reaches fifteen.

Article 22

1. The Executive Committee shall consist of one-third of the members of the Assembly but of not less than seven or more than fifteen members. Where the number of members of the Assembly is not divisible by three, the one-third referred to shall be calculated on the next higher number which is divisible by three.

2. When electing the members of the Executive Committee the Assembly shall:

(a) secure an equitable geographical distribution of the seats on the Committee on the basis of an adequate representation of Contracting States particularly exposed to the risks of oil pollution and of Contracting States having large tanker fleets; and

(b) elect one half of the members of the Committee, or in case the total number of members to be elected is uneven, such number of the members as is equivalent to one half of the total number less one, among those Contracting States in the territory of which the largest quantities of oil to be taken into account under Article 10 were received during the preceding calendar year, provided that the number of States eligible under this sub-paragraph shall be limited as shown in the table below:

Total number of Members on the Committee	Number of States eligible under sub-paragraph (b)	Number of States to be elected under sub-paragraph (b)
7	5	3
8	6	4
9	6	4
10	8	5
11	8	5
12	9	6
13	9	6
14	11	7
15	11	7

3. Hvern þann meðlim þingsins sem kjörgengur var en ekki hlaut kosningu samkvæmt staflið b) skal óheimilt að kjósa í nokkurt annað sæti sem eftir er í framkvæmdanefndinni.

23. gr.

1. Meðlimir framkvæmdanefndar skulu gegna starfi til loka næsta reglulegs fundar þingsins.
2. Ekkert ríki þingsins má starfa í framkvæmdanefndinni lengur en tvö kjörtímabil í röð, nema að því leyti sem nauðsynlegt kann að vera til þess að uppfylla ákvæði 22. gr.

24. gr.

Framkvæmdanefndin skal koma saman eigi sjaldnar en einu sinni á hverju almanaksári, með þrjátíu daga fyrirvara, samkvæmt boðun forstjóra, annaðhvort að hans eigin frumkvæði eða að beiðni forseta nefndarinnar, eða að minnsta kosti eins þriðjungs meðlima hennar. Nefndin skal koma saman á þeim stöðum sem hentugir kunna að vera.

25. gr.

Til þess að fundir framkvæmdanefndar séu ályktunarfærir skal þurfa fundarsetu að minnsta kosti tveggja þriðju hluta nefndarmanna.

26. gr.

1. Verkefni framkvæmdanefndar skulu vera:
a) að kjósa sér forseta og setja sér eigin reglur um starfshætti, nema að því leyti sem öðruvísi er mælt í þessum samningi;
b) að taka að sér og leysa af höndum í stað þingsins eftirfarandi störf:

i) að setja reglur um skipun þess starfsfólks, að undanteknum forstjóranum, sem nauðsynlegt kann að reynast, og ákveða ráðningarkjör þess;
ii) að samþykkja greiðslur krafna á hendur sjóðnum og gera allar aðrar ráðstafanir sem ráð er fyrir gert í sambandi við slíkar kröfur í 7. mgr. 18. gr.;

3. A member of the Assembly which was eligible but was not elected under sub-paragraph (b) shall not be eligible to be elected for any remaining seat on the Executive Committee.

Article 23

1. Members of the Executive Committee shall hold office until the end of the next regular session of the Assembly.
2. Except to the extent that may be necessary for complying with the requirements of Article 22, no State Member of the Assembly may serve on the Executive Committee for more than two consecutive terms.

Article 24

The Executive Committee shall meet at least once every calendar year at thirty days' notice upon convocation by the Director, either on his own intiative or at the request of its Chairman or of at least one-third of its members. It shall meet at such places as may be convenient.

Article 25

At least two-thirds of the members of the Executive Committee shall constitute a quorum for its meetings.

Article 26

1. The functions of the Executive Committee shall be:
(a) to elect its Chairman and adopt its own rules of procedure, except as otherwise provided in this Convention;
(b) to assume and exercise in place of the Assembly the following functions:
(i) making provision for the appointment of such personnel, other than the Director, as may be necessary and determining the terms and conditions of service of such personnel;
(ii) approving settlements of claims against the Fund and taking all other steps envisaged in relation to such claims in Article 18, paragraph 7;

iii) að gefa forstjóranum fyrirmæli varðandi stjórnun sjóðsins og hafa umsjón með því að af hans hálfu sé framkvæmd samningsins, ákvarðana þingsins og eigin ákvarðana nefndarinnar með þeim hætti sem hún á að vera; og

c) að leysa af hendi þau verkefni önnur sem henni eru falin af þinginu.

2. Framkvæmdanefndin skal ár hvert semja og birta skýrslu um starfsemi sjóðsins á almanaksárinu næst á undan.

(iii) giving instructions to the Director concerning the administration of the Fund and supervising the proper execution by him of the Convention, of the decisions of the Assembly and of the Committee's own decisions; and

(c) to perform such other functions as are allocated to it by the Assembly.

2. The Executive Committee shall each year prepare and publish a report of the activities of the Fund during the previous calendar year.

27. gr.

Þeir meðlimir þingsins sem ekki eru meðlimir framkvæmdanefndarinnar skulu hafa rétt til að sitja fundi nefndarinnar sem áheyrnarfulltrúar.

Article 27

Members of the Assembly who are not members of the Executive Committee shall have the right to attend its meetings as observers.

Skrifstofan.

28. gr.

1. Starfslið skrifstofunnar skal vera forstjórinn og starfsfólk það sem stjórnun sjóðsins kann að útheimta.

2. Forstjórinn skal vera löglegur umboðsmaður sjóðsins.

Secretariat

Article 28

1. The Secretariat shall comprise the Director and such staff as the administration of the Fund may require.

2. The Director shall be the legal representative of the Fund.

29. gr.

1. Forstjórinn er aðalforráðamaður sjóðsins og honum ber, að áskildum fyrirmælum sem honum eru gefin af þinginu og framkvæmdanefndinni, að vinna þau störf sem honum eru falin í þessum samningi, í reglugerð sjóðsins, af þinginu og af framkvæmdanefndinni.

2. Einkum ber forstjóranum:

a) að skipa það starfsfólk sem stjórnun sjóðsins útheimtir;

b) að gera allar viðeigandi ráðstafanir til þess að meðferð eigna sjóðsins sé með þeim hætti sem hún á að vera;

c) að innheimta þau framlög sem greiða ber samkvæmt þessum samningi, með sérstöku tilliti til ákvæða 3. mgr. 13. gr.;

d) að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er til að fjalla um kröfur á hendur sjóðnum og leysa af hendi önnur verkefni sjóðsins, að ráða til aðstoðar sérfróða menn á sviði lögfræði og fjármála og öðrum sviðum;

Article 29

1. The Director shall be the chief administrative officer of the Fund and shall, subject to the instructions given to him by the Assembly and by the Executive Committee, perform those functions which are assigned to him by this Convention, the Internal Regulations, the Assembly and the Executive Committee.

2. The Director shall in particular:

(a) appoint the personnel required for the administration of the Fund;

(b) take all appropriate measures with a view to the proper administration of the Fund's assets;

(c) collect the contributions due under this Convention while observing in particular the provisions of Article 13, paragraph 3;

(d) to the extent necessary to deal with claims against the Fund and carry out the other functions of the Fund, employ the services of legal, financial and other experts;

e) að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að fjalla um kröfur á hendur sjóðnum innan þeirra marka og með þeim skilyrðum sem kveðið skal á um í reglugerð sjóðsins, þar á meðal endanlegt uppgjör krafna án undanfarandi samþykkis þingsins eða framkvæmdanefndar í þeim tilvikum sem reglugerðin mælir svo fyrir;

f) að undirbúa og leggja fyrir þingið eða fyrir framkvæmdanefndina, eftir því sem við á, reikninga og fjárhagsáætlun fyrir hvert almanaksár;

g) að aðstoða framkvæmdanefndina við gerð skýrslu þeirrar sem um ræðir í 2. mgr. 26. gr.;

h) að annast undirbúning, samsöfnun og dreifingu plagga, skjala, dagskrár, fundarskýrslna og upplýsinga sem þörf kann að vera á vegna starfa þingsins, framkvæmdanefndar og undirstofnana.

(e) take all appropriate measures for dealing with claims against the Fund within the limits and on conditions to be laid down in the Internal Regulations, including the final settlement of claims without the prior approval of the Assembly or the Executive Committee where these Regulations so provide;

(f) prepare and submit to the Assembly or to the Executive Committee, as the case may be, the financial statements and budget estimates for each calendar year;

(g) assist the Executive Committee in the preparation of the report referred to in Article 26, paragraph 2;

(h) prepare, collect and circulate the papers, documents, agenda, minutes and information that may be required for the work of the Assembly, the Executive Committee and subsidiary bodies.

30. gr.

Er þeir vinna sín skyldustörf skulu forstjórinn, starfslið og sérfræðingar sem hann skipar ekki æskja eftir eða taka við fyrirmælum frá neinni ríkisstjórn, eða frá neinu yfirvaldi sjóðnum óviðkomandi. Þeim ber að forðast hvern þann verknað sem gæti varpað skugga á stöðu þeirra sem alþjóðlegra embættismanna. Hvert samningsríki skuldbindur sig fyrir sitt leyti til að virða það að þær skyldur sem forstjórinn, starfsmenn og sérfræðingar sem hann skipar hafa að gegna eru einvörðungu alþjóðlegs eðlis, og að leitast ekki við að hafa áhrif á þá er þeir inna af hendi sín skyldustörf.

Article 30

In the performance of their duties the Director and the staff and experts appointed by him shall not seek or receive instructions from any Government or from any authority external to the Fund. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials. Each Contracting State on its part undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director and the staff and experts appointed by him, and not to seek to influence them in the discharge of their duties.

Fjármál.

31. gr.

1. Hvert samningsríki skal greiða laun, ferðakostnað og annan kostnað sinnar eigin sendinefndar á þingið og fulltrúa sinna í framkvæmdanefnd og undirstofnunum.

2. Allan annan kostnað sem starfræksla sjóðsins hefur í för með sér skal sjóðurinn bera.

Finances

Article 31

1. Each Contracting State shall bear the salary, travel and other expenses of its own delegation to the Assembly and of its representatives on the Executive Committee and on subsidiary bodies.

2. Any other expenses incurred in the operation of the Fund shall be borne by the Fund.

Atkvæðagreiðsla.

32. gr.

Eftirfarandi ákvæði skulu gilda um atkvæðagreiðslu á þinginu og í framkvæmdanefnd:

a) hver meðlimur skal hafa eitt atkvæði;
b) nema að því leyti sem öðruvísi er kveðið á í 33. gr., skulu ákvarðanir á þinginu og í framkvæmdanefnd hafa stuðning meiri hluta þeirra meðlima sem viðstaddir eru og atkvæði greiða;
c) ákvarðanir sem þurfa þriggja fjórðunga eða tveggja þriðjunga meirihluta skulu teknar með, eftir atvikum, þriggja fjórðunga eða tveggja þriðjunga meirihluta greiddra atkvæða þeirra meðlima sem viðstaddir eru;
d) að því er þessa grein varðar, merkir orðasambandið „meðlimir sem viðstaddir eru" „meðlimir sem eru á fundinum á þeim tíma sem atkvæðagreiðslan fer fram", og orðasambandið „meðlimir sem viðstaddir eru og atkvæði greiða" merkir „meðlimir sem viðstaddir eru og atkvæði greiða með eða móti". Meðlimir sem sitja hjá við atkvæðagreiðslu skulu ekki teljast greiða atkvæði.

33. gr.

1. Eftirfarandi ákvarðanir þingsins þarfnast þriggja fjórðunga meirihluta:

a) hækkun, í samræmi við 6. mgr. 4. gr., hámarksupphæðar skaðabóta sem sjóðnum ber að greiða;

b) ákvörðun samkvæmt 4. mgr. 5. gr., varðandi skipti á þeim samningum sem um ræðir í þeirri málsgrein;

c) að fela framkvæmdanefndinni verkefni þau sem tilgreind eru í 5. mgr. 18. gr.

2. Eftirfarandi ákvarðanir þingsins þarfnast tveggja þriðjunga meirihluta:

a) ákvörðun, samkvæmt 3. mgr. 13. gr., um að ekki, eða ekki frekar skuli sækja mál á hendur framlagsgreiðanda;
b) skipun forstjóra samkvæmt 4. mgr. 18. gr.;
c) að koma á fót undirstofnunum samkvæmt 9. mgr. 18. gr.

Voting

Article 32

The following provisions shall apply to voting in the Assembly and the Executive Committee:

(a) each member shall have one vote;
(b) except as otherwise provided in Article 33, decisions of the Assembly and the Executive Committee shall be by a majority vote of the members present and voting;
(c) decisions where a three-fourths or a two-thirds majority is required shall be by a three-fourths or two-thirds majority vote, as the case may be, of those present;

(d) for the purpose of this Article the phrase "members present" means "members present at the meeting at the time of the vote", and the phrase "members present and voting" means "members present and casting an affirmative or negative vote". Members who abstain from voting shall be considered as not voting.

Article 33

1. The following decisions of the Assembly shall require a three-fourths majority:
   (a) an increase in accordance with Article 4, paragraph 6, in the maximum amount of compensation payable by the Fund;
   (b) a determination, under Article 5, paragraph 4, relating to the replacement of the Instruments referred to in that paragraph;
   (c) the allocation to the Executive Committee of the functions specified in Article 18, paragraph 5.
2. The following decisions of the Assembly shall require a two-thirds majority:
   (a) a decision under Article 13, paragraph 3, not to take or continue action against a contributor;

   (b) the appointment of the Director under Article 18, paragraph 4;
   (c) the establishment of subsidiary bodies, under Article 18, paragraph 9.

34. gr.

1. Sjóðurinn, eignir hans, tekjur, þar á meðal framlög, og annað sem hann á, skal í öllum samningsríkjum vera undanþegið allri beinni skattlagningu.

2. Þegar um allmikil kaup á lausafé eða fastafé er að ræða af hálfu sjóðsins, eða þegar hann lætur vinna mikilvæg verk sem eru nauðsynleg vegna opinberrar starfsemi sinnar, og í verðinu eru innifaldir óbeinir skattar eða söluskattar, skulu ríkisstjórnir aðildarríkja, ávallt þegar mögulegt er, gera viðeigandi ráðstafanir varðandi eftirgjöf eða endurgreiðslu þeirrar upphæðar sem slíkir tollar eða skattar nema.

3. Engin undanþága skal veitt þegar um er að ræða tolla, skatta eða gjöld sem einvörðungu eru greiðsla fyrir þjónustu hins opinbera í þágu almennings.

4. Sjóðurinn skal vera undanþeginn öllum aðflutningsgjöldum, sköttum og öðrum skyldum álögum sem þeir hlutir falla undir sem fluttir eru inn eða úr landi af honum, eða vegna hans, til opinberra afnota hans. Hlutir sem þannig eru fluttir inn skulu ekki látnir af hendi, hvorki gegn endurgjaldi eða ókeypis á umráðasvæði þess lands sem þeir hafa verið fluttir til, nema með þeim skilmálum sem ríkisstjórn viðkomandi lands samþykkir.

5. Aðilar sem framlög greiða til sjóðsins og tjónþolar og eigendur skipa sem skaðabætur fá úr sjóðnum skulu vera háðir skattalöggjöf þess ríkis þar sem þeir eru skattskyldir, enda er þeim engin sérstök undanþága veitt eða önnur hlunnindi að því er þetta varðar.

6. Frá upplýsingum varðandi einstaka framlagsgreiðendur sem gefnar eru með tilliti til þessa samnings, skal ekki skýrt utan sjóðsins, nema að svo miklu leyti sem það kann að vera beinlínis nauðsynlegt til þess að sjóðurinn geti leyst af hendi sín verkefni, þar á meðal það, að koma fram sem sækjandi eða varnaraðili í málarekstri fyrir dómstólum.

7. Án tillits til reglna um gjaldeyri eða yfirfærslur sem nú gilda eða í framtíðinni, skulu samningsríki heimila yfirfærslu og greiðslu allra framlaga til sjóðsins og allra skaðabóta sem sjóðurinn greiðir, án nokkurra hafta.

Article 34

1. The Fund, its assets, income, including contributions, and other property shall enjoy in all Contracting States exemption from all direct taxation.

2. When the Fund makes substantial purchases of movable or immovable property, or has important work carried out which is necessary for the exercise of its official activities and the cost of which includes indirect taxes or sales taxes, the Governments of Member States shall take, whenever possible, appropriate measures for the remission or refund of the amount of such duties and taxes.

3. No exemption shall be accorded in the case of duties, taxes or dues which merely constitute payment for public utility services.

4. The Fund shall enjoy exemption from all customs duties, taxes and other related taxes on articles imported or exported by it or on its behalf for its official use. Articles thus imported shall not be transferred either for consideration or gratis on the territory of the country into which they have been imported except on conditions agreed by the Government of that country.

5. Persons contributing to the Fund and victims and owners of ships receiving compensation from the Fund shall be subject to the fiscal legislation of the State where they are taxable, no special exemption or other benefit being conferred on them in this respect.

6. Information relating to individual contributors supplied for the purpose of this Convention shall not be divulged outside the Fund except in so far as it may be strictly necessary to enable the Fund to carry out its functions including the bringing and defending of legal proceedings.

7. Independently of existing or future regulations concerning currency or transfers, Contracting States shall authorize the transfer and payment of any contribution to the Fund and of any compensation paid by the Fund without any restriction.

Millibilsákvæði.

35. gr.

1. Sjóðurinn skal ekki baka sér neina skuldbindingu samkvæmt 4. eða 5. gr. í sambandi við atburði sem eiga sér stað innan tímabils sem nemur eitt hundrað og tuttugu dögum frá gildistöku þessa samnings.

2. Skaðabótakröfur samkvæmt 4. gr. og kröfur um ábyrgðarbætur samkvæmt 5. gr., vegna atburða sem eiga sér stað meir en eitt hundrað og tuttugu dögum, en ekki meir en tvö hundruð og fjörutíu dögum eftir að þessi samningur tekur gildi, má ekki gera á hendur sjóðnum fyrr en að liðnum tvö hundraðasta og fertugasta deginum frá gildistöku þessa samnings.

36. gr.

Aðalritari Stofnunarinnar skal kalla saman fyrsta fund þingsins. Sá fundur skal haldinn eins fljótt og unnt er eftir gildistöku þessa samnings, og a. m. k. eigi síðar en þrjátíu dögum eftir gildistökuna.

Niðurlagsgreinar.

37. gr.

1. Þennan samning skal þeim ríkjum frjálst að undirrita sem hafa undirritað ábyrgðarsamninginn, eða gerast aðilar að honum, og hverju því ríki sem fulltrúa hafði á ráðstefnunni 1971 um stofnun alþjóðasjóðs til að bæta tjón af völdum olíumengunar. Samninginn skal vera heimilt að undirrita fram til 31. desember 1972.

2. Að áskildum ákvæðum 4. mgr., skal þessi samningur fullgiltur, staðfestur, eða samþykktur af hálfu þeirra ríkja sem hafa undirritað hann.

3. Að áskildum ákvæðum 4. mgr., er ríkjum sem ekki undirrituðu þennan samning heimilt að gerast aðilar að honum.

4. Eingöngu þeim ríkjum sem hafa fullgilt, staðfest, samþykkt, eða gerst aðilar að ábyrgðarsamningnum er heimilt að fullgilda, staðfesta, samþykkja, eða gerast aðilar að þessum samningi.

Transitional Provisions

Article 35

1. The Fund shall incur no obligation whatsoever under Article 4 or 5 in respect of incidents occurring within a period of one hundred and twenty days after the entry into force of this Convention.

2. Claims for compensation under Article 4 and claims for indemnification under Article 5, arising from incidents occurring later than one hundred and twenty days but not later than two hundred and forty days after the entry into force of this Convention may not be brought against the Fund prior to the elapse of the two hundred and fortieth day after the entry into force of this Convention.

Article 36

The Secretary-General of the Organization shall convene the first session of the Assembly. This session shall take place as soon as possible after entry into force of this Convention and, in any case, not more than thirty days after such entry into force.

Final Clauses

Article 37

1. This Convention shall be open for signature by the States which have signed or which accede to the Liability Convention, and by any State represented at the Conference on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971. The Convention shall remain open for signature until 31 December 1972.

2. Subject to paragraph 4, this Convention shall be ratified, accepted or approved by the States which have signed it.

3. Subject to paragraph 4, this Convention is open for accession by States which did not sign it.

4. This Convention may be ratified, accepted, approved or acceded to, only by States which have ratified, accepted, approved or acceded to the Liability Convention.

38. gr.

1. Þegar um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild er að ræða, skal afhenda formlegt skjal þar um í vörslu aðalritara Stofnunarinnar.

2. Sérhvert skjal um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild sem afhent er eftir að breyting á þessum samningi tekur gildi að því er varðar öll þau ríki sem þegar eru samningsríki, ellegar eftir að lokið er öllum ráðstöfunum sem gera þarf vegna gildistöku breytingarinnar að því er þau aðildarríki varðar, skal teljast taka til samningsins eins og hann er með áorðinni breytingu.

39. gr.

Áður en þessi samningur gengur í gildi, skal hvert ríki tjá aðalritara Stofnunarinnar, þegar það afhendir skjal sem um ræðir í 1. mgr. 38. gr., og árlega upp frá því, á þeim tíma sem aðalritari Stofnunarinnar tiltekur, nafn og heimilisfang sérhvers aðila sem, að því er það ríki á í hlut, yrði skylt að greiða framlag til sjóðsins samkv. 10. gr., og enn fremur upplýsingar um tilheyrandi magn gjaldskyldrar olíu sem sérhver slíkur aðili tók á móti á umráðasvæði þess ríkis á almanaksárinu næst á undan.

40. gr.

1. Þessi samningur skal ganga í gildi á nítugasta degi eftir þann dag sem eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

a) eigi færri en átta ríki hafa afhent aðalritara Stofnunarinnar til vörslu skjöl um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild, og

b) aðalritari Stofnunarinnar hefur fengið í hendur upplýsingar í samræmi við 39. gr. um að þeir aðilar í þessum ríkjum sem skylt yrði að greiða framlög samkvæmt 10. gr. hafi á almanaksárinu næst á undan tekið á móti heildarmagni sem nemur að minnsta kosti 750 milljónum tonna af gjaldskyldri olíu.

2. Þessi samningur skal þó ekki ganga í gildi fyrr en ábyrgðarsamningurinn hefur gengið í gildi.

Article 38

1. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

2. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to this Convention with respect to all existing Contracting States or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those Parties shall be deemed to apply to the Convention as modified by the amendment.

Article 39

Before this Convention comes into force a State shall, when depositing an instrument referred to in Article 38, paragraph 1, and annually thereafter at a date to be determined by the Secretary-General of the Organization, communicate to him the name and address of any person who in respect of that State would be liable to contribute to the Fund pursuant to Article 10 as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person in the territory of that State during the preceding calendar year.

Article 40

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which the following requirements are fulfilled:

(a) at least eight States have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization, and

(b) the Secretary-General of the Organization has received information in accordance with Article 39 that those persons in such States who would be liable to contribute pursuant to Article 10 have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 750 million tons of contributing oil.

2. However, this Convention shall not enter into force before the Liability Convention has entered into force.

3. Að því er varðar hvert það ríki sem síðar fullgildir, staðfestir, samþykkir eða gerist aðili að þessum samningi, skal hann ganga í gildi á nítugasta degi eftir að það ríki afhendir viðeigandi skjal til vörslu.

41. gr.

1. Þessum samningi getur sérhvert samningsríki sagt upp hvenær sem er eftir þann dag er samningurinn gengur í gildi fyrir viðkomandi ríki.
2. Uppsögn skal tilkynna með því að leggja inn skjal þar um til aðalritara Stofnunarinnar.
3. Uppsögn skal taka gildi einu ári, eða eftir slíkan tíma lengri sem tiltekinn kann að vera í uppsagnarskjalinu, eftir að hún er lögð inn til aðalritara Stofnunarinnar.

4. Uppsögn ábyrgðarsamningsins skal teljast vera uppsögn á þessum samningi. Slík uppsögn skal taka gildi sama dag og uppsögn ábyrgðarsamningsins tekur gildi samkvæmt 3. mgr. 16. gr. þess samnings.

5. Þrátt fyrir uppsögn af hálfu samningsríkis í samræmi við þessa grein, skulu öll ákvæði þessa samnings er varða skuldbindingar til að greiða framlög samkvæmt 10. gr., vegna atburðar sem um ræðir í 12. gr., mgr. 2(b), sem á sér stað áður en uppsögnin tekur gildi, vera áfram í gildi.

42. gr.

1. Sérhverju samningsríki er heimilt innan níutíu daga frá afhendingu uppsagnarskjals sem það telur að hafa muni í för með sér verulega aukningu greiðsluhlutfalls framlaga þeirra samningsríkja sem eftir verða, að fara þess á leit við forstjórann að hann kalli saman þingið til aukafundar. Forstjórinn skal kalla saman þingið til fundar eftir ekki lengri tíma en sextíu daga frá móttöku beiðninnar.
2. Forstjóranum er, að eigin frumkvæði, heimilt að boða þingið til aukafundar innan sextíu daga frá afhendingu sérhvers uppsagnarskjals, ef hann telur að sú uppsögn sem um er að ræða muni leiða til verulegrar aukningar greiðsluhlutfalls þeirra sem eftir verða.

3. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article 41

1. This Convention may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.
3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.
4. Denunciation of the Liability Convention shall be deemed to be a denunciation of this Convention. Such denunciation shall take effect on the same date as the denunciation of the Liability Convention takes effect according to paragraph 3 of Article XVI of that Convention.
5. Notwithstanding a denunciation by a Contracting State pursuant to this Article, any provisions of this Convention relating to the obligations to make contributions under Article 10 with respect to an incident referred to in Article 12, paragraph 2(b), and occurring before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Article 42

1. Any Contracting State may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions for remaining Contracting States, request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not later than sixty days after receipt of the request.
2. The Director may convene, on his own initiative, an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if he considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States.

3. Nú kemst þingið að þeirri niðurstöðu á aukafundi sem til hefur verið boðað í samræmi við 1. og 2. mgr. að uppsögnin muni hafa í för með sér verulega aukningu greiðsluhlutfalls þeirra samningsríkja sem eftir verða, og er þá hverju slíku ríki heimilt, eigi síðar en eitt hundrað og tuttugu dögum fyrir þann dag er sú uppsögn tekur gildi, að segja upp þessum samningi með gildi uppsagnar frá hinum sama degi.

3. If the Assembly at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2 decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States, any such State may, not later than one hundred and twenty days before the date on which that denunciation takes effect, denounce this Convention with effect from the same date.

43. gr.

1. Þessi samningur skal falla úr gildi þann dag er samningsríkin verða færri en þrjú talsins.
2. Þau samningsríki sem eru bundin af þessum samningi daginn áður en hann fellur úr gildi skulu gera sjóðnum fært að leysa af hendi verkefni sín samkvæmt því sem greinir í 44. gr., og þau skulu einvörðungu í þeim tilgangi vera áfram bundin af þessum samningi.

Article 43

1. This Convention shall cease to be in force on the date when the number of Contracting States falls below three.
2. Contracting States which are bound by this Convention on the date before the day it ceases to be in force shall enable the Fund to exercise its functions as described under Article 44 and shall, for that purpose only, remain bound by this Convention.

44. gr.

1. Ef þessi samningur fellur úr gildi, skal sjóðurinn eigi að síður
a) standa við sínar skuldbindingar vegna sérhvers atburðar sem átti sér stað áður en samningurinn féll úr gildi;
b) hafa heimild til að reka réttar síns til framlaga að svo miklu leyti sem þau framlög eru nauðsynleg til þess að standa við skuldbindingar samkvæmt staflið a), að meðtöldum nauðsynlegum stjórnunarkostnaði sjóðsins vegna þessa.
2. Þingið skal gera allar tilheyrandi ráðstafanir til að gera sjóðinn endanlega upp, að meðtalinni sanngjarnri skiptingu allra eigna sem eftir verða á milli þeirra aðila sem framlög hafa greitt til sjóðsins.

3. Að því er varðar ákvæði þessarar greinar, skal sjóðurinn vera áfram persóna að lögum.

Article 44

1. If this Convention ceases to be in force, the Fund shall nevertheless
(a) meet its obligations in respect of any incident occurring before the Convention ceased to be in force;
(b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under sub-paragraph (a), including expenses for the administration of the Fund necessary for this purpose.
2. The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the Fund, including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the Fund.
3. For the purposes of this Article the Fund shall remain a legal person.

45. gr.

1. Stofnuninni er heimilt að boða til ráðstefnu í þeim tilgangi að endurskoða eða breyta þessum samningi.
2. Stofnunin skal boða til ráðstefnu samningsríkjanna í þeim tilgangi að end-

Article 45

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.
2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting States for

urskoða eða breyta þessum samningi að tilmælum eigi minna en eins þriðja hluta allra samningsríkjanna.

46. gr.

1. Þennan samning skal leggja inn til varðveislu hjá aðalritara Stofnunarinnar.

2. Aðalritari Stofnunarinnar skal:

a) tilkynna öllum ríkjum sem hafa undirritað eða gerst aðilar að þessum samningi:
   i) hverja nýja undirritun, eða afhendingu skjals, og dagsetningardag hennar;
   ii) daginn sem samningurinn gengur í gildi;
   iii) hverja uppsögn samningsins og daginn sem hún tekur gildi;
b) senda staðfest rétt endurrit af þessum samningi til allra þeirra ríkja sem undirritað hafa samninginn og allra ríkja sem gerast aðilar að honum.

47. gr.

Jafnskjótt og þessi samningur tekur gildi skal aðalritari Stofnunarinnar senda staðfest rétt endurrit af honum til skrifstofu Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar og birtingar í samræmi við 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna.

48. gr.

Þessi samningur er gerður í einu frumriti á ensku og frönsku, og eru báðir textar jafngildir. Lögmætar þýðingar á rússnesku og spænsku skulu gerðar af skrifstofu Stofnunarinnar og varðveittar ásamt með hinu undirritaða frumriti.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar sem þar til hafa fullt umboð undirritað þennan samning.

Gert í Brussel hinn átjánda dag desembermánaðar nítján hundruð sjötíu og eitt.

the purpose of revising or amending this Convention at the request of not less than one-third of all Contracting States.

Article 46

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:
   (i) each new signature or deposit of instrument and the date thereof;
   (ii) the date of entry into force of the Convention;
   (iii) any denunciation of the Convention and the date on which it takes effect;
(b) transmit certified true copies of this Convention to all Signatory States and to all States which accede to the Convention.

Article 47

As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 48

This Convention is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretariat of the Organization and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries being duly authorized for that purpose have signed the present Convention.

DONE at Brussels this eighteenth day of December one thousand nine hundred and seventy-one.

Fylgiskjal G.

ÁLYKTUN RÁÐSTEFNUNNAR

Þau ríki sem áttu fulltrúa á ráðstefnunni um stofnun alþjóðasjóðs til að bæta tjón af völdum olíumengunar,

hafa samþykkt alþjóðasamninginn um stofnun nefnds sjóðs,

gera sér grein fyrir því að nauðsyn ber til þess, fyrir gildistöku samningsins og um nokkurt skeið þar á eftir, að gera vissar undirbúningsráðstafanir um stjórn og skipulag til að tryggja að sjóðurinn geti starfað svo sem til er ætlast frá þeim degi er samningurinn gengur í gildi, að áskildum öllum rétti varðandi staðsetningu aðalstöðva sjóðsins,

mælast til þess við Alþjóðasiglingamálastofnunina, á þeim grundvelli að allur kostnaður sem þessu fylgdi yrði endurgreiddur af sjóðnum:

1. að biðja aðalritara Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar að boða, í samræmi við 36. gr. nefnds samnings, til fyrsta fundar þings sjóðsins og annast nauðsynlegan undirbúning fundarins;
2. að veita alla nauðsynlega aðstoð við stofnsetningu sjóðsins;
3. að sjá fyrir húsnæði og tilheyrandi aðstöðu;
4. að ráða nauðsynlegt starfslið til óákveðins tíma.

RESOLUTION OF THE CONFERENCE

The States represented at the Conference on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage,

HAVING adopted the International Convention on the establishment of the said Fund,

CONSCIOUS of the necessity that, before the Convention enters into force, and for some time thereafter, some administrative and organizational measures have to be prepared in order to ensure that the Fund, as from the dates of entry into force of the Convention, can operate properly, without prejudice as to the location of the headquarters of the Fund,

REQUEST the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization, on the basis that all expenses incurred would be repaid by the Fund:

1. To ask the Secretary-General of IMCO to convene, in accordance with Article 36 of the said Convention, and make the necessary preparations for, the first session of the Assembly of the Fund;
2. To give all necessary assistance for the setting-up of the Fund;
3. To provide accommodation and supporting services as appropriate;
4. To provide the necessary staff on a temporary basis.

LÖG

um breyting á lögum nr. 101/1966, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 2. gr. laganna komi ný grein, sem orðist svo:

Nú verður búvöruframleiðsla meiri en þörf er fyrir á innlendum markaði og ekki fást erlendir markaðir sem viðunandi teljast fyrir það sem umfram er að mati Framleiðsluráðs og landbúnaðarráðuneytisins, og eru þá Framleiðsluráði, að fengnu samþykki fulltrúafundar Stéttarsambands bænda og staðfestingu landbúnaðarráðherra, heimilar eftirfarandi tímabundnar ráðstafanir:

a) Að ákveða mismunandi verð á búvöru til framleiðenda. Í því sambandi er m. a. heimilt að ákveða framleiðendum fullt grundvallarverð fyrir ákveðinn hluta framleiðslunnar, en útflutningsverð fyrir það sem umfram er.

Að greiða með samþykki ríkisstjórnarinnar hluta af niðurgreiðslum til framleiðenda í samræmi við framleiðslumagn allt að ákveðnu marki, en síðan stiglækkandi eftir því sem framleiðslan vex þar fyrir ofan. Heimilt er að ákveða rétt frumbýlinga í samræmi við bústofn þeirra.

Að innheimta framleiðslugjald til verðjöfnunar, sem má vera mishátt eftir bústærð ef ástæða þykir til.

Réttur þeirra, sem hefja búskap, draga saman búvöruframleiðslu eða hætta búskap, skal tryggður með ákvæðum í reglugerð.

Heimilt er að nota samtímis ofangreindar heimildir.

Söluaðilum er skylt að halda eftir af greiðslum til framleiðenda þeirri fjárhæð af andvirði innlagðrar búvöru, sem Framleiðsluráð ákveður hverju sinni vegna framkvæmdar ofangreindra heimilda, og standa skil á þeim fjárhæðum til Framleiðsluráðs. Framleiðsluráð ákveður gjalddaga vegna þessara heimilda.

b) Að leggja sérstakt gjald á innflutt kjarnfóður. Gjaldið má vera allt að 100% á innkaupsverð vörunnar. Framleiðendur búvöru á lögbýlum og aðrir, sem hafa meiri hluta tekna sinna af búvöruframleiðslu, skulu án þess að greiða gjaldið fá tiltekið magn kjarnfóðurs miðað við framtalið magn afurða og bústofn á skattframtali, samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð.

Skattstjórar skulu fyrir 1. júní ár hvert ókeypis og ótilkvaddir gefa Framleiðsluráði upp í því formi, sem það ákveður, afurðamagn og bústofn á hverju lögbýli og hjá öðrum framteljendum, sem hafa meiri hluta tekna sinna af landbúnaði. Einnig er þeim skylt að veita aðrar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru í þessu sambandi, eftir sérstakri kröfu Framleiðsluráðs. Ákvarðanir, sem varða gjaldtöku af kjarnfóðri, skulu teknar af fulltrúafundi Stéttarsambands bænda og vera háðar samþykki landbúnaðarráðherra.

Sýslumenn, bæjarfógetar og í Reykjavík tollstjóri innheimta gjaldið við innflutning.

Sé ákvörðun tekin um að fella niður kjarnfóðursgjald, sem lagt hefur verið á samkvæmt framangreindri heimild, skal endurgreiða það, sem innheimt kann að hafa verið af birgðum sem til eru þegar niðurfelling er ákveðin. Á sama hátt skal taka gjald af birgðum söluaðila í upphafi gjaldtímabils.

Innlendir aðilar, sem framleiða fóðurmjöl, skulu senda Framleiðsluráði ársfjórðungslega skrá yfir alla sölu á þeirri framleiðslu innanlands. Skal tilgreina hverjir kaupendur eru, heildarmagn til hvers aðila og einingarverð.

c) Gæsla og ráðstöfun þess fjár, sem innheimtast kann samkvæmt heimildum þessarar greinar, skal vera í höndum Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Meðal annars er heimilt að verja því til að greiða verðbætur til þeirra, sem minnka búvöruframleiðslu sína í því skyni að draga úr óhagkvæmri framleiðslu, enda náist samkomulag um að ríkissjóður leggi fram a. m. k. jafnháa fjárhæð, svo og til að jafna halla, er verða kann á útflutningi, milli söluaðila.

Gjöld þessi skulu ekki leiða til hækkunar á búvöruverði að svo miklu leyti sem fjármagninu er varið til að jafna söluverð búvara milli framleiðenda.

Rísi ágreiningur um atriði, sem falla undir þessa grein, skal hann lagður fyrir nefnd fimm manna til úrskurðar. Nefndina skipa tveir fulltrúar Stéttarsambands bænda, tveir fulltrúar Búnaðarfélags Íslands og formaður tilnefndur af landbúnaðarráðherra.

Landbúnaðarráðherra setur reglugerð um framkvæmd heimilda er felast í þessari grein, að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins og fulltrúafundar Stéttarsambands bænda.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Fram til þess tíma, er tekist hefur að afla nauðsynlegra gagna, er heimilt að gjald skv. b-lið verði lagt á allt kjarnfóður, en endurgreiðist síðan eftir ákvæðum b-liðar.

Gjört í Reykjavík 18. apríl 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 16. 18. apríl 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 8. gr. laganna A-lið komi ný málsgrein, er hljóði svo:

Húsnæðismálastjórn hefur einnig heimild til að veita lán til byggingar vistheimila fyrir aldrað fólk, enda geti það eigi lengur búið á eigin heimilum og þarfnist umönnunar án þess þó að hafa þörf fyrir sjúkrahúsvist. Skal ráðherra með reglugerð setja ákvæði um fjárhæð slíkra lána, lánstíma og tryggingar þeirra.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 18. apríl 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

11. apríl 1979. Nr. 17.

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 17. júní 1958, fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 3. apríl 1979 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breytingu á reglugerð 76, 17. júní 1958, fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum.

1. gr.

Í stað 49. gr. a. I. 4. mgr. komi þrjár nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Kennslu í öðrum greinum 1. hluta skal haga þannig, að prófum í þeim verði lokið í lok 2. námsárs. Í kennslugreinum 1.2 og 1.3 skulu vera tvö skrifleg próf í hvorri grein, bæði á sama próftímabili, nema stúdent hafi áður þreytt áfangapróf í grein. Ein einkunn skal gefin fyrir hvert próf. Í fjármunarétti skulu vera tvö skrifleg próf á sama próftímabili og einkunnir tvær.

Halda skal áfangapróf í greinum 1.2 og 1.3 miðuð við námsefni fyrsta árs, eins og það er hverju sinni, þegar gengið er undir próf. Ganga má undir áfangapróf á hverju þriggja próftímabila, eftir að stúdent á þess fyrst kost að þreyta slíkt próf. Gildir þetta um alla stúdenta, sem nú eru skráðir til 1. hluta náms, án tillits til innritunartíma þeirra. Áfangapróf kemur í stað annars þeirra prófa, er fyrr getur, ef stúdent hlýtur einkunnina 6.5 hið minnsta. Standist stúdent ekki áfangapróf, er honum óheimilt að þreyta það sérstaklega að nýju, en heimilt er honum að ganga undir 1. hluta próf. Standist stúdent prófið, má hann þó endurtaka það sem hluta af lokaprófi. Áfangapróf eru skrifleg, en heimilt er að leyfa stúdentum, sem innritaðir eru í lagadeild fyrir 1. júlí 1979 að ganga undir munnlegt áfangapróf, ef til kemur samþykki umsjónarkennara í kennslugrein og ósk meirihluta stúdenta, sem eiga eftir að þreyta prófið.

Lokapróf í 1. hluta skulu tekin í einu lagi að frágengnum þeim áfangaprófum, sem stúdent hefur ekki staðist og ekki óskað að endurtaka.

2. gr.

Í stað 49. gr. a. II. 2. mgr. komi þrjár nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Kennslu í 2. hluta skal haga þannig, að náminu megi ljúka á tveimur árum. Í kennslugreinum 1.4, 1.5 og 1.6 skulu vera tvö skrifleg próf í hverri grein, bæði á sama próftímabili, nema stúdent hafi áður þreytt áfangapróf í grein. Ein einkunn skal gefin fyrir hvert próf. Í grein 1.7 skulu vera tvö skrifleg próf á sama próftímabili, og skal ein einkunn gefin fyrir hvort próf. Í prófum þessum skal reyna á sem flesta þætti í prófgreinum 1. og 2. hluta.

Halda skal áfangapróf í greinum 1.4, 1.5 og 1.6 miðuð við námsefni undanfarins árs, eins og það er hverju sinni, þegar gengið er undir próf. Stúdent má ganga undir áfangapróf á hverju þriggja próftímabila, eftir að hann á þess fyrst kost að þreyta slíkt próf. Gildir þetta um alla stúdenta, sem nú eru skráðir til náms í 2. hluta án tillits til innritunartíma þeirra. Áfangapróf kemur í stað annars þeirra prófa, er fyrr getur, ef stúdent hlýtur einkunnina 6.0 hið minnsta. Standist stúdent ekki áfangapróf, má hann ekki þreyta það sérstaklega að nýju, en heimilt er honum að ganga undir 2. hluta próf. Standist stúdent prófið, má hann þó endurtaka það sem hluta af lokaprófi. Áfangapróf eru skrifleg, en heimilt er að leyfa stúdentum, sem innritaðir eru í lagadeild fyrir 1. júlí 1979 að ganga undir munnlegt áfangapróf, ef til kemur samþykki umsjónarkennara í kennslugrein og ósk meirihluta stúdenta, sem eiga eftir að ganga undir prófið.

Lokapróf í 2. hluta skulu tekin í einu lagi að frágengnum þeim áfangaprófum, sem stúdent hefur staðist og ekki óskað endurtekningar á.

3. gr.

49. gr. b. V. 2. mgr. orðist svo:

Stúdent skal ljúka prófi í almennri lögfræði ekki síðar en á því almanaksári, þegar hann hefur verið samfleytt tvö ár í deildinni. Hann skal ljúka 1. hluta prófi ekki síðar en á því almanaksári, þegar hann hefur verið samfleytt þrjú ár í deildinni og 2. hluta prófi, þegar hann hefur verið samfleytt sex ár í deildinni. Hann skal ljúka embættisprófi ekki síðar en á því almanaksári þegar hann hefur verið samfleytt átta ár í deildinni. Ef stúdent lýkur ekki prófum samkvæmt framanskráðu ber að taka nafn hans af skrá yfir nemendur lagadeildar. Lagadeild getur veitt undanþágur frá ákvæðum þessarar málsgreinar, ef veikindi eða svipaðar vítaleysisástæður koma til.

4. gr.

49. gr. b. VI. 1. mgr. orðist svo:

Próf. Próf í almennri lögfræði, áfangapróf og lokapróf í 1., 2. og 3. hluta skal halda í maí og september. Önnur próf skal halda eftir ákvörðun deildar hverju sinni.

5. gr.

Ákvæði 1., 2. og 4. gr. tillagna þessara öðlast strax gildi. Ákvæði 3. gr. tekur gildi um þá stúdenta, sem skráðir eru til laganáms eftir 1. júlí 1979.

Ákvæði til bráðabirgða.

I. Stúdentar skráðir í lagadeild á árinu 1975 og fyrr skulu þreyta munnlegt og skriflegt lokapróf í kennslugreinum, sem þeir hafa eigi lokið áfangaprófum í. Þessi tilhögun gildir til haustprófa 1980.

II. Stúdentum í 2. hluta, sem ekki hafa þreytt áfangapróf, en reynt hafa við lokapróf og ekki staðist það eða gengið frá því, er heimilt að þreyta áfangapróf samkvæmt 2. og 4. gr.

Menntamálaráðuneytið, 11. apríl 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76/1958 með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 27. apríl 1979 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breytingu á reglugerð nr. 76, 17. júní 1958, fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum.

1. gr.

39. gr. a. orðist svo:

Heimspekileg forspjallsvísindi skal kenna í öllum deildum og námsbrautum háskólans og einkunn vera veginn hluti af lokaeinkunn í samræmi við reglur hverrar deildar eða námsbrautar.

Kennarar í heimspeki við heimspekideild skipuleggja kennsluna undir verkstjórn prófessorsins í heimspeki, sem gerir tillögur um námsefni og kennara til hverrar deildar og námsbrautar. Deild eða námsbraut ákveður hvort námsgreinin sé valfrjáls eða skyldugrein.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 27. apríl 1979.

Ragnar Arnalds.

Árni Gunnarsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 8 — 1979

1. maí 1979. 99 Nr. 19.

LÖG

um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum og til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Nú hefur verkafólk unnið eitt ár samfellt hjá aðilum, sem fást við atvinnurekstur innan sömu starfsgreinar, og ber því þá eins mánaðar uppsagnarfrestur frá störfum, enda hafi uppsögn hjá fyrri atvinnurekendum borið að með löglegum hætti.

Verkafólki, sem ráðið hefur verið hjá sama atvinnurekanda í þrjú ár samfleytt, ber tveggja mánaða uppsagnarfrestur.

Eftir fimm ára samfellda ráðningu hjá sama atvinnurekanda ber verkafólki þriggja mánaða uppsagnarfrestur.

Verkafólk telst hafa unnið innan atvinnugreinar eða verið ráðið hjá atvinnurekanda í eitt ár, ef það hefur unnið samtals a. m. k. 1550 stundir á síðustu 12 mánuðum, þar af a. m. k. 130 stundir síðasta mánuðinn fyrir uppsögn. Jafngildar unnum klukkustundum teljast í þessu sambandi fjarvistir vegna veikinda, slysa, orlofs, verkfalla og verkbanna, allt að 8 klst. fyrir hvern fjarvistardag. Hins vegar teljast álags- og ákvæðisgreiðslur eða aðrar þess háttar greiðslur ekki jafngildi unninna vinnustunda.

Launþega, sem rétt á til uppsagnarfrests samkvæmt þessari grein, skal skylt að tilkynna með sama fyrirvara, ef hann óskar að hætta störfum hjá atvinnurekanda sínum.

Uppsögn skal vera skrifleg og miðast við mánaðamót.

2. gr.

Nú fer verkamaður fyrir tilmæli atvinnurekanda, sem hann vinnur hjá, til starfs um tíma hjá öðrum atvinnurekanda, og skal þá sá tími talinn unnar vinnustundir hjá hinum fyrrtalda atvinnurekanda, að því er réttindi þau snertir, sem um getur í 1. gr.

3. gr.

Nú fellur niður atvinna hjá atvinnurekanda, svo sem vegna þess að hráefni er ekki fyrir hendi hjá fiskiðjuveri, upp- og útskipunarvinna er ekki fyrir hendi hjá skipaafgreiðslu, fyrirtæki verður fyrir ófyrirsjáanlegu áfalli, svo sem vegna bruna eða skiptapa, og verður atvinnurekanda þá eigi gert að greiða bætur til launþega

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

sinna, þó að vinna þeirra nemi eigi 130 klukkustundum á mánuði, enda missa launþegar þá eigi uppsagnarrétt sinn meðan slíkt ástand varir.

Nú hefur verkamaður misst atvinnu sína af ofangreindum ástæðum og honum býðst annað starf, sem hann óskar að taka, og er hann þá ekki bundinn af ákvæðum 5. málsgr. 1. gr. um uppsagnarfrest, enda tilkynni hann strax atvinnurekandanum ef hann ræður sig hjá öðrum til frambúðar.

4. gr.

Allt verkafólk, sem forfallast frá vinnu vegna slysa við vinnuna, á beinni leið til eða frá vinnu, eða vegna atvinnusjúkdóma, sem orsakast af henni, skal fá greidd laun fyrir dagvinnu í allt að 3 mánuði samkvæmt þeim taxta, sem viðkomandi tók laun eftir, enda sé unnið hjá aðila sem fæst við atvinnurekstur í viðkomandi starfsgrein.

5. gr.

Allt fastráðið verkafólk, sem ráðið hefur verið hjá sama atvinnurekanda í eitt ár samfellt, skal er það forfallast frá vinnu vegna sjúkdóma eða slysa eigi missa neins í af launum sínum, í hverju sem þau eru greidd, í einn mánuð.

Hafi slíkt starfsfólk verið ráðið hjá sama atvinnurekanda í þrjú ár samfellt skal það, auk þess sem í 1. mgr. segir, halda daglaunum sínum í einn mánuð, en í tvo mánuði eftir fimm ára samfellda ráðningu hjá sama atvinnurekanda.

Auk þeirra réttinda, sem fastráðið verkafólk nýtur skv. 1. og 2. mgr., skal það, er forföll stafa af vinnuslysi eða atvinnusjúkdómi, halda dagvinnulaunum í allt að þrjá mánuði eins og í 4. gr. segir.

6. gr.

Á fyrsta starfsári hjá sama atvinnurekanda skal verkafólk eigi missa neins í af launum, í hverju sem þau eru greidd, í tvo daga fyrir hvern unninn mánuð í veikinda- og slysatilfellum, auk réttar til dagvinnulauna samkv. 4. gr.

7. gr.

Vinnuveitendur skulu greiða 1% af útborguðu kaupi verkafólks í sjúkrasjóð viðkomandi stéttarfélags, nema um hærri greiðslur hafi verið samið í kjarasamningum.

8. gr.

Nú vill launþegi neyta réttar síns samkvæmt 1. og 4. gr., og skal hann þá, ef atvinnurekandi óskar þess, afhenda honum vottorð læknis um veikindin eða slysið, er sýni, að hann hafi verið óvinnufær vegna veikindanna eða slyssins.

9. gr.

Ákvæði laga þessara hagga ekki samningum milli samtaka atvinnurekenda og launþega um greiðslu atvinnurekanda á sjúkrapeningum til starfsmanna sinna, hvort sem þeir eru greiddir til styrktarsjóða, stéttarfélaga eða beint til þeirra sjálfra.

10. gr.

Ákvæði samnings milli atvinnurekanda og launþega, sem brjóta í bág við lög þessi, eru ógild, ef þau rýra rétt launþegans.

Haldast skulu þau réttindi, sem veitt eru með sérstökum lögum, samningum eða leiðir af venju í einstökum starfsgreinum, ef þau eru launþeganum hagstæðari en ákvæði þessara laga.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Jafnframt falla úr gildi lög nr. 16 9. apríl 1958 um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum og rétt þess og fastra starfsmanna til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla.

Gjört að Bessastöðum 1. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

Stjórnartíðindi A 8, nr. 19. Útgáfudagur 2. maí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 9 — 1979

Nr. 20. 102 21. maí 1979.

LÖG

um heimild til lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna fjárfestingar- og lánsfjáráætlunar 1979.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka lán á árinu 1979 allt að 9 295 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar upphæðar í erlendri mynt.

2. gr.

Lánsfé samkvæmt 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvæði fjárlaga og fjárfestingar- og lánsfjáráætlun fyrir árið 1979. Þó skal ríkissjóður standa að fullu undir afborgunum, vöxtum og öðrum kostnaði við 600 millj. kr. lántöku vegna skuldagreiðslna RARIK.

3. gr.

2. mgr. 3. gr. laga nr. 82/1977, um heimild til erlendrar lántöku, ábyrgðarheimildir og aðrar ráðstafanir vegna lánsfjáráætlana 1978, hljóði svo:

Að því marki, sem þarf til að lífeyrissjóðir geti fullnægt ávöxtunarákvæðum í 1. mgr., er Framkvæmdasjóði Íslands og Byggingarsjóði ríkisins skylt að hafa verðtryggð skuldabréf til sölu og skal andvirði bréfanna ráðstafað samkvæmt lánsfjáráætlun ríkisstjórnarinnar. Þó skal 20% af ráðstöfunarfé lífeyrissjóða á samningssviði Alþýðusambands Íslands varið til kaupa á skuldabréfum Byggingarsjóðs ríkisins. Ríkisstjórnin kynnir hverjum og einum lífeyrissjóði að hvaða marki sjóðurinn kaupi bréf af hvorum þessara fjárfestingarsjóða. Þá skal og öðrum stofnlána- og fjárfestingarsjóðum heimilt að gefa út og selja lífeyrissjóðum skuldabréf er fullnægja verðtryggingarákvæðum 1. mgr. að mati Seðlabanka Íslands.

4. gr.

Landsvirkjun er heimilt að taka lán á árinu 1979 að fjárhæð allt að 6 500 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til fjármögnunar á kostnaði við byggingu virkjunar við Hrauneyjarfoss og lokaframkvæmdir við Sigölduvirkjun.

5. gr.

Heimild er til lántöku vegna hitaveituframkvæmda sem hér segir:

1. Akureyrarbær, lán á árinu 1979 að fjárhæð allt að 1 800 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. Lán til annarra hitaveituframkvæmda samkvæmt síðari ákvörðun ráðherra um lántökuaðila, alls 1 345 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

6. gr.

Sveitarfélögum er heimilt að taka lán á árinu 1979 svo sem hér segir:

1. Reykjavíkurborg eða Rafmagnsveitu Reykjavíkur, lán að upphæð 680 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
2. Reykjavíkurborg eða Hafnarsjóði Reykjavíkur, lán að upphæð 340 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.
3. Öðrum sveitarfélögum, lán samkvæmt síðari ákvörðun ráðherra um lántökuaðila allt að 900 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

7. gr.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að taka lán að fjárhæð 465 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt, til fjármögnunar á raforku- og hitaveituframkvæmdum.

8. gr.

Byggðasjóði er heimilt að taka lán á árinu 1979 að fjárhæð 1 480 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar upphæðar í erlendri mynt til þess að standa undir fjármagnsútgjöldum vegna byggðalína.

9. gr.

Framkvæmdasjóði er heimilt að taka erlent lán á árinu 1979 að fjárhæð 4 450 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt. Framkvæmdasjóður skal lána Fiskveiðasjóði Íslands allt að 450 millj. kr. af fyrrnefndri upphæð til að mæta lækkuðum tekjum Fiskveiðasjóðs vegna laga nr. 3 frá 2. mars 1979.

10. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð, eða að taka lán er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum sem tilgreindir eru í 5., 3. tl. 6., 7., 8. og 9. gr. með þeim kjörum og skilmálum sem hann ákveður.

11. gr.

Þrátt fyrir ákvæði II. kafla laga nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, með síðari breytingum, skal húsnæðismálastjórn á árinu 1979 veita Framkvæmdasjóði Íslands lán af sparnaðarfé skv. III. kafla laganna er nemi 2 000 millj. kr. Lánskjör skulu vera hliðstæð og þau er Byggingarsjóður ríkisins nýtur að jafnaði af skyldusparnaðarfé ungmenna.

12. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 33. gr. jarðalaga nr. 65/1976 skal framlag ríkissjóðs til Jarðasjóðs á árinu 1979 eigi fara fram úr 10 800 þús. kr.

13. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 4. tl. 4. gr. laga nr. 45/1971, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum, sbr. lög nr. 68/1973, skal framlag ríkissjóðs til Stofnlánadeildar landbúnaðarins á árinu 1979 ekki fara fram úr 723 600 þús. kr.

Endurprentuð síða.

14. gr.

Þrátt fyrir ákvæði C- og D-liðar 3. gr. laga nr. 44/1976, um Fiskveiðasjóð Íslands, og ákvæði laga nr. 3/1979, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, skal framlag ríkissjóðs til Fiskveiðasjóðs Íslands á árinu 1979 ekki fara fram úr 1 275 500 þús. kr.

15. gr.

Þrátt fyrir ákvæði a-, b-, c- og d-liðar 2. mgr. 4. gr. laga nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, skulu samanlagðar tekjur Byggingarsjóðs ríkisins samkvæmt greindum stafliðum ekki fara fram úr 6 659 100 þús. kr. á árinu 1979. Fari tekjur skv. a-lið 2. mgr. 4. gr. laganna, sbr. 1. gr. laga nr. 14/1965 með síðari breytingum, sbr. 1. gr. laga nr. 65/1977, og skv. c-lið 2. mgr. 4. gr. laganna fram úr þessari fjárhæð skal það sem umfram er renna í ríkissjóð.

16. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 20. gr. laga nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins, skal framlag ríkissjóðs til Byggingarsjóðs verkamanna á árinu 1979 eigi fara fram úr 297 000 þús. kr.

17. gr.

Þrátt fyrir ákvæði b-liðar 5. gr. laga nr. 35/1966, um Lánasjóð sveitarfélaga, sbr. lög nr. 99/1974, skal framlag ríkissjóðs til Lánasjóðs sveitarfélaga á árinu 1979 eigi fara fram úr 183 600 þús. kr.

18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. laga nr. 30/1921, um erfðafjárskatt, sbr. 1. gr. laga nr. 50/1972, skulu tekjur Erfðafjársjóðs af erfðafjárskatti á árinu 1979 ekki fara fram úr 180 000 þús. kr. Það, sem umfram kann að innheimtast á árinu 1979 af erfðafjárskatti, rennur í ríkissjóð.

19. gr.

Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 5. gr. laga nr. 51/1972, um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 110/1976, skal framlag ríkissjóðs til Bjargráðasjóðs á árinu 1979 eigi fara fram úr 94 500 þús. kr.

20. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8. gr. og 25. gr. laga nr. 60/1976, um skipulag ferðamála, skal ráðstöfunarfé til ferðamála af sérstöku gjaldi skv. 8. gr. laganna og framlagi úr ríkissjóði skv. 25. gr. laganna á árinu 1979 eigi fara fram úr 30% af skilum Fríhafnarinnar til ríkissjóðs, að viðbættum 36 000 þús. kr. til Ferðamálasjóðs. Kostnaður af starfsemi Ferðamálaráðs skal greiddur af þeim hluta skilafjár Fríhafnarinnar er fellur til ráðsins.

21. gr.

Heimilt er fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs að taka lán erlendis í því skyni að endurgreiða fyrir gjalddaga erlend lán ríkissjóðs, þar sem lánstími er talinn of stuttur miðað við eðlilegan afskriftartíma mannvirkja sem fjármögnuð hafa verið með viðkomandi lánum. Jafnframt er Landsvirkjun veitt heimild til lántöku í sama tilgangi. Skal ráðherra og stjórn Landsvirkjunar hafa samráð við fjárveitinganefnd áður en til lántöku kemur samkvæmt þessari grein.

22. gr.

Heimilt er fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs að taka lán, innlent eða erlent, að fjárhæð 300 millj. kr. til að greiða framkvæmdakostnað við dreifikerfi sjónvarps á þessu ári.

23. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 21. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Stjórnartíðindi A 9, nr. 20. Útgáfudagur 22. maí 1979.

Nr. 21. 106 21. maí 1979.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 29 16. des. 1885, sbr. lög nr. 32 29. apríl 1967, um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

11. töluliður 1. gr. laganna orðist svo:

Umsamdar greiðslur atvinnurekanda í sjúkra-, orlofs- og styrktarsjóði, svo og iðgjaldagreiðslur í lífeyrissjóði.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 21. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 22. 18. maí 1979.

LÖG

um ráðstafanir vegna ákvörðunar Seðlabanka Íslands um breytingu á gengi íslenskrar krónu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Hafi innflytjandi vöru afhent skjöl til tollmeðferðar fyrir 28. ágúst 1978, sem eru að öllu leyti fullnægjandi til þess að hægt sé að tollafgreiða vöruna þegar í stað, sbr. 15., 16., 18. og 19. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum, þá skal miða gjöld af henni við það gengi, sem í gildi var, er bankar felldu niður gengisskráningu og lokuðu fyrir gjaldeyrisafgreiðslu hinn 28. ágúst 1978, en þó því aðeins, að tollafgreiðslu sé lokið fyrir 20. september 1978.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Tollafgreiða skal vöru, sem afhent hefur verið innflytjanda með leyfi tollyfirvalda gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, á grundvelli gamla gengisins, enda eigi fullnaðartollafgreiðsla sér stað fyrir 20. september 1978.

2. gr.

Þá er skilað er til banka gjaldeyri fyrir útfluttar sjávarafurðir framleiddar fyrir 1. september 1978, skal hann greiddur útflytjanda á því kaupgengi, sem í gildi er, þegar skjölin eru afgreidd í banka við gjaldeyrisskil, að frádregnum 15% gengismun.

Ríkisstjórnin kveður nánar á um, til hvaða afurða þetta ákvæði skuli taka, og eru ákvarðanir hennar þar að lútandi fullnaðarúrskurðir.

Gengismunur, sem myndast samkvæmt ákvæðum 1. málsgr., skal færður á sérstakan reikning á nafni ríkissjóðs í Seðlabankanum. Fé, sem á reikninginn kemur, skal ráðstafað í þágu sjávarútvegsins.

Áður en umræddu fé er ráðstafað, skal greiða af því hækkanir á flutningskostnaði og öðrum sambærilegum kostnaði við útflutning vegna þeirra afurða, sem þessi lög taka til og framleiddar hafa verið fyrir 1. september 1978 en fluttar út eftir gengisbreytinguna.

Enn fremur skal endurgreiða ríkissjóði það, sem hann kann að þurfa að greiða vegna framleiðslu áranna 1977 og 1978 til Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, til þess að gera honum mögulegt að standa við greiðslu bóta í samræmi við viðmiðunarverð.

3. gr.

Fé það, sem kemur á reikning ríkissjóðs skv. 2. gr. laga þessara, umfram greiðslu skv. 4. og 5. mgr. þeirrar lagagreinar, skal lagt í sérstakan gengismunarsjóð, sem varið skal í þágu sjávarútvegsins með eftirgreindum hætti:

a. 50% af því, sem kemur í gengismunarsjóð af andvirði frystra sjávarafurða, saltfisks, verkaðs, óverkaðs og flaka, skreiðar, fiskmjöls, loðnumjöls og loðnulýsis, skal renna til viðkomandi deilda Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, en andvirði saltsíldar skal verða stofnfé deildar fyrir saltsíld.

b. 50% af því, sem kemur í gengismunarsjóð af andvirði þeirra afurða, sem taldar eru undir a-lið þessarar greinar, svo og öllu því, sem kemur af andvirði annarra sjávarafurða, skal varið sem hér segir:

1) 50% skal veitt til hagræðingar í fiskiðnaði og til þess að leysa sérstök staðbundin vandamál.

Lánin skulu einkum veitt til tæknilegrar hagræðingar, svo sem til vélakaupa, endurnýjunar á vinnslurásum og til að koma upp kældum fiskmóttökum. Þar sem sérstaka nauðsyn ber til að tryggja atvinnuöryggi, koma í veg fyrir atvinnubrest eða ná fram hagkvæmari rekstrareiningum er þó einnig heimilt að veita lán til fjárhagslegrar endurskipulagningar fyrirtækja í fiskvinnslu.

2) 40% skal varið til að létta stofnfjárkostnaðarbyrði eigenda fiskiskipa, sem orðið hafa fyrir gengistapi vegna erlendra og gengistryggðra lána.

3) 10% skal renna í sérstakan sjóð til þess að greiða fyrir því, að útgerðaraðilar geti hætt rekstri úreltra fiskiskipa. Heimilt er að sameina þennan sjóð Aldurslagasjóði fiskiskipa og skal að því stefnt.

Áður en kemur til skipta á fé skv. a- og b-lið þessarar greinar, skal greiða lífeyrissjóði sjómanna 75 millj. kr. til að verðbæta örorku- og lífeyrisgreiðslur og aðrar tryggingabætur til sjómanna og 15 millj. kr. til orlofshúsa sjómannasamtakanna, og enn fremur 10 millj. kr. sem varið yrði til öryggismála sjómanna skv. nánari ákvörðun sjávarútvegs- og samgönguráðherra.

4. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja með reglugerð eða á annan hátt nánari fyrirmæli um framkvæmd laga þessara, þar með að gengismunarfé, sem til fellur á árinu 1978 samkvæmt lögum þessum, megi varðveita í ríkissjóði þar til því verður ráðstafað skv. 3. gr.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 18. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Nr. 23. 21. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 3 12. apríl 1878, um skipti á dánarbúum og félagsbúum o. fl.

Forseti Íslands
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

84. gr. laganna orðist svo:

Næstar kröfum skv. 82. og 83. gr. ganga að réttri tiltölu við fjárhæð hverrar kröfu:

1. Kröfur um laun og annað endurgjald fyrir vinnu í þjónustu hins látna, sem fallið hafa í gjalddaga á síðustu 18 mánuðum fyrir andlátið.

2. Bótakröfur vegna slita á vinnusamningi eftir upphaf skipta eða á síðustu 18 mánuðum fyrir upphaf skipta.

3. Kröfur til orlofsfjár vegna launa, sem unnið hefur verið fyrir á orlofsárinu fyrir upphaf skipta og á yfirstandandi orlofsári.

4. Gjöld til lífeyrissjóða, sjúkrasjóða, orlofsheimilasjóða og annarra slíkra styrktarsjóða, sem vinnuveitendum ber að greiða skv. kjarasamningum eða lögum og reiknuð eru sem hlutfallstala af kaupi launþega, fyrir sama tíma og í 1. tl. greinir.

5. Bætur til launþega eða maka þeirra og barna sem atvinnurekanda ber að greiða vegna örorku eða dauðsfalls af völdum vinnuslysa sem orðið hafa á síðustu 18 mánuðum fyrir upphaf skipta.

6. Kröfur skv. 1. til 5. tl. frá fyrri tíma en þar greinir, ef mál hefur verið höfðað til heimtu þeirra innan 18 mánaða frá gjalddaga og dómur gengur á síðustu sex mánuðum fyrir upphaf skipta eða síðar.

7. Kröfur í bú þeirra, sem hafa sem opinberir sýslunarmenn með sjálfstæða fégæslu fengið í sínar vörslur fé annarra, enda sé um kröfu til slíks fjár að ræða.

8. Kröfur maka, fyrrverandi maka og barna til lífeyris og meðlags síðasta árið fyrir upphaf skipta, enda séu greiðslur þessar ákveðnar með yfirvaldsúrskurði, þar á meðal staðfestum skilnaðarsamningi, þær fáist ekki greiddar frá Trygginga-

stofnun ríkisins og séu ekki ósanngjarnar miðað við aðstæður, þegar þær voru ákveðnar.

9. Sanngjörn þóknun eftir úrskurði skiptaráðanda fyrir störf unnin síðasta árið fyrir upphaf skipta vegna tilrauna til nauðasamninga eða frjálsra samninga, sem líklegir voru til að koma nýrri skipan á fjármál hins látna, svo og annar nauðsynlegur kostnaður við slíkar tilraunir.

2. gr.

4. gr. laga nr. 32 10. apríl 1974 falli niður.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 21. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

21. maí 1979. Nr. 24.

LÖG

um breyting á lögum nr. 75 21. júní 1973, um Hæstarétt Íslands.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Hæstarétt skipa sjö dómarar. Forseti Íslands skipar hæstaréttardómara.

Dómarar Hæstaréttar kjósa sér forseta til tveggja ára og varaforseta til sama tíma. Varaforseti gegnir störfum forseta, þegar hann er forfallaður eða fjarstaddur. Hann skipar forsæti, þegar forseti situr eigi dóm. Ef hvorki forseti né varaforseti situr dóm, skal sá hæstaréttardómari, sem lengst hefur átt sæti í dóminum, skipa forsæti, en hafi tveir hæstaréttardómarar setið jafnlengi í dóminum, skal sá þeirra skipa forsæti, sem lengri hefur embættisaldur í heild.

2. gr.

2. gr. a laganna orðist svo:

Fimm dómarar skipa dóm, nema annan veg sé fyrir mælt. Í sérlega mikilvægum málum getur dómurinn ákveðið, að sjö dómarar sitji í dómi.

Í kærumálum sitja þrír dómarar, nema alveg sérstaklega standi á. Þrír dómarar geta enn fremur skipað dóm í einkamáli, ef úrslit máls varða eigi mikilvæga hagsmuni aðila að mati dómsins. Þrír dómarar geta skipað dóm í opinberu máli, ef refsing, sem við broti getur legið, er eigi þyngri en sektir, varðhald eða fangelsi allt að tveimur árum.

Dómurinn ákveður jafnan, hve margir dómarar skipi dóm og þá hverjir.

Ef mál er umfangsmikið, er dóminum heimilt að ákveða að hæstaréttardómari, sem eigi dæmir í því máli, hlýði á málflutning og taki sæti í dóminum, ef dómari forfallast.

3. gr.

4. gr. laganna orðist svo:

Í stað orðanna „kr. 25 000.00“ í 13. gr. 2. mgr. laganna komi orðin: 200 þúsund krónur.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. ágúst 1979.

Ákvæði 3. gr. taka til mála, sem stefnt er til Hæstaréttar eftir þann tíma.

Gjört í Reykjavík 21. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 25. 22. maí 1979.

LÖG

um breytingu á lögum nr. 88 24. des. 1971, um 40 stunda vinnuviku.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Í hverri viku skulu ekki vera fleiri en 40 dagvinnutímar, sem vinna ber á því dagvinnutímabili á virkum dögum vikunnar, sem aðilar koma sér saman um. Heimilt er að semja um skemmri vinnuviku.

Að jafnaði skulu unnar 8 klukkustundir í dagvinnu á degi hverjum frá mánudegi til föstudags, nema annar vinnutími henti betur af sérstökum ástæðum og um það sé samið af aðilum.

Heimilt er að semja um tilfærslu á dagvinnutímum, þannig að dagvinnutímar verði fleiri en 40 á tilteknum árstímum og færri á öðrum, en að meðaltali á ári hverju ekki fleiri en 40. Þetta gildir þó aðeins í þeim tilvikum, þar sem slíkur háttur hefur verið á hafður fyrir gildistöku laga þessara.

Þegar dagvinnu er skilað með 8 stunda vinnu á dag frá mánudegi til föstudags skal næturvinna taka við á föstudögum strax og lögboðinni eða umsaminni vinnuviku er lokið.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júní 1979.

Gjört í Reykjavík 22. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

LÖG

um breyting á lögum um lögræði, nr. 95 5. júní 1947, sbr. lög 75/1967, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög um lögræði, nr. 95 5. júní 1947, 3. gr., sbr. 1. gr. laga nr. 75 19. desember 1967, breytist þannig, að í stað „20 ára" kemur: 18 ára.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1979.

Gjört í Reykjavík 21. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

25. maí 1979. Nr. 27.

LÖG

um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960, um söluskatt, með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 1. tl. 7. gr. laganna bætist tveir nýir málsliðir er orðist svo:

Þó er fjármálaráðherra heimilt að ákveða með reglugerð að frá heildarsöluverði verksmiðjuframleiddra íbúðarhúsa megi framleiðandi þeirra draga við söluskattsuppgjör tiltekinn hundraðshluta verðsins. Skal frádráttarhlutfallið ákveðið sérstaklega fyrir hin ýmsu afhendingarstig verksmiðjuframleiddra íbúðarhúsa og taka mið af því að sú verksmiðjuvinna verði undanþegin söluskatti er unnin hefði verið söluskattsfrjáls á byggingarstað við smíði húss á hefðbundinn hátt.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 25. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Endurprentað blað.

LÖG

um breyting á lögum nr. 36 frá 23. maí 1975, um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna framkvæmda við Norðurveg og Austurveg.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Ríkissjóði er heimilt að gefa út happdrættisskuldabréf að upphæð allt að 2000 milljónum króna árlega næstu fjögur ár til sölu innanlands. Skal fénu varið til viðbótar fjárframlögum skv. vegáætlun til framkvæmda við Norðurveg og Austurveg.

2. gr.

4. gr. laganna orðist svo:

Skuldabréfin eru verðtryggð eða gengistryggð og undanþegin framtalsskyldu, vextir og vinningar eru skattfrjálsir.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 25. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Nr. 29. 8. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 30/1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 8. gr. laganna A-lið komi ný málsgrein, er verði 5. málsgrein og hljóði svo:

Húsnæðismálastjórn hefur einnig heimild til að veita lán til byggingar dagvistarheimila í eigu sveitarfélaga, launþegasamtaka og annarra félagslegra aðila, sbr.

3. gr. laga nr. 112/1976. Skal ráðherra með reglugerð setja ákvæði um fjárhæð slíkra lána, lánstíma og tryggingar þeirra.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 8. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

25. maí 1979. Nr. 30.

LÖG

um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. mgr. 10. gr. falli niður.

2. gr.

1. mgr. 11. gr. orðist svo:

Öllum einstaklingum á aldrinum 16—25 ára skal skylt að leggja til hliðar 15% af launum sínum, sem greidd eru í peningum eða sambærilegum atvinnutekjum, í því skyni að mynda sér sjóð til íbúðabygginga eða til bústofnunar í sveit. Skyldusparnaður hefst við næstu mánaðamót eftir að hlutaðeigandi verður 16 ára og lýkur við næstu mánaðamót eftir að hann verður 26 ára. Fé það, sem á þennan hátt safnast, skal ávaxtað í innlánsdeild Byggingarsjóðs ríkisins.

3. gr.

2. mgr. 13. gr. orðist svo:

Ákveða má í reglugerð sérstakt gjald, er skattyfirvald ákveður á hendur þeim, sem vanrækir sparimerkjakaup, er nema má allt að þrefaldri þeirri upphæð, sem vanrækt hefur verið að kaupa sparimerki fyrir. Sömuleiðis má með reglugerð ákveða, að hverjum þeim, sem háður er ákvæðum þessara laga um skyldusparnað, skuli skylt að gera skattyfirvaldi grein fyrir sparimerkjaeign sinni með framvísun sparimerkjabókar sinnar að viðlögðu 200 króna gjaldi. Gjöld þessi renna til Byggingarsjóðs ríkisins.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Skyldusparnaðarfé það, sem safnast hefur fyrir þá, sem búsettir eru í sveit, frá 1. janúar 1979 til gildistöku laga þessara, skal ávaxtað í Byggingarsjóði ríkisins.

Gjört í Reykjavík 25. mars 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

Stjórnartíðindi A 10, nr. 21—30. Útgáfudagur 28. maí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 11 — 1979

29. maí 1979. 115 Nr. 31.

LÖG

um breyting á lögum nr. 59 28. maí 1969, um tollheimtu og tolleftirlit, sbr. lög nr. 2 11. febr. 1970, lög nr. 66 30. apríl 1973 og lög nr. 71 31. maí 1976, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 52. gr. laganna orðist svo:

Ráðherra er heimilt að ákveða með reglugerð, að greiðsla aðflutningsgjalda af vöru skuli fara fram innan ákveðinna tímatakmarka frá komudegi hennar til landsins eða hún sett innan sama tíma í tollvörugeymslu, sbr. lög nr. 47/1960, og skal frestur þessi vera minnst 6 mánuðir. Í reglugerð getur ráðherra ákveðið, að leggja skuli viðurlög við því, ef skyldu samkvæmt ákvæðum reglugerðar settrar samkvæmt þessari málsgrein er ekki fullnægt, svo sem um greiðslu dráttarvaxta, dagsektir og stöðvun tollafgreiðslu til hlutaðeigandi aðilja. Dráttarvextir samkvæmt þessari málsgrein skulu greiddir ríkissjóði talið frá gjalddaga samkvæmt 50. gr. og vera hinir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Dráttarvextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

2. gr.

Við 53. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðist svo:

Af aðflutningsgjöldum, sem greiðslufrestur hefur verið veittur á samkvæmt 1. mgr., skal heimilt að reikna sömu vexti og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Vextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

3. gr.

57. gr. laganna orðist svo:

Heimilt er samkvæmt nánari skilyrðum, sem sett verða í reglugerð eða með öðrum fyrirmælum:

1. að endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru, sem send er aftur til útlanda ónotuð í því ástandi, sem hún var, er hún var flutt hingað til lands, enda hafi hún ekki verið boðin fram til sölu;
2. að heimta ekki aðflutningsgjöld af vöru, sem ekki hefur verið vitjað, viðtakandi hefur ekki fundist að eða neitað hefur verið um viðtöku á, og send er aftur til útlanda innan þess tíma, sem ákveðinn verður í reglugerð eða með

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

öðrum fyrirmælum, enda sé þá sett fullnægjandi trygging fyrir aðflutningsgjöldunum, þar til varan er sannanlega komin til útlanda eða útflutningur hennar nægilega tryggður samkvæmt nánari skilyrðum, sem sett verða þar að lútandi;

3. að endurgreiða aðflutningsgjöld af vélum, sem reynast gallaðar og endursendar eru til útlanda innan eins árs frá því að þær komu hingað til lands, ef ekki var hægt að ganga úr skugga um gallana fyrr en við notkun vélanna og seljandi hefur viðurkennt, að hann taki þær aftur vegna gallanna. Ákvæði þetta tekur eigi til endursendinga á einstökum hlutum úr gölluðum vélum.

Tollstjórar, hver í sínu umdæmi, annast endurgreiðslur samkvæmt þessari grein.

4. gr.

2. mgr. 76. gr. laganna orðist svo:

Þó er tollyfirvöldum heimilt að ákveða sekt fyrir ólöglegan innflutning, ef brot er skýlaust sannað og ætla má, að brot varði ekki hærri sekt en kr. 350 000, enda játist sökunautur undir þá ákvörðun og greiði sektina þegar í stað. Við slíka sektarákvörðun skal greina í bókun, skýrt og stutt, brot það, sem um er að tefla, refsiákvæði, sem það varðar við, og ítrekunarverkun á síðari brot, ef því er að skipta. Nú hefur skýlaust sannað brot einnig upptöku eignar í för með sér, og getur tollyfirvald undir því skilorði, er nú var sagt, ákveðið eignaupptöku, enda fari verðmæti eigi fram úr kr. 500 000.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Nr. 32. 29. maí 1979.

LÖG

um forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Tilgangur forfalla- og afleysingaþjónustu í sveitum er að veita aðstoð við nauðsynleg bús- og heimilisstörf þegar veikindi, slys eða önnur forföll ber að höndum.

Búnaðarsamböndunum er heimilt að setja á stofn forfalla- og afleysingaþjónustu eftir lögum þessum, hvert á sínu svæði.

2. gr.

Yfirstjórn forfalla- og afleysingaþjónustu skal vera hjá Búnaðarfélagi Íslands í umboði landbúnaðarráðuneytisins. Dagleg umsjón og skipulag starfsins innan hvers svæðis verði undir stjórn viðkomandi búnaðarsambands. Kostnaður búnaðar-

sambandanna við stjórnun og skipulagningu forfalla- og afleysingaþjónustunnar greiðist úr ríkissjóði eftir reikningi sem Búnaðarfélag Íslands samþykkir.

Landbúnaðarráðuneytið ákveður tölu afleysingamanna í samráði við Búnaðarfélag Íslands. Heimilt er að ráða tvo starfsmenn fyrir hver 150 heimili, eða fleiri menn í hluta úr starfi. Enn fremur er heimilt að lausráða viðbótarstarfskraft sé þess þörf í einhverjum tilfellum.

Heimilt er búnaðarsamböndum að ráða afleysingamenn að hluta fyrir færri heimili, ef sérstök landfræðileg skilyrði gera það hagkvæmt, enda samþykki Búnaðarfélag Íslands þá ráðstöfun. Allir bændur eða þeir sem veita búum forstöðu, og makar þeirra, eiga rétt á aðstoð í veikinda- og slysatilfellum, enda hafi þeir meiri hluta tekna sinna af landbúnaði og séu aðilar að Lífeyrissjóði bænda. Þeir bændur, sem hafa meiri hluta tekna sinna af öðru en landbúnaði, eiga rétt á aðstoð í hlutfalli við tekjur þeirra af landbúnaði.

3. gr.

Ríkissjóður leggi fram fé til að greiða föst mánaðarlaun 60 afleysingamanna skv. lögum þessum.

Skulu ákvæði þessi um framlag ríkissjóðs koma til framkvæmda á árunum 1979—1981.

Afleysingamenn skulu hafa rétt til aðildar að Lífeyrissjóði bænda. Skulu þeir taka laun eftir sama launaflokki og viðurkenndur er af landbúnaðarráðuneytinu fyrir frjótækna. Föst mánaðarlaun miðist við 40 stunda vinnuviku. Afleysingamenn skulu hafa endurgjaldslaust fæði og húsnæði hjá viðkomandi búi á starfstíma sínum. Einnig greiðir það ferðakostnað og yfirvinnu sem samið er um. Hámarkstími, sem bóndi getur haft afleysingamann með þeim kjörum, er 24 dagar á ári. Sama gildir um maka hans.

Heimilt er þó að framlengja dvöl afleysingamanns um lengri tíma, ef hans er ekki þörf annars staðar, en þá greiðir viðkomandi bóndi laun afleysingamannsins. Þó skal ávallt leggja áherslu á aðstoð í bráðum veikinda- og slysatilfellum, svo að svigrúm gefist til að gera aðrar ráðstafanir.

4. gr.

Veikist bóndi eða maki hans og óskað er aðstoðar, skal tilkynna það formanni viðkomandi búnaðarfélags, sem síðan tilkynnir það búnaðarsambandi. Skal þá liggja fyrir læknisvottorð um að viðkomandi sé óvinnufær.

5. gr.

Afleysingamenn skulu hafa alhliða starfsreynslu við bústörf. Koma skal á námskeiðum við bændaskólana, sem þjálfi fólk til afleysingastarfa.

6. gr.

Nú er ekki þörf fyrir mann, sem ráðinn er í afleysingastörf, til starfa í veikinda- eða slysatilfellum, skal þá yfirstjórn afleysingaþjónustunnar leitast við að ráða manninn til þeirra, sem þurfa að fara frá búi af öðrum orsökum, svo sem við töku orlofs. Skal þá bóndi greiða starfið að fullu. Fé, sem fæst greitt fyrir slík störf, má nota til að greiða fyrir forfallaþjónustu annars staðar á sama ári, ef fastir starfsmenn geta ekki sinnt öllum beiðnum, þegar þær berast. Að öðrum kosti komi fé þetta til frádráttar á heildarkostnaði við starfið.

7. gr.

Landbúnaðarráðuneytið setur, að fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda, reglugerð um nánari framkvæmd þessara laga.

Þar skal nánar skilgreint hverjir hafa rétt til aðstoðar samkvæmt lögum þessum og um réttindi og skyldur aðstoðarfólks og því sett erindisbréf.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 33. 29. maí 1979.

LÖG

um breytingu á lausaskuldum bænda í föst lán.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Veðdeild Búnaðarbanka Íslands er heimilt að gefa út nýjan flokk bankavaxtabréfa. Bankavaxtabréf þessi skulu eingöngu notuð til þess að breyta í föst lán lausaskuldum bænda, sem hafa ekki fengið nægileg lán til hæfilegs tíma vegna fjárfestinga, sem þeir hafa ráðist í á jörðum sínum á árunum 1970 til 1979 að báðum árum meðtöldum, svo og lausaskuldum vegna jarðakaupa, véla-, bústofns- og fóðurkaupa á sama tíma.

2. gr.

Lán samkvæmt lögum þessum skulu aðeins veitt gegn veði í fasteignum bænda ásamt mannvirkjum, sem á jörðinni eru.

Lánskjör skulu ákveðin af stjórn veðdeildarinnar að höfðu samráði við landbúnaðarráðherra.

3. gr.

Heimilt er ráðherra að leyfa ábúendum ríkisjarða að veðsetja ábúðarjarðir sínar til tryggingar lánum samkvæmt lögum þessum, enda séu eignir viðkomandi ábúenda í mannvirkjum á ábúðarjörðum þeirra eða öðrum tryggingarhæfum eignum aldrei minni en sem nemur samanlögðum áhvílandi lánum.

4. gr.

Lán samkvæmt lögum þessum, að viðbættum veðskuldum þeim, sem hvíla á fyrri veðréttum, skal ekki nema hærri fjárhæð en 75% af matsverði veðsins. Heimilt er þó að víkja frá því, og skal þá matsverðið ákveðið af dómkvöddum mönnum á þann hátt, sem tíðkast hefur vegna lántöku í Veðdeild Búnaðarbankans.

5. gr.

Ákvæði 3. mgr. 16. gr. laga nr. 115 7. nóvember 1941 tekur ekki til bankavaxtabréfa, sem út eru gefin samkvæmt lögum þessum.

6. gr.

Að því leyti, sem ekki brýtur í bága við ákvæði laga þessara, gilda ákvæði III. kafla laga nr. 115 7. nóvember 1941 (ef þau falla úr gildi þá laga um Veðdeild Búnaðarbanka Íslands) um lánveitingar samkvæmt lögum þessum.

7. gr.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laganna, svo og um frekari skilyrði fyrir lánveitingum, ef þurfa þykir, í samráði við stjórn Veðdeildar Búnaðarbanka Íslands.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

29. maí 1979. Nr. 34.

LÖG

um veðdeild Búnaðarbanka Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í Búnaðarbanka Íslands skal starfa veðdeild. Hlutverk veðdeildarinnar er:

a) Útgáfa bankavaxtabréfa.
b) Að veita lán gegn veði í fasteignum.

2. gr.

Tekjur deildarinnar eru:

1. Árlegt framlag ríkissjóðs, er nemi 25 milljón krónum til ársloka 1986.
2. Framlag frá Stofnlánadeild landbúnaðarins, að fjárhæð 35 milljón krónur til ársloka 1986.
3. Vaxtatekjur.

3. gr.

Veðdeildin gefur út bankavaxtabréf er hljóða á handhafa, en nafnskrá má þau í bókum bankans. Fjármálaráðherra og bankastjórn undirskrifa bankavaxtabréfin.

Bréfin skulu gefin út í flokkum og ákveður ráðherra vexti bréfanna, gjalddaga þeirra og önnur lánskjör, hvar þau skuli greiða og hvernig haga skuli auglýsingu um greiðslu þeirra.

4. gr.

Til tryggingar vaxtabréfum veðdeildarinnar er:

1. Veðskuldabréf þau, er veðdeildin fær frá lántakendum.
2. Varasjóður veðdeildarinnar.
3. Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna skal það gert í þeirri röð sem að ofan greinir.

5. gr.

Hlutverk deildarinnar samkv. b-lið 1. gr. er:

1. Að veita lán gegn veði í jörðum og hvers konar fasteignum, sem ætlaðar eru til framleiðslu landbúnaðarafurða eða til almenningsnota í sveitum landsins.
2. Að veita lán bæjar-, sýslu- eða sveitarfélögum eða lán tryggð með ábyrgð þeirra, enda séu lánin ætluð til jarðræktar, búrekstrar eða til einhvers fyrirtækis til almenningsheilla í sveitum.

6. gr.

Hús og önnur mannvirki skulu eigi tekin gild sem veð, nema vátryggð séu í vátryggingastofnun er bankinn tekur gilda.

7. gr.

Að jafnaði má ekki lána nema gegn 1. veðrétti og aldrei yfir ⅗ virðingarverðs fasteignar. Heimilt er þó að taka gildan 2. eða síðari veðrétt, ef opinberir sjóðir einir eiga forgangsveð og lánin samanlögð eru innan ⅗ virðingarverðs. Lánstíminn má aldrei vera yfir 25 ár, en nánari ákvæði um lánstíma, eftir því hverrar tegundar veðið er, má setja með reglugerð.

8. gr.

Eignir þær, sem veðdeildin tekur að veði, skal á kostnað lánþega virða á þann hátt, er nánar má tiltaka í reglugerð. Má þar meðal annars ákveða að stjórn Búnaðarbankans megi tilnefna virðingarmenn. Þar má og heimila að gildandi fasteignamat komi í stað virðingar á veðinu eftir tilteknum reglum og ákvörðun bankastjórnar. Lántakandi skal á hverjum 5 ára fresti eða oftar, ef bankastjórnin krefst þess, sýna skilríki, er bankastjórnin tekur gild, fyrir því, að veðið hafi eigi rýrnað í verði, svo að veðdeildinni geti verið hætta búin. Láti lántakandi farast fyrir að senda slík skilríki, eða hafi bankastjórn orðið þess vör, að veðsett eign hafi rýrnað í verði, má láta skoðun og nýja virðingu fara fram á kostnað lántakanda.

9. gr.

Nú verða eigendaskipti á fasteign, sem er veðsett veðdeildinni, og getur bankastjórn þá heimtað lánið endurgreitt að öllu eða nokkru leyti, ef henni þykir ástæða til. Vilji nýr eigandi taka að sér lánið, má það verða, ef eignarheimild hans er sönnuð og bankastjórnin samþykkir. Þegar fasteign, sem veðdeildin hefur veð í, er seld, skal kaupandi tilkynna bankastjórn eigendaskiptin í síðasta lagi á næsta gjalddaga á afborgun lánsins. Heimta má allt að 1% aukagjald af veðskuldinni, er rennur í varasjóð, ef skuldunautur veðdeildarinnar vanrækir að tilkynna bankastjórn þegar í stað, ef verulegar breytingar eru gerðar á veðsettri eign, svo að eignin rýrni við það í verði.

10. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildin veitir, má hún ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu skyldum þeim er hann hefur undirgengist. En verði árgjöld hans eigi greidd á réttum gjalddaga eða veðið gengur svo úr sér, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal, eða haldi skuldunautur eigi vátryggðum húsum, sem að veði eru og talin eru með í matinu, eða falli á veðið skattar, gjöld eða veðkröfur, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, eða brjóti lánþegi annars í verulegum atriðum skyldur sínar samkvæmt lögum og reglugerðum veðdeildarinnar eða lánssamningum, er bankastjórninni heimilt að telja eftirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga þegar, án uppsagnar.

11. gr.

Samningsbundnum afborgunum, sem greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa vaxtabréf þess flokks, er í hlut á, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fer fram í viðurvist tveggja manna. Þá er hlutkesti hefur farið fram, skal auglýsa með 6 mánaða fyrirvara tölu- og bókstafsmerki bankavaxtabréfa þeirra, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Auglýsing þessi skal birt í Lögbirtingablaðinu.

12. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta, gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og skal eigi greiða vexti af höfuðstólnum upp frá því.

13. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa bréfsins með 9 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sé þrisvar sinnum samfleytt í Lögbirtingablaðinu. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin gefið út handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf, með sömu upphæð og það er glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum. Um ógilding annarra bankavaxtabréfa fer eftir almennum reglum.

14. gr.

Bankavaxtabréf þau, sem innleyst hafa verið, eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má eigi framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undireins, á þann hátt að þau með því verði ógild.

15. gr.

Vaxtamiða og vaxtabréf, sem komin eru í gjalddaga, skal borga út í afgreiðslum bankans.

16. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð, án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms samkvæmt ákvæðum í lögum um lögræði, nr. 95 5. júní 1947, 39. gr., eða láta leggja deildinni það út til eignar, ef þörf krefur.

17. gr.

Setja má með reglugerð nánari ákvæði um starfsemi veðdeildarinnar.

18. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1980. Með lögum þessum er felldur úr gildi III. kafli laga nr. 115 7. nóvember 1941, um veðdeild Búnaðarbanka Íslands.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um breytt verðgildi íslensks gjaldmiðils.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í lögum þessum nefnist gjaldmiðill sá, sem löglega var gefinn út fyrir gildistöku laga þessara, 1. janúar 1981, gömul króna, til aðgreiningar frá gjaldmiðli gefnum út frá þeim degi, en hann nefnist ný króna í lögum þessum.

Lög þessi taka bæði til peningaseðla og peninga sleginna úr málmi (myntar).

2. gr.

Frá og með 1. janúar 1981 hundraðfaldast verðgildi krónunnar. Jafngildir þá ein ný króna eitt hundrað gömlum krónum, og á sama hátt jafngildir einn eyrir nýrrar krónu einni gamalli krónu. Breytist ákvæðisverð eldri seðla og myntar, sem þá eru í umferð, í samræmi við það.

3. gr.

Nú eru í lögum, reglugerðum, stjórnvaldaákvörðunum, úrskurðum eða gjaldskrám, sem út voru gefnar fyrir 1. janúar 1981, greindar fjárhæðir í krónum og skulu þær fjárhæðir þá lækkaðar þannig, að hin nýja fjárhæð telst einn hundraðasti hluti af eldri fjárhæðinni.

4. gr.

Sérhver fjárhæð í dómi, skuldabréfi, skuldaviðurkenningu, víxli, tékka, leigusamningi, hlutabréfi og öðrum skjölum, sem skylda til greiðslu í krónum eða lofa greiðslu í krónum og út hafa verið gefin fyrir 1. janúar 1981, en greiðsla hefur eigi verið innt af hendi, skal breytast þannig, að hin nýja fjárhæð skal teljast einn hundraðasti hluti af hinni eldri fjárhæð.

Gildir þetta um allar greiðslur samkvæmt skjölum þessum, svo og hvers konar aðrar munnlegar og skriflegar greiðsluskuldbindingar, sem eigi hafa verið inntar af hendi fyrir 1. janúar 1981.

5. gr.

Frá og með 1. janúar 1981 skal hvers konar endurgjald og laun fyrir vinnu og starf, þóknanir og endurgjald fyrir vöru og þjónustu reiknast í hinum nýju krónum.

6. gr.

Í bókhaldi skulu öll viðskipti, sem eiga sér stað frá og með 1. janúar 1981, færð með nýjum krónum. Sömuleiðis skulu öll reikningsskil tímabils, sem lýkur á árinu 1981 og þar á eftir, færð með nýjum krónum.

7. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga þessara skulu seðlar þeir, sem út hafa verið gefnir, og mynt sú, sem slegin hefur verið og gefin út fyrir 1. janúar 1981, halda gildi sínu og vera lögeyrir í allar greiðslur hér á landi í sex mánuði eftir gildistöku laganna, þó þannig, að verðmæti hvers seðils eða myntar skal reiknast einn hundraðasti hluti af ákvæðisverði.

Frá og með 1. júlí 1981 skulu seðlar þeir og mynt, sem út var gefin fyrir 1. janúar 1981, hætta að vera lögmætur gjaldmiðill í lögskiptum manna. Seðlabanka Íslands er þó skylt að innleysa þá seðla og mynt í 18 mánuði eftir lok sex mánaða frestsins.

Sömu reglur og greinir í 1. og 2. mgr. skulu gilda um frímerki, sparimerki, stimpilmerki og önnur hliðstæð heimildarskjöl, að öðru leyti en því, að útgefandi er innlausnarskyldur.

8. gr.

Fjárhæð, sem við verðgildisbreytinguna 1. janúar 1981 verður minni en hálfur eyrir nýrrar krónu, fellur niður, en hálfur eyrir og hærri fjárhæð skal hækka í einn eyri nýrrar krónu.

9. gr.

Viðskiptaráðherra setur að fengnum tillögum Seðlabanka Íslands reglugerð um framkvæmd laga þessara.

10. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim varða sektum, varðhaldi eða fangelsi allt að fjórum árum, enda liggi ekki við broti þyngri refsingar samkvæmt öðrum lögum.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1981.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Svavar Gestsson.

29. maí 1979. Nr. 36.

LÖG

um breyting á lögum nr. 43 26. maí 1975, um heftingu landbrots og varnir gegn ágangi vatna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 1. gr. laganna komi:

Landgræðsla ríkisins fer með yfirstjórn þeirra mála, sem lög þessi fjalla um, fyrir hönd landbúnaðarráðuneytisins.

2. gr.

3. og 4. málsgr. 2. gr. laganna orðist svo:

Matsnefndir skulu semja álitsgerð um allar nauðsynlegar varnarframkvæmdir samkvæmt 1. gr. fyrir 1. maí ár hvert. Skal þar koma fram áætlaður kostnaður

við fyrirhleðslur og aðrar lagfæringar á árfarvegum í sýslunni fyrir næsta ár eða fleiri, ef um meiri háttar framkvæmdir er að ræða. Enn fremur sé gefin stutt lýsing á tilhögun fyrirhugaðra framkvæmda á hverjum stað.

Álitsgerðina skal matsnefnd senda til Landgræðslu ríkisins, en afrit af henni til Vegagerðar ríkisins, Búnaðarfélags Íslands, búnaðarsambands sýslunnar og þeirra landeigenda, sem hlut eiga að máli.

3. gr.

1. málsliður 8. gr. laganna orðist svo:

Vegagerð ríkisins sér um byggingu og viðhald mannvirkja samkvæmt fjárveitingum á fjárlögum hverju sinni í samráði við Landgræðslu ríkisins.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 37. 29. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 52 14. ágúst 1959, um kosningar til Alþingis.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 59. gr. laganna bætist:

Þar skal einnig vera spjald jafnstórt kjörseðli með upphleyptum listabókstöfum og blindraletri, með glugga framan við hvern staf og vasa á bakhlið þannig að blindir geti gegnum gluggann sett kross framan við þann lista, er þeir gefa atkvæði sitt, og á þann hátt kosið í einrúmi og án aðstoðar.

2. gr.

Síðasti málsl. 1. mgr. 66. gr. laganna orðist svo:

Að þessu loknu fær kjósandi afhent tölusett fylgibréf með áföstum kjörseðli og hjálpargögn, sé hann blindur (sjá 59. gr.), og skal hann síðan aðstoðarlaust, í einrúmi og án þess að nokkur maður sjái rita atkvæði sitt á kjörseðilinn á þann hátt er að framan greinir, loka honum síðan þannig að það verði innan á, er hann hefur skrifað á seðil sinn, og líma hann vandlega aftur.

3. gr.

3. mgr. 66. gr. laganna orðist svo:

Því næst útfyllir og undirskrifar kjörstjórinn vottorð á fylgibréfinu um að kjörseðillinn sé útfylltur í einrúmi og án aðstoðar. Ef kjósandi skýrir kjörstjóra svo frá, að hann sé eigi fær um að kjósa á fyrirskipaðan hátt sakir sjónleysis eða þess, að honum sé höndin ónothæf, skal sá úr kjörstjórninni, er kjósandi nefnir til, veita honum aðstoð til þess í einrúmi, enda er sá, sem aðstoðina veitir, bundinn

þagnarheiti um að segja ekki frá því, sem þeim fer þar á milli. Heimilt er kjörstjórnarmanni að undirrita fylgibréfið fyrir hönd kjósanda í viðurvist kjörstjórnar. Um aðstoðina skal bóka í kjörbókina og á fylgibréfið, að tilgreindum ástæðum. Kjörstjórnarmanni er með öllu óheimilt að bjóða þeim aðstoð sína, er þarfnast hjálpar skv. grein þessari. Kjörstjóri ritar á stofn kjörblaðsins nafn og heimili kjósanda og kjördæmis hans og hvaða dag kosningin fór fram. Hann skal gæta þess vandlega að stofn, fylgiblað og umslag, sem notað er við kosninguna, sé allt auðkennt sömu tölu.

4. gr.

Við 71. gr. laganna bætist:

Yfirkjörstjórn á hverju kjörsvæði skal strax að morgni kjördags bera þau utankjörstaðaratkvæði, er borist hafa, saman við kjörskrá viðkomandi staðar og það, sem ekki finnst þar, skal borið saman við þjóðskrá og atkvæðunum komið á réttan ákvörðunarstað.

5. gr.

8. töluliður 141. gr. laganna falli brott.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

29. maí 1979. Nr. 38.

LÖG

um heimild til hækkunar framlags Íslands til Alþjóðagjaldeyrissjóðsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að semja um hækkun á kvóta Íslands hjá Alþjóðagjaldeyrissjóðnum úr 29 milljónum sérstakra dráttarréttinda í 43.5 milljónir sérstakra dráttarréttinda. Seðlabankinn skal leggja fram það fé, sem þarf vegna hækkunar kvótans, sbr. 22. gr. laga nr. 10 29. mars 1961, um Seðlabanka Íslands.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Svavar Gestsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 46/1970, um Fjárfestingarfélag Íslands hf.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „til ársloka 1977" í 6. gr. laga nr. 46/1970 komi: til ársloka 1982.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Svavar Gestsson.

Nr. 40. 29. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 26 9. maí 1949, um hvalveiðar.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 1. gr. laganna orðist svo:

Rétt til að stunda hvalveiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands, eins og hún er ákveðin í reglugerð nr. 299 15. júlí 1975, til að landa hvalafla, þótt utan þeirrar landhelgi sé veitt, og til að verka slíkan afla í landi eða í fiskveiðilandhelgi Íslands, hafa þeir einir, er fengið hafa til þess leyfi sjávarútvegsráðuneytisins. Slík leyfi má aðeins veita íslenskum ríkisborgurum. Áður en leyfi er veitt, skal ráðherra leita umsagnar Hafrannsóknastofnunarinnar.

2. gr.

10. gr. laganna orðist svo:

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum eða ákvæðum leyfisbréfa settum samkvæmt þeim skulu varða sektum 2 000—40 000 gullkrónum, sbr. lög nr. 4 11. apríl 1924.

Auk þess má láta brot varða fangelsi allt að 6 mánuðum þegar sakir eru miklar eða þegar um ítrekað brot er að ræða.

Brot samkvæmt framansögðu skulu og varða upptöku á veiðitækjum skipsins, byssum, skotlínu, skutlum og skotfærum, svo og öllum afla skipsins.

Lagt skal löghald á skip, sem staðið er að meintum ólöglegum veiðum, þegar er það kemur til hafnar, og er eigi heimilt að láta það laust fyrr en dómur hefur verið kveðinn upp í máli ákæruvaldsins gegn skipstjóra skipsins eða máli hans

lokið á annan hátt og sekt og kostnaður hefur verið greitt að fullu. Þó er heimilt að láta skip laust fyrr, ef sett er bankatrygging, eða önnur trygging jafngild að mati dómara, fyrir greiðslu sektarinnar og málskostnaðar.

Til tryggingar greiðslu sektar skv. þessari grein og kostnaðar skal vera lögveð í skipinu.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

1. júní 1979. Nr. 41.

LÖG

um landhelgi, efnahagslögsögu og landgrunn.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I

Landhelgi.

1. gr.

Landhelgi Íslands skal afmörkuð af línu sem alls staðar er 12 sjómílur frá grunnlínu sem dregin er milli eftirtalinna staða:

1.	Horn	66°27′4	n.br.,	22°24′3	v.lg.
2.	Ásbúðarrif	66°08′1	—	20°11′0	—
3.	Siglunes	66°11′9	—	18°49′9	—
4.	Flatey	66°10′3	—	17°50′3	—
5.	Lágey	66°17′8	—	17°06′8	—
6.	Rauðinúpur	66°30′7	—	16°32′4	—
7.	Rifstangi	66°32′3	—	16°11′8	—
8.	Hraunhafnartangi	66°32′2	—	16°01′5	—
9.	Langanes	66°22′7	—	14°31′9	—
10.	Glettinganes	65°30′5	—	13°36′3	—
11.	Norðfjarðarhorn	65°10′0	—	13°30′8	—
12.	Gerpir	65°04′7	—	13°29′6	—
13.	Hólmur	64°58′9	—	13°30′6	—
14.	Setusker	64°57′7	—	13°31′5	—
15.	Þursasker	64°54′1	—	13°36′8	—
16.	Ystiboði	64°35′2	—	14°01′5	—
17.	Selsker	64°32′8	—	14°07′0	—
18.	Hvítingar	64°23′9	—	14°28′0	—
19.	Stokksnes	64°14′1	—	14°58′4	—
20.	Hrollaugseyjar	64°01′7	—	15°58′7	—

21.	Tvísker	63°55′7	—	16°11′3 —
22.	Ingólfshöfði	63°47′8	—	16°38′5 —
23.	Hvalsíki	63°44′1	—	17°33′5 —
24.	Meðallandssandur I	63°32′4	—	17°55′6 —
25.	Meðallandssandur II	63°30′6	—	17°59′9 —
26.	Mýrnatangi	63°27′4	—	18°11′8 —
27.	Kötlutangi	63°23′4	—	18°42′8 —
28.	Lundadrangur	63°23′5	—	19°07′5 —
29.	Surtsey	63°17′7	—	20°36′2 —
30.	Eldeyjardrangur	63°43′8	—	22°59′4 —
31.	Geirfugladrangur	63°40′7	—	23°17′1 —
32.	Skálasnagi	64°51′3	—	24°02′5 —
33.	Bjargtangar	65°30′2	—	24°32′1 —
34.	Kópanes	65°48′4	—	24°06′0 —
35.	Barði	66°03′7	—	23°47′4 —
36.	Straumnes	66°25′7	—	23°08′4 —
37.	Kögur	66°28′3	—	22°55′5 —
38.	Horn	66°27′9	—	22°28′2 —

Landhelgin skal auk þess afmörkuð af línu sem alls staðar er 12 sjómílur frá stórstraumsfjöruborði Kolbeinseyjar (67°08′9 n.br., 18°41′3 v.lg.), Hvalbaks (64°35′8 n.br., 13°16′6 v.lg.) og ystu annesja og skerja Grímseyjar.

Hver sjómíla reiknast 1852 metrar.

2. gr.

Fullveldisréttur Íslands nær til landhelginnar, hafsbotnsins innan hennar og loftrýmisins yfir henni.

Framkvæmd fullveldisréttarins fer eftir íslenskum lögum og ákvæðum alþjóðalaga.

II

Efnahagslögsaga.

3. gr.

Efnahagslögsaga Íslands er svæði utan landhelgi sem afmarkast af línu sem alls staðar er 200 sjómílur frá grunnlínum landhelginnar, sbr. þó 7. gr.

4. gr.

Innan efnahagslögsögunnar hefur Ísland:

a. fullveldisrétt að því er varðar rannsóknir, hagnýtingu, verndun og stjórnun auðlinda, lífrænna og ólífrænna, á hafsbotni og í honum, í hafinu yfir honum svo og aðrar athafnir varðandi efnahagslega nýtingu og rannsóknir innan svæðisins, svo sem framleiðslu orku frá sjávarföllum, straumum og vindi.
b. lögsögu að því er varðar:
   i. byggingu mannvirkja og afnot af þeim,
   ii. vísindalegar rannsóknir,
   iii. verndun hafsins.
c. önnur réttindi og skyldur samkvæmt alþjóðalögum.

Framkvæmd réttinda og skyldna innan efnahagslögsögunnar skal vera samkvæmt sérstökum lögum og í samræmi við milliríkjasamninga, sem Ísland er aðili að.

III
Landgrunn.

5. gr.

Landgrunn Íslands nær til hafsbotnsins og neðansjávarsvæða utan landhelgi, sem eru framlenging landssvæðisins, allt að ytri mörkum landgrunnssvæðisins, þó að 200 sjómílna fjarlægð frá grunnlínum landhelginnar þar sem ytri mörk landgrunnssvæðisins ná ekki þeirri fjarlægð, sbr. þó 7. gr.

6. gr.

Fullveldisréttur Íslands yfir landgrunninu tekur til rannsóknar og hagnýtingar á ólífrænum auðlindum, sem þar eru, svo og á lífverum, sem á nýtingarstigi eru annaðhvort hreyfingarlausar á hafsbotni eða í honum eða geta ekki hreyft sig án snertingar við hafsbotninn.

Stjórnvöld setja reglur um rannsóknir og hagnýtingu auðlinda landgrunnsins.

IV
Afmörkun svæða milli landa.

7. gr.

Afmörkun efnahagslögsögu og landgrunns milli Íslands og annarra landa skal eftir atvikum ákveðin með samningum við hlutaðeigandi ríki og skulu slíkir samningar háðir samþykki Alþingis.

Þar til annað verður ákveðið skulu efnahagslögsaga og landgrunn Íslands miðuð við 200 sjómílur frá grunnlínum landhelginnar að því undanskildu þó að þar sem skemmra er en 400 sjómílur milli grunnlína Færeyja og Grænlands annars vegar og Íslands hins vegar skulu efnahagslögsaga og landgrunn Íslands afmarkast af miðlínu.

V
Ráðstafanir gegn mengun.

8. gr.

Skylt er að forðast allt það sem getur mengað eða á annan hátt spillt hafinu.

Íslensk stjórnvöld skulu samkvæmt sérstökum lögum og í samræmi við milliríkjasamninga sem Ísland er aðili að gera ráðstafanir til að vernda hafið gegn mengun og öðrum spjöllum.

VI
Vísindalegar rannsóknir.

9. gr.

Vísindalegar rannsóknir í landhelgi, efnahagslögsögu og landgrunni Íslands skulu háðar samþykki íslenskra stjórnvalda.

Að því er varðar rannsóknir innan efnahagslögsögunnar eða á landgrunninu skal slíkt samþykki að jafnaði veitt, ef umsókn kemur frá erlendu ríki eða hlutaðeigandi milliríkjastofnun, enda sé um að ræða friðsamlega viðleitni til að efla þekkingu á umhverfi sjávar. Hafna má beiðni, meðal annars, ef hún:

a. stendur í beinu sambandi við rannsókn eða hagnýtingu á lífrænum eða ólífrænum auðlindum.
b. hefur í för með sér boranir á landgrunninu, notkun sprengiefna eða skaðlegra efna fyrir umhverfið.
c. leiðir til byggingar, starfrækslu eða notkunar mannvirkja.

10. gr.

Umsókn um leyfi til rannsókna skv. 9. gr. skal lögð fram eigi síðar en sex mánuðum áður en rannsókn hefst og skulu henni fylgja nákvæmar upplýsingar varðandi:

a. eðli og markmið rannsókna.
b. rannsóknaraðferð, þ. á m. nafn, stærð, tegund og gerð skipa og lýsingu á rannsóknartækjum.
c. nákvæma staðsetningu svæða, sem rannsaka á.
d. upphaf og lok rannsóknatímabils.
e. nafn stofnunar, sem að rannsóknum stendur, nafn forstjóra hennar og framkvæmdastjóra rannsóknaleiðangurs.
f. fyrirhugaða þátttöku íslenskra stjórnvalda í rannsóknum.

Íslensk stjórnvöld skulu tilkynna afstöðu sína til umsóknarinnar innan fjögurra mánaða, ef umsókn er hafnað.

VII

Ýmis ákvæði.

11. gr.

Brot á lögum þessum varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum gildandi laga.

12. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 17 1. apríl 1969, um yfirráðarétt íslenska ríkisins yfir landgrunninu umhverfis Ísland. Svo eru og úr gildi numin önnur þau lagafyrirmæli er koma í bág við lög þessi.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 1. júní 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

STJÓRNARTÍÐINDI A 12 — 1979

30. maí 1979. 131 Nr. 42.

LÖG

um veitingu ríkisborgararéttar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisborgararétt skulu öðlast:

1. Allal, Mohamed Mohamedi Raamel, verkamaður í Reykjavík, f. 14. ágúst 1933 í Marokkó.
2. Andersson, Ellen, húsmóðir í Kópavogi, f. 30. mars 1947 í Reykjavík.
3. Arjona, Katrín Vala, barn í Reykjavík, f. 28. júní 1976 á Íslandi.
4. Billhardt, Margarete Helene, ritari í Garðakaupstað, f. 3. júní 1935 í Þýskalandi.
5. Bogatynska, Halina Maria, jarðeðlisfræðingur í Reykjavík, f. 26. apríl 1949 í Póllandi. Fær réttinn 29. júní 1979.
6. Brynjar Ágúst Hilmarsson, barn í Garðakaupstað, f. 25. júní 1970 í V-Þýskalandi.
7. Burgfrim, Barbara, sjúklingur í Keflavík, f. 20. okt. 1942 í Þýskalandi.
8. Burns, Helga María, barn í Keflavík, f. 7. maí 1975 í Keflavík.
9. Burns, Ólöf Irene, barn í Keflavík, f. 28. febrúar 1973 í Keflavík.
10. Chelbat, Abdelhak Ahmed, verkamaður í Reykjavík, f. 22. okt. 1950 í Marokkó.
11. Chow, Chan Soon, nemi í Reykjavík, f. 3. september 1946 í Malaysíu.
12. Cilia, Emanuele Giovanni Mario, verslunarmaður í Reykjavík, f. 17. apríl 1934 á Möltu.
13. Clarke, Jonathan Christopher, flugmaður í Reykjavík, f. 18. maí 1953 í Englandi.
14. Cochran, Elizabeth Ann, nemi í Reykjavík, f. 25. nóv. 1959 í Bandaríkjunum.
15. Elísa Davíðsdóttir, barn í Reykjavík, f. 24. júní 1977 í Suður-Kóreu.
16. Falk, Eugene Edward, verkamaður í Reykjavík, f. 23. maí 1958 á Íslandi.
17. Goyette, John Edward, verkamaður í Reykjavík, f. 17. júlí 1961 í Bandaríkjunum.
18. Harpa Björgvinsdóttir, barn í Njarðvík, f. 21. júlí 1975 í V-Þýskalandi.
19. Hördal, Lára Björk, barn í Reykjavík, f. 5. janúar 1976 í Reykjavík.
20. Isaksen, Viktoría, húsmóðir í Reykjavík, f. 28. júlí 1945 á Íslandi.
21. Jakobsen, Frank Birgir Þorkels, sjómaður í Reykjavík, f. 19. maí 1954 í Danmörku.
22. Johnson, Áslaug Ragnhildur Hólm, húsmóðir í Bandaríkjunum, f. 6. des. 1943 á Íslandi.
23. Johnson, Birgir Þór Hoblyn, nemi í Reykjavík, f. 7. nóv. 1960 á Íslandi.
24. Jones, Sveinn Arthúr, barn í Vestmannaeyjum, f. 24. október 1971 í Vestmannaeyjum.
25. Lappas, Christou Andreas, flugvirki í Reykjavík, f. 28. nóv. 1948 á Kýpur.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

26. Lucic, Kata, afgreiðslustúlka í Reykjavík, f. 12. maí 1954 í Júgóslavíu.
27. Mäntylä, Einar Olavi, nemi í Reykjavík, f. 24. ágúst 1963 í Finnlandi.
28. Messiaen, Lucien Roger Cornil, iðnverkamaður á Akureyri, f. 29. nóvember 1920 í Frakklandi.
29. Moubarak, Adnan, verslunarmaður á Seltjarnarnesi, f. 15. nóvember 1933 í Sýrlandi.
30. Orri Hafsteinn Hilmarsson, barn í Garðakaupstað, f. 27. júlí 1971 í V-Þýskalandi.
31. Oudrhiri, Abdeljalil, verkamaður í Kópavogi, f. 17. desember 1953 í Marokkó.
32. Patay, Philippe Pierre Paul, kennari í Reykjavík, f. 26. júlí 1951 í Þýskalandi. Fær réttinn 23. júní 1979.
33. Phillips, Roy Percy, filmtæknifræðingur í Hafnarfirði, f. 12. nóvember 1937 í Englandi.
34. Ragnoli, Lisa, barn í Hafnarfirði, f. 15. maí 1975 á Íslandi.
35. Rasmussen, Björn Bruno, nemi í Kópavogi, f. 16. jan. 1942 í Danmörku.
36. Rubio, Rebekka Sif, barn í Reykjavík, f. 27. febrúar 1977 á Íslandi.
37. Sewell, John William, kennari í Reykjavík, f. 4. ágúst 1929 í Englandi.
38. Siepert, Ursula Irene, húsmóðir á Akranesi, f. 22. júlí 1944 í Þýskalandi.
39. Spano, Robert Georg, sölumaður í Reykjavík, f. 16. apríl 1940 á Ítalíu.
40. Wathne, Soffía Guðrún, nemandi, f. 20. júní 1956 í Bandaríkjunum.
41. Zawadzka, Jolanta Maria, húsmóðir í Hafnarfirði, f. 12. febrúar 1949 í Póllandi.
42. Þorsteinn Örn Þorsteinsson, barn í Reykjavík, f. 5. apríl 1977 í Suður-Kóreu.
43. Þórunn Ýr Elíasdóttir, barn í Reykjavík, f. 9. júlí 1976 í Suður-Kóreu.

2. gr.

Nú fær maður, sem heitir erlendu nafni, íslenskt ríkisfang með lögum, og skal hann þá taka sér íslenskt fornafn. Börn hans skulu taka sér íslensk nöfn samkvæmt lögum um mannanöfn.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 43. 29. maí 1979.

LÖG

um breytingu á jarðræktarlögum, nr. 79/1972.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrirsögn II. kafla orðist svo:
Um ríkisframlag til jarðræktar, húsabóta og hagræðingar.

2. gr.

1. málsgrein 10. gr. orðist svo:

Til framkvæmda þeirra í jarðrækt og húsabótum, sem taldar eru í þessari grein, skal greiða framlag úr ríkissjóði sem hér segir, enda hafi Búnaðarfélag Íslands og Stofnlánadeild landbúnaðarins komið sér saman um stærðarmörk framkvæmdanna í sambandi við lán og styrkveitingar svo og að samræmis sé gætt við búrekstraráætlun fyrir viðkomandi jörð, þegar gerðar eru.

3. gr.

Við 10. gr. bætist nýr liður, nr. IX, svo hljóðandi:

Ákvæði til bráðabirgða:

Heimilt er landbúnaðarráðherra í samráði við stjórn Búnaðarfélags Íslands að ákveða eftirgreind frávik frá ákvæðum þessarar greinar á næstu 5 árum:

a) Að skerða framlög til nýrra vélgrafinna skurða samkvæmt lið I a) á jörðum sem hafa 30 ha. túnstærð allt að 50%. Framlög vegna dýpkunar skurða og endurframræslu túna haldist óbreytt.
b) Að skerða á sama hátt framlög til plógræsa samkvæmt lið I c).
c) Að skerða framlög til túnræktar samkvæmt lið II a) og b) á jörðum sem hafa 30 ha. túnstærð allt að 50%.
d) Að skerða framlög til grænfóðurræktar samkvæmt lið II d) allt að 50%.
e) Að fella niður framlög til hagaræktar samkvæmt lið II e) nema grætt sé upp gróðurvana land.
f) Að skerða framlög til áburðargeymslna samkvæmt V. lið.

Ákvæði þessi gilda um framlög til framkvæmda sem unnar kunna að verða á árunum 1979—1984.

Landbúnaðarráðherra gerir, að höfðu samráði við stjórn Framleiðnisjóðs landbúnaðarins, tillögu til ríkisstjórnarinnar um ráðstöfun á því fé sem sparast samkvæmt stafliðum a)—f) til annarra verkefna sem lúta að framkvæmd þeirrar stefnu sem mörkuð er fyrir landbúnaðinn, svo sem:

a) Til að styrkja nýjar tekjuöflunarleiðir bænda og auka fjölbreytni í framleiðslu búvara.
b) Til að stuðla að bættri heyverkun.
c) Til hvers konar hagræðingar sem orðið getur til að bæta tekjur bænda án framleiðsluaukningar í nautgripa- og sauðfjárrækt.

Framleiðnisjóður landbúnaðarins sér um úthlutun fjárins í samræmi við ákvarðanir ríkisstjórnarinnar að því leyti sem það fellur innan verksviðs hans.

4. gr.

Við 12. gr. bætist nýr málsliður, svo hljóðandi:

Ákvæði til bráðabirgða:

Á árunum 1980—1985 skal í fjárlögum ætla til framkvæmda samkvæmt ákvæðum 10. gr., fjárhæð sem nemur meðaltali slíkra framlaga árin 1978 og 1979, á þá fjárhæð skal árlega greiða verðlagsuppbót í samræmi við ákvæði 1. málsgreinar þessarar greinar.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um húsaleigusamninga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Gildissvið laganna o. fl.

1. gr.

Lög þessi gilda um samninga sem fjalla um afnot af húsi eða hluta af húsi gegn endurgjaldi. Lögin gilda enn fremur um afnot húsnæðis samkvæmt vinnusamningi eða viðauka við slíkan samning.

Fjalli samningur enn fremur um land, sem nýta á í tengslum við afnot af húsnæði, skal fara um slíka samninga skv. lögum þessum, nema um afnot lands til landbúnaðar sé að ræða.

Með íbúðarhúsnæði er í lögum þessum átt við húsnæði sem látið er í té til afnota að öllu eða verulegu leyti til íbúðar.

Lög þessi gilda ekki um samninga hótela, gistihúsa og sambærilegra aðila við gesti sína. Sama gildir um orlofsheimili sem leigð eru til skamms tíma.

2. gr.

Ákvæði í leigumála, sem fer í bága við ákvæði laga þessara, verður ekki beitt gegn leigutaka eða þeim sem hefur rétt til að koma í hans stað, nema annars sé sérstaklega getið.

3. gr.

Ákvæði í lögum þessum um hjón eða maka eiga einnig við um sambúðarfólk, en með sambúðarfólki er átt við karl og konu, sem búa saman og eru bæði ógift. ef þau hafa átt saman barn, konan er þunguð eða sambúðin hefur varað samfleytt í eitt ár.

II. KAFLI
Gerð leigumála.

4. gr.

Leigumála um húsnæði skal gera skriflegan.

Félagsmálaráðuneytið skal láta gera sérstök eyðublöð fyrir leigumála um íbúðarhúsnæði. Eyðublöðin skulu liggja frammi, almenningi til afnota, á skrifstofum sveitarfélaga, hjá samtökum leigutaka og leigusala, og annars staðar þar sem ástæða þykir til.

Ráðuneytið getur ákveðið hæfilegt endurgjald fyrir eyðublöðin sem dreifingaraðila er skylt að innheimta.

5. gr.

Heimilt er félagsmálaráðuneyti að staðfesta til almennra nota eyðublöð samkv. 4. gr., sem samtök leigutaka eða leigusala kunna að láta gera, enda sé á þau skráð um staðfestingu ráðuneytisins. Sama á við um eyðublöð sem gerð eru á vegum Fasteignamats ríkisins og Húsnæðismálastofnunar ríkisins.

6. gr.

Allar breytingar á leigumála eða viðbætur við hann, sem heimilar eru samkvæmt lögum þessum, skulu gerðar skriflegar og skráðar á leigumálann sjálfan.

7. gr.

Leigumála má ýmist gera til ákveðins tíma eða ótímabundna.

Sé leigumáli tímabundinn lýkur honum án sérstakrar uppsagnar en senda skal leigusali tilkynningu til leigutaka samkv. 16. gr.

Um ótímabundna leigusamninga gilda hins vegar ákvæði 13. gr. um uppsagnarfrest og auk þess ákvæði 15. gr. um fardaga ef hið leigða er íbúðarhúsnæði.

8. gr.

Leigutaki íbúðarhúsnæðis samkvæmt tímabundnum leigusamningi skal að leigutíma loknum hafa forleigurétt að hinu leigða. Leigumálinn framlengist þá í jafnlangan tíma og hinn upphaflegi samningur gilti, en þó ekki lengur en í eitt ár hverju sinni. Leigusali getur þó valið milli þess hvort gerður skuli nýr tímabundinn samningur eða hinn tímabundni samningur breytist í ótímabundinn samning, sem lýtur almennum reglum laga þessara, m. a. um uppsögn. Skilmálar framlengds leigumála skulu vera hinir sömu og í upphaflegum leigumála að öðru leyti, m. a. um fjárhæð húsaleigu, nema að því leyti sem leiðir af leyfilegum breytingum á húsaleigunni samkvæmt samningi aðila eða lögum. Hafi tímabundinn samningur verið gerður samkvæmt þessari grein og hann endurnýjaður að ósk leigusala tvisvar í röð eða oftar án verulegrar breytingar, hefur leigutaki rétt til ótímabundins samnings, nema sérstakar ástæður mæli því í mót.

Líta skal á upphaflega umsaminn leigutíma og framlengingu hans skv. forleigurétti sem samfelldan leigutíma og meta réttindi og skyldur leigusala og leigutaka eftir því, m. a. að því er lýtur að fyrirframgreiðslu skv. 2. mgr. 51. gr.

Forleigurétturinn fellur niður ef leigusali lætur íbúðarhúsnæðið í té til afnota til a. m. k. eins árs skyldmenni í beina línu, kjörbörnum eða fósturbörnum og systkinum sínum og börnum þeirra eða tengdaforeldrum eða tekur íbúðarhúsnæðið til afnota fyrir sjálfan sig.

Forleiguréttur leigutaka skv. 1. mgr. gildir ekki, ef hið leigða íbúðarhúsnæði er í sama húsi og leigusali býr í sjálfur.

9. gr.

Í leigumála skal m. a. geta eftirtalinna atriða:

A. Hvort úttekt á hinu leigða skuli fara fram við afhendingu skv. 33. gr.
B. Hvort leigutaki skuli leggja fram tryggingarfé og með hvaða hætti og hvar það skuli varðveitt.
C. Hvernig greiða skuli leiguna.
D. Forleiguréttar skv. 8. gr. ef um tímabundinn leigumála er að ræða.
E. Hvort samið er um lágmarks leigutíma ef um ótímabundinn leigumála er að ræða.
F. Fjárhæðar húsaleigu svo ekki verði um villst.

10. gr.

Ef aðilar hafa vanrækt að gera skriflegan leigumála eða notað óstaðfest eyðublöð við gerð hans, gilda öll ákvæði laga þessara um réttarsamband þeirra. Upphæð leigunnar ákveðst þá sú fjárhæð sem leigusali getur sýnt fram á að leigutaki hafi samþykkt. Komi engin sönnunargögn fram um leigufjárhæðina er rétt að kveðja til úttektarmenn, sbr. XI. kafla laga þessara, til þess að ákveða sanngjarna fjárhæð leigunnar.

11. gr.

Ákvæði í leigumála má meta ógild ef þau mundu leiða til niðurstöðu sem væri bersýnilega ósanngjörn. Sama gildir ef ákvæði í leigumála brýtur í bága við góðar venjur í húsaleigumálum.

III. KAFLI
Uppsögn leigumála — leigufardagar.

12. gr.

Uppsögn ótímabundins leigumála er heimil báðum aðilum hans.
Uppsögn skal vera skrifleg og send með sannanlegum hætti.

13. gr.

Uppsagnarfrestur ótímabundins leigumála skal vera:

1. Einn mánuður á einstökum herbergjum, geymsluskúrum og þess háttar húsnæði, sem ekki er atvinnuhúsnæði.
2. Þrír mánuðir á íbúðum, en íbúð telst hvert það húsnæði þar sem fjölskylda getur haft venjulega heimilisaðstöðu. Uppsagnarfrestur af hálfu leigusala skal þó vera 6 mánuðir ef leigutaki hefur haft íbúð á leigu eitt ár og allt að fimm árum. Hafi leigutaki haft íbúð á leigu lengur en fimm ár skal uppsagnarfrestur af hálfu leigusala vera eitt ár.
3. Sex mánuðir á atvinnuhúsnæði. Þó skal það valda sanngjarnri lengingu uppsagnarfrests ef verslunarrekstur hefur aflað sér sérstakrar viðskiptavildar í hinu leigða húsnæði eða ef flutningur á atvinnustarfsemi er bundinn sérstökum erfiðleikum. Skal fresturinn í þeim tilvikum vera 9 mánuðir en allt að 12 mánuðum hið lengsta.

14. gr.

Uppsagnarfrestur telst hefjast fyrsta dag næsta mánaðar eftir að uppsögn var send leigutaka. Þegar hið leigða húsnæði er atvinnuhúsnæði skal leigutaki hafa lokið rýmingu og frágangi þess eigi síðar en kl. 13.00 næsta dag eftir að uppsagnarfresti lauk.

Þegar hið leigða húsnæði er notað til íbúðar skal leigutaki ljúka rýmingu og frágangi þess kl. 13.00 næsta fardag eftir að uppsagnarfrestur er liðinn.

15. gr.

Fardagar eru 1. júní og 1. október ár hvert. Beri fardag upp á sunnudag eða helgidag skal hann vera næsti virki dagur þar á eftir.

16. gr.

Nú er leigumáli tímabundinn og skal leigusali þá eigi síðar en einum mánuði og lengst þrem mánuðum áður en leigutíminn er útrunninn senda leigutaka skriflega tilkynningu um að hann hyggist ekki framlengja leigumálann. Ella telst hafa stofnast til ótímabundins leigumála með aðilum um hið leigða húsnæði.

Vilji leigutaki nota forleigurétt sinn að íbúðarhúsnæði skv. 8. gr. skal hann senda leigusala skriflega tilkynningu um það eigi síðar en innan 10 daga frá því að honum barst tilkynning skv. 1. mgr.

Telji leigusali, að leigutaki hafi ekki forleigurétt af þeim ástæðum, sem greinir í 8. gr. 3. mgr., skal hann innan 10 daga gera leigutaka skriflega grein fyrir því á hvern hátt hann hyggst ráðstafa hinu leigða. Að öðrum kosti stofnast til ótímabundins leigumála með aðilum um hið leigða húsnæði.

17. gr.

Nú líður mánuður frá því að leigutíma lauk samkvæmt uppsögn eða ákvæðum tímabundins leigumála, en leigutaki heldur áfram að hagnýta hið leigða húsnæði og getur leigusali þá krafist þess að leigumálinn framlengist ótímabundið. Sömu kröfu getur leigutaki einnig gert enda hafi leigusali ekki skorað á hann að rýma húsnæðið eftir að leigutíma var lokið.

18. gr.

Hafi fógetaúrskurður gengið um útburð leigutaka er fógeta þó heimilt að ákveða að leigutaki megi dveljast áfram í húsnæðinu í allt að 3 mánuði frá úrskurðardegi, þyki sú niðurstaða sanngjörn, þegar litið er á hagsmuni leigutaka annars vegar og leigusala hins vegar.

Ákvæðum þessum verður þó ekki beitt, ef leigutaki hefur unnið til útburðar samkvæmt 1., 2., 7. og 9. tölulið 20. gr.

IV. KAFLI
Riftun leigumála.

19. gr.

Leigutaka er heimilt að rifta leigumála í eftirtöldum tilvikum:

1. Þegar leigusali bætir eigi úr annmörkum á hinu leigða húsnæði samkvæmt 27. gr.
2. Ef ónauðsynlegur dráttur verður á afhendingu húsnæðisins. Beri leigusali ábyrgð á slíkum drætti á leigutaki jafnframt rétt til skaðabóta.
3. Ef húsnæðið spillist svo á leigutímanum, af ástæðum sem ekki verða raktar til leigutaka, að það nýtist eigi lengur til fyrirhugaðra nota eða teljist heilsuspillandi að mati heilbrigðisyfirvalda.
4. Ef réttur leigutaka er verulega skertur vegna laga eða annarra opinberra fyrirmæla eða vegna þess, að hann fer í bága við kvaðir sem á eigninni hvíla. Leigusali ber og bótaábyrgð á beinu tjóni leigutaka af völdum slíkrar skerðingar ef hann vissi eða mátti um hana vita við gerð leigumála og lét hjá líða að gera leigutaka aðvart

20. gr.

Leigusala er rétt að rifta leigumála í eftirtöldum tilvikum þótt leigutaka sé tryggður leiguréttur í húsnæði með samningi eða með ákvæðum 8. gr. laga þessara:

1. Ef leigutaki greiðir ekki leiguna eða framlag til sameiginlegs kostnaðar samkvæmt VII. kafla á réttum gjalddaga og sinnir ekki innan 7 sólarhringa skriflegri áskorun leigusala um greiðslu, enda hafi slík áskorun verið send eftir gjalddaga og leigusali þar tekið fram, að hann muni beita riftunarheimild sinni. Þetta gildir þó aðeins ef leigutaki hefur búið skemur en eitt ár í sömu leiguíbúð. Hafi leigutaki búið ár eða lengur í sömu íbúð gildir ákvæði þetta um endurtekið samningsbrot, enda hafi leigusali sent leigutaka skriflega aðvörun þess efnis að við næsta brot verði þessu ákvæði beitt.
2. Ef leigutaka ber að vinna leigugreiðslu af sér að hluta eða alveg og honum verður á stórfelld vanræksla eða gerist sekur um meiri háttar handvömm við starfið.
3. Ef leigutaki nýtir húsnæðið á annan hátt en lög þessi eða leigumáli mæla fyrir um og landslög leyfa að öðru leyti og lætur ekki af misnotkun þess þrátt fyrir skriflega áminningu leigusala.
4. Ef leigutaki misnotar heimild sína til framleigu á húsnæðinu skv. X. kafla eða ef framleigutaki gerist sekur um einhverja þá háttsemi sem heimilar leigusala riftun gagnvart upphaflegum leigutaka.

5. Ef leigutaki meinar leigusala eða öðrum, án gildra ástæðna, aðgang að hinu leigða húsnæði í bága við ákvæði 36. gr.
6. Ef leigutaki flyst úr húsnæðinu áður en leigutíma er lokið án þess að hafa gert nauðsynlegar ráðstafanir til gæslu og verndar húsnæðisins.
7. Ef húsnæðið spillist í umsjá leigutaka vegna slæmrar umgengni eða hirðuleysis þeirra, sem leigutaki ber ábyrgð á, og hann sinnir eigi án tafar kröfu leigusala um úrbætur, sbr. 36. gr.
8. Ef leigutaki vanrækir, þrátt fyrir áminningar leigusala, skyldur sínar til að sjá um að góð regla og umgengni haldist í hinu leigða húsnæði, sbr. 48. gr., eða gerist sekur um persónulega meingerð gagnvart leigusala eða fjölskyldu hans.
9. Ef leigutaki vanrækir að öðru leyti en hér að framan greinir skyldur sínar samkvæmt leigumála eða lögum þessum á svo stórfelldan hátt að rýming hans úr húsnæðinu telst eðlileg eða nauðsynleg.

21. gr.

Nú er leigumála rift af einhverri þeirri ástæðu, sem talin er í 20. gr., og skal leigutaki þá bæta leigusala það tjón, sem leiðir beint af vanefndum hans. Ef leigumáli var tímabundinn skal leigutaki auk þess greiða leigu til loka leigutímans, en ella til næsta fardags.

Leigusali skal þó strax gera nauðsynlegar ráðstafanir til að leigja húsnæðið hið allra fyrsta gegn hæfilegu gjaldi og skulu þær leigutekjur, sem hann þannig hefur eða hefði átt að hafa, koma til frádráttar leigubótum skv. 1. mgr.

22. gr.

Nú neytir leigusali ekki réttar síns til riftunar samkv. 20. gr. innan mánaðar frá því að honum varð kunnugt um vanefndir leigutaka eða leigutaki hefur að fullu bætt úr því sem aflaga fór og fellur réttur leigusala til riftunar þá niður.

23. gr.

Heimilt er fógeta að fresta, gegn hóflegri tryggingu, framkvæmd úrskurðar um útburð hafi leigutaki áfrýjað málinu til Hæstaréttar innan sjö daga frá uppsögn fógetaúrskurðar enda mæli sérstakar aðstæður með slíkri frestun.

V. KAFLI

Afhending og skil leiguhúsnæðis.

24. gr.

Leiguhúsnæði skal, er það er afhent leigutaka, vera í því ástandi sem almennt er talið fullnægjandi miðað við fyrirhugaða notkun þess og staðsetningu.

25. gr.

Spillist leiguhúsnæði fyrir upphaf leigutíma þannig, að það verði óhæft til fyrirhugaðra nota, fellur leigusamningurinn úr gildi.

Leigutaki á þá ekki rétt til bóta nema spjöllin séu sök leigusala sjálfs eða hann vanræki að gera leigutaka viðvart um þau.

26. gr.

Nú kemur í ljós að hið leigða húsnæði er ekki í því ástandi sem leigumáli greinir eða leigutaki hlaut að mega gera ráð fyrir og skal leigutaki þá innan 14 daga frá afhendingu gera leigusala skriflega grein fyrir aðfinnslum sínum og segja til hverra úrbóta er krafist. Ella telst leigutaki una húsnæðinu.

Leigutaki skal segja til galla, sem síðar koma fram á húsnæðinu og voru ekki sýnilegir við venjulega athugun, innan 14 daga frá því hann varð þeirra var.

27. gr.

Geri leigusali ekki innan hæfilegs frests ráðstafanir til að bæta úr annmörkum á húsnæðinu er leigutaka heimilt að ráða bót á þeim og draga frá leigunni þann kostnað, sem af því hlýst, enda hafi hann fyrst aflað samþykkis úttektarmanns, sbr. XI. kafla.

Hafi leigusali ekki sinnt réttmætri kröfu leigutaka um úrbætur innan þriggja mánaða frá því hún barst honum og leigutaki ekki neytt réttar síns samkv. 1. mgr. er leigutaka heimilt að rifta leigumálanum, enda sé um verulega annmarka að tefla, miðað við fyrirhuguð not leigutaka af húsnæðinu. Leigutaki á kröfu til hlutfallslegrar lækkunar á leigu meðan eigi hefur verið bætt úr annmörkum á hinu leigða húsnæði.

Lækkun leigunnar metur úttektarmaður, en rétt er þó aðilum að bera ákvörðun hans undir dómkvadda matsmenn, enda hafi verið beðið um dómkvaðningu þeirra innan mánaðar frá því að niðurstaða úttektarmanns var aðilum kunn.

28. gr.

Að leigutíma loknum skal leigutaki skila húsnæðinu í hendur leigusala ásamt tilheyrandi fylgifé í sama ástandi og hann tók við því. Ber leigutaki óskerta bótaábyrgð á allri rýrnun húsnæðisins eða spjöllum á því að svo miklu leyti sem slíkt telst ekki eðlileg afleiðing venjulegrar eða umsaminnar notkunar húsnæðisins eða stafar af atvikum, sem voru leigutaka sannanlega óviðkomandi.

29. gr.

Bótakröfu sinni á hendur leigutaka verður leigusali að lýsa skriflega innan 14 daga frá skilum húsnæðisins.

Hafi slíkir ágallar ekki verið sýnilegir við skil húsnæðisins skal þeim lýst með sama hætti innan 14 daga frá því að þeirra varð vart.

Sé þessara tímamarka ekki gætt fellur bótaréttur leigusala niður nema leigutaki hafi haft svik í frammi.

30. gr.

Leigutaka er heimilt að flytja á brott með sér fastar innréttingar og annað þess háttar fylgifé, sem hann hefur sjálfur kostað til húsnæðisins, enda komi hann því aftur í upprunalegt ástand.

31. gr.

Hafi leigutaki skipt um læsingar í húsnæðinu ber honum að skila leigusala öllum lyklum að þeim án sérstaks endurgjalds.

32. gr.

Hafi leigumála verið þinglýst ber leigutaka að annast aflýsingu hans.

33. gr.

Skylt er aðilum leigumála að láta fara fram úttekt á hinu leigða húsnæði við afhendingu ef annar aðilinn krefst þess.

Úttektina framkvæmir löggiltur úttektarmaður að viðstöddum leigusala og leigutaka eða umboðsmönnum þeirra. Á sérstaka úttektaryfirlýsingu, sem úttektarmaður leggur til, skal skrá sem ítarlegasta lýsingu á hinu leigða húsnæði og ástandi þess og getur leigutaki þá strax komið að aðfinnslum sínum og óskað úrbóta.

Á úttektaryfirlýsingu skal staðgreina nákvæmlega hið leigða húsnæði, geta fylgifjár, dagsetningar leigumála og aðila hans.

34. gr.

Úttektaryfirlýsing skal gerð í þríriti og skulu aðilar leigumála og úttektarmaður undirrita hana og halda einu eintaki hver. Úttekt skal leggja til grundvallar ef ágreiningur verður um bótaskyldu leigutaka við skil húsnæðisins.

Aðilar skulu láta úttektarmanni í té afrit leigumála, sem hann varðveitir með úttektaryfirlýsingunni.

35. gr.

Nú koma leigusali og leigutaki sér ekki saman um bótafjárhæð vegna skemmda á hinu leigða húsnæði og skal úttektarmaður þá meta tjónið. Rétt er þó hvorum aðila að krefjast mats dómkvaddra manna á bótafjárhæðinni, innan mánaðar frá því að aðila var kunn niðurstaða úttektarmanns.

VI. KAFLI
Viðhald leiguhúsnæðis.

36. gr.

Leigutaka er skylt að fara vel með hið leigða húsnæði og í samræmi við umsamin afnot þess.

Verði hið leigða húsnæði eða fylgifé þess fyrir tjóni af völdum leigutaka, heimilismanna eða annarra manna, sem hann hefur leyft afnot af húsnæðinu eða umgang um það, skal leigutaki gera ráðstafanir til að bæta úr tjóninu innan hæfilegs frests.

Efni leigutaki ekki skyldur sínar skv. 2. mgr. innan hæfilegs frests er leigusala heimilt að tilkynna honum, að hann muni láta fara fram viðgerð á tjóninu að liðnum 21 degi frá afhendingu tilkynningar á kostnað leigutaka. Hafi leigutaki ekki hafist handa um viðgerð á greindum fresti og ljúki henni ekki með hæfilegum hraða er leigusala heimilt að láta framkvæma viðgerðina á kostnað leigutaka, enda leiti hann áður álits úttektarmanns á nauðsyn hennar og samþykkis fyrir kostnaðinum að verki loknu.

Skylt er leigutaka í tilvikum þeim, sem fjallað er um í 3. mgr., að sæta umgangi viðgerðarmanna án nokkurs réttar til frádráttar í leigugjaldi, enda þótt afnot hans takmarkist um tíma vegna viðgerðarinnar.

37. gr.

Leigutaka er skylt að annast á sinn kostnað viðhald á rúðum, læsingum, vatnskrönum, raftenglum, rafmagnsinnstungum, raftækjum og hreinlætistækjum. Leigusali er þó skyldur að annast viðgerðir á rúðum, svo og raftækjum og hreinlætistækjum, sem fylgja húsnæðinu, ef leigutaki sýnir fram á, að rúðubrot eða bilun slíkra tækja verður ekki rakin til vanrækslu eða yfirsjóna hans eða fólks á hans vegum.

Tjón á hinu leigða, sem er bótaskylt samkvæmt skilmálum venjulegrar húseigendatryggingar, skal leigusali þó ætíð bera.

38. gr.

Leigusala er skylt að annast á sinn kostnað allt annað viðhald hins leigða en að framan greinir, utan húss sem innan.

Hann skal jafnan halda hinu leigða húsnæði í leigufæru ástandi, m. a. með því að láta mála húsnæðið og endurnýja gólfdúka þess, teppi eða annað slitlag með hæfilegu millibili eftir því sem góðar venjur um viðhald húsnæðis segja til um.

39. gr.

Telji leigutaki viðhaldi af hálfu leigusala ábótavant skal leigutaki skora skriflega á leigusala að bæta úr og gera grein fyrir því, sem hann telur að úrbóta þarfnist.

Sinni leigusali ekki kröfum leigutaka um úrbætur án ástæðulauss dráttar er leigutaka heimilt að láta framkvæma viðgerðina á kostnað leigusala og draga kostnaðinn frá leigugreiðslum eða krefja leigusala um kostnaðinn sérstaklega. Leigutaka ber þó, áður en vinna hefst, að leita álits úttektarmanns á nauðsyn hennar og samþykkis hans fyrir kostnaðinum að verki loknu.

40. gr.

Viðgerðar- og viðhaldsvinnu alla skal leigusali láta vinna fljótt og vel, svo að sem minnstri röskun valdi fyrir leigutaka.

Leiði viðgerðar- eða viðhaldsvinna á vegum leigusala til verulegra skertra afnota leigutaka af hinu leigða á hann rétt til hlutfallslegs afsláttar á leigugjaldi. Verði aðilar ekki ásáttir um afsláttinn skal úttektarmaður meta hann.

41. gr.

Heimilt er að víkja frá ákvæðum kafla þessa í leigumálum um annað húsnæði en til íbúðar.

Í leigumálum um íbúðarhúsnæði til lengri tíma en tveggja ára er heimilt að semja um að leigutaki annist á sinn kostnað að hluta eða öllu leyti það viðhald innan íbúðar sem leigusala ber að annast skv. kafla þessum, enda lækki leigugjaldið að sama skapi. Í slíkum tilvikum skal þess nákvæmlega getið í leigumála til hvaða atriða viðhaldsskylda leigutaka nær.

VII. KAFLI
Um greiðslu reksturskostnaðar.

42. gr.

Reksturskostnaði af leigðu húsnæði skal þannig skipt að leigutaki greiðir fyrir notkun vatns, rafmagns og hitunarkostnað, en leigusali greiðir öll fasteignagjöld, þ. m. t. fasteignaskatt og tryggingariðgjöld.

Í fjölbýlishúsum skal leigutaki enn fremur greiða allan kostnað vegna hitunar, lýsingar og vatnsnotkunar í sameign svo og kostnað við ræstingu og aðra sameiginlega umhirðu hennar. Leigusali skal greiða tillag til sameiginlegs viðhalds eða endurbóta á lóð eða húseign og kostnað við hússtjórn.

Þar sem veitustofnanir innheimta sérstakt gjald fyrir leigu á mælum eða öðrum slíkum búnaði, sem þær leggja til, skal leigutaki greiða það gjald. Leigusali skal greiða fastagjöld eða árgjöld slíkra stofnana, sem reiknast af matsverði húsnæðis, rúmfangi þess eða öðrum slíkum gjaldstofnum, án beinna tengsla við vatns- eða orkukaup.

Heimilt er að víkja frá þessari skiptingu, ef hið leigða er ekki íbúðarhúsnæði eða ef leigumáli um íbúðarhúsnæði er gerður til lengri tíma en tveggja ára, enda séu slík frávik skilmerkilega greind í leigumála.

43. gr.

Þegar þjónusta sú, sem leigutaki skal greiða, er seld sameiginlega til fleiri aðila skal kostnaði skipt í samræmi við ákvæði laga eða samninga um skiptingu afnotaréttar, þar sem hann er sameiginlegur, en ella samkvæmt hlutfallstölum í skiptayfirlýsingu. Hafi slík yfirlýsing ekki verið gerð skal kostnaði skipt eftir eignarhluta íbúða í samræmi við ákvæði reglugerðar nr 281/1976 um ákvörðun eignarhluta í fjölbýlishúsum.

44. gr.

Leggi leigusali út rekstursgjöld þau sem leigutaki skal greiða samkvæmt 42. gr. falla þau í gjalddaga á næsta greiðsludegi húsaleigu.

45. gr.

Þegar ráðist er í að tengja leiguhúsnæði við hitaveitu eða fjarvarmaveitu eða í aðrar endurbætur á húsnæðinu sem lækka reksturskostnað þess fyrir leigutaka, er leigusala heimilt að hækka umsamda eða lögbundna húsaleigu um allt að helming þeirrar upphæðar er nemur sparnaði leigutaka í reksturskostnaði af völdum slíkrar breytingar.

Hafi leigusali fengið beinan, útlagðan kostnað sinn af endurbótum skv. 1. mgr. endurgreiddan, skal lækkun reksturskostnaðarins eftir það koma báðum aðilum til góða að jöfnu til loka leigutímans.

VIII. KAFLI
Umgengnisskyldur og réttindi.

46. gr.

Óheimilt er leigutaka að nota leiguhúsnæði á annan hátt en um er samið í leigumála. Leigusali getur þó ekki borið fyrir sig frávik frá ákvæði þessu, sem ekki hafa þýðingu fyrir hann eða aðra þá, sem í húsinu búa eða starfa.

47. gr.

Leigutaki skal í hvívetna fara með leiguhúsnæðið á þann hátt, sem samræmist góðum venjum um meðferð húsnæðis og fyrirhuguðum notum þess.

Leigutaki skal án tafar tilkynna leigusala um þau atriði utan húss eða innan, sem þarfnast lagfæringar eða viðhalds.

Leigusali á rétt á aðgangi að hinu leigða með hæfilegum fyrirvara þannig að hvorki fari í bága við hagsmuni hans né leigutaka til að láta framkvæma úrbætur á hinu leigða og til eftirlits með ástandi þess og meðferð.

Á þremur síðustu mánuðum leigutímabils er leigusala heimilt að sýna hið leigða ákveðinn tíma á dag, þó ekki meira en tvær stundir, væntanlegum kaupendum eða leigutökum, en jafnan skal tilkynna slíka heimsókn með hæfilegum fyrirvara. Við slíka sýningu húsnæðisins skal leigusali eða tilnefndur umboðsmaður hans jafnan vera viðstaddur.

48. gr.

Leigutaka er skylt að ganga vel og snyrtilega um hið leigða húsnæði og gæta settra reglna og góðra venja um hreinlæti, hollustuhætti og heilbrigði.

Leigutaki skal fara að viðteknum umgengnisvenjum og gæta þess að raska ekki eðlilegum afnotum annarra þeirra, er afnot hafa af húsinu, eða valda þeim óþægindum eða ónæði.

Hafi umgengnisreglur verið settar í fjölbýlishúsi er leigutaka skylt að fara eftir þeim, enda skal kynna leigutaka slíkar reglur.

Leigusala er skylt að hlutast til um, að aðrir þeir sem afnot hafa af húsi því, sem hið leigða húsnæði er í, fari að settum umgengnisreglum og gæti að öðru leyti ákvæða þessa kafla á þann veg að hagsmunir leigutaka séu tryggðir.

49. gr.

Í leigumála skal getið auk þess eignarhluta, sem leigutaka er sérstaklega leigður, sameignar þeirrar, sem leigutaki skal hafa afnot af, svo og hversu víðtækur sá afnotaréttur er að svo miklu leyti sem það er ekki ákveðið í lögum og reglum um fjölbýlishús og settum umgengnisreglum.

50. gr.

Ákvæði þessa kafla ná til þess húsnæðis, sem leigutaki hefur einn afnot af, svo og sameignar utan húss og innan eftir því sem við getur átt.

IX. KAFLI
Greiðsla húsaleigu. Tryggingarfé.

51. gr.

Húsaleigu skal greiða fyrirfram mánaðarlega, nema um annað sé samið. Óheimilt er að krefja um leigugreiðslu fyrirfram til lengri tíma en sem svarar fjórðungi umsamins leigutíma.

Leigutaki verður eigi krafinn um leigugreiðslur fyrirfram síðar á leigutímanum til lengri tíma en þriggja mánaða í senn.

Nú hefur leigutaki greitt tryggingarfé samkvæmt 55. gr. og verður hann þá eigi jafnframt krafinn um leigu fyrirfram til lengri tíma en eins mánaðar.

Ef gjalddaga leigu ber upp á sunnudag eða helgidag skal gjalddagi vera næsti virki dagur þar á eftir.

52. gr.

Húsaleiga og annað endurgjald, sem leigutaka ber að greiða, skal greitt á þeim stað sem báðir aðilar samþykkja. Verði ekki samkomulag skal leigutaki koma greiðslunni til leigusala á heimili hans eða vinnustað eða öðrum þeim stað er hann tiltekur innan héraðs.

Heimilt er þó leigutaka að inna umrædda greiðslu af hendi til banka eða senda í pósti með löglegum hætti. Telst leiga þá greidd þann dag sem hún er innt af hendi í bankanum eða pósthúsinu.

Hafi leigusali ekki heimili eða skrifstofu í sama sveitarfélagi og hið leigða húsnæði er í, skal hann hafa í sveitarfélaginu umboðsmann sem leigutaki getur snúið sér til.

53. gr.

Þegar leigutaki á rétt til frádráttar frá leigugreiðslu, svo sem vegna ófullnægjandi ástands húsnæðis í upphafi leigutíma skv. 27. gr., vegna viðgerðar sem hann hefur framkvæmt á kostnað leigusala skv. 39. gr. eða vegna skerðingar á afnotarétti skv. 40. gr., skal hann framvísa reikningi sínum ásamt fylgigögnum og með árituðu samþykki úttektarmanns við leigusala á næsta gjalddaga leigugreiðslu.

Ákvörðun leigusala um að bera lögmæti slíks reiknings undir úrskurð dómstóla leysir hann ekki undan þeirri skyldu að meta reikninginn til bráðabirgða jafngildi réttmætrar leigugreiðslu.

Heimild leigusala til að bera réttmæti reiknings undir dómstóla fellur niður hafi mál eigi verið höfðað innan þriggja mánaða frá því að leigutaki framvísaði reikningnum eða matsgerð lýkur, ef ákvörðun úttektarmanns hefur verið borin undir dómkvadda matsmenn.

54. gr.

Nú hefur leigutaki eigi gert skil á leigunni innan 7 sólarhringa frá gjalddaga og er leigusala þá rétt að krefjast hæstu lögleyfðu dráttarvaxta af henni fyrir hvern byrjaðan vanskilamánuð.

55. gr.

Rétt er leigusala að krefjast þess að leigutaki greiði honum tiltekna fjárhæð sem tryggingarfé áður en honum er afhent hið leigða húsnæði til afnota. Upphæð tryggingarfjárins má nema allt að þriggja mánaða umsaminni leigu fyrir húsnæðið, eins og hún er ákveðin í upphafi leigutímans.

Tryggingarféð skal varðveitt í banka eða sparisjóði á hæstu mögulegum vöxtum. Óheimilt er aðilum að ráðstafa fé þessu án samþykkis beggja, nema að undangengnum dómi um bótaskyldu leigutaka. Þó skal leigusala heimilt að taka af tryggingarfé þá upphæð er dæmda var gert að greiða, eða fyrir sannanlegum viðgerðarkostnaði hafi upphæð ekki verið tilgreind í dómi, og svo til greiðslu vangoldinnar leigu.

Að því leyti sem leigusali á ekki kröfu í tryggingarfé samkvæmt 2. málsgr. er leigusala heimilt að innleysa féð að liðnum 7 dögum frá því leigutíma lauk eða fullnaðarúrskurður gekk í ágreiningsmáli um bótaskyldu leigutaka.

X. KAFLI
Framsal leiguréttar, andlát leigutaka, hjúskaparslit o. fl.

56. gr.

Óheimilt er leigutaka að framselja leigurétt sinn án samþykkis leigusala nema annað leiði af ákvæðum þessa kafla.

Það telst ekki framsal á leigurétti þótt leigutaki heimili nákomnum skyldmennum eða venslamönnum sínum búsetu í hinu leigða húsnæði ásamt sér eða fjölskyldu sinni, enda haldist fjöldi heimilisfólks innan eðlilegra marka miðað við stærð og gerð leiguhúsnæðisins.

57. gr.

Nú deyr leigutaki áður en leigutíma er lokið, og er þá dánarbúi leigutaka heimilt að segja leigumála upp með venjulegum fyrirvara enda þótt leigumáli hafi verið gerður til lengri tíma. Uppsögn skal miðuð við næsta almennan fardag samkvæmt 15. gr. ef hið leigða er íbúðarhúsnæði. Eftirlifandi maka, skyldmennum og venslamönnum, sem voru heimamenn leigutaka við andlát hans eða höfðu framfæri af atvinnustarfsemi, sem stunduð var í húsnæðinu, og vilja taka við leigumálanum með réttindum og skyldum, er heimilt að ganga inn í leigumálann í stað hins látna nema af hendi leigusala séu færðar fram gildar ástæður, er mæla því gegn.

58. gr.

Nú flytur leigutaki úr húsnæði, sem hann hefur gert leigumála um, og er þá maka hans, sem verið hefur samvistum við hann í húsnæðinu, rétt að halda leigumála áfram með sama hætti og í 57. gr. segir.

59. gr.

Þegar hjón hafa sameiginlega á leigu íbúðarhúsnæði, en hjúskap þeirra lýkur, skal fara um leiguréttindi eftir ákvæðum 60. gr. laga nr. 60/1972 um stofnun og slit hjúskapar.

Það hjóna, sem hefur aðallega vegna atvinnu sinnar afnot af atvinnuhúsnæði, skal hafa forgangsrétt til áframhaldandi leigu á því, án tillits til þess hvort þeirra undirritaði leigumála.

Um rétt leigusala til uppsagnar leigumála vegna hjúskaparslita gilda lokaákvæði 57. gr., eftir því sem við á.

60. gr.

Annað hjóna getur ekki, svo bindandi sé, afsalað þeim rétti sem hinu er með ákvæðum þessa kafla áskilinn til yfirtöku á leigumála.

61. gr.

Nú deyr leigutaki að atvinnuhúsnæði en dánarbú hans ákveður að selja atvinnustarfsemi, sem þar var stunduð, og getur leigusali þá ekki reist uppsögn leigumála eða kröfu um breytingu á efni hans á þeim atvikum sérstaklega, enda sé söluverðmæti slíkrar atvinnustarfsemi háð áframhaldandi afnotum af hinu leigða húsnæði og að notkun þess haldist óbreytt áfram. Sama gildir, eftir því sem við á, ef ástæða fyrir sölu á atvinnustarfsemi er sambúðar- eða hjúskaparslit eða gjaldþrot leigutaka.

62. gr.

Þegar leigutaki er starfsmaður leigusala og hefur fengið íbúðarhúsnæði á leigu vegna þess starfa, fellur leigumáli niður án sérstakrar uppsagnar ef leigutaki lætur

af starfanum að eigin ósk, er löglega vikið úr starfi vegna brota í því eða vegna þess að fyrirfram umsömdum ráðningartíma er lokið.

XI. KAFLI
Úttektarmenn.

63. gr.

Bæjar- og sveitarstjórnir skulu sjá um, að hlutaðeigandi dómari dómkveðji úttektarmenn — einn aðalmann og einn til vara — til að annast þau störf, sem úttektarmönnum eru fengin með lögum þessum. Í Reykjavík skulu úttektarmenn vera tveir og tveir til vara og sér borgarstjórn um að þeir séu dómkvaddir.

64. gr.

Störf þau, sem úttektarmönnum eru falin með lögum þessum, skulu þeir annast af kostgæfni og gæta ætíð fyllsta hlutleysis gagnvart báðum málsaðilum. Þeir skulu kosta kapps um að leiða ágreining og deilumál til lykta með friðsamlegum hætti og vera leigusölum og leigutökum til leiðbeiningar og ráðgjafar eftir því sem tök eru á. Þeir skulu gæta þagmælsku um einkahagi fólks sem þeir kunna að fá vitneskju um í starfi sínu.

65. gr.

Eyðublöð fyrir úttektaryfirlýsingar skal félagsmálaráðuneytið láta úttektarmönnum í té án endurgjalds.

66. gr.

Þóknun fyrir störf sín og útlagðan kostnað skulu úttektarmenn fá greidd samkvæmt reikningi. Skal þóknunin miðast við unninn tímafjölda hverju sinni og skal tímagjald vera hið sama og samkvæmt útseldum tímakaupstaxta trésmíðameistara fyrir almenna dagvinnu í hæsta þrepi án álags.

67. gr.

Þegar úttekt er gerð á húsnæði í upphafi eða lok leigutíma skulu aðilar leigumála staðgreiða að jöfnu kostnað af starfi úttektarmanns.

Þegar úttektarmaður er fenginn til aðstoðar af öðrum ástæðum en í 1. mgr. segir, skal sá aðili leigumála leggja út kostnaðinn, sem úttektarmanninn kvaddi til. Að kröfu aðila ákveður úttektarmaður hvort hinn aðilinn skuli greiða þennan kostnað ef hann er bersýnilega valdur að ágreiningsefninu, eða að kostnaðurinn skiptist milli aðila, teljist þeir báðir eiga sök á deilumálinu.

XII. KAFLI
Leigumiðlun.

68. gr.

Þeim einum, sem hafa hlotið til þess sérstaka löggildingu, er heimilt að reka miðlun með leiguhúsnæði, sem lög þessi taka til, í því skyni að koma á leigumála eða annast um framleigu eða skipti á leiguhúsnæði sé það gert í atvinnuskyni eða gegn endurgjaldi.

69. gr.

Löggildingu til að reka miðlun með leiguhúsnæði má veita þeim mönnum sem ódlast geta rétt til að annast kaup og sölu fasteigna fyrir aðra, enda fullnægi þeir nánari skilyrðum, sem sett kunna að verða í reglugerð þar að lútandi.

Heimilt er samtökum leigusala eða húseigenda, samtökum leigutaka, sveitarstjórnum svo og félögum eða stofnunum að reka leigumiðlun í eðlilegum tengslum við aðra starfsemi sína, enda lúti leigumiðlun stjórn löggilts leigumiðlara.

Lögreglustjóri, þar sem leigumiðlun skal rekin, lætur í té leyfisbréf gegn leyfisgjaldi, sem ráðherra ákveður og renna skal í ríkissjóð. Leyfið skal gefið út til fimm ára í senn.

70 gr.

Starfsheiti þess, sem leyfi fær til leigumiðlunar, skal vera leigumiðlari.

Leigumiðlari skal hafa opna skrifstofu, þar sem hann rekur starfsemi sína.

Leigumiðlari ber ábyrgð á að leigumáli sé gerður í samræmi við lög þessi. Honum ber skylda til að upplýsa aðila um réttindi þau og skyldur, sem þeir taka á sig með undirritun leigumálans, svo og um réttaráhrif hans almennt eftir því sem ástæða er til.

Óheimilt er leigumiðlara að gerast sjálfur aðili að leigumála, sem honum er falið að koma á. Hann skal ætíð gæta þess að nafn, nafnnúmer og heimilisfang leigutaka og leigusala komi skýrt fram í leigumálanum.

71. gr.

Leigumiðlara ber þóknun úr hendi leigusala fyrir að koma á leigumála. Óheimilt er honum að áskilja sér hærri þóknun en sanngjarnt má teljast með tilliti til þeirrar vinnu, sem hann lætur í té, og þeirra hagsmuna sem um er að tefla.

Óheimilt er að taka sérstakt gjald fyrir skráningu, tilvísun eða aðra álíka þjónustu. Sama gildir um gjaldtökur vegna kostnaðar við auglýsingar og þess háttar útgjöld. Heimilt er þó að víkja frá þessu þegar um er að ræða leigu á meiri háttar atvinnuhúsnæði.

Óheimilt er leigumiðlara að taka þóknun af leigutaka fyrir miðlunina og gerð leigumála.

72. gr.

Leigumiðlara er rétt að taka að sér innheimtu og móttöku húsaleigu, eftirlit með umgengni um húsnæðið og framkvæmd viðhalds á því, skiptingu reksturskostnaðar, vörslu tryggingarfjár svo og önnur þau störf í tengslum við framkvæmd leigumálans sem aðilar hans, annar eða báðir, fela leigumiðlara að annast fyrir sína hönd.

Umboð leigumiðlara til slíkra starfa skal gera skriflegt og skal báðum aðilum leigumálans fengið afrit af því.

Endurgjald til leigumiðlara fyrir þessi störf skal sanngjarnt og í samræmi við fyrirhöfn hans. Skal það að jafnaði eigi nema hærri fjárhæð en sem svari sex til tíu hundraðshlutum af leigufjárhæðinni.

73. gr.

Leigumiðlara er óheimilt að skýra frá því sem hann kemst að í starfi sínu um hagi viðskiptamanna sinna eða þeir hafa trúað honum fyrir.

74. gr.

Leigumiðlari er bókhaldsskyldur samkvæmt lögum nr. 51 2. maí 1968.

Leigumiðlari skal halda skrá um húsnæði það, sem honum er falið að selja á leigu, og varðveita eintak af öllum leigumálum sem hann gerir.

75. gr.

Gerist leigumiðlari sekur í starfi sínu um vanrækslu eða brot gegn ákvæðum laga þessara eða hann missir einhver þeirra skilyrða, sem sett eru fyrir leyfisveitingu, getur hlutaðeigandi lögreglustjóri svipt hann leyfi sínu tímabundið eða til loka leyfistímans.

XIII. KAFLI
Húsaleigunefndir.

76. gr.

Í hverjum kaupstað skal vera húsaleigunefnd skipuð þremur mönnum og þremur til vara. Bæjarstjórnir skulu kjósa húsaleigunefndir til 4 ára í senn.

Hlutverk húsaleigunefnda skal vera að fylgjast með framkvæmd húsaleigumála og afla upplýsinga um þau, hlutast til um að úttektarmenn, sbr. 63. gr. þessara laga, séu dómkvaddir, gefa aðilum leigumála, sem þess óska, leiðbeiningar um ágreiningsefni og leitast við að sætta slíkan ágreining ef báðir aðilar óska.

XIV. KAFLI
Kynning laganna o. fl.

77. gr.

Félagsmálaráðuneytið skal kynna almenningi efni laga þessara. Kostnaður við það greiðist úr ríkissjóði.

Heimilt er ráðhera að setja í reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

XV. KAFLI
Refsiákvæði.

78. gr.

Brot gegn ákvæðum I. til XII. kafla laga þessara varða sektum nema þyngri refsing liggi við í öðrum lögum.

XVI. KAFLI
Gildistaka.

79. gr.

Lög þessi taka þegar gildi. Þó skulu leigumálar, sem gerðir hafa verið fyrir gildistöku þeirra, halda gildi uns þeir renna út, þó eigi lengur en til 1. janúar 1980. Frá þeim tíma skulu lög þessi einnig taka til þeirra.

Aðilar leigumála, sem gerðir hafa verið fyrir gildistöku þessara laga, skulu gera skriflega leigumála samkv. II. kafla laganna fyrir 1. janúar 1980. Hafi slíkur leigumáli ekki verið gerður fyrir þann tíma gilda öll ákvæði laga þessara um réttarsamband aðila.

Með lögum þessum eru felld úr gildi lög nr. 39 7. apríl 1943 um húsaleigu með síðari breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Hafi leigumáli verið stimplaður og honum þinglýst skal endurnýjunarsamningur samkv. 79. gr. vera undanþeginn þessum gjöldum, enda sé leigumálinn óbreyttur að meginefni til.

Gjört í Reykjavík 1. júní 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

LÖG

um námsgagnastofnun.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Hlutverk námsgagnastofnunar er að sjá grunnskólum fyrir sem bestum og fullkomnustum náms- og kennslugögnum. Uppeldis- og kennslufræðileg markmið námsgagnastofnunar eru í samræmi við 2. gr. laga nr. 63/1974 um grunnskóla.

Heimilt er að fela námsgagnastofnun að annast verkefni, hliðstæð þeim sem tilgreind eru í lögum þessum, fyrir framhaldsskóla. Enn fremur er heimilt að fela námsgagnastofnun að annast alhliða þjónustu fyrir skóla- og almenningsbókasöfn skv. nánari ákvæðum í reglugerð.

Námsgagnastofnun heyrir undir menntamálaráðuneytið.

2. gr.

Námsgagnastofnun annast framleiðslu, útgáfu og miðlun hvers konar námsgagna og kennslutækja, fylgist með nýjungum á því sviði og kynnir þær.

Stofnunin skal hafa samstarf við þá aðila sem vinna að endurskoðun námsefnis og nýjungum í skólastarfi á vegum menntamálaráðuneytisins, við fræðsluskrifstofur, svo og Kennaraháskóla Íslands og aðrar stofnanir sem veita kennaramenntun.

3. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar til fjögurra ára í senn sjö manna námsgagnastjórn og jafnmarga til vara:

a) einn fulltrúa tilnefndan af Félagi skólastjóra og yfirkennara,
b) tvo tilnefnda af samtökum kennara á grunnskólastigi,
c) einn tilnefndan af samtökum kennara á framhaldsskólastigi,
d) einn tilnefndan af Kennaraháskóla Íslands,
e) einn tilnefndan af fræðslustjórum,
f) einn fulltrúa menntamálaráðuneytisins.

Ráðherra skipar formann og varaformann úr hópi stjórnarmanna og ákveður laun stjórnarinnar.

4. gr.

Námsgagnastjórn gerir framkvæmdaáætlanir og endurskoðar þær reglulega. Hún staðfestir fjárhagsáætlanir og ber ábyrgð á starfsemi og fjárreiðum stofnunarinnar. Hún ræður starfslið stofnunarinnar að fengnum tillögum námsgagnastjóra, sbr. þó 5. grein laga þessara.

5. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar námsgagnastjóra að fengnum tillögum námsgagnastjórnar. Hann á sæti á fundum stjórnarinnar með málfrelsi og tillögurétti og sér um framkvæmd á ákvörðunum hennar.

Námsgagnastjóri annast daglega stjórn og fjárreiður stofnunarinnar og samhæfir störf deilda.

6. gr.

Námsgagnastofnun skiptist í tvær aðaldeildir: framleiðsludeild og afgreiðslu- og söludeild. Að öðru leyti skal starfsskipting innan stofnunarinnar ákveðin í reglugerð, sbr. 11. gr.

Verkefni deilda eru í megindráttum þessi:

a) Framleiðsludeild framleiðir náms- og kennslugögn miðað við íslenskar þarfir og aðstæður. Hún annast útgáfu námsbóka, handbóka, kennsluleiðbeininga og ítarbóka. Deildin gefur út íslenskt nýsiefni og erlent í íslenskri aðlögun. Hún lætur gera fræðslumyndir eða er aðili að gerð þeirra svo og setja íslenskt tal eða texta við erlendar myndir.

b) Afgreiðslu- og söludeild annast öflun og dreifingu náms- og kennslugagna. Hún vinnur að hagkvæmri notkun nýsitækja í skólum landsins og veitir leiðbeiningar um notkun þeirra. Deildin hefur einnig með höndum kynningar- og fræðslustarfsemi fyrir skóla um námsgögn og kennslutækni í samstarfi við þá aðila sem taldir eru í 2. gr.

Námsgagnastofnun er heimilt að hafa þau náms- og kennslugögn, sem hún framleiðir, til sölu á frjálsum markaði samkvæmt nánari ákvörðun námsgagnastjórnar.

7. gr.

Nemendur í skyldunámi skulu fá ókeypis námsgögn samkvæmt ákvörðun námsgagnastjórnar.

Á þeim tíma árs, er námsgagnastjórn ákveður, skulu skólanefndir sjá um að námsgagnastofnun berist greinargerð um þau náms- og kennslugögn sem þörf er á til kennslu næsta skólaár. Greinargerðinni skal fylgja skýrsla um fjölda skólaskyldra barna og unglinga í skólahverfinu ásamt skilagrein fyrir síðastliðið ár. Námsgagnastofnun hlutast síðan til um að námsgögn, miðað við pöntun og rétt skólans samkvæmt gildandi úthlutunarreglum, séu send til réttra aðila. Nemendur fá námsgögnin til afnota eða eignar samkvæmt reglum sem námsgagnastjórn setur.

8. gr.

Kostnaður við starfsemi námsgagnastofnunar greiðist úr ríkissjóði og af eigin tekjum stofnunarinnar sem eingöngu má verja í þágu þeirra verkefna sem lög þessi mæla fyrir um.

Námsgagnastjórn gerir áætlun til allt að 5 ára um útgáfu náms- og kennslugagna. Áætlunina skal endurskoða árlega og skal hún fylgja tillögum stofnunarinnar um fjárveitingu í fjárlögum.

9. gr.

Eigi er skylt að úthluta skólum námsgögnum umfram það sem ákveðið er í lögum þessum, sbr. 7. gr. Þó er skólum heimilt að nota námsbækur og námsgögn, sem hlotið hafa viðurkenningu menntamálaráðuneytis, þess efnis að þau fari ekki í bága við gildandi námsskrá.

Nánar skal kveðið á um veitingu slíkrar viðurkenningar í reglugerð.

10. gr.

Námsgagnastofnun skal stuðla að varðveislu gamalla skólagagna.

Heimilt er, að fenginni fjárveitingu, að fela sérstökum starfsmanni umsjón þessa verkefnis.

11. gr.

Menntamálaráðuneytið setur reglugerð um framkvæmd laga þessara.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 51/1956, um Ríkisútgáfu námsbóka, lög nr. 54/1961, um Fræðslumyndasafn ríkisins, og 21. gr. laga nr. 49/1967, um skólakostnað, svo og önnur ákvæði sem fara í bága við lög þessi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

Nr. 46. 30. maí 1979.

LÖG

um breytingu á lögum um Háskóla Íslands, nr. 84/1970, sbr. l. nr. 7/1971, 67/1972, 88/1973, 3/1975 og 45/1976.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. orðist svo:

Háskóli Íslands skal vera vísindaleg rannsóknarstofnun og vísindaleg fræðslustofnun, er veiti nemendum sínum menntun til þess að sinna sjálfstætt vísindalegum verkefnum og til þess að gegna ýmsum embættum og störfum í þjóðfélaginu.

2. gr.

Upphaf 2. gr., 6. mgr. orðist svo:

Áður en lögum og reglugerðum, er snerta háskólann eða háskólastofnanir, verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytingar eða viðauka, svo og um nýmæli.

3. gr.

3. gr., 1. mgr. orðist svo:

Rektor er kjörinn til þriggja ára í senn, og eru skipaðir prófessorar í starfi einir kjörgengir. Atkvæðisrétt eiga prófessorar, dósentar og lektorar og allir þeir, sem fastráðnir eru eða settir til fulls starfs við háskólann og stofnanir hans og hafa háskólapróf. Nú er skipaður háskólakennari í orlofi og annar settur í hans stað, og fer hann þá með atkvæðisrétt hins skipaða. Þá eiga allir stúdentar, sem skrásettir eru í Háskóla Íslands tveimur mánuðum á undan rektorskjöri, atkvæðisrétt. Greidd atkvæði stúdenta skulu gilda sem einn þriðji hluti greiddra atkvæða alls, en greidd atkvæði annarra atkvæðisbærra aðila skulu gilda sem tveir þriðju hlutar greiddra atkvæða alls.

4. gr.

4. gr., 1. mgr. orðist svo:

Í háskólaráði eiga sæti rektor, forsetar háskóladeilda, tveir fulltrúar kjörnir til tveggja ára í senn á almennum félagsfundi í Félagi háskólakennara úr hópi þeirra félagsmanna, sem ekki eru kjörgengir til starfa deildarforseta, og fjórir

fulltrúar stúdenta, kjörnir hlutfallskosningu í sérstökum kosningum til tveggja ára í senn. Kjörinn skal einn fulltrúi Félags háskólakennara og tveir fulltrúar stúdenta árlega. Háskólaritari og kennslustjóri eiga einnig sæti á fundum ráðsins og hafa þar málfrelsi og tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt. Rektor er forseti ráðsins, en varaforseta og ritara kýs ráðið úr hópi deildarforseta til eins árs í senn.

5. gr.

5. gr., 1. mgr. orðist svo:

Háskólaráð heldur fundi eftir þörfum. Æski tveir menn úr háskólaráði fundar, er rektor skylt að boða til hans, svo og ef einn þriðji hluti fastráðinna og settra kennara háskólans æskir fundar. Nú er fundur boðaður að frumkvæði kennara, sem eiga ekki sæti í ráðinu, og er þeim þá rétt að senda fulltrúa, einn eða fleiri eftir ákvörðun rektors, á fundinn. Hafa slíkir fulltrúar málfrelsi á fundinum, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

6. gr.

Í 7. gr., 1. mgr. eru felld niður orðin:

„en starfslið við stjórnun deilda ræður háskólaritari, eftir því sem fjárveitingar leyfa.“

7. gr.

10. gr., 1. mgr. orðist svo:

Kennarar háskólans eru prófessorar, dósentar, lektorar, þ. á m. erlendir lektorar, aðjúnktar og stundakennarar.

8. gr.

10. gr., 5. mgr. orðist svo:

Háskólaráð setur meginreglur um starfsskyldur háskólakennara og leysir úr því, hvernig starfsskylda einstakra kennara skuli skiptast, sbr. nánar í 1. mgr. 18. gr.

9. gr.

10. gr., 7. mgr. orðist svo:

Í reglugerð má mæla fyrir um starfsheiti fastráðinna starfsmanna háskólastofnana.

10. gr.

11. gr. 1. mgr. breytist þannig, að í stað orðanna „erlenda sendikennara“ komi: erlenda lektora.

11. gr.

13. gr., 2. mgr. breytist þannig, að brott falli sá hluti, er hefst á orðunum: „Þó skal kjörtímabil þriggja þeirra deildarforseta...“ og lýkur með orðunum: „...hverjir þeirra skuli gegna störfum eitt ár og hverjir tvö.“

12. gr.

14. gr., 1. mgr. orðist svo:

Hver háskóladeild heldur fundi eftir þörfum. Deildarforseti boðar fundi, og eiga þar sæti prófessorar, dósentar og lektorar, sbr. 10. gr. 1. mgr., svo og forstöðumenn vísindastofnana, er lúta deildinni, og er þeim skylt að sækja fundi. Enn fremur eiga þar sæti þrír fulltrúar stúdenta í deildum, þar sem tala annarra, sem rétt hafa til fundarsetu með atkvæðisrétti samkvæmt lögum eða deildarsamþykktum, er tólf eða færri, og síðan einn fulltrúi stúdenta fyrir hverja sex til viðbótar. Háskóladeild er heimilt að ákveða, að dósentar og lektorar í hlutastarfi, svo og aðjúnktar, megi sitja deildarfundi með atkvæðisrétti.

13. gr.

Aftan við 1. mgr. 14. gr. komi ný málsgrein, er verður 2. mgr., svohljóðandi:

Kennari, sem menntamálaráðherra veitir lausn undan kennsluskyldu, skal jafnframt vera undan þeirri skyldu þeginn að sækja deildarfundi, enda á hann ekki atkvæðisrétt á fundum, meðan lausnin stendur. Heimilt er að veita lausn undan kennsluskyldu með þeim áskilnaði, að skyldur og réttindi til stjórnunarstarfa séu óbreytt. Kennari, sem háskólaráð hefur veitt rannsóknarleyfi samkvæmt kjarasamningi, skal eiga rétt til setu á deildarfundi með fullum réttindum, ef hann æskir þess.

14. gr.

Í lok 4. mgr. 14. gr., er verður 5. mgr. 14. gr., komi nýr málsliður, svohljóðandi:

Heimilt er háskóladeild á fundi að afsala sér ákvörðunarvaldi í tilteknum málum eða málaflokkum til slíkrar stjórnarnefndar og afturkalla heimildina að því er varðar mál, er eigi hafa hlotið afgreiðslu í nefndinni.

15. gr.

16. gr. orðist svo:

Hver deild eða námsbraut semur kennsluskrá fyrir sig og skal þar gerð grein fyrir námsefni, kennsluháttum, prófkröfum, stjórn deildar- og námsbrautarmála og félagsmálum stúdenta.

Við hverja deild og námsbraut skulu starfa ráðgefandi námsnefndir, sem jafnmargir kennarar og nemendur eiga sæti í. Hlutverk námsnefnda er að fjalla um tillögur um námsefni í hverri kennslugrein, semja umsagnir og tillögur um námsskipan og kennslufyrirkomulag greinar.

16. gr.

17. gr. orðist svo:

Háskólaárið telst frá 15. september til jafnlengdar næsta ár. Kennsluár háskólans skiptist í tvö kennslumisseri, haustmisseri frá 15. september til 23. janúar og vormisseri frá 24. janúar til 31. maí. Háskólaráð getur ákveðið aðra misseraskiptingu fyrir einstakar deildir og námsbrautir. Leyfi og önnur kennsluhlé skulu ákveðin í reglugerð.

17. gr.

19. gr., 1. mgr. i.f. breytist þannig, að orðin „og menntamálaráðherra“ falli niður.

18. gr.

19. gr., 2. mgr. falli niður.

19. gr.

21. gr., 1. mgr. orðist svo:

Hver sá, sem staðist hefur fullnaðarpróf frá íslenskum skóla, sem heimild hefur til að brautskrá stúdenta, á rétt á að vera skrásettur háskólaborgari, gegn því að greiða skrásetningargjald.

20. gr.

21. gr., 3. mgr. síðari málsl. orðist svo:

Þá er háskólaráði og heimilt samkvæmt umsókn að leyfa skrásetningu einstaklinga er lokið hafa öðru námi hérlendis með þeim árangri, sem hlutaðeigandi deild eða námsbraut telur nægja til framhaldsnáms við Háskóla Íslands, enn fremur skal rektor vera þessum ráðstöfunum meðmæltur.

21. gr.

21. gr., 7. mgr. orðist svo:
Skrásetningargjöld skulu háð samþykki háskólaráðs og menntamálaráðherra.

22. gr.

24. gr. orðist svo:
Háskólaráð getur veitt stúdent áminningu eða vikið honum úr skóla um tiltekinn tíma eða að fullu, ef hann hefur gerst sekur um brot á lögum eða öðrum reglum háskólans.
Áður en brottrekstur er ráðinn, skal leita umsagnar háskóladeildar stúdents. Veita skal stúdent kost á að svara til saka. Enn fremur skal leita umsagnar stjórnar í deildarfélagi stúdents.
Brottrekstur skal þegar í stað tilkynna menntamálaráðuneytinu. Stúdent er heimilt að skjóta úrskurði háskólaráðs til menntamálaráðherra. Kæra frestar framkvæmd úrskurðar, en stúdent má þó ekki ganga undir próf, meðan á málskoti stendur.
Nú tekur stúdent sig á, og er háskólaráði þá heimilt að fella brott fyrri úrskurð um brottrekstur.

23. gr.

25. gr. orðist svo:
Hljóti stúdent dóm fyrri refsivert brot, er hefur flekkun mannorðs í för með sér skv. 2. gr. l. nr. 52/1959, er háskólaráði heimilt að víkja honum úr skóla. Stúdentinn getur skotið þeirri ákvörðun til menntamálaráðherra með þeim hætti, er segir í 24. gr. Heimilt er háskólaráði að víkja stúdent úr skóla um stundarsakir, meðan rannsókn á slíku máli stendur yfir.

24. gr.

26. gr. orðist svo:
Afskipti háskólans af háskólastúdent hætta, er stúdent lýkur fullnaðarprófi í grein sinni eða prófi, er sérstakur lærdómstitill er við tengdur, enda haldi hann ekki áfram óslitið námi í grein sinni til æðri prófstiga. Nú er mælt fyrir um, að stúdentar skuli skrá sig til náms hvert háskólaár, sem þeir stunda nám við skólann, og falla þeir þá niður af stúdentatali, ef þeir láta ekki skrá sig til náms.
Nú óskar stúdent að gera hlé á námi sínu heilt kennsluár eða lengur, og skal hann þá leita heimildar viðkomandi háskóladeildar eða námsbrautar og skrá sig árlegri skrásetningu, meðan á leyfistíma stendur, enda sé gætt ákvæða um tímamörk náms.

25. gr.

29. gr., 2. mgr. orðist svo:
Stúdent á rétt til að fá útskýringar kennara á mati skriflegrar úrlausnar sinnar, ef hann æskir þess innan 15 daga frá birtingu einkunnar. Vilji stúdent, sem ekki hefur staðist próf, þá eigi una mati kennarans, getur hann snúið sér til viðkomandi deildarforseta. Skal þá prófdómari skipaður í hverju tilviki. Einnig getur kennari eða meiri hluti nemenda, telji þeir til þess sérstaka ástæðu, óskað skipunar prófdómara í einstöku prófi.

26. gr.

Lokamálsliður 31. gr. orðist svo:
Fulltrúar stúdenta á deildarfundum eiga aðeins atkvæðisrétt um veitingu doktorsnafnbóta í heiðursskyni.

27. gr.

Í 36. gr., 1. mgr. falli niður orðin „happdrætti og.“

28. gr.

Aftan við 1. mgr. 36. gr. komi ný málsgrein, er verður 2. mgr., svohljóðandi:
Háskólanum skal heimilt að eiga og reka lyfjabúð til kennslu og rannsókna í lyfjafræði lyfsala.

29. gr.

36. gr., 2. mgr., er verður 36. gr., 3. mgr., orðist svo:
Forseti Íslands veitir embætti háskólabókavarðar að fengnum tillögum háskólaráðs. Menntamálaráðherra skipar aðra bókaverði að fengnum tillögum háskólaráðs. Háskólaráð ræður annað starfslið bókasafns eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum. Háskólaráð setur reglur um stjórn háskólabókasafns og fær háskólabókaverði erindisbréf.

30. gr.

37. gr., 1. og 3.—5. mgr. falli brott.

31. gr.

Í 38. gr., 2. mgr., falli niður setningin „Prófessorinn í lyfjafræði hefur umsjón með kennslu í lyfjafræði lyfsala.“

32. gr.

38. gr., 3. og 4. mgr. falli brott.

33. gr.

39. gr. falli brott.

34. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og skal þá fella ákvæði þeirra inn í meginmál laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum, og gefa þau út svo breytt.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

Nr. 47. 30. maí 1979.

LÖG

um aðstoð við þroskahefta.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. KAFLI
Markmið og stjórn.

1. gr.

Markmið þessara laga er að tryggja þroskaheftum jafnrétti við aðra þjóðfélagsþegna og skapa þeim skilyrði til þess að lifa sem eðlilegustu lífi í samfélaginu.

2. gr.

Orðið þroskaheftur táknar í lögum þessum hvern þann, sem þannig er ástatt um, að hann geti ekki án sérstakrar aðstoðar náð eðlilegum líkamlegum eða andlegum þroska.

3. gr.

Málefni þroskaheftra heyra undir 3 ráðuneyti. Hjúkrunar- og sjúkradeildir heyra undir heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, fræðsla undir menntamálaráðuneytið og önnur mál undir félagsmálaráðuneytið.

Sérstök deild innan félagsmálaráðuneytisins annast málefni þroskaheftra. Félagsmálaráðherra setur reglur um starfsemi og verksvið deildarinnar.

Ráðuneytin skipa sinn manninn hvert í stjórnarnefnd málefna þroskaheftra, sem m. a. skal gæta þess, að ráðstafanir varðandi alla þjónustu við þá verði samræmdar. Auk þess skal Öryrkjabandalag Íslands tilnefna einn fulltrúa í nefndina og Landssamtökin Þroskahjálp einn fulltrúa. Fulltrúi félagsmálaráðuneytisins er formaður nefndarinnar, sem skipuð skal til þriggja ára í senn. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Nefndin úrskurðar ágreiningsatriði, sem upp kunna að koma vegna framkvæmdar laganna, en vísa má þeim úrskurði til félagsmálaráðherra.

4. gr.

Landinu skal skipt í átta starfssvæði hvað málefni þroskaheftra snertir:

1. Reykjavíkursvæði, sem tekur yfir Reykjavíkurborg.
2. Reykjanessvæði, sem tekur yfir Gullbringu- og Kjósarsýslu, Grindavíkurkaupstað, Keflavíkurkaupstað, Njarðvíkurkaupstað, Hafnarfjarðarkaupstað, Garðakaupstað, Kópavogskaupstað og Seltjarnarneskaupstað.
3. Vesturlandssvæði, sem tekur yfir Borgarfjarðarsýslu, Mýrasýslu, Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu, Dalasýslu og Akraneskaupstað.
4. Vestfjarðasvæði, sem tekur yfir Austur- og Vestur-Barðastrandarsýslur, Vestur-Ísafjarðarsýslu, Norður-Ísafjarðarsýslu, Strandasýslu, Bolungarvíkurkaupstað og Ísafjarðarkaupstað.
5. Norðurlandssvæði vestra, sem tekur yfir Vestur-Húnavatnssýslu, Austur-Húnavatnssýslu, Skagafjarðarsýslu, Sauðárkrókskaupstað og Siglufjarðarkaupstað.
6. Norðurlandssvæði eystra, sem tekur yfir Eyjafjarðarsýslu, Suður-Þingeyjarsýslu, Norður-Þingeyjarsýslu, Ólafsfjarðarkaupstað, Dalvíkurkaupstað, Akureyrarkaupstað og Húsavíkurkaupstað.
7. Austurlandssvæði, sem tekur yfir Norður-Múlasýslu, Suður-Múlasýslu, Austur-Skaftafellssýslu, Seyðisfjarðarkaupstað, Neskaupstað og Eskifjarðarkaupstað.
8. Suðurlandssvæði, sem tekur yfir Vestur-Skaftafellssýslu, Rangárvallasýslu, Árnessýslu, Vestmannaeyjakaupstað og Selfosskaupstað.

Á hverju svæði skal starfa 5 manna (Reykjanessvæði 6 manna) svæðisstjórn, er hefur það hlutverk að gera tillögur um þjónustu og samræma aðgerðir þeirra aðila, sem með stjórn þessara mála fara, svo sem fræðslustjóra, héraðslækna og fulltrúa sveitarfélaga. Í hverri svæðisstjórn skulu vera: Fræðslustjóri (fræðslustjórar), héraðslæknir og þrír menn skipaðir af ráðherra, tveir þeirra samkvæmt tilnefningu svæðisbundinna samtaka sveitarfélaga (í Reykjavík borgarstjórn) og einn samkvæmt tilnefningu foreldrasamtaka þroskaheftra á svæðinu. Stjórnin kýs sér formann. Skipunartími stjórnar er 4 ár.

Ráðherra setur svæðisstjórnum starfsreglur að fengnum tillögum svæðisstjórna og stjórnarnefndar.

5. gr.

Á hverju svæði skal eftirfarandi þjónusta veitt:

1. Frumgreining.
2. Sjúkraþjálfun.
3. Iðjuþjálfun.
4. Þroskaþjálfun.
5. Talkennsla.
6. Félagsráðgjöf.
7. Leiktækjaþjónusta.
8. Sálfræðiþjónusta.

Þjónustu þessa skal veita, eftir því sem við á, í heilsugæslustöðvum, skólum, dagvistarstofnunum, á heimilum og öðrum stöðum þar sem þroskaheftir dveljast.

Ráðherra getur í reglugerð sett nánari ákvæði um þjónustu þessa svæðisbundið eða fyrir allt landið, að fengnum tillögum svæðisstjórnar (svæðisstjórna) og stjórnarnefndar.

2. KAFLI
Tilkynningarskylda.

6. gr.

Komi í ljós við mæðraskoðun að líkur séu til að barn verði þroskaheft, ber viðkomandi eftirlitsaðila þegar í stað að tilkynna foreldrum það og í samráði við þá hlutast til um frekari rannsókn.

7. gr.

Komi í ljós við fæðingu eða eftir fæðingu einkenni, er benda til þess að barn verði þroskaheft, ber viðkomandi heilbrigðisstarfsmanni að tilkynna það svæðisstjórn. Jafnframt skal á heilsugæslustöð fara fram frumgreining. Skal foreldrum gerð grein fyrir hugsanlegri þroskaheftingu.

Svæðisstjórn tilkynnir niðurstöður frumgreiningar til greiningarstöðvar ríkisins ef þurfa þykir.

8. gr.

Við reglulegar heilsufarsskoðanir barna skal sérstaklega gefa gaum að líkamlegu og andlegu atgjörvi þeirra. Sama skylda hvílir á sálfræðiþjónustu í skólum. Komi í ljós einkenni um þroskaheftingu skal tilkynna svæðisstjórnum það og fer um slíkt í samræmi við 7. gr.

9. gr.

Sérhverjum, er starfar samkvæmt lögum þessum, ber að gæta fyllstu þagmælsku um það er hann kemst að í starfi sínu samkv. 3. kafla þessara laga.

Reynist grunur um þroskaheftingu ekki á rökum reistur skal eyða öllum skráðum upplýsingum um athugun á því.

3. KAFLI
Greiningarstöð ríkisins.

10. gr.

Ríkið starfrækir eina aðalgreiningarstöð, greiningarstöð ríkisins. Hlutverk hennar er fyrst og fremst:

a) Rannsókn og greining á þroskaheftum, sem vísað er þangað.
b) Tilvísanir til meðferðaraðila.

c) Ráðgjöf fyrir foreldra, forráðamenn og meðferðaraðila.
d) Skráning og varðveisla upplýsinga um þroskahefta í samvinnu við fræðslu- og heilbrigðisyfirvöld.
e) Leiktækjaþjónusta og uppeldisráðgjöf fyrir foreldra og forráðamenn.
f) Leiðbeiningarstarf og þjálfun starfsmanna, er annast þjónustu samkv. 5. gr., í samvinnu við svæðisstjórnir.

Á greiningarstöð ríkisins skulu starfa:
Forstöðumaður, sérmenntaður í uppeldi og umönnun þroskaheftra.
Læknar.
Sálfræðingar.
Félagsráðgjafar.
Sjúkraþjálfarar.
Sérkennarar.
Iðjuþjálfar.
Þroskaþjálfar.
Fóstrur auk aðstoðarfólks.

Heimilt er að fela starfandi stofnunum verkefni greiningarstöðvar ríkisins uns hún tekur til starfa.

4. KAFLI
Þjónusta og stofnanir.

11. gr.

Veita skal þroskaheftum þjónustu á almennum stofnunum að svo miklu leyti sem unnt er.

Búa skal þannig að almennum stofnunum að þeim sé kleift að annast slíka þjónustu.

12. gr.

Stofnanir fyrir þroskahefta skulu vera:

1. Deildir tengdar dagvistarstofnunum og leikskólum.
2. Göngudeildir, þar sem jafnframt skal veita eftirvernd.
3. Skammtímafósturheimili.
4. Leikfangasöfn.
5. Skóladagheimili.
6. Sambýli (Pensionöt).
7. Afþreyingarheimili.
8. Hjúkrunarheimili.
9. Verndaðir vinnustaðir ásamt vinnumiðlun.
10. Heimili sjálfseignarstofnana og annarra aðila.
11. Vistheimili.

Ráðherra skal með reglugerð kveða nánar á um starfsemi þessa og verkskiptingu milli einstakra stofnana.

13. gr.

Umsóknir um þjónustu og vistun á stofnunum, sbr. 12. gr., skulu sendar viðkomandi svæðisstjórn. Svæðisstjórn heimilar vistun að höfðu samráði við forstöðumann, enda sé áður leitað umsagnar greiningarstöðvar ríkisins og hún hafi mælt með vistun.

Sé um að ræða stofnanir, sem reknar eru af öðrum aðilum en ríkinu, skal jafnframt hafa samráð við stjórnir þeirra.

14. gr.

Þroskaheftum, sem af óviðráðanlegum ástæðum að mati svæðisstjórna njóta ekki kennslu eða þjálfunar utan heimilis, skal séð fyrir ókeypis kennslu og þjálfun við þeirra hæfi. Svæðisstjórnir skulu sjá um að þessi þjónusta verði veitt að höfðu samráði við hlutaðeigandi aðila og greiningarstöð ríkisins.

15. gr.

Framfærendur þroskahefts einstaklings, sem eingöngu dvelur í heimahúsum og þarfnast umönnunar eða gæslu að dómi svæðisstjórnar, að höfðu samráði við greiningarstöð ríkisins, eiga rétt á aðstoð. Viðkomandi sveitarfélög skulu sjá um að aðstoð þessi verði veitt.

Kjósi framfærendur að annast þetta sjálfir og telji svæðisstjórn þá til þess hæfa, skal aðstoð veitt með peningagreiðslum. Slíkar greiðslur skulu miðaðar við hálft daggjald á meðalstofnun samkvæmt 12. gr. 10. tl., allt eftir tegund vistunar.

16. gr.

Leyfi til reksturs stofnana fyrir þroskahefta veita hlutaðeigandi ráðuneyti, allt eftir því hver stofnunin er, að fengnum tillögum stjórnarnefndar samkv. 3. gr.

Öðrum aðilum en hinu opinbera skal heimilt að reka stofnanir fyrir þroskahefta eftir nánari reglum, sem settar verða.

5. KAFLI

Rekstur og kostnaður.

17. gr.

Ríkið skal sjá um að komið verði á fót þeim stofnunum, sem taldar eru upp í 12. gr., tölulið 2—9. Kostnaður greiðist úr Framkvæmdasjóði, sbr. 6. kafla. Sveitarfélög sjá um að koma upp deildum samkv. 1. tölul. 12. gr. og fer um þann kostnað í samræmi við lög nr. 112/1976.

Ríkið tryggir þroskaheftum ókeypis vist á þeim stofnunum, sem um getur í 12. gr., og greiðir alla þjónustu á þessum stofnunum.

Flutningur til og frá þjónustustofnun greiðist sem hluti af rekstrarkostnaði viðkomandi stofnunar.

Kostnaður samkv. 14. og 15. gr. greiðist úr ríkissjóði.

18. gr.

Af kostnaði vegna reksturs stofnana samkv. 12. gr. tl. 1—9 greiðir ríkissjóður 85% en sveitarsjóðir 15%. Ráðherra er heimilt að fela sérstakri opinberri stofnun að annast greiðslur og jafna niður á sveitarfélög og að innheimta þeirra hlut í samræmi við fjölda íbúa 16 ára og eldri miðað við síðasta manntal.

Greiða skal til stofnana með föstum mánaðarlegum greiðslum fyrir 10. hvers mánaðar.

19. gr.

Kostnaður vegna starfa greiningarstöðvar ríkisins greiðist úr ríkissjóði.

Setja skal reglur um greiðslu kostnaðar vegna ferða einstaklinga til og frá greiningarstöð ríkisins.

20. gr.

Kostnaður vegna starfa stjórnarnefndar greiðist úr ríkissjóði.

21. gr.

Kostnaður vegna starfa héraðslækna og fræðslustjóra í svæðisstjórn samkv. 4. gr. greiðist af viðkomandi stjórnvöldum.

Kostnaður vegna starfa fulltrúa sveitarstjórna greiðist af viðkomandi sveitarfélögum í samræmi við fjölda íbúa 16 ára og eldri. Kostnaður vegna starfa fulltrúa foreldrasamtaka greiðist úr ríkissjóði.

22. gr.

Greiddur skal eðlilegur dvalarkostnaður þroskaheftra á stofnunum samkv. 12. gr. 10. tl.

Daggjöld samkvæmt þessu skulu ákveðin fyrir allar stofnanir, sem ekki eru í eigu hins opinbera, af stjórnarnefnd samkv. 3. gr., að höfðu samráði við daggjaldanefnd samkv. almannatryggingalögum og fulltrúa frá hlutaðeigandi stofnun.

23. gr.

Fyrir lok júnímánaðar skal liggja fyrir áætlun um útgjöld samkv. lögum þessum fyrir komandi fjárlagaár.

6. KAFLI
Framkvæmdasjóður.

24. gr.

Stofna skal sjóð er nefnist Framkvæmdasjóður öryrkja og þroskaheftra og er hann í vörslu félagsmálaráðuneytisins.

Hlutverk sjóðsins er að fjármagna þær framkvæmdir, sem taldar eru í 1. mgr. 17. gr., og aðrar framkvæmdir ríkisins vegna sérkennslu og endurhæfingar, einnig endurhæfingarstöðvar og dvalarheimili, sem ekki er fyrirsjáanlegt að fé verði veitt til úr þeim lána- og styrktarsjóðum, er um getur í lögum nr. 27/1970, eða á annan hátt, sbr. enn fremur 2. mgr. 26. gr.

25. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

a) Ríkissjóður skal árlega leggja sjóðnum til a. m. k. 1 000 milljónir króna. Skal sú fjárhæð hækka í hlutfalli við verðlagsvísitölu miðað við árið 1979 að grunni.
b) Frjáls framlög og aðrar tekjur er til kunna að falla.
c) Vaxtatekjur.

26. gr.

Stjórnarnefnd, sbr. 3. mgr. 3. gr., annast stjórn sjóðsins. Hlutverk hennar er að ráðstafa fé sjóðsins í samræmi við ákvæði 24. gr., að fengnum tillögum ráðuneyta félagsmála og menntamála. Leita skal staðfestingar viðkomandi ráðherra, sbr. 52. gr. laga nr. 63/1974 og 5. gr. laga nr. 27/1970.

Heimilt skal þó að verja allt að 10% af ráðstöfunarfé sjóðsins til annarra sameiginlegra verkefna varðandi sérkennslu og endurhæfingu, sem ríki eða sveitarfélagi ber sannanlega ekki að greiða.

Við úthlutun úr sjóðnum skal taka sérstakt tillit til fjölda einstaklinga, sem úrlausnar þarfnast á hverju sviði og í hverju byggðarlagi. Varast ber að ráðast í óhæfilega mörg verkefni samtímis.

27. gr.

Formaður stjórnarnefndar annast daglegan rekstur sjóðsins í skrifstofu félagsmálaráðuneytisins, nema ráðherra ákveði aðra tilhögun.

28. gr.

Menntamálaráðuneytið lætur stjórnarnefndinni í té árlega endurskoðaða áætlun um þörf stofnana vegna kennslu þroskaheftra, sbr. 52. gr. laga nr. 63/1974, og gerir tillögur um fjármögnun hennar. Ráðuneytið veitir sjóðsstjórn allar upplýsingar um kennslu þroskaheftra, þar á meðal um sérkennsluþörf í hverju byggðarlagi og í landinu öllu.

29. gr.

Félagsmálaráðuneytið í samráði við endurhæfingarráð lætur stjórnarnefnd í té áætlun og upplýsingar varðandi endurhæfingu. Þessir aðilar skulu gera reglulega könnun á þörfinni fyrir endurhæfingar- og vinnustöðvar með tilliti til hvers byggðarlags og landsins alls. Könnunin skal einnig ná til dvalarheimila.

Lána- og styrktarsjóðum þeim, sem um getur í endurhæfingarlögum, er skylt að veita stjórnarnefnd reglulega yfirlit yfir það fé, sem er til ráðstöfunar og fyrirhugað er að verja til framkvæmda.

7. KAFLI
Ýmis ákvæði.

30. gr.

Svæðisstjórnir og stofnanir samkv. 12. gr. skulu senda stjórnarnefnd reikninga yfir reksturinn ásamt skýrslu fyrir hvert almanaksár eigi síðar en fyrir lok febrúar ár hvert.

31. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

32. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1980. Frá og með sama tíma falla úr gildi lög nr. 53/1967 um fávitastofnanir, ásamt síðari breytingum að undanskildum lögum nr. 12/1977. Auk þess falla úr gildi öll ákvæði almannatryggingalaga nr. 67/1971 ásamt síðari breytingum, sem ekki samrýmast lögum þessum. Enn fremur ákvæði annarra laga, sem kunna að ganga í berhögg við þessi lög.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þegar í stað skal hefjast handa um stofnun sérstakrar deildar í félagsmálaráðuneytinu, sbr. 2. gr., og skipun í stjórnarnefnd samkv. 3. gr. og svæðisstjórnir samkv. 4. gr., þannig að starfsemi þessara aðila verði að fullu hafin við gildistöku laganna.

Þær stofnanir, er starfa við gildistöku laganna, mega starfa áfram óbreyttar til ársloka 1982. Þær skulu eigi síðar en í lok september 1982 senda umsókn um starfsleyfi í samræmi við 16. gr. laganna og skal með umsókn fylgja nákvæm lýsing á fyrirhugaðri starfsemi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

LÖG

um framkvæmd samnings um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Sjávarútvegsráðherra er heimilt að setja reglur um framkvæmd samnings frá 24. október 1978 um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi. Samningurinn er prentaður sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Brot á reglum sem settar verða samkvæmt 1. gr. laga þessara skulu varða sektum 2000—40 000 gullkrónum, sbr. lög nr. 4 11. apríl 1924.

Enn fremur er heimilt að gera afla og veiðarfæri upptæk.

Auk þess má láta brot varða skipstjóra fangelsi allt að 6 mánuðum þegar sakir eru miklar eða þegar um ítrekað brot er að ræða.

Lagt skal löghald á skip, sem staðið er að meintum ólöglegum veiðum, þegar er það kemur til hafnar, og er eigi heimilt að láta það laust fyrr en dómur hefur verið kveðinn upp í máli ákæruvaldsins gegn skipstjóra skipsins eða máli hans lokið á annan hátt og sekt og kostnaður greiddur að fullu. Þó er heimilt að láta skip laust fyrr ef sett er bankatrygging, eða önnur trygging jafngild að mati dómara, fyrir greiðslu sektarinnar og málskostnaðar.

Til tryggingar greiðslu sektar samkvæmt þessari grein og kostnaðar skal vera lögveð í skipinu.

Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. 1. janúar 1980 falla úr gildi lög nr. 56 12. maí 1970, um framkvæmd alþjóðasamnings um fiskveiðar í Norðvestur-Atlantshafi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR UM FRAMTÍÐARSAMVINNU RÍKJA VARÐANDI FISKVEIÐAR Á NORÐVESTUR-ATLANTSHAFI

Samningsaðilar

GERA SÉR LJÓST að strandríki við Norðvestur-Atlantshaf hafa í samræmi við viðeigandi grundvallarreglur í þjóða-

CONVENTION ON FUTURE MULTILATERAL COOPERATION IN THE NORTHWEST ATLANTIC FISHERIES

The Contracting Parties,

NOTING that the coastal States of the Northwest Atlantic have, in accordance with relevant principles of inter-

rétti fært út lögsögu sína yfir hinum lifandi auðæfum aðliggjandi hafsvæða í allt að tvöhundruð sjómílur frá grunnlínum þeim er landhelgi miðast við, og beita innan þessara svæða fullveldisrétti í því skyni að rannsaka og hagnýta, vernda og hafa stjórnun á auðæfum þessum;

TAKA TILLIT TIL starfa þriðju hafréttarráðstefnu Sameinuðu þjóðanna að því er varðar fiskveiðar;

ÓSKA þess að stuðla að verndun og bestu nýtingu á fiskveiðiauðlindum í Norðvestur-Atlantshafi á þann hátt er samrýmist útfærslu fiskveiðilögsögu strandríkja, og samkvæmt því hvetja til alþjóðlegrar samvinnu og samráðs að því er auðlindir þessar varðar;

HAFA ORÐIÐ ÁSÁTTIR um eftirfarandi:

1. gr.

1. Svæði það, sem samningur þessi nær til, hér á eftir nefnt „samningssvæðið", er hafsvæði Norðvestur-Atlantshafs norðan 35°00′ norður breiddar og vestan línu er liggur í norður frá 35°00′ norður breidd og 42°00′ vestur lengd til 59°00′ norður breiddar, þaðan í vestur til 44°00′ vestur lengdar, og þaðan í norður til Grænlandsstrandar, og auk þess hafsvæðin í St. Lawrence-flóa, Davissundi og Baffins-flóa, sunnan 78°10′ norður breiddar.

2. Svæði það, sem nefnt er í samningi þessum „umráðasvæðið", er sá hluti samningssvæðisins sem liggur utan þeirra svæða er strandríki hafa fiskveiðilögsögu.

3. Í samningi þessum skal „strandríki" hér eftir merkja samningsaðila er hefur fiskveiðilögsögu á hafsvæði sem er hluti af samningssvæðinu.

4. Samningur þessi tekur til fiskveiðiauðlinda á samningssvæðinu, einungis með eftirfarandi undantekningum: lax,

national law, extended their jurisdiction over the living resources of their adjacent waters to limits of up to two hundred nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured, and exercise within these areas sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing these resources;

TAKING into account the work of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea in the field of fisheries;

DESIRING to promote the conservation and optimum utilization of the fishery resources of the Northwest Atlantic area within a framework appropriate to the regime of extended coastal State jurisdiction over fisheries, and accordingly to encourage international cooperation and consultation with respect to these resources;

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

1. The area to which this Convention applies, hereinafter referred to as "the Convention Area", shall be the waters of the Northwest Atlantic Ocean north of 35°00′ north latitude and west of a line extending due north from 35°00′ north latitude and 42°00′ west longitude to 59°00′ north latitude, thence due west to 44°00′ west longitude, and thence due north to the coast of Greenland, and the waters of the Gulf of St. Lawrence, Davis Strait and Baffin Bay south of 78°00′ north latitude.

2. The area referred to in this Convention as "the Regulatory Area" is that part of the Convention Area which lies beyond the areas in which coastal States exercise fisheries jurisdiction.

3. For the purposes of this Convention, "coastal State" shall hereinafter mean a Contracting Party exercising fisheries jurisdiction in waters forming part of the Convention Area.

4. This Convention applies to all fishery resources of the Convention Area, with the following exceptions: salmon,

túnfiskur, oddnefur, hvalastofnar er lúta stjórn Alþjóðahvalveiðiráðsins eða stofnun sem tekur við af því, og botntegundir landgrunnsins, þ. e. lífverur sem á þeim tíma er þær má nýta eru annaðhvort óhreyfanlegar á hafsbotninum eða undir honum eða geta ekki hreyft sig nema í stöðugri snertingu við hafsbotninn eða botnlögin.

5. Ekkert í samningi þessum skal talið hafa áhrif á eða skerða afstöðu eða kröfur nokkurs samningsaðila er varða innsævi, landhelgi eða mörk eða víðáttu fiskveiðilögsögu nokkurs aðila né hafa áhrif á eða skerða skoðanir eða afstöðu nokkurs samningsaðila varðandi hafrétt.

2. gr.

1. Samningsaðilar samþykkja að setja á stofn og starfrækja alþjóðlega stofnun til að vinna með samráði og samvinnu að bestu nýtingu, skynsamlegri stjórnun og verndun fiskveiðiauðlinda á samningssvæðinu. Stofnun þessi skal bera heitið „Norðvestur-Atlantshafs fiskveiðistofnunin", hér eftir nefnd „stofnunin", og skal hún framkvæma verkefni þau er talin eru í samningi þessum.

2. Stofnunin skal vera skipuð:

(a) allsherjarráði,
(b) vísindaráði,
(c) fiskveiðinefnd og
(d) skrifstofu.

3. Stofnunin skal vera lögaðili og njóta í samskiptum sínum við aðrar alþjóðastofnanir og landssvæði samningsaðila þeirrar réttarstöðu er nauðsynleg kann að vera til að rækja störf sín og ná tilgangi sínum. Friðhelgi og forréttindi sem stofnunin og starfsmenn hennar eiga að njóta á landssvæði samningsaðila skulu komin undir samkomulagi stofnunarinnar og hlutaðeigandi samningsaðila.

4. Aðalstöðvar stofnunarinnar skulu vera í Dartmouth í Nova Scotia í Kanada,

tunas and marlins, cetacean stocks managed by the International Whaling Commission or any successor organization, and sedentary species of the Continental Shelf, i. e., organisms which, at the harvestable stage, either are immobile on or under the seabed or are unable to move except in constant physical contact with the seabed or the subsoil.

5. Nothing in this Convention shall be deemed to affect or prejudice the positions or claims of any Contracting Party in regard to internal waters, the territorial sea, or the limits or extent of the jurisdiction of any Party over fisheries; or to affect or prejudice the views or positions of any Contracting Party with respect to the law of the sea.

ARTICLE II

1. The Contracting Parties agree to establish and maintain an international organization whose object shall be to contribute through consultation and cooperation to the optimum utilization, rational management and conservation of the fishery resources of the Convention Area. This organization shall be known as the Northwest Atlantic Fisheries Organization, hereinafter referred to as "the Organization", and shall carry out the functions set forth in this Convention.

2. The Organization shall consist of:

(a) a General Council;
(b) a Scientific Council;
(c) a Fisheries Commission; and
(d) a Secretariat.

3. The Organization shall have legal personality and shall enjoy in its relations with other international organizations and the territories of the Contracting Parties such legal capacity as may be necessary to perform its functions and achieve its ends. The immunities and privileges which the Organization and its officers shall enjoy in the territory of a Contracting Party shall be subject to agreement between the Organization and the Contracting Party concerned.

4. The headquarters of the Organization shall be at Dartmouth, Nova Scotia,

eða þeim stað öðrum er allsherjarráðið kann að samþykkja.

3. gr.

Hlutverk allsherjarráðsins skal vera:

(a) að hafa yfirumsjón með og samræma skipulagningu, framkvæmdastjórn, fjárhag og önnur innri mál stofnunarinnar, þ. á m. tengslin milli stjórnardeilda hennar.

(b) að samræma samskipti stofnunarinnar við aðra aðila.

(c) að endurskoða og ákveða skipan fiskveiðinefndarinnar samkvæmt 13. gr. og

(d) að hafa á hendi hvert það vald annað sem því er veitt samkvæmt samningi þessum.

4. gr.

1. Sérhver samningsaðili skal eiga sæti í allsherjarráðinu og tilnefna í ráðið allt að þremur fulltrúum sem mega hafa með sér á fundum þess varamenn, sérfræðinga og ráðunauta.

2. Allsherjarráðið kýs sér formann og varaformann, og skulu þeir hvor um sig gegna því embætti í tvö ár. Heimilt er að endurkjósa þá, en þeir skulu ekki gegna embættinu lengur en fjögur ár í senn. Formaður skal vera fulltrúi samningsaðila sem aðild á að fiskveiðinefndinni og skulu formaður og varaformaður vera fulltrúar einhverra tveggja samningsaðila.

3. Formaður er forseti stofnunarinnar og helsti fulltrúi hennar.

4. Formaður allsherjarráðsins skal kveðja til reglulegs ársfundar stofnunarinnar á þeim stað, er allsherjarráðið ákveður, og skal fundarstaður að jafnaði vera í Norður-Ameríku.

5. Formaður getur jafnan kvatt allsherjarráðið til funda, annarra en ársfunda, á þeim stað og tíma sem hann

Canada, or at such other place as may be decided by the General Council.

ARTICLE III

The functions of the General Council shall be:

(a) to supervise and coordinate the organizational, administrative, financial and other internal affairs of the Organization, including the relations among its constituent bodies;

(b) to coordinate the external relations of the Organization;

(c) to review and determine the membership of the Fisheries Commission pursuant to Article XIII; and

(d) to exercise such other authority as is conferred upon it by this Convention.

ARTICLE IV

1. Each Contracting Party shall be a member of the General Council and shall appoint to the Council not more than three representatives who may be accompanied at any of its meetings by alternates, experts and advisers.

2. The General Council shall elect a Chairman and a Vice-Chairman, each of whom shall serve for a term of two years and shall be eligible for re-election but shall not serve for more than four years in succession. The Chairman shall be a representative of a Contracting Party that is a member of the Fisheries Commission and the Chairman and Vice-Chairman shall be representatives of different Contracting Parties.

3. The Chairman shall be the President of the Organization and shall be its principal representative.

4. The Chairman of the General Council shall convene a regular annual meeting of the Organization at a place decided upon by the General Council and which shall normally be in North America.

5. Any meeting of the General Council, other than the annual meeting, may be called by the Chairman at such time

ákveður, óski samningsaðili eftir því og sé sú ósk studd af öðrum samningsaðila.

6. Allsherjarráðinu er heimilt að stofna nefndir og undirnefndir eftir því sem það telur æskilegt til að framkvæma skyldur sínar og störf.

5. gr.

1. Sérhver samningsaðili skal fara með eitt atkvæði við afgreiðslu mála í allsherjarráðinu.

2. Sé ekki öðruvísi tekið fram, skulu ákvarðanir allsherjarráðsins hljóta meirihluta atkvæða samningsaðila er viðstaddir eru og atkvæði greiða með eða á móti, að því tilskildu, að engin atkvæðagreiðsla skal fram fara nema a. m. k. tveir þriðju samningsaðila séu viðstaddir.

3. Allsherjarráðið skal samþykkja og breyta eftir þörfum reglum um fundarsköp sín og framkvæmd starfa sinna.

4. Allsherjarráðið skal senda samningsaðilum árlega skýrslu um starfsemi stofnunarinnar.

6. gr.

1. Hlutverk vísindaráðsins skal vera:

(a) að verða vettvangur samráðs og samvinnu meðal samningsaðila hvað snertir athuganir, mat og skipti á vísindalegum upplýsingum og skoðunum er varða fiskveiðar á samningssvæðinu, þ. á m. um umhverfis- og vistfræðiþætti sem áhrif hafa á þessar veiðar, og hvetja til og efla samvinnu meðal samningsaðila á sviði vísindarannsókna er bætt geta þekkingarskort á þessum sviðum.

(b) að safna og halda tölfræðilegar upplýsingar og skýrslur og gefa út eða dreifa greinargerðum, upplýsingum og gögnum er varða fiskveiðar á samningssvæðinu þ. á m. um umhverfis- og vistfræðiþætti sem áhrif hafa á þessar veiðar.

and place as the Chairman may determine, upon the request of a Contracting Party with the concurrence of another Contracting Party.

6. The General Council may establish such Committees and Subcommittees as it considers desirable for the exercise of its duties and functions.

ARTICLE V

1. Each Contracting Party shall have one vote in proceedings of the General Council.

2. Except where otherwise provided, decisions of the General Council shall be taken by a majority of the votes of all Contracting Parties present and casting affirmative or negative votes, provided that no vote shall be taken unless there is a quorum of at least two-thirds of the Contracting Parties.

3. The General Council shall adopt, and amend as occasion may require, rules for the conduct of its meetings and for the exercise of its functions.

4. The General Council shall submit to the Contracting Parties an annual report of the activities of the Organization.

ARTICLE VI

1. The functions of the Scientific Council shall be:

(a) to provide a forum for consultation and cooperation among the Contracting Parties with respect to the study, appraisal and exchange of scientific information and views relating to the fisheries of the Convention Area, including environmental and ecological factors affecting these fisheries, and to encourage and promote cooperation among the Contracting Parties in scientific research designed to fill gaps in knowledge pertaining to these matters;

(b) to compile and maintain statistics and records and to publish or disseminate reports, information and materials pertaining to the fisheries of the Convention Area, including environmental and ecological factors affecting these fisheries;

(c) að láta strandríkjum í té vísindalegar ráðleggingar þegar um þær er beðið samkvæmt 7. gr. og

(d) að láta fiskveiðinefndinni í té vísindalegar ráðleggingar samkvæmt 8. gr. eða að eigin frumkvæði eftir því sem þörf er á vegna hlutverks nefndarinnar.

2. Störf vísindaráðsins má þar sem það á við rækja í samvinnu við aðrar opinberar stofnanir eða einkastofnanir er hafa skyld markmið.

3. Samningsaðilar skulu láta vísindaráðinu í té allar þær tölfræðilegu og vísindalegu upplýsingar er fyrir hendi eru og ráðið óskar eftir til að ná tilgangi greinar þessarar.

7. gr.

1. Vísindaráðið skal að beiðni strandríkis athuga og gefa skýrslu um hvert það atriði er varðar vísindalegan grundvöll stjórnunar og verndunar fiskveiðiauðlinda á hafsvæði, sem lýtur fiskveiðilögsögu þess strandríkis innan samningssvæðisins.

2. Strandríkið skal í samráði við vísindaráðið afmarka hvert það verkefni sem vísað er til ráðsins til athugunar samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar. Auk annarra atriða sem málið kunna að snerta, skal verklýsing þessi hafa að geyma það sem hér segir eftir því sem við á hverju sinni:

(a) greinargerð um málið, þ. á m. lýsingu á því hvaða fiskveiðar og svæði athuga skal.

(b) sé beðið um vísindalegar álitsgerðir eða spár, lýsingu á hverjum þeim þætti eða tilgátum er málinu er viðkomandi og taka ber tillit til. og

(c) þar sem það á við, lýsingu á þeim markmiðum er strandríki keppir að og ábendingu um, hvort óskað sé sérstakrar ráðleggingar eða margra valkosta.

8. gr.

Vísindaráðið skal athuga og gefa skýrslu um hvert það málefni sem fyrir

(c) to provide scientific advice to coastal States, where requested to do so pursuant to Article VII; and

(d) to provide scientific advice to the Fisheries Commission, pursuant to Article VIII or on its own initiative as required for the purposes of the Commission.

2. The functions of the Scientific Council may, where appropriate, be carried out in cooperation with other public or private organizations having related objectives.

3. The Contracting Parties shall furnish to the Scientific Council any available statistical and scientific information requested by the Council for the purpose of this Article.

ARTICLE VII

1. The Scientific Council shall, at the request of a coastal State, consider and report on any question pertaining to the scientific basis for the management and conservation of fishery resources in waters under the fisheries jurisdiction of that coastal State within the Convention Area.

2. The coastal State shall, in consultation with the Scientific Council, specify terms of reference for the consideration of any question referred to the Council pursuant to paragraph 1. These terms of reference shall include, along with any other matters deemed appropriate, such of the following as are applicable:

(a) a statement of the question referred, including a description of the fisheries and area to be considered;

(b) where scientific estimates or predictions are sought, a description of any relevant factors or assumptions to be taken into account; and

(c) where applicable, a description of any objectives the coastal State is seeking to attain and an indication of whether specific advice or a range of options should be provided.

ARTICLE VIII

The Scientific Council shall consider and report on any question referred to

það er lagt af fiskveiðinefndinni, og varðar vísindalegan grundvöll stjórnunar og verndunar fiskveiðiauðlinda innan umráðasvæðisins. Taka skal mið af skilmálum þeim er fiskveiðinefndin tilgreinir varðandi það málefni.

9. gr.

1. Sérhver samningsaðili skal eiga sæti í vísindaráðinu og tilnefna í það fulltrúa sína sem mega hafa með sér á fundum þess varamenn, sérfræðinga og ráðunauta.

2. Vísindaráðið kýs sér formann og varaformann og skulu þeir hvor um sig gegna því embætti í tvö ár. Heimilt er að endurkjósa þá, en ekki mega þeir gegna embættinu lengur en fjögur ár í senn. Formaður og varaformaður skulu vera fulltrúar einhverra tveggja samningsaðila.

3. Formaður getur jafnan kvatt vísindaráðið til funda, annarra en ársfunda sem boðaðir eru samkvæmt 4. gr., á þeim stað og tíma sem hann ákveður, óski strandríki eftir því, eða annar samningsaðili, enda sé sú ósk þá studd af öðrum samningsaðila.

4. Vísindaráðinu er heimilt að stofna nefndir og undirnefndir eftir því sem það telur æskilegt til að framkvæma skyldur sínar og störf.

10. gr.

1. Vísindalegar ráðleggingar gefnar samkvæmt samningi þessum af vísindaráðinu skulu vera samþykktar með samkomulagi allra. Ef samkomulag næst ekki skal ráðið í skýrslu sinni geta allra þeirra sjónarmiða er sett voru fram um málið.

2. Ákvarðanir vísindaráðsins um kosningu embættismanna, um samþykkt og breytingar á reglum og um önnur mál er lúta að skipulagi á starfsemi ráðsins skulu teknar með meirihluta atkvæða þeirra samningsaðila sem viðstaddir eru

it by the Fisheries Commission pertaining to the scientific basis for the management and conservation of fishery resources within the Regulatory Area and shall take into account the terms of reference specified by the Fisheries Commission in respect of that question.

ARTICLE IX

1. Each Contracting Party shall be a member of the Scientific Council and shall appoint to the Council its own representatives who may be accompanied at any of its meetings by alternates, experts and advisers.

2. The Scientific Council shall elect a Chairman and a Vice-Chairman, each of whom shall serve for a term of two years and shall be eligible for re-election but shall not serve for more than four years in succession. The Chairman and Vice-Chairman shall be representatives of different Contracting Parties.

3. Any meeting of the Scientific Council, other than the annual meeting convened pursuant to Article IV, may be called by the Chairman at such time and place as the Chairman may determine, upon the request of a coastal State or upon the request of a Contracting Party with the concurrence of another Contracting Party.

4. The Scientific Council may establish such Committees and Sub-committees as it considers desirable for the exercise of its duties and functions.

ARTICLE X

1. Scientific advice to be provided by the Scientific Council pursuant to this Convention shall be determined by consensus. Where consensus cannot be achieved, the Council shall set out in its report all views advanced on the matter under consideration.

2. Decisions of the Scientific Council with respect to the election of officers, the adoption and the amendment of rules and other matters pertaining to the organization of its work shall be taken by a majority of votes of all Contracting

og atkvæði greiða með eða á móti. Fer þá hver samningsaðili með eitt atkvæði. Engin atkvæðagreiðsla skal fara fram nema a. m. k. tveir þriðju samningsaðila séu á fundi.

3. Vísindaráðið skal samþykkja og breyta eftir þörfum reglum um fundarsköp sín og framkvæmd starfa sinna.

11. gr.

1. Fiskveiðinefndin, hér eftir kölluð „nefndin", skal vera ábyrg fyrir stjórnun og verndun fiskveiðiauðlinda á umráðasvæðinu í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

2. Nefndin getur samþykkt tillögur um sameiginlegar aðgerðir samningsaðila sem ætlað er að ná fram bestu nýtingu fiskveiðiauðlinda á umráðasvæðinu. Við athugun á slíkum tillögum skal nefndin taka tillit til allra viðeigandi upplýsinga og ráðlegginga er vísindaráðið hefur látið henni í té.

3. Við framkvæmd starfa sinna samkvæmt 2. mgr. skal nefndin leitast við að tryggja samræmi milli:

(a) tillagna er varða fiskstofn eða fjölda fiskstofna sem fyrirfinnast bæði á umráðasvæðinu og á svæði er lýtur fiskveiðilögsögu strandríkis, eða tillagna sem hafa myndu áhrif vegna tengsla tegunda á fiskstofn eða fjölda fiskstofna sem fyrirfinnast að öllu leyti eða að hluta á svæði er lýtur fiskveiðilögsögu strandríkis, og

(b) ráðstafana eða ákvarðana sem teknar eru af strandríki til stjórnunar eða verndunar þess fiskstofns eða fjölda fiskstofna með tilliti til fiskveiðiaðgerða sem fram fara innan svæðis er lýtur fiskveiðilögsögu þess.

Strandríki það er í hlut á og nefndin skulu samkvæmt þessu beita sér fyrir samræmingu slíkra tillagna, ráðstafana og ákvarðana. Til að grein þessi nái tilgangi sínum, skal hvert strandríki jafnan

Parties present and casting affirmative or negative votes, and for these purposes each Contracting Party shall have one vote. No vote shall be taken unless there is a quorum of at least two-thirds of the Contracting Parties.

3. The Scientific Council shall adopt, and amend as occasion may require, rules for the conduct of its meetings and for the exercise of its functions.

ARTICLE XI

1. The Fisheries Commission, hereinafter referred to as "the Commission", shall be responsible for the management and conservation of the fishery resources of the Regulatory Area in accordance with the provisions of this Article.

2. The Commission may adopt proposals for joint action by the Contracting Parties designed to achieve the optimum utilization of the fishery resources of the Regulatory Area. In considering such proposals, the Commission shall take into account any relevant information or advice provided to it by the Scientific Council.

3. In the exercise of its functions under paragraph 2, the Commission shall seek to ensure consistency between:

(a) any proposal that applies to a stock or group of stocks occurring both within the Regulatory Area and within an area under the fisheries jurisdiction of a coastal State, or any proposal that would have an effect through species interrelationships on a stock or group of stocks occurring in whole or in part within an area under the fisheries jurisdiction of a coastal State; and

(b) any measures or decisions taken by the coastal State for the management and conservation of that stock or group of stocks with respect to fishing activities conducted within the area under its fisheries jurisdiction.

The appropriate coastal State and the Commission shall accordingly promote the coordination of such proposals, measures and decisions. Each coastal State shall keep the Commission in-

láta nefndinni í té upplýsingar um ráðstafanir og ákvarðanir sínar.

4. Tillögur sem nefndin samþykkir um úthlutun aflakvóta á umráðasvæðinu skulu taka tillit til hagsmuna aðila að nefndinni sem hafa með hefðbundnum hætti veitt á svæðinu. Við úthlutun aflakvóta á Grand Banks og Flemish Cap skulu nefndaraðilar taka sérstakt tillit til þess samningsaðila þar sem strandbyggðir eiga að mestum hluta lífsviðurværi sitt undir veiðum á þeim stofnum sem tengdir eru þessum fiskimiðum og sem gert hefur víðtækar ráðstafanir til að tryggja verndun þessara fiskstofna með alþjóðlegum aðgerðum, sérstaklega með því að hafa umsjón og eftirlit með alþjóðlegum veiðum á þessum miðum samkvæmt alþjóðlegu fyrirkomulagi um sameiginlegt eftirlit.

5. Nefndin getur einnig samþykkt tillögur um alþjóðlegar ráðstafanir varðandi stjórnun og eftirlit innan umráðasvæðisins í þeim tilgangi að tryggja á því svæði framkvæmd samnings þessa og þeirra ráðstafana sem í gildi eru samkvæmt honum.

6. Allar tillögur er nefndin samþykkir skal framkvæmdastjóri senda öllum samningsaðilum. Skal vegna 1. mgr. 12. gr. tilgreina sendingardag þeirra.

7. Hver tillaga sem nefndin samþykkir samkvæmt þessari grein verður bindandi ráðstöfun fyrir alla samningsaðila og gengur í gildi á þeim degi er nefndin ákveður, sbr. þó ákvæði 12. gr.

8. Nefndin getur skotið til vísindaráðsins hverju því málefni er varðar vísindalegan grundvöll stjórnunar og verndunar fiskveiðiauðlinda innan umráðasvæðisins. Tilgreina skal skilmála varðandi athugun á því málefni.

9. Nefndin getur vakið athygli einstakra eða allra aðila sem sæti eiga í nefndinni á hverju því máli er varðar markmið og tilgang þessa samnings á umráðasvæðinu.

formed of its measures and decisions for the purpose of this Article.

4. Proposals adopted by the Commission for the allocation of catches in the Regulatory Area shall take into account the interests of Commission members whose vessels have traditionally fished within that Area, and, in the allocation of catches from the Grand Banks and Flemish Cap, Commission members shall give special consideration to the Contracting Party whose coastal communities are primarily dependent on fishing for stocks related to these fishing banks and which has undertaken extensive efforts to ensure the conservation of such stocks through international action, in particular, by providing surveillance and inspection of international fisheries on these banks under an international scheme of joint enforcement.

5. The Commission may also adopt proposals for international measures of control and enforcement within the Regulatory Area for the purpose of ensuring within that Area the application of this Convention and the measures in force thereunder.

6. Each proposal adopted by the Commission shall be transmitted by the Executive Secretary to all Contracting Parties, specifying the date of transmittal for the purposes of paragraph 1 of Article XII.

7. Subject to the provisions of Article XII, each proposal adopted by the Commission under this Article shall become a measure binding on all Contracting Parties to enter into force on a date determined by the Commission.

8. The Commission may refer to the Scientific Council any question pertaining to the scientific basis for the management and conservation of fishery resources within the Regulatory Area and shall specify terms of reference for the consideration of that question.

9. The Commission may invite the attention of any or all Commission members to any matters which relate to the objectives and purposes of this Convention within the Regulatory Area.

12. gr.

1. Komi einhver nefndaraðili mótmælum við tillögu á framfæri við framkvæmdastjórann innan sextíu daga frá sendingardegi þeim, sem greindur er í tilkynningu framkvæmdastjórans um tillöguna, skal tillagan ekki verða bindandi ráðstöfun fyrr en liðnir eru fjörutíu dagar frá þeim sendingardegi sem greindur er í tilkynningu til samningsaðila um mótmælin. Þá getur hver annar nefndaraðili á sama hátt mótmælt innan hins fjörutíu daga viðbótarfrests eða innan þrjátíu daga frá sendingardegi sem greindur er í tilkynningu til samningsaðila um hver þau mótmæli sem fram koma innan hins fjörutíu daga viðbótarfrests, hvor dagurinn sem síðar verður. Tillagan verður þá bindandi ráðstöfun gagnvart öllum samningsaðilum öðrum en þeim, sem komið hafa mótmælum á framfæri við lok hins lengda tímabils eða tímabila til mótmæla. Þó skal tillagan ekki verða bindandi ráðstöfun, ef mótmæli hafa verið borin fram innan slíks viðbótartímabils eða tímabila af meirihluta nefndaraðila og ekki afturkölluð, nema einhverjir eða allir nefndaraðilar engu að síður samþykki sín á milli að vera bundnir af tillögunni frá þeim degi sem þeir hafa komið sér saman um.

2. Hver sá nefndaraðili sem borið hefur fram mótmæli við tillögu getur hvenær sem er afturkallað mótmæli sín og skal tillagan þá þegar verða bindandi ráðstöfun fyrir hann, sbr. þó ákvæði um mótmæli sem fram koma í þessari grein.

3. Sérhver nefndaraðili getur hvenær sem er að ári liðnu frá því að ráðstöfun tekur gildi afhent framkvæmdastjóra tilkynningu um þá ætlun sína að vera ekki lengur bundinn af henni. Sé sú tilkynning ekki afturkölluð, verður hún ekki lengur bindandi fyrir þann aðila að ári liðnu frá þeim degi er framkvæmdastjóra berst tilkynningin. Hvenær sem er eftir að ráðstöfun missir gildi gagnvart nefndaraðila samkvæmt þessari málsgrein skal hún eigi vera bindandi fyrir

ARTICLE XII

1. If any Commission member presents to the Executive Secretary an objection to a proposal within sixty days of the date of transmittal specified in the notification of the proposal by the Executive Secretary, the proposal shall not become a binding measure until the expiration of forty days following the date of transmittal specified in the notification of that objection to the Contracting Parties. Thereupon any other Commission member may similarly object prior to the expiration of the additional forty-day period, or within thirty days after the date of transmittal specified in the notification to the Contracting Parties of any objection presented within that additional forty-day period, whichever shall be the later. The proposal shall then become a measure binding on all Contracting Parties, except those which have presented objections, at the end of the extended period or periods for objecting. If, however, at the end of such extended period or periods, objections have been presented and maintained by a majority of Commission members, the proposal shall not become a binding measure, unless any or all of the Commission members nevertheless agree as among themselves to be bound by it on an agreed date.

2. Any Commission member which has objected to a proposal may at any time withdraw that objection and the proposal immediately shall become a measure binding on such a member, subject to the objection procedure provided for in this Article.

3. At any time after the expiration of one year from the date on which a measure enters into force, any Commission member may give to the Executive Secretary notice of its intention not to be bound by the measure, and, if that notice is not withdrawn, the measure shall cease to be binding on that member at the end of one year from the date of receipt of the notice by the Executive Secretary. At any time after a measure has ceased to be binding on a Commission

nokkurn annan nefndaraðila frá þeim degi er hann tilkynnir framkvæmdastjóra að hann ætli ekki lengur að vera bundinn af henni.

4. Framkvæmdastjórinn skal þegar í stað tilkynna öllum samningsaðilum um:

(a) móttöku mótmælatilkynningar og afturköllunar samkvæmt 1. og 2. mgr.,

(b) þann dag er tillagan verður bindandi ráðstöfun samkvæmt ákvæðum 1. mgr., og

(c) móttöku hverrar tilkynningar samkvæmt 3. mgr.

13. gr.

1. Skipan nefndarinnar skal endurskoðuð og ákveðin af allsherjarráðinu á ársfundi þess. Í nefndinni skulu eiga sæti:

(a) allir samningsaðilar sem þátt taka í veiðum á umráðasvæðinu, og

(b) þeir samningsaðilar sem sýnt hafa fram á það á fullnægjandi hátt að dómi allsherjarráðsins, að þeir búist við að stunda veiðar á umráðasvæðinu á því ári sem ársfundurinn er haldinn, eða á næsta almanaksári.

2. Sérhver nefndaraðili skal tilnefna í nefndina allt að þremur fulltrúum sem mega hafa með sér á fundum hennar varamenn, sérfræðinga og ráðunauta.

3. Sérhver samningsaðili sem ekki er aðili að nefndinni á rétt á að sitja fundi hennar sem áheyrnarfulltrúi.

4. Nefndin kýs sér formann og varaformann og skulu þeir hvor um sig gegna því embætti í tvö ár. Heimilt er að endurkjósa þá, en ekki skulu þeir gegna embættinu lengur en fjögur ár í senn. Formaður og varaformaður skulu vera fulltrúar einhverra tveggja samningsaðila.

5. Formaður getur jafnan kvatt nefndina til funda, annarra en ársfunda, sem boðaðir eru samkvæmt 4. gr., á þeim stað

member under this paragraph, the measure shall cease to be binding on any other Commission member upon the date a notice of its intention not to be bound is received by the Executive Secretary.

4. The Executive Secretary shall immediately notify each Contracting Party of:

(a) the receipt of each objection and withdrawal of objection under paragraphs 1 and 2;

(b) the date on which any proposal becomes a binding measure under the provisions of paragraph 1; and

(c) the receipt of each notice under paragraph 3.

ARTICLE XIII

1. The membership of the Commission shall be reviewed and determined by the General Council at its annual meeting and shall consist of:

(a) each Contracting Party which participates in the fisheries of the Regulatory Area; and

(b) any Contracting Party which has provided evidence satisfactory to the General Council that it expects to participate in the fisheries of the Regulatory Area during the year of that annual meeting or during the following calendar year.

2. Each Commission member shall appoint to the Commission not more than three representatives who may be accompanied at any of its meetings by alternates, experts and advisers.

3. Any Contracting Party that is not a Commission member may attend meetings of the Commission as an observer.

4. The Commission shall elect a Chairman and Vice-Chairman, each of whom shall serve for a term of two years and shall be eligible for re-election but shall not serve for more than four years in succession. The Chairman and Vice-Chairman shall be representatives of different Commission members.

5. Any meeting of the Commission, other than the annual meeting convened pursuant to Article IV, may be called by

og tíma sem hann ákveður, óski einhver aðili að nefndinni eftir því.

6. Nefndinni er heimilt að stofna nefndir og undirnefndir eftir því sem hún telur æskilegt til að framkvæma skyldur sínar og störf.

14. gr.

1. Sérhver nefndaraðili skal fara með eitt atkvæði við afgreiðslu mála í nefndinni.

2. Ákvarðanir nefndarinnar skulu hljóta meirihluta atkvæða allra nefndaraðila er sækja fund og atkvæði greiða með eða á móti, að því tilskildu að engin atkvæðagreiðsla skal fram fara nema a. m. k. tveir þriðju nefndaraðila séu viðstaddir.

3. Nefndin skal samþykkja og breyta eftir þörfum reglum um fundarsköp sín og framkvæmd starfa sinna.

15. gr.

1. Skrifstofan skal láta stofnuninni í té þjónustu við framkvæmd starfa sinna og skyldna.

2. Framkvæmdastjóri skal vera aðalstjórnandi skrifstofunnar. Skal hann skipaður af allsherjarráðinu í samræmi við þau ákvæði og skilyrði sem það ákveður.

3. Framkvæmdastjóri skipar starfslið skrifstofunnar í samræmi við þau ákvæði og reglur sem allsherjarráðið ákveður.

4. Framkvæmdastjóri, undir almennu eftirliti allsherjarráðsins, hefur fullt vald og yfirstjórn yfir starfsliði skrifstofunnar. Skal hann rækja þau önnur störf, sem allsherjarráðið ákveður.

16. gr.

1. Sérhver samningsaðili skal greiða kostnað vegna eigin sendinefnda á fundum sem haldnir eru samkvæmt samningi þessum.

the Chairman at such time and place as the Chairman may determine, upon the request of any Commission member.

6. The Commission may establish such Committees and Subcommittees as it considers desirable for the exercise of its duties and functions.

ARTICLE XIV

1. Each Commission member shall have one vote in proceedings of the Commission.

2. Decisions of the Commission shall be taken by a majority of the votes of all Commission members present and casting affirmative or negative votes, provided that no vote shall be taken unless there is a quorum of at least two-thirds of the Commission members.

3. The Commission shall adopt, and amend as occasion may require, rules for the conduct of its meetings and for the exercise of its functions.

ARTICLE XV

1. The Secretariat shall provide services to the Organization in the exercise of its duties and functions.

2. The chief administrative officer of the Secretariat shall be the Executive Secretary, who shall be appointed by the General Council according to such procedures and on such terms as it may determine.

3. The staff of the Secretariat shall be appointed by the Executive Secretary in accordance with such rules and procedures as may be determined by the General Council.

4. The Executive Secretary shall, subject to the general supervision of the General Council, have full power and authority over staff of the Secretariat and shall perform such other functions as the General Council shall prescribe.

ARTICLE XVI

1. Each Contracting Party shall pay the expenses of its own delegation to all meetings held pursuant to this Convention.

2. Allsherjarráðið skal samþykkja á ári hverju fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

3. Allsherjarráðið ákveður framlög sem hverjum samningsaðila ber að greiða samkvæmt hinni árlegu fjárhagsáætlun á eftirfarandi grundvelli:

(a) 10% af heildarupphæð fjárhagsáætlunar skiptist milli strandríkja í hlutfalli við afla þeirra á samningssvæðinu upp úr sjó á því ári er lýkur tveimur árum fyrir upphaf fjárhagsárs.

(b) 30% af heildarupphæð fjárhagsáætlunar skiptist jafnt á milli allra samningsaðila.

(c) 60% af heildarupphæð fjárhagsáætlunar skiptist á milli allra samningsaðila í hlutfalli við afla þeirra á samningssvæðinu upp úr sjó á því ári er lýkur tveimur árum fyrir upphaf fjárhagsárs.

Afli upp úr sjó sem um getur að framanverðu er afli sá er tilkynntur hefur verið á tegundum sem taldar eru í viðauka I. Viðaukinn óaðskiljanlegur hluti samnings þessa.

4. Framkvæmdastjóri skal tilkynna hverjum samningsaðila upphæð framlags er honum ber að greiða samkvæmt 3. mgr. Skal hver samningsaðili síðan inna greiðslu framlags af hendi til stofnunarinnar svo skjótt sem unnt er.

5. Framlögin skulu greiðast í mynt þess ríkis, þar sem aðalstöðvar stofnunarinnar eru staðsettar, nema öðruvísi sé heimilað af allsherjarráðinu.

6. Allsherjarráðið skal á fyrsta fundi sínum samþykkja fjárhagsáætlun fyrir það sem eftir er af fyrsta árinu sem stofnunin starfar, sbr. þó 11. mgr. Skal framkvæmdastjóri senda öllum samningsaðilum afrit af þeirri fjárhagsáætlun, ásamt tilkynningu um framlög þeirra hvers um sig.

7. Á síðari fjárhagsárum skal framkvæmdastjóri senda hverjum samningsaðila uppkast að fjárhagsáætlun, ásamt áætlun um framlög, ekki síðar en sextíu

2. The General Council shall adopt an annual budget for the Organization.

3. The General Council shall establish the contributions due from each Contracting Party under the annual budget on the following basis:

(a) 10% of the budget shall be divided among the coastal States in proportion to their nominal catches in the Convention Area in the year ending two years before the beginning of the budget year;

(b) 30% of the budget shall be divided equally among all the Contracting Parties; and

(c) 60% of the budget shall be divided among all Contracting Parties in proportion to their nominal catches in the Convention Area in the year ending two years before the beginning of the budget year.

The nominal catches referred to above shall be the reported catches of the species listed in Annex I, which forms an integral part of this Convention.

4. The Executive Secretary shall notify each Contracting Party of the contribution due from that Party as calculated under paragraph 3, and as soon as possible thereafter each Contracting Party shall pay to the Organization its contribution.

5. Contributions shall be payable in the currency of the country in which the headquarters of the Organization is located, except if otherwise authorized by the General Council.

6. Subject to paragraph 11, the General Council shall, at its first meeting, approve a budget for the balance of the first financial year in which the Organization functions and the Executive Secretary shall transmit to the Contracting Parties copies of that budget together with notices of their respective contributions.

7. For subsequent financial years, drafts of the annual budget shall be submitted by the Executive Secretary to each Contracting Party together with a

dögum fyrir ársfund stofnunarinnar, þar sem fjallað skal um fjárhagsáætlanirnar.

8. Samningsaðili sem gerst hefur aðili að samningi þessum fyrir lok fjárhagsárs skal fyrir það ár greiða hluta framlags sem reiknað er með hliðsjón af ákvæðum þessarar greinar í hlutfalli við fjölda heilla mánaða ársins sem óliðnir eru.

9. Hafi samningsaðili ekki staðið skil á framlögum sínum tvö ár í röð, skal hann ekki eiga rétt á að greiða atkvæði og koma á framfæri mótmælum samkvæmt samningi þessum, fyrr en hann hefur fullnægt skyldum sínum, nema allsherjarráðið ákveði öðruvísi.

10. Reikningar stofnunarinnar skulu endurskoðaðir árlega af endurskoðendum utan stofnunarinnar, og skulu þeir valdir af allsherjarráðinu.

11. Taki samningurinn gildi 1. janúar 1979 skulu ákvæði viðauka II, sem er óaðskiljanlegur hluti samnings þessa, gilda í stað ákvæða 6. mgr.

17. gr.

Samningsaðilar samþykkja að gera þær ráðstafanir, þ. á m. setja hæfileg viðurlög við brotum, sem kunna að vera nauðsynlegar til að láta ákvæði samnings þessa ná fram að ganga, og að framfylgja hverjum þeim ráðstöfunum sem bindandi verða samkvæmt 7. mgr. 11. gr. og hverjum þeim ráðstöfunum sem í gildi eru samkvæmt 23. gr. Sérhver samningsaðili skal senda fiskveiðinefndinni árlega skýrslu um ráðstafanir sem hún gerir í þessu augnamiði.

18. gr.

Samningsaðilar eru samþykkir því að hafa í gildi og framkvæma innan umráðasvæðisins áætlun um sameiginlegt alþjóðlegt eftirlit eins og við á samkvæmt 23. gr. eða eins og breytt er með ráðstöfunum sem getið er í 5. mgr. 11. gr. Áætlun þessi skal m. a. gera ráð fyrir gagnkvæmum rétti samningsaðila til að

schedule of contributions, not less than sixty days before the annual meeting of the Organization at which the budgets are to be considered.

8. A Contracting Party acceding to this Convention during the course of a financial year shall contribute in respect of that year a part of the contribution calculated in accordance with the provisions of this Article that is proportional to the number of complete months remaining in the year.

9. A Contracting Party which has not paid its contributions for two consecutive years shall not enjoy any right of casting votes and presenting objections under this Convention until it has fulfilled its obligations, unless the General Council decides otherwise.

10. The financial affairs of the Organization shall be audited annually by external auditors to be selected by the General Council.

11. If the Convention enters into force on 1 January 1979, the provisions of Annex II, which forms an integral part of this Convention, shall apply in place of the provisions of paragraph 6.

ARTICLE XVII

The Contracting Parties agree to take such action, including the imposition of adequate sanctions for violations, as may be necessary to make effective the provisions of the Convention and to implement any measures which become binding under paragraph 7 of Article XI and any measures which are in force under Article XXIII. Each Contracting Party shall transmit to the Commission an annual statement of the actions taken by it for these purposes.

ARTICLE XVIII

The Contracting Parties agree to maintain in force and to implement within the Regulatory Area a scheme of joint international enforcement as applicable pursuant to Article XXIII or as modified by measures referred to in paragraph 5 of Article XI. This scheme shall include provision for reciprocal rights of

fara um borð í skip og skoða þau og fyrir ákæru af hálfu fánaríkisins og viðurlögum sem byggjast á sönnunargögnum, sem fengist hafa við að farið var um borð í skip og það skoðað. Greinargerð um ákærur og sett viðurlög skal koma fram í hinni árlegu skýrslu sem vitnað er til í 17. gr.

boarding and inspection by the Contracting Parties and for flag State prosecution and sanctions on the basis of evidence resulting from such boardings and inspections. A report of such prosecutions and sanctions imposed shall be included in the annual statement referred to in Article XVII.

19. gr.

Samningsaðilar eru sammála um að vekja athygli hvers þess ríkis, sem ekki er aðili að samningi þessum, á hverju því máli, er varðar fiskveiðar ríkisborgara eða skipa þess ríkis á umráðasvæðinu, og virðist hafa neikvæð áhrif á að unnt verði að ná markmiði samnings þessa. Samningsaðilar eru einnig sammála um að ræðast við, þegar við á, um hvernig bregðast skuli við að koma í veg fyrir slík neikvæð áhrif.

ARTICLE XIX

The Contracting Parties agree to invite the attention of any State not a Party to this Convention to any matter relating to the fishing activities in the Regulatory Area of the nationals or vessels of that State which appear to affect adversely the attainment of the objectives of this Convention. The Contracting Parties further agree to confer when appropriate upon the steps to be taken towards obviating such adverse effects.

20. gr.

1. Samningssvæðinu skal skipt í vísindaleg og tölfræðileg undirsvæði, deilisvæði og undirdeilisvæði. Skulu mörk þeirra skilgreind í viðauka III við samning þennan.

2. Að beiðni vísindaráðsins, getur allsherjarráðið með tveimur þriðju meirihluta atkvæða allra samningsaðila, ef nauðsynlegt er talið af vísindalegum eða tölfræðilegum ástæðum, breytt mörkum vísindalegra og tölfræðilegra undirsvæða, deilisvæða og undirdeilisvæða, sem ákveðin eru í viðauka III, enda samþykki sérhvert strandríki, er fer með fiskveiðilögsögu á einhverjum hluta svæðis sem slíkt hefur áhrif á, slíka breytingu.

3. Að beiðni fiskveiðinefndarinnar og að höfðu samráði við vísindaráðið, getur allsherjarráðið með tveimur þriðju meirihluta atkvæða allra samningsaðila, ef nauðsynlegt er talið af stjórnunarlegum ástæðum, skipt umráðasvæðinu í viðeigandi stjórnunardeilisvæði og undirdeilisvæði. Heimilt er að breyta þeim síðan með sama hætti. Mörk allra slíkra

ARTICLE XX

1. The Convention Area shall be divided into scientific and statistical subareas, divisions and subdivisions, the boundaries of which shall be those defined in Annex III to this Convention.

2. On the request of the Scientific Council, the General Council may by a two-thirds majority vote of all Contracting Parties, if deemed necessary for scientific or statistical purposes, modify the boundaries of the scientific and statistical sub-areas, divisions and subdivisions set out in Annex III, provided that each coastal State exercising fisheries jurisdiction in any part of the area affected concurs in such action.

3. On the request of the Fisheries Commission and after having consulted the Scientific Council, the General Council may by a two-thirds majority vote of all Contracting Parties, if deemed necessary for management purposes, divide the Regulatory Area into appropriate regulatory divisions and subdivisions. These may subsequently be

deilisvæða og undirdeilisvæða skulu skilgreind í viðauka III.

4. Viðauki III við samning þennan er óaðskiljanlegur hluti hans, eins og viðaukinn er nú eða með þeim breytingum er síðar kunna að vera gerðar samkvæmt grein þessari.

21. gr.

1. Sérhver samningsaðili getur komið fram með tillögu um breytingu á samningi þessum til athugunar og afgreiðslu allsherjarráðsins á ársfundi eða á sérstökum fundi. Sérhver slík breyting skal send til framkvæmdastjórans a. m. k. níutíu dögum fyrir fund þann sem lagt er til að tillagan verði afgreidd á. Skal framkvæmdastjórinn tafarlaust senda tillöguna til allra samningsaðila.

2. Til að tillaga um breytingu á samningnum hljóti samþykki allsherjarráðsins þarf þrjá fjórðu meirihluta atkvæða allra samningsaðila. Texta samþykktrar breytingartillögu skal vörsluríkið senda til allra samningsaðila.

3. Breyting skal taka gildi fyrir alla samningsaðila eitthundrað og tuttugu dögum eftir sendingardag þann er tilgreindur er í tilkynningu vörsluríkis um móttöku skriflegs samþykkis þriggja fjórðu hluta allra samningsaðila, nema einhver samningsaðilanna tilkynni vörsluríkinu, að það mótmæli breytingunni, innan níutíu daga frá sendingardegi þeim, sem tilgreindur er í tilkynningu vörsluríkisins um slíka móttöku, og skal þá breyting ekki taka gildi fyrir nokkurn samningsaðila. Sérhver samningsaðili sem mótmælt hefur breytingu getur hvenær sem er afturkallað mótmælin. Séu öll mótmæli við breytingu afturkölluð, skal breyting taka gildi gagnvart öllum samningsaðilum eitthundrað og tuttugu dögum eftir sendingardag, sem tilgreindur er í tilkynningu

modified in accordance with the same procedure. The boundaries of any such divisions and subdivisions shall be defined in Annex III.

4. Annex III to this Convention, either in its present terms or as modified from time to time pursuant to this Article, forms an integral part of this Convention.

ARTICLE XXI

1. Any Contracting Party may propose amendments to this Convention to be considered and acted upon by the General Council at an annual or a special meeting. Any such proposed amendment shall be sent to the Executive Secretary at least ninety days prior to the meeting at which it is proposed to be acted upon, and the Executive Secretary shall immediately transmit the proposal to all Contracting Parties.

2. The adoption of a proposed amendment to the Convention by the General Council shall require a three-fourths majority of the votes of all Contracting Parties. The text of any proposed amendments so adopted shall be transmitted by the Depositary to all Contracting Parties.

3. An amendment shall take effect for all Contracting Parties one hundred and twenty days following the date of transmittal specified in the notification by the Depositary of receipt of written notification of approval by three-fourths of all Contracting Parties unless any other Contracting Party notifies the Depositary that it objects to the amendment within ninety days of the date of transmittal specified in the notification by the Depositary of such receipt, in which case the amendment shall not take effect for any Contracting Party. Any Contracting Party which has objected to an amendment may at any time withdraw that objection. If all objections to an amendment are withdrawn, the amendment shall take effect for all Contracting Parties one hundred and twenty days

vörsluríkis um afturköllun síðustu mótmæla.

4. Hver sem gerst hefur aðili að samningi þessum eftir að breyting hefur verið samþykkt í samræmi við 2. mgr., skal álitinn hafa samþykkt breytinguna.

5. Vörsluríkið skal tafarlaust tilkynna öllum samningsaðilum móttöku tilkynninga, samþykki á breytingu, móttöku tilkynninga um mótmæli eða afturköllun mótmæla, og gildistöku breytinga.

22. gr.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar í Ottawa til 31. desember 1978 fyrir þá er áttu fulltrúa á ráðstefnu um framtíðarsamvinnu ríkja varðandi fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi, sem haldin var í Ottawa 11. til 21. október 1977. Samningurinn er síðan opinn til aðildar.

2. Samningurinn er háður fullgildingu, staðfestingu eða samþykki þeirra er undirrita. Skal skjölum um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki komið í vörslu ríkisstjórnar Kanada, sem nefnd er í samningi þessum „vörsluríkið".

3. Samningur þessi gengur í gildi hinn 1. janúar eftir að ekki færri en sex þeirra aðila, sem undirritað hafa hann, hafa lagt fram skjöl sín um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki og a. m. k. eitt þeirra hafi fiskveiðilögsögu á hafsvæði sem telst hluti af samningssvæðinu.

4. Sérhver aðili sem ekki hefur undirritað samning þennan, getur gerst aðili að honum með skriflegri tilkynningu til vörsluríkisins. Aðildarskjöl, sem vörsluríkið móttekur áður en samningur þessi tekur gildi, skulu öðlast gildi frá þeim degi, sem samningurinn tekur gildi. Aðildarskjöl sem vörsluríkið móttekur eftir að samningurinn tekur gildi skulu öðlast gildi á þeim degi sem vörsluríkið móttekur þau.

following the date of transmittal specified in the notification by the Depositary of receipt of the last withdrawal.

4. Any Party which becomes a Contracting Party to the Convention after an amendment has been adopted in accordance with paragraph 2 shall be deemed to have approved the said amendment.

5. The Depositary shall promptly notify all Contracting Parties of the receipt of notifications of approval of amendments, the receipt of notifications of objection or withdrawal of objections, and the entry into force of amendments.

ARTICLE XXII

1. This Convention shall be open for signature at Ottawa until 31 December 1978, by the Parties represented at the Diplomatic Conference on the Future of Multilateral Cooperation in the Northwest Atlantic Fisheries, held at Ottawa from 11 to 21 October 1977. It shall thereafter be open for accession.

2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by the Signatories and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Government of Canada, referred to in this Convention as "the Depositary".

3. This Convention shall enter into force upon the first day of January following the deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by not less than six Signatories, at least one of which exercises fisheries jurisdiction in waters forming part of the Convention Area.

4. Any party which has not signed this Convention may accede thereto by a notification in writing to the Depositary. Accessions received by the Depositary prior to the date of entry into force of this Convention shall become effective on the date this Convention enters into force. Accessions received by the Depositary after the date of entry into force of this Convention shall become effective on the date of receipt by the Depositary.

5. Vörsluríkið skal tilkynna öllum þeim er undirritað hafa samninginn og öllum samningsaðilum um öll skjöl er borist hafa til vörslu varðandi fullgildingu, staðfestingu eða samþykki og um móttekin aðildarskjöl.

6. Vörsluríkið skal kveðja til fyrsta fundar stofnunarinnar eigi síðar en sex mánuðum eftir gildistöku samningsins, og skal tilkynna samningsaðilum um bráðabirgðadagskrá fundarins eigi síðar en mánuði fyrir fundinn.

23. gr.

Er samningur þessi tekur gildi, skal hver sú tillaga sem send hefur verið eða gild er á þeim tíma samkvæmt 8. gr. alþjóðasamningsins frá 1949 um fiskveiðar á Norðvestur-Atlantshafi („ICNAF-samningurinn"), og að áskildum ákvæðum ICNAF-samningsins, verða að bindandi ráðstöfun fyrir alla samningsaðila með tilliti til umráðasvæðisins annaðhvort þá þegar, sé um tillögu að ræða sem þegar hefur tekið gildi samkvæmt ICNAF-samningnum, eða þá á þeim tíma er hún tekur gildi samkvæmt honum. Að áskildri 3. mgr. 12. gr. samnings þessa, skal hver slík ráðstöfun verða áfram bindandi fyrir alla samningsaðila, þar til gildistími ráðstöfunar rennur út eða í staðinn komi ráðstöfun sem orðið hefur bindandi samkvæmt 11. gr. samnings þessa, að því áskildu að engin slík ráðstöfun komi þannig í staðinn fyrr en samningur þessi hefur verið í gildi í eitt ár.

24. gr.

1. Sérhverjum samningsaðila er heimilt að segja upp aðild að samningnum 31. desember ár hvert, með því að tilkynna vörsluríkinu skriflega þá ákvörðun þann 30. júní eða fyrr á því ári. Vörsluríkið skal senda öðrum samningsaðilum afrit slíkra tilkynninga.

2. Sérhverjum öðrum samningsaðila er þá heimilt að hætta aðild sinni að samningi þessum sama dag, 31. desember, með því að tilkynna vörsluríkinu þá ákvörðun

5. The Depositary shall inform all Signatories and all Contracting Parties of all ratifications, acceptances or approvals deposited and accessions received.

6. The Depositary shall convene the initial meeting of the Organization to be held not more than six months after the coming into force of the Convention, and shall communicate the provisional agenda to each Contracting Party not less than one month before the date of the meeting.

ARTICLE XXIII

Upon the entry into force of this Convention, each proposal that has been transmitted or is effective at that time under Article VIII of the International Convention for the Northwest Atlantic Fisheries, 1949, ("the ICNAF Convention") shall, subject to the provisions of the ICNAF Convention, become a measure binding on each Contracting Party with respect to the Regulatory Area immediately, if the proposal has become effective under the ICNAF Convention, or at such time as it becomes effective thereunder. Subject to paragraph 3 of Article XII of this Convention, each such measure shall remain binding on each Contracting Party, until such time as it expires or is replaced by a measure which has become binding pursuant to Article XI of this Convention; provided that no such replacement shall take effect before this Convention has been in force for one year.

ARTICLE XXIV

1. Any Contracting Party may withdraw from the Convention on 31 December of any year by giving notice on or before the preceding 30 June to the Depositary, which shall communicate copies of such notice to other Contracting Parties.

2. Any other Contracting Party may thereupon withdraw from the Convention on the same 31 December by giving notice to the Depositary within one

innan mánaðar frá þeim degi, er því berst afrit af tilkynningu um uppsögn samkvæmt 1. mgr.

25. gr.

1. Frumriti samnings þessa skal komið í vörslu ríkisstjórnar Kanada og skal hún senda staðfest eftirrit til allra þeirra er samninginn hafa undirritað og allra samningsaðila.

2. Vörsluríkið skal skrásetja samning þennan hjá aðalskrifstofu Sameinuðu þjóðanna.

month of the receipt of a copy of a notice of withdrawal given pursuant to paragraph 1.

ARTICLE XXV

1. The original of the present Convention shall be deposited with the Government of Canada, which shall communicate certified copies thereof to all the Signatories and to all the Contracting Parties.

2. The Depositary shall register the present Convention with the Secretariat of the United Nations.

VIÐAUKI I VIÐ SAMNINGINN

Listi yfir tegundir til ákvörðunar um afla upp úr sjó, sem notaður skal við útreikning á fjárhagsáætlun samkvæmt 16. gr.

Þorskur	*Gadus morhua*
Ýsa	*Melanogrammus aeglefinus*
Karfi	*Sebastes marinus*
Lýsingur	*Merluccius bilinearis*
Rauðlýsingur	*Urophycis chuss*
Ufsi	*Pollachius virens*
Skrápflúra	*Hippoglossoides platessoides*
Langlúra	*Glyptocephalus cynoglossus*
Ameríkur sandkoli	*Limanda ferruginea*
Grálúða	*Reinhardtius hippoglossoides*
Slétti langhali	*Macrourus rupestris*
Síld	*Clupea harengus*
Makríll	*Scomber scombrus*
Smjörfiskur	*Peprilus triacanthus*
Vatnasíld	*Alosa pseudoharengus*
Gulllax	*Argentina silus*
Loðna	*Mallotus villosus*
Smokkfiskur	*Loligo pealei*
Smokkfiskur	*Illex illecebrosus*
Rækjur	*Pandalus sp.*

ANNEX I TO THE CONVENTION

List of Species for the Determination of the Nominal Catches to be Used in Calculating the Annual Budget Pursuant to Article XVI

Atlantic cod	*Gadus morhua*
Haddock	*Melanogrammus aeglefinus*
Atlantic redfish	*Sebastes marinus*
Silver hake	*Merluccius bilinearis*
Red hake	*Urophycis chuss*
Pollock	*Pollachius virens*
American plaice	*Hippoglossoides platessoides*
Witch flounder	*Glyptocephalus cynoglossus*
Yellowtail flounder	*Limanda ferruginea*
Greenland halibut	*Reinhardtius hippoglossoides*
Roundnose grenadier	*Macrourus rupestris*
Atlantic herring	*Clupea harengus*
Atlantic mackerel	*Scomber scombrus*
Atlantic butterfish	*Peprilus triacanthus*
River herring (alewife)	*Alosa pseudoharengus*
Atlantic argentine	*Argentina silus*
Capelin	*Mallotus villosus*
Long-finned squid	*Loligo pealei*
Short-finned squid	*Illex illecebrosus*
Shrimps	*Pandalus sp.*

VIÐAUKI II VIÐ SAMNINGINN
Fjárhagsskipulag til bráðabirgða.

1. Samningsaðili sem er einnig samningsaðili að alþjóðasamningnum um fiskveiðar í Norðvestur-Atlantshafi allt árið 1979, skal ekki greiða til stofnunarinnar það ár. Samningsaðilar aðrir sem hafa komið til vörslu skjölum varðandi fullgildingu, staðfestingu eða samþykki eða gerst aðilar að samningnum fyrir 31. desember 1979 skulu greiða upphæð þá sem tilgreind er í viðbót við viðauka þennan. Framlag sérhvers samningsaðila sem ekki er nefndur í viðbótinni við viðaukann skal ákveðið af allsherjarráðinu.

2. Framlög sem gjaldskyld eru samkvæmt 1. gr. skulu greidd af sérhverjum samningsaðila svo fljótt sem unnt er eftir 1. janúar 1979 eða eftir að aðild að samningnum, hvor dagurinn sem er seinni.

ANNEX II TO THE CONVENTION
Transitional Financial Arrangements

1. A Contracting Party which is also a Contracting Party to the International Convention for the Northwest Atlantic Fisheries throughout the year 1979 shall not contribute to the expenses of the Organization in that year. Other Contracting Parties which have deposited their instruments of ratification, acceptance or approval or acceded to the Convention before 31 December 1979 shall contribute the amount indicated in the Appendix hereto. The contribution of any Contracting Party not included in the Appendix shall be determined by the General Council.

2. The contributions due pursuant to paragraph 1 shall be paid by each Contracting Party as soon as possible after 1 January 1979 or after its accession to the Convention, whichever is later.

VIÐBÓT VIÐ VIÐAUKA II VIÐ SAMNINGINN

Samningsaðilar	Framlög fyrir 1979
Búlgaría	$ 16.325
Kanada	82.852
Kúba	20.211
Danmörk (Færeyjar)	6.473
Efnahagsbandalagið	74.254
Þýska alþýðulýðveldið	19.266
Ísland	12.293
Japan	16.697
Noregur	21.107
Pólland	29.316
Portúgal	22.716
Rúmenía	15.472
Spánn	26.224
Sovétríkin	72.133
Bandaríkin	29.947

APPENDIX TO ANNEX II TO THE CONVENTION

Contracting Party	Contribution for 1979
BULGARIA	$ 16,325
CANADA	82,852
CUBA	20,211
DENMARK (FAROE ISLANDS)	6,473
EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY	74,254
GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC	19,266
ICELAND	12,293
JAPAN	16,697
NORWAY	21,107
POLAND	29,316
PORTUGAL	22,716
ROMANIA	15,472
SPAIN	26,224
UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS	72,133
UNITED STATES OF AMERICA	29,947

VIÐAUKI III
VIÐ SAMNINGINN

Vísindaleg og tölfræðileg undirsvæði, deilisvæði og undirdeilisvæði.

Hin vísindalegu og tölfræðilegu undirsvæði, deilisvæði og undirdeilisvæði sem fyrir er mælt í 20. gr. samnings þessa skulu vera sem hér segir:

1(a) Undirsvæði 0

Sá hluti samningssvæðisins sem liggur fyrir norðan 61°00′ norður breiddar, markast að austan af línu sem liggur í norður frá punkti á 61°00′ norður breidd og 59°00′ vestur lengd að breiddarbaug 69°00′ norður, þaðan í norðvestlæga stefnu eftir kompáslínu að punkti á 75°00′ norður breidd og 73°30′ vestur lengd og þaðan í norður að breiddarbaug 78°10′ norður, og takmarkast að vestan af línu frá 61°00′ norður breidd og 65°00′ vestur lengd sem liggur í norðvestlæga stefnu eftir kompáslínu að strönd Baffin-eyjar við East Bluff (61°55′ norður breidd og 66°20′ vestur lengd), og þaðan í norðlæga stefnu eftir strönd Baffin-eyjar, Bylot-eyjar, Devon-eyjar og Ellesmere-eyjar en fylgir átttugasta vestlægum lengdarbaug á hafsvæðinu milli þessara eyja að breiddarbaug 78°10′ norður.

1(b) Undirsvæði 0 skiptist í tvö deilisvæði:

Deilisvæði 0-A

Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir norðan 66°15′ norður breidd;

Deilisvæði 0-B

Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan 66°15′ norður breidd.

2(a) Undirsvæði 1

Sá hluti samningssvæðisins, sem er fyrir austan undirsvæði 0 og fyrir norðan og austan kompáslínu er tengir punkt á 61°00′ norður breidd og 59°00′ vestur lengd við punkt á 52°15′ norður breidd og 42°00′ vestur lengd.

2(b) Undirsvæði 1 skiptist í sex deilisvæði:

ANNEX III
TO THE CONVENTION

Scientific and Statistical Sub-areas, Divisions and Subdivisions

The scientific and statistical sub-areas, divisions and subdivisions provided for by Article XX of this Convention shall be as follows:

1(a) Sub-area 0

That portion of the Convention Area lying to the north of the parallel of 61°00′ north latitude; bounded on the east by a line extending due north from a point at 61°00′ north latitude and 59°00′ west longitude to the parallel of 69°00′ north latitude, thence in a northwesterly direction along a rhumb line to a point at 75°00′ north latitude and 73°30′ west longitude and thence due north to the parallel of 78°10′ north latitude; and bounded on the west by a line beginning at 61°00′ north latitude and 65°00′ west longitude and extending in a northwesterly direction along a rhumb line to the coast of Baffin Island at East Bluff (61°55′ north latitude and 66°20′ west longitude), and thence in a northerly direction along the coast of Baffin Island, Bylot Island, Devon Island and Ellesmere Island and following the eightieth meridian of west longitude in the waters between those islands to the parallel of 78°10′ north latitude.

1(b) Sub-area 0 is composed of two Divisions:

Division 0-A

That portion of the Sub-area lying to the north of the parallel of 66°15′ north latitude;

Division 0-B

That portion of the Sub-area lying to the south of the parallel of 66°15′ north latitude.

2(a) Sub-area 1

That portion of the Convention Area lying to the east of Sub-area 0 and to the north and east of a rhumb line joining a point at 61°00′ north latitude and 59°00′ west longitude with a point at 52°15′ north latitude and 42°00′ west longitude.

2(b) Sub-area 1 is composed of six Divisions:

Deilisvæði 1A
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir norðan 68°50′ norður breidd (Christianshaab);
Deilisvæði 1B
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli 66°15′ norður breiddar (5 sjómílur norður af Umanarsugssuak) og 68°50′ norður breiddar (Christianshaab);

Deilisvæði 1C
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli 64°15′ norður breiddar (4 sjómílur norður af Godthaab) og 66°15′ norður breiddar (5 sjómílur norður af Umanarsugssuak);
Deilisvæði 1D
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli 62°30′ norður breiddar (Frederikshaab-jökullinn) og 64°15′ norður breiddar (4 sjómílur norður af Godthaab);

Deilisvæði 1E
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli 60°45′ norður breiddar (Cape Desolation) og 62°30′ norður breiddar (Frederikshaab-jökullinn);
Deilisvæði 1F
Sá hluti undirsvæðisins sem er sunnan 60°45′ norður breiddar (Cape Desolation).

3(a) Undirsvæði 2
Sá hluti samningssvæðisins sem er fyrir austan 64°30′ vestur lengd, á svæði Hudson-sunds, fyrir sunnan undirsvæði 0, sunnan og vestan við undirsvæði 1 og norðan 52°15′ norður breiddar.

3(b) Undirsvæði 2 skiptist í þrjú deilisvæði:
Deilisvæði 2G
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir norðan 57°40′ norður breidd (Cape Mugford);
Deilisvæði 2H
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli 55°20′ norður breiddar (Hopedale) og 57°40′ norður breiddar (Cape Mugford);

Division 1A
That portion of the Sub-area lying north of the parallel of 68°50′ north latitude (Christianshaab);
Division 1B
That portion of the Sub-area lying between the parallel of 66°15′ north latitude (5 nautical miles north of Umanarsugssuak) and the parallel of 68°50′ north latitude (Christianshaab);

Division 1C
That portion of the Sub-area lying between the parallel of 64°15′ north latitude (4 nautical miles north of Godthaab) and the parallel of 66°15′ north latitude (5 nautical miles north of Umanarsugssuak);
Division 1D
That portion of the Sub-area lying between the parallel of 62°30′ north latitude (Frederikshaab Glacier) and the parallel of 64°15′ north latitude (4 nautical miles north of Godthaab);

Division 1E
That portion of the Sub-area lying between the parallel of 60°45′ north latitude (Cape Desolation) and the parallel of 62°30′ north latitude (Frederikshaab Glacier);
Division 1F
That portion of the Sub-area lying south of the parallel of 60°45′ north latitude (Cape Desolation).

3(a) Sub-area 2
That portion of the Convention Area lying to the east of the meridian of 64°30′ west longitude in the area of Hudson Strait, to the south of Sub-area 0, to the south and west of Sub-area 1 and to the north of the parallel of 52°15′ north latitude.

3(b) Sub-area 2 is composed of three Divisions:
Division 2G
That portion of the Sub-area lying north of the parallel of 57°40′ north latitude (Cape Mugford);
Division 2H
That portion of the Sub-area lying between the parallel of 55°20′ north latitude (Hopedale) and the parallel of 57°40′ north latitude (Cape Mugford);

Deilisvæði 2J
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan 55°20′ norður breidd (Hopedale).

4(a) Undirsvæði 3
Sá hluti samningssvæðisins sem er fyrir sunnan 52°15′ norður breidd og austan línu sem liggur í norður frá Cape Bauld á norðurströnd Nýfundnalands að 52°15′ norður breidd, norðan við 39°00′ norður breidd og fyrir austan og norðan kompáslínu sem byrjar á 39°00′ norður breidd, 50°00′ vestur lengd og liggur í norðvestlæga stefnu í gegnum punkt á 43°30′ norður breidd, 55°00′ vestur lengd í átt að punkti á 47°50′ norður breidd, 60°00′ vestur lengd þar til hún sker beina línu er tengir Cape Ray á strönd Nýfundnalands við Cape North á Cape Breton-eyju, og þaðan í norðaustlæga stefnu eftir þeirri línu til Cape Ray.

4(b) Undirsvæði 3 skiptist í sex deilisvæði:
Deilisvæði 3K
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir norðan 49°15′ norður breidd (Cape Freels, Nýfundnalandi);
Deilisvæði 3L
Sá hluti deilisvæðisins sem er milli strandar Nýfundnalands frá Cape Freels að Cape St. Mary og línu sem hér segir: Upphaf hennar er við Cape Freels, þaðan í austur að 46°30′ vestur lengd, þaðan í suður að 46°00′ norður breidd, þaðan í vestur að 54°30′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu að Cape St. Mary á Nýfundnalandi;

Deilisvæði 3M
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan 49°15′ norður breidd og austan við 46°30′ vestur lengd;

Deilisvæði 3N
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan 46°00′ norður breidd og milli 46°30′ vestur lengdar og 51°00′ vestur lengdar;

Division 2J
That portion of the Sub-area lying south of the parallel of 55°20′ north latitude (Hopedale).

4(a) Sub-area 3
That portion of the Convention Area lying south of the parallel of 52°15′ north latitude; and to the east of a line extending due north from Cape Bauld on the north coast of Newfoundland to 52°15′ north latitude; to the north of the parallel of 39°00′ north latitude; and to the east and north of a rhumb line commencing at 39°00′ north latitude, 50°00′ west longitude and extending in a northwesterly direction to pass through a point at 43°30′ north latitude, 55°00′ west longitude in the direction of a point at 47°50′ north latitude, 60°00′ west longitude until it intersects a straight line connecting Cape Ray, on the coast of Newfoundland, with Cape North on Cape Breton Island; thence in a northeasterly direction along said line to Cape Ray.

4(b) Sub-area 3 is composed of six Divisions:
Division 3K
That portion of the Sub-area lying north of the parallel of 49°15′ north latitude (Cape Freels, Newfoundland);
Division 3L
That portion of the Sub-area lying between the Newfoundland coast from Cape Freels to Cape St. Mary and a line described as follows: beginning at Cape Freels, thence due east to the meridian of 46°30′ west longitude, thence due south to the parallel of 46°00′ north latitude, thence due west to the meridian of 54°30′ west longitude, thence along a rhumb line to Cape St. Mary, Newfoundland;
Division 3M
That portion of the Sub-area lying south of the parallel of 49°15′ north latitude and east of the meridian of 46°30′ west longitude;
Division 3N
That portion of the Sub-area lying south of the parallel of 46°00′ north latitude and between the meridian of 46°30′ west longitude and the meridian of 51°00′ west longitude;

Deilisvæði 3-O
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan 46°00′ norður breidd og milli 51°00′ vestur lengdar og 54°30′ vestur lengdar;

Deilisvæði 3P
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan strönd Nýfundnalands og vestan línu frá Cape St. Mary á Nýfundnalandi að punkti á 46°00′ norður breidd og 54°30′ vestur lengd, þaðan í suður að mörkum undirsvæðisins;
Deilisvæði 3P er skipt í tvö undirdeilisvæði:
3Pn — Norðvestur-undirdeilisvæði — Sá hluti deilisvæðis 3P sem er norðvestan við línu er nær frá Burgeo-eyju, Nýfundnalandi í suðvestlæga stefnu að punkti á 46°50′ norður breidd og 58°50′ vestur lengd;
3Ps — Suðaustur-undirdeilisvæði — Sá hluti deilisvæðis 3P sem er fyrir suðaustan línu þá sem skilgreind er fyrir undirdeilisvæði 3Pn.
5(a) Undirsvæði 4
Sá hluti samningssvæðisins sem er fyrir norðan 39°00′ norður breidd, vestan við undirsvæði 3, og austan við línu sem hér segir: Upphaf hennar er við endamörk landamæra Bandaríkjanna og Kanada á Grand Manan sundi, á punkti sem ákvarðast af 44°46′ 35,346″ norður breidd; 66°54′ 11,253″ vestur lengd, þaðan í suður að 43°50′ norður breidd, þaðan í vesturátt að 67°40′ vestur lengd, þaðan í suður að 42°20′ norður breidd, þaðan í austur að punkti á 66°00′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu í suðaustlæga stefnu að punkti á 42°00′ norður breidd og 65°40′ vestur lengd, og þaðan í suður að 39°00′ norður breidd.

5(b) Undirsvæði 4 skiptist í sex deilisvæði:
Deilisvæði 4R
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli strandar Nýfundnalands frá Cape Bauld og Cape Ray og línu sem hér segir: Upphaf hennar er við Cape Bauld, þaðan í

Division 3-O
That portion of the Sub-area lying south of the parallel of 46°00′ north latitude and between the meridian of 51°00′ west longitude and the meridian of 54°30′ west longitude;
Division 3P
That portion of the Sub-area lying south of the Newfoundland coast and west of a line from Cape St. Mary, Newfoundland to a point at 46°00′ north latitude, 54°30′ west longitude, thence due south to the limit of the Sub-area;
Division 3P is divided into two Subdivisions:
3Pn — Northwestern Subdivision — That portion of Division 3P lying northwest of a line extending from Burgeo Island, Newfoundland, approximately southwest to a point at 46°50′ north latitude and 58°50′ west longitude;
3Ps — Southeastern Subdivision — That portion of Division 3P lying southeast of the line defined for Subdivision 3Pn.

5(a) Sub-area 4
That portion of the Convention Area lying north of the parallel of 39°00′ north latitude, to the west of Sub-area 3, and to the east of a line descibed as follows: beginning at the terminus of the international boundary between the United States of America and Canada in Grand Manan Channel, at a point at 44°46′ 35.346″ north latitude; 66°54′ 11.253″ west longitude; thence due south to the parallel of 43°50′ north latitude; thence due west to the meridian of 67°40′ west longitude; thence due south to the parallel of 42°20′ north latitude; thence due east to a point in 66°00′ west longitude; thence along a rhumb line in a southeasterly direction to a point at 42°00′ north latitude and 65°40′ west longitude; and thence due south to the parallel of 39°00′ north latitude.
5(b) Sub-area 4 is divided into six Divisions:
Division 4R
That portion of the Sub-area lying between the coast of Newfoundland from Cape Bauld to Cape Ray and a line described as follows: beginning at Cape Bauld,

norður að 52°15′ norður breidd, þaðan í vestur að strönd Labrador, þaðan eftir strönd Labrador að endamörkum landamæra Labrador og Quebec, þaðan eftir kompáslínu í suðvestlæga stefnu til punkts á 49°25′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan í suður til punkts á 47°50′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu í suðaustlæga stefnu að punkti þeim, þar sem mörk undirsvæðis 3 skera hina beinu línu er tengir Cape North á Nova Scotia við Cape Ray á Nýfundnalandi, þaðan að Cape Ray á Nýfundnalandi;

Deilisvæði 4S

Sá hluti undirsvæðisins sem er milli suðurstrandar Quebec frá endamörkum landamæra Labrador og Quebec að Pte. des Monts og línu sem hér segir: Upphaf hennar við Pte. des Monts, þaðan í austur að punkti á 49°25′ norður breidd og 64°40′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu í austsuðaustlæga stefnu að punkti á 47°50′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan í norður að punkti á 49°25′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu í norðaustlæga stefnu að endamörkum landamæra Labrador og Quebec;

Deilisvæði 4T

Sá hluti undirsvæðisins sem liggur milli stranda Nova Scotia, New Brunswick og Quebec frá Cape North að Pte. des Monts og línu sem hér segir: Upphaf hennar er við Pte. des Monts, þaðan í austur til punkts á 49°25′ norður breidd og 64°40′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu í suðaustlæga átt að punkti á 47°50′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan eftir kompáslínu í suðlæga stefnu að Cape North á Nova Scotia;

Deilisvæði 4V

Sá hluti undirsvæðisins sem er milli strandar Nova Scotia frá Cape North að Fourchu og línu sem hér segir: Upphaf hennar er við Fourchu, þaðan eftir kompáslínu í austlæga stefnu að punkti á 45°40′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan í suður eftir lengdarbaugn-

thence due north of the parallel of 52°15′ north latitude, thence due west to the Labrador coast, thence along the Labrador coast to the terminus of the Labrador-Quebec boundary, thence along a rhumb line in a southwesterly direction to a point at 49°25′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence due south to a point at 47°50′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence along a rhumb line in a southeasterly direction to the point at which the boundary of Sub-area 3 intersects the straight line joining Cape North, Nova Scotia with Cape Ray, Newfoundland, thence to Cape Ray, Newfoundland;

Division 4S

That portion of the Sub-area lying between the south coast of Quebec from the terminus of the Labrador-Quebec boundary to Pte. des Monts and a line described as follows: beginning at Pte. des Monts, thence due east to a point at 49°25′ north latitude, 64°40′ west longitude, thence along a rhumb line in an east-southeasterly direction to a point at 47°50′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence due north to a point at 49°25′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence along a rhumb line in a northeasterly direction to the terminus of the Labrador-Quebec boundary;

Division 4T

That portion of the Sub-area lying between the coasts of Nova Scotia, New Brunswick and Quebec from Cape North to Pte. des Monts and a line described as follows: beginning at Pte. des Monts, thence due east to a point at 49°25′ north latitude, 64°40′ west longitude, thence along a rhumb line in a southeasterly direction to a point at 47°50′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence along a rhumb line in a southerly direction to Cape North, Nova Scotia;

Division 4V

That portion of the Sub-area lying between the coast of Nova Scotia between Cape North and Fourchu and a line described as follows: beginning at Fourchu, thence along a rhumb line in an easterly direction to a point at 45°40′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence due south

um 60°00′ vestur, að 44°10′ norður breidd, þaðan í austur að 59°00′ vestur lengd, þaðan í suður að 39°00′ norður breidd, þaðan í austur að punkti þar sem markalína undirsvæða 3 og 4 sker breiddarbauginn 39°00′ norður, þaðan eftir þeirri markalínu og línu sem heldur áfram í norðvestlæga stefnu að punkti á 47°50′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd og þaðan eftir kompáslínu í suðlæga stefnu að Cape North á Nova Scotia;

Deilisvæði 4V skiptist í tvö undirdeilisvæði:
4Vn — Norður-undirdeilisvæði — Sá hluti deilisvæðis 4V sem er norðan 45°40′ norður breiddar;
4Vs — Suður-undirdeilisvæði — Sá hluti deilisvæðis 4V sem er sunnan 45°40′ norður breiddar;
Deilisvæði 4W
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli strandar Nova Scotia frá Halifax að Fourchu og línu sem hér segir: Upphaf hennar er við Fourchu, þaðan eftir kompáslínu í austlæga stefnu til punkts á 45°40′ norður breidd og 60°00′ vestur lengd, þaðan í suður eftir lengdarbaugnum 60°00′ vestur að 44°10′ norður breidd, þaðan í austur að 59°00′ vestur lengd, þaðan í suður að 39°00′ norður breidd, þaðan í vestur að 63°20′ vestur lengd, þaðan í norður að punkti á þeim lengdarbaug og 44°20′ norður breidd, þaðan eftir kompáslínu í norðvestlæga stefnu til Halifax á Nova Scotia;

Deilisvæði 4X
Sá hluti undirsvæðisins sem liggur milli vesturmarka undirsvæðis 4 og stranda New Brunswick og Nova Scotia frá endapunkti landamæra New Brunswick og Maine til Halifax og línu sem hér segir: Upphaf hennar er við Halifax, þaðan eftir kompáslínu í suðaustlæga stefnu að punkti á 44°20′ norður breidd og 63°20′ vestur lengd, þaðan í suður að 39°00′

along the meridian of 60°00′ west longitude to the parallel of 44°10′ north latitude, thence due east to the meridian of 59°00′ west longitude, thence due south to the parallel of 39°00′ north latitude, thence due east to a point where the boundary between Sub-areas 3 and 4 meets the parallel of 39°00′ north latitude, thence along the boundary between Sub-areas 3 and 4 and a line continuing in a northwesterly direction to a point at 47°50′ north latitude, 60°00′ west longitude, and thence along a rhumb line in a southerly direction to Cape North, Nova Scotia;
Division 4V is divided into two Subdivisions:
4Vn — Northern Subdivision — That portion of Division 4V lying north of the parallel of 45°40′ north latitude;
4Vs — Southern Subdivision — That portion of Division 4V lying south of the parallel of 45°40′ north latitude;
Division 4W
That portion of the Sub-area lying between the coast of Nova Scotia from Halifax to Fourchu and a line described as follows: beginning at Fourchu, thence along a rhumb line in an easterly direction to a point at 45°40′ north latitude, 60°00′ west longitude, thence due south along the meridian of 60°00′ west longitude to the parallel of 44°10′ north latitude, thence due east to the meridian of 59°00′ west longitude, thence due south to the parallel of 39°00′ north latitude, thence due west to the meridian of 63°20′ west longitude, thence due north to a point on that meridian at 44°20′ north latitude, thence along a rhumb line in a northwesterly direction to Halifax, Nova Scotia;
Division 4X
That portion of the Sub-area lying between the western boundary of Sub-area 4 and the coasts of New Brunswick and Nova Scotia from the terminus of the boundary between New Brunswick and Maine to Halifax, and a line described as follows: beginning at Halifax, thence along a rhumb line in a southeasterly direction to a point at 44°20′ north latitude, 63°20′

norður breidd og þaðan í vestur að 65°40′ vestur lengd.

6(a) Undirsvæði 5
Sá hluti samningssvæðisins sem er fyrir vestan vesturmörk undirsvæðis 4, norðan 39°00′ norður breiddar og austan 71°40′ vestur lengdar.

6(b) Undirsvæði 5 skiptist í tvö deilisvæði:
Deilisvæði 5Y
Sá hluti undirsvæðisins sem er milli stranda Maine, New Hampshire og Massachusetts frá landamærum Maine og New Brunswick að 70°00′ vestur lengd á Cape Cod (á um það bil 42°00′ norður breidd), og línu sem hér segir: Upphaf hennar er punktur á Cape Cod á 70°00′ vestur lengd (á um það bil 42°00′ norður breidd), þaðan í norður að 42°20′ norður breidd, þaðan í austur að 67°40′ vestur lengd á markalínu undirsvæða 4 og 5 og þaðan eftir þeirri markalínu að landamærum Kanada og Bandaríkjanna;

Deilisvæði 5Z
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir sunnan og austan deilisvæði 5Y.
Deilisvæðið 5Z skiptist í tvö undirdeilisvæði: Austur-undirdeilisvæði og Vestur-undirdeilisvæði, sem eru skilgreind sem hér segir:
5Ze — Austur-undirdeilisvæði — Sá hluti deilisvæðis 5Z sem er fyrir austan 70°00′ vestur lengd;
5Zw — Vestur-undirdeilisvæði — Sá hluti 5Z sem er fyrir vestan 70°00′ vestur lengd.
7(a) Undirsvæði 6
Sá hluti samningssvæðisins sem markast af línu sem dregin er frá punkti á strönd Rhode Island á 71°40′ vestur lengd, þaðan í suður að 39°00′ norður breidd, þaðan í austur að 42°00′ vestur lengd, þaðan í suður að 35°00′ norður breidd, þaðan í vestur að strönd Norður-Ameríku að punkti á Rhode Island 71°40′ vestur lengd.

west longitude, thence due south to the parallel of 39°00′ north latitude, and thence due west to the meridian of 65°40′ west longitude.
6(a) Sub-area 5
That portion of the Convention Area lying to the west of the western boundary of Sub-area 4, to the north of the parallel of 39°00′ north latitude, and to the east of the meridian of 71°40′ west longitude.
6(b) Sub-area 5 is composed of two Divisions:
Division 5Y
That portion of the Sub-area lying between the coasts of Maine, New Hampshire and Massachusetts from the border between Maine and New Brunswick to 70°00′ west longitude on Cape Cod (at approximately 42° north latitude) and a line described as follows: beginning at a point on Cape Cod at 70° west longitude (at approximately 42° north latitude), thence due north to 42°20′ north latitude, thence due east to 67°40′ west longitude at the boundary of Sub-areas 4 and 5, and thence along that boundary to the boundary of Canada and the United States;
Division 5Z
That portion of the Sub-area lying to the south and east of Division 5Y.
Division 5Z is divided into two Subdivisions: an eastern Subdivision and a western Subdivision defined as follows:

5Ze — Eastern Subdivision — That portion of Division 5Z lying east of the meridian of 70°00′ west longitude;
5Zw — Western Subdivision — That portion of Division 5Z lying west of the meridian of 70°00′ west longitude.
7(a) Sub-area 6
That part of the Convention Area bounded by a line beginning at a point on the coast of Rhode Island at 71°40′ west longitude, thence due south to 39°00′ north latitude, thence due east to 42°00′ west longitude, thence due south to 35°00′ north latitude, thence due west to the coast of North America, thence northwards along the coast of North America to the point on Rhode Island at 71°40′ west longitude.

7(b) Undirsvæði 6 skiptist í átta deilisvæði:

Deilisvæði 6A
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir norðan 39°00′ norður breidd og vestan undirsvæðis 5;

Deilisvæði 6B
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir vestan 70°00′ vestur lengdar, sunnan 39°00′ norður breiddar og norður og vestur af línu sem dregin er í vestur eftir breiddarbaugnum 37°00′ norður að 76°00′ vestur lengd og þaðan í suður að Cape Henry í Virginíu;

Deilisvæði 6C
Sá hluti undirsvæðisins sem er vestan 70°00′ vestur lengdar og sunnan deilisvæðis 6B;

Deilisvæði 6D
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir austan deilisvæði 6B og 6C og vestan 65°00′ vestur lengdar;

Deilisvæði 6E
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir austan deilisvæði 6D og vestan 60°00′ vestur lengdar;

Deilisvæði 6F
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir austan deilisvæði 6E og vestan 55°00′ vestur lengdar;

Deilisvæði 6G
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir austan deilisvæði 6F og vestan 50°00′ vestur lengdar;

Deilisvæði 6H
Sá hluti undirsvæðisins sem er fyrir austan deilisvæði 6G og vestan 42°00′ vestur lengdar.

7(b) Sub-area 6 is composed of eight Divisions:

Division 6A
That portion of the Sub-area lying to the north of the parallel of 39°00′ north latitude and to the west of Sub-area 5;

Division 6B
That portion of the Sub-area lying to the west of 70°00′ west longitude, to the south of the parallel of 39°00′ north latitude, and to the north and west of a line running westward along the parallel of 37°00′ north latitude to 76°00′ west longitude and thence due south to Cape Henry, Virginia;

Division 6C
That portion of the Sub-area lying to the west of 70°00′ west longitude and to the south of Subdivision 6B;

Division 6D
That portion of the Sub-area lying to the east of Divisions 6B and 6C and to the west of 65°00′ west longitude;

Division 6E
That portion of the Sub-area lying to the east of Division 6D and to the west of 60°00′ west longitude;

Division 6F
That portion of the Sub-area lying to the east of Division 6E and to the west of 55°00′ west longitude;

Division 6G
That portion of the Sub-area lying to the east of Division 6F and to the west of 50°00′ west longitude;

Division 6H
That portion of the Sub-area lying to the east of Division 6G and to the west of 42°00′ west longitude.

LÖG

um breyting á útvarpslögum, nr. 19/1971.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. málsgr. 14. gr. laganna orðist svo:

Í sjóð, er nefnist Framkvæmdasjóður Ríkisútvarpsins, skal leggja 10% af brúttótekjum stofnunarinnar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

LÖG

um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar, sbr. lög nr. 59/1978.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir h-lið 39. gr. laganna komi nýr stafliður, i, er orðist svo:

Að greiða kostnað samkv. nánari ákvörðun tryggingaráðs, vegna psoriasissjúklinga, sem að mati sérfræðinga þurfa að leita læknishjálpar á meðferðarstofnunum psoriasissjúklinga erlendis sem komi í stað sjúkrahúsvistar.

Tryggingaráð setur nánari reglur um greiðslufyrirkomulag og skipulag slíkra ferða, auk hámarksfjölda psoriasissjúklinga sem árlega geti notið slíkrar fyrirgreiðslu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

LÖG

um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1977.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Ríkisreikningurinn fyrir árið 1977 samþykkist með eftirgreindum niðurstöðutölum í þús. kr.:

	Gjöld:	Áætlun:	Reikningur:
00	Æðsta stjórn ríkisins	556 226	804 794
01	Forsætisráðuneytið	1 740 042	1 799 919
02	Menntamálaráðuneytið	13 460 637	15 995 203
03	Utanríkisráðuneytið	1 020 590	1 303 776
04	Landbúnaðarráðuneytið	4 845 588	5 870 267
05	Sjávarútvegsráðuneytið	2 161 762	2 581 960
06	Dóms- og kirkjumálaráðuneytið	5 307 045	7 066 901
07	Félagsmálaráðuneytið	3 947 670	4 699 904
08	Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið	29 562 306	34 561 029
09	Fjármálaráðuneytið	6 011 535	4 276 472
10	Samgönguráðuneytið	9 324 436	10 412 775
11	Iðnaðarráðuneytið	2 846 142	3 233 064
12	Viðskiptaráðuneytið	5 897 244	6 645 745
13	Hagstofa Íslands	69 310	77 667
14	Ríkisendurskoðun	83 415	99 552
15	Fjárlaga- og hagsýslustofnun	2 319 299	3 392 099
	Mismunur	803 334	
	Samtals	89 956 581	102 821 127

	Tekjur:	Áætlun:	Reikningur:
11	Skattar	88 792 281	98 379 573
12	Arðgreiðslur frá fyrirtækjum og sjóðum í ríkiseign, fluttar úr B-hluta ríkisreiknings	222 800	240 049
13	Ýmsar tekjur	941 500	1 657 910
	Mismunur		2 543 595
	Samtals	89 956 581	102 821 127

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

FJÁRAUKALÖG

fyrir árið 1977.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Til viðbótar við gjöld 2. gr. fjárlaga 1977 er veitt:

		Þús. kr.
00	Æðsta stjórn ríkisins að undanskildu Alþingi	81 280
01	Forsætisráðuneytið	59 877
02	Menntamálaráðuneytið	2 534 566
03	Utanríkisráðuneytið	283 186
04	Landbúnaðarráðuneytið	1 024 679
05	Sjávarútvegsráðuneytið	420 198
06	Dóms- og kirkjumálaráðuneytið	1 759 856
07	Félagsmálaráðuneytið	752 234
08	Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið	4 998 723
10	Samgönguráðuneytið	1 088 339
11	Iðnaðarráðuneytið	386 922
12	Viðskiptaráðuneytið	748 501
13	Hagstofa Íslands	8 357
14	Ríkisendurskoðun	16 137
15	Fjárlaga- og hagsýslustofnun	1 072 800
	Samtals	15 235 655

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

30. maí 1979. Nr. 53.

LÖG

um breyting á lögum nr. 74 1974, um meðferð opinberra mála.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 61. gr. laga nr. 74 1974 bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Handtekinn maður á rétt á skipuðum réttargæslumanni þegar eftir handtöku og ber þeim, er handtöku framkvæmir, að skýra honum frá þessum rétti. Réttargæslumaður ber skyldur og réttindi sem verjandi eftir 86. gr. Handteknum manni er heimilt eftir handtöku að hafa samband við ættingja eða aðra vandamenn, nema sérstök ástæða sé til að ætla að það muni torvelda rannsókn málsins.

2. gr.

3. málsliður 1. málsgr. 86. gr. lga nr. 74 1974 orðist svo:

Verjanda er heimilt að tala við sökunaut einslega, þegar hann er í gæslu, nema dómari hafi sérstakt tilefni til að telja hættu á, að rannsókn torveldist fyrir það.

Í 4. málslið sömu málsgreinar falli niður orðin: „enda þyki dómara það hættulaust vegna rannsóknar málsins."

3. gr.

Lög þessi taka þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 54. 30. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 107 28. okt. 1970, um félagsheimili.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Með félagsheimilum er í lögum þessum átt við samkomuhús, sem ungmennafélög, verkalýðsfélög, íþróttafélög, lestrarfélög, bindindisfélög, skátafélög, kvenfélög, búnaðarfélög og hvers konar önnur menningarfélög, er standa almenningi opin án tillits til stjórnmálaskoðana, eiga og nota til fundahalda eða annarrar félagsstarfsemi, enn fremur samkomuhús sveitarfélaga. Sama gildir um sjómannastofur, sem sömu aðilar eiga og reka, sjálfstætt eða í tengslum við aðra starfsemi.

2. gr.

3. málsgr. 2. gr. laganna orðist svo:

Af tekjum Félagsheimilasjóðs skulu 10% renna í Menningarsjóð félagsheimila. Skal því fé varið til að stuðla að menningarstarfsemi í félagsheimilum. Heimilt er þó að styrkja menningarstarfsemi sem fram fer utan félagsheimila, er sérstaklega stendur á. Styrkveitingar til menningarstarfsemi einstakra félagsheimila má binda því skilyrði, að tiltekinn hluti aðgangseyris af samkomum félagsheimilisins renni í sérstakan menningarsjóð þess. Skal stjórn félagsheimilisins varðveita þann sjóð og verður honum eingöngu varið til menningarstarfsemi í því félagsheimili.

3. gr.

1. mgr. 3. gr. laganna orðist svo:

Stjórn Félagsheimilasjóðs er í höndum menntamálaráðherra. Veitir hann styrki úr sjóðnum samkvæmt 2. gr. Byggingarstyrkir skulu veittir að fengnum tillögum íþróttanefndar og deildarstjóra byggingardeildar menntamálaráðuneytisins.

Styrkir úr menningarsjóðnum skulu veittir að fengnum tillögum menningarsjóðsnefndar, sem ráðherra skipar til fjögurra ára þannig: Einn samkvæmt sameiginlegri tilnefningu Ungmennafélags Íslands og Bandalags ísl. leikfélaga, einn samkv. tilnefningu Sambands ísl. sveitarfélaga og einn án tilnefningar og verður hann formaður nefndarinnar.

2. mgr. 3. gr. orðist svo:

Umsóknir um byggingarstyrki skal senda íþróttanefnd. Ef um er að ræða umsókn um styrk til nýbyggingar skal fylgja nákvæm lýsing á húsi því, sem fyrirhugað er að byggja, ásamt greinargerð fyrir þörfinni á félagsheimili á viðkomandi stað og um fyrirhugaða notkun þess. Umsókn um styrk úr menningarsjóðnum skal senda menningarsjóðsnefnd. Í umsókn skal gerð nákvæm grein fyrir hvernig fyrirhugað er að verja styrknum. Skrá um úthlutun úr Félagsheimilasjóði skal birt árlega í Fréttabréfi menntamálaráðuneytisins.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

30. maí 1979. Nr. 55.

LÖG

um breyting á lögum nr. 94 29. des. 1962, um almannavarnir, sbr. lög 30/1967, um breyting á þeim.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

4. grein laganna orðist svo:

Almannavarnir heyra undir dómsmálaráðherra, sbr. þó 5. gr.

Almannavarnaráð, sem dómsmálaráðherra skipar, stýrir starfsemi almannavarna. Í ráðinu eiga sæti: Forstjóri landhelgisgæslunnar, landlæknir, lögreglustjórinn í Reykjavík, póst- og símamálastjóri og vegamálastjóri. Ráðherra skipar einn þeirra formann ráðsins, til þriggja ára í senn. Ráðherra getur sett almannavarnaráði starfsreglur með reglugerð.

2. gr.

6. grein laganna orðist svo:

Almannavarnaráð hefur með höndum heildarskipulagningu almannavarna í landinu. Það stýrir framkvæmdum á þeim þáttum er undir ríkisvaldið falla, þ. á m. fjarskipti milli umdæma, mælingar á geislavirkni, viðvörun, fræðslustarfsemi, kennsla yfirmanna og leiðbeinenda, skipulagning og yfirstjórn á flutningi fólks

af hættusvæðum. Það hefur ennfremur umsjón með almannavörnum sveitarfélaga. Almannavarnaráð skal fylgjast með og stuðla að athugunum vegna hættu af ísalögum, eldgosum, jarðskjálftum eða annarri vá.

Ráðherra skipar framkvæmdastjóra almannavarnaráðs, að fengnum tillögum þess. Skipunin má vera tímabundin. Almannavarnaráð setur framkvæmdastjóranum erindisbréf með samþykki dómsmálaráðherra.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 56. 30. maí 1979.

LÖG

um dómvexti, viðauki við lög nr. 85 23. júní 1936, um meðferð einkamála í héraði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Dómari skal í dómi ákveða eftir kröfu aðila, að dæmdir vextir fyrir tímabilið frá birtingardegi stefnu til greiðsludags skuli vera jafnháir hæstu innlánsvöxtum við innlánsstofnanir eins og þeir eru ákveðnir samkvæmt lögum á hverjum tíma, þannig að sem fyllst tillit sé tekið til varðveislu á verðgildi fjármagns.

Dómari skal þó ekki verða við slíkri kröfu ef atvik þau, sem getið er í 1. og 3. tl. 2. mgr. 177. gr. laga nr. 85/1936, eiga við um aðila, eða ef þegar hefur verið tekið tillit til verðbólgu við endanlega kröfugerð í málinu. Sama gildir í útivistarmálum, ef stefndi skilar ekki greinargerð.

Þrátt fyrir ákvæði 88. gr., sbr. 193. gr. laga nr. 85/1936, má aðili krefjast dómvaxta án þess að nefna vaxtafót.

2. gr.

Lög þessi taka gildi nú þegar.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka eignarnámi hluta jarðarinnar Deildartungu í Reykholtsdalshreppi ásamt jarðhitaréttindum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka eignarnámi:

Landsspildu úr landi Deildartungu, ásamt jarðhitaréttindum, þinglesna eign Sigurbjargar Björnsdóttur (Deildartunguhver).

Lega lands þess, sem taka skal eignarnámi, svo og mörk þess, eru sýnd á uppdrætti, sem fylgir lögum þessum og er hluti þeirra.

2. gr.

Um framkvæmd eignarnámsins og ákvörðun bóta skal farið eftir ákvæðum laga um framkvæmd eignarnáms.

Verði reist jarðhitastöð á hinu eignarnumda landi skuldbindur eignarnemi sig til að láta eignarnámsþola í té við stöðvarvegg samtals 10 l/sek. af vatni úr hvernum án endurgjalds.

3. gr.

Þegar eignarnemi hefur tekið við hinu eignarnumda er ríkissjóði heimilt að afhenda Hitaveitu Akraness og Borgarfjarðar hin eignarnumdu verðmæti til afnota eftir því sem almenningsþörf krefur og um semst, og verði þá m. a. höfð hliðsjón af hagsmunum íbúa Reykholtsdalshrepps.

Hitaveita Akraness og Borgarness greiði ríkissjóði eignarnámsbætur og allan kostnað hans af aðgerðum þessum.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

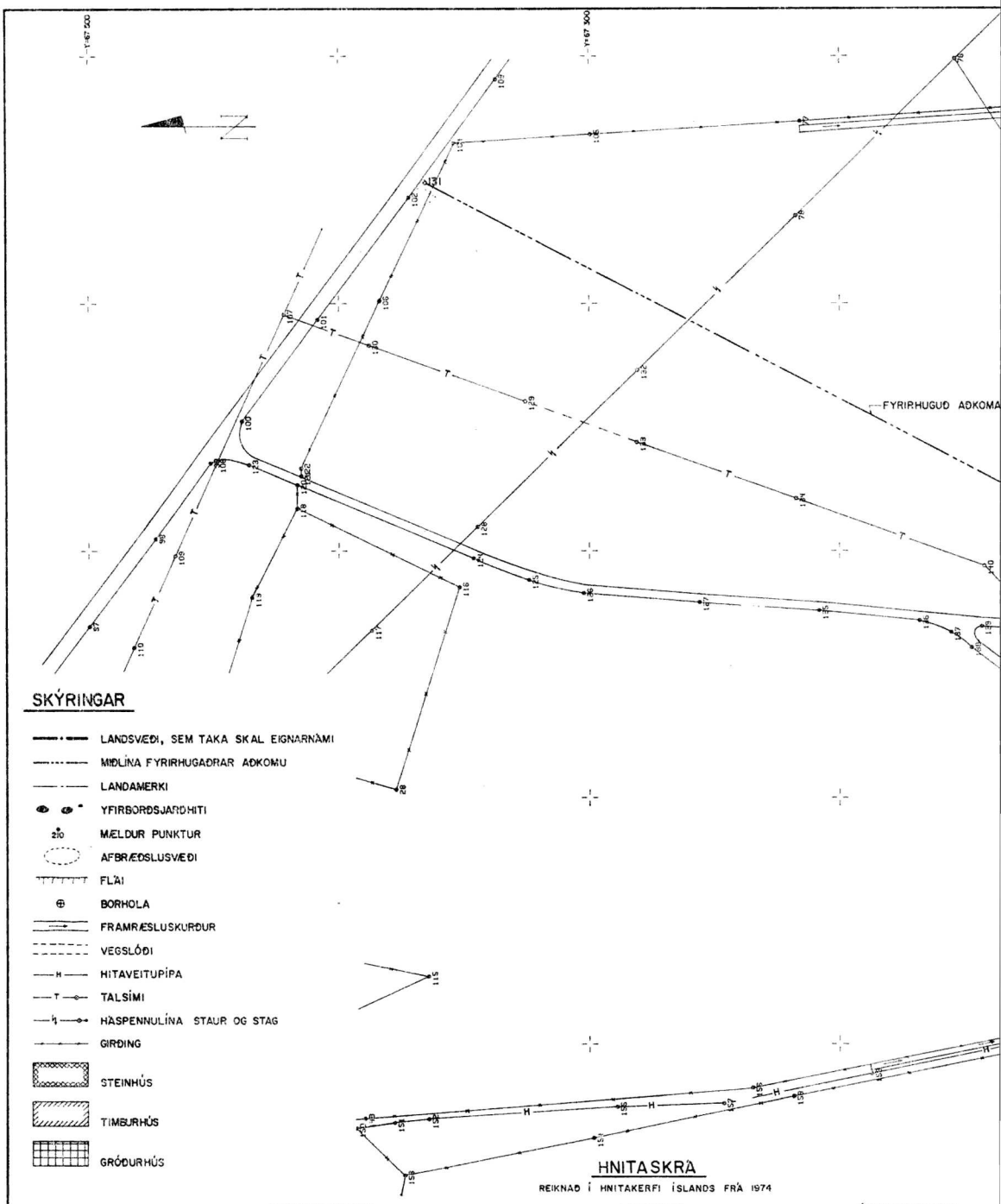
Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Hjörleifur Guttormsson.

Fylgiskjal.

HNITASKRÁ

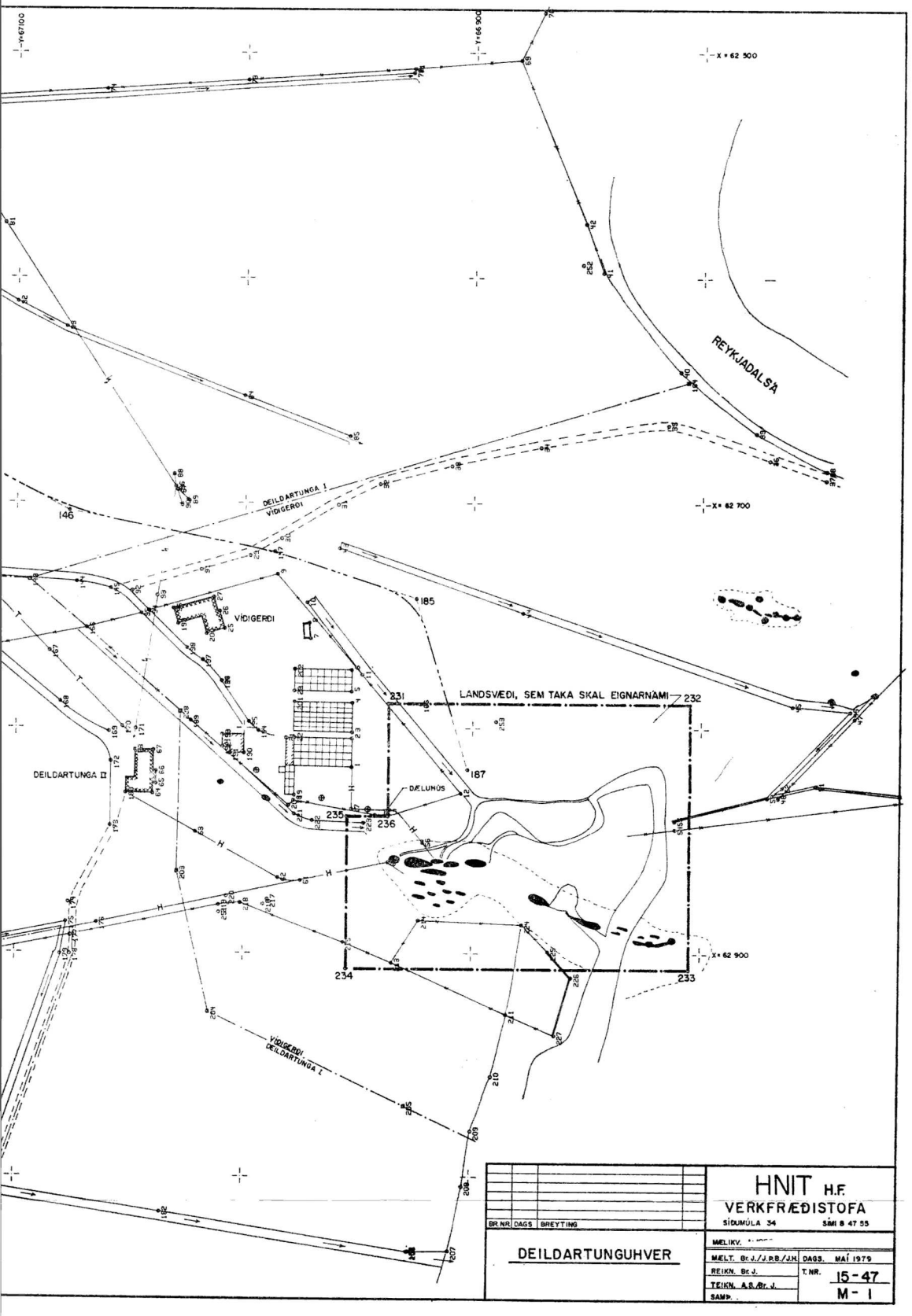
REIKNAÐ Í HNITAKERFI ÍSLANDS FRÁ 1974

EIGNARNÁMSSVÆÐI		
231	62789.000	66937.000
232	62789.000	66805.000
233	62907.000	66805.000
234	62907.000	66955.000
235	62899.000	66955.000
236	62899.000	66937.000

MIÐLÍNA AÐKOMU		
131	62551.302	67365.191
146	62703.797	67077.116
147	62721.653	66987.159
185	62742.339	66925.028
187	62918.218	66902.224

LANDAMERKI		
141	62793.120	67117.729
143	62794.306	67094.427
184	62645.998	66806.472
203	62863.688	67029.410
204	62526.647	67015.288
205	62968.444	66929.163
228	62792.775	67028.098
237	63042.607	67123.124
238	62901.047	67074.847
239	62888.749	67075.322
240	62900.946	67133.776

ÝMSAR GIRÐINGAR		
9	62731.467	66985.84
12	62828.662	66904.98
13	62838.353	66935.39
16	62838.254	66942.60
69	62503.325	66880.64
104	62535.386	67358.81
211	62927.326	66884.82
213	62904.233	66934.92
214	62885.100	66923.31
215	62895.174	66956.13
224	62886.927	66878.10
225	62899.102	66866.56
226	62910.680	66856.31

Y=67100
Y=66 900
X = 62 500
X= 62 700
X= 62 900
REYKJADALSÁ
DEILDARTUNGA I
VIÐIGERÐI
146
185
VIÐIGERÐI
LANDSVÆÐI, SEM TAKA SKAL EIGNARNÁMI
231
232
187
DÆLUHÚS
235
236
DEILDARTUNGA II
234
233
VIÐIGERÐI
DEILDARTUNGA I
HNIT H.F.
VERKFRÆÐISTOFA
SÍÐUMÚLA 34
SÍMI 8 47 55
BR.NR. DAGS BREYTING
DEILDARTUNGUHVER
MÆLIKV.
MÆLT. Br.J./J.P.B./J.H.
DAGS. MAÍ 1979
REIKN. Br.J.
T.NR. 15-47
TEIKN. A.S./Br.J.
SAMÞ.
M-1

LÖG

um sérstakt tímabundið aðlögunargjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við innflutning vöru, sem tollar hafa verið lækkaðir eða felldir niður af vegna aðildar Íslands að Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) og samkvæmt ákvæðum fríverslunarsamnings Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu (EBE), skal ráðherra heimilt að ákveða með reglugerð að innheimta skuli 3% aðlögunargjald í ríkissjóð. Sama skal gilda um innflutning vara frá öðrum löndum sem flokkast undir sömu tollskrárnúmer samkvæmt lögum nr. 120/1976 um tollskrá o.fl., með áorðnum breytingum.

2. gr.

Aðlögunargjald skv. 1. gr. skal greiða af tollverði innfluttrar vöru og skal innheimt á sama hátt og aðflutningsgjöld og njóta sömu lögverndar og þau gjöld. Að þessu og öðru leyti gilda ákvæði laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl., laga nr. 47/1960 um tollvörugeymslur o. fl. og laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit, með áorðnum breytingum, eftir því sem við á.

3. gr.

Hafi innflytjandi afhent til tollmeðferðar aðflutningsskjöl sem að öllu leyti fullnægja þeim skilyrðum sem þurfa að vera fyrir hendi til þess að unnt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað áður en gjaldtaka skv. 1. gr. er ákveðin skal varan tollafgreidd án greiðslu aðlögunargjalds, en þó því aðeins að tollafgreiðslu sé lokið innan tíu daga frá gildistöku gjaldsins.

Aðlögunargjald skal einnig greiða af vörum sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir gildistökudag gjaldsins gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl., nema fullnaðartollafgreiðsla eigi sér stað innan tveggja mánaða frá því að gjaldtaka skv. 1. gr. er ákveðin.

4. gr.

Óheimilt er að hækka vegna álagningar aðlögunargjalds verð á birgðum vöru sem aðlögunargjaldið hefur ekki verið greitt af.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar skulu gilda ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál eða laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, eftir því sem við á.

5. gr.

Af vörum, sem tollfrjálsar eru skv. 2. gr. tollskrárlaga eða undanþegnar hafa verið tolli að öllu leyti samkvæmt ákvæðum 3. gr. tollskrárlaga, og án tillits til uppruna, eða samkvæmt öðrum lögum, skal ekki innheimta aðlögunargjald.

6. gr.

Ráðherra ákveður með reglugerð hvaða vörur skulu gjaldskyldar skv. 1. gr. og önnur atriði varðandi innheimtu gjaldsins. Á sama hátt má ákveða í reglugerð að leggja megi á og innheimta í einu lagi aðlögunargjald samkvæmt lögum þessum og

jöfnunargjald samkvæmt lögum nr. 83/1978 svo og að setja megi í eina reglugerð ákvæði um framkvæmd þessara laga. Ráðherra skal heimilt að undanþiggja einstakar vörur gjaldskyldu skv. 1. gr. ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

7. gr.

Tekjum af aðlögunargjaldi á árinu 1979 skal varið til sérstakra iðnþróunaraðgerða samkvæmt nánari ákvörðun ríkisstjórnar, að fengnum tillögum iðnaðarráðherra.

Á sama hátt skal tekjum af gjaldinu á árinu 1980 varið til eflingar iðnþróun samkvæmt ákvæðum fjárlaga.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1979 og gilda til 31. desember 1980.

Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

31. maí 1979. Nr. 59.

LÖG

um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð, sbr. lög nr. 42 16. apríl 1971, lög nr. 50 25. apríl 1973, lög nr. 68 21. maí 1974, lög nr. 44 16. maí 1977, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 8. gr. laganna komi þrjár nýjar greinar, svo hljóðandi:

a. (9. gr.) Stofna skal í Iðnlánasjóði lánadeild iðngarða, er hafi þann tilgang að lána stofnlán til sveitarfélaga, félagssamtaka og einstaklinga, sem reisa iðnaðarmannvirki í því skyni að efla íslenskan iðnað eða skapa með öðrum hætti starfsaðstöðu til handa iðnfyrirtækjum, sem greiða iðnlánasjóðsgjald skv. 5. gr., enda öðlist þau á fullnægjandi hátt að mati stjórnar Iðnlánasjóðs leigu- og/eða kauprétt að þeirri aðstöðu eða mannvirki, sem lánað er til. Umsækjendur um lán til iðngarða geri stjórn Iðnlánasjóðs fullnægjandi grein fyrir áformum sínum samhliða lánsumsókn.

b. (10. gr.) Tekjur lánadeildar iðngarða eru:
   1. Framlög, er veitt kunna að verða úr ríkissjóði eða á annan hátt.
   2. Á fyrstu fjórum starfsárum lánadeildarinnar, frá og með árinu 1980 til og með ársins 1983, renni allt að 250 milljónum króna á ári af umráðafé Iðnlánasjóðs til deildarinnar.
   3. Andvirði sérstakra lána, sem stjórn Iðnlánasjóðs, að fengnu samþykki iðnaðarráðherra, aflar til deildarinnar, sbr. 6. gr.

4. Vextir og vísitöluálag.

c. (11. gr.) Almenn lánakjör Iðnlánasjóðs skulu gilda um lán úr lánadeild iðngarða, en að öðru leyti setur iðnaðarráðherra, í samráði við stjórn Iðnlánasjóðs, með reglugerð nánari ákvæði um starfsemi deildarinnar. Í reglugerðinni skal þess gætt að með aðstöðu innan iðngarðs sé fyrirtækjum, sem eiga í samkeppni í sömu grein, ekki mismunað eða stuðlað að neikvæðri samkeppni innan byggðarlaga eða á landsvísu.

2. gr.

9., 10. og 11. gr. laganna verða 12., 13. og 14. gr. og röð annarra greina breytist í samræmi við það.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hjörleifur Guttormsson.

Nr. 60. 31. maí 1979.

LÖG

um Rafmagnseftirlit ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Eftirlit af hálfu ríkisins með vörnum gegn hættu og tjóni af raforkuvirkjum skal vera í höndum stofnunar, er nefnist Rafmagnseftirlit ríkisins.

Skal Rafmagnseftirlit ríkisins rekið sem sjálfstæð stofnun með sérstöku reikningshaldi.

Rafmagnseftirlit ríkisins heyrir undir ráðherra þann, sem fer með orkumál.

2. gr.

Ráðherra skipar framkvæmdastjóra Rafmagnseftirlits ríkisins. Nefnist hann rafmagnseftirlitsstjóri ríkisins.

Rafmagnseftirlitsstjóri skal veita stofnuninni forstöðu og jafnframt vera ráðunautur ráðherra um allt, sem að lögum þessum lýtur.

Ráðherra setur rafmagnseftirlitsstjóra erindisbréf.

3. gr.

Ráðherra skipar og ræður starfsmenn stofnunarinnar, að fengnum tillögum rafmagnseftirlitsstjóra.

4. gr.

Raforkuvirki, hvort heldur til vinnslu, umbreytingar, flutnings eða nýtingar raforku, með svo hárri spennu, þeim straumstyrk eða þeirri tíðni, að lífshætta eða

hætta á heilsutjóni eða eignatjóni geti stafað af, skulu vera þannig úr garði gerð, notuð, haldið við og eftir þeim litið, að hætta af þeim verði svo lítil sem við verður komið.

5. gr.

Raforkuvirki mega ekki hafa í för með sér hættu fyrir eignir manna eða hættu á truflunum á starfrækslu virkja, sem fyrir eru. Sé unnt að afstýra slíkum truflunum með öryggisráðstöfunum, skulu þær gerðar á kostnað eiganda hinna nýju virkja. Þó má skylda eiganda hinna eldri virkja til að bera nokkurn hluta kostnaðarins, ef framkvæmd öryggisráðstafana er til verulegra hagsbóta fyrir starfrækslu þeirra framvegis. Svo má og ákveða, að eigandi eldri virkja skuli kosta að nokkru eða öllu leyti þær öryggisráðstafanir, sem framvegis verða hluti af hans virkjum og hans eign, ef þær eru nauðsynlegar sökum þess, að hin eldri virki hafa verið ófullkomnari eða miður trygg en venja er til eða krafist verður um ný virki á þeim tíma þegar ráðstafanirnar koma til framkvæmda.

Rafmagnseftirlitsstjóri sker úr ágreiningi um:

a. hvort raforkuvirki hafa í för með sér hættu fyrir eignir manna eða hættu á truflunum við starfrækslu eldri virkja,
b. hvaða öryggisráðstafanir skuli framkvæma til að afstýra slíkum hættum og truflunum,
c. hver eigi að koma þeim í verk og
d. hvort, og að hve miklu leyti, eigandi hinna eldri virkja skuli taka þátt í kostnaðinum við þær.

Úrskurði rafmagnseftirlitsstjóra má áfrýja til ráðherra.

Áfrýjun frestar ekki framkvæmd aðkallandi öryggisaðgerða.

6. gr.

Rafmagnseftirlit ríkisins skal ætíð hafa óhindraðan aðgang að þeim raforkuvirkjum, sem það hefur eftirlit með, og rétt til að gera þær athuganir og rannsóknir, er það telur nauðsynlegar. Því er heimilt að kanna tæki og aðra hluta raforkuvirkja hjá verslunum, framleiðendum og öðrum, er hafa þau til sölu eða leigu.

Rafmagnseftirlitið getur hvenær sem er tekið í sína vörslu eða innsiglað viðurkenningarskyld tæki og aðra hluta raforkuvirkja, sem ekki eru færðir til prófunar í tæka tíð eða ástæða er til að ætla, að notaðir verði án heimildar Rafmagnseftirlitsins.

7. gr.

Ráðherra setur í reglugerð um raforkuvirki ákvæði til varnar gegn hættu og tjóni af þeim og til varnar gegn truflunum á starfrækslu virkja, sem fyrir eru eða síðar kunna að koma.

Í reglugerð skal setja ákvæði um:

a. Gerð, setningu og starfrækslu raforkuvirkja og annarra mannvirkja, sem sett eru eða notuð svo nálægt raforkuvirkjum, að tjón, hætta eða tilfinnanleg truflun geti stafað af.
b. Takmörkun á eða bann við innflutningi, sölu og notkun tækja og einstakra hluta raforkuvirkja, sem fullnægja ekki settum skilyrðum.
c. Skyldu til þess að gefa skýrslu um raforkuvirki, sem fyrir hendi eru, um ný virki og aukningu eldri virkja, svo og að hlíta fyrirmælum ráðherra um rannsókn á slíkum virkjum.
d. Eftirlit með raforkuvirkjum af hálfu ríkisins, þar með talið eftirlit með innflutningi og sölu raforkuvirkja og hluta þeirra og með smíði þeirra innanlands. Má ákveða, að raforkuvirki, hlutar þeirra og efni til þeirra skuli merkt sérstöku viðurkenningarmerki. Er engum heimilt að nota merkið nema með

leyfi Rafmagnseftirlits ríkisins og eftir þeim reglum, sem það setur um notkun þess.

e. Prófun og viðurkenningu raffanga, sem flutt eru til landsins eða smíðuð innanlands.

f. Löggildingu til rafvirkjunarstarfa og um menntun og hæfni eftirlitsmanna með raforkuvirkjum.

g. Skyldu stjórna rafveitna til að hafa eftirlit með því, að rafmagnslagnir og tæki, sem notuð eru í sambandi við rafveitur þeirra, brjóti eigi í bága við ákvæði laga og reglugerða, og um heimild handa Rafmagnseftirliti ríkisins, eða rafveitum í umboði þess, að láta stöðva um stundarsakir starfrækslu raforkuvirkja og loka fyrir rafstrauminn hjá einstökum mönnum eða fyrirtækjum, sem hlíta ekki ákvæðum reglugerðarinnar, svo og að taka löggildingu um lengri eða skemmri tíma af þeim, sem hafa gerst brotlegir við reglugerðina.

h. Ábyrgð eigenda, umráðamanna og notenda raforkuvirkja á ástandi og meðferð þeirra.

i. Í reglugerð skal einnig setja ákvæði um hönnun og frágang raforkuvirkja með tilliti til umhverfis, endurbætur á raski við nýlagnir og samstarf við náttúruverndaraðila þar að lútandi.

j. Í reglugerð má einnig setja ákvæði um fræðslu og upplýsingar til almennings um hættur af rafmagni og leiðir til að verjast þeim.

8. gr.

Undanþegin eftirliti Rafmagnseftirlits ríkisins eru raforkuvirki í farartækjum, svo sem skipum, bifreiðum og flugvélum.

Ef ágreiningur verður um, hvort tiltekin raforkuvirki falla undir Rafmagnseftirlit ríkisins eða ekki, sker ráðherra úr.

9. gr.

Til rekstrar Rafmagnseftirlits ríkisins skal fjár aflað á eftirfarandi hátt:

1. Eigendur raforkuvera og rafveitna skulu árlega greiða til Rafmagnseftirlits ríkisins gjald allt að 1.2% af heildartekjum þeirra af raforkusölu og leigu mælitækja, að frádregnu andvirði aðkeyptrar raforku, söluskatti og verðjöfnunargjaldi. Ef eigandi raforkuvers notar sjálfur alla þá orku, sem þar er unnin, eða verulegan hluta hennar, og hún er ekki mæld eða verðlögð eða ekki er vitað um tekjur af raforkusölu, skal hann greiða gjald af áætlaðri notkun.
2. Fyrir eftirlit með uppsetningu nýrra raforkuvirkja skal eftirlitinu greiðast kostnaður þess.
3. Þeir, sem flytja inn til landsins eftirlitsskyld rafföng og hluta þeirra eða framleiða þau innanlands, greiði til eftirlitsins gjald, sem af innfluttum rafföngum og hlutum greiðist af tollverði viðkomandi vöru en af innlendri framleiðslu af verksmiðjuverði vörunnar. Má gjald þetta nema allt að ¾% af viðkomandi verði.
4. Sérstök prófunar- og skrásetningargjöld af slíkum eftirlitsskyldum rafföngum.

Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um gjöld þessi. Heimil er stöðvun á rekstri og notkun virkjanna, ef gjaldið er ekki greitt á réttum gjalddaga.

10. gr.

Með dómi er heimilt að gera upptæk þau rafföng, sem framleidd eru, seld, afhent eða notuð andstætt öryggisfyrirmælum Rafmagnseftirlits ríkisins.

11. gr.

Öll gjöld samkvæmt lögum þessum má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

12. gr.
Brot gegn lögum þessum varða sektum.

13. gr.
Nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga skal setja í reglugerð.

14. gr.
Með mál út af brotum á lögum þessum og reglugerðum samkvæmt þeim skal farið að hætti opinberra mála.

15. gr.
Lög þessi öðlast þegar gildi, jafnframt fellur úr gildi VI. kafli orkulaga nr. 58 29. apríl 1967 um varnir gegn hættu og tjóni af raforkuvirkjum og eftirlit með þeim.

Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hjörleifur Guttormsson.

31. maí 1979. Nr. 61.

LÖG
um sölu notaðra lausafjármuna.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.
Hver sá sem reka vill verslun eða umboðssölu með notaða eða gamla lausafjármuni, svo sem bifreiðar, bækur, innanstokksmuni eða annan varning, skal til þess hafa sérstakt leyfi lögreglustjóra viðkomandi lögsagnarumdæmis.

2. gr.
Leyfi samkvæmt 1. gr. skal veitt til 5 ára í senn og aðeins þeim sem fullnægja skilyrðum laga nr. 41/1968, um verslunaratvinnu, til að mega reka verslun á Íslandi, og fullnægja að öðru leyti þeim skilyrðum sem sett eru í lögum þessum eða sett kunna að vera í lögum eða í reglugerðum til að mega reka starfsemina.

3. gr.
Afturkalla má leyfi samkvæmt 1. gr. ef sannað þykir að leyfishafi hafi brotið lög nr. 41/1968, ákvæði laga þessara eða lög um óréttmæta verslunarhætti.

4. gr.
Verslun samkvæmt lögum þessum má aðeins reka í húsnæði eða starfsstöð sem lögreglustjóri hefur samþykkt, enda fullnægi húsnæði eða starfsstöð ákvæðum reglugerða um öryggismál og húsnæði vinnustaða.

5. gr.
Allur varningur, sem lög þessi taka til, skal geymdur á verslunarstað í a. m. k. 14 daga frá því honum er veitt móttaka, nema um bifreiðar sé að ræða. Á þeim

tíma er óheimilt að selja hann eða afhenda öðrum, farga eða breyta á einn eða annan hátt. Þegar varningi er veitt móttaka til sölu skal hann þegar skráður og verðmerktur.

6. gr.

Heimilt er ráðherra með reglugerð að ákveða að skrá skuli haldin um allan varning sem veitt er viðtaka til endursölu, hvort sem hann er keyptur eða tekinn til umboðssölu.

Í þessa skrá skulu færðar ýmsar upplýsingar um söluhlut, svo sem tegundarheiti, seljanda, söludag o. s. frv.

7. gr.

Sá, sem verslun rekur samkvæmt lögum þessum, skal jafnan sýna fyllstu aðgát við kaup og sölu gamals eða notaðs varnings. Telji hann ástæðu til skal hann krefja seljanda varnings um persónuskilríki.

Óheimilt er að kaupa eða veita móttöku varningi til endursölu frá þeim sem yngri er en 16 ára.

Seljandi bifreiðar skal sanna með vottorði Bifreiðaeftirlits ríkisins að hann sé skráður eigandi hennar.

8. gr.

Heimilt er lögreglustjóra að veita undanþágu frá ákvæðum 5. gr. laga þessara.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum. Mál vegna brota á lögum þessum sæta meðferð að hætti opinberra mála.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Svavar Gestsson.

Nr. 62. 31. maí 1979.

LÖG

um landflutningasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Stofna skal sjóð er nefnist landflutningasjóður. Hlutverk sjóðsins er að veita stofnlán til kaupa á vöruflutningabifreiðum, er eiga að annast vöruflutninga á langleiðum og fyrir dreifbýli, og til nauðsynlegra bygginga, sem eru í beinum tengslum við slíka flutningastarfsemi.

2. gr.

Landflutningasjóður er sjálfstæð stofnun í eigu ríkisins og lýtur yfirstjórn samgönguráðherra. Ráðherra skipar þrjá menn í stjórn sjóðsins til fjögurra ára í senn. Þar af er einn skipaður án tilnefningar og er hann jafnframt skipaður formaður sjóðsstjórnar.

Tveir stjórnarmenn skulu tilnefndir af eftirtöldum aðilum:

a) Einn fulltrúi tilnefndur af Framkvæmdastofnun ríkisins.
b) Einn fulltrúi tilnefndur af Landvara, landsfélagi vörubifreiðaeigenda á flutningaleiðum.

Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

3. gr.

Fela skal Framkvæmdastofnun ríkisins að annast vörslu, umsjón og endurskoðun landflutningasjóðs samkvæmt sérstökum samningi þar um.

4. gr.

Tekjur landflutningasjóðs eru þessar:

1. 1% gjald er innheimtist af starfsemi þeirra aðila sem eiga og reka bifreiðar til skipulagsbundinna vöruflutninga um landið, enda séu þeir fullgildir meðlimir í Landvara.

   Gjald þetta skal lagt á af skattstjórum og innheimt af innheimtumönnum ríkisins.

   Gjalddagi skal vera 1. ágúst ár hvert, og má taka gjaldið lögtaki, sbr. lög nr. 29 16. des. 1885.
2. Framlög úr ríkissjóði eftir því sem ákveðið er í fjárlögum hverju sinni.
3. Tekjur af starfsemi sjóðsins að frádregnum kostnaði við rekstur hans.

Landflutningasjóði er heimilt, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar, að taka lán til starfsemi sinnar.

5. gr.

Lán úr landflutningasjóði skulu veitt til kaupa á vöruflutningabifreiðum til skipulagsbundinna vöruflutninga á langleiðum, enda sé um nýjar bifreiðar að ræða. Einnig má veita lán úr sjóðnum til nauðsynlegra bygginga, sem beinlínis eru tengdar þessari flutningastarfsemi.

Rétt til lána úr sjóðnum eiga þeir aðilar, sem greiða gjald til sjóðsins skv. 4. gr. 1. tl.

Upphæð lána má nema allt að helmingi kaupverðs bifreiða, og lán til bygginga mega nema allt að einum þriðja hluta af kostnaðarverði eða matsverði, hvort heldur sem lægra er. Lán má veita úr stofnlánasjóðnum gegn öruggu veði í þeim bifreiðum eða byggingum, sem lánað er til, ásamt tilheyrandi fylgifé og réttindum, svo og vátryggingarverði þeirra. Hámarkslánstími skal vera fimm ár til kaupa á bifreiðum og tíu ár til byggingarframkvæmda.

Vextir og verðtrygging eða gengistrygging lána úr landflutningasjóði ákveðast með hliðsjón af kjörum þess fjár, er sjóðurinn hefur til ráðstöfunar á hverjum tíma. Lánskjör eru háð ákvörðun ríkisstjórnarinnar skv. 11. gr. laga nr. 13/1975.

6. gr.

Verði eigendaskipti að eign, sem veðsett er landflutningasjóði, hvort heldur bifreið eða fasteign, er stjórn sjóðsins heimilt að heimta lánið endurgreitt að fullu, enda skal bæði seljanda og kaupanda skylt að tilkynna sjóðnum eigendaskipti þegar í stað.

7. gr.

Ef veð er selt á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti, ber uppboðshaldara að geta þess í uppboðsgerðinni að eignin sé veðsett landflutningasjóði, og skal stjórn sjóðsins gert aðvart svo tímanlega, að hún geti látið fulltrúa sinn vera við uppboðið.

8. gr.

Landflutningasjóður er undanþeginn öllum opinberum gjöldum og sköttum til ríkissjóðs eða sveitarsjóða eða annarra stofnana með sama hætti og ríkisbankar.

9. gr.

Setja skal með reglugerð nánari ákvæði um starfsemi landflutningasjóðs og framkvæmd laga þessara.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

Nr. 63. 31. maí 1979.

LÖG

um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Innflutningur á vörum til landsins skal ekki háður leyfum, nema annað sé ákveðið í sérstökum lögum, svo og reglugerðum eða auglýsingum, sem ríkisstjórnin setur samkvæmt heimild í lögum þessum, að höfðu samráði við Seðlabanka Íslands.

Fjármagnsgreiðslur svo og þjónustugreiðslur til annarra landa skulu háðar reglum, sem ráðuneytið setur í reglugerð.

Ríkisstjórnin hefur heimild til að setja skilyrði um innflutning og gjaldeyrissölu, er nauðsynleg kunna að vera vegna viðskiptasamninga eða af öðrum ástæðum.

2. gr.

Að svo miklu leyti, sem vöruinnflutningur er háður innflutnings- og gjaldeyrisleyfum, annast viðskiptaráðuneytið útgáfu þeirra. Sama gildir um útgáfu annarra gjaldeyrisleyfa.

Seðlabankinn skal vera til ráðuneytis um framkvæmd þessara mála, og getur ráðuneytið falið honum ákvörðunarvald um einstaka þætti þeirra. Ráðuneytið getur og falið gjaldeyrisbönkunum framkvæmd úthlutunar leyfa og önnur störf í því sambandi.

Heimilt er og að setja á fót sérstaka samstarfsnefnd ráðuneytis, gjaldeyrisviðskiptabanka og Seðlabanka til þess að fjalla um þau mál, sem um getur í þessari grein, svo og önnur mál eftir því sem ráðuneytið telur ástæðu til.

3. gr.

Óheimilt er að tollafgreiða vörur, sem háðar eru leyfisveitingum, nema tilskilin leyfi séu fyrir hendi. Eigi má heldur tollafgreiða vörur, nema staðfesting gjaldeyrisbanka liggi fyrir um það, að greiðsla hafi verið innt af hendi eða greiðsla tryggð með öðrum löglegum hætti, t. d. með lántöku eða greiðslufresti. Seðlabankinn setur nánari reglur um það, hvernig slíkum yfirlýsingum skuli háttað.

Gjaldeyrisbankar mega ekki láta af hendi gjaldeyri, nema viðkomandi greiðsla sé heimil eða leyfi fyrir hendi, er gefið sé út samkvæmt lögum þessum eða reglugerðum.

4. gr.

Allur erlendur gjaldeyrir, sem innlendir aðilar eiga eða eignast fyrir seldar vörur, þjónustu eða á annan hátt, skal seldur eða honum skilað gjaldeyrisviðskiptabanka innan eðlilegs frests frá því að hann er kominn eða gat komist í umráð eiganda eða umboðsmanns hans.

Þó er heimilt að leggja gjaldeyri inn á sérstaka reikninga hjá gjaldeyrisviðskiptabönkum, sem opnaðir hafa verið samkvæmt reglum, sem viðskiptaráðuneytið hefur sett.

Gjaldeyrisviðskiptabönkunum er heimilt að varðveita þann gjaldeyri, sem þeim er seldur. Þó skulu þeir selja Seðlabankanum þann gjaldeyri, sem umfram er eðlilegar viðskiptaþarfir þeirra, ef Seðlabankinn telur nauðsyn bera til.

Gjaldeyriseftirlit Seðlabankans getur veitt undanþágu frá reglum 1. málsgreinar, svo og leyft tilteknum aðilum að eiga reikninga í erlendum gjaldeyri utanlands og nota gjaldeyristekjur sínar til að inna tilteknar greiðslur af hendi, samkvæmt nánari reglum, er ráðuneytið setur.

Ráðuneytið setur heildarreglur um ákvæði 1.—4. málsgreinar í reglugerð, þar á meðal reglur um innlenda gjaldeyrisreikninga.

5. gr.

Um rétt viðskiptabanka til að versla með erlendan gjaldeyri fer eftir lögum um Seðlabanka Íslands.

Gjaldeyrisviðskiptabankarnir skulu annast framkvæmd þeirra verkefna, sem þeim eru falin samkvæmt lögum þessum, reglugerðum eða fyrirmælum settum samkvæmt þeim, þar á meðal skýrslugerðir og eftirlitsstörf. Ber þeim m. a. að veita gjaldeyriseftirlitinu upplýsingar, er nauðsynlegar eru til eftirlits með gjaldeyrismálum, og fara að fyrirmælum þess við eftirlitsstörf.

6. gr.

Gjaldeyriseftirlit Seðlabankans skal fylgjast með því, að erlendum gjaldeyri sé skilað til bankanna og erlendur gjaldeyrir, sem bankarnir selja, sé notaður eins og til var ætlast. Einnig ber því að fylgjast með þeim gjaldeyrisviðskiptum, sem heimiluð eru án milligöngu banka. Gjaldeyriseftirlitið starfar jafnframt samkvæmt ákvæðum V. kafla laga nr. 10 1961 um Seðlabanka Íslands.

Gjaldeyriseftirlitið fylgist með innflutningi fjármagns til landsins.

Hlutaðeigandi aðilum er skylt að gera gjaldeyriseftirlitinu fullnægjandi grein fyrir gjaldeyrisviðskiptum sínum og veita því nauðsynlegar upplýsingar þar að lútandi. Gjaldeyriseftirlitið getur krafist allra upplýsinga, sem nauðsynlegar eru vegna starfsemi þess, og kvatt á sinn fund menn til munnlegrar skýrslugjafar. Enn fremur hefur það rétt til að kanna reikninga og bókhald, svo og að framkvæma á starfsstað nauðsynlegar athuganir.

Gjaldeyriseftirlitið getur í starfi sínu krafist hvers konar upplýsinga, aðgangs og afhendingar á skjölum frá öðrum opinberum aðilum, þar á meðal frá skatt-, toll- og verðlagsyfirvöldum. Því er og heimilt að veita sömu aðilum upplýsingar og afhenda þeim gögn, sem þeim eru nauðsynleg til eftirlits.

7. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1., 2. og 3. gr. getur Seðlabankinn við óvenjulegar aðstæður, svo sem þegar óvissa ríkir í gjaldeyrismálum innanlands eða utan, einhliða fellt niður gengisskráningu.

Gjaldeyrisbönkunum er þó heimilt að annast nauðsynlegar yfirfærslur meðan gengi er ekki skráð, enda sé áskilin hæfileg trygging í samráði við Seðlabankann við afhendingu gjaldeyrisins og gengið endanlega frá greiðslu fyrir hann strax og gengi hefur verið skráð að nýju.

8. gr.

Innlendum aðilum er óheimilt að kaupa fasteignir erlendis eða erlend verðbréf, nema að fenginni heimild Seðlabankans.

Innlendir aðilar, sem eiga eignir erlendis, svo sem fasteignir og verðbréf, skulu skrásetja þær hjá gjaldeyriseftirlitinu.

Ráðstöfun á andvirði eigna þessara og tekjum af þeim er háð samþykki Seðlabankans.

9. gr.

Seðlabankanum er heimilt að setja reglur um útflutning og innflutning peningaseðla og hvers konar myntar, minnispeninga, gulls og annarra dýrra málma, enn fremur skuldabréfa, verðbréfa og hvers konar skuldbindinga, sem hljóða á greiðslu í íslenskum eða erlendum gjaldeyri. Skulu slíkar reglur auglýstar í Lögbirtingablaðinu.

10. gr.

Gjaldeyrisviðskiptabönkunum er heimilt að semja um yfirdráttarheimildir til skamms tíma hjá erlendum bönkum. Skulu þeir gera Seðlabankanum grein fyrir þeim samningum, svo og ráðuneytinu, ef þess er óskað. Notkun slíkra yfirdráttarheimilda skal ekki vera meiri en sem svarar erlendum innstæðum viðkomandi banka á sama tíma, nema að því leyti, sem viðskiptaástæður krefjast um skamma hríð. Seðlabankinn getur þó veitt undanþágu frá þessu, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

11. gr.

Gjaldskrá bankanna um þóknanir fyrir gjaldeyrisviðskipti skal samin og útgefin af Seðlabankanum í samráði við gjaldeyrisviðskiptabankana og birt í Lögbirtingablaðinu.

12. gr.

Ekki mega opinberir aðilar né einkaaðilar semja um að taka lán erlendis, nema með samþykki ríkisstjórnar. Til lána telst í þessu sambandi einnig hvers konar greiðslufrestur á vörum og þjónustu svo og leigusamningar, sjá þó 2. málsgrein.

Viðskiptaráðuneytið setur, að höfðu samráði við Seðlabankann, reglur um erlendar lántökur til lengri eða skemmri tíma, þar með talið stutt vörukaupalán.

Lántökur gjaldeyrisviðskiptabanka erlendis til að endurlána innlendum aðilum, svo og aðrar lántökur en þær, sem nefndar eru í 10. gr., skulu háðar ákvæðum þessarar greinar.

Um heimildir Seðlabankans til að taka lán erlendis fer eftir ákvæðum 20. gr. laga nr. 10/1961.

13. gr.

Ráðuneytinu er heimilt að ákveða að ekki megi bjóða, selja eða flytja vörur til útlanda, nema að fengnu leyfi. Útflutningsleyfi getur ráðuneytið bundið skilyrðum, sem nauðsynleg þykja.

Útflytjendur eru skyldir að veita ráðuneytinu þær upplýsingar, sem það óskar, um allt er varðar sölu og útflutning vara, sem seljast eiga til útlanda.

14. gr.

Innheimta má af gjaldeyris- og innflutningsleyfum allt að 2% gjald af fjárhæð leyfa. Ríkisstjórnin ákveður, hvernig gjaldi þessu skuli varið.

15. gr.

Gjaldeyriseftirlitinu er heimilt að stöðva tímabundið gjaldeyrissölu til þeirra aðila, sem að þess mati hafa brotið settar gjaldeyrisreglur, þar á meðal um skilaskyldu, notkun erlends gjaldfrests, skýrslugerð og önnur atriði, er gjaldeyrisviðskipti varða. Ákvörðun um þetta má áfrýja til ráðuneytisins, en slíkt málskot stöðvar þó ekki framkvæmd ákvörðunar. Gjaldeyriseftirlitið tilkynnir gjaldeyrisviðskiptabönkunum ákvörðun um stöðvun gjaldeyrissölu.

16. gr.

Þeim, sem annast framkvæmd þessara laga, er bannað, að viðlagðri ábyrgð, skv. ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá þeim atriðum, sem þeir verða áskynja um í starfi sínu og leynt eiga að fara, sbr. þó ákvæði 4. mgr. 6. gr.

17. gr.

Sá, sem gefur aðilum, sem annast framkvæmd þessara laga, rangar skýrslur, skal sæta refsingu skv. 15. kafla almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Brot gegn ákvæðum laga þessara og reglum settum samkvæmt þeim varðar sektum allt að 15 millj. kr. Ef miklar sakir eru eða brot ítrekað, má auk sektar dæma sökunaut í varðhald eða fangelsi allt að fjórum árum. Þá má svipta hann atvinnurétti, sbr. 68. gr. almennra hegningarlaga, um stundarsakir eða fyrir fullt og allt. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga skal og heimil vera.

Mál út af brotum á lögum þessum fara að hætti opinberra mála.

18. gr.

Ráðuneytið setur með reglugerðum nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga.

19. gr.

Lög þessi taka gildi 1. sept. 1979. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 30 frá 25. maí 1960, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála o. fl.

Gjört í Reykjavík 31. maí 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Svavar Gestsson.

Nr. 64. 30. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 60/1972, um stofnun og slit hjúskapar.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. grein, 1. málsgr. laga nr. 60 29. maí 1972, um stofnun og slit hjúskapar, breytist þannig, að í stað „20 ára“ komi: 18 ára.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. október 1979.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

Nr. 65. 29. maí 1979.

LÖG

um breyting á lögum nr. 22 23. apríl 1968, um gjaldmiðil Íslands, sbr. lög nr. 38 8. maí 1974, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

8. gr. laga nr. 22/1968 orðist svo:
Að tillögu Seðlabanka Íslands er ráðherra heimilt að ákveða, að fjárhæð sérhverrar kröfu eða reiknings skuli greind með hálfum eða heilum tug aura. Ráðherra ákveður með reglugerð nánari framkvæmd þessa ákvæðis.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1981 og falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 38/1974.

Gjört í Reykjavík 29. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Svavar Gestsson.

AUGLÝSING

um þingsályktun um vegáætlun fyrir árin 1979—1982.

Alþingi hefur hinn 23. maí 1979 samþykkt þingsályktun þá, sem hér fer á eftir, um vegáætlun fyrir árin 1979—1982.

Alþingi ályktar, samkvæmt III. kafla vegalaga nr. 6 1977, að árin 1979—1982 skuli framkvæmdum í vegamálum hagað og vegir flokkaðir samkvæmt eftirfarandi vegáætlun.

I. ÁÆTLUN UM FJÁRÖFLUN

(Fjárhæðir í m. kr.)

		1979	1980	1981	1982
1.1.	**Fastir liðir:**				
1.	Bensíngjald	7 483	10 290	10 770	11 270
2.	Þungaskattur	1 850	2 710	3 200	3 375
3.	Gúmmígjald	107	110	115	120
	Markaðir tekjustofnar	9 440	13 110	14 085	14 765
4.	Ríkisframlag	522			
		9 962	13 110	14 085	14 765
1.2.	**Sérstök fjáröflun:**				
1.	Lánsfjáröflun	3 130			
2.	Lánsfjáröflun v/Borgarfjarðar		1 000		
3.	Önnur fjáröflun		7 847	8 053	8 302
	Samtals	13 092	21 957	22 138	23 067

II. SKIPTING ÚTGJALDA

(Fjárhæðir í m. kr.)

		1979		1980		1981		1982	
2.1.	**Stjórn og undirbúningur:**								
1.	Skrifstofukostnaður	320		375		375		375	
2.	Verkfræðilegur undirbúningur	393		490		490		490	
3.	Umferðartalning og vegaeftirlit	60		75		75		75	
4.	Eftirlaunagreiðslur	42		55		55		55	
			815		995		995		995
2.2.	**Viðhald þjóðvega:**								
1.	Sumarviðhald								
	1. Viðhald malarvega	1 516		2 043		2 174		2 282	
	2. Viðhald vega með bundnu slitlagi	365		548		584		612	
	3. Viðhald brúa	185		257		274		287	
	4. Viðhald varnarg.	25		34		36		38	
	5. Heflun vega	745		1 035		1 109		1 163	
	6. Rykbinding	172		322		341		411	
	7. Vinnsla efnis	780		1 008		1 068		1 121	
	8. Vatnask. og ófyrirséð	170		223		234		246	
	9. Vegmerkingar	42		50		50		50	
		4 000		5 520		5 870		6 210	
2.	Vetrarviðhald	1 252		1 300		1 300		1 300	
			5 252		6 820		7 170		7 510
2.3.	**Til nýrra þjóðvega:**								
1.	Stofnbrautir								
	1. Almenn verkefni	2 565		3 884		3 734		3 740	
	2. Bundin slitlög			950		1 400		1 800	
	3. Sérstök verkefni	870		3 500		2 900		2 800	
		3 435		8 334		8 034		8 340	
2.	Þjóðbrautir	845		1 700		1 436		1 600	
3.	Girðingar og uppgræðsla	92		170		170		170	
			4 372		10 204		9 640		10 110
2.4.	**Til brúagerða:**								
1.	Brýr 10 m og lengri	534		860		910		960	
2.	Smábrýr	123		220		220		230	
			657		1 080		1 130		1 190
2.5.	**Til fjallvega o. fl.:**								
1.	Aðalfjallvegir	21		38		38		38	
2.	Aðrir fjallvegir	28		40		40		40	
3.	Þjóðgarðavegir o. fl.	24		38		38		38	
4.	Bláfjallav, Suðurlandsv.–Hafnarfj.			16		30			
5.	Reiðvegir	3		4		4		4	
			76		136		150		120
2.6.	**Til sýsluvega:**		540		816		1 023		1 023
2.7.	**Til vega í kaupst. og kauptúnum:**		1 190		1 640		1 760		1 845
2.8.	**Til vélakaupa og áhaldahúsa:**								
1.	Til véla- og verkfærakaupa	58		80		80		80	
2.	Til byggingar áhaldahúsa	85		120		120		120	
			143		200		200		200
2.9.	**Til tilrauna:**		47		66		70		74
	Samtals		13 092		21 957		22 138		23 067

SUNDURLIÐUN

2.3. Til nýrra þjóðvega.

1. Stofnbrautir.

1.1. Almenn verkefni.

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
1	Suðurlandsvegur			
08	Um Hemruhamra		14	
14	Um Reynisfjall		75	70
17	Um Steina	20		
22–27	Hvolsvöllur—Landvegur	200	200	210
30	Skeiðavegur			
01	Suðurlandsvegur—Ólafsvallavegur	17	75	60
34	Eyrarbakkavegur			
02	Selfoss—Gaulverjabæjarvegur	75	130	
03	Gaulverjabæjarvegur—Eyrarbakki			115
05	Ölfusárbrú (hönnun)			25
35	Biskupstungnabraut			
02	Þingvallavegur—Búrfellsvegur	45		
36	Þingvallavegur			
06	Uxahryggjavegur—Grafningsvegur	20		
1	Vesturlandsvegur			
13–14	Skálatún—Þingvallavegur		15	
15	Kollafjarðarkleifar—Saltvík			235
16	Brautarholtsvegur—Dalsmynni		240	
17	Eiríkshóll—Fossá	100	65	
40	Hafnarfjarðarvegur			
06	Engidalur—Elliðavatnsvegur		15	
03–04	Arnarnes—Hafnarfjörður	110	106	180
45	Garðskagavegur			
03	Garður—Sandgerði	79	15	
1	Vesturlandsvegur			
09	Um Gufá		97	
09	Um Eskiholtslæk		19	179
11	Brekka—Búðardalsá		20	
51	Akranesvegur			
01	Berjadalsá—Akranes	45		
01	Akrafjallsvegur—Berjadalsá		157	54
54	Ólafsvíkurvegur			
05	Þverá—Dalsmynni		65	
06	Um Gröf		12	
06	Um Kleifá			20
07	Um Gróulæk og Viðralæk		19	
08	Kirkjuhóll—Hofgarðar		55	
10	Fróðárheiði—Snjóastaðir			37
11	Fossá—Ólafsvík	8		
55	Heydalsvegur			
01	Ólafsvíkurvegur—sýslumörk	30	91	
56	Stykkishólmsvegur			
03	Snæfellsnesvegur—Stykkishólmur			178

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
57	Snæfellsnesvegur			
06	Álftafjörður	20		
06	Um Svelgsá			52
12	Við Grundarfjörð			43
12	Mýrar—Kvíabryggja	15		20
574	Útnesvegur			
07	Hellisandur—Enni	22		
60	Vestfjarðavegur			
04	Brautarholt—Þorbergsstaðir			27
05	Um Búðardal		20	
07	Um Ljá og Fáskrúð	41	49	
08	Um Jónsvað	15		
08	Norðurhólar—Kjartanssteinn			36
09	Bersatunga—Fremri-Brekka			13
60	Vestfjarðavegur			
05	Djúpvegur—Múli			95
06	Vörðufell—Krossgil		146	50
06	Krossgil—Mýrarland	69		
09	Utan Eyrar	9		
11	Þverá—Vattardalsá			100
14	Fossá—Vatnsdalsá	10		
18	Gljúfurá—Hlaðseyri			40
25	Yfir Önundarfjörð	86		
61	Djúpvegur			
05	Arngerðareyri—Laugaból		80	
06	Gjörvidalsá—Vatnsfjarðarvegur			90
10	Strandsel—Ögur	41		
11–12	Skötufjörður		50	
16	Langeyri—Súðavík		30	
19	Utan Ísafjarðarflugvallar			70
21	Vestfjarðavegur—Ísafjörður	125	50	30
25	Óshlíð		50	
62	Barðastrandarvegur			
04	Um Kleifaheiði		80	
68	Hólmavíkurvegur			
01	Ormsá—Selá		100	
06	Um Stikuháls			60
06	Um Slitur	24		
08	Um Fjarðarhorn			30
10	Um Miðdalsá		22	
1	Norðurlandsvegur			
03	Um Hrútafjarðarháls	84	100	20
04–05	Miðfjarðarvegur—Vatnsnesvegur			50
06	Vatnsnesvegur—Víðidalsvegur eystri	10		
08	Gljúfurá—Reykjabraut	3		50
13	Í Langadal	50	100	
15	Sýslumörk—Skagafjarðarvegur	30	10	
17	Sauðárkróksbraut—Siglufjarðarvegur	8		
21	Fremri-Kot—Grjótá	10		
74	Skagastrandarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Þverárfjallsvegur			40

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
75	Sauðárkróksbraut			
02–03	Norðurlandsvegur—Sauðárkrókur	5	50	85
06	Í Hegranesi	70	30	
76	Siglufjarðarvegur			
01–02	Norðurlandsvegur—Sauðárkróksbraut	16		50
04	Um Grafará	42		
04–07	Sleitustaðir—Reykjarhóll		28	
08	Reykjarhóll—Ólafsfjarðarvegur	10		
10	Almenningsnöf—Gangamunni	15	100	115
1	Norðurlandsvegur			
03–04	Um Bægisá			80
04–05	Á Moldhaugnahálsi	50	65	
11	Um Svalbarðsströnd	40	60	
16	Kross—Fosshóll	30	37	
19	Brún—Mývatnssveitarvegur	30	33	50
20	Mývatnssveitarvegur—Mývatnsvegur			45
23	Kísiliðja—Austaraselsheiði	8		
23–25	Kísiliðja—Jökulsá		58	
82	Ólafsfjarðarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Hörgárdalsvegur	50	55	
01–02	Norðurlandsvegur—Hauganesvegur	40		
03	Um Þorvaldsdalsá	53		
03	Hámundarstaðaháls		70	100
06	Múlavegur, vegsvalir	10		
85	Norðausturvegur			
01–02	Kaldakinn	60	44	65
10	Lón—Víkingavatn	35	33	
17	Melrakkaslétta	50	70	100
21	Raufarhöfn—Sveinungsvík			20
26	Þistilfjörður	15	15	20
802	Ólafsfjarðarvegur eystri			
02	Ólafsfjörður—Ólafsfjarðarvegur	20	50	60
821	Eyjafjarðarbraut vestri			
01	Norðurlandsvegur—Kristnesvegur		30	
901	Austurlandsvegur			
08	Jökuldalsvegur eystri—Hvanná	28		
12	Upphéraðsvegur—Lagarfljótsbrú	20	23	
13	Lagarfljótsbrú—Norðfjarðarvegur	14		
15	Upphéraðsvegur—Litla-Sandfell	8		50
20	Innri-Kleif—Suðurfjarðavegur		28	
21	Suðurfjarðavegur—Skrúðskambur			60
22	Skrúðskambur—Fossgerði	13	50	70
25	Axarvegur—Urðarteigur	50	30	
32	Krossanes—Össurá	11		
34	Brekka—Þorgeirsstaðir	50		
36	Hornvegur—Hafnarvegur		20	
39	Hoffell—Hólmur			25
45	Fjallsá—Kvíá	7		
985	Norðausturvegur			
03	Miðfjarðará—Hafnarvegur	40		
06	Strandhafnarvegur—Vesturárdalsvegur		71	
07	Vesturárdalsvegur—Vopnafjörður	6		

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
09	Vopnafjörður—Hlíðarvegur	24	75	
09–15	Vopnafjörður—Austurlandsvegur			100
992	Norðfjarðarvegur			
02	Seyðisfjarðarvegur—Mjóafjarðarvegur			80
03	Mjóafjarðarvegur—Neðstabrú		85	
05	Suðurfjarðavegur—Reyðarfjörður	4		
07	Reyðarfjörður—Eskifjörður	60	10	
10	Göng Eskifjarðarmegin—Kirkjuból	20	52	20
11	Kirkjuból—Neskaupstaður			60
993	Seyðisfjarðarvegur			
03	Sýslumörk—Seyðisfjörður	70	120	30
996	Suðurfjarðavegur			
01	Norðfjarðarvegur—Eyri			80
03	Hafranes—Vattarnes		20	
05	Höfðahús—Búðir	70		
11	Kambanesvegur—Breiðdalsvíkurvegur		100	90
	Samtals	2 565	3 884	3 734

1.2. Bundin slitlög.

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.	1982 fjárv. m.kr.
1	Suðurlandsvegur			
12	Við Vík		60	
22–23	Hvolsvöllur—Hella	30	149	
30	Skeiðavegur			
01	Suðurlandsvegur—Ólafsvallavegur			104
33	Gaulverjabæjarvegur			
04	Stokkseyri—Eyrarbakkavegur		60	
38	Þorlákshafnarvegur			
02–03	Þrengslavegur—Þorlákshöfn	230		
39	Þrengslavegur			
01	Suðurlandsvegur—Þorlákshafnarvegur			270
1	Vesturlandsvegur			
18–19	Hvammsvík—Múlanes	149	243	
1	Vesturlandsvegur			
01–03	Hvalfjörður—Borgarfjörður			70
08	Ofan Borgarness			51
09	Um Gufá			35
11	Um Grábrókarhraun			40
11	Brekka—Búðardalsá	50		
51	Akranesvegur			
01	Akrafjallsvegur—Berjadalsá		122	
54	Ólafsvíkurvegur			
02	Vesturlandsvegur—Borg			30
56	Stykkishólmsvegur			
03	Nesvogur—Stykkishólmur			30
57	Snæfellsnesvegur			
12	Við Grundarfjörð			10

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.	1982 fjárv. m.kr.
60	Vestfjarðavegur			
05	Við Búðardal	30		
60	Vestfjarðavegur			
21	Innan Þingeyrar		65	
27	Á Dagverðardal		25	
61	Djúpvegur			
16	Innan Súðavíkur		30	
21	Innan Ísafjarðar	55	25	
25	Við Bolungarvík		50	
65	Súgandafjarðarvegur			
02	Innan Suðureyrar		30	
68	Hólmavíkurvegur			
12	Við Hólmavík			25
622	Svalvogavegur			
03	Utan Þingeyrar		20	
1	Norðurlandsvegur			
02	Staður—Reykjaskóli			100
08	Gljúfurá—Reykjabraut			77
09	Reykjabraut—Blönduós	81	30	
11	Blönduós—Skagastrandarvegur		55	
12	Skagastrandarvegur—Hvammur			50
17	Sauðárkróksbraut—Siglufjarðarvegur			80
74	Skagastrandarvegur			
03	Við Skagaströnd			25
75	Sauðárkróksbraut			
02—03	Norðurlandsvegur—Sauðárkrókur			100
05	Sauðárkrókur—Flugvöllur	65		
1	Norðurlandsvegur			
05	Ólafsfjarðarvegur—Dagverðareyrarvegur	120		
11	Vaðlaheiðarvegur—Svalbarðseyri			100
21–22	Mývatnsvegur—Reykjahlíð			105
82	Ólafsfjarðarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Hjalteyrarvegur	60	100	
02	Hjalteyrarvegur—Hauganesvegur		51	
03	Við Dalvík			60
85	Norðausturvegur			
03–04	Tjörn—Húsavík			133
821	Eyjafjarðarbraut vestri			
01	Flugvöllur—Kristnes		50	
1	Austurlandsvegur			
12	Um Hlaðir			30
14	Norðfjarðarvegur—Höfðaá			150
37	Hafnarvegur—Mánagarður		100	
92	Norðfjarðarvegur			
01–02	Ofan Egilsstaða			125
04–05	Melshorn—Reyðarfjörður		55	
07	Við Eskifjörð	50		
11	Við Neskaupstað		80	
93	Seyðisfjarðarvegur			
03	Við Seyðisfjörð	30		
	Samtals	**950**	**1 400**	**1 800**

1.3. Sérstök verkefni.

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 m.kr. fjárv.	1980 m.kr. fjárv.	1981 m.kr. fjárv.	1982 m.kr. fjárv.
35	Biskupstungnabraut				
01	Suðurlandsvegur—Þingvallavegur		100	200	320
36	Þingvallavegur		80	100	150
40	Hafnarfjarðarvegur				
03–04	Arnarnes—Hafnarfjörður		250	540	600
1	Vesturlandsvegur				
05	Um Borgarfjörð	730	2 000	950	220
1	Vesturlandsvegur				
	Á Holtavörðuheiði	140	150	150	250
60	Vestfjarðavegur				
25	Um Önundarfjörð		370	100	
61	Djúpvegur				
03	Tenging Inn-Djúps				250
1	Norðurlandsvegur				
17	Um Héraðsvötn		200	510	300
1	Norðurlandsvegur				
13	Um Víkurskarð		150	200	410
1	Austurlandsvegur				
30–32	Um Hvalnesskriður		200	150	200
85	Norðausturvegur				
10–15	Á Vopnafjarðarheiði				100
	Samtals	870	3 500	2 900	2 800

2. Þjóðbrautir.

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
204	Meðallandsvegur			
01	Suðurlandsvegur—Arnardrangar		10	20
02	Um Eldvatn	13		
205	Klausturvegur			
01	Um Kirkjubæjarklaustur		35	
208	Búlandsvegur			
01	Ýmsir staðir	5		10
215	Reynishverfisvegur			
01	Suðurlandsvegur—Presthús			10
220	Dalavegur			
01	Við Flugstöð		75	
225	Þykkvabæjarvegur			
01–02	Suðurlandsvegur—Þykkvibær		35	30
226	Landvegur			
03	Um Skarð			30
04	Galtalækur—Búrfell	10		
246	Skálavegur			
01	Við Hvamm	8		
250	Dímonarvegur			
01	Ýmsir staðir	2	10	
352	Landeyjavegur			
01–06	Ýmsir staðir	5	10	10

Vegur	Vegheiti	1979 fjárv.	1980 fjárv.	1981 fjárv.
Vegnr.	Kaflaheiti	m.kr.	m.kr.	m.kr.
261	Fljótshlíðarvegur			
02	Hvolsvöllur—Deild	35	45	40
268	Þingskálavegur			
02	Bolholt—Landvegur	10	15	10
286	Hagabraut			
02	Við Mykjunes	2		
302	Urriðafossvegur			
01	Ýmsir staðir	5		
305	Villingaholtsvegur			
02	Ýmsir staðir	20	33	32
316	Kaldaðarnesvegur			
01	Ýmsir staðir	5		10
330	Hrunamannavegur			
05	Um Flúðir			40
08	Um Gígjarhól			55
333	Gaulverjabæjarvegur			
01	Um Hróarsholtslæk		12	
02	Um Baugsstaðaá	25		
335	Biskupstungnabraut			
05	Ofan Brúarár	25	40	40
337	Laugarvatnsvegur			
02	Um Laugarvatn	7	60	
340	Auðsholtsvegur			
01	Hrunamannavegur—Langholt	10	20	
345	Kaldbaksvegur			
01	Ýmsir staðir	5		
351	Búrfellsvegur			
01	Norðan Seyðishóla			8
360	Grafningsvegur efri			
02	Villingavatn—Úlfljótsvatnsklif			10
365	Gjábakkavegur			
01	Við Laugarvatn		14	
425	Nesvegur			
01	Hafnir—Reykjanesviti	18	85	
06	Grindavík—Þórkötlustaðahverfi	31	25	
44	Hafnavegur			
02	Flugvöllur—Stapafellsvegur			105
431	Hafravatnsvegur			
01	Um Seljadalsá	4		
50	Borgarfjarðarbraut			
02	Um Hestháls	5	50	
05	Hamraendar—Arnarholt	24	59	
52	Uxahryggjavegur			
02	Borgarfjarðarbraut—Hóll		22	30
503	Akrafjallsvegur			
03	Við Akranes	19		
504	Leirársveitarvegur			
01	Vesturlandsvegur—Eystri-Leirárgarðar			15
508	Skorradalsvegur			
02	Um Vatnsenda			12
510	Hvanneyrarvegur			
01	Að Hvanneyri			12

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
518	Hálsasveitarvegur			
01	Sturlu-Reykir—Litli-Hvammur	22		
523	Hvítársíðuvegur			
01	Þverárhlíðarvegur—Þorgautsstaðir	6	43	
526	Stafholtsvegur			
01	Stafholt—Svarfhóll		22	
540	Hraunhreppsvegur			
01	Um Norðanlæk	13		
56	Stykkishólmsvegur			
01	Þvergil—Kaldakvísl			19
02	Helgafellssveitarvegur—Snæfellsnesvegur			25
566	Hítarnesvegur			
01	Ólafsvíkurvegur—Krossholt		9	
568	Skógarnesvegur		9	
01	Deildarlækur—Skógarnes			
02	Miklaholt—Ólafsvíkurvegur	3		
571	Ölkelduvegur			
01	Ólafsvíkurvegur—Hóll		6	
572	Lýsuhólsvegur			
01	Ólafsvíkurvegur—Ólafsvíkurvegur		7	
574	Útnesvegur			
01	Hamraendalækur—L.-Hnausar		17	
02	Um Sleggjubeinu			9
575	Flugvallarvegur Rifi			
01	Að flugstöð	10		
579	Flugvallarvegur Stykkishólmi			
01	Að flugstöð	7		
59	Laxárdalsvegur			
02	Laxárdalsheiði	7	60	
583	Hálsabæjavegur syðri			
01	Hundadalur—Bær	1		
588	Gillastaðavegur			
01	Laxárdalsvegur—Laxá	2		
590	Klofningsvegur			
01	Hafnará—Breiðabólstaður			29
04	Fábeinsá—Klofningur			28
07	Um Stekkjardal		15	
593	Efribyggðarvegur			
01	Kjarlaksstaðir—Tunguá			22
594	Staðarhólsvegur			
01	Um Þurranes		9	
607	Reykhólasveitarvegur			
01	Um Barmahlíð	12		
612	Örlygshafnarvegur			
01	Skápadalur—Rauðasandsvegur			10
01	Um Hvalsker	27		
617	Tálknafjarðarvegur			
01	Innan Tálknafjarðar	8		
03	Sveinseyrarhlíð	15		
619	Ketildalavegur			
04	Austmannsdalur—Selárdalur		40	

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
622	Svalvogavegur			
04	Haukadalsá—Sveinseyri	3		
633	Vatnsfjarðarvegur			
01–04	Djúpvegur—Djúpvegur			50
635	Snæfjallastrandarvegur			
04	Bæir—Lyngholt	20		
643	Strandavegur			
02	Um Grænanes	27		
02	Um Bassastaði			30
647	Munaðarnesvegur			
01	Norðurfjörður—Munaðarnes			30
59	Laxárdalsvegur			
01	Sýslumörk—Laxá		54	
65	Súgandafjarðarvegur			
01	Um Botnsheiði			40
02	Innan Suðureyrar		68	
702	Heggstaðanesvegur			
01	Norðurlandsvegur—Bálkastaðir			20
704	Miðfjarðarvegur			
02	Vesturárdalsvegur—Bjarg		36	
705	Vesturárdalsvegur			
01	Miðfjarðarvegur—Skeggjastaðir		16	
711	Vatnsnesvegur			
01	Hvammstangi—Skarð	30	18	
714	Fitjavegur			
01	Norðurlandsvegur—Neðri-Fitjar			37
722	Vatnsdalsvegur			
02	Grímstunguvegur—Norðurlandsvegur	5		
723	Grímstunguvegur			
01	Vatnsdalsvegur—Vatnsdalsvegur		10	
726	Auðkúluvegur			
01	Reykjabraut—Svínvetningabraut		10	
731	Svínvetningabraut			
01–03	Norðurlandsvegur—Blanda	25	42	
734	Svartárdalsvegur			
01	Norðurlandsvegur—Bergsstaðir	5		
741	Neðribyggðarvegur			
01	Skagastrandarvegur—Skagastrandarvegur	3		18
742	Mýravegur			
01	Skagastrandarvegur—Þverárfjallsvegur		10	
745	Skagavegur			
01	Skagastrandarvegur—Örlygsstaðir			12
02	Örlygsstaðir—Krókssel			31
05	Sýslumörk—Keta	6		
09	Þverárfjallsvegur—Sauðárkrókur	12		95
752	Skagafjarðarvegur			
01–03	Norðurlandsvegur—Austurdalsvegur		20	
754	Héraðsdalsvegur			
01	Skagafjarðarvegur—Kjálkavegur	11		
758	Austurdalsvegur			
01	Skagafjarðarvegur—Merkigilsvegur		5	

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
764	Hegranesvegur vestri			
01	Hegranesvegur eystri—Helluland	31	30	
781	Deildarvegur			
01	Siglufjarðarvegur—Siglufjarðarvegur	15		12
786	Sléttuhlíðarvegur			
01	Siglufjarðarvegur—Siglufjarðarvegur		8	
787	Flókadalsvegur			
01	Siglufjarðarvegur—Siglufjarðarvegur		35	
788	Haganesvíkurvegur			
01	Siglufjarðarvegur—Siglufjarðarvegur	2		
789	Sléttuvegur			
01	Siglufjarðarvegur—Ólafsfjarðarvegur		30	
83	Grenivíkurvegur			
02	Ystavík—Fnjóskadalsvegur eystri			89
805	Svarfaðardalsvegur			
01	Ólafsfjarðarvegur—Tunguvegur			59
807	Skíðadalsvegur			
01	Ólafsfjarðarvegur—Tunguvegur			59
811	Hjalteyrarvegur			
01	Ólafsfjarðarvegur—Hjalteyri	10		
812	Bakkavegur			
01	Ólafsfjarðarvegur—Ólafsfjarðarvegur	13	15	
814	Staðarbakkavegur			
01	Hörgárdalsvegur—Staðarbakki	12	36	
816	Dagverðareyrarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Ólafsfjarðarvegur		20	
817	Blómsturvallavegur			
01	Norðurlandsvegur—Lónslækur		10	
829	Eyjafjarðarbraut eystri			
01	Norðurlandsvegur—Munkaþverá	30	52	
836	Vaglaskógarvegur			
01	Vaðlaheiðarvegur—Lundur	6		
841	Fremstafellsvegur	2		
843	Lundarbrekkuvegur	2		
844	Bárðardalsvegur eystri			
01–02	Norðurlandsvegur—Bárðardalsvegur vestri	15	50	
847	Stafnsvegur			
01	Norðurlandsvegur—Stafn		10	
848	Mývatnssveitarvegur			
01	Norðurlandsvegur—Garður		15	
852	Sandsvegur			
01	Norðausturvegur—Sandur		10	
854	Staðarbraut			
01	Aðaldalsvegur—Hvammsvegur	17		
856	Laxárdalsvegur vestri			
01	Staðarbraut—Halldórsstaðir	3		
866	Austursandsvegur			
01	Norðausturvegur—Akursel	10		
869	Langanesvegur			
01–03	Þórshöfn—Flugvöllur	20		28
994	Borgarfjarðarvegur			
01	Seyðisfjarðarvegur—Eiðar	15		

Vegur Vegnr.	Vegheiti Kaflaheiti	1979 fjárv. m.kr.	1980 fjárv. m.kr.	1981 fjárv. m.kr.
03	Eiðar—Steinsvaðsvegur	29	60	50
08	Njarðvík—Þorp	10		
915	Vesturárdalsvegur			
01	Norðausturvegur—Búastaðir			25
924	Jökuldalsvegur eystri			
01	Austurlandsvegur—Refshöfði	1	35	
925	Hróarstunguvegur			
01	Austurlandsvegur—Húseyjarvegur		30	
927	Brekkubæjavegur			
01	Tunguvegur—Tunguvegur		30	
929	Fellavegur			
01	Austurlandsvegur—Austurlandsvegur		9	
931	Upphéraðsvegur			
01	Austurlandsvegur—Rauðilækur	13	4	
09	Gunnlaugsstaðir—Austurlandsvegur			60
934	Múlavegur í Fljótsdal			
01	Upphéraðsvegur—Glúmsstaðir		30	
953	Mjóafjarðarvegur			
01	Norðfjarðarvegur—Háheiði	16		
03	Fjörður—Brekka			30
	Samtals	845	1 700	1 436

2.4. TIL BRÚAGERÐA

1. Til brúa 10 m og lengri.

	Fjárveitingar í m.kr.		
	1978	1980	1981
Markarfljót hjá Emstrum (fjallv.)	2		
Sandá á Kjalvegi (aðalfjallv.)	27		
Seljadalsá (431)	28		
Fáskrúð (60)	58		
Ljá (60)	30		
Miklagil (1)	32		
Bjarnardalsá (625)	40		
Valadalsá (1)	45		
Grafará (76)	21		
Þorvaldsá	90		
Eyvindarlækur (854)	23		
Miðfjarðará (85)	55		
Ártúnsá (1)	83	22	
Gufuá (1)		52	
Þverá á Lundahyl (50)		106	
Selá í Hrútafirði (68)		78	
Miðdalsá (68)		75	
Hálsá (82)		82	
Hrúteyjarkvísl (1)		114	
Selá í Vopnafirði (85)		162	
Svarfaðardalsá (82)		169	243
Hróarslækur (1)			88
Svelgsá (57)			67
Þorskafjarðará (60)			90
Giljá (1)			143
Bægisá (1)			117
Grímsá á Völlum (931)			162
Alls	534	860	910

III. FLOKKUN VEGA

3.1. ÞJÓÐVEGIR EFTIR KJÖRDÆMUM

Suðurlandskjördæmi.

1 Suðurlandsvegur: Af sýslumörkum á Skeiðarársandi, um Fljótshverfi og Síðu, yfir Eldhraun og Skaftártungu, um Mýrdalssand, Mýrdal, Sólheimasand, Eyjafjöll, Rangárvelli, Holt, Þjórsá, Flóa, Ölfus, Hellisheiði að sýslumörkum við Sandskeið.

22 Dalavegur: Frá Básaskersbryggju í Vestmannaeyjum um Heiðarveg að flugstöð.

25 Þykkvabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Ytri-Rangá á Ásveg hjá Miðkoti í Þykkvabæ.

26 Landvegur: Af Suðurlandsvegi í Holtum upp Holt og Land um Galtalæk austan við Þjórsá hjá Búrfelli á Þjórsárdalsveg austan Sandafells.

202 Prestbakkavegur: Af Suðurlandsvegi austan Breiðbalakvíslar, um Prestbakkavöll, að heimreið að Prestbakka.

203 Geirlandsvegur: Af Suðurlandsvegi austan Skaftárbrúar, um brú á Stjórn að heimreið að Geirlandi.

204 Meðallandsvegur: Af Suðurlandsvegi við Skaftárbrú, niður Landbrot austanvert, um Eldvatnsbrú hjá Syðri-Fljótum, um Langholt og Leiðvöll í Meðallandi, á Suðurlandsveg austan Eldvatns.

205 Klausturvegur: Af Suðurlandsvegi við Skaftárbrú að Kirkjubæjarklaustri.

206 Holtsvegur: Af Suðurlandsvegi austan við Eldhraun um Skaftárbrú að Heiðarseli.

208 Búlandsvegur: Af Suðurlandsvegi austan við Tungufljótsbrú í Skaftártungu að Skaftárdal.

210 Ljótarstaðavegur: Af Búlandsvegi nálægt Gröf, um Gröf og Borgarfell, um brú á Tungufljóti undan Snæbýli að vegamótum að Snæbýli.

211 Álftaversvegur: Af Suðurlandsvegi við Skálmarbrú á Mýrdalssandi, um Herjólfsstaði á Hryggjaveg hjá Þykkvabæjarklaustri.

212 Hryggjavegur: Af Álftaversvegi nálægt Holti um Jórvíkurhryggi á Álftaversveg hjá Þykkvabæjarklaustri.

214 Kerlingardalsvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Fagradal, inn með Kerlingardalsá, að heimreið að Bólstað.

215 Reynishverfisvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Fossholtum að Presthúsum.

216 Reynisvegur: Af Reynishverfisvegi norðan Lækjarbakka, um Þórisholt á Reynishverfisveg hjá Reynisdal.

218 Dyrhólavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Litla-Hvammi í Mýrdal að heimreið að Dyrhólum.

219 Péturseyjarvegur: Af Suðurlandsvegi austan Péturseyjar, um Pétursey og Eyjarhóla, á Suðurlandsveg vestan Péturseyjar.

240 Stórhöfðavegur: Af Dalavegi (Skildinganesvegi) ofan Básaskersbryggju, meðfram vesturmörkum byggðar að Stórhöfðavita.

242 Raufarfellsvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Kaldaklifsár, um Raufarfellsbæi, á Suðurlandsveg austan Svaðbælisár.

243 Leirnavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Svaðbælisár, um Rauðsbakka og Leirnahverfi, á Suðurlandsveg austan við Steina.

245 Hverfisvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Holtsár, um Holtshverfi, á Suðurlandsveg austan Írár.

246 Skálavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Holtsár, um Skálabæi, á Suðurlandsveg austan við Hvamm.

247 Sandhólmavegur: Af Suðurlandsvegi við Hvamm, um Efraholt, á Suðurlandsveg hjá Fitjamýri.

248 Markarvegur: Af Suðurlandsvegi austan Markarfljóts að Stóru-Mörk.
249 Þórsmerkurvegur: Af Suðurlandsvegi austan Markarfljóts, um Merkurengjar í Húsadal í Þórsmörk.
250 Dímonarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Markarfljóts, norður Markarfljótsaura hjá Stóra-Dímon á Fljótshlíðarveg við Merkjaá.
251 Hólmabæjavegur: Af Suðurlandsvegi á Markarfljótsaurum um Dalsel og Borgareyrar á Landeyjaveg nálægt Sandtjörn.
252 Landeyjavegur: Af Suðurlandsvegi austan Affalls, um Miðey, Bergþórshvol, Þúfu og Fróðholt á Suðurlandsveg austan Þverár.
254 Hólmavegur: Af Landeyjavegi sunnan Álftarhóls að Hólmum.
255 Akureyjarvegur: Af Suðurlandsvegi við Hemlu, um Strönd á Landeyjaveg nálægt Akurey.
257 Ártúnsvegur: Af Landeyjavegi vestan Fróðholts um Ártún á Landeyjaveg hjá Eystra-Hóli.
261 Fljótshlíðarvegur: Af Suðurlandsvegi á Hvolsvelli inn Fljótshlíð um Múlakot að Háamúla.
262 Vallarvegur: Af Fljótshlíðarvegi hjá Sunnuhvoli um Efra-Hvol að Velli.
264 Rangárvallavegur: Af Suðurlandsvegi vestan Eystri-Rangár upp Rangárvelli, um Keldur og Gunnarsholt niður Rangárvelli á Suðurlandsveg vestan Varmadals.
266 Oddavegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Strönd að Vindási.
268 Þingskálavegur: Af Rangárvallavegi vestan Gunnarsholts, um Þingskála og Hóla, um brú á Rangá ofan við Galtalæk á Landveg norðan Galtalækjarskógar.
271 Árbæjarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Ytri-Rangár, um Árbæ, Snjallsteinshöfða og Lækjarbotna á Landveg hjá Þúfu.
273 Bugavegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Lyngás að Vetleifsholti.
275 Ásvegur: Af Suðurlandsvegi við Landvegamót um Áshverfi, Sandhólaferju, Háfshverfi og Þykkvabæ að Húnakoti.
282 Ásmundarstaðavegur: Af Suðurlandsvegi við Áshól um Ásmundarstaði á Ásveg við Áshverfi.
284 Heiðarvegur: Af Suðurlandsvegi vestan við Einbúa um Heiði, Kamb og Gíslholt, á Hagabraut.
286 Hagabraut: Af Landvegi ofan Lýtingsstaða um Raftholt, Haga og Stúfholt á Landveg neðan við Köldukinn.
288 Hamravegur: Af Suðurlandsvegi hjá Einbúa að Syðri-Hömrum.
30 Skeiða- og Hrunamannavegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa, um Skeið, hjá Reykjum, um brú á Stóru-Laxá, hjá Hrepphólum, um Flúðir, Skipholt og yfir Hvítá hjá Brúarhlöðum á Biskupstungnabraut hjá Kjóastöðum.
31 Skálholtsvegur: Af Skeiða- og Hrunamannavegi hjá Reykjum um Laugarás og Skálholt á Biskupstungnabraut hjá Spóastöðum.
32 Þjórsárdalsvegur: Af Hrunamannavegi á Sandlækjarholti, um Þjórsárholt sunnan Miðfells, upp Þjórsárdal, um Skeljafell norðan Bjarnalóns, yfir Þjórsá hjá Sandafelli, yfir Tungnaá hjá Sigöldu að Sigölduvirkjun.
33 Gaulverjabæjarvegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa um Gaulverjabæ og Stokkseyri á Eyrarbakkaveg ofan Eyrarbakka.
34 Eyrarbakkavegur: Af Suðurlandsvegi austan Ölfusárbrúar á Selfossi um Eyrarbakka og Ölfusárós, á Þorlákshafnarveg.
35 Biskupstungnabraut: Af Suðurlandsvegi vestan Selfoss, um brú á Sogi, Svínavatn, brú á Brúará, Vatnsleysu, Múla og Geysi að Gullfossi.
36 Þingvallavegur: Af Biskupstungnabraut austan við Sog, um Ljósafoss, austan Þingvallavatns, um Gjábakka og Þingvöll, að sýslumörkum á Mosfellsheiði.
37 Laugarvatnsvegur: Af Biskupstungnabraut hjá Svínavatni, um Laugarvatn á Biskupstungnabraut hjá Múla.

38 **Þorlákshafnarvegur: Af Suðurlandsvegi nálægt Hveragerði til Þorlákshafnar.**
39 Þrengslavegur: Af Suðurlandsvegi í Svínahrauni, um Þrengsli á Þorlákshafnarveg í Ölfusi.
302 Urriðafossvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Þjórsár, um Urriðafoss yfir Villingaholtsveg, um Gafl á Hamarsveg hjá Skógsnesi.
303 Ölvisholtsvegur: Af Suðurlandsvegi við Kjartansstaði um Miklholtshelli að vegamótum við Ölvisholt.
304 Oddgeirshólavegur: Af Suðurlandsvegi hjá Hraungerði að vegamótum við Austurkot og Oddgeirshóla.
305 Villingaholtsvegur: Af Suðurlandsvegi í Flóa um Villingaholt, suður með Þjórsá um Fljótshóla, á Gaulverjabæjarveg norðan Loftsstaða.
308 Hamarsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi hjá Gaulverjabæ, um Hamar og Skógsnes, á Villingaholtsveg hjá Sýrlæk.
309 Kolsholtsvegur: Af Villingaholtsvegi hjá Vatnsenda að vegamótum að Kolsholtshelli.
310 **Votmúlavegur: Af Eyrarbakkavegi hjá Geirakoti um Votmúla á Gaulverjabæjarveg við Smjördali.**
311 Önundarholtsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi norðan Meðalholts, um Súluholt, á Villingaholtsveg norðan Önundarholts.
312 Vorsabæjarvegur í Flóa: Af Gaulverjabæjarvegi móts við Seljatungu um Vorsabæ á Hamarsveg við Syðri-Velli.
314 Holtsvegur: Af Gaulverjabæjarvegi nálægt Klængsseli um Holt á Gaulverjabæjarveg á Stokkseyri.
316 Kaldaðarnesvegur: Af Eyrarbakkavegi nálægt Sandvík að vegamótum að Hreiðurborg.
318 Langholtsvegur í Flóa: Af Suðurlandsvegi nálægt Túni að Langholti.
321 Skeiðháholtsvegur: Af Skeiðavegi við Kílhraun, um Skeiðháholt á Skeiðaveg móti Löngumýri.
322 Ólafsvallavegur: Af Skeiðavegi að Ólafsvöllum.
324 Vorsabæjarvegur: Af Skeiðavegi hjá Brautarholti að vegamótum að Fjalli.
325 Gnúpverjavegur: Af Þjórsárdalsvegi vestan Kálfár um Hamarsheiði á Þjórsárdalsveg vestan Þverár.
326 Hælsvegur: Af Gnúpverjavegi vestan Kálfár, hjá Hæl að heimreið að Lækjarbakka.
328 Stóra-Núpsvegur: Af Þjórsárdalsvegi hjá Minna-Núpi á Gnúpverjaveg við Ásaskóla.
329 Mástunguvegur: Af Gnúpverjavegi ofan við Ása um Stóru-Mástungu að Skáldabúðum.
340 Auðsholtsvegur: Af Hrunamannavegi austan Stóru-Laxár, um Syðra-Langholt að Auðsholti.
341 Langholtsvegur: Af Hrunamannavegi hjá Flúðum á Auðsholtsveg hjá Langholti.
343 Álfsstétt: Af Eyrarbakkavegi að Eyrarbakka.
344 **Hrunavegur: Af Hrunamannavegi við Flúðir um Hruna á Hrunamannaveg** vestan Kirkjuskarðs.
345 Kaldbaksvegur: Af Hrunavegi hjá Hruna að heimreið að Þverspyrnu.
349 Tungufellsvegur: Af Hrunamannavegi við Dalsá að Tungufelli.
350 Grafningsvegur neðri: Af Biskupstungnabraut við Alviðru á Grafningsveg efri við Úlfljótsvatn.
351 **Búrfellsvegur: Af Þingvallavegi hjá Ásgarði um Búrfell og Klausturhóla á** Biskupstungnabraut austan Seyðishóla.
353 Kiðjabergsvegur: Af Biskupstungnabraut austan Seyðishóla að heimreið að Gelti.
354 Sólheimavegur: Af Biskupstungnabraut við Minni-Borg um Sólheima, á Biskupstungnabraut austan Svínavatns.

355 Reykjavegur: Af Biskupstungnabraut hjá Torfastöðum á Laugarvatnsveg hjá Brúará.
356 Tjarnarvegur: Af Biskupstungnabraut hjá Vatnsleysu á Reykjaveg hjá Tjörn.
358 Einholtsvegur: Af Biskupstungnabraut við Tungufljótsbrú, um Einholt á Hrunamannaveg sunnan Gýgjarhóls.
359 Bræðratunguvegur: Af Einholtsvegi norðan Tungufljóts að Ásakoti.
360 Grafningsvegur efri: Af Þingvallavegi við Írafoss, um Grafning á Þingvallaveg norðan Heiðarbæjar.
364 Eyjavegur: Af Laugarvatnsvegi norðan við Djúpin að heimreið að Úteý.
365 Gjábakkavegur: Af Laugarvatnsvegi hjá Laugarvatni á Þingvallaveg við Gjábakka.
366 Böðmóðsstaðavegur: Af Laugarvatnsvegi undan Efstadalsfjalli að Böðmóðsstöðum.
374 Hvammsvegur: Af Suðurlandsvegi vestan Kögunarhóls um Nýbýlahverfi og Gljúfur á Suðurlandsveg vestan Kotstrandar.
375 Arnarbælisvegur: Af Suðurlandsvegi hjá Sandhóli að heimreið að Egilsstöðum.
42 Krýsuvíkurvegur: Frá sýslumörkum í Herdísarvíkurhrauni, um Selvogsheiði á Þorlákshafnarveg við Þrengslaveg.
48 Kjósarskarðsvegur: Frá sýslumörkum vestan Stíflisdalsvatns, um Fellsenda á Þingvallaveg á Mosfellsheiði.
52 Uxahryggjavegur: Frá sýslumörkum á Sæluhúsahæðum, um Brunna og Tröllháls á Þingvallaveg á Þingvöllum.

Reykjaneskjördæmi.

1 Suðurlandsvegur: Frá sýslumörkum við Sandskeið um Lækjarbotna til Reykjavíkur.
1 Vesturlandsvegur: Frá Reykjavík um Mosfellssveit og Kjalarnes, inn Hvalfjörð, að sýslumörkum í Hvalfjarðarbotni.
36 Þingvallavegur: Frá sýslumörkum á Mosfellsheiði á Vesturlandsveg nálægt Köldukvísl.
40 Hafnarfjarðarvegur: Frá Reykjavík um Kópavog og Garða á Reykjanesbraut við Kaplakrika.
41 Reykjanesbraut: Frá Reykjavík, austan Kópavogs og Hafnarfjarðar, um Vatnsleysustrandarheiði, Keflavík og Miðnesheiði til Sandgerðis.
42 Krýsuvíkurvegur: Af Reykjanesbraut sunnan við Hafnarfjörð, um Krýsuvík að sýslumörkum í Herdísarvíkurhrauni.
43 Grindavíkurvegur: Af Reykjanesbraut á Vogastapa til Grindavíkur.
44 Hafnavegur: Af Reykjanesbraut í Njarðvíkum að Höfnum.
45 Garðskagavegur: Af Reykjanesbraut norðan Keflavíkur um Gerðar og Sandgerði að heimreið að Nýlendu á Stafnesi.
48 Kjósarskarðsvegur: Af Vesturlandsvegi norðan Laxár, um Reynivelli og Kjósarskarð að sýslumörkum vestan Stíflisdalsvatns.
410 Elliðavatnsvegur: Af Suðurlandsvegi við Rauðavatn um Vatnsenda á Reykjanesbraut ofan Hafnarfjarðar.
411 Arnarnesvegur: Af Hafnarfjarðarvegi á Arnarneshæð, um Nónhæð á Reykjanesbraut við Hnoðraholt.
412 Vífilsstaðavegur: Af Hafnarfjarðarvegi sunnan Silfurtúns, um Garða og Vífilsstaði á Elliðavatnsveg við Vífilsstaðavatn.
415 Bessastaðavegur: Af Hafnarfjarðarvegi í Engidal að Bessastöðum.
416 Álftanesvegur: Af Bessastaðavegi nálægt Bessastöðum, um Landakot og Sviðholt og aftur að vegamótum Bessastaðavegar við Bessastaði.
420 Vatnsleysustrandarvegur: Af Reykjanesbraut við Kúagerði, um Vatnsleysuströnd að Vogum.
421 Vogavegur: Af Reykjanesbraut móti Vogum að Vogakauptúni.

422 Njarðvíkurvegur: Af Reykjanesbraut vestan Vogastapa að Innri-Njarðvík.
425 **Nesvegur: Af Hafnavegi í Höfnum um Reykjanes, Grindavík og Ísólfsskála á Krýsuvíkurveg sunnan Krýsuvíkur.**
430 **Úlfarsárvegur: Af Vesturlandsvegi norðan brúar á Úlfarsá sunnan Úlfarsfells á** Hafravatnsveg.
431 Hafravatnsvegur: Af Suðurlandsvegi norðan Hólmsár, um Miðdal, á Vesturlandsveg við Þverholt.
433 Reykjalundarvegur: Af Hafravatnsvegi að Reykjalundi
458 Brautarholtsvegur: Af Vesturlandsvegi norðan Klébergs að Brautarholti.
460 Eyrarfjallsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Kiðafelli, sunnan Eyrarfjalls á Vesturlandsveg hjá Felli.
461 Meðalfellsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Skorá, norðan Meðalfellsvatns á Kjósarskarðsveg sunnan brúar á Laxá hjá Vindáshlíð.

Vesturlandskjördæmi.

1 **Vesturlandsvegur: Frá sýslumörkum í Hvalfjarðarbotni, út fyrir Hafnarfjall, yfir brú á Borgarfjörð hjá Borgarnesi, um Eskiholt, Norðurárdal, að sýslumörkum á Holtavörðuheiði.**
50 **Borgarfjarðarbraut: Af Vesturlandsvegi við Ferstiklu, um Dragháls, Hesthál og Bæjarsveit, yfir brú á Hvítá hjá Kljáfossi, um Stafholtstungur á Vesturlandsveg hjá Haugum.**
51 **Akranesvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Lambhaga að Akranesi.**
52 Uxahryggjavegur: Af Hvítárvallavegi við Hvítárvelli, um Hest, Götuás, Lundarreykjadal og Uxahryggi að sýslumörkum hjá Sæluhúsahæðum.
53 **Hvítárvallavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Seleyri um Andakíl, yfir brú á Hvítá hjá Hvítárvöllum á Vesturlandsveg norðan Eskiholts.**
54 **Ólafsvíkurvegur: Af Vesturlandsvegi við Borgarnes, um Mýrar, Vegamót og Fróðárheiði til Ólafsvíkur.**
55 **Heydalsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Kolbeinsstöðum, um Hnappadal og Heydal, á Snæfellsnesveg vestan Bíldhóls.**
56 **Stykkishólmsvegur: Af Ólafsvíkurvegi við Vegamót, yfir Kerlingarskarð, um Helgafellssveit til Stykkishólms.**
57 Snæfellsnesvegur: Af Vestfjarðavegi við Stóraskóg, um Hörðudal, Skógarströnd, Helgafellssveit og Grundarfjörð á Ólafsvíkurveg við Fróðá.
59 Laxárdalsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Saurum, um Laxárdal, að sýslumörkum á Laxárdalsheiði.
502 Svínadalsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Miðfelli, norður yfir Laxá hjá Hóli, um Eyri á Borgarfjarðarbraut gegnt Geitabergi.
503 Akrafjallsvegur: Af Akranesvegi hjá Litlu-Fellsöxl suður fyrir Akrafjall um Innra-Hólm að Akranesi.
504 Leirársveitarvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Leirárbrú, um Leirá á Svínadalsveg vestan við Hól.
505 Melasveitarvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Skorholti, um Melasveit á Vesturlandsveg hjá Belgsholti.
507 Mófellsstaðavegur: Af Hvítárvallavegi sunnan Andakílsár, um Mófellsstaði á Borgarfjarðarbraut sunnan Skorradalsvatns.
508 Skorradalsvegur: Af Hvítárvallavegi norðan brúar á Andakílsá, um Fossabæi, með Skorradalsvatni að norðan að Fitjum.
509 Hagavegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Stóru-Drageyri, sunnan Skorradalsvatns um Haga að Fitjum.
510 Vatnshamravegur: Af Skorradalsvegi hjá Vatnshömrum um Heggsstaði á Uxahryggjaveg hjá Hatti.
511 Hvanneyrarvegur: Af Vesturlandsvegi að Hvanneyrarskóla.

512 **Lundarreykjadalsvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Fossatúni, um Lundarreykjadal norðanverðan og brú á Grímsá hjá Oddsstöðum á Uxahryggjaveg hjá Brautartungu.**

513 **Bæjarsveitarvegur: Af Borgarfjarðarbraut vestan við Varmalæk að Hvítárbakka.**

514 **Laugarholtsvegur: Af Bæjarsveitarvegi að Laugarholti.**

515 Flókadalsvegur: Af Borgarfjarðarbraut norðan Varmalækjar um Múlastaði, Skóga, Brennistaði á Borgarfjarðarbraut hjá Litla-Kroppi.

516 Stóra-Kroppsvegur: Af Borgarfjarðarbraut um flugvöll á Kálfanesmelum, um Stóra-Kropp á Borgarfjarðarbraut á Hamramelum.

517 Reykdælavegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Kleppjárnsreykjum, um Reykholtsdal sunnanverðan, yfir brú á Reykjadalsá hjá Steindórsstöðum á Reykholtsdalsveg við Úlfsstaði.

518 Hálsasveitarvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Gróf, um Reykholt og Úlfsstaðaháls, Stóra-Ás, Húsafell og Kalmanstungu á Hvítársíðuveg hjá Bjarnastöðum.

519 Reykholtsdalsvegur: Af Hálsasveitarvegi hjá Úlfsstöðum, inn Reykholtsdal og fram hjá Giljum á Hálsasveitarveg hjá Stóra-Ási.

522 Þverárhlíðarvegur: Af Borgarfjarðarbraut hjá Síðumúla um Norðtungu og Hjarðarholt á Borgarfjarðarbraut vestan Þverár.

523 Hvítársíðuvegur: Af Þverárhlíðarvegi hjá Síðumúla, um Hvítársíðu og brú á Hvítá hjá Bjarnastöðum á Hálsasveitarveg hjá Stóra-Ási.

524 Þverárvegur: Af Þverárhlíðarvegi sunnan Litlu-Þverár að Kvíum.

525 Grjóthálsvegur: Af Þverárhlíðarvegi norðan brúar á Litlu-Þverá um Grjót á Norðurárdalsveg hjá Hafþórsstöðum.

526 Stafholtsvegur: Af Borgarfjarðarbraut austan Arnarholts, um Stafholt að Svarfhóli.

527 Varmalandsvegur: Af Borgarfjarðarbraut austan Arnarholts, um Varmaland og Einifell á Norðurárdalsveg hjá Glitstöðum.

528 Norðurárdalsvegur: Af Vesturlandsvegi hjá Brekku, um brýr á Norðurá hjá Glitstöðum, um sunnanverðan Norðurárdal á Vesturlandsveg hjá Króki.

530 **Ferjubakkavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Brennistöðum, um Ferjubakka, á Hvítárvallaveg vestan Ferjukotssíkis.**

531 **Borgarnesbraut: Af Vesturlandsvegi að Borgarnesi.**

532 **Þursstaðavegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Borgar að Rauðanesi.**

533 **Álftaneshreppsvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Langár, suður fyrir Hólsvatn um Krossnes og Þverholt á Ólafsvíkurveg hjá Arnarstapa.**

534 **Álftanesvegur: Af Álftaneshreppsvegi hjá Kolviðarholti að heimreið að Miðhúsum.**

535 **Grímsstaðavegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Urriðaárbrú um Árbæ að vegamótum að Grenjum.**

537 **Sauravegur: Af Ólafsvíkurvegi á Raftási á Hraunhreppsveg hjá Jaðri.**

539 **Staðarhraunsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Raftási að Staðarhrauni.**

540 **Hraunhreppsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Fiflholtum um Stóra-Kálfalæk, Akra og Þverholt á Álftaneshreppsveg hjá Hrafnkelsstöðum.**

566 **Hítarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi sunnan Kaldár að vegamótum við Krossholt.**

567 **Kolviðarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan Gerðubergslækjar að Laugagerðisskóla.**

568 Skógarnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi vestan við Rauðkollsstaði um Hömluholt, Hausthús, Syðra- og Ytra-Skógarnes, Miklholt og Litlu-Þúfu á Ólafsvíkurveg hjá Stóru-Þúfu.

571 **Ölkelduvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Ölkeldu að Hóli.**

572 **Lýsuhólsvegur: Af Ólafsvíkurvegi hjá Hraunsmúla, um Lýsudal og Lýsuhól á Ólafsvíkurveg vestan Vatnsholtsár.**

574 **Útnesvegur: Af Ólafsvíkurvegi sunnan Fróðárheiðar, um Breiðuvík, Hellissand og Rif að Ólafsvík.**

575 Flugvallarvegur Rifi: Af Útnesvegi nálægt Rifi að flugvelli.
576 Framsveitarvegur: Af Snæfellnesvegi hjá Vindási, um Setberg, út fyrir Eyrarfjall á Snæfellsnesveg hjá Eiði.
577 Helgafellssveitarvegur: Af Snæfellsnesvegi við Mjósund, um Berserkjahraun á Stykkishólmsveg norðan Kerlingarskarðs.
579 Flugvallarvegur Stykkishólmi: Af Stykkishólmsvegi við Nesvog að flugvelli.
580 Hörðudalsvegur vestri: Af Snæfellsnesvegi við Blönduhlíð að Seljalandi.
581 Hörðudalsvegur eystri: Af Snæfellsnesvegi hjá Hörðubóli um Tungu að Seljalandi.
582 Hálsabæjavegur nyrðri: Af Snæfellsnesvegi vestan Miðár um Snóksdal að Bæ.
583 Hálsabæjavegur syðri: Af Vestfjarðavegi sunnan brúar á Reykjadalsá, um Hundadal að Bæ.
585 Hlíðarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Fellsenda um Kolsstaði og Kringlu á Vestfjarðaveg norðan Tunguár.
586 Haukadalsvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan Haukadalsárbrúar um Haukadal að Smyrlahóli.
587 Hjarðarholtsvegur: Af Vestfjarðavegi vestan Búðardals, um Hjarðarholt að Lambastöðum.
588 Gillastaðavegur: Af Laxárdalsvegi hjá Dönustöðum, um brú á Laxá, um Gillastaði að Lambastöðum.
589 Sælingsdalsvegur: Af Vestfjarðavegi norðan Leysingjastaða að Laugaskóla.
590 Klofningsvegur: Af Vestfjarðavegi norðan Ásgarðs um Fellsströnd, Klofning og Skarðsströnd á Vestfjarðaveg í Saurbæ.
591 Neðribyggðarvegur: Af Klofningsvegi austan við Knarrarhöfn, að Ketilsstöðum.
592 Skorravíkurvegur: Af Klofningsvegi vestan við Hellu um Skorravík að Ketilsstöðum.
593 Efribyggðarvegur: Af Klofningsvegi við Hellu, um Túngarð og Stóru-Tungu á Klofningsveg vestan Kjarlaksstaðaár.
594 Staðarhólsvegur: Af Klofningsvegi hjá Kirkjuhvoli, um Staðarhól, um brú á Staðarhólsá að vegamótum við Bjarnastaði.
60 Vestfjarðavegur: Af Vesturlandsvegi hjá Dalsmynni um Bröttubrekku, Búðardal og Svínadal að sýslumörkum í Gilsfjarðarbotni.
69 Steinadalsvegur: Af Vestfjarðavegi í Gilsfirði að sýslumörkum.

Vestfjarðakjördæmi.

1 Vesturlandsvegur: Frá sýslumörkum á Holtavörðuheiði að sýslumörkum við Hrútafjarðará.
59 Laxárdalsvegur: Frá sýslumörkum á Laxárdalsheiði á Hólmavíkurveg norðan Borðeyrar.
60 Vestfjarðavegur: Frá sýslumörkum í Gilsfjarðarbotni, um Þorskafjörð, Skálanes, Klettsháls, Vattarfjörð, Litlanes, Hjarðarnes og fyrir Vatnsfjarðarbotn, um Helluskarð, Dynjandisheiði, Arnarfjörð, Hrafnseyrarheiði, Dýrafjörð, Gemlufallsheiði, Önundarfjörð, Breiðadalsheiði og á Djúpveg í Skutulsfirði.
61 Djúpvegur: Af Vestfjarðavegi í Þorskafjarðarbotni yfir Þorskafjarðarheiði, fyrir Ísafjörð, um Eyrarfjall og Ögur, fyrir Skötufjörð, Hestfjörð og Álftafjörð, um Súðavík, Ísafjörð og Óshlíð til Bolungarvíkur.
62 Barðastrandarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Flókalundi í Vatnsfirði, um Barðaströnd yfir Kleifaheiði að Patreksfirði.
63 Bíldudalsvegur: Af Barðastrandarvegi við Patreksfjörð, um Mikladal, fyrir Tálknafjarðarbotn, um Hálfdán til Bíldudals, um Suðurfirði til Trostansfjarðar, þaðan á Vestfjarðaveg rétt norðan við Helluskarð.
64 Flateyrarvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Breiðadal til Flateyrar.
65 Súgandafjarðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Botnsheiði um Suðureyri fyrir Spilli að heimreið að Bæ.

67 Steingrímsfjarðarvegur: Af Strandavegi í Steingrímsfirði um Staðardal á Djúpveg á Þorskafjarðarheiði.
68 Hólmavíkurvegur: Af Vesturlandsvegi vestan Hrútafjarðarár, út með Hrútafirði yfir Stikuháls, fyrir Bitrufjörð um Ennisháls, Kollafjörð, inn með Steingrímsfirði til Hólmavíkur.
69 Steinadalsvegur: Frá sýslumörkum á Steinadalsheiði á Hólmavíkurveg í Kollafirði.
605 Tröllatunguvegur: Af Vestfjarðavegi sunnan Bakkaár, nálægt Bakka, hjá Valshamri, um Tröllatunguheiði á Hólmavíkurveg hjá Húsavík.
607 Reykhólasveitarvegur: Af Vestfjarðavegi í Berufjarðarbotni út Barmahlíð um Reykhóla að Stað.
609 Fjarðarhlíðarvegur: Af Vestfjarðavegi á Eiði við Vattarfjörð, að Firði.
611 Siglunesvegur: Af Barðastrandarvegi norðan Haukabergsárbrúar um Holt að Skriðnafelli.
612 Örlygshafnarvegur: Af Barðarstrandarvegi hjá Ósum við Patreksfjörð um Hvalsker, Sauðlauksdalsvaðal, Örlygshöfn og Hafnarfjall að Hvallátrum.
614 Rauðasandsvegur: Af Örlygshafnarvegi hjá Hvalskeri um Saurbæ að Gröf á Rauðasandi.
615 Kollsvíkurvegur: Af Örlygshafnarvegi hjá Geitagili um Gjögur, Hænuvík, Hænuvíkurháls og Kóngshæð á Örlygshafnarveg á Aurholti.
616 Flugvallarvegur Patreksfirði: Af Örlygshafnarvegi innan Sauðlauksdals að flugvelli.
617 Tálknafjarðarvegur: Af Bíldudalsvegi norðan Tálknafjarðar um Sveinseyri að Stóra-Laugardal.
619 Ketildalavegur: Af Bíldudalsvegi um Bíldudal, út með Arnarfirði um Bakka að Selárdal.
621 Mosdalsvegur: Af Vestfjarðavegi í Dynjandisvogi að Ósi í Mosdal.
622 Svalvogavegur: Af Vestfjarðavegi við Þingeyri um Haukadal, Keldudal og Svalvoga að Lokinhömrum.
623 Flugvallarvegur Dýrafirði: Af Svalvogavegi utan Þingeyrar að flugvelli.
624 Ingjaldssandsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Gemlufalli um Núp, Alviðruvör og Sandsheiði að Sæbóli á Ingjaldssandi.
625 Valþjófsdalsvegur: Af Vestfjarðavegi hjá Mosvöllum í Önundarfirði, um Hjarðardal að Kirkjubóli í Valþjófsdal.
626 Flugvallarvegur Önundarfirði: Af Valþjófsdalsvegi hjá Holti að flugvelli.
631 Flugvallarvegur Ísafirði: Af Djúpvegi utan Kirkjubæjar í Skutulsfirði að flugvelli.
632 Laugardalsvegur: Af Djúpvegi hjá Hagakoti í Laugardal að Hrafnabjörgum.
633 Vatnsfjarðarvegur: Af Djúpvegi hjá Eyri við Ísafjörð um Vatnsfjörð, Skálavík og Hörgshlíð á Djúpveg í Mjóafjarðarbotni.
635 Snæfjallastrandarvegur: Af Djúpvegi um brú á Langadalsá utan við Neðri-Bakka, út með Langadalsströnd um Ármúla, fyrir Kaldalón út Snæfjallaströnd að Lyngholti.
638 Laugalandsvegur: Af Snæfjallastrandarvegi utan Melgraseyrar að heimreið að Laugarási.
641 Krossárdalsvegur: Af Hólmavíkurvegi sunnan Krossárbrúar að Gröf.
643 Strandavegur: Af Hólmavíkurvegi við Hólmavík, fyrir botn Steingrímsfjarðar, um Bjarnarfjarðarháls, Bala, Veiðileysufjörð, Djúpuvík, fyrir Reykjarfjörð um Gjögur, Árnes að bryggju í Norðurfirði.
645 Drangsnesvegur: Af Strandavegi hjá Hálsgötugili, sunnan við Bjarnarfjarðarháls, út Selströnd um Drangsnes og Kaldrananes á Strandaveg í Bjarnarfirði sunnan brúar á Bjarnarfjarðará.
646 Flugvallarvegur Gjögri: Af Strandavegi í Reykjafirði að flugvelli.
647 Munaðarnesvegur: Af Strandavegi í Norðurfirði að Munaðarnesi.

Norðurlandskjördæmi vestra.

1 Norðurlandsvegur: Frá sýslumörkum við Hrútafjarðará, um Hrútafjörð, yfir Hrútafjarðarháls, um Miðfjörð, Víðidal, Blönduós, Langadal, Stóra-Vatnsskarð, Vallhólm, Blönduhlíð, Norðurárdal að sýslumörkum á Öxnadalsheiði.

72 Hvammstangavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Stóra-Ósi að Hvammstanga.

74 Skagastrandarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Blönduósi um Skagaströnd á Skagaveg hjá Harastöðum.

75 Sauðárkróksbraut: Af Norðurlandsvegi við Varmahlíð, um Langholt, Sauðárkrók, Hegranes, á Siglufjarðarveg norðan Gljúfurár hjá Vatnsleysu.

76 Siglufjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi austan Héraðsvatnabrúar á Grundarstokki, um Blönduhlíð, Víðvíkursveit, Óslandshlíð, hjá Hofsósi, um Sléttuhlíð, Fljót og Almenninga að Siglufirði.

702 Heggstaðanesvegur: Af Norðurlandsvegi í Hrútafirði, nálægt Laugarstapa, um Mýrar, Bessastaði og Barð á Norðurlandsveg utan við Melstað.

704 Miðfjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi austast á Hrútafjarðarhálsi, fram Miðfjörð vestan Miðfjarðarár, um brú á Núpsá hjá Haugi, út Miðfjörð að austan á Norðurlandsveg hjá Laugarbakka.

705 Vesturárdalsvegur: Af Miðfjarðarvegi norðan við brú á Vesturá, sunnan Brekkulækjar fram Vesturárdal, að vegamótum gegnt Skeggjastöðum.

706 Núpsdalsvegur: Af Miðfjarðarvegi hjá Haugi að Neðra-Núpi.

711 Vatnsnesvegur: Frá Hvammstanga út Vatnsnes, um Hindisvík yfir Þórsá, suður Vesturhóp á Norðurlandsveg hjá Vatnshorni.

712 Þorgrímsstaðadalsvegur: Af Vatnsnesvegi hjá Tjörn að Tungu.

714 Fitjavegur: Af Norðurlandsvegi á móts við Stórhól, suður Fitjárdal um Ásland yfir Miðfjarðarháls á Miðfjarðarveg sunnan við brú á Urriðaá.

715 Víðidalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi hjá Deildarhóli, um Víðidalstungu, yfir brú á Víðidalsá hjá Hvarfi að Kolugili.

716 Síðuvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan Víðidalsárbrúar á Steinsvaði, um Síðu á Vatnsnesveg hjá Breiðabólstað.

717 Borgarvegur: Af Síðuvegi hjá Síðu, yfir Faxalæk um Stóru-Borg, á Vatnsnesveg hjá Þorfinnsstöðum.

718 Víðidalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi vestan Lækjamóta, austan Víðidalsár á Víðidalsveg vestri hjá Hvarfi.

721 Þingeyravegur: Af Norðurlandsvegi vestan við Sveinsstaði að vegamótum við Leysingjastaði.

722 Vatnsdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Sveinsstöðum fram Vatnsdal, vestan ár um brú á Vatnsdalsá hjá Undirfelli og út austan ár á Norðurlandsveg nálægt Aralæk.

723 Grímstunguvegur: Af Vatnsdalsvegi hjá Undirfelli fram Vatnsdal, um Grímstungu og Marðarnúp á Vatnsdalsveg hjá Bakka.

724 Reykjabraut: Af Norðurlandsvegi fyrir norðan Giljá, um Reyki, norðan Svínavatns á Svínvetningabraut hjá Tindum.

725 Miðásavegur: Af Norðurlandsvegi nálægt Torfalæk að Hæl.

726 Auðkúluvegur: Af Reykjabraut við Reyki, vestan Svínavatns, um Auðkúlu á Svínvetningabraut sunnan Svínavatns.

727 Svínadalsvegur: Af Auðkúluvegi hjá Grund að Ljótshólum.

728 Flugvallarvegur Blönduósi: Af Norðurlandsvegi vestan Blönduóss að flugvelli.

731 Svínvetningabraut: Af Norðurlandsvegi á Blönduósi, austan Laxárvatns og Svínavatns, um brú á Blöndu hjá Löngumýri á Norðurlandsveg norðan Svartárbrúar.

732 Kjalvegur: Af Svínvetningabraut hjá Syðri-Löngumýri að vegamótum Eiðsstaðavegar.

733 Blöndudalsvegur: Af Svínvetningabraut austan Blöndubrúar hjá Löngumýri að Austurhlíð.
734 Svartárdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Bólstaðarhlíð, um Bergsstaði og Hvamm að Stafni.
741 Neðribyggðarvegur: Af Skagastrandarvegi hjá Enni, um Sölvabakka á Skagastrandarveg sunnan Neðri-Lækjardals.
742 Mýravegur: Af Skagastrandarvegi hjá Lækjardal um Mýrar og brú á Laxá og Norðurá á Þverárfjallsveg.
744 Þverárfjallsvegur: Af Skagastrandarvegi utan við brú á Laxá, um Norðurárdal og Þverárfjall á Skagaveg hjá Skíðastöðum.
745 Skagavegur: Af Skagastrandarvegi hjá Skagaströnd, um Kálfshamarsvík, Hafnir, Ketu, Laxárdal, Laxárdalsheiði og Gönguskörð á Sauðárkróksbraut á Sauðárkróki.
748 Reykjastrandarvegur: Af Skagavegi hjá Skarði að Hólakoti.
749 Flugvallarvegur Sauðárkróki: Af Sauðárkróksbraut á Borgarsandi að flugvelli.
751 Efribyggðarvegur: Af Skagafjarðarvegi hjá Álftagerði, um Efribyggð, á Skagafjarðarveg norðan Mælifells.
752 Skagafjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan Varmahlíðar, um Mælifell, Tungusveit og Vesturdal að Giljum.
753 Vallhólmsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Völlum, um Stokkhólma að Vindheimum.
754 Héraðsdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi vestan Svartárbrúar hjá Reykjum, um Héraðsdal á Kjálkaveg um fyrirhugaða brú hjá Flatatungu.
755 Svartárdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi hjá Breiðagerði að Ánastöðum.
757 Tunguhálsvegur: Af Skagafjarðarvegi um Tunguháls á Héraðsdalsveg við fyrirhugaða brú hjá Flatatungu.
758 Austurdalsvegur: Af Skagafjarðarvegi í Vesturdal, austan við Jökulsá vestri um Bústaði að vegamótum hjá Skuggabjörgum.
759 Kjálkavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Skeljungshöfða, um Kjálka að Keldulandi.
761 Fjallsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Arnarstapa að Fjalli.
762 Sæmundarhlíðarvegur: Af Sauðárkróksbraut hjá Geitagerði, um Sæmundarhlíð að Fjalli.
763 Hellulandsvegur: Af Sauðárkróksbraut á vestanverðu Hegranesi að Hellulandi.
764 Hegranesvegur vestri: Af Hegranesvegi eystri við Ketu að Hellulandi.
765 Hegranesvegur eystri: Af Sauðárkróksbraut hjá Garði að Eyhildarholti.
766 Brimnesvegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Narfastöðum, um Brimnes á Siglufjarðarveg hjá Miklahóli.
767 Hólavegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Miklahóli, um Víðvík og brú á Hjaltadalsá á Laufskálaholti að Hólum.
768 Hjaltadalsvegur: Af Hólavegi sunnan brúar á Hjaltadalsá við Laufskálaholt að Hrafnhóli.
769 Ásavegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Gálga á Hólaveg við brú á Hjaltadalsá á Laufskálaholti.
781 Deildardalsvegur: Af Siglufjarðarvegi hjá Grafarósi, yfir Grafará hjá Kambi á Siglufjarðarveg norðan Ártúns.
783 Unadalsvegur syðri: Af Siglufjarðarvegi sunnan Hofsár að Enni.
784 Bæjarvegur: Af Siglufjarðarvegi norðan Hofsár, um Bæ, á Siglufjarðarveg hjá Mýrarkoti.
786 Sléttuhlíðarvegur: Af Siglufjarðarvegi yfir Langalæk, um Skálá austan Sléttuhlíðarvatns á Siglufjarðarveg norðan Keldnakots.
787 Flókadalsvegur: Af Siglufjarðarvegi á Móshöfða, um Austarahól og Barð, á Siglufjarðarveg hjá Sólgörðum.

788 Haganesvíkurvegur: Af Siglufjarðarvegi á Móshöfða, um Haganesvík á Siglufjarðarveg hjá Langhúsum.
789 Sléttuvegur: Af Siglufjarðarvegi vestan Fljótaárbrúar um Sléttu og Skeiðfossvirkjun, á Ólafsfjarðarveg nálægt Hvammi.
792 Flugvallarvegur Siglufirði: Frá Siglufirði yfir Fjarðará að flugvelli.
82 Ólafsfjarðarvegur: Frá sýslumörkum á Lágheiði, um Stíflu, á Siglufjarðarveg á Ketilási.

Norðurlandskjördæmi eystra.

1 Norðurlandsvegur: Frá sýslumörkum á Öxnadalsheiði, um Öxnadal, Þelamörk og Kræklingahlíð til Akureyrar, um Svalbarðsströnd, Víkurskarð, Ljósavatnsskarð, Fljótsheiði, Reykjadal, Mývatnsheiði, Mývatnssveit norðan Mývatns, Mývatnsöræfi, Jökulsárbrú, Grímsstaði á Fjöllum, að sýslumörkum á Biskupshálsi.
82 Ólafsfjarðarvegur: Af Norðurlandsvegi á Moldhaugnahálsi, um Arnarneshrepp og Árskógsströnd, um Dalvík, fyrir Ólafsfjarðarmúla, um Ólafsfjörð að sýslumörkum á Lágheiði.
83 Grenivíkurvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Miðvík, um Dalsmynni, Höfðahverfi og Grenivík að Melum.
85 Norðausturvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Krossi í Ljósavatnsskarði, um Köldukinn, Aðaldalshraun, Húsavík, Tjörnes, Kelduhverfi og Jökulsárbrú í Axarfirði, um Kópasker, Melrakkasléttu og Raufarhöfn, um Þistilfjörð að sýslumörkum á Brekknaheiði.
87 Mývatnsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Grímsstöðum í Mývatnssveit, um Hólssand, Hvammsheiði og Reykjahverfi, á Norðausturveg hjá Laxamýri.
802 Ólafsfjarðarvegur eystri: Af Ólafsfjarðarvegi í Ólafsfjarðarkaupstað um brú á Kálfsá, á Ólafsfjarðarveg sunnan Hóls.
803 Kleifavegur: Af Ólafsfjarðarvegi vestan Ólafsfjarðarár að Sólheimum.
805 Svarfaðardalsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Árgerði, um Urðir að Atlastöðum.
806 Tunguvegur: Af Svarfaðardalsvegi hjá Hreiðarsstöðum á Skíðadalsveg hjá Hvarfi.
807 Skíðadalsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hrísum, um brú á Skíðadalsá hjá Hvarfi, um Skíðadal að vestan og austur yfir Skíðadalsá á brú sunnan við Hnjúk að vegamótum Klængshóls- og Hlíðarvegar.
808 Árskógssandsvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Litla-Árskógi að Árskógssandshöfn.
809 Hauganesvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Stærra-Árskógi að Hauganesi.
811 Hjalteyrarvegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Skriðulandi að Hjalteyri.
812 Bakkavegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hofi, um Arnarnes, á Ólafsfjarðarveg hjá Kambhóli.
813 Möðruvallavegur: Af Ólafsfjarðarvegi hjá Hofi, um Möðruvelli á Hörgárdalsveg hjá Björgum.
814 Staðarbakkavegur: Af Hörgárdalsvegi um brú á Hörgá hjá Skugga að Staðarbakka.
815 Hörgárdalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Bægisá, um brú á Helguhyl og norður Hörgárdal að vestan á Ólafsfjarðarveg norðan Hörgárbrúar.
816 Dagverðareyrarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Sólborgarhóli, um Dagverðareyri og Gásir á Ólafsfjarðarveg sunnan Hörgárbrúar.
817 Blómsturvallavegur: Frá brú á Lónslæk hjá Áslaksstöðum, norður hjá Syðsta-Samtúni, yfir Norðurlandsveg á Blómsturvallamela.
820 Flugvallarvegur Akureyri: Af Norðurlandsvegi sunnan Akureyrar að flugvelli.
821 Eyjafjarðarbraut vestri: Af Norðurlandsvegi sunnan Akureyrar, um Grund og Saurbæ, að Hólsgerði.

822 Kristnesvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri norðan Kristness, um Kristnes á Eyjafjarðarbraut vestri sunnan Kristness.
824 Finnastaðavegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri skammt norðan Hólshúsa, um brýr á Finnastaðaá og Djúpadalsá hjá Völlum, á Eyjafjarðarbraut vestri hjá Saurbæ.
825 Dalsvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri hjá Samkomugerði, yfir Finnastaðaveg að Stóradal.
826 Hólavegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri móts við Vatnsenda, um brú á Eyjafjarðará, um Hóla á Sölvadalsveg hjá Gnúpufelli.
827 Sölvadalsvegur: Af Eyjafjarðarbraut vestri hjá Sandhólum, um brú á Eyjafjarðará að Eyvindarstöðum.
829 Eyjafjarðarbraut eystri: Af Norðurlandsvegi hjá Kaupangi, um Laugaland og brú á Eyjafjarðará hjá Möðruvöllum, á Eyjafjarðarbraut vestri norðan Saurbæjar.
830 Svalbarðseyrarvegur: Af Vaðlaheiðarvegi að Svalbarðseyri.
831 Höfðavegur: Af Grenivíkurvegi við Gljúfurá að Hóli.
832 Vaðlaheiðarvegur: Af Norðurlandsvegi við Veigastaði, yfir Vaðlaheiði, Fnjóská, á Norðurlandsveg hjá Hálsi.
833 Illugastaðavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Nesi, suður að Illugastöðum.
834 Fnjóskadalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi norðan Ness að Grímsgerði.
835 Fnjóskadalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi austan brúar á Fnjóská, um Fnjóskadal austanverðan, á Grenivíkurveg í Dalsmynni.
836 Vaglaskógarvegur: Af Vaðlaheiðarvegi austan við brú á Fnjóská, um Vaglaskóg að Lundi II.
841 Fremstafellsvegur: Af Norðurlandsvegi vestan Kvíslarbrúar, um brú á Djúpá, hjá Fremstafelli, á Norðausturveg hjá Landamóti.
842 Bárðardalsvegur vestri: Af Norðurlandsvegi við Kvíslarbrú vestan Skjálfandafljóts að Mýri.
843 Lundarbrekkuvegur: Af Bárðardalsvegi eystri hjá Sandkvísl, að Víðikeri.
844 Bárðardalsvegur eystri: Af Norðurlandsvegi hjá Fosshóli, um brú hjá Stóruvöllum á Bárðardalsveg vestri.
845 Aðaldalsvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Einarsstöðum á Norðausturveg hjá Tjörn.
846 Austurhlíðarvegur: Af Norðurlandsvegi gegnt Laugum, hjá Laugaskóla út Austurhlíð, yfir Reykjadalsá hjá Ökrum, á Aðaldalsveg móts við Hamra.
847 Stafnsvegur: Af Norðurlandsvegi sunnan og neðan við Narfastaði að Stafni.
848 Mývatnssveitarvegur: Af Norðurlandsvegi hjá Arnarvatni um Skútustaði á Norðurlandsveg hjá Reykjahlíð.
849 Baldursheimsvegur: Af Mývatnssveitarvegi skammt austan Arnarvatns að Litlu-Strönd.
850 Flugvallarvegur Mývatnssveit: Af Norðurlandsvegi við Reynihlíð að flugvelli.
851 Út-Kinnarvegur: Af Norðausturvegi hjá Ófeigsstöðum að Nípá.
852 Sandsvegur: Af Norðausturvegi norðan Knútsstaða að Sandi.
853 Hvammavegur: Af Aðaldalsvegi norðan Ytra-Fjalls, yfir Laxá hjá Hólmavaði, á Mývatnsveg austan Laxárvirkjunar.
854 Staðarbraut: Af Aðaldalsvegi sunnan Syðra-Fjalls, um Laxárvirkjun á Hvammaveg.
855 Fagranesvegur: Af Staðarbraut hjá Hellulandi að Fagranesi.
856 Laxárdalsvegur vestri: Af Staðarbraut vestan Laxár að Halldórsstöðum.
857 Laxárdalsvegur eystri: Af Laxárdalsvegi vestri hjá Birningsstöðum, um brú á Laxá hjá Sogi, að Kasthvammi.
858 Flugvallarvegur Aðaldal: Af Norðausturvegi í Aðaldalshrauni að flugvelli.
861 Vestursandsvegur: Af Norðausturvegi hjá Lindarbrekku að vegamótum Nýjabæjarvegar.

862 Uppsveitarvegur: Af Norðausturvegi norðan við Meiðavelli að Tóvegg.
864 Hólsfjallavegur: Af Norðurlandsvegi hjá Grímsstöðum á Fjöllum, um Hólssand á Norðausturveg austan Jökulsárbrúar í Axarfirði.
865 Gilsbakkavegur: Af Norðausturvegi hjá Lundi að Gilsbakka
866 Austursandsvegur: Af Norðausturvegi skammt vestan Klifshaga, um Sandárbrú að Akurseli.
867 Axarfjarðarheiðarvegur: Af Norðausturvegi hjá Klifshaga, um Hrauntanga, á Norðausturveg austan Stóra-Viðarvatns.
868 Laxárdalsvegur: Af Norðausturvegi vestan Garðár í Þistilfirði, að Laxárdal.
869 Langanesvegur: Af Norðausturvegi við Þórshöfn, um Þórshöfn og Sauðanes að flugvelli.
870 Kópaskersvegur: Af Norðausturvegi að Kópaskeri.
871 Flugvallarvegur Kópaskeri: Af Norðausturvegi norðan Kópaskers að flugvelli.
873 Flugvallarvegur Raufarhöfn: Af Norðausturvegi norðan Ormarslóns að flugvelli.

Austurlandskjördæmi.

1 Austurlandsvegur: Frá sýslumörkum á Biskupshálsi, um Möðrudal, Jökuldalsheiði, Jökuldal, yfir Jökulsárbrú hjá Fossvöllum, um Hróarstungu yfir Lagarfljótsbrú hjá Egilsstöðum, um Velli, Skriðdal, Breiðdalsheiði, Breiðdal, Berufjörð, Geithellnahrepp, Hvalnesskriður, Lón, Almannaskarð, yfir Hornafjarðarfljótsbrú, hjá Gildraskeri, um Mýrar, Suðursveit, Breiðamerkursand, Öræfi og Skeiðarársand að sýslumörkum Vestur-Skaftafellssýslu.
85 Norðausturvegur: Frá sýslumörkum á Brekknaheiði, um Bakkafjörð, Sandvíkurheiði, Vopnafjörð, Hofsárdal og Langadal á Austurlandsveg hjá Möðrudal.
91 Hafnarvegur í Bakkafirði: Af Norðausturvegi hjá Bakkaá að Hafnarkauptúni.
92 Norðfjarðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Egilsstöðum um Fagradal, Búðareyri við Reyðarfjörð, Hólmaháls, Eskifjörð, Oddsskarð og til Neskaupstaðar.
93 Seyðisfjarðarvegur: Af Norðfjarðarvegi hjá Egilsstöðum, um Fjarðarheiði til Seyðisfjarðar.
94 Borgarfjarðarvegur: Af Seyðisfjarðarvegi við Eyvindará, um Eiðaþinghá, Hjaltastaðaþinghá, yfir Selfljótsbrú hjá Heyskálum, Vatnsskarð og Njarðvík að Bakkagerði.
96 Suðurfjarðavegur: Af Norðfjarðarvegi í Reyðarfirði um suðurströnd Reyðarfjarðar, fyrir Vattarnes, um Fáskrúðsfjörð, Gvendarnes, Stöðvarfjörð, Kambanes og á Austurlandsveg nálægt Heydölum.
97 Breiðdalsvíkurvegur: Af Suðurfjarðavegi hjá Þverhamri til Breiðdalsvíkur.
98 Djúpavogsvegur: Af Austurlandsvegi til Djúpavogskauptúns.
99 Hafnarvegur: Af Austurlandsvegi að Höfn.
913 Strandhafnarvegur: Af Norðausturvegi við Borgarlæk að Ljósalandi.
915 Vesturárdalsvegur: Af Norðausturvegi austan Vesturár að Búastöðum.
916 Flugvallarvegur Vopnafirði: Af Hlíðarvegi norðan Hofsár að flugvelli.
917 Hlíðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Fossvöllum, um Jökulsárhlíð, yfir Hellisheiði á Norðausturveg hjá Vatnsdalsgerði.
919 Sunnudalsvegur: Af Hlíðarvegi austan við Hofsá, um brú á Sunnudalsá norðan Sunnudals, og á Norðausturveg nálægt Teigi.
922 Grófarselsvegur: Af Hlíðarvegi hjá Kaldá að Grófarseli.
923 Jökuldalsvegur: Af Austurlandsvegi við Gilsá um Hákonarstaði að Brú.
924 Jökuldalsvegur eystri: Af Austurlandsvegi hjá Hjarðarhaga yfir Jökulsá og út Jökuldal austan Jökulsár á Austurlandsveg í Dimmadal.
925 Hróarstunguvegur: Af Austurlandsvegi við Jökulsárbrú, um Litla-Bakka og Kirkjubæ, yfir Rangá á Austurlandsveg hjá Urriðavatni.
926 Húseyjarvegur: Af Hróarstunguvegi hjá Litla-Bakka að Geirastöðum.

927 Brekkubæjavegur: Af Hróarstunguvegi hjá Þórisvatni um Brekku á Hróarstunguveg hjá Litla-Steinsvaði.

929 Fellavegur: Af Austurlandsvegi hjá Urriðavatni um Staffell, Egilssel og á Austurlandsveg við Rangá.

931 Upphéraðsvegur: Af Austurlandsvegi norðan Lagarfljótsbrúar um Fell, Fljótsdal, yfir Jökulsá í Fljótsdal, um Skóga og á Austurlandsveg hjá Úlfsstöðum á Völlum.

933 Norðurdalsvegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi nálægt Valþjófsstað að Þuríðarstöðum.

934 Múlavegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi austan Jökulsár um brú á Kelduá um Langhús að Glúmsstöðum.

935 Suðurdalsvegur í Fljótsdal: Af Upphéraðsvegi austan brúar á Kelduárkvísl að Víðivöllum fremri.

937 Skriðdalsvegur: Af Upphéraðsvegi vestan Grímsár inn Skriðdal um brýr á Geitdalsá og Múlaá á Austurlandsveg sunnan Jóku.

938 Múlavegur syðri: Af Skriðdalsvegi við Múlabrú að Birkihlíð.

939 Axarvegur: Af Austurlandsvegi í Víðigróf í Skriðdal um Öxi og á Austurlandsveg í Berufjarðarbotni.

941 Flugvallarvegur Egilsstöðum: Af Austurlandsvegi austan Lagarfljótsbrúar að flugvelli.

942 Steinsvaðsvegur: Af Borgarfjarðarvegi gegnt Hreimsstöðum um Stóra-Steinsvað á Lagarfossveg hjá Fossi.

943 Hjaltastaðarvegur: Af Borgarfjarðarvegi sunnan við Bóndastaði um Hjaltastað og Sandbrekku á Borgarfjarðarveg við Gagnstöð.

944 Lagarfossvegur: Af Borgarfjarðarvegi nálægt Ásgrímsstöðum um Ekru, yfir Lagarfljót hjá Fossi á Hróarstunguveg.

946 Hólalandsvegur: Af Borgarfjarðarvegi í Bakkagerði um Hólaland að Vegamótum við Hvannstóð.

947 Desjarmýrarvegur: Af Borgarfjarðarvegi í Bakkagerði um brú á Fjarðará að heimreið að Sólbakka norðan við Hrafnárbrú.

951 Vestdalseyrarvegur: Af Seyðisfjarðarvegi í Seyðisfjarðarkaupstað um Vestdalseyri að Sunnuholti.

953 Mjóafjarðarvegur: Af Norðfjarðarvegi nálægt Köldukvíslarbrú um Mjóafjarðarheiði og norðurströnd Mjóafjarðar að Brekku.

954 Helgustaðavegur: Af Norðfjarðarvegi í Eskifjarðarkaupstað að Stóru-Breiðuvík.

955 Flugvallarvegur Norðfirði: Af Norðfjarðarvegi hjá Þrastarlundi að flugvelli.

956 Dalavegur: Af Suðurfjarðavegi norðan Dalsár að Hólagerði.

962 Norðurdalsvegur í Breiðdal: Af Austurlandsvegi í Breiðdal um Norðurdal að vegamótum við brú á Norðurdalsá.

964 Breiðdalsvegur: Af Austurlandsvegi innan Ásunnarstaða yfir Breiðdalsá hjá Flögu um Randversstaði á Austurlandsveg sunnan Breiðdalsárbrúar.

966 Flugvallarvegur Djúpavogi: Frá Djúpavogi að flugvelli sunnan kauptúns.

971 Lónsheiðarvegur: Af Austurlandsvegi hjá Starmýri, um Lónsheiði á Austurlandsveg hjá Svínhólum.

982 Flugvallarvegur Hornafirði: Af Austurlandsvegi hjá Laxá að flugvelli.

986 Rauðabergsvegur: Af Austurlandsvegi austan Djúpár að vegamótum að Holtaseli.

988 Flugvallarvegur Öræfum: Af Austurlandsvegi hjá Fagurhólsmýri að flugvelli.

3.2. FLOKKUN ÞJÓÐVEGA SKV. 3.1. Í UNDIRFLOKKA

3.2.1. Stofnbrautir

1 **Suðurlandsvegur.**

30 **Skeiða- og Hrunamannavegur:**
Suðurlandsvegur — Skálholtsvegur.

31 **Skálholtsvegur.**

33 **Gaulverjabæjarvegur:**
Stokkseyri — Eyrarbakkavegur.

34 **Eyrarbakkavegur.**

35 **Biskupstungnabraut:**
Suðurlandsvegur — Skálholtsvegur.

36 **Þingvallavegur.**

38 **Þorlákshafnarvegur:**
Þrengslavegur — Þorlákshöfn.

39 **Þrengslavegur.**

343 **Álfsstétt.**

1 **Vesturlandsvegur.**

40 **Hafnarfjarðarvegur.**

41 **Reykjanesbraut.**

43 **Grindavíkurvegur.**

44 **Hafnavegur:**
Reykjanesbraut — Keflavíkurflugvöllur.

45 **Garðskagavegur:**
Reykjanesbraut — Sandgerði.

411 **Arnarnesvegur.**

412 **Vífilsstaðavegur.**

415 **Bessastaðavegur:**
Hafnarfjarðarvegur — Álftanesvegur.

431 **Hafravatnsvegur:**
Úlfarsárvegur — Vesturlandsvegur.

433 **Reykjalundarvegur.**

51 **Akranesvegur.**

53 **Hvítárvallavegur.**

54 **Ólafsvíkurvegur.**

55 **Heydalsvegur.**

56 **Stykkishólmsvegur:**
Snæfellsnesvegur — Stykkishólmur.

57 **Snæfellsnesvegur.**

574 **Útnesvegur:**
Hellissandur — Ólafsvík.

60 **Vestfjarðavegur.**

61 **Djúpvegur.**

62 **Barðastrandarvegur.**

63 **Bíldudalsvegur.**

67 **Steingrímsfjarðarvegur.**

68 **Hólmavíkurvegur.**

1 **Norðurlandsvegur.**

72 **Hvammstangavegur.**

74 **Skagastrandarvegur:**
Norðurlandsvegur hjá Blönduósi — Skagaströnd.

75 **Sauðárkróksbraut.**

76 **Siglufjarðarvegur.**

82 **Ólafsfjarðarvegur.**

85 **Norðausturvegur.**

821 **Eyjafjarðarbraut vestri:**
Norðurlandsvegur — nyrðri vegamót Kristnesvegar.

845 **Aðaldalsvegur.**

1 **Austurlandsvegur.**

92 **Norðfjarðarvegur.**

93 **Seyðisfjarðarvegur.**

96 **Suðurfjarðavegur.**

99 **Hafnarvegur.**

3.2.2. Aðrir þjóðvegir eru þjóðbrautir.

3.3. AÐALFJALLVEGIR

F22 **Fjallabaksleið nyrðri:**
Af Þjórárdalsvegi (32) við Sigöldu yfir Jökulsárkvísl hjá Landmannalaugum, Eldgjá og Skaftártungu á Búlandsveg (208) hjá Búlandi (84 km).

F28 **Sprengisandsleið:**
Af Þjórsárdalsvegi (32) við Sigölduvirkjun vestan Þórisvatns um Þveröldu, Tómasarhaga hjá Fjórðungsvatni um Kiðagilsdrög á Bárðardalsveg vestri (842) hjá Mýri í Bárðardal (197 km).

F35 **Kaldadalsvegur:**
Af Uxahryggjavegi (52) í Brunnum um Kaldadal á Hálsasveitarveg (518) hjá Húsafelli (40 km).

F37 **Kjalvegur:**

Af Biskupstungnabraut (35) hjá Gullfossi um Bláfellsháls, Hveravelli á Kjalveg (732) hjá Eiðsstöðum í Blöndudal (165 km).

F78 **Skagafjarðarleið:**

Af Eyjafjarðarleið (F82) vestan Kiðagilsdraga um Laugarfell yfir brú á Jökulsá eystri á Austari-Bug á Skagafjarðarveg (752) hjá Giljum (66 km).

F82 **Eyjafjarðarleið:**

Af Sprengisandsleið (F28) norðan Fjórðungsvatns um Eyjafjarðardal á Eyjafjarðarbraut vestri (821) hjá Hólsgerði (53 km).

F92 **Gæsavatnaleið:**

Af Sprengisandsleið (F28) í Tómasarhaga um Urðarháls yfir Jökulsá hjá Upptyppingum, yfir brú á Kreppu um Grjót og á Austurlandsveg (1) austan Möðrudals (178 km).

Samgönguráðuneytið, 8. júní 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

30. maí 1979. Nr. 67.

LÖG

um breyting á lögum nr. 81 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við G 1. í 3. gr. laganna komi nýr liður:

G 2. A. Á tímabilinu frá 1. sept. til 30. nóv. er skipum, sem eru 20 m að lengd eða minni, heimilt að veiða með botnvörpu utan línu sem dregin er 4 mílur utan við viðmiðunarlínu á eftirgreindu svæði:

Á svæði, sem afmarkast af línum réttvísandi 315° frá 66°23′6 N — 23°24′5 V og réttvísandi 0° (360°) frá 66°31′7—23°01′0 V.

B. Á tímabilinu frá 1. okt. til 30. nóvember er skipum, sem eru 20 m að lengd eða minni, heimilt að veiða með botnvörpu utan línu sem dregin er 4 mílur utan við viðmiðunarlínu á eftirgreindu svæði:

Á svæði, sem afmarkast af línu réttvísandi 300° frá punkti 65°51′5 N — 24°13′0 V og 66°04′8 N og 23°57′0 V.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 30. maí 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

FORSETABRÉF

um þinglausnir.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Alþingi 100. löggjafarþing, lýkur störfum miðvikudaginn 23. maí 1979. Mun ég því slíta Alþingi þann dag.

Gjört í Reykjavík, 22. maí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 13 — 1979

BRÁÐABIRGÐALÖG

um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Sjávarútvegsráðherra hefur tjáð mér að til þess að greiða fyrir ákvörðun nýs fiskverðs og gera útvegsmönnum þar með kleift að rísa undir hækkuðu olíuverði og til þess að halda uppi verði á vannýttum fisktegundum, beri nú brýna nauðsyn til að hækka tímabundið olíugjald til fiskiskipa og heimila greiðslu uppbótar á verð á karfa og ufsa. Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. gr. laga nr. 4 2. mars 1979 orðist svo:

Þegar fiskiskip selur afla í innlendri höfn eða afhendir afla sinn til vinnslu áu þess að sala fari fram, skal fiskkaupandi eða fiskmóttakandi greiða útgerðarmanni eða útgerðarfyrirtæki olíugjald, er nemi 7% miðað við fiskverð eins og það er ákveðið af Verðlagsráði sjávarútvegsins. Hið sama gildir, þegar fiskiskip selur afla sinn öðru skipi til löndunar í innlendri höfn. Olíugjald þetta kemur ekki til hlutaskipta eða aflaverðlauna.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga um útflutningsgjald nr. 5 13. febrúar 1976 sbr. lög nr. 3 2. mars 1979, skal heimilt að verja 500 milljónum króna af tekjum Tryggingasjóðs fiskiskipa og 700 milljónum króna af tekjum Aflatryggingasjóðs af útflutningsgjaldi til þess að bæta upp verð á karfa og ufsa á tímabilinu 15. maí 1979 til 31. desember 1979. Fjárhæð þessarar uppbótar á hvert kílógramm af framangreindum tegundum skal ákveðin innan fyrrgreindra marka af Verðlagsráði sjávarútvegsins með fiskverðsákvörðun hverju sinni. Sjávarútvegsráðuneytið setur nánari reglur um greiðslu þessarar uppbótar og skal Fiskifélag Íslands annast greiðslurnar til útgerðaraðila. Uppbót á karfa- og ufsaverð skv. þessari grein skal koma til skipta og aflaverðlauna eins og annað fiskverð.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og taka ákvæði þeirra til afla á tímabilinu 15. maí til 31. desember 1979.

Gjört í Reykjavík 11. júní 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

Stjórnartíðindi A 13, nr. 69. Útgáfudagur 12. júní 1979.

A 31

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 14 — 1979

Nr. 70. 244 19. júní 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Ríkisstjórnin hefur tjáð mér, að verkfall yfirmanna á farskipum hafi staðið frá 25. apríl s. l. og frá 3. júní s. l. hjá undirmönnum innan Sjómannafélags Reykjavíkur á farskipum aðila innan Vinnuveitendasambands Íslands. Þá hafi Vinnuveitendasamband Íslands lagt verkbann á undirmenn á farskipum frá 11. maí s. l. og auk þess boðað vegna þessara deilna víðtækt verkbann, sem að óbreyttu muni hefjast 25. júní n. k. Sáttatilraunir hafi reynst árangurslausar og engar horfur séu taldar á lausn deilnanna. Verkbann þetta og verkfall hafi þegar valdið landsmönnum erfiðleikum, tjóni og vöruskorti víða um land og muni fyrirsjáanlega valda stórfelldum truflunum og stöðvun í sjávarútvegi og öðrum atvinnugreinum landsmanna verði framhald á þeim. Því telji ríkisstjórnin, að brýna nauðsyn beri til að koma í veg fyrir frekari stöðvun á rekstri farskipa og binda endi á deilur þessar.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Hæstiréttur tilnefnir þrjá menn í kjaradóm sem ákveði fyrir 1. ágúst 1979 kaup, kjör og launakerfi áhafna á íslenskum farskipum.

Hæstiréttur kveður á um, hver hinna þriggja kjaradómsmanna skuli vera formaður dómsins.

Kjaradómurinn setur sér starfsreglur, aflar sér af sjálfsdáðum nauðsynlegra gagna, og er rétt að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum og opinberum aðilum.

2. gr.

Kjaradómurinn skal við ákvörðun kaups, kjara og launakerfis áhafna á farskipum meðal annars hafa hliðsjón af eftirfarandi:

a) Þeim atriðum, sem samkomulag hefur orðið um á sáttastigi málsins milli áhafna og eigenda farskipa, svo sem um breytta vinnutilhögun.

b) Síðast gildandi kjarasamningum áhafna á farskipum og launa- og kjarabreytingum, sem samið hefur verið um milli fulltrúa vinnuveitenda og stéttarfélaga í öðrum starfsgreinum, frá því samningar áhafna voru síðast gerðir og þar til dómur gengur.

c) Sérstöðu farmanna að því er varðar langar fjarvistir frá heimili og einangrun á vinnustað svo og þeirri menntun, ábyrgð og verkkunnáttu, sem störf þeirra gera kröfu til.

3. gr.

Ákvarðanir kjaradóms skv. 1. gr. skulu vera bindandi fyrir aðila frá gildistöku laga þessara.

4. gr.

Verkbönn og verkföll, sem lög þessi taka til, þar á meðal þau, sem gerð eru í samúðarskyni til þess að knýja fram aðra skipan kjaramála en lög þessi ákveða, eru óheimil, þar með framhald þeirra verkbanns- og verkfallsaðgerða á farskipum, sem nú standa, svo og boðaðar verkbannsaðgerðir Vinnuveitendasambands Íslands 25. júní n. k.

5. gr.

Kostnaður við störf kjaradóms samkv. 1. gr. laga þessara, þar á meðal laun dómenda, eftir ákvörðun ráðherra, greiðist úr ríkissjóði.

6. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara að hætti opinberra mála og varða brot sektum, ef ekki liggja við þyngri refsingar samkvæmt öðrum lögum.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til 31. desember 1979. Úrskurður kjaradóms skv. 1. gr. gildir til sama tíma nema nýir samningar hafi áður verið gerðir milli aðila.

Eftir 30. nóvember 1979 er úrskurður kjaradóms uppsegjanlegur af hvorum aðila um sig með eins mánaðar fyrirvara, miðað við mánaðamót.

Eftir 31. desember 1979 gildir úrskurður kjaradóms á meðan honum er ekki sagt upp.

Gjört að Bessastöðum 19. júní 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Stjórnartíðindi A 14, nr. 70. Útgáfudagur 19. júní 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 15 — 1979

Nr. 71. 246 10. júlí 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildir vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979.

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér að vegna gífurlegrar hækkunar á verði innflutts eldsneytis að undanförnu beri brýna nauðsyn til að grípa þegar til ráðstafana í því skyni að draga úr olíunotkun og hraða framkvæmdum á sviði innlendrar orkuframleiðslu og dreifingar. Í þessu skyni þurfi að heimila lántöku og gefa ábyrgðarheimildir fyrir fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs umfram það sem ákveðið var með fjárfestingar- og lánsfjáráætlun ríkisstjórnarinnar fyrir árið 1979, er nemi 2 275 millj. kr.

Fyrir því eru hérmeð sett bráðabirgðalög skv. 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka lán á árinu 1979 allt að 1 570 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar upphæðar í erlendri mynt.

2. gr.

Lánsfé samkvæmt 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvörðun ríkisstjórnarinnar 10. júlí 1979, um framkvæmdir á sviði orkumála 1979.

3. gr.

Heimil er lántaka vegna hitaveituframkvæmda sveitarfélaga og fyrirtækja þeirra samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra um lántökuaðila, alls 625 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

4. gr.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að taka lán að fjárhæð 80 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til fjármögnunar hitaveituframkvæmda.

5. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð, eða að taka lán er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum, sem tilgreindir eru í 3. og 4. gr. með þeim kjörum og skilmálum, sem hann ákveður.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 10. júlí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Stjórnartíðindi A 15, nr. 71. Útgáfudagur 11. júlí 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 16 — 1979

BRÁÐABIRGÐALÖG

um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Ríkisstjórnin hefur tjáð mér, að óhjákvæmilegt hafi reynst að hækka olíuverð til fiskiskipa frá 20. júlí 1979 vegna sífelldrar hækkunar á innflutningsverði olíu. Mikilvæg forsenda síðustu fiskverðsákvörðunar hafi verið, að olíuverð til fiskiskipa héldist óbreytt eða gerðar yrðu ráðstafanir til þess að frekari hækkun þess mæddi ekki á sjávarútveginum á gildistíma fiskverðsins. Af þessum sökum beri brýna nauðsyn til að hækka tímabundið olíugjald til fiskiskipa um 8% frá og með 20. júlí 1979, og komi 3% af þessari hækkun olíugjalds til skipta milli sjómanna og útgerðarmanna. Jafnframt sé nauðsynlegt að afla heimildar til þess að veita ríkisábyrgð á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum olíufélaganna fyrir olíu, til þess að færi gefist til að dreifa óhjákvæmilegri hækkun á olíuverði innanlands yfir lengri tíma en ella.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. gr. laga nr. 4 2. mars 1979, sbr. lög nr. 69 11. júní 1979, orðist svo:

Þegar fiskiskip selur afla í innlendri höfn eða afhendir afla sinn til vinnslu án þess að sala fari fram, skal fiskkaupandi eða fiskmóttakandi greiða útgerðarmanni eða útgerðarfyrirtæki olíugjald, er nemi 15% miðað við fiskverð eins og það er ákveðið af Verðlagsráði sjávarútvegsins. Hið sama gildir, þegar fiskiskip selur afla sinn öðru skipi til löndunar í innlendri höfn. Af olíugjaldi þessu skulu 3% koma til hlutaskipta og aflaverðlauna skv. kjarasamningum sjómanna og útvegsmanna en 12% ekki.

2. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt, fyrir hönd ríkissjóðs, að ábyrgjast skuldbreytingalán, sem viðskiptabankar í eigu ríkisins veita olíufélögunum, vegna halla, sem myndast hefur fram til 20. júlí 1979 og myndast kann fram til loka september-mánaðar 1979 á innkaupajöfnunarreikningum þeirra fyrir gasolíu, að fjárhæð allt að 2 800 milljónum króna, með skilmálum, sem fjármálaráðherra ákveður.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og taka ákvæði 1. gr. til fiskafla og hlutaskipta á tímabilinu frá og með 20. júlí til 30. september 1979, nema aðilar að kjarasamningum sjómanna og útvegsmanna komi sér saman um önnur hlutaskipti. Eftir 30. september 1979 taka gildi að nýju ákvæði 1. gr. laga nr. 4 2. mars 1979, sbr. 1. gr. laga nr. 69 11. júní 1979 um þetta efni.

Gjört í Reykjavík, 20. júlí 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Stjórnartíðindi A 16, nr. 72. Útgáfudagur 20. júlí 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 17 — 1979

10. september 1979. 249 Nr. 73.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér að brýna nauðsyn beri til að setja lög um breyting á lögum nr 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum. Framvinda ríkisfjármálanna hafi það sem af er þessu ári verið óhagstæð og lakari en ráð var fyrir gert í fjárlögum. Hafi útgjöld ríkissjóðs af ýmsum ástæðum farið fram úr áætlun meðal annars vegna þess að óhjákvæmilegt hafi verið að snúast við stórhækkun verðs á innfluttu eldsneyti með auknum stuðningi við þá, sem kynda hús sín með olíu. Halli á ríkissjóði feli í sér hættu á aukinni verðbólgu. Til þess að tryggja fé til að halda uppi nauðsynlegri opinberri þjónustu og koma í veg fyrir halla á ríkissjóði beri því brýna nauðsyn til að afla ríkissjóði viðbótartekna hið fyrsta með hækkun á söluskatti.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. mgr. 2. gr. laganna (sbr. 1. gr. laga nr. 111/1976) orðist svo:

Af andvirði seldrar vöru og verðmæta, endurgjaldi fyrir hvers konar starfsemi og þjónustu, úttekt til eigin nota og af innfluttum vörum til eigin neyslu eða nota innflytjenda skal greiða 20% — tuttugu af hundraði — söluskatt og auk þess 2% — tvö af hundraði — söluskattsauka eftir því sem nánar er ákveðið í lögum þessum.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi frá og með 16. september 1979.

Ákvæði til bráðabirgða

I.

Hafi fyrir gildistöku laga þessara verið gerður samningur um sölu vöru, vinnu eða þjónustu, sem söluskattskyld er, en afhending hins selda og greiðsla skyldi fara fram eftir gildistöku þeirra, skal kaupandi greiða viðbót við samningsgreiðsluna, er svarar mismun á söluskatti skv. 1. gr. laga þessara og söluskatti skv. 1. gr. laga nr. 111/1976, nema sannað sé, að þessi mimunur hafi verið talinn með í kaupverðinu við ákvörðun þess.

II.

Nú hefur innflytjandi áður en lög þessi ganga í gildi afhent til tollmeðferðar skjöl, sem að öllu leyti eru fullnægjandi til þess að hægt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, og skal þá ekki heimta af henni skv. j-lið 4. gr. laga nr. 10/1960 þá hækkun söluskatts, er leiðir af lögum þessum. Þetta gildir þó því aðeins, að vara sé tollafgreidd fyrir 22. september 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

III.

Af vörum, söluskattskyldum við tollafgreiðslu sbr. j-lið 4. gr. l. nr. 10/1960, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 16. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda og söluskatts, skal greiða þann söluskatt, sem skv. 1. gr. laga þessara gilda frá og með 16. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

IV.

Vegna septembermánaðar 1979 skulu framteljendur skila tveimur söluskattsskýrslum, annarri vegna söluskattskyldrar starfsemi frá 1. degi mánaðarins til og með 15. september en hinni vegna söluskattskyldrar starfsemi frá og með 16. september og til loka mánaðarins. Skattyfirvöld geta krafist hvers konar upplýsinga af söluskattskyldum aðilum um skiptingu viðskipta milli þessara tveggja tímabila, þar á meðal upplýsinga um dreifingu viðskipta eftir árstíma á þessu og fyrri árum.

Gjört að Bessastöðum, 10. september 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Nr. 74. 10. september 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér að brýna nauðsyn beri til að setja lög um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald. Framvinda ríkisfjármálanna hafi það sem af er þessu ári verið óhagstæð og lakari en ráð var fyrir gert í fjárlögum. Hafi útgjöld ríkissjóðs af ýmsum ástæðum farið fram úr áætlun meðal annars vegna þess að óhjákvæmilegt hafi verið að snúast við stórhækkun verðs á innfluttu eldsneyti með auknum stuðningi við þá, sem kynda hús sín með olíu. Halli á ríkissjóði feli í sér hættu á aukinni verðbólgu. Til þess að tryggja fé til að halda uppi nauðsynlegri opinberri þjónustu og koma í veg fyrir halla á ríkissjóði beri því brýna nauðsyn til að afla ríkissjóði viðbótartekna hið fyrsta með hækkun á sérstöku tímabundnu vörugjaldi.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. og 2. málsliður 1. gr. laganna orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald. Gjaldið skal greiða til og með 31. desember 1980 í eftirfarandi tveimur gjaldflokkum:

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum greiðist 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald:

2. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr A-lið 1. gr. laganna: 97.06.01, 97.06.02 og 97.06.09.

3. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr B-lið 1. gr. laganna: 92.01.00, 92.02.00, 92.03.09, 92.04.01, 92.04.09, 92.05.00, 92.06.00, 92.07.01, 92.07.09, 92.08.00, 92.10.00 og 92.12.21.

4. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Hið hækkaða vörugjald, sem lagt skal á innlenda framleiðslu og innflutning frá og með 12. september 1979 skv. 1. gr. laga þessara, skal greitt af sölu eða annarri afhendingu innlendrar framleiðslu frá og með 12. september 1979 og af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar frá og með 12. september 1979.

Hafi innflytjandi fyrir 12. september 1979 afhent til tollmeðferðar aðflutningsskjöl, sem eru að öllu leyti fullnægjandi til þess að unnt sé að tollafgreiða viðkomandi vöru þegar í stað, skal varan tollafgreidd gegn greiðslu þess sérstaka vörugjalds, sem skv. 1. gr. gildir til og með 11. september 1979 en þó því aðeins að tollafgreiðslu sé lokið fyrir 17. september.

Af vörum, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 12. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, skal greiða hið hækkaða vörugjald, sem skv. 1. gr. laga þessara skal gilda frá og með 12. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

Við tollafgreiðslu á vöru, sem undanþegin hefur verið tolli að einhverju eða öllu leyti samkvæmt heimildum í 2. og 3. gr. tollskrárlaga eða heimildum í sérstökum lögum, skal veita undanþágu frá greiðslu sérstaks vörugjalds. Þó skal við samræmingu tolls skv. 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga eigi veita slíka undanþágu hvíli sérstakt vörugjald á vöru þeirri, sem tollur er færður til samræmis við. Við tollafgreiðslu á vöru, sem tollur hefur verið lækkaður eða felldur niður af skv. 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og ber 30% vörugjald, skal þó í stað hins hærra vörugjalds innheimta af viðkomandi vöru hið lægra vörugjald, ef vara sú, sem tollur er færður til samræmis við samkvæmt tilvitnaðri heimild, ber hið lægra vörugjald. Við tollafgreiðslu vöru sem tollur hefur verið lækkaður af skv. 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og ber hið lægra vörugjald, skal í stað hins lægra vörugjalds innheimta 30% vörugjald af viðkomandi vöru, ef vara sú, sem tollur er færður til samræmis við samkvæmt tilvitnaðri heimild, ber hið hærra vörugjald.

5. gr.

Niðurfelling gjaldsins skv. 2. og 3. gr. þessara laga skal miðuð við sölu eða aðra afhendingu frá og með 12. september 1979 ef um innlenda framleiðslu er að ræða en um innfluttar vörur skulu gilda í þessum efnum ákvæði 3. mgr. 14. gr. l. 120/1976 um tollskrá o. fl.

6. gr.

Óheimilt er vegna hækkunar vörugjalds skv. 1. gr. að hækka verð vörubirgða sem vörugjald hefur þegar verið greitt af við gildistöku laga þessara.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar skulu gilda eftir því sem við á, ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál og laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 102/1978.

7. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs er heimilt að taka skammtímalán hjá Seðlabanka Íslands til að fjármagna tímabundinn mismun tekna og gjalda ríkissjóðs allt að 4 500 m. kr.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 10. september 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Tómas Árnason.

Stjórnartíðindi A 17, nr. 73—74. Útgáfudagur 10. september 1979.

23. júní 1979. 253 Nr. 75.

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn, fór í dag til útlanda.

Í fjarveru hans fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Í forsætisráðuneytinu, 23. júní 1979.

Ólafur Jóhannesson.

Björn Bjarnason.

29. júní 1979. Nr. 76.

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn, er kominn úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Í forsætisráðuneytinu, 29. júní 1979.

Ólafur Jóhannesson.

Guðmundur Benediktsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

LÖG

um Háskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Að ég samkvæmt 34. gr. laga nr. 46 30. maí 1979 um breyting á lögum nr. 84 19. ágúst 1970, lögum nr. 7 8. mars 1971, lögum nr. 67 29. maí 1972, lögum nr. 88 7. nóvember 1973, lögum nr. 3 17. febrúar 1975 og lögum nr. 45 25. maí 1976 um breyting á þeim lögum, hef látið fella meginmál laga nr. 46/1979 svo og þau ákvæði annarra breytinga laga sem halda gildi sínu inn í lög nr. 84 19. ágúst 1970 og gef þau út svo breytt:

I. KAFLI

Hlutverk Háskóla Íslands.

1. gr.

Háskóli Íslands skal vera vísindaleg rannsóknarstofnun og vísindaleg fræðslustofnun, er veiti nemendum sínum menntun til þess að sinna sjálfstætt vísindalegum verkefnum og til þess að gegna ýmsum embættum og störfum í þjóðfélaginu.

II. KAFLI

Stjórn Háskólans.

2. gr.

Stjórn háskólans er falin háskólaráði, rektor, háskólaritara og kennslustjóra.

Háskólaráð hefur, svo sem lög mæla og nánar segir í reglugerðum, úrskurðarvald í málefnum háskólans og háskólastofnana og vinnur að þróun og eflingu þeirra.

Rektor er yfirmaður stjórnsýslu háskólans og er æðsti fulltrúi hans gagnvart mönnum og stofnunum innan háskólans og utan. Hann hefur almennt eftirlit með starfsemi háskólans og vinnur sérstaklega að mörkun á heildarstefnu í málefnum stofnunarinnar.

Háskólaritari og kennslustjóri hafa eftirlit með daglegri starfsemi háskólans. Þeir hlutast til um framkvæmd á samþykktum háskólaráðs og háskóladeilda og þeim ákvörðunum stjórnvalda, sem varða háskólann. Háskólaritari hefur í umboði rektors og háskólaráðs heimild til að skuldbinda háskólann og háskólastofnanir fjárhagslega, hefur yfirumsjón með gerð fjárhagsáætlunar háskólans og framkvæmd hennar samkvæmt fjárlögum og hefur umsjón með sjóðum hans. Kennslustjóri annast í umboði rektors og háskólaráðs málefni, er snerta kennslu og kennara, húsnæði háskólans og búnað.

Rektor, háskólaritari eða kennslustjóri leysa úr þeim málum, sem þurfa ekki að koma fyrir háskólaráð, háskóladeildir eða stjórnvöld af laganauðsyn eða samkvæmt venju.

Áður en lögum og reglugerðum, er snerta háskólann eða háskólastofnanir, verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytingar eða viðauka, svo og um nýmæli. Nú varðar málefni sérstaklega tiltekna deild, og skal háskólaráð þá leita álits deildarinnar, áður en það lætur uppi umsögn sína.

Háskólinn á stjórnarfarslega undir menntamálaráðherra.

3. gr.

Rektor er kjörinn til þriggja ára í senn, og eru skipaðir prófessorar í starfi einir kjörgengir. Atkvæðisrétt eiga prófessorar, dósentar og lektorar og allir þeir, sem fastráðnir eru eða settir til fulls starfs við háskólann og stofnanir hans og hafa háskólapróf. Nú er skipaður háskólakennari í orlofi og annar settur í hans stað, og fer hann þá með atkvæðisrétt hins skipaða. Þá eiga allir stúdentar, sem skrásettir eru í Háskóla Íslands tveimur mánuðum á undan rektorskjöri, atkvæðisrétt. Greidd atkvæði stúdenta skulu gilda sem einn þriðji hluti greiddra atkvæða alls, en greidd atkvæði annarra atkvæðisbærra aðila skulu gilda sem tveir þriðju hlutar greiddra atkvæða alls.

Rektorskjör fer fram í aprílmánuði, en rektor tekur við störfum með byrjun háskólaárs.

Sá er rétt kjörinn rektor, sem hlotið hefur meiri hluta greiddra atkvæða, sbr. 1. málsgr. Ef enginn fær svo mörg atkvæði, skal kjósa að nýju eftir viku um þá tvo eða fleiri, sem flest atkvæði fengu, og er þá sá rétt kjörinn, er flest atkvæði fær. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti. Um tilhögun kosningar skal kveða nánar á í reglugerð.

Kjörgengum háskólakennara er skylt að taka við rektorskjöri, nema sérstök atvik hamli. Nú skorast sá, sem kjörinn hefur verið rektor, undan því að taka við kjöri, og metur þá háskólaráð, hvort fallist verði á afstöðu hans. Ef háskólaráð fellst á sjónarmið hins nýkjörna rektors, skal efna hið fyrsta til nýrrar rektorskosningar.

Rektor má endurkjósa, en honum er ekki skylt að taka við endurkjöri.

Nú fellur rektor frá eða lætur af störfum, áður en kjörtímabil hans er liðið, og skal þá kjósa nýjan rektor, svo fljótt sem því verður komið við, en varaforseti háskólaráðs gegni rektorsstörfum þangað til. Varaforseti háskólaráðs gegnir og störfum rektors, ef hann forfallast vegna veikinda eða fær leyfi frá störfum. Ef varaforseti er forfallaður, gegnir sá deildarforseti rektorsstörfum, sem lengst hefur haft á hendi kennaraembætti við háskólann. Hinn nýkjörni rektor er kosinn til þriggja ára, en það, sem eftir er háskólaárs, er hann tekur við, skal teljast eitt ár.

4. gr.

Í háskólaráði eiga sæti rektor, forsetar háskóladeilda, tveir fulltrúar kjörnir til tveggja ára í senn á almennum félagsfundi í Félagi háskólakennara úr hópi þeirra félagsmanna, sem ekki eru kjörgengir til starfa deildarforseta, og fjórir fulltrúar stúdenta, kjörnir hlutfallskosningu í sérstökum kosningum til tveggja ára í senn. Kjörinn skal einn fulltrúi Félags háskólakennara og tveir fulltrúar stúdenta árlega. Háskólaritari og kennslustjóri eiga einnig sæti á fundum ráðsins og hafa þar málfrelsi og tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt. Rektor er forseti ráðsins, en varaforseta og ritara kýs ráðið úr hópi deildarforseta til eins árs í senn.

Nú má deildarforseti ekki sækja fund vegna forfalla eða af öðrum ástæðum og tekur þá sá kennari, sem kosinn hefur verið deildarforseti til vara, sbr. 13. gr., sæti hans í ráðinu. Ef þess manns nýtur ekki, kveður rektor til fundarsetu þann prófessor úr deild þeirri, sem í hlut á, er lengst hefur gegnt kennaraembætti í deildinni. Sömu reglur gilda, er deildarforseti gegnir rektorsstörfum í viðlögum, sbr. 3. gr.

Nú mega fulltrúar stúdenta eða fulltrúar, er Félag háskólakennara tilnefnir, ekki sækja fund háskólaráðs, og taka varamenn þeirra, sem nefndir eru með sama hætti og aðalmenn, þá sæti þess, sem forfallaður er.

5. gr.

Háskólaráð heldur fundi eftir þörfum. Æski tveir menn úr háskólaráði fundar, er rektor skylt að boða til hans, svo og ef einn þriðji hluti fastráðinna og settra

kennara háskólans æskir fundar. Nú er fundur boðaður að frumkvæði kennara, sem eiga ekki sæti í ráðinu, og er þeim þá rétt að senda fulltrúa, einn eða fleiri eftir ákvörðun rektors, á fundinn. Hafa slíkir fulltrúar málfrelsi á fundinum, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Háskólaráð er ekki ályktunarfært, nema tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra háskólaráðsmanna sæki fund hið fæsta. Afl atkvæða ræður úrslitum mála. Ef atkvæði eru jöfn, sker atkvæði rektors úr eða þess, er gegnir forsetastörfum.

6. gr.

Rektor eða háskólaráð geta boðað til almenns kennarafundar til umræðna um einstök málefni háskólans eða stofnana hans. Nú æskir einn þriðji hluti prófessora, dósenta og lektora fundar, og er rektor þá skylt að boða til hans. Allir kennarar háskólans eiga rétt á að sækja almenna kennarafundi og njóta atkvæðisréttar þar. Ályktanir kennarafunda eru ekki bindandi fyrir háskólaráð.

7. gr.

Forseti Íslands skipar háskólaritara og kennslustjóra, að fengnum tillögum háskólaráðs. Menntamálaráðherra skipar annað starfslið, eftir því sem fé er veitt til og að fengnum tillögum háskólaráðs.

Háskólaráð skipar umsjónarmann með byggingum háskólans og innanstokksmunum.

Um starfslið háskólabókasafns segir í 36. gr. laga þessara, en um starfslið annarra stofnana háskólans og fyrirtækja fer eftir því, sem segir í lögum eða samþykktum þeirra.

8. gr.

Heimilt er að kveða nánar á í reglugerð um starfssvið og starfshætti háskólaráðs, rektors, háskólaritara og kennslustjóra. Háskólaráð setur öðru starfsliði skrifstofu erindisbréf.

III. KAFLI

Háskólakennarar og háskóladeildir.

9. gr.

Í Háskóla Íslands eru þessar deildir: Guðfræðideild, læknadeild, lagadeild, heimspekideild, verkfræði- og raunvísindadeild, viðskiptadeild, tannlæknadeild og félagsvísindadeild.

Við háskólann starfa rannsóknastofnanir samkvæmt ákvörðun háskóladeilda og háskólaráðs og með samþykki menntamálaráðherra, og skulu þær að jafnaði heyra undir háskóladeild. Í reglugerð eða samþykktum má m. a. kveða á um starfssvið stofnunar, stjórn hennar og tengsl við háskóladeild og háskólaráð.

Heimilt er að stofna til námsbrauta, sem veiti sérhæfða menntun, er leiði til háskólaprófs, þegar svo stendur á, að náminu verður ekki komið fyrir innan háskóladeilda. Háskólaráð kveður á um stofnun slíkra námsbrauta með samþykki menntamálaráðherra, að fengnum tillögum um námsskipan og stjórn. Nánari ákvæði um námsbraut skulu sett í reglugerð háskólans.

10. gr.

Kennarar háskólans eru prófessorar, dósentar, lektorar, þ. á m. erlendir lektorar, aðjúnktar og stundakennarar.

Prófessorar, dósentar og lektorar skulu vera þeir, sem hafa kennslu og rannsóknir við háskólann að aðalstarfi.

Nú hefur háskólinn ekki tök á að koma upp rannsóknaaðstöðu í tiltekinni kennslugrein, og má þá samkvæmt tillögu háskólaráðs og viðkomandi háskóladeildar tengja slíka kennarastöðu tiltekinni stöðu eða starfsaðstöðu við opinbera stofnun utan háskólans, enda sé slík tilhögun heimiluð í reglum stofnunarinnar eða samþykkt af stjórn hennar. Um veitingu slíkrar kennarastöðu fer eftir lögum og reglugerð fyrir háskólann. Veiting slíkrar stöðu má vera tímabundin, og skal staðan þá veitt til allt að fimm ára í senn. Við stöðuveitingu skal starfsheiti ákveðið og kveðið á um starfsskyldur, eftir því sem tilefni er til. Þess skal jafnan gætt, að starfsaðstaða og starfsskyldur fullnægi þeim kröfum, sem gera verður samkvæmt háskólalögum að fylgi slíkri stöðu. Nánari ákvæði um fyrirkomulag þeirra stöðuveitinga, sem hér um ræðir, má setja í reglugerð, eftir því sem nauðsynlegt þykir. Heimild þessarar málsgreinar nær ekki til prófessorsembætta, sbr. þó 38. gr.

Heimilt er, með samþykki háskólaráðs að tillögu háskóladeildar, að skipa dósent eða lektor tímabundinni skipun til allt að fimm ára í senn. Um tilhögun slíkrar skipunar skal setja ákvæði í reglugerð.

Háskólaráð setur meginreglur um starfsskyldur háskólakennara og leysir úr því, hvernig starfsskylda einstakra kennara skuli skiptast, sbr. nánar í 1. mgr. 18. gr.

Aðjúnktar eru ráðnir til tveggja ára hið skemmsta og taka þeir mánaðar- eða árslaun. Stundakennarar svo og styrkþegar eru ráðnir til skemmri tíma og taka stundakennslulaun, mánaðar- eða árslaun. Í hvert skipti, er nýr kennari ræðst að háskólanum, skal afmarka stöðu hans með starfsheiti.

Í reglugerð má mæla fyrir um starfsheiti fastráðinna starfsmanna háskólastofnana.

Dósentar og lektorar, sem nú starfa við háskólann og skipaðir voru fyrir gildistöku laga nr. 22/1969, halda starfsheitum sínum.

11. gr.

Forseti Íslands skipar prófessora, en menntamálaráðherra dósenta og lektora. Eftir því sem fé er veitt til á fjárlögum, ræður háskólaráð aðjúnkta og erlenda lektora, að fengnum tillögum háskóladeildar, en háskóladeild stundakennara og styrkþega.

Umsækjendur um prófessorsembætti og dósentsstörf skulu láta fylgja umsókn sinni rækilega skýrslu um vísindastörf þau, er þeir hafa unnið, ritsmíðar og rannsóknir, svo og námsferil sinn og störf.

Skipa skal hverju sinni þriggja manna nefnd til þess að dæma um hæfi umsækjenda til að gegna embættinu eða starfinu. Háskólaráð skipar einn nefndarmann, menntamálaráðherra annan, en deild sú, sem hann á að starfa við, hinn þriðja, og er hann formaður. Í nefnd þessa má skipa þá eina, er lokið hafa háskólaprófi í hlutaðeigandi grein, eða eru að öðru leyti viðurkenndir sérfræðingar á því sviði.

Dómnefnd skal láta uppi rökstutt álit um það, hvort af vísindagildi rita umsækjanda og rannsókna, svo og námsferli hans og störfum, megi ráða, að hann sé hæfur til að gegna embættinu. Álitsgerð nefndar skal höfð til hliðsjónar, er embættið er veitt, og má engum manni veita prófessorsembætti eða dósentsstarf við háskólann, nema meiri hluti nefndarinnar hafi látið í ljós það álit, að hann sé hæfur til þess. Enn fremur skal leita álits hlutaðeigandi háskóladeildar um umsækjendur, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt.

Heimilt er að kveða svo á í reglugerð, að framangreind ákvæði skuli gilda við skipun lektora, svo og sérfræðinga við rannsóknastofnanir eða aðrar háskólastofnanir.

Heimilt er að flytja lektor úr lektorsstöðu í dósentsstöðu, skv. nánari ákvæðum í reglugerð.

12. gr.

Þegar sérstaklega stendur á, getur menntamálaráðherra, samkvæmt tillögu háskóladeildar og með samþykki háskólaráðs, boðið vísindamanni að taka við kennaraembætti við háskólann, án þess að það sé auglýst laust til umsóknar.

Menntamálaráðherra skal heimilt, samkvæmt tillögu háskóladeildar, að auglýsa kennaraembætti laust til umsóknar, svo að embættið verði veitt ári áður en hinn nýskipaði kennari hefur kennslu sína. Kveða skal á um það hverju sinni, frá hvaða tíma launagreiðslur hins nýskipaða kennara hefjist.

13. gr.

Hver háskóladeild velur úr hópi prófessora deildarinnar deildarforseta og annan til vara. Deildarforseti á sæti í háskólaráði, en varaforseti tekur sæti hans þar eftir reglum 4. gr.

Deildarforseta og varaforseta skal kjósa til tveggja ára í senn. Kjörgengum kennurum er skylt að taka við kosningu til deildarforsetastarfa og til starfa varadeildarforseta. Endurkjósa má deildarforseta, en rétt hefur hann til að skorast undan endurkjöri. Sá, sem gegnt hefur embætti rektors, getur og skorast undan kjöri til deildarforsetastarfa næsta kjörtímabil, eftir að hann lét af rektorsstörfum. Nú fellur deildarforseti frá eða lætur af störfum, og skal þá kjósa deildarforseta og varaforseta fyrir þann hluta kjörtímabils, sem eftir er.

14. gr.

Hver háskóladeild heldur fundi eftir þörfum. Deildarforseti boðar fundi, og eiga þar sæti prófessorar, dósentar og lektorar, sbr. 10. gr. 1. mgr., svo og forstöðumenn vísindastofnana, er lúta deildinni, og er þeim skylt að sækja fundi. Enn fremur eiga þar sæti þrír fulltrúar stúdenta í deildum, þar sem tala annarra, sem rétt hafa til fundarsetu með atkvæðisrétti samkvæmt lögum eða deildarsamþykktum, er tólf eða færri, og síðan einn fulltrúi stúdenta fyrir hverja sex til viðbótar. Háskóladeild er heimilt að ákveða, að dósentar og lektorar í hlutastarfi, svo og aðjúnktar, megi sitja deildarfundi með atkvæðisrétti.

Kennari, sem menntamálaráðherra veitir lausn undan kennsluskyldu, skal jafnframt vera undan þeirri skyldu þeginn að sækja deildarfundi, enda á hann ekki atkvæðisrétt á fundum, meðan lausnin stendur. Heimilt er að veita lausn undan kennsluskyldu með þeim áskilnaði, að skyldur og réttindi til stjórnunarstarfa séu óbreytt. Kennari, sem háskólaráð hefur veitt rannsóknarleyfi samkvæmt kjarasamningi, skal eiga rétt til setu á deildarfundi með fullum réttindum, ef hann æskir þess.

Nú er fjallað sérstaklega um kennslugreinar kennara, sem ekki eiga sæti á deildarfundi, og skal deildarforseti þá boða þá á deildarfund og gefa þeim kost á að ræða það málefni, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Heimilt er að ákveða í reglugerð, að deild sé skipt í skorir (sektionir) eftir kennslugreinum, og fjalli hver skor um málefni kennslugreinar eftir því, sem nánar segi í reglugerð. Tala stúdenta í stjórn skorar skal ekki vera lægri en tveir.

Heimilt er að setja ákvæði í reglugerð um stjórnarnefnd í háskóladeil (deildarráð), og skal þá m. a. kveða á um fjölda nefndarmanna, starfssvið og starfshætti. Tala stúdenta í deildarráði skal þó ekki vera lægri en tveir. Heimilt er háskóladeild á fundi að afsala sér ákvörðunarvaldi í tilteknum málum eða málaflokkum til slíkrar stjórnarnefndar og afturkalla heimildina að því er varðar mál er eigi hafa hlotið afgreiðslu í nefndinni.

Rektor er heimilt að taka þátt í meðferð mála í öllum deildum, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni deild.

15. gr.

Deildarforseta er skylt að boða til deildarfundar, ef rektor eða þriðjungur deildarmanna, sem rétt eiga á fundarsetu, æskja fundar.

Deildarfundur er ályktunarfær, ef fund sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra manna. Nú eru atkvæði jöfn, og ræður þá atkvæði deildarforseta, eða þess, er gegnir forsetastörfum.

16. gr.

Hver deild eða námsbraut semur kennsluskrá fyrir sig og skal þar gerð grein fyrir námsefni, kennsluháttum, prófkröfum, stjórn deildar- og námsbrautarmála og félagsmálum stúdenta.

Við hverja deild og námsbraut skulu starfa ráðgefandi námsnefndir, sem jafnmargir kennarar og nemendur eiga sæti í. Hlutverk námsnefnda er að fjalla um tillögur um námsefni í hverri kennslugrein, semja umsagnir og tillögur um námsskipan og kennslufyrirkomulag greinar.

IV. KAFLI

Kennsla og nemendur.

17. gr.

Háskólaárið telst frá 15. september til jafnlengdar næsta ár. Kennsluár háskólans skiptist í tvö kennslumisseri, haustmisseri frá 15. september til 23. janúar og vormisseri frá 24. janúar til 31. maí. Háskólaráð getur ákveðið aðra misseraskiptingu fyrir einstakar deildir og námsbrautir. Leyfi og önnur kennsluhlé skulu ákveðin í reglugerð.

18. gr.

Háskólaráð ákveður, að fenginni umsögn háskóladeildar, hvernig starfsskylda einstakra háskólakennara skuli skiptast milli kennslu og annarra starfsþátta. Nú unir kennari ekki úrlausn háskólaráðs, og má hann þá skjóta úrlausninni til menntamálaráðherra, sem leysir til fullnaðar úr þessu efni.

Rektor á rétt á að vera leystur undan kennsluskyldu að nokkru eða öllu. Ef því er að skipta, ákveður rektor með samþykki menntamálaráðherra, hversu ráðstafa skuli kennslunni.

19. gr.

Rektor getur veitt kennurum lausn í bili undan kennsluskyldu, allt að þremur vikum. Endanær er menntamálaráðherra heimilt, með samþykki háskólaráðs, að veita kennara lausn undan kennsluskyldu um takmarkaðan tíma. Kennari sá, er lausn hefur frá kennsluskyldu, ákveður kennara í sinn stað, einn eða fleiri, með samþykki háskóladeildar.

20. gr.

Fyrirlestrar, æfingar og námskeið eru fyrir skrásetta stúdenta, en kennara er heimilt að veita öðrum kost á að sækja slíka kennslu, nema háskólaráð mæli öðruvísi fyrir.

21. gr.

Hver sá, sem staðist hefur fullnaðarpróf frá íslenskum skóla, sem heimild hefur til að brautskrá stúdenta, á rétt á að vera skrásettur háskólaborgari, gegn því að greiða skrásetningargjald.

Rektor getur leyft, að skrásettir verði til náms menn, sem lokið hafa erlendis prófi eða prófum, er tryggja nægan undirbúning til námsins eigi miður en íslenskt stúdentspróf.

Háskólaráði er heimilt samkvæmt umsókn og að fengnum tillögum þeirrar deildar, er í hlut á, að leyfa skrásetningu einstaklinga, er lokið hafa öðru fullnaðarprófi frá menntaskóla en stúdentsprófi. Þá er háskólaráði og heimilt samkvæmt umsókn að leyfa skrásetningu einstaklinga er lokið hafa öðru námi hérlendis með þeim árangri, sem hlutaðeigandi deild eða námsbraut telur nægja til framhaldsnáms við Háskóla Íslands, enn fremur skal rektor vera þessum ráðstöfunum meðmæltur.

Raungreinadeildarpróf frá Tækniskóla Íslands veitir einnig rétt til skrásetningar til verkfræðináms, með fyrrgreindum skilyrðum. Heimilt er að setja í reglugerð ákvæði um, að ákveðin próf frá íslenskum skólum veiti rétt til skrásetningar í tiltekið nám við háskólann, enda hafi prófin verið metin jafngildi stúdentsprófs til undirbúnings viðkomandi námi.

Heimilt er að setja í reglugerð ákvæði um inntöku stúdenta í einstakar deildir.

Heimilt er að setja í reglugerð ákvæði, er mæli fyrir um árlega skrásetningu stúdenta, og eru þá þeir einir taldir stúdentar skólans, er hafa skráð sig til náms.

Skrásetningargjöld skulu háð samþykki háskólaráðs og menntamálaráðherra.

22. gr.

Ákvæði um heilbrigðisskilyrði í sambandi við skrásetningar háskólastúdenta má setja í reglugerð.

Öllum skrásettum stúdentum er skylt að ganga undir heilbrigðisrannsóknir eftir því, sem háskólaráð áskilur.

23. gr.

Ákvæði um eftirlit með námsástundun háskólastúdenta má setja í reglugerð háskólans.

24. gr.

Háskólaráð getur veitt stúdent áminningu eða vikið honum úr skóla um tiltekinn tíma eða að fullu, ef hann hefur gerst sekur um brot á lögum eða öðrum reglum háskólans.

Áður en brottrekstur er ráðinn, skal leita umsagnar háskóladeildar stúdents. Veita skal stúdent kost á að svara til saka. Enn fremur skal leita umsagnar stjórnar í deildarfélagi stúdents.

Brottrekstur skal þegar í stað tilkynna menntamálaráðuneytinu. Stúdent er heimilt að skjóta úrskurði háskólaráðs til menntamálaráðherra. Kæra frestar framkvæmd úrskurðar, en stúdent má þó ekki ganga undir próf, meðan á málskoti stendur.

Nú tekur stúdent sig á, og er háskólaráði þá heimilt að fella brott fyrri úrskurð um brottrekstur.

25. gr.

Hljóti stúdent dóm fyrir refsivert brot, er hefur flekkun mannorðs í för með sér skv. 2. gr. l. nr. 52/1959, er háskólaráði heimilt að víkja honum úr skóla. Stúdentinn getur skotið þeirri ákvörðun til menntamálaráðherra, með þeim hætti, er segir í 24. gr. Heimilt er háskólaráði að víkja stúdent úr skóla um stundarsakir, meðan rannsókn á slíku máli stendur yfir.

26. gr.

Afskipti háskólans af háskólastúdent hætta, er stúdent lýkur fullnaðarprófi í grein sinni eða prófi, er sérstakur lærdómstitill er við tengdur, enda haldi hann ekki áfram óslitið námi í grein sinni til æðri prófstiga. Nú er mælt fyrir um, að

stúdentar skuli skrá sig til náms hvert háskólaár, sem þeir stunda nám við skólann, og falla þeir þá niður af stúdentatali, ef þeir láta ekki skrá sig til náms.

Nú óskar stúdent að gera hlé á námi sínu heilt kennsluár eða lengur, og skal hann þá leita heimildar viðkomandi háskóladeildar eða námsbrautar og skrá sig árlegri skrásetningu, meðan á leyfistíma stendur, enda sé gætt ákvæða um tímamörk náms.

V. KAFLI

Próf.

27. gr.

Í reglugerð háskólans skal setja ákvæði um prófgreinar, próftíma, skiptingu fullnaðarprófs í fleiri en einn hluta, undirbúningspróf, einkunnir og annað, er að prófunum lýtur.

Heimilt er í reglugerð að kveða á um hámarkstímalengd í námi eða einstökum hlutum þess og um afleiðingar, ef þeim ákvæðum er ekki fullnægt.

Nú stenst stúdent ekki próf, gengur frá því, eftir að hann hefur byrjað próf, eða kemur ekki til prófs og hefur ekki boðað forföll, og er honum þá heimilt að þreyta prófið að nýju innan árs. Háskóladeild getur þó veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar málsgreinar, ef sérstaklega stendur á.

Í reglugerð má mæla fyrir um rétt manna, sem staðist hafa próf, til að endurtaka prófið.

28. gr.

Háskólakennarar standa fyrir prófum, en hver deild ræður tilhögun prófa hjá sér, að svo miklu leyti sem ekki eru sett bindandi ákvæði um það í lögum eða reglugerð.

Munnleg próf skulu háð í heyranda hljóði. Þó er háskóladeild heimilt, ef sérstaklega stendur á, að ákveða, að slíkt próf skuli halda fyrir luktum dyrum.

29. gr.

Við munnleg próf, sem teljast til fullnaðarprófs, skal vera einn prófdómari utan háskólans. Skrifleg próf dæma hlutaðeigandi kennarar einir.

Stúdent á rétt til að fá útskýringar kennara á mati skriflegrar úrlausnar sinnar, ef hann æskir þess innan 15 daga frá birtingu einkunnar. Vilji stúdent, sem ekki hefur staðist próf, þá eigi una mati kennarans, getur hann snúið sér til viðkomandi deildarforseta. Skal þá prófdómari skipaður í hverju tilviki. Einnig getur kennari eða meiri hluti nemenda, telji þeir til þess sérstaka ástæðu, óskað skipunar prófdómara í einstöku prófi.

Menntamálaráðherra skipar prófdómendur að fengnum tillögum háskóladeildar. Þá eina má skipa prófdómara, sem lokið hafa viðurkenndu fullnaðarprófi við háskóla í þeirri grein, sem dæma skal, eða getið hafa sér orðstír fyrir fræðimennsku í greininni. Prófdómendur skulu skipaðir til þriggja ára í senn, nema skipun sé samkvæmt 2. mgr. hér á undan.

Sé ekki völ á prófdómara hérlendis utan háskólans, er fullnægir skilyrðum 3. mgr. hér á undan, er menntamálaráðherra rétt að skipa háskólakennara til starfans að fenginni tillögu háskóladeildar.

30. gr.

Forseti háskóladeildar metur, að höfðu samráði við greinarkennara, hvort viðurkenna skuli háskólapróf, sem stúdent hefur tekið erlendis, og að hverju leyti. Setja má almenn ákvæði í reglugerð um viðurkenningu erlendra prófa.

VI. KAFLI

Doktorar og meistarar.

31. gr.

Háskóladeildir hafa rétt til að veita doktorsnafnbót. Slíka nafnbót má veita annaðhvort í heiðursskyni eða að undangengnu sérstöku prófi. Doktorsnafnbót í heiðursskyni verður ekki veitt nema með samþykki ¾ hluta allra atkvæðisbærra deildarmanna og með samþykki háskólaráðs. Háskóladeildir standa fyrir doktorsprófi. Fulltrúar stúdenta á deildarfundum eiga aðeins atkvæðisrétt um veitingu doktorsnafnbóta í heiðursskyni.

32. gr.

Sá, er æskir doktorsnafnbótar, skal að jafnaði hafa lokið kandídatsprófi eða embættisprófi.

33. gr.

Sá, er æskir að taka doktorspróf, skal láta fylgja umsókn sinni vísindalega ritgerð eða ritgerðir, enda varði ritgerðir, ef því er að skipta, sama meginrannsóknarsvið og myndi nokkra heild. Umsókn skal stíluð til hlutaðeigandi háskóladeildar.

Í reglugerð skulu settar reglur um doktorspróf.

34. gr.

Hver sá, er hlotið hefur doktorsnafnbót frá háskólanum, á rétt á að halda þar fyrirlestra í vísindagrein sinni, en tilkynna verður hann það háskólaráði.

Nú þykir doktor misbeita þessum rétti sínum, og getur þá háskólaráð svipt hann réttinum.

35. gr.

Háskólaráð getur ákveðið í samþykkt samkvæmt tillögum háskóladeildar, að heimilt sé að ganga undir meistarapróf í grein, að loknu embættis- eða kandídatsprófi. Prófið er fólgið í samningu ritgerðar eða ritgerða, og má áskilja, að umsækjandi gangi einnig undir munnlegt próf í tilteknum greinum og haldi opinbera fyrirlestra. Ritgerð skal skila til þeirrar háskóladeildar, sem í hlut á.

Nánari reglur um meistarapróf skal setja í reglugerð.

VII. KAFLI

Stofnanir háskólans og eigur hans.

36. gr.

Háskólaráð hefur yfirumsjón með einstökum háskólastofnunum, svo sem háskólabókasafni, fyrirtækjum háskólans, svo sem kvikmyndahúsi, og með sjóðum skólans og öðrum eigum.

Háskólanum skal heimilt að eiga og reka lyfjabúð til kennslu og rannsókna í lyfjafræði lyfsala.

Forseti Íslands veitir embætti háskólabókavarðar að fengnum tillögum háskólaráðs. Menntamálaráðherra skipar aðra bókaverði að fengnum tillögum háskólaráðs. Háskólaráð ræður annað starfslið bókasafns eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum. Háskólaráð setur reglur um stjórn háskólabókasafns og fær háskólabókaverði erindisbréf.

Háskólaráð setur einstökum fyrirtækjum háskólans samþykktir.

Um stjórn sjóða fer eftir því, sem stofnskrár eða aðrar samþykktir mæla fyrir um.

Um tengsl tilraunastöðvar háskólans í meinafræði við háskólann fer eftir því, sem segir í lögum nr. 11 28. febr. 1947.

VIII. KAFLI

Kennaraembætti og kennarastöður við Háskóla Íslands.

37. gr.

Ný prófessorsembætti verða stofnuð með lögum eða með ákvörðun menntamálaráðherra, að fengnum tillögum háskólaráðs og háskóladeildar, þegar fé er veitt til á fjárlögum.

38. gr.

Prófessorar, dósentar og lektorar í tilteknum kennslugreinum geta jafnframt haft starfsaðstöðu við opinberar stofnanir utan háskólans, ef háskólinn hefur ekki tök á að koma upp slíkri aðstöðu í viðkomandi fræðigrein. Þess skal jafnan gætt, að starfsaðstaða og starfsskyldur fullnægi þeim kröfum, sem gerðar eru um slíkar stöður, skv. háskólalögum. Heimild til slíkra starfa má aðeins veita með samþykki háskólaráðs og viðkomandi háskóladeildar í hverju einstöku tilviki.

Prófessorarnir í lyflæknisfræði og handlæknisfræði veita forstjórn lyflækna- og handlæknisdeildum Landspítalans, prófessorinn í geðlæknisfræði skal vera forstöðumaður geðveikrahælisins á Kleppi, uns komið hefur verið á bót fleiri sjúkradeildum fyrir geðveika, og prófessorinn í meinafræði veitir jafnframt forstöðu rannsóknarstofu í meinafræði.

Prófessorinn í heilbrigðisfræði skal auk kennslunnar í þeirri grein annast heilbrigðislegar rannsóknir fyrir heilbrigðisstjórnina, þar á meðal, manneldisrannsóknir í samráði við manneldisráð. Prófessorinn í fæðingarhjálp og kvensjúkdómum veitir forstjórn fæðingardeild Landspítalans, og prófessorinn í röntgenfræði veitir forstjórn röntgendeild Landspítalans.

IX. KAFLI

Kennsla í lyfjafræði lyfsala.

39. gr.

Við læknadeild skal stofna til kennslu í lyfjafræði lyfsala (pharmacia), og skal kveða á um námstilhögun í reglugerð.

X. KAFLI

40. gr.

Menntamálaráðherra leitar staðfestingar forseta Íslands á reglugerð fyrir háskólann, að fengnum tillögum háskólaráðs. Í reglugerðinni er heimilt að kveða nánar á um framkvæmd laga þessara. Reglugerðarákvæði þau, sem í gildi eru við gildistöku laganna, halda gildi sínu, uns ný ákvæði eru sett.

Gjört í Reykjavík, 10. september 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ragnar Arnalds.

AUGLÝSING

um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Forseti Íslands féllst hinn 21. ágúst 1979 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

I. KAFLI.
Hlutverk háskóla Íslands.

1. gr.

Háskóli Íslands skal vera vísindaleg rannsóknarstofnun og vísindaleg fræðslustofnun, er veiti nemendum sínum menntun til þess að sinna sjálfstætt vísindalegum verkefnum og til þess að gegna ýmsum embættum og störfum í þjóðfélaginu.

II. KAFLI.
Stjórn háskólans.

A. Almenn ákvæði um starfssvið rektors, háskólaráðs, háskólaritara og kennslustjóra.

2. gr.

Stjórn háskólans er falin háskólaráði, rektor, háskólaritara og kennslustjóra.

Háskólaráð hefur, svo sem lög mæla og nánar segir í reglugerðum, úrskurðarvald í málefnum háskólans og háskólastofnana og vinnur að þróun og eflingu þeirra.

Rektor er yfirmaður stjórnsýslu háskólans og er æðsti fulltrúi hans gagnvart mönnum og stofnunum innan háskólans og utan. Hann hefur almennt eftirlit með starfsemi háskólans og vinnur sérstaklega að mörkun á heildarstefnu í málefnum stofnunarinnar.

Háskólaritari og kennslustjóri hafa eftirlit með daglegri starfsemi háskólans. Þeir hlutast til um framkvæmd á samþykktum háskólaráðs og háskóladeilda og þeim ákvörðunum stjórnvalda, sem varða háskólann. Háskólaritari hefur í umboði rektors og háskólaráðs heimild til þess að skuldbinda háskólann og háskólastofnanir fjárhagslega, hefur yfirumsjón með gerð fjárhagsáætlunar háskólans og framkvæmd hennar samkvæmt fjárlögum og hefur umsjón með sjóðum hans. Kennslustjóri annast í umboði rektors og háskólaráðs málefni, er snerta kennslu og kennara, húsnæði háskólans og búnað.

Rektor, háskólaritari eða kennslustjóri leysa úr þeim málum, sem þurfa ekki að koma fyrir háskólaráð, háskóladeildir eða stjórnvöld af laganauðsyn eða samkvæmt venju.

Háskólinn á stjórnarfarslega undir menntamálaráðherra.

B. Um rektorskjör.

3. gr.

Rektor er kjörinn til þriggja ára í senn, og eru skipaðir prófessorar í starfi einir kjörgengir. Atkvæðisrétt eiga prófessorar, dósentar og lektorar og allir þeir, sem fastráðnir eru eða settir til fulls starfs við háskólann og stofnanir hans og hafa háskólapróf. Nú er skipaður háskólakennari í orlofi og annar settur í hans stað, og fer hann þá með atkvæðisrétt hins skipaða. Þá eiga allir stúdentar, sem skrásettir eru í Háskóla Íslands tveimur mánuðum á undan rektorskjöri, atkvæðisrétt. Greidd atkvæði stúdenta skulu gilda sem einn þriðji hluti greiddra atkvæða alls, en greidd

akvæði annarra atkvæðisbærra aðila skulu gilda sem tveir þriðju hlutar greiddra atkvæða alls.

Nú hefur einhver þeirra, sem kosningarétt eiga, lögmæt forföll, og er honum þá heimilt að kjósa utan kjörfundar.

Rektorskjör fer fram í aprílmánuði, en rektor tekur við störfum með byrjun háskólaárs.

4. gr.

Sá er rétt kjörinn rektor, sem hlotið hefur meiri hluta greiddra atkvæða, sbr. 3. gr. Ef enginn fær svo mörg atkvæði, skal kjósa að nýju eftir viku um þá tvo eða fleiri, sem flest atkvæði fengu, og er þá sá rétt kjörinn, er flest atkvæði fær. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Kjörgengum háskólakennara er skylt að taka við rektorskjöri, nema sérstök atvik hamli. Nú skorast sá, sem kjörinn hefur verið rektor, undan því að taka við kjöri, og metur þá háskólaráð, hvort fallist verði á afstöðu hans. Ef háskólaráð fellst á sjónarmið hins nýkjörna rektors, skal efna hið fyrsta til nýs rektorskjörs.

Rektor má endurkjósa, en honum er ekki skylt að taka við endurkjöri.

5. gr.

Nú fellur rektor frá eða lætur af störfum, áður en kjörtímabil hans er liðið, og skal þá kjósa nýjan rektor svo fljótt sem því verður komið við, en varaforseti háskólaráðs gegnir rektorsstörfum þangað til. Varaforseti háskólaráðs gegnir störfum rektors, ef hann forfallast vegna veikinda eða fær leyfi frá störfum.

Ef varaforseti er forfallaður, gegnir sá deildarforseti rektorsstörfum, sem lengst hefur haft á hendi kennaraembætti við háskólann. Hinn nýkjörni rektor er kosinn til þriggja ára, en það, sem eftir er háskólaárs, er hann tekur við, skal teljast eitt ár.

6. gr.

Í janúarmánuði það ár, sem rektorskjör skal fram fara, skipar háskólaráð kjörstjórn, sem ákveða skal kjördag og annast undirbúning og framkvæmd rektorskjörs. Kjörstjórn skal skipuð sex mönnum, tveimur úr hópi stúdenta og fjórum úr hópi annarra atkvæðisbærra manna, og skal einn þeirra síðartöldu skipaður formaður kjörstjórnar. Háskólaráð ákveður þóknun kjörstjórnar. Heimilt er kjörstjórn að ráða sér aðstoðarmenn.

Kjörstjórn gerir kjörseðil og gengur frá kjörskrá. Skal kjörskrá lögð fram einum mánuði fyrir kjördag og liggja frammi í tíu daga. Kærur skulu hafa borist kjörstjórn í síðasta lagi tveimur vikum fyrir kjördag, og skal úrskurður kjörstjórnar liggja fyrir eigi síðar en tíu dögum fyrir kjördag, og hefst þá kosning utan kjörfundar.

Kjörseðlar skulu gerðir í tveimur litum. Skal annar liturinn vera fyrir stúdenta, en hinn liturinn fyrir aðra, sem atkvæðisrétt eiga.

Kjördagur skal auglýstur tryggilega, og skal kjörfundur standa frá kl. 9 árdegis til kl. 18 síðdegis. Talning atkvæða hefst þegar að kjörfundi loknum.

Heimilt er kjörstjórn að efna til prófkjörs eigi síðar en mánuði fyrir kjördag.

Ákvæði greinar þessarar eiga og við um rektorskjör, sem fram fer skv. ákvæðum 5. gr., eftir því sem við getur átt.

C. Háskólaráð, skipan þess, starfssvið og starfshættir.

7. gr.

Í háskólaráði eiga sæti rektor, forsetar háskóladeilda, tveir fulltrúar, sem kosnir eru til tveggja ára í senn á almennum félagsfundi í Félagi háskólakennara úr hópi þeirra félagsmanna, sem ekki eru kjörgengir til starfa deildarforseta, og fjórir fulltrúar stúdenta, kjörnir hlutfallskosningu í sérstökum kosningum til tveggja ára í senn. Kjörinn skal einn fulltrúi Félags háskólakennara og tveir fulltrúar stúdenta árlega. Háskólaritari og kennslustjóri eiga einnig sæti á fundum ráðsins og hafa þar málfrelsi og tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt. Rektor er forseti ráðsins, en varaforseta og ritara kýs ráðið úr hópi deildarforseta til eins árs í senn á fyrsta fundi sínum.

Deildarforseta er skylt að sækja fundi háskólaráðs.

Nú má deildarforseti ekki sækja fund vegna forfalla eða af öðrum ástæðum, og tekur þá sá kennari, sem kosinn hefur verið deildarforseti til vara, sbr. 26. gr., sæti hans í ráðinu. Ef þess manns nýtur ekki, kveður rektor til fundarsetu þann prófessor úr deild þeirri, sem í hlut á, er lengst hefur gegnt kennaraembætti í deildinni. Sömu reglur gilda, er deildarforseti gegnir rektorsstörfum í viðlögum, sbr. 5. gr.

Nú mega fulltrúar stúdenta eða fulltrúar, er Félag háskólakennara tilnefnir, ekki sækja fund háskólaráðs, og taka varamenn þeirra, sem nefndir eru með sama hætti og aðalmenn, þá sæti þess sem forfallaður er.

8. gr.

Deildarforseta er skylt að gera grein fyrir afstöðu deildar sinnar í málum, sem koma fyrir háskólaráð og deildin hefur fjallað um, en eigi er honum skylt að fara eftir samþykkt deildar, er hann neytir atkvæðisréttar í háskólaráði.

9. gr.

Háskólaráð heldur fundi eftir þörfum. Æski tveir menn úr háskólaráði fundar, er rektor skylt að boða til hans, svo og ef einn þriðji hluti fastráðinna og settra kennara háskólans æskir fundar. Nú er fundur boðaður að frumkvæði kennara, sem eiga ekki sæti í ráðinu, og er þeim þá rétt að senda fulltrúa, einn eða fleiri eftir ákvörðun rektors, á fundinn. Hafa slíkir fulltrúar málfrelsi á fundinum, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Fundi skal boða bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef við verður komið. Dagskrá skal greind í fundarboði.

Háskólaráð er ekki ályktunarfært, nema tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra háskólaráðsmanna sæki fund hið fæsta. Afl atkvæða ræður úrslitum mála. Ef atkvæði eru jöfn, sker atkvæði rektors úr eða atkvæði þess, er gegnir forsetastörfum.

Bókfæra skal gerðir háskólaráðs.

10. gr.

Háskólaráð fer með undirbúning þeirra mála, sem leggja á fyrir Alþingi og stjórnvöld. Það lætur þessum aðilum í té allar upplýsingar, sem þeir þurfa á að halda og varða háskólann sérstaklega.

Áður en lögum og reglugerðum, er snerta háskólann eða háskólastofnanir, verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytingar eða viðauka, svo og um nýmæli. Nú varðar málefni sérstaklega tiltekna deild, og skal háskólaráð þá leita álits deildarinnar, áður en það lætur uppi umsögn sína.

11. gr.

Rektor eða háskólaráð geta boðað til almenns kennarafundar til umræðna um einstök málefni háskólans eða stofnana hans. Nú æskir einn þriðji hluti prófessora, dósenta og lektora fundar, og er rektor þá skylt að boða til hans. Allir kennarar háskólans eiga rétt á að sækja almenna kennarafundi og njóta atkvæðisréttar þar.

Boða skal til fundar bréflega með tveggja daga fyrirvara hið skemmsta, ef auðið er.

Ályktanir kennarafunda eru ekki bindandi fyrir háskólaráð.

D. Um starfslið við stjórnsýslu háskólans.

12. gr.

Forseti Íslands skipar háskólaritara og kennslustjóra að fengnum tillögum háskólaráðs. Menntamálaráðherra skipar aðstoðarháskólaritara, byggingastjóra, deildarfulltrúa og annað starfslið, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum og að fengnum tillögum háskólaráðs. Leita skal álits háskóladeildar um ráðningu starfsliðs við stjórnun hennar.

13. gr.

Háskólaritari hefur í umboði rektors og háskólaráðs heimild til að skuldbinda háskólann og háskólastofnanir fjárhagslega, hefur yfirumsjón með gerð fjárhagsáætlunar háskólans og framkvæmd hennar samkvæmt fjárlögum og hefur eftirlit með sjóðum hans. Hann hefur yfirumsjón með bókhaldi, starfsmannahaldi og skrifstofustjórn að öðru leyti.

14. gr.

Kennslustjóri annast í umboði rektors og háskólaráðs málefni, er snerta kennslu og kennara, húsnæði háskólans og búnað. Hann hefur umsjón með gerð kennsluskrár og með störfum deildarfulltrúa í samráði við deildarforseta.

15. gr.

Byggingastjóri hefur í umboði rektors umsjón með skipulagi lóða og bygginga, hönnun framkvæmda og gerð nýs húsnæðis. Hann útvegar leiguhúsnæði og sér um viðhald, breytingar og endurbætur á húsnæði háskólans og hefur umsjón með starfsemi húsvarða.

Aðstoðarháskólaritari fer í umboði háskólaritara með daglega stjórn á skrifstofu háskólans, hefur umsjón með skráningu stúdenta, prófum, innfærslu einkunna og afgreiðslu prófskírteina. Hann annast bréfasamskipti við útlönd og önnur verkefni, eftir því sem henta þykir.

Háskólaráð setur starfsmönnum samkvæmt þessari grein erindisbréf svo og öðru starfsliði á skrifstofu háskólans.

Um starfslið háskólabókasafns segir í 65. gr., en um starfslið annarra stofnana háskólans og fyrirtækja fer eftir því, sem segir í lögum eða samþykktum þeirra, sbr. og 64. gr.

16. gr.

Rektor skipuleggur útgáfu árbókar í samráði við starfslið stjórnsýslu, deildarforseta og forstöðumenn stofnana, eftir því sem henta þykir. Heimilt er að ráða ritstjóra til að sjá um framkvæmd verksins eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

Í árbók háskólans skal vera skýrsla um starfsemi háskólans, stofnanir hans og sjóði og ráðstöfun á fé því, sem háskólinn hefur haft til umráða, svo og málefni stúdenta.

III. KAFLI.

Háskólakennarar og háskóladeildir.

A. Deildir háskólans.

17. gr.

Í Háskóla Íslands eru þessar deildir: Guðfræðideild, læknadeild, lagadeild, heimspekideild, verkfræði- og raunvísindadeild, viðskiptadeild, tannlæknadeild og félagsvísindadeild.

Heimilt er að stofna til námsbrauta, sem veiti sérhæfða menntun, er leiði til háskólaprófs, þegar svo stendur á, að náminu verður ekki komið fyrir innan háskóladeildar. Háskólaráð kveður á um stofnun slíkra námsbrauta með samþykki menntamálaráðherra að fengnum tillögum um námsskipan og stjórn.

Deildir háskólans og námsbrautir skulu veita kennslu í einstökum greinum í þágu annarra deilda og námsbrauta, eftir því sem við verður komið, samkvæmt nánari ákvörðun háskólaráðs.

B. Kennarar háskólans og veiting kennaraembætta.

18. gr.

Kennarar háskólans eru prófessorar, dósentar, lektorar, þ. á m. erlendir lektorar, aðjúnktar og stundakennarar.

Prófessorar, dósentar og lektorar skulu vera þeir, sem hafa kennslu og rannsóknir við háskólann að aðalstarfi.

Nú hefur háskólinn ekki tök á að koma upp rannsóknaraðstöðu í tiltekinni kennslugrein, og má þá samkvæmt tillögu háskólaráðs og viðkomandi háskóladeildar tengja slíka kennarastöðu tiltekinni stöðu eða starfsaðstöðu við opinbera stofnun utan háskólans, enda sé slík tilhögun heimiluð í reglum stofnunarinnar eða samþykkt af stjórn hennar. Um veitingu slíkrar kennarastöðu fer eftir lögum og reglugerð fyrir háskólann. Veiting slíkrar stöðu má vera tímabundin, og skal staðan þá veitt til allt að fimm ára í senn. Við stöðuveitingu skal starfsheiti ákveðið og kveðið á um starfsskyldur eftir því sem tilefni er til. Þess skal jafnan gætt, að starfsaðstaða og starfsskyldur fullnægi þeim kröfum, sem gera verður samkvæmt háskólalögum, að fylgi slíkri stöðu. Heimild þessarar málsgreinar nær ekki til prófessorsembætta, sbr. þó 23. gr.

Heimilt er, með samþykki háskólaráðs að tillögu háskóladeildar, að skipa dósent eða lektor tímabundinni skipun til allt að fimm ára í senn.

Háskólaráð setur meginreglur um starfsskyldur fastráðinna kennara og leysir úr því, hvernig starfsskylda þeirra skuli skiptast, sbr. nánar 24. gr.

Aðjúnktar eru ráðnir til tveggja ára hið skemmsta, og taka þeir mánaðar- eða árslaun. Stundakennarar svo og styrkþegar eru ráðnir til skemmri tíma og taka stundakennslulaun, mánaðar- eða árslaun. Í hvert skipti, er nýr kennari ræðst að háskólanum, skal afmarka stöðu hans með starfsheiti.

Dósentar og lektorar, sem nú starfa við háskólann og skipaðir voru fyrir gildistöku laga nr. 22/1969, halda starfsheitum sínum.

19. gr.

Forseti Íslands skipar prófessora, en menntamálaráðherra dósenta og lektora. Eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum ræður háskólaráð aðjúnkta og erlenda lektora að fengnum tillögum háskóladeildar, en háskóladeild stundakennara og styrkþega.

20. gr.

Umsækjendur um prófessorsembætti og dósentsstörf skulu láta fylgja umsókn sinni rækilega skýrslu um vísindastörf þau, er þeir hafa unnið, ritsmíðar og rannsóknir, svo og námsferil sinn og störf. Með umsókninni skulu send eintök af vísindalegum ritum og ritgerðum umsækjenda, prentuðum og óprentuðum.

Skipa skal hverju sinni þriggja manna nefnd til þess að dæma um hæfi umsækjenda til að gegna embættinu eða starfinu. Háskólaráð skipar einn nefndarmann, menntamálaráðherra annan, en deild sú, sem kennarinn á að starfa við, hinn þriðja og er hann formaður nefndarinnar. Í nefnd þessa má skipa þá eina, sem lokið hafa háskólaprófi í hlutaðeigandi grein eða eru að öðru leyti viðurkenndir sérfræðingar á því sviði. Heimilt er að kveðja erlenda menn til starfa í dómnefnd.

Dómnefnd skal hraða störfum sínum eftir föngum, og skal hún að jafnaði hafa lokið störfum innan tveggja mánaða frá því er hún var skipuð. Dómnefnd skal láta uppi rökstutt álit um það, hvort af vísindagildi rita umsækjanda og rannsókna, svo og námsferli hans og störfum, megi ráða, að hann sé hæfur til að gegna embættinu. Álitsgerð nefndarinnar skal höfð til hliðsjónar, er embættið er veitt, og má engum manni veita prófessorsembætti eða dósentsstarf við háskólann, nema meiri hluti nefndarinnar hafi látið í ljós það álit, að hann sé hæfur til þess. Enn fremur skal leita álits hlutaðeigandi háskóladeildar um umsækjendur, og eiga fulltrúar stúdenta á deildarfundi þá ekki atkvæðisrétt.

Framangreind ákvæði skulu einnig gilda um skipun sérfræðinga við háskólastofnanir, nema að því leyti sem á annan veg er mælt í reglugerðum einstakra stofnana. Víkja má þó frá þessari tilhögun við veitingu starfs samkvæmt tillögu hlutaðeigandi stofnunar og deildar, eftir því sem við á.

Heimilt er að flytja kennara úr lektorsstöðu í dósentsstöðu. Deild eða námsbraut skal hafa frumkvæði um slíka stöðuhækkun. Lektor, sem setið hefur í stöðu sinni í fimm ár, á rétt til þess, að deild hans eða námsbraut eigi frumkvæði að stöðuhækkun honum til handa. Háskólaráð skal hverju sinni skipa dómnefnd til að dæma um hæfi lektorsins til þess að gegna dósentsstarfinu. Skal deild eða námsbraut tilnefna einn dómnefndarmanna, og er hann formaður nefndarinnar, menntamálaráðherra tilnefnir annan, og hinn þriðja skipar háskólaráð án tilnefningar. Um hæfi dómnefndarmanna gilda sömu reglur og við dómnefndarskipun við ráðstöfun lausra starfa. Dómnefndin skal ljúka störfum innan tveggja mánaða frá skipun. Skal hún láta uppi rökstutt álit um það, hvort af störfum lektorsins við háskólann og af fyrra ferli hans megi ráða, að hann sé hæfur til þess að gegna dósentsstarfinu. Að fengnu áliti deildar eða námsbrautar gerir háskólaráð tillögu til menntamálaráðuneytisins um afgreiðslu málsins. Ekki er heimilt að flytja lektorinn í dósentsstarf, nema dómnefndin segi berum orðum, að hann sé til þess hæfur.

21. gr.

Þegar sérstaklega stendur á, getur menntamálaráðherra, samkvæmt tillögu háskóladeildar og með samþykki háskólaráðs, boðið vísindamanni að taka við kennaraembætti við háskólann án þess að það sé auglýst laust til umsóknar.

Menntamálaráðherra skal heimilt, samkvæmt tillögu háskóladeildar, að auglýsa kennaraembætti laust til umsóknar, svo að embættið verði veitt ári áður en hinn nýskipaði kennari hefur kennslu sína. Kveða skal á um það hverju sinni, frá hvaða tíma launagreiðslur hins nýskipaða kennara hefjist.

22. gr.

Ný prófessorsembætti verða stofnuð með lögum eða með ákvörðun menntamálaráðherra, að fengnum tillögum háskólaráðs og háskóladeildar, þegar fé er veitt til í fjárlögum.

23. gr.

Prófessorar, dósentar og lektorar í tilteknum kennslugreinum geta jafnframt haft starfsaðstöðu við opinberar stofnanir utan háskólans, ef háskólinn hefur ekki tök á að koma upp slíkri aðstöðu í viðkomandi fræðigrein. Þess skal jafnan gætt, að starfsaðstaða og starfsskyldur fullnægi þeim kröfum, sem gerðar eru um slíkar stöður samkvæmt háskólalögum. Heimild til slíkra starfa má aðeins veita með samþykki háskólaráðs og viðkomandi háskóladeildar í hverju einstöku tilviki.

Prófessorarnir í lyflæknisfræði og handlæknisfræði veita forstöðu lyflækn is- og handlæknisdeildum Landspítalans, prófessorinn í geðlæknisfræði skal vera forstöðumaður geðveikrahælisins á Kleppi, uns komið hefur verið á fót fleiri sjúkradeildum fyrir geðveika, og prófessorinn í meinafræði veitir jafnframt forstöðu rannsóknarstofu í meinafræði. Prófessorinn í heilbrigðisfræði skal auk kennslunnar í þeirri grein annast heilbrigðislegar rannsóknir fyrir heilbrigðisstjórnina, þar á meðal manneldisrannsóknir í samráði við manneldisráð. Prófessorinn í fæðingarhjálp og kvensjúkdómum veitir forstöðu fæðingardeild Landspítalans, og prófessorinn í röntgenfræði veitir forstöðu röntgendeild Landspítalans.

C. Kennsluskylda og lausn undan henni.

24. gr.

Háskólaráð ákveður, að fenginni umsögn háskóladeildar, hvernig starfsskylda einstakra háskólakennara skuli skiptast milli kennslu og annarra starfsþátta. Nú unir kennari ekki úrlausn háskólaráðs, og má hann þá skjóta úrlausninni til menntamálaráðherra, sem leysir til fullnaðar úr þessu efni.

Rektor á rétt á að vera leystur undan kennsluskyldu að nokkru eða öllu. Ef því er að skipta, ákveður rektor með samþykki menntamálaráðherra, hversu ráðstafa skuli kennslunni.

25. gr.

Rektor getur veitt kennurum lausn í bili undan kennsluskyldu, allt að þremur vikum. Endranær er menntamálaráðherra heimilt, með samþykki háskólaráðs, að veita kennara lausn undan kennsluskyldu um takmarkaðan tíma. Kennari sá, er lausn hefur frá kennsluskyldu, ákveður kennara í sinn stað, einn eða fleiri, með samþykki háskóladeildar.

D. Háskóladeildir og störf þeirra.

26. gr.

Hver háskóladeild velur úr hópi prófessora deildarinnar deildarforseta og annan til vara. Deildarforseti á sæti í háskólaráði, en varaforseti tekur sæti hans þar eftir reglum 7. gr.

Deildarforseta og varaforseta skal kjósa til tveggja ára í senn. Kosning er skrifleg og fer fram í maímánuði, en hinn kjörni deildarforseti tekur við störfum með byrjun næsta háskólaárs.

Kjörgengum kennurum er skylt að taka við kosningu til deildarforsetastarfa og til starfa varadeildarforseta. Endurkjósa má deildarforseta, en rétt hefur hann til að skorast undan endurkjöri. Sá, sem gegnt hefur embætti rektors, getur og skorast undan kjöri til deildarforsetastarfa næsta kjörtímabil eftir að hann lét af rektorsstörfum. Nú fellur deildarforseti frá eða lætur af störfum, og skal þá kjósa deildarforseta og varaforseta fyrir þann hluta kjörtímabils, sem eftir er.

27. gr.

Hver háskóladeild heldur fundi eftir þörfum, en skylt er að boða til fundar, ef rektor eða þriðjungur deildarmanna, sem rétt eiga á fundarsetu, æskja þess.

Deildarforseti boðar fundi bréflega og með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar háskóladeildir geta þó ákveðið annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði.

Deildarfundur er ályktunarfær, ef fund sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra manna. Nú eru atkvæði jöfn, og ræður þá atkvæði deildarforseta eða þess, er gegnir forsetastörfum.

Heimilt er deildarforseta að binda fundarmenn þagnarheiti um einstök mál.

Gerðir deildarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

28. gr.

Á deildarfundum eiga sæti prófessorar, dósentar og lektorar, sbr. 18. gr. 1. mgr., svo og forstöðumenn vísindastofnana, er lúta deildinni, og er þeim skylt að sækja fundi. Enn fremur eiga þar sæti þrír fulltrúar stúdenta í deildum, þar sem tala annarra, sem rétt hafa til fundarsetu með atkvæðisrétti samkvæmt lögum eða deildarsamþykktum, er 12 eða færri, og síðan einn fulltrúi stúdenta fyrir hverja 6 til viðbótar. Stjórn deildarfélags tilkynnir deildarforseta val fulltrúa félagsins. Háskóladeild er heimilt að ákveða, að dósentar og lektorar í hlutastarfi, svo og aðjúnktar, megi sitja deildarfundi með atkvæðisrétti.

Nú er fjallað sérstaklega um kennslugreinar kennara, sem ekki eiga sæti á deildarfundi, og skal deildarforseti þá boða þá á deildarfund og gefa þeim kost á að ræða það málefni, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

Rektor er heimilt að taka þátt í meðferð mála í öllum deildum, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni deild.

Kennari, sem menntamálaráðherra veitir lausn undan kennsluskyldu, skal jafnframt vera undan þeirri skyldu þeginn að sækja deildarfundi, enda á hann ekki atkvæðisrétt á þeim fundum, meðan lausnin stendur. Heimilt er að veita lausn undan kennsluskyldu með þeim áskilnaði, að skyldur og réttindi til stjórnunarstarfa séu óbreytt.

Kennari, sem háskólaráð hefur veitt rannsóknarleyfi samkvæmt kjarasamningi, skal eiga rétt til setu á deildarfundi með fullum réttindum, ef hann æskir þess.

29. gr.

Hver deild og námsbraut semur kennsluskrá fyrir sig, og skal þar gerð grein fyrir námsefni, kennsluháttum, prófkröfum, stjórn deildar- og námsbrautarmála og félagsmálum stúdenta.

Í kennsluskrá skal greina, hverjar námsgreinar séu kenndar í deild eða námsbraut, hvernig þeim sé skipt eftir kennslumisserum, hve námstíminn sé áætlaður langur í heild eða í hverjum prófhluta um sig, ef því er að skipta. Þá skal og greina námskeið og æfingar og reglur um þau. Enn fremur skal lýsa þar kennsluháttum, og

prófháttum, þar skal geta kennslurita og annarra rita, sem æskilegt er, að stúdent kynni sér í námi sínu og greina almennt frá náminu, eftir því sem þörf þykir.

Við hverja deild og námsbraut skulu starfa ráðgefandi námsnefndir, sem jafn margir kennarar og nemendur eiga sæti í. Kennarar, þar með taldir stundakennarar, og stúdentar kjósa fulltrúa hvorir í sínu lagi í upphafi hvers kennsluárs. Hlutverk námsnefnda er að fjalla um tillögur um námsefni í hverri kennslugrein, semja umsagnir og tillögur um námsskipan og kennslufyrirkomulag greinarinnar. Deildir og námsbrautir ákvarði nánar um fjölda námsnefnda og hlutverk þeirra.

IV. KAFLI.

Kennsla og nemendur.

A. Háskólaár, kennsluár, misseraskipting og kennsluhlé.

30. gr.

Háskólaárið telst frá 15. september til jafnlengdar næsta ár. Kennsluár háskólans skiptist í tvö kennslumisseri, haustmisseri frá 15. september til 23. janúar og vormisseri frá 24. janúar til 31. maí. Háskólaráð getur ákveðið aðra misseraskiptingu fyrir einstakar deildir og námsbrautir.

31. gr.

Á kennsluárinu eru þessi leyfi: Jólaleyfi frá 20. desember til 6. janúar og páskaleyfi frá miðvikudegi fyrir skírdag til þriðja í páskum. Byrjunar- og lokadagur hvors leyfis telst með. Auk þessara leyfa er kennsluhlé á sumardaginn fyrsta, 1. maí og 1. desember.

Háskólaráð eða deildir geta gefið leyfi einstaka daga af sérstöku tilefni.

B. Kennsla.

32. gr.

Fyrirlestrar, æfingar og námskeið eru fyrir skrásetta stúdenta, en kennara er heimilt að gefa öðrum kost á að sækja slíka kennslu, nema háskólaráð mæli öðruvísi fyrir.

Háskóladeildir og námsbrautir geta staðið fyrir framhaldsmenntun kandídata og námskeiðum til endurmenntunar fyrir þá, sem lokið hafa fullnaðarprófi í kennslugreinum deildar. Deildir og námsbrautir ákveða, hvernig slíkri kennslu er hagað.

33. gr.

Heimspekileg forspjallsvísindi skal kenna í öllum deildum og námsbrautum háskólans og einkunn vera veginn hluti af lokaeinkunn í samræmi við reglur hverrar deildar eða námsbrautar.

Kennarar í heimspeki við heimspekideild skipuleggja kennsluna undir verkstjórn prófessorsins í heimspeki, sem gerir tillögur um námsefni og kennara til hverrar deildar og námsbrautar. Deild eða námsbraut ákveður hvort námsgreinin sé valfrjáls eða skyldugrein.

34. gr.

Nú metur deild eða námsbraut nám til eininga, og skal þá fullt nám í eitt kennsluár metið til sem næst 30 eininga (e). Sæki deildin eða námsbrautin kennslu til annarrar deildar eða námsbrautar, sem einnig metur nám til eininga, skal mat

síðari deildarinnar gilda fyrir hina fyrri. Meti síðari deildin nám ekki til eininga, skal fyrri deildin meta námið.

Sæki einstakir stúdentar námskeið í annarri deild eða námsbraut en sinni eigin, skal heimadeild hans meta námskeiðin til eininga.

35. gr.

Háskóladeildum og námsbrautum er heimilt, að höfðu samráði við námsnefndir, að setja reglur um skyldu stúdenta til þátttöku í æfingum, verklegu námi og vettvangsþjálfun svo og reglur um leiðbeiningar og umsjón með námi stúdenta að öðru leyti.

C. Nemendur.

36. gr.

Hver sá, sem staðist hefur fullnaðarpróf frá íslenskum skóla, sem heimild hefur til að brautskrá stúdenta, á rétt á að verða skrásettur háskólaborgari gegn því að greiða skrásetningargjald.

Rektor getur leyft, að skrásettir verði til náms menn, sem lokið hafa erlendis prófi eða prófum, er tryggja nægan undirbúning til námsins eigi miður en íslenskt stúdentspróf.

Háskólaráði er heimilt samkvæmt umsókn og að fengnum tillögum þeirrar deildar, er í hlut á, að leyfa skrásetningu einstaklinga, er lokið hafa öðru fullnaðarprófi frá menntaskóla en stúdentsprófi. Þá er háskólaráði og heimilt samkvæmt umsókn að leyfa skrásetningu einstaklinga, er lokið hafa öðru námi hérlendis með þeim árangri, sem hlutaðeigandi deild eða námsbraut telur nægja til framhaldsnáms við Háskóla Íslands. Enn fremur skal rektor vera þessum ráðstöfunum meðmæltur.

Raungreinadeildarpróf frá Tækniskóla Íslands veitir einnig rétt til skrásetningar til verkfræðináms með fyrrgreindum skilyrðum.

37. gr.

Skrásetning nýrra stúdenta til náms fer fram ár hvert á tímabilinu 1.—15. júlí og frá 2. — 15. janúar. Háskólaritara er heimilt að leyfa einstökum stúdentum skrásetningu á öðrum tímum en greinir hér að framan, ef sérstaklega stendur á. Beiðni um skrásetningu skal fylgja ljósrit eða staðfest endurrit af stúdentsprófsskírteini og önnur þau skilríki, sem nánar kann að verða kveðið á um af hálfu háskólaráðs. Mæla má svo fyrir, að stúdentar fylli út umsóknareyðublöð og láti í té ýmsar almennar upplýsingar, sem þörf þykir að fá. Þá skal skrásetningargjald fylgja umsókn.

Í september ár hvert skulu aðrir en þeir, sem frumskrásettir eru til náms á tilteknu ári, láta skrásetja sig og greiða þá skrásetningargjald. Stúdentar hafa ekki rétt til þess að sækja fyrirlestra og æfingar og verða ekki skráðir til prófa, nema þeir séu skráðir í hinni árlegu skrásetningu. Þeir njóta ekki þeirra félagslegu fríðinda, sem því er samfara að vera stúdent í háskólanum, sbr. l. nr. 33/1968 um Félagsstofnun stúdenta við Háskóla Íslands.

38. gr.

Ár hvert skal háskólaráð, að fengnum tillögum Stúdentaráðs Háskóla Íslands og stjórnar Félagsstofnunar stúdenta, ákveða hversu hátt skrásetningargjald skuli vera og hvernig það skiptist milli stúdentaráðs, Félagsstofnunar stúdenta og stúdentaskiptasjóðs. Menntamálaráðherra staðfestir þessa ákvörðun.

39 gr.

Rektor er heimilt að kveða svo á, að stúdentar gangi undir berklarannsókn samkvæmt auglýsingu.

Um stúdenta í heilbrigðisgreinum mega deildir og námsbrautir setja sérákvæði um heilbrigðiseftirlit.

40. gr.

Háskólaráð getur veitt stúdent áminningu eða vikið honum úr skóla um tiltekinn tíma eða að fullu, ef hann hefur gerst sekur um brot á lögum eða öðrum reglum háskólans.

Áður en brottrekstur er ráðinn, skal leita umsagnar háskóladeildar stúdents. Veita skal stúdent kost á að svara til saka. Enn fremur skal leita umsagnar stjórnar í deildarfélagi stúdents.

Brottrekstur skal þegar í stað tilkynna menntamálaráðuneytinu. Stúdent er heimilt að skjóta úrskurði háskólaráðs til menntamálaráðherra. Kæra frestar framkvæmd úrskurðar, en stúdent má þó ekki ganga undir próf, meðan á málskoti stendur.

Nú tekur stúdent sig á, og er háskólaráði þá heimilt að fella brott fyrri úrskurð um brottrekstur.

41. gr.

Hljóti stúdent dóm fyrir refsivert brot, er hefur flekkun mannorðs í för með sér skv. 2. gr. l. nr. 52/1959, er háskólaráði heimilt að víkja honum úr skóla. Stúdentinn getur skotið þeirri ákvörðun til menntamálaráðherra með þeim hætti, er segir í 40. gr. Heimilt er háskólaráði að víkja stúdent úr skóla um stundarsakir, meðan rannsókn í slíku máli stendur yfir.

42. gr.

Afskipti háskólans af háskólastúdent hætta, er stúdent lýkur fullnaðarprófi í grein sinni eða prófi, er sérstakur lærdómstitill er við tengdur, enda haldi hann ekki áfram óslitið námi í grein sinni til æðri prófstiga. Nú er mælt fyrir um, að stúdentar skuli skrá sig til náms hvert háskólaár, sem þeir stunda nám við skólann, og falla þeir þá niður af stúdentatali, ef þeir láta ekki skrá sig til náms.

Nú óskar stúdent að gera hlé á námi sínu heilt kennsluár eða lengur, og skal hann þá leita heimildar viðkomandi háskóladeildar eða námsbrautar og skrá sig árlegri skrásetningu, meðan á leyfistíma stendur, enda sé gætt ákvæða um tímamörk náms.

V. KAFLI.

Próf.

43. gr.

Próf geta verið munnleg, skrifleg eða verkleg.

Háskólakennarar standa fyrir prófum, en hver deild ræður tilhögun prófa hjá sér að svo miklu leyti sem ekki eru sett bindandi ákvæði um það í lögum eða reglugerð.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði. Þó er háskóladeild heimilt, ef sérstaklega stendur á, að ákveða, að slík próf skuli haldin fyrir luktum dyrum.

44. gr.

Almenn próf eru haldin 7.—23. janúar, 5.—31. maí og 1.—15. september. Hefjist kennsla fyrir 15. september samkvæmt 30. gr., skal prófum vera lokið fyrir þann

tíma. Próf í einstökum greinum geta þó farið fram á öðrum tímum samkvæmt ákvörðun háskóladeildar, að höfðu samráði við kennslustjóra. Háskóladeild er heimilt að ákveða hvort hún nýti þrjú próftímabil eða tvö. Auglýsa skal próftöflu í kennsluskrá ef unnt er, en annars með mánaðar fyrirvara hið skemmsta.

45. gr.

Fyrir upphaf kennslutímabils skulu stúdentar láta skrá sig í þau námskeið, er þeir hyggjast sækja. Skrifstofa háskólans ákveður, hvenær innritun í námskeið fer fram og auglýsir skrásetningarfrest með hæfilegum fyrirvara. Innritun í námskeið gildir sem innritun í það próf, sem haldið er að námskeiðinu loknu. Þó skal stúdent heimilt að segja sig úr prófi, sbr. 46. gr.

Þegar stúdent er fyrst skrásettur í námskeið eða próf, skal hann greiða prófgjald, er rennur í Háskólasjóð. Háskólaráð ákveður prófgjaldið ár hvert.

46. gr.

Nú stenst stúdent ekki próf, gengur frá því eftir að hann hefur byrjað próf eða kemur ekki til prófs og hefur ekki boðað forföll, og er honum þá heimilt að þreyta prófið að nýju innan árs. Standist hann þá ekki prófið, gangi frá því eða komi ekki til prófs án þess að boða forföll, hefur hann fyrirgert rétti sínum til þess að ganga oftar undir það. Úrsögn úr prófi skal vera skrifleg og hafa borist skrifstofu háskólans eigi síðar en þremur dögum fyrir prófdag. Háskóladeild getur þó veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar málsgreinar, ef sérstaklega stendur á.

Stúdent er heimilt að endurtaka próf, sem hann hefur staðist, ef það er gert í tæka tíð samkvæmt ákvæðum þeim, er gilda um tímamörk. Nú byrjar stúdent prófið, og fellur þá fyrra próf í grein eða prófhluta úr gildi. Þar sem flokki greina er skipað saman í prófhluta, verður stúdent að taka upp próf í öllum greinum prófhlutans, ef hann vill ekki una fyrra prófi.

Nú óskar kandídat að taka upp próf að nokkru eða öllu, og gilda þá einnig ákvæði 2. málsgreinar, þó svo að kandídatsprófið haldi gildi sínu, ef kandídat byrjar á prófi að nýju, en lýkur því ekki.

47. gr.

Skrifstofa háskólans annast undirbúning og stjórn prófa í samráði við deildir og námsbrautir.

Stúdentum, sem í prófi eru, er óheimilt að aðstoða aðra prófmenn við prófúrlausn eða leita aðstoðar annarra. Skrásettum stúdent, sem ekki er í prófi, er einnig óheimilt að veita slíka aðstoð. Prófmönnum er óheimilt að tala saman, og þeir mega ekki hafa aðrar bækur eða gögn með sér en þau, sem deild þeirra leyfir. Brot gegn ákvæðum þessum og öðrum prófreglum, sem háskólaráð setur, varða vísun frá prófi og eftir atvikum viðurlögum skv. 24. gr. háskólalaga.

Skriflegar prófúrlausnir skulu merktar prófnúmerum og einkunnir birtar undir sömu auðkennum, ef deild eða námsbraut ákveður.

Nánari reglur um prófvörslu og framkvæmd prófa skal setja með sérstakri samþykkt háskólaráðs.

48. gr.

Við munnleg próf, sem teljast til fullnaðarprófs, skal vera einn prófdómari utan háskólans. Skrifleg próf dæma hlutaðeigandi kennarar einir.

Stúdent á rétt til að fá útskýringar kennara á mati skriflegrar úrlausnar sinnar, ef hann æskir þess innan 15 daga frá birtingu einkunnar. Vilji stúdent sem ekki hefur staðist próf, þá eigi una mati kennarans, getur hann snúið sér til viðkomandi

deildarforseta. Skal þá prófdómari skipaður í hverju tilviki. Einnig getur kennari eða meiri hluti nemenda, telji þeir til þess sérstaka ástæðu, óskað skipunar prófdómara í einstöku prófi.

Menntamálaráðherra skipar prófdómendur að fengnum tillögum háskóladeildar. Þá eina má skipa, sem lokið hafa viðurkenndu fullnaðarprófi við háskóla í þeirri grein, sem dæma skal, eða getið hafa sér orðstír fyrir fræðimennsku í greininni. Prófdómendur skulu skipaðir til þriggja ára í senn, nema skipun sé samkvæmt 2. mgr. hér á undan.

Sé ekki völ á prófdómara hérlendis utan háskólans, er fullnægi skilyrðum 3. mgr. hér á undan, er menntamálaráðherra rétt að skipa háskólakennara til starfans að fenginni tillögu háskóladeildar.

49. gr.

Prófandi og prófdómari ef því er að skipta, ráða í sameiningu úrlausnarefni í hverri prófgrein og dæma úrlausnir. Ber að prófa sem víðast úr því efni, sem til prófs er. Prófandi og prófdómari ef tilkallaður er, dæma hver um sig úrlausn í prófgrein hverri. Hvor um sig gefur sjálfstætt einkunn fyrir úrlausnina og gilda þær jafnt í einkunnagjöf. Einkunnir skulu birtar í síðasta lagi þremur vikur eftir hvert próf.

50. gr.

Skrifstofa háskólans sér um færslu einkunna og varðveislu þeirra með tryggilegum hætti.

51. gr.

Einkunnir skulu gefnar í heilum, eða heilum og hálfum tölum frá 0 til 10. Aðaleinkunn er vegið meðaltal allra einkunna til lokaprófs. Aðaleinkunn reiknast með tveimur aukastöfum, og er 9,0—10 ágætiseinkunn, 7,25—8,99 er fyrsta einkunn, 6,0—7,24 er önnur einkunn, og 5,0—5,99 er þriðja einkunn.

52. gr.

Stúdent telst ekki hafa staðist próf, nema hann hljóti einkunnina 5,0. Háskóladeildum er þó heimilt í reglugerð að víkja frá þessu í einstökum prófum, sem teljast til prófhluta eða prófflokks með sérstaka lágmarkseinkunn.

Háskóladeildum er á sama hátt heimilt að áskilja hærri lágmarkseinkunn fyrir einstök próf, prófhluta eða prófflokka.

Sérákvæði deildar um hærri lágmarkseinkunn en 5,0 í einstökum prófgreinum, prófhlutum eða prófflokkum skulu aðeins gilda fyrir nemendur hlutaðeigandi deildar.

53. gr.

Að loknu fullnaðarprófi skal kandídat fá prófskírteini, sem deildarforseti eða formaður námsbrautarstjórnar undirritar.

Prófskírteini kandídats í lyfjafræði lyfsala undirritar forstöðumaður þess deildarhluta.

54. gr.

Háskólaráði er heimilt, eftir tillögum háskóladeildar, að víkja lítilsháttar frá settum reglum um kennslu og próf.

55. gr.

Forseti háskóladeildar eða formaður námsbrautarstjórnar metur, að höfðu samráði við greinarkennara, hvort viðurkenna skuli háskólapróf, sem stúdent hefur tekið erlendis og að hverju leyti.

Sé um próf að ræða, sem tekið hefur verið við háskóla eða hliðstæða menntastofnun annars staðar á Norðurlöndum, fer um mat þess, svo sem við getur átt, eftir samnorrænum reglum um viðurkenningu hlutaprófa.

VI. KAFLI.
Doktorar og meistarar.

56. gr.

Háskóladeildir hafa rétt til þess að veita doktorsnafnbót. Slíka nafnbót má veita annað hvort í heiðursskyni eða að undangengnu sérstöku prófi. Doktorsnafnbót í heiðursskyni verður ekki veitt nema með samþykki ¾ hluta allra atkvæðisbærra deildarmanna og með samþykki háskólaráðs. Háskóladeildir standa fyrir doktorsprófi. Fulltrúar stúdenta á deildarfundum eiga aðeins atkvæðisrétt um veitingu doktorsnafnbóta í heiðursskyni.

57. gr.

Sá, er æskir doktorsnafnbótar, skal að jafnaði hafa lokið kandídatsprófi eða embættisprófi.

58. gr.

Doktorspróf er fólgið í samningu ritgerðar eða ritgerða, munnlegri vörn, og enn fremur geta einstakar deildir með samþykki háskólaráðs skilið til, að doktorsefni flytji fyrirlestur um fræðileg efni, einn eða fleiri.

Umsókn um að þreyta doktorspróf skal stíluð til hlutaðeigandi háskóladeildar.

Nú leggur sá, er æskir að taka doktorspróf, fram fleiri ritgerðir en eina, og verða ritgerðir þá að varða sama megin rannsóknarsvið og mynda nokkra heild. Þegar svo stendur á, skal semja sérstaka yfirlitsritgerð, þar sem dregið er saman efni hinna einstöku ritgerða og settar fram heildarályktanir.

Rit það, er doktorsefni leggur fram eða yfirlitsritgerð, sé um fleiri ritgerðir en eina og ræða, mega hafa birst í lengsta lagi 2 árum áður en rit eru afhent háskólanum vegna doktorsprófs. Óheimilt er án leyfis deildar að breyta ritgerð, eftir að hún er afhent háskólanum.

Ritgerð má vera á erlendu máli, en áskilja má, að hún geymi rækilegan útdrátt á íslensku. Háskóladeild getur veitt manni leyfi til að tala erlent mál við doktorspróf.

59. gr.

Háskóladeild skipar þriggja manna dómnefnd til að meta vísindagildi ritsmíða þeirra, er fylgja umsókn doktorsefnis. Í dómnefnd er heimilt að skipa menn utan háskólans, þ. á m. erlenda menn. Dómnefnd skilar skriflegu og rökstuddu áliti til deildar. Nú er það einróma álit dómnefndar, að rit, sem umsækjandi hefur lagt fram, fullnægi ekki kröfum þeim, sem gera verður til doktorsritgerða, og skal deildin þá synja umsækjanda um að ganga undir doktorspróf. Endranær metur deildin það fyrir sitt leyti, að fengnu áliti dómnefndar, hvort veita skuli umsækjanda kost á að þreyta prófið.

Nú telur deildin ritgerðina tæka til doktorsvarnar, og tilnefnir hún þá tvo andmælendur við munnlega vörn ritgerðarinnar. Umsækjandi skal þá láta prenta ritgerðina, hafi það ekki verið gert áður. Háskólinn á rétt á 100 eintökum ókeypis. Doktorsefni skal síðan verja ritgerðina í háskólanum í heyranda hljóði á þeim degi, sem deildin ákveður, en ritgerð eða ritgerðir skulu hafa birst opinberlega a. m. k. fjórum vikum áður en munnleg vörn fer fram.

Nú vill maður, sem ekki er tilnefndur andmælandi, taka til máls um verk doktorsefnis, og skal hann þá skýra deildarforseta frá því einum sólarhring áður en doktorsvörn fer fram. Þó getur deildarforseti leyft manni úr áheyrendahópi stutta athugasemd án slíks fyrirvara. Að lokinni munnlegri vörn og fyrirlestrahaldi, ef því er að skipta, ákveður deildarforseti ásamt andmælendum, hvort veita skuli doktorsnafnbót. Verði ágreiningur, skal skjóta málinu til deildarfundar.

60. gr.

Háskólaráð getur samkvæmt tillögum háskóladeildar ákveðið, að munnleg vörn við doktorspróf falli niður, ef sérstök ástæða þykir til, enda sé dómur dómnefndar lofsamlegur um rit doktorsefnis. Háskólaráð getur með sama skildaga leyst doktorsefni undan þeirri skyldu að birta ritgerð sína á prenti, en áskilja skal, að hann afhendi háskólanum nokkur eintök af ritgerð sinni eða ritgerðum, vélrituðum eða fjölrituðum, enda skal þá eitt eintak liggja frammi í háskólabókasafni einn mánuð hið skemmsta, áður en vörn fer fram. Þegar svo stendur á, sem í þessari grein segir, skal birta rökstutt álit dómnefndar í næstu árbók háskólans.

61. gr.

Að loknu doktorsprófi fær deildarforseti doktor í hendur doktorsskjal, sem háskólarektor og deildarforseti undirrita. Nánari reglur um framkvæmd doktorsprófs skulu settar með sérstakri samþykkt háskólaráðs.

62. gr.

Hver sá, er hlotið hefur doktorsnafnbót frá háskólanum, á rétt á að halda þar fyrirlestra í vísindagrein sinni, en tilkynna verður hann það háskólaráði.

Nú þykir doktor misbeita þessum rétti sínum, og getur þá háskólaráð svipt hann réttinum.

63. gr.

Háskólaráð getur ákveðið í samþykkt samkvæmt tillögum háskóladeildar, að heimilt sé að ganga undir meistarapróf í grein að loknu embættis- eða kandídatsprófi. Prófið er fólgið í samningu ritgerðar eða ritgerða, og má áskilja, að umsækjandi gangi einnig undir munnlegt próf í tilteknum greinum og haldi opinbera fyrirlestra. Ritgerð skal skila til þeirrar háskóladeildar, sem í hlut á.

Við meistarapróf gilda sömu reglur um ákvörðun prófsefnis og mat á úrlausnum sem við fullnaðarpróf. Hver háskóladeild, sem ákveður að taka upp meistarapróf, ákvarðar nánar prófkröfur með samþykki háskólaráðs.

VII. KAFLI.

Stofnanir háskólans, eigur hans og fjármál.

64. gr.

Háskólaráð hefur yfirumsjón með einstökum háskólastofnunum, svo sem háskólabókasafni, fyrirtækjum háskólans, svo sem kvikmyndahúsi, og með sjóðum skólans og öðrum eigum.

Háskólaráð setur einstökum fyrirtækjum háskólans samþykktir, ræður forstjóra þeirra og setur þeim erindisbréf, nema öðruvísi sé mælt í reglum um þau.

Um stjórn sjóða fer eftir því, sem stofnskrár eða aðrar samþykktir mæla fyrir um. Sama gegnir um úthlutun vísindalegra verðlauna.

65. gr.

Forseti Íslands veitir embætti háskólabókavarðar að fengnum tillögum háskólaráðs. Menntamálaráðherra skipar aðra bókaverði að fengnum tillögum háskólaráðs. Háskólaráð ræður annað starfslið bókasafns eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum. Háskólaráð setur reglur um stjórn háskólabókasafns og fær háskólabókaverði erindisbréf.

VIII. KAFLI.
Um rannsóknastofnanir.

66. gr.

Heimilt er að efna til rannsóknastofnana við einstakar deildir háskólans samkvæmt ákvörðun deilda og háskólaráðs og með samþykki menntamálaráðuneytisins, eftir því sem fé verður veitt til þess. Skulu þær að jafnaði heyra undir háskóladeild. Í reglugerð eða samþykktum má m. a. kveða á um starfssvið rannsóknarstofnunar, stjórn hennar og tengsl við háskóladeild og háskólaráð. Heimilt er að fela rannsóknarstofnun að annast kennslu innan fræðasviða hennar.

IX. KAFLI.
Guðfræðideild.

67. gr.

Kennslugreinar eru þessar:	Vægi í kjarna:
1. Gamla testamentisfræði	23 e.
2. Nýja testamentisfræði	38 e.
3. Trúfræði og kirkjudeildafræði	14 e.
4. Félagsleg siðfræði	12 e.
5. Kirkjusaga og saga guðfræðinnar	14 e.
6. Almenn trúarbragðafræði	8 e.
7. Kennimannleg guðfræði	16 e.

Guðfræðideild tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra.

Heimilt er deildinni að setja reglur um samstarfshópa kennara til þess að velja viðfangsefni og skipuleggja námsvinnu í hinum ýmsu greinum.

68. gr.

Nám í guðfræði til embættisprófs jafngildir 150 námseiningum.

Námskeið skiptast í kjarna, frjálst nám og kjörsvið. Nám í kjarna jafngildir 125 e, í frjálsu námi 10 e og á kjörsviði 15 e.

Heimilt er, með leyfi deildarinnar, að stunda frjálst nám (10 e) í öðrum deildum háskólans.

Þegar stúdent er kominn áleiðis í námi skal hann í samráði við kennara velja sér kjörsvið á sviði einnar kennslugreinar. Skulu námskeið þau, er hann velur, jafngilda samtals 15 e hið minnsta. Stúdent skal semja stutta ritgerð úr efni kjörsviðs. Heimilt er stúdent, í samráði við kjörsviðskennara sinn, að stunda nám á kjörsviði í öðrum deildum háskólans eða í Kennaraháskóla Íslands allt að 5 e, auk náms í guðfræðideild.

Deildinni er heimilt að hefja kennslu í einstökum námskeiðum, þótt þau falli ekki undir kennslugreinar þær, sem 67. gr. tilgreinir. Deildinni er einnig heimilt að kveða á um lágmarksundirbúning til þátttöku á tilteknum kjörsviðum.

69. gr.

Heimilt er að meta ritgerðir og frammistöðu í æfingum sem hluta af prófi.

Próf eru skrifleg, en þó skal prófa munnlega í hebresku og grísku og verklega í prédikun og barnaspurningum. Á kjörsviði er prófað munnlega, en gefin einkunn fyrir ritgerð, er gildir að þriðja hluta á móti munnlega prófinu og þeim hlutaprófum, sem stúdentinn tekur hjá kjörsviðskennara og/eða samkvæmt heimild hans. Munnlega prófið gildir þó aldrei minna en þriðjung heildareinkunnar á kjörsviði.

70. gr.

Stúdent skal ljúka embættisprófi í guðfræði eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið samfleytt 8 ár skrásettur í guðfræðideild. Deildin getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á.

Sá, sem lokið hefur embættisprófi í guðfræði, ber prófheitilinn candidatus theologiae (cand. theol.).

71. gr.

Í guðfræðideild er heimilt að stunda B. A. nám í guðfræði. Hafi stúdent lokið minnst 60 námseiningum í guðfræði af þeim 90 e, sem krafist er til B. A. prófs, má brautskrá hann úr guðfræðideild.

Um fyrirkomulag B. A. námsins fer eftir námskrá, er deildin setur.

Stúdent skal ljúka B. A. prófi eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið skrásettur í guðfræðideild samfleytt í 6 ár. Að öðru leyti gilda hér ákvæði 1. mgr. 70. gr.

X. KAFLI.

Læknadeild.

A. Læknisfræði.

72. gr.

Stjórn læknadeildar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Deildarfund skal halda minnst tvisvar á ári, einn á hvoru kennslumisseri, eða oftar ef tilefni er til. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara. Tillögur og greinargerðir varðandi breytingar á kennslugreinum eða prófum skal senda með fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta 3 prófessorar, 2 dósentar og 2 læknanemar. Kjör prófessoranna og dósentanna fer fram á deildarfundi í maí samtímis kosningu deildarforseta og gildir til tveggja ára frá upphafi næsta háskólaárs. Félag læknanema kýs 2 fulltrúa í ráðið til eins árs í senn, og taka þeir þá strax til starfa. Enginn má sitja lengur samfleytt í ráðinu en 4 ár. Velja skal fulltrúa kennara í deildarráð þannig, að þeir kenni á sem flestum stigum námsins.

Fundi skal halda í deildarráði eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Varaforseti deildarinnar má sitja fundi ráðsins og hefur þar tillögurétt. Sama gildir um formann kennslunefndar og kennslustjóra. Deildarforseti boðar til funda með dagskrá. Fundur er því aðeins lögmætur, að minnst 5 af 8 atkvæðisbærum deildarráðsmönnum sitji fundinn. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði deildarforseta úrslitum. Færa skal nákvæma gerðabók um fundi ráðsins. Fundargerð skal lesa upp og staðfesta með undirskriftum í lok fundar. Fundargerðir skal senda öllum, sem sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál, er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða minnst þriðjungur atkvæðisbærra deildarráðsmanna óskar þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

Stúdentar, sem sæti eiga á deildarfundum og í deildarráði, hafa ekki atkvæðisrétt, þegar fjallað er um erindi frá heilbrigðisstjórninni.

73. gr.

Í kennslunefnd eiga sæti auk deildarforseta 6 fulltrúar kennara og 3 læknanemar. Á deildarfundi í maí skal kjósa fulltrúa kennara til tveggja ára í senn, að fengnum tillögum kennara á hverju hinna sex kennsluára. Taka þeir til starfa við upphaf næsta háskólaárs. Fulltrúar stúdenta eru tilnefndir af Félagi læknanema til eins árs í senn, og taka þeir þá strax til starfa. Nefndin velur sér á fyrsta fundi formann til eins árs úr hópi hinna sex kjörnu kennara og annan til vara. Fundur í nefndinni er lögmætur, ef minnst 6 fulltrúar sitja hann.

Læknadeild má ráða kennslustjóra til tveggja ára í senn gegn sérstakri þóknun. Kennslustjóri situr fundi kennslunefndar með fullum réttindum.

Kennslunefnd og kennslustjóri fylgjast með þróun læknakennslu hérlendis og erlendis og hafa gildandi kennsluskipan stöðugt í athugun, gera í samráði við kennara tillögur um námsefni og magn þess, kennslutíma og fyrirkomulag prófa, annast samræmingu kennslu og prófa, sjá um samningu og útgáfu kennsluskrár, veita kennurum og stúdentum leiðbeiningar og sinna öðrum verkefnum, sem deildarfundur, deildarráð eða deildarforseti kunna að fela þeim.

Kennsluskrá ásamt próftöflu skal gefa út eigi síðar en þremur mánuðum fyrir upphaf kennsluárs. Sé nauðsynlegt að breyta kennsluskrá, skal það gert með samþykki kennslunefndar og að jafnaði eigi síðar en fjórum vikum áður en viðkomandi kennsla hefst.

74. gr.

Læknadeild ákvarðar kennslugreinar og skiptingu þeirra í námskeið og um vægi þeirra.

Allar breytingar á vægi námskeiða skal tilgreina í kennsluskrá eða tilkynna á annan hátt eigi síðar en við upphaf kennsluárs.

Kennsla í hverri grein skal við það miðuð, að stúdent fái yfirferð yfir öll aðalatriði hennar, áður en hann gengur undir próf. Kennslu skal haga þannig, að unnt sé að ljúka námi á 6 árum, en heildarnámstími má ekki vera lengri en 8 ár. Undanþágur má veita vegna veikinda eða annarra forfalla, lögmætra að dómi deildar.

Stúdentar, sem eru í verklegu námi á sjúkradeildum eða rannsóknarstofum, skulu sitja fræðslufundi þeirra.

75. gr.

Stúdent skal hafa lokið öllum prófum hvers árs, áður en hann hefur nám á næsta námsári.

Janúarpróf fyrsta árs eru ekki endurtekin á öðrum árstímum. Þeir einir sitja áfram á vormisseri fyrsta árs, sem lokið hafa öllum janúarprófum þess árs með gildandi lágmarkseinkunn í hverri grein.

Nú er fjöldi stúdenta, sem stenst 1. árs próf meiri en svo, að veita megi þeim öllum viðunandi framhaldskennslu við aðstæður á hverjum tíma, og getur háskólaráð þá eftir rökstuddum tillögum læknadeildar takmarkað fjölda þeirra, sem halda áfram námi. Réttur stúdenta til framhaldsnáms skal miðaður við árangur 1. árs

prófa. Ákvörðun háskólaráðs skal tilkynna fyrir upphaf þess háskólaárs, sem prófin eru haldin.

Próf skulu að jafnaði vera skrifleg, en geta einnig verið munnleg eða verkleg eftir ákvörðun deildarinnar.

Séu prófþættir fleiri en einn í einhverri kennslugrein eða próf haldið í sömu kennslugrein á fleiri en einu ári, þarf stúdent að fá tilskilda lágmarkseinkunn í hverjum prófþætti. Deildin ákvarðar vægi hvers prófþáttar í samráði við kennara.

Árangur stúdents í verklegu námi er metinn af þeim kennara, sem kennsluna annast. Kennari skilar skriflegum vitnisburði til skrifstofu háskólans. Gefnar eru fjórar einkunnir: Ágætt, gott, sæmilegt, slæmt. Sá, sem fær einkunnina slæmt, telst ekki hafa lokið verklega náminu og getur ekki sagt sig til prófs. Einkunnir fyrir verklegt nám reiknast ekki með til lokaeinkunnar. Heimilt er þó með samþykki kennslunefndar að gefa verklega einkunn í tölum og reikna hana sem ákveðinn hluta af lokaeinkunn í hlutaðeigandi grein.

Sá, sem lokið hefur embættisprófi í læknisfræði, ber prófheitilinn candidatus medicinae et chirurgiae (cand.med. & chr.).

B. Lyfjafræði lyfsala.

76. gr.

Um dagleg málefni lyfjafræði lyfsala fjallar þriggja manna stjórnarnefnd í umboði læknadeildar. Prófessorinn í lyfjafræði lyfsala skal vera formaður nefndarinnar. Auk hans sitja í nefndinni einn fulltrúi kjörinn af læknadeild og einn fulltrúi stúdenta, kjörinn af almennum fundi í Félagi lyfjafræðinema. Kjörtími er eitt ár. Er föstum kennurum í lyfjafræði lyfsala fjölgar, fellur niður kjör fulltrúa læknadeildar.

Stjórnarnefndin gerir árlega áætlun um kennslu, húsnæðisþörf, rekstrarkostnað og þróun deildarhlutans, fjallar um umsóknir um fastar kennarastöður og ræður stundakennara. Hún ber ábyrgð á daglegri stjórn námsins, semur kennsluskrá í samráði við kennara, samræmir námsefni, kennslu og próf, veitir stúdentum leiðbeiningar og ráðgjöf, skipuleggur og hefur eftirlit með prófum í samráði við kennara og skrifstofu háskólans.

77. gr.

Kennslugreinar (skrifleg próf):	Vægi:
Almenn efnafræði I og efnagreining I, verklegur hluti innifalinn	6
Lyfjagerðarfræði	18
Lífræn og líffræðileg efnafræði, verklegur hluti innifalinn	6
Sérhæfð lyfjafræði	6
Lífræn efnafræði, verklegur hluti innifalinn	12
Lyflýsingafræði	6
Grasafræði	6
Stærðfræði	3
Tölfræði og gagnafræði	3
Eðlisfræði	0
Lyfjalöggjöf, verðlagning lyfja og latína	6
Lyfjaefnafræði	12
Rekstrarfræði lyfjabúða	6
Lífefnafræði, verklegur hluti innifalinn	12
Efnagreiningartækni, verklegur hluti innifalinn	6

Kennslugreinar (verkleg próf):

Galensk lyfjagerð	18
Plöntugreining	0
Lyfjagreiningartækni	6

Stjórnarnefndin tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið, skiptingu á misseri, og um vægi þeirra.

78. gr.

Þeir stúdentar, sem lokið hafa fullnaðarprófi við stærðfræði-, eðlisfræði- eða náttúrufræðideild í íslenskum skóla, sem hefur heimild til þess að brautskrá stúdenta, hafa aðgang að námi í lyfjafræði lyfsala. Háskólaráð getur þó eftir rökstuddum tillögum stjórnarnefndarinnar takmarkað fjölda stúdenta, sem veittur er aðgangur að náminu hverju sinni.

Kennslu skal haga þannig, að ljúka megi námi á þremur árum. Ekki er þó skylt að halda uppi kennslu á 3.námsári, nema þrír stúdentar hið fæsta skrái sig til náms.

Áður en stúdent gengur undir próf í lok 2. kennslumisseris, skal hann leggja fram vottorð frá kennurum um, að hann hafi sýnt viðhlítandi ástundun við námið og lokið tilbúningi eigi færri en 15 galenskra samsetninga. Þá er stúdent segir sig til annarra prófa, skal hann hafa staðist próf í lok 2. misseris og öll undangengin próf.

Við einkunnagjöf skal stuðst við úrlausnir æfingaverkefna, sem stúdent hefur leyst á námstímanum. Einkunn í galenskri lyfjagerð skal miða að hálfu við skýrslur stúdenta á námstímanum og að hálfu við frammistöðu á prófi. Lágmarkseinkunn er 6,0 í galenskri lyfjagerð og lyfjagreiningartækni.

Aðstoðarlyfjafræðingsprófi skal lokið eigi síðar en 5 árum eftir að stúdent er skrásettur í lyfjafræðinámið. Undanþágu má veita frá þessum tímamörkum vegna veikinda eða annarra svipaðra vítaleysisástæðna.

79. gr.

Um verklegt nám utan háskólans að loknu námi þar fer eftir reglum og samningi milli Háskóla Íslands, Apótekarafélags Íslands og Lyfjafræðingafélags Íslands. Sá, sem lokið hefur verklegu námi samkvæmt ofansögðu, getur sótt um leyfi til þess að mega kalla sig lyfjafræðing eða aðstoðarlyfjafræðing, enda fullnægi hann, eftir því sem við á, kröfum 3. gr. eða 4. gr. laga um lyfjafræðinga nr. 35/1978.

C. Námsbraut í hjúkrunarfræði.

80. gr.

Kennsla og rannsóknir í hjúkrunarfræði fara fram í námsbraut í tengslum við læknadeild.

Stjórn námsbrautarinnar er í höndum námsbrautarstjórnar. Í henni eiga sæti námsbrautarstjóri, fastráðnir kennarar námsbrautarinnar, tveir fulltrúar læknadeildar kjörnir til tveggja ára í senn og einn fulltrúi háskólaráðs kjörinn til sama tíma. Enn fremur eiga þar sæti fulltrúar stúdenta, og fer um fjölda þeirra eftir sömu reglum og gilda um setu stúdenta á deildarfundum. Stjórnin kýs formann úr sínum hópi.

Námsbrautarstjórn gerir árlega áætlun um kennslu, húsnæðisþörf, rekstrarkostnað og þróun námsbrautarinnar. Stjórnin fjallar um umsóknir um starf námsbrautarstjóra og fastar kennarastöður og ræður stundakennara í samráði við námsbrautarstjóra.

Þegar háskólaráð eða læknadeild fjallar sérstaklega um málefni námsbrautarinnar, skal boða formann námsbrautarstjórnar eða þann, sem hann kveður til úr hópi stjórnarmanna, á fundinn, og hefur hann þar fullt málfrelsi og tillögurétt.

81. gr.

Námsbrautarstjóri skal starfa við námsbrautina, þar til minnst þrír kennarar hafa verið fastráðnir eða annað verður ákveðið. Hann skipuleggur námið í samræmi við ákvarðanir námsbrautarstjórnar. Hann annast daglega stjórn námsins, semur lestrar- og kennsluáætlanir í samráði við kennara, samræmir námsefni, kennslu og próf, veitir stúdentum leiðbeiningar og ráðgjöf, skipuleggur og hefur eftirlit með prófum í samráði við kennara og skrifstofu háskólans og hlutast til um, að stúdentar geti eftir atvikum átt aðild að rannsóknarverkefnum. Námsbrautarstjórn ákveður kennsluskyldu námsbrautarstjóra.

82. gr.

Hjúkrunarfræði er fjögurra ára nám, er lýkur með B. S. prófi. Stúdent skal hafa lokið prófum 1. og 2. árs á þremur árum hið mesta, en hámarksnámstími er 6 ár. Námsbrautarstjórn er heimilt að veita undanþágu frá þessum tímamörkum, er sérstaklega stendur á.

Við námsbrautina skal kenna almenna hjúkrunarfræði og sérgreinar hjúkrunar. Þessar námsgreinar má sækja utan námsbrautarinnar: Efnafræði, félagsfræði, líffærafræði, sýkla- og ónæmisfræði, sálarfræði, lífefnafræði, líffræðilisfræði, lyfjafræði og meinafræði. Sé kennslan utan námsbrautarinnar ekki við hæfi stúdenta í hjúkrunarfræði, skal efna til sérstakra námskeiða eftir því sem kostur er á.

Námsbrautarstjórn tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra.

D. Námsbraut í sjúkraþjálfun.

83. gr.

Kennsla og rannsóknir í sjúkraþjálfun fara fram í námsbraut í tengslum við læknadeild.

Stjórn námsbrautarinnar er í höndum námsbrautarstjórnar. Í henni eiga sæti námsbrautarstjóri, fastráðnir kennarar námsbrautarinnar, tveir fulltrúar læknadeildar kjörnir til tveggja ára í senn og einn fulltrúi háskólaráðs kjörinn til sama tíma. Ennfremur eiga þar sæti fulltrúar stúdenta, og fer um fjölda þeirra eftir sömu reglum og gilda um setu stúdenta á deildarfundum. Stjórnin kýs formann úr sínum hópi.

Námsbrautarstjórn gerir árlega áætlun um kennslu, húsnæðisþörf, rekstrarkostnað og þróun námsbrautarinnar. Stjórnin fjallar um umsóknir um starf námsbrautarstjóra og fastar kennarastöður og ræður stundakennara í samráði við námsbrautarstjóra.

Þegar háskólaráð eða læknadeild fjalla sérstaklega um málefni námsbrautarinnar, skal boða formann námsbrautarstjórnar eða þann, sem hann kveður til úr hópi stjórnarmanna, á fundinn, og hefur hann þar fullt málfrelsi og tillögurétt.

84. gr.

Námsbrautarstjóri skal starfa við námsbrautina, þar til minnst þrír kennarar hafa verið fastráðnir eða annað verður ákveðið. Hann skipuleggur námið í samræmi við ákvarðanir námsbrautarstjórnar. Hann annast daglega stjórn námsins, semur lestrar- og kennsluáætlanir í samráði við kennara, samræmir námsefni, kennslu og próf, veitir stúdentum leiðbeiningar og ráðgjöf, skipuleggur og hefur eftirlit með

prófum í samráði við kennara og skrifstofu háskólans og hlutast til um, að stúdentar geti eftir atvikum átt aðild að rannsóknarverkefnum. Námsbrautarstjórn ákveður kennsluskyldu námsbrautarstjóra.

85. gr.

Sjúkraþjálfun er fjögurra ára nám, er lýkur með B. S. prófi. Stúdent skal hafa lokið öllum prófum hvers árs áður en hann hefur nám á næsta ári. Hámarksnámstími er 5 ár. Námsbrautarstjórn er heimilt að veita undanþágu frá báðum þessum skilyrðum, þegar sérstaklega stendur á.

Við námsbrautina skal kenna sjúkraþjálfunarfræði. Þessar námsgreinar má sækja utan námsbrautarinnar: Líffærafræði, eðlisfræði, lífeðlisfræði, sálarfræði, meinafræði, sjúkdómafræði, félagsfræði, tölfræði og stjórnun. Sé kennslan utan námsbrautarinnar ekki við hæfi stúdenta í sjúkraþjálfun, skal efna til sérstakra námsskeiða eftir því sem kostur er á.

Námsbrautarstjórn tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra.

86. gr.

Námsbrautarstjórn gerir árlega rökstudda tillögu til háskólaráðs um, hve mörgum nýjum stúdentum námsbrautin veiti viðtöku. Ákvörðun háskólaráðs um innritunartakmarkanir, ef þörf krefur, skal liggja fyrir við upphaf skrásetningarfrests. Tillaga námsbrautarstjórnar skal byggð á þeirri aðstöðu sem námsbrautinni er búin. Ef nauðsynlegt reynist að takmarka aðgang, skulu eldri stúdentar, sem eigi hafa lokið prófum 1. árs, sækja um námsvist á 1. ári að nýju, og verður fjallað um umsóknir þeirra á sama hátt og nýrra stúdenta.

XI. KAFLI.

Lagadeild.

87. gr.

Kennslugreinar eru þessar:

A. Skyldugreinar:
1. Almenn lögfræði og ágrip af réttarsögu.
2. Sifjaréttur, erfðaréttur og persónuréttur.
3. Stjórnskipunarréttur, stjórnarfarsréttur og ágrip af þjóðarétti.
4. Fjármunaréttur.
5. Refsiréttur.
6. Réttarfar.
7. Ælingar í úrlausn raunhæfra verkefna.

B. Bundnar kjörgreinar:
Afbrotafræði.
Alþjóðlegur einkamálaréttur.
Félagaréttur.
Hagfræði.
Opinber stjórnsýsla.
Réttarsaga.
Sjóréttur.
Skattaréttur.
Vátryggingaréttur.
Þjóðaréttur.

C. Sérstakar kjörgreinar.

88. gr.

Námi til embættisprófs í lögfræði skal skipta í þrjá hluta.

I. Kennslugreinar í fyrsta hluta eru þessar:
1. Almenn lögfræði og ágrip af réttarsögu.
2. Sifjaréttur, erfðaréttur og persónuréttur.
3. Stjórnskipunarréttur, stjórnarfarsréttur og ágrip af þjóðarétti.
4. Fjármunaréttur.

Kennslu í almennri lögfræði og ágripi af réttarsögu skal haga þannig, að prófi í þeirri grein verði lokið í lok 1. námsárs. Stúdent skal hafa lokið prófinu, áður en hann byrjar í lokaprófum 1. hluta. Í greininni skal vera eitt skriflegt próf, og þarf einkunnina 7,0 til að standast það. Einkunn í almennri lögfræði skal ekki talin til 1. hluta prófs, en hins vegar til embættisprófs.

Kennslu í öðrum greinum 1. hluta skal haga þannig, að prófum í þeim verði lokið í lok 2. námsárs. Í kennslugreinum 2 og 3 skulu vera tvö skrifleg próf í hvorri grein, bæði á sama próftímabili, nema stúdent hafi áður þreytt áfangapróf í grein. Ein einkunn skal gefin fyrir hvert próf. Í fjármunarétti skulu vera tvö skrifleg próf á sama próftímabili og einkunnir tvær.

Halda skal áfangapróf í greinum 2 og 3 miðuð við námsefni fyrsta árs, eins og það er hverju sinni, þegar gengið er undir próf. Ganga má undir áfangapróf á hverju þriggja próftímabila, eftir að stúdent á þess fyrst kost að þreyta slíkt próf. Gildir þetta um alla stúdenta, sem nú eru skráðir til 1. hluta náms, án tillits til innritunartíma þeirra. Áfangapróf kemur í stað annars þeirra prófa, er fyrr getur, ef stúdent hlýtur einkunnina 6.5 hið minnsta. Standist stúdent ekki áfangapróf, er honum óheimilt að þreyta það sérstaklega að nýju, en heimilt er honum að ganga undir 1. hluta próf. Standist stúdent prófið, má hann þó endurtaka það sem hluta af lokaprófi. Áfangapróf eru skrifleg, en heimilt er að leyfa stúdentum, sem innritaðir eru í lagadeild fyrir 1. júlí 1979 að ganga undir munnlegt áfangapróf, ef til kemur samþykki umsjónarkennara í kennslugrein og ósk meirihluta stúdenta, sem eiga eftir að þreyta prófið.

Lokapróf í 1. hluta skulu tekin í einu lagi að frágengnum þeim áfangaprófum, sem stúdent hefur staðist og ekki óskað að endurtaka.

Stúdent skal hafa lokið 1. hluta prófi, áður en hann þreytir próf í 2. hluta.

II. Kennslugreinar í öðrum hluta eru þessar:
4. Fjármunaréttur.
5. Refsiréttur.
6. Réttarfar.
7. Æfingar í úrlausn raunhæfra verkefna.

Kennslu í 2. hluta skal haga þannig, að náminu megi ljúka á tveimur árum. Í kennslugreinum 4, 5 og 6 skulu vera tvö skrifleg próf í hverri grein, bæði á sama próftímabili, nema stúdent hafi áður þreytt áfangapróf í grein. Ein einkunn skal gefin fyrir hvert próf. Í grein 7 skulu vera tvö skrifleg próf á sama próftímabili, og skal ein einkunn gefin fyrir hvort próf. Í prófum þessum skal reyna á sem flesta þætti í prófgreinum 1. og 2. hluta.

Halda skal áfangapróf í greinum 4, 5 og 6 miðuð við námsefni undanfarins árs, eins og það er hverju sinni, þegar gengið er undir próf. Stúdent má ganga undir áfangapróf á hverju þriggja próftímabila, eftir að hann á þess fyrst kost að þreyta slíkt próf. Gildir þetta um alla stúdenta, sem nú eru skráðir til náms í 2. hluta án tillits til innritunartíma þeirra. Áfangapróf kemur í stað annars þeirra prófa, er fyrr

getur, ef stúdent hlýtur einkunnina 6.0 hið minnsta. Standist stúdent ekki áfangapróf, má hann ekki þreyta það sérstaklega að nýju, en heimilt er honum að ganga undir 2. hluta próf. Standist stúdent prófið, má hann þó endurtaka það sem hluta af lokaprófi. Áfangapróf eru skrifleg, en heimilt er að leyfa stúdentum, sem innritaðir eru í lagadeild fyrir 1. júlí 1979 að ganga undir munnlegt áfangapróf, ef til kemur samþykki umsjónarkennara í kennslugrein og ósk meirihluta stúdenta, sem eiga eftir að ganga undir prófið.

Lokapróf í 2. hluta skulu tekin í einu lagi að frágengnum þeim áfangaprófum, sem stúdent hefur staðist og ekki óskað endurtekningar á.

Stúdent skal hafa lokið 2. hluta prófi, áður en hann þreytir próf í 3. hluta.

III. Kennsla í þriðja hluta.

Fyrir 15. apríl skal stúdent, sem hyggst ljúka prófum 2. hluta að vori eða hausti það ár, velja einn af kennurum deildarinnar umsjónarkennara sinn. Skal valið háð samþykki kennarans og deildarforseta. Í samráði við umsjónarkennara sinn gerir stúdent áætlun um nám sitt í 3. hluta, og skal námsáætlun lögð fram eigi síðar en 15. apríl það ár, sem stúdent hyggst ljúka prófum 2. hluta. Í námsáætlun skal m. a. tiltaka þá grein, er stúdent hyggst stunda framhaldsnám í og hvort hann stefni að ritgerð eða prófi í greininni. Ágreiningi um námsáætlun má skjóta til lagadeildar.

Fyrir 15. apríl skal stúdent, sem hyggst ljúka prófum 2. hluta að vori eða hausti það ár, velja tvær kjörgreinar. Skal hann ljúka munnlegum prófum í þeim báðum. Þó getur lagadeild heimilað skrifleg próf í einstökum greinum eða þáttum þeirra, ef ástæða þykir til. Gefin skal sérstök einkunn fyrir hvort próf, en meðaltal þeirra reiknast sem ein einkunn á embættisprófi. Að öðru leyti skal nám í 3. hluta að jafnaði vera á einu sviði og miða að framhaldsnámi í grein, sem stúdentinn hefur áður lagt stund á í lagadeild, þ. e. greinum 1—6 eða bundinni kjörgrein. Fyrir námsárangur skal gefa tvær einkunnir, fyrir próf og/eða ritgerð eftir ákvörðun í námsáætlun. Ef einvörðungu er tekið próf, skal annað vera skriflegt, en hitt munnlegt. Heimilt er að prófa nemanda munnlega um efni ritgerðar og meta frammistöðu hans sem hluta af einkunn fyrir ritgerðina.

Lagadeild getur leyft, að námi í 3. hluta verði hagað með öðrum hætti en greint var, bæði þannig að sérstakar kjörgreinar verði viðfangsefni stúdents í deildinni, svo og að nám í öðrum háskóladeildum komi í stað náms í lagadeild og próf þar í stað prófa í lagadeild, allt eftir því, sem nánar verður ákveðið í hvert sinn.

Nám í 3. hluta skal stundað undir umsjón kennara og kennslu haldið uppi eftir því sem hagkvæmt og unnt er. Ef sérstakir erfiðleikar eru á kennslu í bundinni kjörgrein, getur lagadeild ákveðið fyrir eitt ár í senn, að hún skulu ekki kennd.

Að öðru leyti setur lagadeild nánari reglur um nám í 3. hluta.

89. gr.

Kennslu í lagadeild skal haga þannig, að stefnt sé að því, að embættisprófi sé lokið eftir 5 ára nám.

Stúdent skal ljúka prófi í almennri lögfræði ekki síðar en á því almanaksári, þegar hann hefur verið samfleytt 2 ár í deildinni. Hann skal ljúka 1. hluta prófi ekki síður en á því almanaksári, þegar hann hefur verið samfleytt 3 ár í deildinni og 2. hluta prófi, þegar hann hefur verið samfleytt 6 ár í deildinni. Hann skal ljúka embættisprófi ekki síðar en á því almanaksári, þegar hann hefur verið samfleytt 8 ár í deildinni. Lagadeild getur veitt undanþágur frá þessum ákvæðum um tímamörk, ef veikindi eða svipaðar vítaleysisástæður koma til.

Próf í almennri lögfræði, áfangapróf og lokapróf í 1., 2. og 3. hluta skal halda í maí og september.

Auk þeirra lágmarkseinkunna, sem áskildar eru í 88. gr., þarf stúdent að hljóta einkunnina 6.5 að meðaltali í 1. hluta og einkunnina 6.0 að meðaltali í 2. og 3. hluta til þess að standast próf í hverjum hluta fyrir sig.

Embættispróf er fólgið í prófi í almennri lögfræði, prófum í öðrum greinum 1. hluta og greinum 2. og 3. hluta. Stúdent er ekki heimilt að ljúka embættisprófi fyrr en í maímánuði hinum næsta, eftir að hann lauk 2. hluta prófi. Lagadeild getur veitt undanþágu frá þessu, ef sérstaklega stendur á.

Sá, sem lokið hefur embættisprófi, ber próftitilinn candidatus juris (cand. jur.).

Í lagadeild skal halda uppi kennslu og leiðbeiningum fyrir kandídata eftir því sem aðstæður leyfa. Lagadeild ákveður, hvernig kennslu fyrir kandídata er hagað. Heimilt er að gefa út vottorð um nám þeirra að fullnægðum skilyrðum, sem deildin setur, t. d. um próf. Lagadeild setur nánari reglur um vottorð þessi.

Ákvæði til bráðabirgða.

I. Stúdentar skráðir í lagadeild á árinu 1975 og fyrr skulu þreyta munnlegt og skriflegt lokapróf í kennslugreinum, sem þeir hafa eigi lokið áfangaprófum í. Þessi tilhögun gildir til haustprófa 1980.

II. Stúdentum í 2. hluta, sem ekki hafa þreytt áfangapróf, en reynt hafa við lokapróf og ekki staðist það eða gengið frá því, er heimilt að þreyta áfangapróf samkvæmt 88. og 89. gr.

XII. KAFLI.
Viðskiptadeild.

90. gr.

Kennslugreinar eru þessar: Prófgreinar í fyrri hluta, sbr. 91. gr., prófgreinar í fyrirtækjakjarna, þjóðhagskjarna og endurskoðunarkjörsviði, sbr. 92. og 94. gr., og kjörgreinar samkvæmt ákvörðun deildarinnar.

91. gr.

Prófgreinar í fyrri hluta eru þessar:	Vægi:
1. Fornámskeið í stærðfræði	0 e
2. Bókfærsla	3 e.
3. Reikningshald I	3 e.
4. Reikningshald II	3 e.
5. Reikningshald III	3 e.
6. Stærðfræði I	3 e.
7. Stærðfræði II	3 e.
8. Tölfræði	6 e.
9. Rafreiknar I	3 e.
10. Íslensk haglýsing	6 e.
11. Aðferðafræði	3 e.
12. Lögfræði	6 e.
13. Almenn þjóðhagfræði	6 e.
14. Almenn rekstrarhagfræði	6 e.
15. Skattaréttur, skattskil	3 e.
16. Félagsfræði	3 e.

Kennslu í fyrri hluta skal haga þannig, að farið sé yfir allt námsefnið árlega og við það miðað, að unnt sé að ljúka prófi í hlutanum á tveimur árum.

Próf í bókfærslu skal taka, áður en gengið er undir próf í reikningshaldi. Próf í fornámskeiði í stærðfræði, í stærðfræði I og stærðfræði II skal taka í þessari röð. Heimilt er stúdent að ganga undir áðurtalin próf á sama prófтímabili eftir því sem við á, en próf aftar í röðinni öðlast ekki gildi, ef stúdent stenst ekki próf, sem framar er í röðinni.

Lágmarkseinkunn í prófgreinum nr. 2, 13 og 14 er 6.5.

92. gr.

Til síðari hluta prófs teljast kjarni, kjörsvið, frjálsar kjörgreinar og ritgerð.

Kjarni er metinn 30 námseiningar, kjörsvið 9 einingar, frjálsar kjörgreinar 12 einingar og ritgerð 9 einingar.

Stúdent getur valið milli tveggja kjarna, fyrirtækjakjarna og þjóðhagskjarna.

Prófgreinar í fyrirtækjakjarna eru þessar:	Vægi:
17. Stjórnun I	3 e.
18. Stjórnun II	5 e.
19. Fjármál fyrirtækja I	3 e.
20. Fjármál fyrirtækja II	5 e.
21. Sala I	3 e.
22. Sala II	5 e.
23. Framleiðsla I	3 e.
24. Framleðisla II	3 e.

Prófgreinar í þjóðhagskjarna eru þessar:	Vægi:
17. Stjórnun I	3 e.
19. Fjármál fyrirtækja I	3 e.
23. Framleiðsla I	3 e.
25. Þjóðhagfræði II	6 e.
26. Þjóðhagfræði III	6 e.
27. Opinber stjórnsýsla	3 e.
28. Stjórnskipunar- og stjórnarfarsréttur	3 e.
29. Hagrannsóknir	3 e.

Kennslu í síðari hluta skal haga þannig, að farið sé yfir námsefni í kjarnagreinum árlega, en námsefni í öðrum greinum að minnsta kosti annað hvort ár.

Stúdent skal hafa lokið fyrri hluta prófi, áður en hann hefur nám í síðari hluta.

93. gr.

Viðskiptadeild setur reglur um niðurröðun kjörgreina í kjörsvið og mat þeirra til námseininga. Sérstakar reglur gilda um endurskoðunarkjörsvið, sbr. 94. gr.

Stúdent velur frjálsar kjörgreinar, er hvorki teljast til kjarna né kjörsviðs hans. Heimilt er honum einnig að áskildu samþykki deildarinnar að velja frjálsar kjörgreinar í öðrum deildum eða námsbrautum.

Efni ritgerðar skal vera úr sviði kjarna eða kjörsviðs og valið í samráði við a. m. k. einn fastráðinn kennara deildarinnar fyrir lok kennslu á fyrsta ári síðari hluta. Deildin setur nánari reglur um samningu ritgerða og skil. Heimilt er að prófa stúdent munnlega um efni ritgerðar og meta frammistöðu hans sem hluta af einkunn fyrir ritgerðina.

94. gr.

Viðskiptadeild skal standa fyrir sérstöku endurskoðunarkjörsviði í framhaldi af fyrirtækjakjarna.

Prófgreinar eru þessar:	Vægi:
30. Reikningshald IV	6 e.
31. Endurskoðun I	3 e.
32. Endurskoðun II	3 e.
33. Skattaréttur og skattskil II	3 e.
34. Fjármuna- og félagaréttur	3 e.
35. Ein frjáls kjörgrein	3 e.

Stúdent, sem velur þetta kjörsvið, skal þreyta próf í öllum ofantöldum greinum. Kemur þetta kjörsviðsnám í stað kjörsviðs og frjálsra kjörgreina hjá þeim stúdentum, er velja önnur kjörsvið. Ákvæði 93. gr. gilda eftir því sem við getur átt.

95. gr.

Heimilt er deildinni að meta ritgerðir og frammistöðu í æfingum sem hluta af prófi og áskilja lágmarkseinkunn í hverjum prófhluta greinar. Skal um þetta jafnan haft samráð við kennara í hlutaðeigandi grein. Heimilt er einnig að meta vinnu stúdenta í fyrirtækjum og stofnunum og vinnu við ákveðin verkefni utan deildar jafngilda samningu ritgerða eða þátttöku í æfingum.

Próf skulu vera skrifleg, nema deildin ákveði annað.

Falli stúdent úr deildinni fær hann viðurkennd próf í bókfærslu, almennri rekstrarhagfræði og almennri þjóðhagfræði, enda hafi hann náð lágmarkseinkunn í þessum greinum og endurinnritast eigi síðar en á næsta háskólaári.

Stúdent skal hafa lokið fyrri hluta prófi eigi síðar en á því almanaksári, er hann hefur verið skrásettur í viðskiptadeild í 3 ár samfleytt, og síðari hluta prófi eigi síðar en 6 árum eftir skrásetningu. Viðskiptadeild getur veitt undanþágu frá þessum tímamörkum, ef veikindum eða svipuðum vítaleysisástæðum er til að dreifa.

XIII. KAFLI.

Heimspekideild.

96. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Deildarfund skal halda minnst tvisvar á ári, í maí og nóvember, og annars ef tilefni er til. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Deildarráð er skipað 9 mönnum, deildarforseta, 6 fastráðnum kennurum kjörnum á deildarfundi til eins árs í senn og 2 fulltrúum stúdenta kjörnum af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs. Varaforseta deildarinnar er heimil seta á fundum ráðsins, og hefur hann þar tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt. Við kjör í deildarráð skal þess gætt, að einstakar kennslugreinar fái fulltrúa sem næst í hlutfalli við fjölda fastra kennara í grein, en þær greinar, sem í eru færri fastir kennarar en svo, að þær eigi fulltrúa í deildarráði á hverju ári, fái fulltrúa til skiptis. Sé fjallað sérstaklega um kennslugreinar, sem eigi er fulltrúi fyrir í

deildarráði, skal deildarforseti leita umsagnar og tillagna greinarkennara og gefa þeim kost á að senda fulltrúa á fund til þess að ræða um það mál, en atkvæðisrétt á fulltrúinn ekki.

Deildarráð heldur fundi eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði á kennsluárinu, en ella þegar þörf krefur. Fundi skal boða bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði deildarforseta úrslitum. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Fundargerðir skal senda öllum, sem sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál, er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

97. gr.

Kennslugreinar eru þessar:

a) Til B. A. prófs: Almenn bókmenntafræði, almenn málvísindi, danska, enska, finnska, franska, gríska, heimspeki, íslenska, latína, norska, rússneska, sagnfræði, spænska, sænska og þýska. Auk þess er heimilt að taka upp kennslu í aukagreinum eftir nánari ákvörðun deildar.

b) Til cand.mag. prófs: Danska, enska, íslenskar bókmenntir, íslensk málfræði og sagnfræði.

c) Til bacc.philol.Isl. prófs: Íslenska fyrir erlenda stúdenta.

Deildin tekur nánari ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið og um vægi þeirra í námseiningum, í hvaða röð námskeið skulu tekin og hver þeirra séu skyldunámskeið. Þó skulu almenn málvísindi og bókmenntafræði ætíð vera skyldubættir í tungumálum.

Ef sérstakir erfiðleikar eru á kennslu í einhverri kennslugrein, getur deildin ákveðið, að hún skuli ekki kennd. Stúlentar, sem lokið hafa einu námskeiði í kennslugrein, eiga rétt á að ljúka 30 e í greininni.

Við gerð kennsluskrár skal við það miðað, að stúdent þurfi ekki að sækja fleiri en 12 kennslustundir á viku, þegar frá eru taldir æfingatímar, sem krefjast ekki undirbúnings.

98. gr.

Kennslu til B. A. prófs skal haga þannig, að stúdent sé unnt að ljúka námi á þremur árum og kennslu til cand.mag. prófs þannig, að stúdent geti lokið námi á tveimur árum að loknu B. A. prófi. Kennslu til prófs í íslensku fyrir erlenda stúdenta skal haga þannig, að ljúka megi námi á tveimur árum.

Námsmat felst í skriflegum og/eða munnlegum prófum, æfingavinnu, verkefnum eða ritgerðum. Tilhögun námsmats fer eftir samkomulagi kennara og nemenda og skal það liggja fyrir, áður en mánuður er liðinn af kennslu. Náist ekki samkomulag skal málinu vísað til námsnefndar og þaðan til deildarráðs ef þörf krefur.

99. gr.

Nám skal vegið í einingum (e) og skal ársnám talið 30 e.

Til B. A. prófs er krafist 90 e að viðbættum heimspekilegum forspjallsvísindum (3 e), en til cand.mag. prófs er krafist B. A. prófs að viðbættum 60 e. Námskeið skal að jafnaði vera 5 e eða margfeldi af 5 e. Þá má deildarráð veita undanþágu frá þessu.

I. B. A. próf.

Til B. A. prófs velur stúdent sér aðalgrein úr kennslugreinum þeim, sem upp eru taldar í 97. gr. 1. mgr. a-lið, og tekur í henni minnst 60 e. Stúdent skal einnig velja sér aukagrein úr þessum greinum, og ber að taka í henni minnst 30 e. Stúdent er heimilt með samþykki heimspekideildar að sækja aukagrein til annarrar deildar. Ákveða má, að hluti aðalgreinar eða aukagreinar séu valfrjáls námskeið. Heimilt er stúdent í samráði við greinarkennara að sækja námskeið til annarra deilda Minnst 5 e skulu felast í samningu lokaritgerðar, en deildin má þó veita undanþágu frá þeirri reglu.

II. Cand.mag. próf.

Að loknu B. A. prófi má stúdent ganga undir cand.mag. próf í einhverri þeirra greina, sem taldar eru upp í 97. gr. 1. mgr. b-lið, enda hafi hann lokið minnst 60 e í sömu grein til B. A. prófs. Deildinni er þó heimilt að fallast á, að B. A. próf með 60 e í kennslugrein, sem náskyld er hlutaðeigandi cand.mag. grein, ásamt 30 e í cand. mag. greininni, veiti aðgang að cand. mag. námi.

Aðgang að cand. mag. námi í íslenskum bókmenntum eiga þeir, sem lokið hafa B. A. prófi í íslensku sem aðalgrein eða í almennri bókmenntafræði sem aðalgrein og íslensku sem aukagrein. Aðgang að cand. mag. námi í íslenskri málfræði veitir B. A. próf í íslensku sem aðalgrein eða í almennum málvísindum sem aðalgrein og íslensku sem aukagrein.

Heimilt er að velja námskeið allt að 15 e úr öðrum skyldum greinum í samráði við greinarkennara. Ritgerðarefni velur stúdent einnig í samráði við kennara sína, og skal ritgerðin vega minnst 15 e. Heimilt er, að ritgerð samin innan 8 daga tímamarka komi í stað prófs í lok námskeiðs.

III. Bacc.philol.Isl. próf.

Til prófs í íslensku fyrir erlenda stúdenta er krafist minnst 60 e. Heimilt er með samþykki hlutaðeigandi kennara, að ritgerð samin innan 8 daga tímamarka komi í stað prófs. Deildinni er heimilt að veita stúdent undanþágu frá einstökum námskeiðum, ef sérstaklega stendur á. Deildin velur fjóra menn úr hópi kennara í íslensku til þess að standa fyrir prófum ásamt kennurum í bacc.philol.Isl. náminu.

XIV. KAFLI.

Verkfræði- og raunvísindadeild.

100. gr.

Stjórn deildarinnar er í höndum deildarfunda, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í öllum málum, sem deildin er bær að taka ákvörðun um, nema að því leyti sem deildarfundur hefur afsalað sér þessu valdi í hendur deildarráðs. Fundi skal boða bréflega með minnst viku fyrirvara, ef kostur er. Dagskrá skal greina í fundarboði.

Í deildarráði eiga sæti auk deildarforseta, varaforseti deildarinnar, einn fulltrúi úr hverri skor og skal hann vera formaður skorar, tveir fulltrúar kennara, sem sitja skorarfundi, en eru ekki kjörgengir til skorarformennsku, kjörnir úr hópi þeirra á sameiginlegum fundi í apríl ár hvert, og tveir fulltrúar stúdenta, kjörnir af félagssamtökum þeirra til eins árs í senn úr hópi fulltrúa stúdenta á deildarfundum. Nýkjörið deildarráð tekur til starfa við upphaf háskólaárs.

Deildarráð heldur fundi eftir þörfum. Fundi skal boða bréflega með dagskrá og með þriggja daga fyrirvara, ef því verður við komið. Deildarforseti boðar fundi og stýrir þeim, en varaforseti í forföllum hans. Skylt er að boða til fundar, ef rektor, þriðjungur deildarráðsmanna eða ein skor æskir þess. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en tveir þriðju hlutar deildarráðsmanna. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði þess, er stýrir fundi. Gerðir deildarráðsfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið. Innan tveggja vikna skal senda þeim fundargerðina, er sæti eiga á deildarfundi. Deildarforseti ákveður, hvort fara skuli með mál sem trúnaðarmál.

Deildarráði er heimilt að fjalla um öll mál, er deildina varða, en úrslitavald hefur það aðeins í þeim málaflokkum, sem deildarfundur hefur afsalað sér ákvörðunarvaldi í, meðan slíkt afsal stendur. Ætíð má þó skjóta máli til deildarfundar, ef deildarforseti eða þriðjungur deildarráðsmanna æskir þess, og hefur þá deildarfundur úrslitavald í því máli.

101. gr.

Deildin skiptist eftir fræðigreinum í eftirtaldar skorir: Stærðfræðiskor, eðlisfræðiskor, efnafræðiskor, byggingarverkfræðiskor, véla- og skipaverkfræðiskor, rafmagnsverkfræðiskor, líffræðiskor og jarðfræðiskor.

Kennslugreinar deildarinnar skiptast milli skora, og sker deildarráð úr um þá skiptingu. Hver skor fer í umboði deildarráðs með málefni kennslugreina sinna, ákveður námsefni og tilhögun kennslu og prófa, ákveður skiptingu kennslu milli einstakra kennara í skor, gerir tillögur til deildarráðs um ráðningu aðjúnkta og stundakennara. Áður en deildin gerir tillögur um skipun eða setningu í prófessorsembætti, dósents- eða lektorsstöður, skal leita álits hlutaðeigandi skorar, og eiga fulltrúar stúdenta á skorarfundi þá ekki atkvæðisrétt. Skorir gera tillögur til deildarráðs um nauðsynlegar fjárveitingar og nýjar stöður.

Á skorarfundi eiga sæti prófessorar, dósentar, lektorar og aðjúnktar í kennslugreinum skorar, forstöðumenn rannsóknarstofa, er lúta deildinni og starfa á fræðasviði skorarinnar og tveir fulltrúar stúdenta kjörnir ár hvert af félagssamtökum þeirra, og taka þeir sæti á skorarfundum við upphaf næsta háskólaárs. Enginn getur átt sæti í tveimur skorum. Deildarráð ákveður, í hvaða skor kennari eða forstöðumaður rannsóknarstofu á sæti. Formaður skorar getur með samþykki hennar boðið öðrum kennurum í kennslugreinum skorarinnar fundarsetu um skeið án atkvæðisréttar. Deildarforseta er heimil þátttaka í meðferð mála í hverri skor, en atkvæðisrétt á hann þó aðeins í sinni skor.

Hver skor kýs í apríl ár hvert formann úr hópi prófessora, dósenta og lektora skorarinnar. Varaformaður er kjörinn á sama hátt og formaður. Sé þörf annars varamanns, skal kveðja til skorarmenn eftir starfsaldri.

Skor heldur fundi eftir þörfum. Skylt er að boða til fundar, ef deildarforseti eða þriðjungur atkvæðisbærra skorarmanna æskir þess. Skorarformaður boðar fundi bréflega með þriggja daga fyrirvara, ef unnt er, en einstakar skorir geta þó haft annan hátt á fundarboðun. Fundarefni skal greina í fundarboði. Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra skorarmanna. Gerðir

skorarfunda skulu bókfærðar, og skal lesa fundargerð og staðfesta hana, áður en fundi er slitið.

Heimilt er deildinni að koma á fót námsnefndum, sem í eiga sæti jafnmargir kennarar og stúdentar, til þess að fjalla um námsefni í hverri kennslugrein og fylgjast með kennslufyrirkomulagi í deildinni.

102. gr.

Verkfræði- og raunvísindadeild veitir kennslu í verkfræði og raunvísindum sem hér segir:

1. Til fullnaðarprófa í verkfræði: Byggingarverkfræði, vélaverkfræði, skipaverkfræði og rafmagnsverkfræði; enn fremur í öðrum verkfræðigreinum, sem deildin ákveður og fé er veitt til. Skipan námsins miðast við, að það taki 4 ár, og er heildarnámið minnst 120 námseiningar.
2. Til B. S. prófa í raungreinum: Stærðfræði, tölvunarfræði, eðlisfræði, jarðeðlisfræði, efnafræði, matvælafræði, líffræði, jarðfræði og landafræði; enn fremur í öðrum greinum eftir því sem deildin ákveður og fé er veitt til. Skipan námsins miðast við, að það taki 3 ár, og er heildarnámið minnst 90 námseiningar.
3. Til áfangaprófa (fyrrihlutaprófa) í eðlisverkfræði og efnaverkfræði. Skipan námsins miðast við, að það taki 2 ár, og er heildarnámið minnst 60 námseiningar. Deildin skal stefna að því, að prófið veiti rétt til framhaldsnáms við tiltekna erlenda tækniháskóla.
4. Deildin getur skipulagt framhaldsnám í kennslugreinum sínum fyrir þá, sem lokið hafa prófi við deildina samkvæmt 1. eða 2. lið hér að ofan, eða samsvarandi prófi.

Deildin tekur ákvarðanir um skiptingu kennslugreina í námskeið, um vægi þeirra og um skiptingu þeirra á námsáfanga.

Skorir gera í kennsluskrá grein fyrir námsskipan og skyldunámskeiðum innan aðalgreinar. Samval námskeiða er háð samþykki skorar.

103. gr.

Verkfræði- og raunvísindadeild getur með samþykki háskólaráðs sett inntökuskilyrði varðandi lágmarksnám eða lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinarflokkum.

Stúdent skráir sig í aðalgrein við upphaf náms. Óski stúdent frávika frá námsskipan þeirri, sem gert er ráð fyrir í kennsluskrá, skal hann leggja námsáætlun sína fyrir hlutaðeigandi skor til samþykktar. Sama gildir, ef hann óskar breytinga á upphaflegri námsáætlun.

Deildinni er heimilt að ákveða, að stúdent megi ekki skrá sig í námskeið, nema hann hafi áður öðlast rétt til próftöku eða staðist próf í tilteknum námskeiðum.

Hver skor setur reglur um æfingaskyldu í námskeiðum og lágmarksframmistöðu stúdents í æfingum, til þess að hann öðlist rétt til próftöku.

Halda má æfinganámskeið utan reglulegs kennslutíma.

104. gr.

Stúdent skal ljúka prófi í öllum námskeiðum fyrsta kennsluárs fyrir lok annars námsárs síns og í öllum námskeiðum annars kennsluárs fyrir lok þriðja námsárs, ella glatar hann rétti til þess að halda náminu áfram.

Stúdent skal enn fremur ljúka prófi með tilskildum árangri og ávinna sér svo margar námseiningar er hér segir:

4 ára nám: Eftir 1. ár 20 e, eftir 2. ár 45 e, eftir 3. ár 70 e, eftir 4. ár 95 e og eftir 5. ár 120 e.

3 ára nám: Eftir 1. ár 20 e, eftir 2. ár 45 e, eftir 3. ár 70 e og eftir 4. ár 90 e.

2 ára nám: Eftir 1. ár 20 e, eftir 2. ár 40 e og eftir 3. ár 60 e.

Heimilt er deildinni að víkja frá ákvæðum 1. og 2. mgr. um tímamörk og námshraða, ef stúdent hefur ekki vanrækt námið og horfur eru á, að hann geti lokið því.

Deildin setur reglur um viðurkenningu fyrra náms við endurskráningu stúdenta og umskráningu úr öðrum deildum eða milli aðalgreina í verkfræði- og raunvísindadeild.

Til þess að standast B. S.-próf verður stúdent að hafa hlotið:

1. Eigi lægra en 4 í hverri prófgrein.
2. Eigi lægri meðaleinkunn en 5.5 í hverjum prófflokki (þ. e. tveimur misserisprófum sama kennsluárs).
3. Í verkfræði eigi lægri aðaleinkunn en 6.0.

105. gr.

Stúdent, sem hlýtur ekki tilskilda lágmarkseinkunn fyrir próf í lok námskeiðs, má endurtaka prófið að hausti, á næsta misserisprófi eða á 2. hausti. Hið sama á við um stúdent, sem hefur sagt sig úr prófi, en fullnægir próftökuskilyrðum. Við endurtekningu skal þreyta próf eins og það er haldið fyrir aðra stúdenta hverju sinni, nema skor ákveði annað.

Við einkunnagjöf má taka tillit til frammistöðu stúdenta í prófum og æfingum utan reglulegs próftíma og veita fyrir hana sérstaka einkunn, hluteinkunn. Kennarar gera grein fyrir vægi hluteinkunnar í upphafi misseris og tilkynna skorarformanni. Hver skor ákveður vægi hluteinkunnar í einstökum námskeiðum. Skal það tilkynnt stúdentum í upphafi misseris og við birtingu einkunna skal prófeinkunn og hluteinkunn sýnd hver um sig.

XV. KAFLI.

Tannlæknadeild.

106. gr.

Til kennslu í tannlæknisfræði heyra þær greinar, er varða fræðasvið hennar á hverjum tíma. Til fræðasviðs tannlæknisfræðinnar telst allt, sem tengist gerð og starfsemi tyggingarfæra mannslíkamans.

107. gr.

Stjórn tannlæknadeildar er í höndum deildarfundar, deildarráðs og deildarforseta.

Deildarfundur hefur úrslitavald í þeim málum, sem hann tekur til afgreiðslu. Hann kýs deildarráð, gerir tillögur um embætti og veitingu þeirra, ákvarðar breytingar á kennsluskrá, námsreglum og vægi námsgreina.

Deildarráð er kosið til tveggja ára í senn, samtímis kjöri deildarforseta. Í því eiga sæti auk deildarforseta og varaforseta, tveir fastráðnir kennarar í heilu starfi og einn tannlæknanemi tilnefndur til árs í senn af félagi þeirra. Deildarráð ræður málum tannlæknadeildar öðrum en þeim, er deildarfundur kýs að ráða hverju sinni auk þeirra mála, sem honum einum eru falin. Skjóta má máli til deildar-

fundai, ef deildarforseti eða minnst tveir deildarráðsmenn æskja þess. Deildarforseti boðar til deildarráðsfunda með dagskrá, sem einnig er send þeim, er sæti eiga á deildarfundum. Fundur er því aðeins lögmætur, að minnst þrír deildarráðsmenn sitji fundinn. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði deildarforseta úrslitum. Deildarforseti lætur færa fundargerðabók deildarráðs. Afrit fundargerða skal senda þeim, er sæti eiga á deildarfundum.

Kennslunefnd er skipuð tveimur kennurum, er deildarfundur kýs til tveggja ára í senn og tveimur tannlæknanemum, tilnefndum af félagi þeirra til sama tíma. Deildarfundur ákveður formann nefndarinnar. Kennslunefnd annast endurskoðun kennslutilhögunar, samræmingu námsefnis, kennslu og prófa í samráði við nemendur og kennara deildarinnar og gerir tillögur til deildarfundar um þessi efni. Ár hvert semur nefndin kennsluskrá og leggur hana fyrir deildarfund, en kennsluskrá skal koma út eigi síðar en við upphaf kennsluárs.

Kennslustjóra er deildinni heimilt að ráða til árs í senn eða skemmri tíma, enda sé fjárveiting fyrir hendi. Skal hann vinna að tilteknum verkefnum á sviði tannlæknakennslu.

108. gr.

Nú er fjöldi stúdenta, sem stenst 1. árs próf meiri en svo, að veita megi þeim öllum viðunandi framhaldskennslu við aðstæður á hverjum tíma, og getur háskólaráð þá eftir rökstuddri tillögu tannlæknadeildar takmarkað fjölda þeirra, sem halda áfram námi. Réttur stúdenta til framhaldsnáms skal miðaður við árangur 1. árs prófa. Ákvörðun háskólaráðs skal tilkynna fyrir upphaf þess háskólaárs, sem prófin eru haldin. Séu tveir eða fleiri með sömu einkunn á 1. árs prófi og gera þarf upp á milli þeirra um rétt til frekara náms, skal hlutkesti ráða. Stúdent hefur staðist hinn fræðilega hluta 1. árs prófa hljóti hann meðaleinkunnina 5.0.

Stúdentar, sem öðlast ekki rétt til þess að halda áfram námi, mega endurtaka öll prófin næsta ár eða láta fyrri próf gilda og keppa þá við nýja stúdenta á jafnréttisgrundvelli.

109. gr.

Sjúkrapróf í samkeppnisprófgrein skal halda, ef þörf krefur, eigi síðar en að fjórum vikum liðnum frá samkeppnisprófi en fyrr, ef kostur er.

Trúnaðarlækni er tannlæknadeild heimilt að hafa. Á degi samkeppnisprófs gengur hann, ásamt deildarforseta, úr skugga um lögmæti forfalla.

Verklegt nám og æfingar er heimilt að meta sem þátt af prófi, eftir nánari ákvörðun deildarfundar. Fyrir upphaf kennsluárs skal tilkynna hlut hvers þáttar í heildareinkunn námsgreinar.

Kandídatsprófi skal stúdent ljúka eigi síðar en sex árum frá því hann hefur nám á öðru námsári. Þó getur deildin veitt undanþágu frá þessum tímamörkum, ef veikindi eða aðrar gildar ástæður koma til.

Próftitilinn candidatus odontologiae (cand. odont.) ber sá, er lokið hefur kandidatsprófi frá tannlæknadeild.

XVI. KAFLI.

Félagsvísindadeild.

110. gr.

Kennslugreinar eru þessar:

a) Aðalgreinar til B. A. prófs: Bókasafnsfræði, félagsfræði, mannfræði, sálarfræði, stjórnmálafræði, uppeldisfræði.

b) Aukagreinar til B. A. prófs: Greinar, sem tilgreindar eru sem aðalgreinar í a-lið auk annarra greina félagsvísinda samkvæmt nánari ákvörðun deildarinnar.

c) Uppeldis- og kennslufræði.

111. gr.

Nám í félagsvísindadeild er metið í einingum (e). Til B. A. prófs er krafist minnst 90 e, og skal stúdent ljúka 60 e í aðalgrein og 30 e í aukagrein eða viðbótarnámskeiðum aðalgreinar. Heimilt er deildinni að gefa kost á 30 eininga viðbótarnámi í aðalgrein eða aukagrein að loknu B. A. prófi.

Deildin tekur, að fengnum tillögum frá námsnefndum, greinarkennurum og stúdentum, ákvarðanir um kennslu í hverri einstakri aðalgrein og aukagrein, enn fremur um skiptingu greina í námskeið og mat þeirra til eininga svo og hver þeirra séu skyldunámskeið í aðalgrein og aukagrein. Námskeið skal að jafnaði eigi vera minna en 3 e. Heimilt er, að sama námskeið sé hluti af fleiri en einni aðalgrein eða aukagrein, en eigi má reikna það nema einu sinni í samanlögðum einingafjölda stúdents.

Við gerð námsskrár skal stefnt að því, þegar því verður við komið, að stúdent þurfi ekki að velja aðalgrein sína á fyrstu tveimur misserum námsins.

Heimilt er stúdent að sækja nám í aukagrein til annarra deilda eða námsbrauta að fengnu samþykki félagsvísindadeildar og þeirrar deildar eða námsbrautar, sem námið er sótt til.

Deildin setur nánari reglur um samval aðalgreina og aukagreina og um stærð og mat lokaritgerða.

112. gr.

Kennslu til B. A. prófs skal haga þannig, að stúdent geti lokið 90 e námi á þremur árum. Hámarksnámstími til þess að ljúka B. A. prófi er 9 kennslumisseri frá því er stúdent var skrásettur í félagsvísindadeild. Deildinni er heimilt að veita undanþágu frá þessum tímamörkum, þegar sérstaklega stendur á.

Námsmat felst í skriflegum og/eða munnlegum prófum, æfingum, vinnuverkefnum eða ritgerðum.

113. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 22. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Birgir Thorlacius.

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 10. október 1979.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt:

Ég hef ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 10. október 1979.

Um leið og ég birti þetta, er öllum sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá Alþingi sett að lokinni guðsþjónustu í Dómkirkjunni, sem hefst kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 12. september 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Stjórnartíðindi A 18, nr. 75—79. Útgáfudagur 26. september 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 19 — 1979

15. október 1979. 299 Nr. 80.

AUGLÝSING

um skipting starfa ráðherra.

Samkvæmt tillögu forsætisráðherra og með skírskotun til 15. gr. stjórnarskrárinnar, laga nr. 73/1969, um Stjórnarráð Íslands, og reglugerðar samkvæmt þeim frá 31. desember 1969, er störfum þannig skipt með ráðherrunum:

Benedikt Gröndal fer með forsætisráðuneytið og utanríkisráðuneytið.

Kjartan Jóhannsson fer með sjávarútvegsráðuneytið og viðskiptaráðuneytið.

Magnús H. Magnússon fer með félagsmálaráðuneytið, heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið og samgönguráðuneytið.

Bragi Sigurjónsson fer með landbúnaðarráðuneytið og iðnaðarráðuneytið.

Sighvatur Björgvinsson fer með fjármálaráðuneytið og Hagstofu Íslands.

Vilmundur Gylfason fer með menntamálaráðuneytið og dóms- og kirkjumálaráðuneytið.

Með úrskurði þessum falla úr gildi eldri ákvæði um skipting starfa ráðherra.

Forsætisráðuneytið, 15. október 1979.

Benedikt Gröndal.

Guðmundur Benediktsson.

15. október 1979. Nr. 81.

FORSETABRÉF

um þingrof.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð mér, að Alþýðuflokkurinn og Sjálfstæðisflokkurinn hafi orðið sammála um, að stofnað skuli nú til almennra alþingiskosninga og nauðsyn beri því til þess, að Alþingi verði rofið, svo að efna megi til alþingiskosninga þegar á þessu ári.

Samkvæmt þessu er Alþingi hér með rofið nú þegar.

Gjört að Bessastöðum, 15. október 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

FORSETABRÉF

um almennar þingkosningar til Alþingis 1979.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Almennar kosningar til Alþingis skulu fara fram sunnudaginn 2. desember og mánudaginn 3. desember 1979.

Gjört að Bessastöðum, 15. október 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

Nr. 83. 16. október 1979.

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn fór í dag til útlanda.
Í fjarveru hans fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Í forsætisráðuneytinu, 16. október 1979.

Benedikt Gröndal.

Guðmundur Benediktsson.

Nr. 84. 16. október 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð oss að vegna þess, að þing hafi nú verið rofið án þess að kostur væri á að fjalla um bráðabirgðalög nr. 74 10. september 1979 um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald er biðu staðfestingar Alþingis og falli því úr gildi við þingrofið beri brýna nauðsyn til að setja að nýju bráðabirgðalög sama efnis sem geti komið til staðfestingar á Alþingi þegar það kemur saman.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. og 2. málsliður 1. gr. laganna orðist svo:

Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald. Gjaldið skal greiða til og með 31. desember 1980 í eftirfarandi tveimur gjaldflokkum:

A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum greiðist 18% gjald til og með 11. september 1979 en tímabilið frá og með 12. september 1979 til og með 31. desember 1980 greiðist 24% gjald.

2. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr A-lið 1. gr. laganna:
97.06.01, 97.06.02 og 97.06.09.

3. gr.

Eftirtalin tollskrárnúmer falli brott úr B-lið 1. gr. laganna:
92.01.00, 92.02.00, 92.03.09, 92.04.01, 92.04.09, 92.05.00, 92.06.00, 92.07.01, 92.07.09, 92.08.00, 92.10.00 og 92.12.21.

4. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Hið hækkaða vörugjald, sem lagt skal á innlenda framleiðslu og innflutning frá og með 12. september 1979 skal greitt af sölu eða annarri afhendingu innlendrar framleiðslu frá og með 12. september 1979 og af innfluttum vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar frá og með 12. september 1979.

Af vörum, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 12. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda, sbr. m. a. 21. gr. tollskrárlaga, skal greiða hið hækkaða vörugjald, sem gildir frá og með 12. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

Við tollafgreiðslu á vöru, sem undanþegin hefur verið tolli að einhverju eða öllu leyti samkvæmt heimildum í 2. og 3. gr. tollskrárlaga eða heimildum í sérstökum lögum, skal veita undanþágu frá greiðslu sérstaks vörugjalds. Þó skal við samræmingu tolls skv. 13 tl. 3. gr. tollskrárlaga eigi veita slíka undanþágu hvíli sérstakt vörugjald á vöru þeirri, sem tollur er færður til samræmis við. Við tollafgreiðslu á vöru, sem tollur hefur verið lækkaður eða felldur niður af skv. 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og ber 30% vörugjald, skal þó í stað hins hærra vörugjalds innheimta af viðkomandi vöru hið lægra vörugjald, ef vara sú, sem tollur er færður til samræmis við samkvæmt tilvitnaðri heimild, ber hið lægra vörugjald. Við tollafgreiðslu á vöru sem tollur hefur verið lækkaður af skv. 13 tl. 3. gr. tollskrárlaga og ber hið lægra vörugjald, skal í stað hins lægra vörugjalds innheimta 30% vörugjald af viðkomandi vöru, ef vara sú, sem tollur er færður til samræmis við samkvæmt tilvitnaðri heimild, ber hið hærra vörugjald.

5. gr.

Niðurfelling gjaldsins skv. 2. og 3. gr. þessara laga sbr. lög nr. 74/1979 skal miðuð við sölu eða aðra afhendingu frá og með 12. september 1979 ef um innlenda framleiðslu er að ræða en um innfluttar vörur skulu gilda í þessum efnum ákvæði 3. mgr. 14. gr. l. 120/1976 um tollskrá o. fl.

6. gr.

Óheimilt er vegna hækkunar vörugjalds frá og með 12. september að hækka verð vörubirgða sem vörugjald hafði verið greitt af fyrir þann dag.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar skulu gilda eftir því sem við á, ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál og laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 102/1978.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. október 1979.

Benedikt Gröndal. **Oddur Ólafsson.** **Ármann Snævarr.**

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

Nr. 85. 16. október 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð oss, að vegna þess, að þing hafi nú verið rofið án þess að kostur væri á að fjalla um bráðabirgðalög nr. 73 10. september 1979 um breyting á lögum nr. 10 22. mars 1960 um söluskatt með síðari breytingum er biðu staðfestingar Alþingis og falli því úr gildi við þingrofið beri brýna nauðsyn til að setja að nýju bráðabirgðalög sama efnis sem geti komið til staðfestingar á Alþingi þegar það kemur saman.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. mgr. 2. gr. laganna (sbr. 1. gr. laga nr. 73/1979) orðist svo:

Af andvirði seldrar vöru og verðmæta, endurgjaldi fyrir hvers konar starfsemi og þjónustu, úttekt til eigin nota og af innfluttum vörum til eigin neyslu eða nota innflytjenda skal greiða 20% — tuttugu af hundraði — söluskatt og auk þess 2% — tvö af hundraði — söluskattsauka eftir því sem nánar er ákveðið í lögum þessum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Hafi fyrir 16. september verið gerður samningur um sölu vöru, vinnu eða þjónustu, sem söluskattskyld er, en afhending hins selda og greiðsla skyldi fara fram eftir þann dag, skal kaupandi greiða viðbót við samningsgreiðsluna, er svarar mismun á söluskatti skv. 1. gr. laga nr. 73/1979 og söluskatti skv. 1. gr. laga nr. 111/1976, nema sannað sé, að þessi mismunur hafi verið talinn með í kaupverðinu við ákvörðun þess.

II.

Af vörum, söluskattskyldum við tollafgreiðslu sbr. j-lið 4. gr. laga nr. 10/1960, sem með leyfi tollyfirvalda hafa verið afhentar innflytjendum fyrir 16. september 1979 gegn tryggingu fyrir greiðslu aðflutningsgjalda og söluskatts, skal greiða þann söluskatt, sem skv. 1. gr. laga nr. 73/1979 gilti frá og með 16. september 1979, nema fullnaðartollafgreiðsla þeirra eigi sér stað fyrir 1. nóvember 1979.

III.

Vegna septembermánaðar 1979 skulu framteljendur skila tveimur söluskattsskýrslum, annarri vegna söluskattskyldrar starfsemi frá 1. degi mánaðarins til og með 15. september en hinni vegna söluskattskyldrar starfsemi frá og með 16. september og til loka mánaðarins. Skattyfirvöld geta krafist hvers konar upplýsinga af söluskattskyldum aðilum um skiptingu viðskipta milli þessara tveggja tímabila, þar á meðal upplýsinga um dreifingu viðskipta eftir árstíma á þessu og fyrri árum.

Gjört í Reykjavík, 16. október 1979.

Benedikt Gröndal. **Oddur Ólafsson.** **Ármann Snævarr.**

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

16. október 1979. Nr 86.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð oss að vegna þess, að Alþingi hafi verið rofið án þess að kostur væri á að fjalla þar um bráðabirgðalög nr. 70 19. júní 1979, um stöðvun verkfalls á farskipum og verkbannsaðgerða Vinnuveitendasambands Íslands, sem biðu staðfestingar Alþingis og falli því úr gildi við þingrofið, beri brýna nauðsyn til að setja að nýju bráðabirgðalög sama efnis, sem geti komið til staðfestingar á Alþingi, þegar það kemur saman.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Hæstiréttur tilnefnir þrjá menn í kjaradóm sem ákveði fyrir 1. ágúst 1979 kaup, kjör og launakerfi áhafna á íslenskum farskipum.

Hæstiréttur kveður á um, hver hinna þriggja kjaradómsmanna skuli vera formaður dómsins.

Kjaradómurinn setur sér starfsreglur, aflar sér af sjálfsdáðum nauðsynlegra gagna og er rétt að krefjast skýrslna, munnlegra og skriflegra, af einstökum mönnum og opinberum aðilum.

2. gr.

Kjaradómurinn skal við ákvörðun kaups, kjara og launakerfis áhafna á farskipum meðal annars hafa hliðsjón af eftirfarandi:

a) Þeim atriðum, sem samkomulag hefur orðið um á sáttastigi málsins milli áhafna og eigenda farskipa, svo sem um breytta vinnutilhögun.
b) Síðast gildandi kjarasamningum áhafna á farskipum og launa- og kjarabreytingum, sem samið hefur verið um milli fulltrúa vinnuveitenda og stéttarfélaga í öðrum starfsgreinum, frá því samningar áhafna voru síðast gerðir og þar til dómur gengur.
c) Sérstöðu farmanna að því er varðar langar fjarvistir frá heimili og einangrun á vinnustað svo og þeirri menntun, ábyrgð og verkkunnáttu, sem störf þeirra gera kröfu til.

3. gr.

Ákvarðanir kjaradóms skv. 1. gr. skulu vera bindandi fyrir aðila frá gildistöku laga þessara.

4. gr.

Verkbönn og verkföll, sem lög þessi taka til, þar á meðal þau, sem gerð eru í samúðarskyni til þess að knýja fram aðra skipan kjaramála en lög þessi ákveða, eru óheimil, þar með framhald þeirra verkbanns- og verkfallsaðgerða á farskipum, sem nú standa, svo og boðaðar verkbannsaðgerðir Vinnuveitendasambands Íslands 25. júní n. k.

5. gr.

Kostnaður við störf kjaradóms samkv. 1. gr. laga þessara, þar á meðal laun dómenda, eftir ákvörðun ráðherra, greiðist úr ríkissjóði.

6. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara að hætti opinberra mála og varða brot sektum, ef ekki liggja við þyngri refsingar samkvæmt öðrum lögum.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til 31. desember 1979. Úrskurður kjaradóms skv. 1. gr. gildir til sama tíma nema nýir samningar hafi áður verið gerðir milli aðila.

Eftir 30. nóvember 1979 er úrskurður kjaradóms uppsegjanlegur af hvorum aðila um sig með eins mánaðar fyrirvara, miðað við mánaðamót.

Eftir 31. desember 1979 gildir úrskurður kjaradóms á meðan honum er ekki sagt upp.

Gjört í Reykjavík, 16. október 1979.

Benedikt Gröndal. **Oddur Ólafsson.** **Ármann Snævarr.**

(L. S.)

Benedikt Gröndal.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála 1979 o. fl.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð oss að vegna þess, að þing hafi nú verið rofið án þess að kostur væri á að fjalla um bráðabirgðalög nr. 71 10. júlí 1979, um heimild til viðbótarlántöku og ábyrgðarheimildar vegna framkvæmda á sviði orkumála, bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979, um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu, og bráðabirgðalög nr. 74 10. september 1979 um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald, er biðu staðfestingar Alþingis og falli því úr gildi við þingrofið beri brýna nauðsyn til að setja að nýju bráðabirgðalög sama efnis sem geti komið til staðfestingar á Alþingi þegar það kemur saman.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka lán á árinu 1979 allt að 1 570 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar upphæðar í erlendri mynt.

2. gr.

Lánsfé samkvæmt 1. gr. skal ráðstafað í samræmi við ákvörðun ríkisstjórnarinnar 10. júlí 1979, um framkvæmdir á sviði orkumála 1979.

3. gr.

Heimil er lántaka vegna hitaveituframkvæmda sveitarfélaga og fyrirtækja þeirra samkvæmt nánari ákvörðun ráðherra um lántökuaðila, alls 625 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

4. gr.

Orkubúi Vestfjarða er heimilt að taka lán að fjárhæð 80 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt til fjármögnunar hitaveituframkvæmda.

5. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð, eða að taka lán er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum, sem tilgreindir eru í 3. og 4. gr. með þeim kjörum og skilmálum, sem hann ákveður.

6. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt, fyrir hönd ríkissjóðs, að ábyrgjast skuldbreytingalán, sem viðskiptabankar í eigu ríkisins veita olíufélögunum, vegna halla, sem myndast hefur til loka september-mánaðar 1979 á innkaupajöfnunarreikningum þeirra fyrir gasolíu, að fjárhæð allt að 2 800 millj. króna, með skilmálum, sem fjármálaráðherra ákveður.

7. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs er heimilt að taka skammtímalán hjá Seðlabanka Íslands til að fjármagna tímabundinn mismun tekna og gjalda ríkissjóðs allt að 4 500 millj. kr.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. október 1979.

Benedikt Gröndal. **Oddur Ólafsson.** **Ármann Snævarr.**

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

Nr. 88. 16. október 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 4 2. mars 1979 um tímabundið olíugjald til fiskiskipa, og um verðuppbót á vannýttar fisktegundir sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979, og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Sjávarútvegsráðherra hefur tjáð oss að þar sem Alþingi hafi verið rofið án þess að kostur væri á að fjalla þar um bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979 um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og verðuppbót á vannýttar fisktegundir og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979 um hækkun olíugjalds til fiskiskipa og heimild til ríkisábyrgðar á skuldbreytingalánum vegna halla á innkaupajöfnunarreikningum fyrir olíu, sem biðu staðfestingar Alþingis, og falli því úr gildi við þingrofið, beri brýna nauðsyn til þess að setja að nýju bráðabirgðalög sama efnis, sem geti komið til staðfestingar á Alþingi, þegar það kemur saman. Þá sé brýn nauðsyn að lögfesta breytingu á olíugjaldi til fiskiskipa frá 1. október síðast liðnum og endurnýja og rýmka nokkuð heimild til greiðslu á verðuppbót á karfa- og ufsaafla, sem hvort tveggja hafi verið forsenda fyrir ákvörðun fiskverðs frá þeim degi.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1. gr. laga nr. 4 2. mars 1979, sbr. bráðabirgðalög nr. 69 11. júní 1979 og bráðabirgðalög nr. 72 20. júlí 1979 orðist svo:

Þegar fiskiskip selur afla í innlendri höfn eða afhendir afla sinn til vinnslu án þess að sala fari fram, skal fiskkaupandi eða fiskmóttakandi greiða útgerðarmanni eða útgerðarfyrirtæki olíugjald, er nemi 9% miðað við fiskverð eins og það er ákveðið af Verðlagsráði sjávarútvegsins. Hið sama gildir, þegar fiskiskip selur afla sinn öðru skipi til löndunar í innlendri höfn.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði laga um útflutningsgjald nr. 5 13. febrúar 1979 sbr. lög nr. 3 2. mars 1979, skal heimilt að verja 550 milljónum króna af tekjum Tryggingasjóðs fiskiskipa og 850 milljónum króna af tekjum Aflatryggingasjóðs af útflutningsgjaldi til þess að bæta upp verð á karfa- og ufsaafla á tímabilinu 15. maí til 31. desember 1979. Fjárhæð þessarar uppbótar á hvert kílógramm af framangreindum tegundum skal ákveðin innan fyrrgreindra marka af Verðlagsráði sjávarútvegsins með fiskverðsákvörðun hverju sinni. Sjávarútvegsráðuneytið setur nánari reglur um greiðslu þessarar uppbótar og skal Fiskifélag Íslands annast greiðslurnar. Uppbót á karfa- og ufsaverð skv. þessari grein skal koma til skipta og aflaverðlauna eins og annað fiskverð.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og taka ákvæði 1. gr. þeirra til fiskafla og hlutaskipta á tímabilinu frá og með 1. október til 31. desember 1979 nema aðilar að kjarasamningum sjómanna og útvegsmanna komi sér saman um önnur hlutaskipti.

Gjört í Reykjavík, 16. október 1979.

Benedikt Gröndal. **Oddur Ólafsson.** **Ármann Snævarr.**

(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.

Stjórnartíðindi A 19, nr. 80—88. Útgáfudagur 16. október 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 20 — 1979

Nr. 89. 308 22. október 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um viðauka við lög nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Dómsmálaráðherra hefur tjáð mér að vegna kosninga þeirra til Alþingis, sem fram eiga að fara 2. og 3. desember 1979, beri brýna nauðsyn til að breyta tímamörkum í 26. og 64. gr. laga nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis, svo og að kveða nánar á um tilhögun kosninganna.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Við alþingiskosningar þær, sem fram eiga að fara 2. og 3. desember 1979, skulu gilda þau afbrigði frá lögum nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis, með síðari breytingum, sem ákveðin eru með lögum þessum.

2. gr.

Öll framboð skulu tilkynnt hlutaðeigandi yfirkjörstjórn eigi síðar en miðvikudaginn 7. nóvember 1979.

3. gr.

Utankjörfundaratkvæðagreiðsla skal hefjast laugardaginn 10. nóvember 1979.

4. gr.

Heimilt skal kjósanda að greiða atkvæði utan kjörfundar þótt ástæður þær, sem tilgreindar eru í 62. gr., eigi ekki við, enda hafi hann ástæðu til að ætla að veður eða færð muni hamla honum að sækja kjörfund á kjördegi.

Ákvæði 92. gr., sbr. 9. tölul. 141. gr., víkja að því er varðar þá, sem neyta kosningaréttar utan kjörfundar samkvæmt heimild í 1. málsgr.

5. gr.

Nú er öll kjörstjórnin sammála og allir frambjóðendur eða umboðsmenn þeirra, sem mættir eru, samþykkja, og má þá kjörstjórn ákveða, þegar kosningu er lokið hinn fyrri kjördag, að eigi skuli vera fleiri kjördagar í kjördeildinni, enda sé kjörbókin undirrituð af frambjóðendum og umboðsmönnum, sem samþykkt hafa. Hafi 80% eða fleiri af kjósendum í kjördeildinni kosið eða fengið vottorð samkvæmt 82. gr., nægir einróma samþykki kjörstjórnar til slíkrar ákvörðunar. Yfirkjörstjórn í Reykjavík og kjörstjórn samkvæmt 1. málsl. 2. málsgr. 10. gr. í öðrum kaupstöðum tekur ákvörðun um lok kosninga í hlutaðeigandi kaupstað.

Er kosningu er lokið hinn fyrri kjördag skal um meðferð kjörgagna fara eftir ákvæðum 4. málsgr. 128. gr.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Hinn fyrri kjördag skal setja kjörfund eigi síðar en kl. 10 árdegis og hinn síðari kjördag eigi síðar en kl. 12 á hádegi.

6. gr.

Nú hefur veður hamlað kjörsókn á hinum tveimur kjördögum, og getur þá kjörstjórn ákveðið, með sama hætti og segir í 3. málsgr. 128. gr. og áður en kosningu lýkur hinn síðari kjördag, að kosningu verði fram haldið á kjörfundi, er setja skal eigi síðar en kl. 12 á hádegi næsta dag. Nægir að birta auglýsingu þar um í útvarpi. Um meðferð kjörgagna fer þá eftir ákvæðum 4. málsgr. 128. gr.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 22. október 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Vilmundur Gylfason.

Stjórnartíðindi A 20, nr. 89. Útgáfudagur 22. október 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 21 — 1979

Nr. 90. 310 9. nóvember 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 51/1972 um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 110/1976 og lög nr. 41/1977.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Félagsmálaráðherra hefur tjáð mér, að brýna nauðsyn beri til að setja lög um breyting á lögum nr. 51/1972 um Bjargráðasjóð, sbr. lög nr. 110/1976 og lög nr. 41/1977 um breyting á þeim lögum. Sé þetta gert í samræmi við ákvörðun ríkisstjórnarinnar á s.l. sumri um að fela Bjargráðasjóði lánafyrirgreiðslu til þeirra, sem urðu fyrir tjónum af völdum hafíss og vorharðinda. Vegna fjárskorts Bjargráðasjóðs þurfi sjóðurinn að taka verðtryggð lán, sem endurlánuð verða ýmist verðtryggð og vaxtalaus eða óverðtryggð með vöxtum, en í lögum sjóðsins skorti heimild til að veita verðtryggð lán og lán með hærri vöxtum en 10%.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög skv. 28. gr. stjórnarskrárinnar, svohljóðandi:

1. gr.

1. mgr. 10. gr. laga nr. 51/1972 orðist svo:

Fjárhagsaðstoð beggja deilda sjóðsins skv. 8. og 9. gr. laga þessara er fólgin í veitingu styrkja og/eða lána, eftir reglum, sem sjóðsstjórn setur. Stjórn sjóðsins ákveður kjör á lánum þ.m.t. lánstíma, vexti og hvort lán skuli bundin verðtryggingu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 9. nóvember 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

BRÁÐABIRGÐALÖG

um ábyrgðarheimildir vegna lántöku Bjargráðasjóðs.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér, að ríkisstjórnin hafi falið Bjargráðasjóði að annast fyrirgreiðslu vegna tjóna af völdum hafíss og harðinda s.l. vor og vegna grasbrests og uppskerutjóns á liðnu sumri, enda sé það í samræmi við hlutverk sjóðsins. Hafi ríkisstjórnin í því sambandi heimilað sjóðnum að taka lán allt að 850 millj. króna. Til tryggingar þeim lánum þyrfti sjálfsskuldarábyrgð ríkissjóðs, en lagaheimild skorti til að veita slíka ábyrgð. Beri því brýna nauðsyn til að setja lög um slíka heimild.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög skv. 28. gr. stjórnarskrárinnar, svohljóðandi:

1. gr.

Fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs er heimilt að ábyrgjast með sjálfsskuldarábyrgð lán sem Bjargráðasjóður tekur allt að 850 millj. kr. Ábyrgðin skal vera með þeim kjörum og skilmálum sem ráðherra ákveður og tekur hún jafnt til greiðslu afborgana, vaxta og annars kostnaðar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 9. nóvember 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

Stjórnartíðindi A 21, nr. 90—91. Útgáfudagur 9. nóvember 1979.

STJÓRNARTÍÐINDI A 22 — 1979

Nr. 92. 312 20. nóvember 1979.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um 2% hækkun lægstu launa hinn 1. desember 1979.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Forsætisráðherra hefur tjáð mér að laun, sem voru lægri en 263 þúsund krónur á mánuði fyrir dagvinnu í nóvember 1979, muni að öllu óbreyttu hækka um 2% minna en hærri laun hinn 1. desember næstkomandi, þar sem þá komi til framkvæmda frádráttur frá verðbótum vegna viðskiptakjararýrnunar, sem frestað hafi verið frá 1. júní síðastliðnum með bráðabirgðaákvæðum í lögum nr. 13 10. apríl 1979 um stjórn efnahagsmála o. fl. Viðskiptakjarafrádráttur þessi á lægstu laun hafi upphaflega verið ákveðinn, þegar við því var búist, að úr verðbólgu drægi á árinu. Sú hafi ekki orðið raunin og beri því brýna nauðsyn til að rétta hag þeirra, sem lægst laun hafa. Til þess að ná þessu marki á sem einfaldastan hátt þurfi því að hækka lægstu launataxta um 2% frá og með 1. desember 1979.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög skv. 28. grein stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Allir grunnlaunataxtar, sem á voru greiddar 21.62% verðbætur í nóvember 1979 samkvæmt lögum nr. 13 10. apríl 1979 um stjórn efnahagsmála o. fl., skulu hækka um 2% hinn 1. desember 1979. Grunnlaunataxtar, sem á voru greiddar samkvæmt fyrrgreindum lögum hærri verðbætur en 19.24% en lægri en 21.62% í nóvember 1979, skulu hækka hinn 1. desember 1979 sem svarar 0.84% fyrir hvert 1% sem verðbætur á þá voru hærri en 19.24%.

Kauplagsnefnd setur nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 20. nóvember 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

Stjórnartíðindi A 22, nr. 92. Útgáfudagur 20. nóvember 1979.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

STJÓRNARTÍÐINDI A 23 — 1979

19. október 1979. 313 Nr. 93.

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn, er kominn úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Í forsætisráðuneytinu, 19. október 1979.

Benedikt Gröndal.

Guðmundur Benediktsson.

25. október 1979. Nr. 94.

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn fór í dag til útlanda.

Í fjarveru hans fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Í forsætisráðuneytinu, 25. október 1979.

Benedikt Gröndal.

Gísli Árnason.

30. október 1979. Nr. 95.

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn, er kominn úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Í forsætisráðuneytinu, 30. október 1979.

Benedikt Gröndal.

Guðmundur Benediktsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 12. desember 1979.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir ***kunnugt*:**

Ég hef ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til fundar miðvikudaginn 12. desember 1979.

Um leið og ég birti þetta, er öllum sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá Alþingi sett að lokinni guðsþjónustu í Dómkirkjunni, sem hefst kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 6. desember 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Benedikt Gröndal.

STJÓRNARTÍÐINDI A 24 — 1979

24. desember 1979. 315 Nr. 97.

LÖG
um eftirlaun til aldraðra.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.

1. gr.

Greiða skal eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum, sem eru í Alþýðusambandi Íslands, eftir því sem ákveðið er í þessum kafla. Sama gildir um aldraða félaga í öðrum stéttarfélögum, enda teljist þau til verkalýðsfélaga samkvæmt 4. gr. laga nr. 57/1973, um atvinnuleysistryggingar, og hafi komið á hjá sér skylduaðild að lífeyrissjóði.

2. gr.

Rétt til eftirlauna samkvæmt þessum kafla eiga þeir, sem fullnægja öllum eftirtöldum skilyrðum:

a. Eru fullgildir félagar í stéttarfélagi, sem 1. gr. tekur til.
b. Eru fæddir árið 1914 eða fyrr.
c. Hafa náð 70 ára aldri og látið af störfum. Maður, sem náð hefur 75 ára aldri, á þó rétt á eftirlaunum án tillits til, hvort hann hefur látið af störfum eða ekki.
d. Eiga að baki a. m. k. 10 ára réttindatíma og hafa hvert þessara ára áunnið sér a. m. k. 1/25 úr stigi, sbr. 6. gr.

3. gr.

Nú verður félagi, er uppfyllir skilyrði a- og b-liðar 2. gr., eftir árslok 1971 fyrir orkutapi, sem metið er 40% eða meira og veitir honum rétt á örorkulífeyri úr lífeyrissjóði, og á hann þá rétt á örorkulífeyri samkvæmt ákvæðum 12. gr.

Nú andast maður, sem öðlast hefur rétt til eftirlauna samkvæmt 2. gr. eða hefði getað öðlast slíkan rétt með áframhaldandi réttindavinnslu, og skal þá eftirlifandi maki hans eiga rétt til eftirlauna samkvæmt 12. gr., enda hafi hinn látni fallið frá eftir 31. desember 1969, átt að baki a. m. k. 5 ára réttindatíma og áunnið sér stig í samræmi við d-lið 2. gr.

Umsjónarnefnd samkvæmt 17. gr. er heimilt að úrskurða sambúðarfólki makalífeyri eins og um hjúskap hafi verið að ræða, enda hafi sambúð staðið um árabil. Skilyrði fyrir greiðslu slíks makalífeyris er, að hlutaðeigandi sjóðstjórn fallist á úrskurð umsjónarnefndar fyrir sitt leyti.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

4. gr.

Maður telst hafa látið af störfum, sbr. c-lið 2. gr., ef hann fellir niður vinnu og árlegar launatekjur hans lækka stórlega frá því, sem þær hafa verið undanfarandi ár, enda njóti hann hvorki atvinnuleysisbóta né slysadagpeninga.

Nú tekur maður, sem látið hefur af störfum, upp störf að nýju, og fellur þá niður réttur hans til eftirlauna, meðan hann heldur áfram störfum, þó eigi lengur en til 75 ára aldurs, sbr. c-lið 2. gr. Slík niðurfelling skal reiknuð í heilum mánuðum fyrir hvert almanaksár um sig, en broti úr mánuði sleppt.

5. gr.

Til réttindatíma félaga skal einungis reikna þann tíma frá og með árinu 1955, sem hann hefur verið að störfum, sem verið hefðu tryggingarskyld samkvæmt ákvæðum samkomulags atvinnurekenda og Alþýðusambands Íslands frá 19. maí 1969 eða öðrum ákvæðum um skylduaðild að lífeyrissjóðum samkvæmt 1. gr., ef hlutaðeigandi ákvæði hefðu öðlast gildi 1. janúar 1955.

Réttindatími manns, sem ekki hafði náð 55 ára aldri í árslok 1954, reiknast frá 1. næsta mánaðar eftir að þeim aldri er náð.

Réttindatími, sem áunninn er eftir árslok 1969 og miðast við iðgjaldagreiðslur til lífeyrissjóðs, reiknast í mánuðum.

6. gr.

Eftirlaunaréttur miðast við áunnin stig. Til grundvallar stigaútreikningi skal reikna fyrir hvert almanaksár árslaun miðuð við fast dagvinnukaup 52 vikur á ári samkvæmt 2. taxta Dagsbrúnar með fullri starfsaldurshækkun. Verði grundvöllur þessi að dómi ráðherra ónothæfur mælikvarði á breytingar á dagvinnutekjum launþega innan Alþýðusambands Íslands almennt, skal hann að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna ákveða annan stigagrundvöll, svo og tengingu hans við fyrri grundvöll.

Laun þau, sem félagi hefur eftir árslok 1969 greitt iðgjöld af samkvæmt samkomulaginu frá 19. maí 1969 eða hliðstæðum ákvæðum, sbr. 1. málsgr. 5. gr., skulu umreiknuð í stig á þann hátt, að deilt skal í árslaunin með grundvallarlaunum hlutaðeigandi árs, sbr. 1. málsgr. þessarar greinar. Fáist ekki með þessu móti upplýsingar um iðgjaldsskyldar launatekjur a. m. k. 5 almanaksára auk þess árs, er sótt er um eftirlaun, skal fyrir þau ár, sem á vantar, stuðst við upplýsingar skattstjóra um framtaldar launatekjur næstu starfsár á undan. Skulu launatekjur samkvæmt skattframtölum umreiknaðar í stig með framangreindum hætti, en aldrei skal þó reikna meira en 1.1 stig fyrir einstakt almanaksár, ef stuðst er við skattframtal.

Við útreikning stiga lengra aftur í tímann en upplýsingar lífeyrissjóðs og skattstjóra ná skal miða við meðaltal stiga þrjú bestu árin, sem upplýsingar eru um, þó aldrei meira en 1.1 stig, sbr. 2. málsgr.

Hefjist réttindatími samkvæmt 2. málsgr. 5. gr. ekki um áramót, skal reikna stig fyrsta almanaksársins í hlutfalli við réttindatíma á árinu.

Ekki skal reikna stig fyrir lengri tíma en 20 ár og ekki fyrir tíma eftir að taka eftirlauna er hafin. Við úrskurðun makalífeyris skal þó taka tillit til áunninna stiga fram til 75 ára aldurs hins látna, og á sama hátt skal fjárhæð ellilífeyris endurskoðuð við 75 ára aldur félaga með hliðsjón af áunnum stigum eftir að taka ellilífeyris hófst.

Stig skulu reiknuð með þremur aukastöfum.

II. KAFLI
Almenn eftirlaun til aldraðra.

7. gr.

Aldraðir menn, sem ekki eiga rétt samkvæmt I. kafla þessara laga né II. kafla laga nr. 101/1970 um Lífeyrissjóð bænda, eiga rétt til eftirlauna, enda uppfylli þeir öll eftirtalin skilyrði:

a. Eru fæddir árið 1914 eða fyrr.
b. Hafa náð 70 ára aldri og látið af störfum. Maður, sem náð hefur 75 ára aldri, á þó rétt á eftirlaunum án tillits til, hvort hann hefur látið af störfum eða ekki.
c. Eiga að baki a. m. k. 10 ára réttindatíma og hafa hvert þessara ára áunnið sér a. m. k. 1/25 úr stigi, sbr. 11. gr.

8. gr.

Nú verður maður, sem fæddur er árið 1914 eða fyrr, eftir árslok 1971 fyrir orkutapi, sem metið er 40% eða meira og veitir honum rétt til örorkulífeyris úr lífeyrissjóði án þess þó, að örorkulífeyrisréttur skapist samkvæmt 3. gr. laga þessara eða 17. gr. laga nr. 101/1970, og á hann þá rétt á örorkulífeyri samkvæmt ákvæðum 12. gr.

Nú andast maður, sem öðlast hefur rétt til eftirlauna samkvæmt 7. gr. eða hefði getað öðlast slíkan rétt með áframhaldandi réttindavinnslu, og skal þá eftirlifandi maki hans eiga rétt til eftirlauna samkvæmt 12. gr., enda hafi hinn látni fallið frá eftir 31. desember 1969, átt að baki a. m. k. 5 ára réttindatíma og áunnið sér stig í samræmi við c-lið 7. gr.

Umsjónarnefnd eftirlauna er heimilt að úrskurða sambúðarfólki makalífeyri eins og um hjúskap hafi verið að ræða, enda hafi sambúð staðið um árabil. Hafi hinn látni verið félagi í lífeyrissjóði, er það skilyrði fyrir greiðslu slíks makalífeyris, að hlutaðeigandi sjóðstjórn fallist á úrskurð umsjónarnefndar fyrir sitt leyti.

9. gr.

Maður telst hafa látið af störfum, sbr. b-lið 7. gr., ef hann fellir niður vinnu og árlegar atvinnutekjur hans lækka stórlega frá því, sem þær hafa verið undanfarandi ár, enda njóti hann hvorki atvinnuleysisbóta né slysadagpeninga.

Nú tekur maður, sem látið hefur af öflun atvinnutekna, á ný að afla slíkra tekna, og fellur þá niður réttur hans til eftirlauna, meðan hann heldur nefndum tekjum, þó eigi lengur en til 75 ára aldurs, sbr. b-lið 7. gr. Slík niðurfelling skal reiknuð í heilum mánuðum fyrir hvert almanaksár um sig, en broti úr mánuði sleppt.

10. gr.

Til réttindatíma, sbr. c-lið 7. gr., skal einungis reikna þann tíma frá og með árinu 1955, sem hlutaðeigandi hefur haft atvinnutekjur. Atvinnutekjur teljast hvers konar laun, arður eða gróði, sem sjóðfélaga hlotnast af atvinnu sinni, hvort sem unnið er í þjónustu annarra eða að eigin atvinnurekstri. Hlunnindi skulu reiknuð á því verði, sem þau eru metin til skatts. Til atvinnu í þessu sambandi telst ekki aðstoð við atvinnurekstur hjóna, sem einvörðungu er færð sem frádráttarliður á skattframtali. Nánari ákvæði um, hvað teljast skuli til atvinnutekna, skulu sett með reglugerð.

Réttindatími manns, sem ekki hafði náð 55 ára aldri í árslok 1954, reiknast frá 1. næsta mánaðar eftir að þeim aldri er náð.

Réttindatími, sem áunninn er eftir árslok 1969 og miðast við iðgjaldagreiðslur til lífeyrissjóðs, reiknast í mánuðum.

11. gr.

Eftirlaunaréttur miðast við áunnin stig. Um grundvöll stigaútreiknings gilda ákvæði 1. málsgr. 6. gr.

Atvinnutekjur, sem hlutaðeigandi hefur eftir árslok 1969 greitt iðgjöld af til lífeyrissjóðs, skulu umreiknaðar í stig á þann hátt, að deilt skal í atvinnutekjur hvers árs með grundvallarlaunum ársins, sbr. 1. málsgr. Þó skal í þessu sambandi aldrei reikna atvinnutekjur ársins hærri en 10-föld iðgjöld, nema um sé að ræða iðgjaldagreiðslur samkvæmt bráðabirgðaákvæðum samkomulagsins frá 19. maí 1969 eða hliðstæðum ákvæðum. Fáist ekki með þessu móti upplýsingar um atvinnutekjur a. m. k. 5 almanaksára auk þess árs, er sótt er um eftirlaun, skal fyrir þau ár, sem á vantar, hvort sem um er að ræða tíma fyrir eða eftir árslok 1969, stuðst við upplýsingar skattstjóra um framtaldar atvinnutekjur næstu starfsára á undan. Skulu atvinnutekjur samkvæmt skattframtölum umreiknaðar í stig með framangreindum hætti, en aldrei skal þó reikna meira en eitt stig fyrir einstakt almanaksár, ef stuðst er við skattframtal. Hafi iðgjöld, sem greidd hafa verið til lífeyrissjóðs eftir árslok 1969, ekki verið reiknuð með hliðsjón af atvinnutekjum og kauplagsbreytingum, er umsjónarnefnd eftirlauna heimilt, þrátt fyrir ákvæði 1. málsliðar þessarar málsgr., að leggja atvinnutekjur til grundvallar við útreikning stiga.

Við útreikning stiga lengra aftur í tímann en upplýsingar lífeyrissjóðs og skattstjóra ná skal miða við meðaltal stiga þrjú bestu árin, sem upplýsingar eru um, þó aldrei meira en eitt stig, sbr. 2. málsgr.

Ákvæði 4.—6. málsgr. 6. gr. skulu gilda um útreikning stiga samkvæmt þessari grein.

III. KAFLI

Sameiginleg ákvæði.

12. gr.

Eftirlaun samkvæmt I. og II. kafla skiptast í ellilífeyri, örorkulífeyri og makalífeyri.

Fjárhæð ellilífeyris er á hverju almanaksári hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna undanfarandi 5 almanaksár, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem hlutaðeigandi hefur áunnið sér, margfölduðum með 1.8. Aldrei skal þó reikna með færri stigum en 5.

Fjárhæð örorkulífeyris, miðað við 100% örorku, reiknast á sama hátt og ellilífeyrir með þeirri breytingu, að auk áunninna stiga skal reikna þau stig, sem ætla má, að öryrkinn hefði áunnið sér fram til 70 ára aldurs, miðað við meðaltal stiga þrjú síðustu almanaksárin, áður en hann varð öryrki. Sé orkutap minna en 100%, greiðist örorkulífeyrir í hlutfalli við orkutapið. Örorkulífeyrir fellur niður við 70 ára aldur. Reiknast þá ellilífeyrir í samræmi við þann stigafjölda, sem örorkulífeyrir miðast við.

Fjárhæð makalífeyris er á hverju almanaksári hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna undanfarandi 5 almanaksár, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem hinum látna var reiknaður, að viðbættum 5 stigum. Falli maður frá, áður en hann nær 70 ára aldri, skal auk áunninna stiga reikna þau stig, sem ætla má, að hann hefði áunnið sér fram til 70 ára aldurs, miðað við meðaltal stiga þrjú síðustu almanaksárin, áður en hann féll frá.

Verði það þriggja ára meðaltal stiga, sem um ræðir í 3. og 4. málsgr., talið óhagstætt vegna sjúkdómsforfalla eða atvinnuleysis, er heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári, sem lakast er.

Maður getur notið samtímis makalífeyris og elli- eða örorkulífeyris samkvæmt lögum þessum, enda sé heildarfjárhæð eftirlauna eigi hærri en sem svarar fjárhæð ellilífeyris fyrir 20 áunnin stig.

13. gr.

Nú á maður réttindatíma bæði samkvæmt I. og II. kafla laga þessara, og skal þá taka tillit til samanlagðs réttindatíma og ákveða lífeyrisgreiðslur í hlutfalli við réttindatíma og miðað við fjárhæð, sem greidd hefði verið samkvæmt hvorum kafla fyrir sig, ef réttindatíminn hefði verið óskiptur. Aldrei skal reikna sama tímabil sem réttindatíma samkvæmt báðum köflum.

Ákvæði 1. málsgr. skulu gilda, þegar um er að ræða réttindatíma samkvæmt lögum þessum ásamt réttindatíma samkvæmt II. kafla laga um Lífeyrissjóð bænda, sbr. 18. gr. laga nr. 101/1970.

Hafi maður auk launatekna, sem falla undir ákvæði 6. gr., og tekna af búvöruframleiðslu, sem veita rétt samkvæmt lögum nr. 101/1970, haft á einu og sama almanaksári aðrar atvinnutekjur, sbr. 10. gr., skal bæta slíkum atvinnutekjum við, þegar áunnin stig eru reiknuð, en þó skal slík viðbót aldrei hafa í för með sér, að heildarstig á árinu fari fram úr þeim mörkum, sem tilgreind eru í 2. málsgr. 6. gr. og 2. málsgr. 11. gr. Réttindi skulu talin falla undir I. eða II. kafla eftir því, undir hvorn kaflann meirihluti stiga ársins fellur.

Nú hafa hjón stundað búskap og það hjóna, sem ekki hefur talist bóndi samkvæmt lögum um Lífeyrissjóð bænda, hefur áunnið sér a. m. k. 2 stig samkvæmt lögum þessum án þess þó að uppfylla skilyrði laganna um lágmark réttindatíma, og skal þá búskapartíminn talinn til réttindatíma eftir því, sem við getur átt. Stig skulu ekki reiknuð vegna slíks búskapartíma. Fjárhæð lífeyris skal ákveðin í samræmi við 1. málsgr.

14. gr.

Greiðslur úr lífeyrissjóðum og hliðstæðar greiðslur úr ríkissjóði eða öðrum opinberum sjóðum koma til frádráttar greiðslum samkvæmt 12. gr. Hafi maður eftir 19. maí 1969 gengið úr lífeyrissjóði og afsalað sér réttindum sínum þar, skal sá lífeyrir, sem hann hefði ella átt rétt á úr sjóðnum, dragast frá á sama hátt. Ef hlutaðeigandi hefur ekki getað öðlast rétt samkvæmt I. kafla, skal þó miðað við úrgöngu eftir 22. júní 1977 í stað 19. maí 1969. Sé um að ræða lífeyrissjóð, sem stofnaður er eftir gildistöku laga nr. 18/1970, skal frádráttur ekki vera lægri en hann mundi vera samkvæmt þeim reglum, er tíðkast hjá lífeyrissjóðum stéttarfélaga, sem starfræktir voru fyrir gildistöku laganna.

15. gr.

Eftirlaun samkvæmt I. kafla greiðast eftir á fyrir hvert greiðslutímabil, er hlutaðeigandi sjóðstjórn ákveður. Þó skal eigi greitt oftar en mánaðarlega og eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Sama gildir um eftirlaun samkvæmt II. kafla, þó þannig, að umsjónarnefnd eftirlauna kemur í stað stjórnar lífeyrissjóðs, ef lífeyrissjóðsaðild er ekki til að dreifa.

Eftirlaun skulu greidd frá 1. næsta mánaðar eftir að hlutaðeigandi öðlast rétt til þeirra, og þau falla niður í lok þess mánaðar, er lífeyrisþegi fellur frá. Fjárhæð eftirlauna skal reiknuð í heilum krónum á mánuði án tillits til lengdar greiðslutímabils, sbr. 1. málsgr.

16. gr.

Stjórnir hlutaðeigandi lífeyrissjóða úrskurða eftirlaun og annast greiðslu þeirra. Eigi hlutaðeigandi eftirlaunaþegi samkvæmt I. kafla ekki lífeyrisrétt í neinum lífeyrissjóði, skal stjórn lífeyrissjóðs stéttarfélags hans úrskurða eftirlaunin og greiða

þau, nema samkomulag sé um annað milli þess sjóðs og lífeyrissjóðs fyrirtækis, sem félaginn hefur starfað hjá. Umsjónarnefnd eftirlauna annast úrskurðun og greiðslu eftirlauna samkvæmt II. kafla, sé ekki um lífeyrissjóðsaðild að ræða, enda hafi ráðherra ekki ákveðið aðra tilhögun, sbr. 18. gr.

Eftirlaun skulu ekki greidd lengra aftur en tvö ár, reiknað frá lokum næsta mánaðar áður en umsókn berst umsjónarnefnd eftirlauna.

17. gr.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skipar þrjá menn í umsjónarnefnd eftirlauna, einn samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands og einn án tilnefningar og sé hann formaður nefndarinnar. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Nefndin hefur yfirumsjón með úthlutun eftirlauna og úthlutar stjórnum lífeyrissjóða, sbr. 16. gr., fé því, sem þarf til greiðslu eftirlaunanna. Skylt er umsækjendum, stjórnum lífeyrissjóða og skattstjórum að veita nefndinni þær upplýsingar, er þessir aðilar hafa tök á að veita og nefndin telur mega að gagni verða við ákvörðun eftirlaunaréttinda. Hún úrskurðar og um ágreining, sem upp kann að koma um úrskurðun og greiðslu eftirlauna.

Lífeyrissjóði bænda er skylt að endurgreiða eftir kröfu nefndarinnar að sínum hluta eftirlaun, er að nokkru leyti miðast við réttindatíma hlutaðeigandi sem bónda. Á sama hátt skal nefndin greiða Lífeyrissjóði bænda viðbót við eftirlaun, sem greidd eru úr þeim sjóði bændum, sem áunnið hafa sér réttindatíma samkvæmt lögum þessum og fá að sama skapi skert réttindi hjá Lífeyrissjóði bænda.

Kostnaði við störf nefndarinnar skal skipt í hlutfalli við útgjöld til bótagreiðslna, að meðtöldum uppbótum samkvæmt bráðabirgðaákvæðum laganna.

18. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna.

Í reglugerð skal m. a. kveðið á um, hvenær maður telst hafa látið af störfum, svo og um niðurfellingu eftirlauna, sbr. 4. og 9. gr., og heimilt er að ákveða, að starf, sem ekki nær þremur mánuðum á almanaksári, skuli ekki valda niðurfellingu. Þá skal ákveða, hvernig meta skuli til frádráttar samkvæmt 14. gr. innstæður hlutaðeigandi í lífeyrissjóðum með séreignaskipulagi.

Í reglugerð er heimilt að ákveða, að lífeyrir úr lífeyrissjóði komi ekki að fullu til frádráttar eftirlaunum samkvæmt lögum þessum, ef um er að ræða sjóði, sem krefjast iðgjalda af launum umfram þau, sem greiða hefði átt iðgjöld af samkvæmt samkomulaginu frá 19. maí 1969. Enn fremur er þar heimilt að ákveða, að sleppt skuli skiptingu útgjalda milli kafla, svo og kröfum á hendur Lífeyrissjóði bænda í einstökum málum, þegar um lítinn hluta heildargreiðslunnar er að ræða.

19. gr.

Tryggingastofnun ríkisins innir af hendi greiðslur til lífeyrissjóða og annarra aðila samkvæmt úthlutun og úrskurðum umsjónarnefndar eftirlauna, færir þær á viðskiptareikning nefndarinnar hjá Atvinnuleysistryggingasjóði og krefur ríkissjóð um útgjaldahluta hans.

Ráðherra getur að fenginni umsögn umsjónarnefndar eftirlauna falið Tryggingastofnun ríkisins að taka við umsóknum og annast afgreiðslu lífeyris samkvæmt II. kafla í þeim tilvikum, er hlutaðeigandi á ekki aðild að lífeyrissjóði.

20. gr.

Eftirlaunagreiðslur samkvæmt lögum þessum falla niður eigi síðar en 1. janúar 1985.

IV. KAFLI
Uppbót á lífeyri.

21. gr.

Lífeyrisþegum, er rétt eiga samkvæmt I. kafla laga þessara og tilheyra lífeyrissjóðum, sem II. kafli samkomulags Alþýðusambands Íslands, Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, Vinnuveitendasambands Íslands og Vinnumálasambands samvinnufélaganna frá 22. júní 1977 um málefni lífeyrissjóða tekur til, skal árin 1980—1982 greidd sérstök uppbót, þannig að lífeyrisréttur miðist við grundvallarlaun samkvæmt 1. málsgr. 6. gr. eins og þau eru samkvæmt kauptaxta 1. janúar, 1. apríl, 1. júlí og 1. október ár hvert, í stað 5 ára meðaltals. Umsjónarnefnd eftirlauna reiknar uppbót þessa.

Lífeyrishækkanir, greiddar árin 1980—1982 af lífeyrissjóðum, er standa utan við samkomulag það, sem nefnt er í 1. málsgr., skulu ekki koma til frádráttar greiðslum samkvæmt lögum þessum, enda sé um að ræða hækkanir, sem ekki er skylt að greiða samkvæmt lögum eða reglugerð hlutaðeigandi lífeyrissjóðs og eru að dómi umsjónarnefndar eftirlauna hliðstæðar uppbótargreiðslum samkvæmt 1. málsgr. Sama gildir um mismun, er fram kann að koma vegna þess, að reglur lífeyrissjóðs, sem aðild á að samkomulaginu, um hliðstæðar uppbætur til lífeyrisþega almennt eru hagstæðari lífeyrisþegum en ákvæði 1. málsgr.

22. gr.

Lífeyrisþegum, er rétt eiga samkvæmt II. kafla laga þessara, skal árin 1980—1982 greidd sams konar uppbót og kveðið er á um í 1. mgr. 21. gr. Skulu ákvæði 2. málsgr. 21. gr. um frádrátt vegna uppbótargreiðslna úr lífeyrissjóði gilda eftir því, sem við getur átt.

V. KAFLI
Fjárhagsákvæði.

23. gr.

Fé til greiðslu eftirlauna samkvæmt I. kafla að undanskilinni uppbót samkvæmt 21. gr. greiðist að ¾ hlutum úr Atvinnuleysistryggingasjóði og að ¼ hluta úr ríkissjóði.

24. gr.

Gjöld til uppbótargreiðslna skv. 1. mgr. 21. gr. skulu borin af hlutaðeigandi lífeyrissjóðum með þeim hætti, að hver sjóður, sem aðild á að samkomulagi því, sem fram kemur í 21. gr. og undirritar samstarfssamning lífeyrissjóðs þar að lútandi, skal leggja fram 5% af iðgjaldatekjum sínum á árunum 1980—82. Umsjónarnefnd eftirlauna skal áætla iðgjaldatekjur sjóðanna og ákveða framlög og gjalddaga þeirra. Umsjónarnefndin annast jafnframt skiptingu fjárins milli sjóðanna í hlutfalli við áætlaðar viðbótargreiðslur hvers þeirra vegna greiðslu hinnar sérstöku uppbótar. Það, sem á kann að skorta, að framlög af iðgjaldatekjum hrökkvi til þess að greiða þessa sérstöku uppbót, leggur hver sjóður til vegna sinna félaga. Umsjónarnefnd eftirlauna skal annast uppgjör milli sjóðanna eftir lok hvers árs. Um nánari framkvæmd þessara ákvæða skal fara eftir reglum, sem umsjónarnefnd eftirlauna setur og ráðherra staðfestir.

25. gr.

Kostnaður af greiðslu eftirlauna samkvæmt II. kafla þessara laga, greiðslu uppbótar á þau eftirlaun og greiðslu sérstakrar uppbótar á lífeyri samkvæmt II.

kafla laga um Lífeyrissjóð bænda, sbr. 3. gr. laga nr. 64/1977, skal skiptast sem hér segir:

1. Allir launaskattsgreiðendur, sem vinna við eigin atvinnurekstur eða stunda sjálfstæða starfsemi, skulu greiða eftirlaunaiðgjald er nemur 0.5% af launaskattsstofni eigin vinnu, sbr. 2. mgr. 2. gr. laga nr. 14/1965, enda greiði þeir ekki iðgjöld af þeirri vinnu í lífeyrissjóð. Aldrei skal þó greiða eftirlaunaiðgjald af hærri launaskattsstofni en sem á vantar, að greidd séu iðgjöld til lífeyrissjóðs vegna hlutaðeigandi manns af árstekjum miðað við fullt starf og 10% lífeyrissjóðsiðgjald.
2. Allir lífeyrissjóðir, sem lögbundnir eru eða njóta viðurkenningar fjármálaráðuneytisins samkvæmt lögum um tekju- og eignarskatt og ekki eiga aðild að samkomulagi Alþýðusambands Íslands, Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, Vinnuveitendasambands Íslands og Vinnumálasambands samvinnufélaganna um málefni lífeyrissjóða frá 22. júní 1977, sbr. 2. gr. laga nr. 67/1977, skulu leggja fram 5% af bókfærðum iðgjaldatekjum sínum. Þó skal framlag aldrei reiknast af hærri fjárhæð en sem svarar 10% af iðgjaldsskyldum tekjum hvers sjóðfélaga samkvæmt lögum eða reglugerð hlutaðeigandi sjóðs.
3. Að öðru leyti skulu ríkissjóður, Jöfnunarsjóður sveitarfélaga og Atvinnuleysistryggingasjóður standa undir kostnaði af þessari málsgrein með þeim hætti að ríkissjóður greiði 40%, Jöfnunarsjóður sveitarfélaga 30% og Atvinnuleysistryggingasjóður 30%.

Umsjónarnefnd eftirlauna skal áætla framlag hvers lífeyrissjóðs samkvæmt 2. og 3. lið 1. málsgr. í byrjun hvers árs. Gjalddagi hins áætlaða framlags er 1. apríl, en endanlegt uppgjör skal fara fram fyrir 1. júlí næsta ár á eftir. Ráðherra getur að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna kveðið á um skilgreiningu iðgjalda og sett reglur um, hvernig bókfærslu iðgjalda skuli hagað í þessu sambandi, dráttarvexti af ógreiddum framlögum og nánari framkvæmd ákvæðis þessarar greinar.

Ákvæði þessarar greinar skulu endurskoðuð í árslok 1982, sbr. 21. og 22. gr.

VI. KAFLI

26. gr.

Lög þessi gildi frá 1. jan. 1980. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 63/1971 um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum ásamt lögum nr. 33/1976 og lögum nr. 67/1977 um breytingar á þeim lögum. Ákvæði nefndra laga skulu þó gilda áfram um eftirlaun fyrir greiðslutímabil til 1. sept. 1979. Sama gildir um útgjöld til sérstakrar uppbótar á lífeyri samkvæmt II. kafla laga nr. 101/1970 um Lífeyrissjóð bænda, sbr. 3. gr. laga nr. 64/1977 um breyting á þeim lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 25. gr. skal ríkissjóður standa undir hluta Atvinnuleysistryggingasjóðs af greiðslu eftirlauna samkv. II. kafla laga þessara, þar til lög hafa verið sett, sem létta af sjóðnum skyldu hans til greiðslu atvinnuleysisbóta í fæðingarorlofi.

Gjört í Reykjavík 24. desember 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús H. Magnússon.

LÖG

um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði og heimildir til lántöku á árinu 1980 o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Þar til fjárlög fyrir árið 1980 taka gildi, þó ekki lengur en til 15. febr., er ríkisstjórninni heimilt að greiða úr ríkissjóði til bráðabirgða í samræmi við ákvæði fjárlaga fyrir árið 1979, að teknu tilliti til almennrar verðlagsþróunar, öll venjuleg rekstrargjöld og önnur gjöld er talist geta til venjulegra fastra greiðslna ríkisins þótt ákveðin séu eða heimiluð til eins árs í senn. Þá er ríkisstjórninni heimilt að greiða úr ríkissjóði nauðsynlegar greiðslur til að standa við þegar gerða samninga vegna fjárfestinga ríkisins.

2. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt á árinu 1980 að stofna til tímabundins yfirdráttar á aðalviðskiptareikningi ríkissjóðs hjá Seðlabankanum vegna árstíðabundinna sveiflna í fjármálum ríkisins.

3. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs er heimilt að taka lán allt að jafnvirði 12 000 millj. kr. í erlendum gjaldeyri á árinu 1980 og verja andvirði þess að fengnu samþykki fjárveitinganefndar til framkvæmda á vegum ríkissjóðs og ríkisfyrirtækja eða endurlána til sveitarfélaga eða samtaka á þeirra vegum.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þeim erlendum ríkisborgurum eða ríkisfangslausu mönnum, er fengið hafa dvalar- eða landvistarleyfi hér á landi um tiltekinn tíma, er skylt að gera full skil á þinggjöldum sínum og útsvari fyrir brottför af landinu. Allir þeir, er hafa þá aðila er hér um ræðir í þjónustu sinni og greiða þeim laun fyrir starfa, eru skyldir til að halda eftir af kaupi launþega nægilegri fjárhæð til lúkningar gjöldum hans. Kaupgreiðandi, sem vanrækir að halda eftir af kaupi launþega, ber sjálfskuldarábyrgð á greiðslu þess fjár.

Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um innheimtu samkvæmt þessu ákvæði.

Gjört að Bessastöðum 31. desember 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

LÖG

um verðjöfnunargjald af raforku.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laga nr. 83/1974 orðast þannig:

Greiða skal 19% verðjöfnunargjald í Orkusjóð af seldri raforku á síðasta stigi viðskipta, þ. e. sölu til notenda, en notandi telst sá, sem endurselur ekki raforkuna. Verðjöfnunargjaldinu skal varið til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða. Rafmagnsveitur ríkisins skulu fá sem svarar 80% af tekjum af verðjöfnunargjaldi, en Orkubú Vestfjarða 20%.

2. gr.

Í stað „1975“ í 16. gr. l. nr. 83/1974 kemur: 1980.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 31. desember 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

LÖG

um álag á ferðagjaldeyri.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á árinu 1980 skal leggja 10% gjald á andvirði erlends gjaldeyris sem gjaldeyrisbankarnir selja til greiðslu á dvalarkostnaði erlendis öðrum en viðurkenndum kostnaði nemenda og sjúklinga og áhafnagjaldeyri. Gjaldið rennur í ríkissjóð og skal innheimt af gjaldeyrisbönkunum eftir þeim reglum sem fjármálaráðherra setur.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1980.

Gjört að Bessastöðum 31. desember 1979.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Sighvatur Björgvinsson.

LÖG

um breyting á lögum um útflutningsgjald af sjávarafurðum, nr. 5 13. febr. 1976.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við lögin bætist nýtt ákvæði, er verði ákvæði til bráðabirgða og orðist svo:

Ákvæði til bráðabirgða.

Áður en útflutningsgjald er lagt á skv. 2. gr. skal draga frá f.o.b.-verðmæti saltsíldar framleiddrar á síldarvertíð 1979 krónur 10 100 fyrir hver 100 kg innihalds vegna umbúðakostnaðar og kostnaðar við sérstök hjálparefni.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum 31. desember 1979.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Kjartan Jóhannsson.